محمد عباس

SP LP STEREO MONO

سید محسن شاہ خطابات

حافظ آبادی

Date

جن کی آنکھوں نے دیکھا خواب حجاب
ان کی نوری بصارت پہ لاکھوں سلام

نالائق
نکما ۔

تفسیر مظہری

پیر سید شبیر حسین شاہ کے وعظ بحر

Date

تاریخ	صفحہ	مضامین	نمبر شمار	صفحہ	مضامین	نمبر شمار
			25	1	ماں کی شان	1
			26	65	میلاد شریف	2
			27	79	میلاد شریف	3
			28	91	واقعۂ کربلا	4
			29	119	شانِ رسالت ۲	5
			30	135	شان قرآن	6
			31	150	معراج شریف	7
			32	159	شان اولیائے کرام ۲	8
			33	171	اللہ کے ولی ۲۹	9
			34	181	میلاد شریف بورالہ	10
			35	188	میلاد شریف ۸۰	11
			36	202	فضائل درود شریف	12
			37	214	میلاد شریف ۳۱ E.B	13
			38	232	۲ اللہ کا نور ۴	14
			39	247	حیدر کرار ۲	15
			40	266	معراج شریف	16
			41	267	سیدہ خاتون جنت	17
			42			18
			43			19
			44			20
			45			21
			46			22
			47			23
			48			24

Abbas

30-11-05

Date

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

الصلوٰۃ والسلام علیک یا رسول اللہ الصلوٰۃ والسلام علیک یا حبیب اللہ

ہر کہ عشقِ مصطفیٰ ﷺ سامانِ اوست
بحر و بر در گوشۂ دامانِ اوست

حسنِ یوسف دمِ عیسیٰ یدِ بیضا داری
آنچہ خوباں ہمہ دارند تو تنہا داری

خطبات

پیر سید شبیر حسین شاہ

(حافظ آبادی)

از قلم قاری محمد عباس نظامی
(29-5-02)

ماں کی شان

Date **پیر سید شبیر حسین شاہ**

الصلوٰۃ والسلام علیک یا حبیب یا رسول اللہ۔ الصلوٰۃ والسلام علیک یا حبیب یا نور اللہ
لقد جاءکم رسول من انفسکم ـــــ رؤف رحیم۔ عزیزان محترم۔ دنیا تے ماواں نے امیر پیدا کیتے نیں
وزیر پیدا کیتے نیں۔ ماواں نے رئیس پیدا کیتے نیں۔ غریب پیٹی لوگ ماواں تے گھر پیدا ہوئے نیں۔
فقیر پیدا کیتے نیں۔ شاہ پیدا کیتے نیں۔ گدا پیدا کیتے نیں۔ تمام لوگ جیہڑے نیں۔ بڑی بڑی عزت والے
آن والے شان والے لوگ ماواں تے پیدا نیں۔ ایس توں اگے چل کے ولی ماواں نے پیدا کیتے نیں۔ قطب
پیدا کیتے نے ابدال پیدا کیتے نیں۔ قطب الاقطاب پیدا کیتے نیں۔ ماواں نے قطب الارشاد پیدا کیتے نیں۔ نبی
ماواں نے پیدا کیتے نیں۔ خلیل پیدا کیتا اے۔ ذبیح پیدا کیتا اے۔ کلیم پیدا کیتا اے۔ بڑی عظمت شان
والے آئے نیں۔ مگر اس ماں توں صدقے جنے اللہ دا حبیب پیدا کیتا اے۔

خالق کائنات نے اپنے محبوبؐ دے واسطے جس ماں نوں منتخب کیتا اے۔ یا جس باپ نوں
ایہہ شرف بخشیا اے کہ توں میرے محبوب دا باپ ہوویں گا۔ کتنی آن تے شان اے اوہناں دی۔ تو عزیزان
تُسی وی بڑیاں ماواں نے پیدا کیتے نیں۔ ایہہ کسے نوں پتہ نہیں ہوندا ایہہ آون والا وزیر بن جائے گا۔ ایہہ آون والا
فقیر ہوئے گا۔ آون والا اے جیہڑا گدا ہوئے گا۔ آون والا جیہڑا اے بادشاہ ہوئے گا۔ کسے ماں نوں یقین
نہیں ہوندا کہ میرا بیٹا کی بنے گا۔ کی ہوندا اے بچہ۔ بالکل وی ـــ کسے ماں نوں ایہہ علم
نہیں کہ ایہہ میرا بیٹا خطیب پیدا ہویا اے۔ یا وزیر پیدا ہویا اے۔ یا فقیر پیدا ہویا اے۔ یا ایہہ پیر
پیدا ہویا اے۔ یا ایہہ امیر پیدا ہویا اے۔ بادشاہ پیدا ہویا اے۔ یا گدا پیدا ہویا اے۔ کسے ماں نوں
یقین نہیں ہوندا کہ میرا بیٹا کی پیدا ہویا اے۔ دعا کردی اے یا اللہ میرا پتر بادشاہ ہووے۔
میرا پتر مالدار ہووے۔ میرا پتر باعزت ہووے۔ میرا بیٹا جیہڑا اے اچھا ہووے۔ ماں نوں جو سمجھ آندی
اپنے پتر دے واسطے دعا کردی اے۔ مگر ماں باپ نوں ایہہ پتہ نہیں ہوندا کہ ایہہ جیہڑا پیدا ہویا اے
ایہہ کی پیدا ہویا اے۔ پتہ نہیں ایہہ نیک پیدا ہویا اے۔ بد پیدا ہویا اے۔ اچھا پیدا ہویا اے یا برا
پیدا ہویا اے۔ ماں باپ نوں ایہہ خوشی ہوندی اے کہ ساڈے گھر بچہ ہویا اے۔ عزیز اقارب نوں
ہوندی اے کہ اللہ تعالیٰ نے بیٹا دتا اے۔ اوہ ایہہ نہیں پتہ ہوندا ایہہ کون اے۔ تو ماواں دا
دعا بن ماواں اپنے بچیاں نوں جنم دیندیاں آئیاں۔ وارث آ گئی آخر الزمان نبی دی۔ فرمایا محبوبا
شہر مکہ تے اعلان کر دیاں گا کہ ماں نوں کوئی پتہ نہیں ہوندا کہ بچہ پیدا ہویا اے کیہہ اے
ہوئے گا۔ ایہہ کی بنے گا۔ گدا ہوئے گا۔ باعزت ہوئے گا۔ کہ بغیر عزت توں ہوئے گا۔ ایہہ عزت والا
گا یا بے عزت ہوئے گا۔ فرمایا محبوب ماواں دے کاج والا۔ تیرا آمد چھوڑ کے اعلان کر دیاں گا۔
لوکاں نوں پتہ لگ جائے کہ رب توں نظراں ویکھ دیاں نیں۔ بیٹا کلیم ذبیح خلیل

Date

وی ہوئی کہ تے سب میرے محبوب دی شان ہے۔ سرکار دی ولادت باسعادت تے اللہ تعالیٰ نے طرح طرح دے
اعلان فرمائے۔ سب توں پہلے فرمایا قد جاءکم من اللہ نور۔ لوکو! ایہہ میرا نور آیا۔ کدے فرمایا والضحیٰ
یا فیر سراجاً منیرا۔ ایہہ چمکدا ہویا آفتاب آیا۔ کدے فرمایا انا اعطینٰک الکوثر۔ اساں تینوں سب کجھ دے دتا
گیا اے۔ کدے فرمایا۔ ہدایت نوں ایہہ ہیں۔ ایہدے ہتھ میرے ہتھ نے۔ کدے فرمایا وما ینطق عن الھویٰ
ان ھو الا وحی یوحیٰ۔ ایہہ بولنا میرا بولنا اے۔ اے فرمایا لوکو! ایہہ نبی دسیا اے۔ لقد جاءکم
رسول من انفسکم۔ فرمایا لوکو! تہاڈے وچ میرا محبوب آیا اے جیہڑا عزتاں والا رسول ہے۔ کئی لوک
مولوی لوکاں بھوتیاں جیہیاں ایس رہ جاندے۔ ایس لوک گلاں کردے تو کملو دیہ نہیں۔ بندیاں نوں
گوگیاں نوں صبر دا ہوندا اے۔ توں موسیٰ دا کردار سوالاں جانے مولوی دا کم۔ آداب محفل سکھو۔ کوئی گل
فرائض لئی سبھاں ... کردا۔ اگوں سن سر دے تے چپ جاندے نیں

آکھیا ایہہ آون والا فرمایا لوکو تہاڈے ول آیا اے۔ چونکہ علمائے ایہہ بات یقیناً بیان کردے نیں
بس ذرا ایہہ فرق ہون دا قائل ہاں۔ فرمایا تہاڈے ول آیا اے۔ کون میرا رسول۔ تینوں دسن کہ
بڑی شان دا عزت والا رسول آیا اے۔ عام رسولاں ورگا نہیں۔ رسول اگے وی آئے نیں نبی آئے نیں
پیغمبر آئے نیں۔ رسول آئے نیں۔ ایہہ اونہاں ورگا۔ فرمایا لقد جاءکم رسول من انفسکم۔ ایہہ اونہاں ورگا
نہیں۔ ایہہ بڑا عزت والا اے۔ اونہاں ساریاں وی زیادہ شان والا رسول۔ فرمایا اونہاں ورگا نہیں۔ اونہاں لوکاں
وچوں کہ عزت والا رسول۔ اگرچہ کوئی کلیم اے کوئی ذبیح اے کوئی خلیل اے۔ کوئی بڑی شان آن دے
شان والے نیں۔ فرمایا اونہاں ساریاں وچوں کہ عزت والا اے کتنی عزت والا رسول۔ ایہہ اوہ علم
فاضل بریلوی رحمۃ اللہ دا قول ہے۔ آپ فرماندے نیں۔

مخلوق تے اولیاء اولیاء تے رسول تے رسولاں تے اعلیٰ نبی ہیں۔ خالق کائنات نے فرمایا زیادہ
وہ میرا محبوب میرا رسول۔ عزت والا آن والا شان والا کل نبیاں دی عزت اکٹھی کر لئی۔ کل غوثاں
ولیاں قطباں۔ تمام دنیا والیاں دیاں عزتاں اکٹھیاں کر لئیے۔ تمام دیاں عزتاں اکٹھیاں کر لئے۔ ولیاں دی
عزت غوثاں دی عزت قطباں دی عزت ابدالاں دی عزتاں قطب الارشاد دی عزت تمام نبیاں دی
عزت اکٹھیاں کر لئے۔ میرے محبوب دا مقابلہ نہیں۔ مقابلہ کوئی ہوئے۔ تمام عزتاں والیاں نوں عزت ملی میرے
محبوب دا صدقہ ملی۔ بولو۔ میرا محبوب واحد صدقہ ملی۔ تو فرمایا۔ ایہہ میرا حبیب جیہڑا اے۔ عزت
والا اے آن والا اے شان والا اے۔ تہاڈے ورگا نہیں۔ ایہہ ورگا نہ سمجھنا۔ ایہہ بہت بڑی عزت
والا اے۔ ایہہ بہت بڑی آن والا اے۔ ایہہ بہت بڑی شان والا اے۔ بہت بڑے کمالات والا اے
ایہہ تیرا محبوب آیا اے۔ کلیم جیہڑا اے اوہ وی تابع۔ ذبیح تابع۔ خلیل تابع۔ تمام نبی تابع ہیں

Date

والا سب اینہاں تے ایہہ نہیں۔ بلکہ نبیاں نوں نبوت ملی تے میرے محبوب دا صدقہ ملی۔ ولیاں نوں ولایت ملی تے محبوب دا صدقہ۔ غوثاں نوں غوثیت ملی تے محبوب دا صدقہ۔ قطباں نوں قطبیت ملی تے محبوب دا صدقہ تمام جو جو عزت ملی اے سب نوں محبوب دا صدقہ ملی اے۔

اے سب توں بالا و اعلیٰ پیارا نبی۔ دونوں عالم کا دولہا پیارا نبی۔ فرمایا محبوب میرا سب ناموں عزت والا اے۔ سب ناموں آن والا اے۔ سب ناموں شان والا اے۔ بلکہ جو کجھ بنیا اے۔ جنہوں جو کجھ ملیا اے محبوب دا صدقہ ملیا اے۔ بارہ مہینے سب ہی عزت والے نیں۔ حضرت موسیٰ وی عزت والے نیں۔ فرمایا یاں عزت والے نیں۔ عیسیٰ وی عزت والے نیں۔ فرمایا یاں عزت والا اے۔ میرا موسیٰ کلیم وی عزت والا۔ فرمایا یاں عزت والا اے۔ خلیل عزت والا اے۔ فرمایا یاں عزت والے نیں۔ فرمایا عیسیٰ، ابراہیم، اسماعیل، ادریس، نوح، شیث، میرے تمام نبی جتنے وی نیں سب عزتاں والے نیں۔ عظمتاں والے۔ آناں والے شاناں والا اے۔ سب ... کوئی کلیم اے۔ کوئی میرے نال راز و نیاز دیاں گلاں کردا اے۔ کوئی ... 12 ... کوئی کوئی کمال۔ کوئی مردے زندہ کردا اے۔ کوئی کوڑھی ٹھیک کردا اے۔ کوئی نابیناں نوں اکھاں دیندا اے۔ کسے وچ کوئی کمال کسے وچ کوئی کمال سب عزتاں والے نیں۔ ... اپنے معجزیاں ... فرمایا کہ میں عزت والا رسول بھیجیا۔ تے محبوب دی وڈیائی دا اعلان کر دے۔ فرمایا جے کوئی موسیٰ نوں من والا اے تے جتنے ... اونہاں دا مقابلہ پیش کرناں۔ تے عیسیٰ نوں ... اس توں بعد مقابلہ پیش کرناں۔ اس محبوب دی وڈیائی ... میرا محبوب عزت والا کیوں کہ ... خالق ہو سکدے نیں۔ ... فرمایا اس واسطے کلیم خلیل ذبیح دی وڈیائی ... علم دا مقابلہ کوئی نہیں ... دا مقابلہ نہیں۔ اپنے حبیب دی وڈیائی ... اس واسطے ... اس دی ... جیہڑے ... آکھن گے ... تھوڑا جا ... اے۔ ایہہ تھوڑے ... ہون گے جیہڑے ... آکھن گے۔

سب توں بالا و اعلیٰ پیارا نبی۔ دونوں عالم کا دولہا پیارا نبی۔ فرمایا تاں واسطے اینہاں نوں ... فرمایا ... محبوب دی شان ... عزت والا ... رسول آیا اے۔ ایہہ آن والا رسول آیا اے۔ ایہہ شان والا رسول آیا اے تے ... آیا اے۔ فرمایا اس واسطے نور ... آیا

Date________

فرمایا جیہڑا اگر نور لیتن اوکھیاں کئی غلط فہمی دا شکار ہو جان گے۔ دیکھو جی ایہ حدیث والا ہے ایہی داتاں
دا ۔ سادے وچوں جو ہیا۔ انفسہم الحواء علیہ السلام دا حقی ہو آیا ہاں۔ اس آیت دا حق
کی لکھدے ہیں جے آپ فرمایا نہیں ایتھوں ایہہ دا مطلب نہیں کہ اسیں تے نبی کوں جھٹے آ لئے
ایہہ مطلب ایہہ اے۔ اوہ دنیا والو ہو۔ میرا نبی نہ جہاں وچوں آیا اے نہ او فرشتیاں وچوں آیا اے
اگر جہاں وچوں آ جاندا تاں فرشتیاں وچوں ہو جاندا تے بشر اں دے لوکاں استفادہ حاصل نہ کر
سکدا جیہڑا آ گیا اے۔ تساڈے وچوں فرمایا نہ جہاں وچوں اے نہ فرشتیاں وچوں اے بلکہ ایہہ تہاڈا
بشر بن کے آ گیا اے۔ ایہہ مطلب اے بشر ہے کہ جیویں طرح ہیں آں اوس طرح ہی۔ کیوں لباس دا ناں
حقیقت تبدیل نہیں ہو جاندی۔ حقیقت نبی دی ایہہ نہیں جیہڑا لباس نبی دا اے۔ فرمایا ایہہ اے
جیہڑا مطلب اے انفسکم فرمایا تساڈے لباس بشری دا وچ آیا اے۔ ایہہ دا مطلب ایہ نہیں کہ نبی
تے نبی ایکو جیہے ہو۔ نبی غیر نبی دی مثل ہو ہی نہیں سکدا۔ اگر جیہڑا جیہڑے فرشتیاں وچوں آوندا
تے تاں وی بشر استفادہ حاصل نہ کر سکدے تے جہاں وچوں آوندا تے تاں وی بشر استفادہ
حاصل نہ کر سکدے۔ فرمایا اس لباس دا وچ آیا اے۔ فرمایا میرا نبی تے اودوں دا اے جیس ویلے
لباس ایہہ بھی نہیں سی۔ ایہہ اگ پانی مٹی تے ہوا۔ چار چیزاں اکٹھیاں ہوئیاں تے ایہہ بشری
لباس تیار ہویا۔ ایہہ بت بنیا۔ ایہہ جسم بنیا۔ ایہہ بشریت دی ابتدا ہو گئی تے میرا نبی تے اودوں
دا ہے دا اے تے میرا نبی صرف اس لباس وچ آیا اے۔ حقیقت محمد نبی دی ایہہ نہیں۔
فرمایا میرا نبی اودوں ہی دا اے۔

حضرت جابر حاضر خدمت ہو کے عرض کیتی خدا دی ساری یار کو لا سا ... بارے
فرمان ہدیتے دسے جی دا۔ فرمایا آ میرے غلام کوئی آیا سو۔ ... مسئلہ لے کر آیا آں۔
اک سوال لے کر آیا ہاں۔ فرمایا دسو جابر کی مسئلہ اے۔ عرض کیتی دسو جیہڑا سوال ایہہ کیتا اے
جاننا چاہنا واں سرکار۔ چیزاں توں پہلے رب نے کیہڑی شے نوں پیدا کیتا۔ سوہنا عرش پہلے پیدا
کیتا۔ کرسی پہلے پیدا ہوئی۔ کہ لوح پہلے پیدا ہوئی۔ کہ قلم پہلے پیدا ہوئی۔ اے جابر دسو کا مل
الولی۔ خدا ہی نے ... کیہڑی شے پیدا ہوئی۔ زمین تے آسمان سی۔ فرمایا سرکار نے
... خالق قبل الاشیاء ... اے جابر سارے شے توں پہلے اللہ تعالیٰ نے
تیرے نبی دے نور نوں پیدا کیتا۔ نہ عرش سا سی۔ نہ کرسی سی۔ نہ لوح سی۔ نہ قلم سی۔ نہ زمین
سی نہ آسمان سی۔ بلکہ ناں کوئی ادوں کوئی نہیں سی۔ بس خدا سی یا دوجا مصطفیٰ سی۔
تیرا کوئی شے نہیں سی۔ جیہڑوں تیرے رب نے تیرے نبی دے نور نوں پیدا کیتا۔ یا دوجا جیہڑوں

Date________

کوئی شے نہیں سی۔ تے پھر پیدا کیہڑی کیتا۔ فرمایا من نور رب۔ اپنے نور دے وچوں پیدا فرمایا۔ نہیں جی ویکھو
جنت دا لگ گئی۔ اپنے نور دے وچوں نوں ... ویکھو جی ایہدا مطلب تے ایہہ نکلیا
رب دے نور دے وچوں۔ میں آکھیا آہو۔ تسی ہوراں نال ایس آکھیا ایہہ نال شرک دا عقیدہ اے۔ ایہہ
تے شرک اے۔ ایہہ جی نور دے وچوں ہو گئے ٹوٹے ہو گئے۔ اللہ دا نور گھٹ گیا۔ میں آکھیا ایہہ ہوویں
گھٹ گیا۔ ایہہ جاہلاں دا جواب ہوئے۔ وچوں دس نکل گئے۔ تے باقی [illegible] رہ گیا۔
میں آکھیا تیرا رب ہووے گا جیہڑا گھٹدا اے تے اوہناں دا [illegible] نال منیا جائے۔ میرا ایس جیا
نہیں۔ میں آکھیا۔ جیہڑا رب دے نور دے ٹوٹے منے مسلمان رہ سکدا نہیں۔ اکھو ایہہ قانون اے
جس ویلے کوئی شے وچوں نکلے تے گھٹ ہو جاندا اے۔ میں آکھیا [illegible]
وچوں کجھ [illegible] ہویا۔ میں [illegible] آں۔ [illegible]۔ میں آکھیا [illegible] مولوی
[illegible] اللہ دے وچوں۔ میں آکھیا۔ اللہ [illegible] پاک اے [illegible] پاک ہووے
پاک اولاد نوں پاک۔ اللہ ہر شے توں پاک۔ میں آکھیا تیرا [illegible] ایہہ قانون اے [illegible] وچوں
کوئی شے نکلے تے گھٹ جاندا اے۔ ایہہ کوئی دلیل دا ناں۔ میں آکھیا تیرا [illegible]
[illegible] عالم [illegible]۔ [illegible] سرکار [illegible] دا۔ میں [illegible] عالم
[illegible] عالم توں [illegible]۔ [illegible] دنیا نوں گمراہ کری [illegible] اج تیرا اے
میں [illegible]۔ مسئلہ دس توں [illegible]۔ [illegible] گلاں کیوں کرنا ایں
میں آکھیا [illegible]۔ ایہہ اللہ دا فضل اے۔ میں آکھیا [illegible] چار دس
میں آکھیا [illegible] راضی نہیں۔ [illegible]۔ میں آکھیا [illegible]
[illegible]۔ میں آکھیا [illegible]۔ [illegible]۔ میں [illegible]
اے۔ میں آکھیا تیرا [illegible]
[illegible]۔ [illegible] رب پاک اے۔ [illegible] رب [illegible]
[illegible] دا [illegible]۔ [illegible]
میرا [illegible] رب [illegible]۔ میں آکھیا [illegible]
[illegible]۔ [illegible]۔ میں [illegible] کر [illegible]۔ میرا رب نے
[illegible] نوں [illegible] رب [illegible] نوں پیدا فرمایا۔ [illegible] نور نوں اپنے نور
وچوں پیدا کیتا۔ رب نے پیدا کیتا۔ ہر شے [illegible] فرمایا [illegible]۔ [illegible]
[illegible]۔ [illegible] نوں [illegible] حقیقت [illegible]

Date

جہان دے جانوں حقیقت کی ہویا۔ ناں کی اے اسے لئی۔ حقیقت اسے ہویا ناں بن گئی گئی۔ حقیقت اسے ہویا ناں بن گئی کیہی۔ حقیقت اے ہویا۔ ناں بن گیا نال حقیقت اسے ہویا۔ ناں بن گئی جاں۔ جدوں جدوں اتے پیسے نوں۔ او نیدا نام او ہوئے گا۔ نام رانجھا ہووے گا حقیقت ہویا ہووے گا۔ ناں پتہ نال جد آئے حقیقت کری دا ہس پئی۔ اگرچہ حقیقت ہویا اے۔ مہر بنی دی حقیقت کیہ اے۔ نور محمد نوں ہوچھے نور دا ارادہ نے ظہور بن دا تصور تے پیدا کیتا اے کہ میں پیدا کیتا اے جو نور۔ اگوں لبادہ پہن کے ظہور اپنا آیا لباس نال کرکے حقیقت بدل جاندی ہیں۔

عزیزان گرامی۔ لباس بدلن نال کری بندہ پیش بن گیا۔ توں ایہہ کرے۔ عوامی دین دے اندر بہت مشکل ہو جے۔ جیہڑا جوان ہو ہویا۔ پیو نے رشتہ لبھا۔ پیشتر نوں ناں نائی بیٹھا سی۔ توں ہوا سہرا باندھ کے گانا بن کے ہو گیا کہ بنی گواہ ہویا اونہاں نال۔ براتی نے۔ جا کے ڈھول۔ دلہن بیاہ کے لیائے ہیں جس دن بیٹھے۔ جس ویلے لباس بدلیا۔ پینٹ کوٹ جا بیٹھا گئی۔ پر شرٹ دی جائے کرتہ تے لاچا والا ٹوپی لاکے سہرا لائے۔ جس ویلے پیدا ہویا ہوئی کا اے توں کون ایں۔ اگے میں تیرا شوہر۔ اس آکھیا نکل جا۔ [illegible] میرا شوہر تے او نے جیہڑا پینٹ پائی ہوئی سی۔ میرا شوہر اج جس نے ٹوپی سہرے تے رکھی ہوئی اے۔ میرا شوہر او اے جس نے بیٹھے تے گانا بنھیا ہویا اے۔ میرا شوہر او اے جنے پینٹ پا کے ہیں۔ ایہہ تے اینج دا اے۔ اس آکھیا کہیا۔ ہاں میں ہی لباس بدل گئی اے لباس بدلن نال کری حقیقت نہیں بدلی۔ جے لباس بدلن نال حقیقت بدل جاندی اے تے پیر اپنا چادرہ کر لو۔

پیر عقل ہوئی تو خدا نہ رکھائی لئے

تو عزیزان گرامی میں عرض کر رہا آں۔ انفسکم دا مطلب ایہہ ہیں کہ تہاڈے جسم دا انسان۔ ذرا جو جا کے رہا اے وچ آیا اے۔ ایدا مطلب ایہہ ہے کہ ساڈی مثل اے۔ علامہ اسماعیل حقی فرماندے ہیں انفسکم نوں دو طرح نال وی پڑھیا جا سکدا اے۔ انفُسِکم۔ انفَسِکم۔ انفسکم جدوں پڑھیا جائے گا تے ایہدی معنیٰ بنے گا۔ تہاڈے وچوں محبوب آیا اے۔ افضل تے اعلیٰ محبوب آیا اے۔ اعلیٰ ترین محبوب آیا اے۔ کیوں اعلیٰ آیا اے نفاست اینج آ اعلیٰ اے۔ جو ہیں تمام جسم وچوں جان اعلیٰ اے۔ بولو۔ میرا نبی اینج اعلیٰ اے جیویں سارے جسم وچوں جان اعلیٰ اے۔ (پیر مہر علی شاہ صاحب)

۔ اس صورت نوں میں جان آکھاں۔ جاناں آکھاں نہ جان جان آکھاں۔ جدوں ربیع الاول دا چن آندا اے تے خوشی دا اظہار کریا کرو۔ جو کجھ سر بعض نے بنگلہ اہتمام کیتا اے۔ عربی ساں ربیع الاول دی آمد تے خوشی دا اظہار نہیں کردے۔ بازاراں وچ۔ اوہدی وجہ اک محرم توں لیکے اک خوشی جیہوں چوکوراں ملا آئے۔ اس دا سیدھا نبی نال محبت دا اظہار کرنا۔ لابے نبی دی آمد

Date 7/10

ظاہر ہے کہ اللہ نے اس صورت نوں وچ جان آکھیا۔ جان آکھیاں تے جان جان آکھیاں۔
سچ آکھیاں تے رب دی شان آکھیاں۔ صورت نوں تو شان رب بنایا ہاں۔
میں کیندا ہاں کہ اس گل نوں کدی تھوڑا جیہا مطالعہ کر لینا۔ انسان دے ہر انسان دی لکھت وچ پہلے
جدوں انسان فلسفہ پڑھیا جاوے گا۔ پتہ لگے گا … ہے کیوں اعلیٰ اے جیویں
سارے جسم وچوں جان اعلیٰ اے۔ جدوں … جان … اے اوہدوں کیندا اے
ایہہ میرا چاچا جی ہیں۔ ایہہ میرے والد صاحب ہیں۔ ایہہ میرے بھرا جی ہیں۔ ایہہ میرے فلاں جی ہیں۔ ایہہ فلاں
صاحب ہیں۔ جدوں جان چلی جاوے تے اوہناں کوئی رکھن واسطے تیار نہیں ہوندا۔ جدوں جسم وچ
جان رہوے تے اوہ باپ وی اے۔ اوہ بھرا وی اے۔ اوہ سانوں پیارا وی لگدا اے۔ اوہ ساریاں گلاں۔
جدوں جان نکل جاوے خالی جسم نوں کوئی رکھن واسطے تیار نہیں۔ معلوم ہویا قدر جان دا اے۔ جان
ہووے تے جسم دی قدر اے۔ جان نہ ہووے تے جسم جلا دیندا اے۔ مسلمان دفن کر دیندا اے۔
جدوں جسم جان رہوے اوہ جہان دی سیر کردا اے۔ فرمایا میرا نبی ایہہ ڈکلا اے۔ جیہڑی جان اعلیٰ
جان نکل جاوے جسم … تے نبی دی غلامی نہ ہووے تے بندہ … کافر۔ فرمایا میرا نبی ایہہ اعلیٰ اے
جیویں جان اعلیٰ اے۔ جدوں جان ہووے جسم نال پیار۔ جدوں جان نکل جاوے تے آپ منجی تے پا کے
کوئی ساڑ دیندا اے کوئی دفن کر دیندا اے۔ کیوں جیہڑی قدر والی شئے اے اوہ وچ کوئی نہیں۔ جیویں ہر جان
توں جسم … غیر مسلم رسول توں انسان … کافر۔ فرمایا میرا نبی ایہہ اعلیٰ اے۔ جیویں سارے جسم وچوں
جان اعلیٰ اے بولو … فرمایا کون والا … عظمت والا اے۔ جیویں جان … دا
… میرا نبی … زیادہ عظمت والا اے۔
جدوں جسم وچ جان ہووے۔ اوہ جسم دا دفاع کردی اے۔ بولو۔ جسم دا دفاع کردی اے۔
… تکلیف نوں ہوندی اے … تکلیف جان نوں … آ جاوے
تکلیف جان نوں۔ چوٹ پیراں نوں آ جاوے تکلیف جان نوں … سر وچ آ جاوے۔ تکلیف جان
نوں۔ جسم دے کسے حصے وچ چوٹ آ جاوے تکلیف جان نوں ہوندی اے۔ کیوں کہ اوہدوں جدوں جسم نالوں
کٹ جاوے۔ بازو کٹ جاوے … بار بار فائر کر دتا جاوے۔ کار توس … ہووے مار دے
… کوئی تکلیف نہیں کیوں اوہ جان فارغ ہو گیا اے۔ تکلیف اوہدی جیہڑی جان نال ہووے۔
… مخلوق دی جان … ہر جرم توں … اے۔ …
… جسم نوں کوئی ضرب نہ آ جاوے تکلیف
جان نوں ہوندی اے۔ جسم … جدوں جان … جاوے۔ …

Date

پئے ہوندے ہیں تے اوہناں دی پرواہ نہیں کردا۔ اسیں جنہاں جاناں نال تعلق رکھدے۔ ہن ساری خوشی مک جاندی اے۔ اوہ چنگا
نہیں ہوندا ہر بندہ غاراں وچ ہوندا اے۔ اک واسطے جیویں جان جسم نوں چھڈ جاندی اے۔ اوہ وی میرا وی
اپنے مقام نوں چھڈ دا اے۔ لفظ آزکر۔ رفید رسالت

میرا بندہ ایویں نہ غاراں وچ جا جا کے نہیں مردا اس واسطے
اک صورت نوں میں جان آکھاں جان آکھاں تے جان چھڈ آکھاں
سچ آکھاں تے میں رب دی شان آکھاں اس رحمن نوں تے ناں رب بناواں۔

میرا بندہ ناں ہی نہ غاراں وچ جا کے مردا اے۔ کر میرے کسے اجیہے نوں کوئی تکلیف نہ ہوئے۔ آپ جو
تینوں میرے دل دے جاں۔ میرے بندے کیوں مردے نہیں۔ جیہڑے جان نے اک ہوری چنگیاں دے جاں۔
بندہ گیا اوہ کاں دی سیر کردا۔ کسے ہویا۔ کنڈی بلوری رہی۔ باہر دلدار رہیا۔ بستر اگرم رہیا۔ حیران
کنڈ دے اے اوہ کیوں میں سمجھدا اے۔ بندہ گیا کنڈی بلوری رہی۔ باہر دلدار رہیا بستر اگرم۔ ایہ کجھ نہیں
ہوئے۔ اک واسطے جدوں بندہ گئے اوہنے کنڈی آگئی اے۔ اوہدے نال چل کے اوہنے آیا اے۔ میرا بندہ ساری
مخلوق دی جان اے۔ کنڈی اوہنے آگئی جان اُتاں نکل گئی۔ جیہڑے ہوندے اوہنے ہی اوہنے کلوتا رہ گئی کیوں کہ
جدوں بندہ مر دا اے۔ کیہڑا اے جا جہڑا اوہناں سبھناں کرلوے۔ چاہے دیاں آکھاں بند کرلو۔ اوہ بندہ
بند کرلو۔ کیوں جدوں جان نکل جاندی اے۔ جیہڑا اوہدا جیہڑی پوزیشن والا ہوندا اے۔ جیہڑی حالت وچ ہووے
اوہنی حالت نوں بدلدا نہیں۔ تے آکھو کوئی اے کوئی ہو جاندا اے۔ منہ بند 21 تے بند رہ جاندا اے
منہ ٹیڑھا اے تے ٹیڑھا رہ جاوے گا۔ جدوں سدھا اے تے سدھا۔ جیہڑا سدھا اے ٹیڑھا۔ کیوں جدوں
جان نکلدی اے جیہڑا اوہدا جیہڑی حالت وچ ہوندا۔ اوہ اوہنی حالت نوں بدلدا نہیں۔ اس واسطے خود کا اوہدے
تے اوہدا سدھا کرو۔ کیوں نہ کرنے گے اپنا وارث آکے کوئی نہیں ہے۔ کیونکہ جیہڑا اوہدا اوہنی حالت وچ ہوندا
اوسے حالت نوں اوسے طرح برقرار رکھے گا۔ حالت بدلدی نہیں۔ میرا بندہ ساری مخلوق دی جان اے۔
کنڈی وی اوہنے بندے اوہناں۔ جان جان آئی اوس ویلے شروع کر دتا۔ کیوں کہ
سے جان ہے وہ جہان کی۔ تو غیر بندہ گرداں نال ہی نال میرا بندہ غاراں وچ جا کے رہندا
رہیا۔ رکھواں تشریف۔ عزت والے۔ القسیم القسم۔ اعلیٰ ترین۔ میں آپ دی ترتیب کس نال ہی وکھاواں
دلاں کیوں اے۔ جیویں جسم وچوں جان اعلیٰ۔ جہڑی کہ ملکہ یاک عشق رہندی ولی۔ ذبا تیاں دا محبت وچ بیٹا گوارہ
نہیں۔ اوہ محبت بیٹا پیر سبت وچ بیٹا۔ تیاں دا نوں گوارہ نہیں۔ کیوں کوئی دی جان نہیں چاہندی کہ
اوہدے جسم نوں کنڈا چبھے۔ میرا بندہ ساری مخلوق دی جان اے۔ رب کہندا اے پیا۔ میرا رب محبوب آکھدا
اے۔ جسنوں میرا دا مشورہ وچ بیٹا گوارہ نہیں۔ کسے مشکل وچ بیٹا گوارہ نہیں۔ کیوں میرا محبوب سارا گ

Date ____________

مخلوق دی جان اے۔ میرا محبوب پاکﷺ اسے واسطے نیاں وچ جا کے رو دے ۔ جد دن ہو گئے نے بنی گھروں
نکلے نیں۔ غار وچ جا کے رو رہے نیں۔ غار سیدہ اسما دی وی زینب کر کے ۔ جدوں جا ڈٹھا
تے اوتھاں رہیا ہیاں بوہا جا کے چھپیا۔ جیہڑیاں پہاڑیاں تے سوہنے نے قدم لائے نیں۔ میرا تے عقیدہ اے
نے عرب شریف دی دھرتی جا کے چمنے گڑیاں پہاڑ چڑھیاں۔

قدم قدم تے سر ہو کے دیواں جتھے قدم نبیاں نے لائیاں

اوہ غار جس کیہڑا تین دن ہو گئے نیں بنی گھر توں نکلے ہو گئے نیں۔ آ کے اس غار دے اندر اپنی امت دے
واسطے دعاواں کر رہے نیں۔ دا ٹکٹکی لا کے ویکھ۔ میرا نبی امت دے واسطے رو رو کے دعاواں کر دا پیا
کیونکہ حرم تھی لکھیا بالمومنین رؤف رحیم ہے۔ رو رہے نیں میرے نبی عاشق دے کا دل والا ہو رہیا اے۔ صحابہ پریشان
ہو گئے۔ صدیق پریشان ہو گئے، فاروق پریشان ہو گئے۔ تمام صحابی پریشان ہو گئے نیں۔ عاشق
دے کا دل والا کدوں گیا۔ اوہ صدیق ہے آنسو پیچھے ٹر کدے نے۔ جدوں آ کہندا اے پیا سوہنا اللہ دے رسول
اللہ۔ چہرہ تیرا ہووے ۔ اکھ میری ہووے۔ توں بیٹھا رہویں تے میں ویکھدا رہواں۔ ایہہ دن ہو گئے جے مینوں
کوئی عبادت پسند نہیں۔ سب توں زیادہ پسند ایہہ اے۔ چہرہ تیرا ہووے ۔ اکھ میری ہووے۔ توں بیٹھا رہویں
میں ویکھدا رہواں۔ ۔ دل کردا اے سوہنا ہر ویلے تیرے کول بیٹھا کے میں تکدا رہواں۔

بولے بولے میرا انکھیاں ہو جاون ۔ جیہڑا چن ایس اکھ دا رہواں ۔

یا رسول اللہ چہرہ تیرا ہووے ۔ اکھ صدیق دی ہووے۔ اوہ لیسا پیارا والا 1-2-3 دن ہو گئے نیں بنی تے
نہیں اوہنے رب دا پیارا محبوب غار دے وچ جا کے رو رہے نیں۔ اپنی گنہگار امت دے واسطے رو رہے نیں۔
یا اللہ میری امت نوں بخشیں لے۔ میری امت نوں معاف کر دے۔ میری امت نوں معاف کر دے۔ میری امت
دے گناہ معاف کر دے۔ غار وچ جا کے حدیث دا تا دیدار ایہہ کیہا ریا اے۔ ایدھر غار دے وچ گئے ہوئے نیں
ایدھر صدیق دھرد دے نیں پئے۔ کیونکہ اس محبوب نوں کتھوں چین آوے ۔ جنہاں محبوب تکراں توں اوجھل ہو
جاوے۔ اوہ عاشق کتھوں رہ سکدا اے۔ کیہڑا چپ رہوے۔ جنہاں معشوق تکراں توں اوجھل ہو جاوے
صدیق تلاش کر رہے نیں پئے۔ کدی ایدھر جاندے نیں۔ کدی ایدھر جاندے نیں۔ ہر پاسے تلاش کر دے نیں
جنگل جاندے نیں۔ وادی بیاباں ہر ہر جگہ صدیق تلاش کر دے نیں پئے۔ چلدے چلدے جدوں اس
غار دل گئے۔ ویکھیا تے اک چیتھڑو بکریاں چار دا اے پیا۔ اک بکریاں چار دا اے پیا۔ پچھیا ہو یا اے
صدیق فرماندے نیں پئے۔ اوہ چیا لیا اے چیتھرو آ کے امت دا والی وی ویکھیا ہووی۔ اوس آکھیا میں
نہیں جاندا تیرا امت دا والی۔ کیہڑا اے میں نہیں جاندا۔ آپ نے فرمایا توں کیوں نہیں جاندا اوہنوں تے
جگ سارا پیا جاندا اے صحابی مدینے والا۔

Date

سوہنا جیہڑا تیرے والا دگ سارا جانڑا — انکھیاں دی گھونڈ نال جیہڑیں سادی جان دا

اکھ تو جیہڑی جاندا اکھ بیں پتہ جانڑا کون اے۔ آپ نے فرمایا توں بیس جانڑا میرا محبوب کون۔ اس آکھیا مینوں کی پتہ ہو سکے تیرا محبوب کیہڑا اے۔ ایہہ تیرا اے پیا بچپن والا مینوں کی پتہ تیرا محبوب کیہڑا اے۔ توں مینوں شکل دسیں۔ کوئی رنگ روپ دسیں۔ جیہڑیاں اشتوں لنگ دا کوئی دیکھیا ہووے۔ مینوں پتہ ہووے تے میں دساں کہ اونگرا ہو کیا ہووے۔ بالکل دیکھیا اے یا اوہ دیکھیا باہر سوں وکھیا اے۔ توں کی مینوں وسیں تیرا مینوں آکھیں میرا محبوب مینوں کی پتہ کہ تیرا محبوب کیہڑا اے۔ اوہ کیوں دا اے۔ دس کیہڑا جیہا اے میں عرض کر دیاں۔ حضرت بہتر نے دس دتا ہیں۔ زبانی مولانا غلام رسول استعمال کر دے آں۔ آپ نے فرمایا

— انکھاں وچ قدرتی سرمے دی دھاری۔ قتل کردی جیہڑی [دلاں نوں] کٹاری

زلیخا جیہڑا کوں نوں جو وکھیندی — اوہ تاں یوسف ثانی ہے پیندی

جو وکھیندی تے کدی نہ ایسا ہوندا۔ عزیزاں دی حضرت فرماندے ہیں میرا محبوب ایہو جیہا اے۔ جیہڑا وکیاں تے تاں سرما جاوے۔ ایہہ جیا سوہنا کوئی وی نہیں ایس پیش کیتا۔ اکی دن وی آیا کہ دوجے دن دے ادھے بکریاں چراں والا بیٹھا اے۔ آپ فرماندے ہیں تے تیجا دن ہویا۔ دکھیا تے ہو بہو بکریاں اوہ آگے بیٹھیاں اے جیہڑا کوئی شیر بکرے دا پتہ ہوندی۔ اس آکھیا میں نہیں جاندا۔ آپ نے فرمایا کون کہڑیاں جہاں دی کر۔ تاں اجے آکے ویکھاں جاندا ایں۔ اس آکھیا میں نہیں پیا تیرا۔ اج تیجا دن ہو گیا اے بکریاں میریاں گھروں ٹردیاں نیں۔ نہ کجھ کھاندیاں نیں نہ دوڑ کے آندیاں تے آگے آ کے غائب ہو جاندیاں نیں۔ جیہڑی جگہ آن آن کھڑیاں ہو جاندیاں۔ اوتھوں ہلدیاں نہیں نہ کجھ کھاندیاں نیں۔ نہ کجھ پیندیاں نیں۔ نہ گھاہ نوں منہ کر کے دندیاں پیندیاں نیں۔ تاں وی تھلے بیٹھیاں نیں۔ تیجا دن ہو گیا اے نہ ایہہ بکریاں کجھ کھاندیاں نیں۔ نہ پیندیاں نیں۔ جیہڑیاں نال آں اکٹھیاں نیں۔ جیہڑیاں دا دودھ دیاں نیں۔ نہ کجھ کھاندیاں نیں نہ پیندیاں نیں۔ بس حیران اکھ نال ویکھدیاں دیندیاں نیں۔

آپ فرماندے ہیں اوہ چاکر دیہہ اوس آکھیا اج تیجا دن ہو گیا۔ فرمایا کیوں ایہہ تیرا میرا پیار دی اے۔ بکریاں دی صورت محبوب دیاں اداواں

— بکرے غلام ہیں سکیا اوہدی شیر دی نال دیاں

پیر پیاں ہیں دیاں شیر دے نال دیاں

اشتوں سوہنیں ہیں گیا۔ ایہہ بکریاں نے وکھ لیا اے۔ ایہہ بکر دا ملنا ویکھ ہیں سکیا بکریاں سمجھ گئیاں عجب ڈسنگے دی پیار بیاں دیاں بکریاں سمجھ گئیاں۔ اس بکریاں نوں پیٹ نہ لگا۔

— کیہ کیا کوئی سوہنا محبوب نال دا۔ وقتی ولی اداسیں۔ کیہ کر دیا۔

Date

کیتا اسا۔ جیہڑا بکریاں وی ادب کردیاں۔ اوہ بکریاں ہن بگھیاڑ نوں بول پیا۔ ہیو دی بکریاں چار
دا رہیا سی۔ بگھیاڑ نے بکری نوں چک لئی۔ دوڑیا ہیو دی نگاہ پئی۔ بکری چھڈ کے اٹھ۔ اوس آکھیا کہ شرم
ہیو نوں آکھیا مینوں رزق ملیا سی۔ تسیں کھوہ لیا اے۔ اوہ بیٹھا اے۔ عجب گل اے بگھیاڑ بول پیا اے۔
ہیو دی ہن بکریاں نوں گل گیا۔ بگھیاڑ دا کلام کرنا سن کے حیران کردا اسا۔ بگھیاڑ گلاں کردا اے۔
اسنے آکھیا کہ ہیو یار ایہ۔ اس آکھیا حد ہو گئی۔ زندگی وچ پہلی بات اے۔ حیران کن بات اسا۔ جیہڑا بگھیاڑ
اے بول پیا اے۔ آکھیا میرے کلام تے حیران ہونا ایں۔ تیرے تے ہن کیوں۔ اکو ملک دیاں پہاڑیاں وچ
رب دا حبیب آیا ہویا اے۔ اس نوں منیا نہیں توں حیران ہیں۔ اوہ اللہ دا حبیب آیا اے۔ آخرالزمان
نبی آیا اے۔ اس نوں منیا نہیں۔ ایہ حیران کن نہیں بات۔ جیہڑا غیب دیاں خبراں دیندا اے۔ آکھیا
اچھا۔ اس آکھیا مینوں کیہ پتہ اسا نبی اے۔ دلیل کی اسا نبی اے۔ ایہ دلیل آکھیا کہ توں اوہنا
دل جا۔ میرے تیریاں بکریاں دا محافظ رہن جاندا ہاں۔
سب کچھ سیاں ہیو اس نوں پتہ نال دا کی حضور وفا توں نہ توں ہیں تیرے ہیں۔
اوہ اس دی صداقت دی دلیل ایہ ہے توں اوہدے دل دا۔ میں اپنیاں بکریاں دا چھڈ کے
حفاظت کراں گا۔ ایہ اوہناں دی نبوت دی صداقت دی دلیل اے۔ بگھیاڑ بول پیا۔ بگھیاڑ نے
اوہناں دی نبوت دی گواہی دیندا اے پیا۔ اوہ اپنے دل دا نہ سمجھ۔ اوہ تے خدا دا حبیب ہے۔ کیوں الوں
حکیا اجے رہے جے۔ جو منی جاں۔ حبیب دے دروازے تے پہنچ جاویں۔ میں آیا ہوا اوں عرب۔ دا بگھیاڑ
بول پیا۔ عرب دا بگھیاڑ دس گیا۔ ایہ پاکستان دا بگھیاڑ نوں آپ سمجھ نہیں آئی۔
C تو عزیزان گرامی۔ صدیق اکبر نے فرمایا ایہ نشانیاں تے میرا حبیب۔ دیاں نہیں۔ جس ویلے غار ثور وچ
گئے تے دیکھیا کہ رب دے حبیب نے سر میری گود وچ رکھیا اے۔ تے روز ہی نہیں۔ کیوں کہ انہاں دا اس کردا
آن روز اپنی اے۔ کیوں اس والے جان جو ہو گئی۔ کیونکہ جان نہیں جاہندا کہ میرا جسم نوں
تکلیف ہووے۔ نہ نہیں جاہندا کہ میرا بنی نوں تکلیف ہووے۔ سادی جان اسا سرکار
مدینہ روضے ہے۔ بنی دا درد تلے۔ تے دن ہو گئے نہیں سر میرے وچ رکھیا اے۔ میرا رب العالمین میرا
گناہ گاراں نوں معاف کر دے۔ کیوں اس واسطے حرکت نہ کم بالمومنین رؤف رحیم۔ اوہ اپنی امت
طرح رہی اسا۔ اوہنوں مصیبت وچ پینا گوارا نہیں۔ مشکل مشکل کٹ دا دل ہو گیا فرمایا
حریص ریہہ رہے۔ جنہوں تساڈا مصیبت دسا اندر پینا گوارا نہیں۔ ایہہ تساڈیاں مصیبتاں توں جل اون
والا اے۔ قرآن پڑھیے تے پتہ لگدا اے۔ نبی پاک دا مشکل کٹ ہونا ثابت اے۔ نہیں سادی
کی مشکل حل کرنی سی۔ آکھیا سی۔ کر دیا اے۔ کیوں مجبور ہو کے آئے ہو۔ مشکل دل کرنی جا

Date

جس ویلے مر جانا ایں۔ تے قبر وچ جانا ایں۔ تے ایہنا ساڈی مشکل حل کرنی اے۔ جس ویلے فرشتیاں آکھناں ایں
من ربک من دینک من نبیک۔ تیرا رب کیہڑا اے۔ تیرا دین کیہڑا اے۔ تیرا نبی کیہڑا اے۔ پر قبر وچ نبی
تشریف لیاونا ایں۔ جدوں حضور شریف لیاون گے۔ ھذا الرجل۔ سوال آکھیا اے۔ قبر وچ نبی نے
آونا کیوں اے۔ حدیث توں ثابت اے۔ کہ نبی پاک قبر وچ آوندا اے۔ تے کیوں آوندا اے۔ اوہدی وجہ کی اے سیں
دسن ڈیا آں۔ سارے بیوی بچے عزیز اقارب سب رشتے مکا کے دب کے ٹر گئے نیں۔ اج سیہو بیچارے نے
کسے لجپال نبی نوں آونا۔ اج مشکل اوتھے تے مشکل پئی ہوئی اے۔ جیہڑا مشکل کشائی کرنا ایں۔ کیوں۔ عزیز علیہ ما عنتم
حریص علیکم بالمومنین رؤف رحیم۔ مینوں تواڈی تکلیف گوارا نہیں۔ جدوں واسطے قبر نال اوہنا تھاواں توں پہلے
پہلے سرکار [illegible] اسا نوں پہنچ گئے۔ ایس واسطے ساڈیاں مشکلاں نیں انشاءاللہ۔ ساڈے سرکار آ جانے نیں
تے توں [illegible] سرکار [illegible] ساڈی گل سنی۔ جیہڑے اے کیسے دی۔ فرشتے ساڈیاں گوڈیاں ملانیاں
ہونیاں۔ [illegible] کوئی نہیں ساڈی۔ اوہ ویں شروع ہوئے دوڑے۔ انشاءاللہ اسی
لگ گئے آں۔ ہے کوئی نال دا [illegible] تے [illegible] آکھے کہ میرا ایوں پار لگو جاں گا

کیوں کہ [illegible] عدل [illegible] تے [illegible] نشانی والے

خود [illegible] تے [illegible] دا [illegible] عشق والے

تو دوستو! ایس واسطے نبی کریم دی اک اک اعلیٰ شان اسی بیان کردے ہاں۔ آپ دا اک ناں اے۔ جیہڑا
جیہڑا میرے نبی جیہڑا قبر وچ آونا اے۔ پہلے قرآن پڑھیا آ کے۔ اوہ دی شان ایں عزیز علیہ ما عنتم
جیہڑا وی مصیبت وچ ہووے گوارا نہیں۔ حریص علیکم بالمومنین رؤف رحیم۔ تو بابا اوہ حریص اے۔ رؤف
اے تے رحیم وی اے۔ مومناں واسطے اپنے غلاماں واسطے توجہ نال ویکھدا۔ خدا نے کی آکھیا۔ میرا نبی
کی اے۔ حریص علیکم بالمومنین رؤف رحیم۔ مینوں توں رب نے فرمایا اے حریص۔ [illegible]
کوئی بندہ کسے دا حریص نہیں۔ اگر کوئی اے۔ تو فرق ہووے گا [illegible]
فطری طور تے اوہ پیدا کیتا گیا اے۔ میں بات کرنا آں۔ صاحب عقل لوک [illegible]
تو دنیا اندر عورت فطری طور تے حاملہ پیدا کیتی گئی اے۔ عورت ساری عمر [illegible] گزارا کر دی اے
اور اپنا آپ اوس دے حوالے کر دیندی اے۔ ایس واسطے [illegible] کنگن پانا ایں۔ ایس واسطے
[illegible] گئے دے پاندے ایں۔ [illegible] والیاں پاناں ایں۔ ایس واسطے [illegible] ایس
لگ پاناں ایں [illegible] نال سونا پا ویں ایس واسطے [illegible]
عورت جیہڑی فطری طور تے حاملہ پیدا کیتی گئی اے۔ عورت شوہر دے قریب ایس واسطے ہوندی اے اور
[illegible] کہ [illegible] سونا ایں۔ [illegible]

Date__________

اوہناں سبھ دی مالک اے۔ جاگیراں دی مالک اے۔ نوکر چاکر دی کوئی کمی نہیں۔ ویکھیا اے جنہوں لیاں ہیر پھیر دے نال
ہیں۔ پالے پتر نوں تے دھی نوں وی چھڈ۔ کیہو جیہا سونا پتر سی کول کوئی اوہدا حساب اے۔
سوہنیاں دا اندازہ نہیں۔ مشہور کردی طرف نہیں ویکھدا۔ عالیشان محل دی مالک ایں۔ ایتھے کوئی خواہش وی نہیں
اصل چ نکر زندگی تے پردا کیتا گئی اے۔ اوہدی خواہش اے کہ میں ماں بناں۔ ماں بنن دی خوشی
اے۔ ہن بچے دے میرا پتر جوان اے ڈاکواں نال اے پتر ای اے۔ بدمعاش اے عیاش اے۔
جدوں ہوش سنبھالیا تے پتہ ہویا۔ ماں بڑی چنگی لگدی اے۔ پاکے چوہدراں دی جایا جے۔ پتر نوں کہندا
جیہے تے ماں دے دل تے چھریاں چل جاندیاں نیں۔ ماں جو ہوئی۔ تے میرا پتر کہندا اے۔ جو خوش رکھ
ماں نوں سی ہوڑ رکھ۔ اوہ سچا سی۔ ماں نالوں پتر نوں اپنے ہتھ نال۔ پر اوس نوں ویکھ کے اک واری
تے گوارا کر دی۔ کہ میرے پتر نوں کوئی کنڈا وی چبھے۔ تے ہن کول ... ماں دے گھراں چار دے مرن۔
میں پچھی ہندا۔ نوہ شکر

اس نوں کوئی طلب ایس نہ ہووے۔ تے عذاب قبر دا فکر اے۔ جو خدا دا فکر ہے
... ہے۔ ہر ہن گا سب کجھ جو ہوں کجھ نہیں ہووےگا۔ ہووےگا بس اللہ دا قرآن اے۔ میں اپنی گل
نہیں آکھدا۔ اللہ دا ارشاد اے۔ خوش رکھیں ... ۔ میں میرا ... اے۔ اپنے گنہگار ... دا
جو ... دا الحق اے۔ ... کہ میرا پتر نوں ... ۔ میں نوں ماں نالوں بہتا پیار اے
اپنے ... نال۔ ... اوہناں ... ۔ ... عرض کیتا پاک ... اوں
بڑا گنہگار اے۔ ... میرا اے۔

دوزخ میں میں تیرا ... دا
... ویکھیا نہ جائےگا۔

... اپنے ... ۔ ... العالمین۔
میرے ... ۔ ... اپنے دشمناں نوں ... کوئی تکلیف ...
... ۔ اوہ تے دشمناں دا دکھ ونڈدا اے۔ اپنے تے اپنے بیگانیاں تے احسان کردا اے۔ ...
تے ... ۔ ... جاندا اے۔ ... جان آئے ...
... ۔ ... دشمن ... دکھ دیوے اوہناں نال پیار کردا اے
... ۔ ... ۔ ... ۔ ... ۔ ...
... ۔ ... چلی آں۔ ماں کتھے چلی ایں
... چلی آں ... ۔ ... ۔ ... اکھاں ...

Date

سنیا جیڑا اوہ پڑھدے گئے اوہ پڑھ کے سوچدا رہا اے۔ اوہ بابا دی گل نوں ایہتوں ٹُردیاں ایں۔ ہن بابا اوہ کی آکھدا اے
وسا پتر سوداگر دے دادے دی جھولی اے۔ وسا پتر جیڑا اوہ پڑھدے گئے اوہ پڑھ کے سوچدا رہا اے۔ ہن سوداگر دے دادے دی
دادی نہیں چھوڑدا۔ اوہدی جان دی [illegible] وسا پتر [illegible] گڑھی دی بیماری اے۔ [illegible] نوں [illegible] دتی ایں
وسا پتر میرا [illegible] کوئی نہیں [illegible] والا۔ [illegible] اے گڑھی دی بیماری اے۔ [illegible]
اوہدی [illegible] ہونا۔ [illegible]۔ اچھا جی وسا پتر [illegible] ہوگئی۔ جاندیاں جاندے۔ اگے اگے
[illegible] نے سوچدیاں [illegible]۔ جیہدی [illegible] نے گڑھی دی [illegible] دھر لئی۔

سو پتر بابا [illegible] ادا اوہدی [illegible] گئی۔

[illegible] اگے اگے جا رہیا اے۔ [illegible] نے گڑھی [illegible] ہوگئی اے کون اے گڑھی [illegible] والا۔ [illegible] نوں
[illegible] ایں۔ [illegible] گڑھی [illegible] رب [illegible]
[illegible] دے [illegible] آگیا۔ [illegible] جا کے [illegible] لگی۔ [illegible]
[illegible] ہوگئی۔ وسا پتر [illegible]۔ [illegible]
اوہدی اجازت اے [illegible] پتر [illegible]۔ اوہدی [illegible]۔ پتر [illegible] اوہدی [illegible]۔ پتر [illegible]
[illegible] جا۔ [illegible] آکھی ایں وسا پتر اوہدے توں [illegible]۔ [illegible] کولوں۔ اگے [illegible]
[illegible] اے۔ [illegible] جیڑا اوہ [illegible] اوہ پڑھ کے سوچدا رہا اے۔ [illegible] اوہدے کولوں [illegible]
آکھیا۔ [illegible] کولوں [illegible] ایں اوہدے [illegible] آں۔ [illegible] توں [illegible] اے۔ وسا پتر توں
ایں۔ [illegible]۔ اچھا پتر توں [illegible] اپنی [illegible]۔

سو پتر بابا [illegible] ادا اوہدی [illegible] ہوگئی۔ پتر [illegible] اے [illegible]
اوہدے [illegible] اپنے بیگانیاں دے دکھ [illegible] اے۔ اوہ کول ہوکے جیڑا اپنے بیگانیاں دا [illegible]
[illegible] رحمت [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] دا نام [illegible] اے۔
[illegible] اچھا [illegible] اپنی [illegible] دا صدقہ۔
اوہ [illegible] معصیت [illegible] گوارا نہیں۔ اوہ [illegible] دا [illegible] اے۔ [illegible]
[illegible] سجدہ [illegible]۔ [illegible] سجدہ [illegible]
[illegible] نبیڑا [illegible] آواز۔ اوہدا
اے [illegible] رب [illegible] نوں [illegible]۔

سو پتر بابا [illegible] ادا اوہدی [illegible] ہوگئی۔

[illegible] سجدہ [illegible]۔ [illegible] دی یاد [illegible] ایسے

Date

بڑی اوہ ایسا چہرا سی جہدا کہ ہر ویلے اے ہارا پورے ہمیشوں اوہدا تابعدار رہنا۔ دوبدو دنیا دے آون سارے میری فکر
کریں آون ۔ وہ سر بال تک دے آوداں ہی مرید ہوگئی

سرکار شریف لے آئے سن۔ سرسہرہ وچ سرکار اے۔ امت واسطے دعاواں کر دے سن پئے۔
لب ہل رہے سن۔ آہستہ فرماندے پئے سن میں کل تیرے کولوں کی [illegible] والا کی کیندا اے۔ آواز آئی
یارب میری امت۔ اپنی امتی واسطے دعاواں کر دے سن پئے۔ ادھر سرکار دی ولادت باسعادت
ہوئی۔ ادھر اک دائیاں دا جھنڈ چل پیا اے۔ دائیاں چل پیاں سن۔ اک جھنڈ چل پیا اے۔ چل پیاں
دائیاں۔ چڑیاں اگے بچیاں نوں لے جاندیاں سن۔ بچیاں نوں پال رہیاں سن۔ پوسن دیاں سن چوگ
کر کے کم چلا پیا بچیاں دے ڈھیڈ پال رہیاں سن۔ اوہ سے آ رہیا اے۔ دائیاں دا جھنڈ آ رہیا اے۔ ایدھر ہی ہو رہیا۔
دائیاں وچ اک دائی اے۔ چڑیاں دی آپ وی کمزور اے۔ اوہدی ڈاچی وی کمزور اے۔ چڑیاں آپ وی کمزور
اے۔ اوہدی سواری وی کمزور اے۔ اوہ پچھے رہ گئی۔ دائیاں اگے آ گئیاں۔ آکے شہر وچ داخل ہو گئیاں۔ امیراں
دے بچے وزیراں دے بچے جاگیرداراں دے بچے۔ علاوہ کیندے سن۔ اوہناں امیراں دے بچے لے لئے۔ غریب
سمجھ کے چھڈ گئیاں۔ اوہناں امیراں دے بچے وزیراں دے بچے جاگیرداراں دے بچے لے لئے۔ میں نہیں منیدا۔ ایہہ گل ہی
غلط اے۔ اک کیوں مولوی وی کیوں ایہو جیہی منیدا سی۔ میں کیہا۔ دائیاں کوئی نہیں چڑیاں بچیاں نوں چھڈ جان۔ اگے
مولوی وی لکھ دیندے سن۔ میں نہیں منیدا۔ کی کوئی شئی منیدا سی۔ میں آکھیا دائیاں کوئی نہیں۔ چڑیاں بچی نوں چھڈ
جان۔ جنہیں دی خدمت دے واسطے مرتے آ سکدیاں سن۔ آ سبب کی سکدی اے۔ اوہنوں کنگ دیاں دائیاں چھڈ جان۔
میں نہیں منیدا۔ ایہہ لوکاں دی منیا دیاں۔ میں آکھیا۔ میں دانے کیوں ہوا۔ میرے بتر نے اوہناں دائیاں نوں قبول نہیں
کیتا۔ [illegible] کیوں نہ کیتا۔ ایہہ میری وی سن دیناں والا کیوں نہ کیتا۔ میرا نبی غریب نواز اے۔
نبی نے ہمیشہ غریب نوں نواز رہیا اے۔ آ دیکھو۔ جے ہجرت کرے۔ امیراں نوں چھڈ گئے۔ اوتھاں چبار یاں والے چھڈ
گئے لوکاں جھگیاں لگا کے۔ مکان سجا بنا کے۔ بڑے بڑے عالیشان محل۔ ہر اک دا خیال اے نبی میرے ول آئے گا۔
میری عمارت اُچی اے۔ نبی میرے ول آئے گا۔ میری بلڈنگ بہترین اے۔ نبی میرے ول آئے گا۔ ادھر ہر سارا
اشتیاق رسے دھرے رہ گئے۔ ادھر کھولیا۔ ڈاچی نبی دی گزردی جاندی اے۔ لوکی پکڑ دے سن۔
آپ نے فرمایا نہ پکڑو۔ میری ڈاچی نوں میری ڈاچی دا مورچہ اللہ کرے۔ میری ڈاچی نوں اُم اے کتھوں
جانا اے۔ میرے مکان کولوں گزردی جاندی اے۔ لوک ڈاچی نوں پکڑ لے اپنے اپنے گھر رہیا اے۔ نبی لا چھے
خدا دا نال نہ۔ نی ڈاچی بیٹھ جانی۔ بڑی منت کرناداں۔ پر ڈاچی گزردی جاندی اے۔ شرم
خدا دا نور ہی نہیں دم کر کے
ڈاچی والا نور مبارک ہے۔ ایسا جھنڈا بڑے تو دی دارے۔

Date

دا القصور وچ اپنا پڑاء کر دا رہیا۔ الوہب دی گلی توں بھاگ لاون والیا۔ اسماں وچ جیہناں ملاں وی تھاں جاوندے
سے ڈاچی والیا موڑ مہار وے۔ اسماں جیندیاں نوں ہوٹھاں دار پاروے
بنا جیہدے جانن سامنے اوکھیاں بتھیراں۔ ہر اک دا فیصلہ ایں بنی سرساول۔ میں بس دے چیلے دے جا رہے ہیں۔ ونایا
میری ڈاچی لوں لاں جیدے، پر میری ڈاچی نوں علم اے میری ڈاچی نے کتھے جانا اے۔ ڈاچی ٹردی ٹردی سیوکی اول
منورہ پہنچی۔ قرا ستہ قرا ستہ ڈاچی جا رہی اے ٹردی ٹردی۔ اک کھجور دے کھیتاں وچ گئی دے سامنے جا کے
بیٹھ گئی۔ بچہ اک ملکہ بیری اے جواب آیا، الوہب الفاروی دی۔ میرے ستی تے بات لئی تو جا ہی گئی
بیٹھ بنی سنتے ہیراں لوں نوار ہا اے۔ تے دیدھ دی دانیاں آ گئیاں نیں۔ مگر بنی کریم دی اک خوشبو جیہی
جانی جیہی حالی اوہنی اے بنی۔ میں اوہنوی گلی توں وہ اگ لاونا ایں۔ اوہ دی دستا کی ہوندا اے۔ باقی ڈاکیاں
نے حالارا آں وال بچ دو نگریاں ہمارے نواز رہیاں نیں۔ مینوں خیال آیا۔ دانیاں اس شہر وچ داخل ہوگیاں نیں کہ
میری سوار ہو کمزور سی۔ میں سوچی پے گئی۔ ایہہ والاراں دے بچے اندر دے بچے لین گیاں۔ ہر غیب توں آواز
آگئی۔ واہ واہ کی حلیمہ بنی سرے تے اج کرم کما یا جا نا ایں۔

اک لیاں لیری جھولی وچ اج گو سر پایا جانا۔ نی دائیہ گھوا نا۔ اج بنی گلی توں بھاگ لگوا
ہیں۔ تینوں بھاگ لگے نیں۔ تیری جھولی دے اندر اوہ نگینہ اوناں ایں۔ کھیرا نہ نداداں آریاں نیں۔ جلد وہاں ہیاں نو
میں ٹردی ٹردی دیکھدا آگیاں بچے دے کے طرح آریاں نیں۔ میں جا کے اس شہر دا قریب ڈیرہ لایا۔ شو ہر نوں
کول بٹھا وتا۔ میں زیارت واسطے نکلی۔ میں ٹردی ٹردی اس گلی گئی جتھے محبوب دا گھر سی۔
ٹردی ٹردی اوتھے رک گئی جتھے محبوب سی۔ ونایا اوتھے رک جانی نے جتھے محبوب دے قدم لگے نیں۔ اوہناں گلیاں
توں صدقے جیہناں گلیاں وچ بنی ٹر دا رہیا اے۔

دسیں حلیمہ دا خانہ کعبہ۔ اوہنوں کی پتہ ہووے میری اتی دی کی عظمت اے
میں رکھی بچیا انہاں اس گلی وچ چلی گئی اوس گلی دے ذرات نوں صدقے جیہڑے بنی دے پیراں نوں چمدے رہے نیں
اوہناں گلیاں وچ وی فرماندیاں میں حبیب ٹر گئی۔ جیہڑی ورلے گلی وچ ورکی آں۔ مینوں بنیوت دی بہتی مہنی خوشبو
آون لگ پئی۔ میں دلیں دی نیہ ہر ہو رہے بنا دے پہنچ گئی۔ اندر دروازے وچ داخل ہو گئی جنابِ سیدہ آمنہ
تیرے حجریاں توں نثار ہو قربان جاواں۔ توں اللہ دے حبیب دی اُمی۔ تیری عظمت توں میں قربان جاواں۔ فرمایا
بنی بیٹیاں نیں۔ شاہ عبدالحق محدث دہلوی فرماندے نیں بچے بنی سرخ رنگ دے اونی کمبل اوڑھ کے ہوٹھ دا وانگ
آرام کر دا رہیا۔ جناب سیدہ گھر دے کم کاج وچ معروف نیں۔ اوہ فرمایا نیں۔ میں کول ہو کے عرض کیتی سیدہ
میری خواہش اے تیرا بچہ دیو۔ میں خانہ دوان بڑی چنگی آں۔ میں تیرے بچے نوں ودھیا پالاں گی۔ میں تیرے
بچے نال پیار کراں گی۔ میں کوئی جوگ کان گئی ناں۔ میں بڑے پیار نال رکھاں گی۔ مینوں دے دیو۔ مینوں بیبیاں نیں فرماندے

Date

اینوں ایہہ تے پتہ ای اے اینہاں دے باپ دا انتقال ہو گیا اے۔ دو مہینے ہوئے اس لاہور وچ۔ طارق نوں یاں نہیں۔ نئی کیہ اجازت
ہووے تے میں پیر شہزادے دی زیارت کرواں۔ اگر بالکل ٹھیک اے۔ فرمایا ماں جی۔ اوہ میں قریب ہو کے گیا۔ چہرے
توں پلہ ہٹایا۔ اکھیاں کھل گئیاں۔ نور ای نور سی۔ خبردار نئی دلہن ایہہ تے اوہ اے۔ جیویں پیراں نوں جبرائیل چمدا اے۔ جگا نا ہووے
تو کوئی گل نہیں۔ نئی دلہن ایہہ جراءت کر ای نہیں سکدی اے۔ اوہ پیر نوں جیویں جگا لے۔ فرمایا ماں جی
میرے تے رعب طاری ہو گیا۔ جناب آمنہ آکھیا عرض کیتی بیٹا آؤ۔ خدا اپنے لال دی زیارت کراؤ۔
فرمایا نہیں حضرت دایہ انج ای ویکھے حضرت آمنہ نے پردہ ہٹایا چہرے توں۔ تے میں کیہ ویکھیا اے

مکھ ویکھ کے ویکھ کے شوق ای رہندی۔ ایہہ ہنیری رات وی دیندا اے۔

کالی زلف تے اکھ مستانی اے۔ مخمور اکھیاں ایہہ نیند بھریاں۔

اک سوہنا مکھڑا۔ تو اجے محبوب نہیں کیہ دسیاں۔ ایہہ تے اوہنوں ویکھے ہر کسے اکھیاں جس ویکھیا
شوخیاں کیہ پتہ ہووے۔ تو اجے میرا محبوب نہیں کیہ ہویا۔ جیہڑا ویکھے جیوندا جاوے۔

تے اوہ جادو سے سیر کرن لئی سارا گلشن سوہنا ہووے۔

تے جدوں رکھ قدم زمین تے دھرتی لیف دی جاوے۔

ککھ ویکھی جھک زمانے تے اوہ عشق شیوراں ہووے۔

تے جے اوہ کھولے دل زلفاں دے تے راہی راہ بھل جاوے۔

توبہ ایڈا حسن ماہی دا۔ جیہدے جمال جھلیا نہ جاوے۔

فرمایا ماں جی میں ویکھیا۔ میرے دل وچ خیال آیا۔ میں رب اگے دعا کیتی۔ نئی دلہن دے اکر آمنہ جاگے۔ تے جے ہووے۔
تے دلہن دا ہر آمنہ دے کول ہووے تے کجھ چھپ کے ہنس جاوے۔ سیدہ میں تابع داری کراں گی۔ میں اپنے پتر دی پرواہ نہ کراں
گی ہر ویلے تیری اطاعت دی پرواہ کراں گی۔ میں نے ایہہ تقاضا کر دیویں۔ سیدہ نے عرض کر قبول کرلئی۔ میں نے پتر نوں بہتاں
سہارا دتا سی دل نوں پڑھایا۔ جیویں گود وچ پلدا ہوئے۔ محبوب آوندا اے پیا دلہن دل۔ آسماناں توں نور آرہیا اے۔
چہرے تے چمک سی۔ نیک جتھے ہر گنی دلہن ہر طرف سے آواز آرہی اے۔ فرمایا ماں جی جدوں
بچے دی خوشبو آئی۔ جدوں کول ہنس لئی آں۔ اوہ ویلا میں ایہہ آکھدا اے (پڑھیا تے سنیا سی)
تولاک کہ خدا دی ذات دی قسم۔ (رسول پاک دی بات) ہوندی۔ ابو جہل کہندا۔
ایہہ پتراں نوں کلے پڑھاندے جاندا اے۔ ایہہ سیکھاں کہیاں آکھاں جاندا اے۔
ایہہ اوہ پڑاں نوں ہلا جاندا اے۔ محبوباں دا رستہ۔ پیار دا رستہ۔
دلہن واندر میں سی ہر دے شوق کریں لگدیاں آں اوہ بیٹا پڑھدا اے۔ جو پیار کولوں لنگھدیاں آں اوہ سمجھ
پڑھدا اے۔ دلہن جیہڑی میرے دل وچ خیال آیا۔ کیہ بڑا حسین اے۔ کیہ بڑا خوبصورت اے۔ اینہے

Date

کوئی وارث کوئی نہیں۔ خیال آیا۔ جیہڑا اپنا باپ موجود نہیں اے۔ ایہہ پتر جوان ہویا۔ تے میں نوں فائدہ کوئی نہیں
ہووے گا۔ خیال آیا جیہڑے بچے نیں۔ فوٹا ذرا آگئی۔ تے جلیہ اوس دا [illegible]۔ فیر سوچیا کیوں جلیہ
ایہہ پتر نوں حق پہنچائے گا۔ نالے دعا کرے گا میرا بابا پکاراں۔
تے اوس نوں اک دن ہر شے دا فوٹو بنایا جاندا اے۔
اے جلیہ گجراتیاں۔ سوہنے ناں والیاں۔ سوچ ناں [illegible]۔ ایہہ شاہ اے۔ اوس دی نسبتاں داشتن کرو
پیتا اے۔ ایہہ شاہ اے۔ جیہڑا [illegible] وچ ہوویں گے تیری گلی نوں لوک یاد کرن گے۔ [illegible] نوں
ہوسے دین گے۔ ایہہ شاہ اے۔ جیہڑے شہداں نوں لوکاں چھپایا اے۔ ایہہ شاہ اے تے [illegible]
[illegible] جلیہ گجراتیاں۔ جلیہ [illegible] بیان میں جس ویلے [illegible] میں جاری [illegible]
اک درخت دے کول گئی۔ درخت نے [illegible] شروع کر دتا۔ [illegible]
[illegible] گر پے گئی۔ [illegible] اک دن سرکار [illegible]
[illegible] رات [illegible] دا حق اے۔ [illegible]
جس آسمان تے [illegible] جاندا اے۔ [illegible] اک جگہ [illegible]
[illegible] آسمان تے۔ [illegible] آسمان [illegible] حق کی کردا اے
[illegible] جاندا اے۔
[illegible] جاندا اے۔
[illegible] بیان کی اوس بے مثال دا۔
شان نہ کوئی آسمان دے اول دا۔

Molana Muhammad
Abbas Nazami

[signature]
14-6-02

میلاد شریف

Date سید شبیر حسین شاہ گھ حافظ آبادی

الحمد للہ نحمدہٗ ونستعینہٗ ۔۔۔۔ عبدہٗ ورسولہٗ ؛ واذا قیل لھم اٰمنوا کما اٰمن ۔۔۔ یعلمون ۔
امداد کن امداد کن از بند کن آزاد کن ۔ یا شیخ عبدالقادرا ۔ گنج بخش فیض عالم مظہر نور خدا ۔ ناقصاں را پیر کامل
کاملاں را راہنما ۔ آفتاب علم و دین جلوۂ حق آئینۂ رب العالمین ۔ معدن جود و کرم چشمۂ صدق و صفا ناقصوں پہ ہو کرم
بحرِ عہدِ مصطفیٰ ۔ ان اللہ وملٰئکتہٗ یصلون علی النبی یاایھا الذین اٰمنوا صلوا علیہ وسلموا تسلیما ۔ درود شریف
واجب الاحترام بزرگو دوستو ! ۔ ہر قسم دی حمد و ثنا توں بعد ۔۔۔۔ معزز سامعین محفل پاک بڑی با رونق ہے ۔
انتظامیہ دا اہتمام بڑا قابل داد ہے ۔ دعا ہے اللہ تعالیٰ اس محفل پاک نوں قبول و منظور فرمان توں بعد خالق کائنات
اس محفل پاک نوں ساڈے واسطے ذریعہ نجات بنائے ۔ اور ساڈے ساریاں دی حاضری قبول و منظور فرمائے ۔
سامعین حضرات موجودہ دور وچ مذہباں دے بڑے رولے پئے ہوئے نیں ۔ جہڑے چنگے نیں ۔ کوئی کجھ آہندا
اے کوئی کجھ آہندا اے ۔ وہابی آہندا اے میں سچا ۔ دیوبندی آہندا اے میں سچا ۔ شیعہ آہندا اے میں سچا ۔ بریلوی
آہندا اے میں سچا ۔ تماں دے تمام ہر بندہ آہندا اے میں سچا ۔ شریف آدمی سوچیں پے گیا اے بھولا بھالا بندہ ۔ سادا
جیہا مسلمان ۔ سوچیں پے گیا اے ۔ کہ انہاں چوں سچا کہڑا اے ۔ بندہ وچ چوراہے ہو جائے ۔ سنجھ لگ جائے ۔
لاوارث ہو جائے وار ہو مگر لگ جائے ۔ سادھاں دے نال رل کے چوراں وی چور چور کرن لگ پئے ۔ شریف آدمی
اوکھا ہو گیا اے پتہ نہیں ہن چور کہڑا اے ۔ یعنی دوجیاں لوکاں دے نال رل کے گھر آلیاں نال رل کے چوراں وی
نال ہی سب کے چور چور کرن لگ پیا ۔ شریف آدمی بھولا بندہ سوچیں پے گیا ۔ خبرے ہن چور کہڑا اے ۔
سادا جیہا مسلمان سوچیں پے گیا اے پتہ نہیں چور کہڑا اے ۔ اور ہر بندہ ایہہ دعویٰ کردا اے میں سچا ۔ میں
سچا ۔ میں سچا ۔ اور پھر ایہہ آکھے ہر بندہ آہندا اے اسلام دا میں ای ٹھیکیدار آں ۔ وہابی آہندا اے میرے
نال آؤ ۔ میں ٹھیکیدار آں ۔ دیوبندی آہندا اے میرے نال آؤ ۔ میں اسلام دا ٹھیکیدار آں ۔ شیعہ آہندا اے
میں اسلام دا ٹھیکیدار آں ۔ ایہہ اختلاف چنگے نہیں ۔ نہ ملک واسطے چنگے نیں نہ قوم واسطے چنگے نیں ۔ میں تے کہنا
آں سبھناں نوں میں اک عاجزانہ اپیل کرناں واں ۔ سارے اوہدے تے اکٹھے ہو جاؤ ۔ اوہدے تے اتفاق کر جاؤ ۔ اتحاد کر جاؤ ۔
اتحاد تے اتفاق دے نال دی کوئی گل نہیں ۔ ہر چور نوں چوری چھڈ کے نیکاں دے نال اتحاد کرنا چاہیدا اے ۔ بدمعاش
نوں بدمعاشی چھڈ کے نیکاں دے نال اتحاد کرنا چاہیدا اے ۔ نیک نوں نیکی چھڈ کے بدمعاشاں نال نہیں
رلنا چاہیدا ۔ گل سمجھ آ گئی ۔ اتحاد و اتفاق دی فضا قائم ہونی چاہیدی اے ۔ جھوٹے نوں جھوٹ چھڈ
کے سچیاں دا ساتھ دینا چاہیدا اے ۔ بدمعاش نوں بدمعاشی چھڈ کے تے شریف آدمیاں دا ساتھی
بننا چاہیدا اے ۔ برے نوں برائی چھڈ کے نیکاں دے نال لگنا چاہیدا اے ۔ نا کہ نیک نیکی چھڈ کے بریاں
دے نال لگ جائے ۔ میں اتحاد و اتفاق دی اپیل کرنا آں ۔ میں آکھناں آں وہابیو ۔ دیوبندیو ۔ شیعو آ جاؤ
سارے اکٹھے ہو جائیے ۔ منصف میرا رب من لینے آں ۔ جو رب فیصلہ کرے ساریاں نوں منظور ۔ جے میں بنی پاک

Date

دا ناں لیا تے وہابیاں دیوبندیاں نہیں منناں۔ جے صحابہ پاک دا ناں لیا تے شیعیاں نہیں منناں۔ آل پاک دا ناں لیا تے خارجیاں نہیں منناں۔ اولیاء دا ناں لیا تے رافضیاں نہیں منناں۔ تو اسیں منصف اوہ منیے جیہڑا سب ساریاں منن۔ شیعو تہاڈا رب دے متعلق کی خیال۔ اوہناں آکھیاں اک وحدہٗ لا شریک۔ وہابیو تہاڈا؟ اوہناں آکھیاں ساڈا تے کم وی ایہو ای اے۔ بلکہ اکو ای اے۔ دیوبندیو توں سی دسو۔ اوہناں آکھیاں جی اک۔ سنیو تہاڈا کی عقیدہ اے۔ اوہناں آکھیا رب اک اے۔ الٰہ اک سجدہ دے لائق اوہ۔ پوجا دے لائق اوہ۔ اسیں تے سنیو تہاڈے دلاں وچ کی دیندے آں کہ اسی وحدہٗ لاشریک دی پوجا کرو۔ میں آکھیا جو اوہدا فیصلہ ہو گیا۔ اوہ شے سی وی ملو۔ اکٹھے ساریاں نوں اوہدے اتے اتفاق اے۔ میں آکھیا مولا کریم ساڈا ملک چھوٹا۔ مذہب نہیں۔

جدوں مولوی بالغ ہوندا اے۔ اس ویلے مذہب وکھرا بنا لیندا اے۔ پرانا مذہب اک دشمن نبی پاک دے کہن والیاں دا ہیہے سی۔ مہر رب العالمین دشمن نبی پاک صلی اللہ علیہ وسلم دے منن والے۔ اک ساڈا جیا بندہ او جدوں ویہندا اے۔ داہڑی وی اکو جہی۔ ٹوپیاں وی اوسے طرح پاکیاں ہوئیاں نیں۔ اوسے طرح شلواراں اوسے طرح قمیضاں کوٹ واسکٹاں وغیرہ۔ مولوی ساریاں اکو جے آں [illegible] مسجداں وی داہ واہ نیں۔ مہر رب العالمین دا ساڈا جیا مسلمان اوکھا ہو گیا اے۔ [illegible] نبی نوں کیویں منیے۔ اوس مولوی آل جانے آں تے اوہ آہندا اے بے عمل نبیے۔ جے اپنی عمل منیا تے بے ایمان ہو جائیں گا۔ گل نوں پتہ توجہ نال۔ خاص دھیان نال گل سنو۔ ذرا دھیان نال۔ یا اللہ اس مسیت آلیاں نوں وکھیا اے نبی نوں کیویں منیے۔ اوہ آہندا اپنے ورگا منو۔ یا اللہ اس مسیت آلا آہندا جیہڑا نبی نوں بے عمل منے گا اوہ ای بخشیا جانا ایں۔ جیہنے نبی نوں اپنے ورگا آکھیا اوہ گستاخ اے۔ تریجا مولوی آہندا اے نبی جاندا کجھ نہیں۔ چوتھا آہندا اے سب کجھ جاندا اے۔ کوئی آہندا اے نبی حاضر ناظر نہیں۔ دوجا آہندا اے حاضر ناظر اے۔ اوہنا اے۔ جیہڑا حاضر ناظر منے اوہ مسلمان ای نہیں۔ اک آہندا اے جیہڑا جلوس کڈھے اوہ بے ایمان۔ دوجا آہندا میلاد النبی دا جلوس عبادت اے۔ اوہ آہندا اے جھنڈیاں نہ لاؤ جے۔ اک آہندا اے جھنڈیاں لاؤ۔ نبی دی آمد دی خوشی اے۔ یا اللہ بے اک نوں آکھیا جے جلوس کڈھ لیے تے شرک کی اے۔ اوس نوں آکھیا نہیں جھگڑیاں سنیاں توں وی دھنی ہونا چاہیدا اے۔ تے جلوس انج نہیں کڈھنی دا۔ اگے سنڈیاں دی ہوون۔ اگے ٹرک سوکی کر سا موٹر سائیکل وال ہووے۔ سب رہان گلدان ہوون۔ جلوس انج کڈھو۔ جھگستاں دساں وچیاں بندیاں دا جلوس ہووتا۔ مونڈیاں تے لعار ہووے۔ اچی شلوار ہووے۔ کبیڑہ مال ہووتا۔ فیصل آباد دا بازار ہووتا۔

ملنے والیاں گراں یا اللہ اوہ آہندا جلوس کڈھو۔ اوہنا آہندا اے نہ کڈھو۔ یا اللہ اوہ آہندا اے جھنڈا نہ چکو۔ اوہ آہندا اے ضرور چکو۔ یا اللہ اوہ مولوی جیہڑا اے اوہ شرک دے فتوے لاندا اے۔ دوجا آہندا اے بالکل ٹھیک کار اے۔

سمجھ نہیں آرہی کی کریے۔ سب دا بندہ جیہڑا اے اوہنوں سمجھ نہیں اوندی بلی کی کراں۔ اک آہندا اے نبی نوں بنی پاک

Date________________

دے جلوس وچ رل گئیوں ۔ تے توں مشرک ہو جاویں گا ۔ اج کل تے فتنے ساہمنے پئے ہین ۔ ایہہ بوہت سارے کل آوندے
ہین ۔ آہ جیویں بسنت آلے دن جیویں گُڈیاں اُڈدیاں ہوندیاں ۔ اج کل ربیع الاول دے مہینے وچ فتنیاں دا بوہت
ہون دے دیوے بلے ہوندے ہین ۔ ایہہ بوہت سارے ڈیریاں وچ ڈگدے ہین ۔ توں گیا سیں ۔ توں وی مشرک ۔ تو
جھنڈا چکیا سی ۔ چل وی مشرک ۔ توں سرنگ کٹ تے بیٹھا سیں توں وی بے ایمان ۔ توں کار تے بیٹھا سیں ۔ توں وی بے ایمان ۔
توں ریڑھی تے بیٹھا سیں ۔ چل توں وی بے ایمان ۔ تو میلاد النبی دی جھنڈی لائی سی ۔ چل توں وی بے ایمان ۔ توں
ٹوپیاں لائیاں سن توں وی بے ایمان ۔ اج کل تے فتنیاں دی حد ہو گئی اے ۔ جیویں اسٹیشن تے باؤ ہوریں بیٹھے ہوندے
باری وچ مُنہ پا کے ۔ اگے گنگو جیہا کھلوتا ہوندا اے ۔ تے آکھدا ۔ ایہہ لے جا بی جھنگڑے دی لے جا ۔ ایہہ فلانے لتاں دی لے جا ۔
ایہہ فلانے لتاں دی لے جا ۔ اج کل مولوی وی نال مسیت دی باری وچ مُنہ پا کے بیٹھے ہوئے ہین ۔ جلوس وچ گیا سیں ۔
چل بے ایمان ۔ جھنڈا چکیا سی چل کافر ہو گیا ایں ۔ اج کل انہاں ایہہ سب چھیڑیا ہویا اے ۔ ایہہ موسم فتنیاں
دا ہوندا اے ۔ جیویں بارش وچ بوٹیاں ہین نکل آوندیاں ۔ ایہہ میلاد النبی دے مہینے وچ ۔ ایسی طرح مولویاں دے
فتوے نکلدے ہین ۔ دسو یارو ۔ گڈی کیہڑی گل اے ۔ مسلمان قوم نوں کافر آکھنا ۔ کوئی چنگی گل اے ۔ کوئی بندے
دے پتراں والا کسب اے ۔ مولویو ۔ مسلماناں نوں کافر نہ کہو ۔ ایہہ جے کافراں نوں مسلمان نہیں بنا سکدے
تے مسلماناں نوں تے ناں کافر نہ آکھو ۔ ایہہ کدھر دی شرافت اے کہ مسلماناں نوں ای کافر کیتا جانا ۔
پر جدوں ایہہ اپنی آئی تے آیا ہویا ۔ ایہہ قطعاً نہیں کھلوتا ۔ ٹکو دار سمجھائیے ۔ اللہ تعالیٰ ای اتحاد تے اتفاق
دی توفیق دیوے ۔ تے فتنیاں توں جان چھٹ جائے ۔ بہرحال حضرات ایمان ۔ یااللہ ایہہ فتنے باری تے ایہہ سب
کجھ ۔ میرے رب العالمین ۔ کوئی ایہہ جیہا طریقہ دس ۔ اسیں کیویں منیے تیرے نبی نوں ۔ خالق کائنات نے فرمایا ۔ آجاؤ
میں دسناں آں ۔ آجاؤ ۔ مولوی جھیڑے والو جیہڑے لگڑے چنگے نہیں ۔ آجاؤ خالق کائنات سب دا رب اے ۔ سب دا
اللہ اے ۔ جو فیصلہ کرے اس نوں قبول ۔ کیوں بالکل ٹھیک اے ناں ۔ کوئی میں گل کراں گا تے آکھن گے اپنے مذہب ول کجھ
کہے لے گیا ایں ۔ دوجا کرے گا تے اوہنوں آکھن گے اپنے مذہب ول لے گیا ۔ تیجا کرے گا اوہنوں آکھن گے اپنے مذہب
ول کجھ کہے لے گیا ۔ میں آکھناں آں اسیں پاسے نہ پئیے ۔ اسیں اپنے رب تے فیصلہ سٹیے ۔ جو فیصلہ رب کرے اوہ
سارے ایماناں نوں منظور ۔ کیوں بھئی ۔ میرے رب العالمین کیویں منیے ۔ اے میرے رب العالمین کس طرح منیے تیرے
نبی نوں کوئی آکھدا اے ۔ نور منو ۔ کوئی آکھدا اے بشر منو ۔ کوئی آکھدا اے حاضر ناظر منو ۔ کوئی آکھدا اے علم
غیب منو ۔ کوئی آکھدا اے نہ منو نہ منو ۔ جیہڑا نہ منے ۔ اوہ مسلمان نہیں ۔ جیہڑا علم غیب منے اوہ مسلمان
نہیں ۔ جیہڑا حاضر ناظر منے اوہ مسلمان نہیں ۔ یااللہ کوئی آکھدا اے تیرے نبی نوں مختار کل منو ۔ کوئی آکھدا اے ایہناں
کوئی تھوڑا اختیار نہیں ۔ یااللہ ۔ آکھن والے سارے مولوی ہین ۔ کیہڑے پاسے جائیے ۔ کس طرح تیرے نبی نوں منیے ۔ حاضر ناظر
منیے ۔ نور منیے ۔ نور منیے کہ اپنے جیہا منیے ۔ کہ بے مثل منیے ۔ میرے رب العالمین سانوں فیصلہ فرما دیو ۔ بتاؤ محبوب نوں
کیویں منیے ۔ آکھے سانوں نہ جھیڑے لگڑے چنگے ہین ۔ آؤ ۔ دیا ہو ۔ دیوبندیو ۔ سنیو ۔ آجاؤ سارے رب دا فیصلہ

Date

اکٹھے ہو جاندے۔ میرے رب نے فیصلہ فرما دتا اے۔ میرے محبوب نوں کیوں منو۔ میرا رب العالمین پیارا محبوب
نوں کیوں منے۔ فرمایا واذا قیل لھم ——— ایمنو۔ میرے محبوب نوں۔ دنیا والیوں ما دمنا منو۔
دلاں وچ جبار رکھن والیو۔ یا اسی پریشانی وچ رہن والیو۔ ایمن منو میرے محبوب نوں۔ کیویں جیویں انہاں
لوکاں نے منیا اے۔ کیہڑیاں لوکاں نے۔ والسابقون الاولون من المھاجرین ——— فرمایا اس طرح منو
جس طرح میرے نبی دے صحابہ نے منیا اے۔ ایہہ پریشانی دے وچ نہ رہو مسلماناں۔ لاالہ الا اللہ رسول اللہ پڑھن
والیاں۔ کی کیہہ ہندا ایں کیویں منان۔ فرمایا ایمن منو جیویں میرے پیارے صدیق نے میرے پیارے نبی نوں منیا ایں۔ ایمن منو
جیویں عمر فاروق نے منیا ایں۔ ایمن جیویں عثمان غنی نے منیا ایں۔ ایمن منو جیویں مولا مشکل کشا نے
منیا ایں۔ ایمن منو جیویں بلال پاک نے منیا اے۔ اس طرح منو میرے نبی نوں جیویں صحابہ نے منیا اے۔
ہن جہڑا عقیدہ صحابہ پاک نال رلدا آوے گا۔ آؤ جناب صدیق اکبر دے عقیدے تے لا کے ویکھ لیئے۔ تمام
صحابہ دے سپیکر۔ تمام صحابہ دے امام۔ جو عقیدہ صحابہ دا اوہدا عقیدہ۔ صدیق اکبر دے عقیدے نال رل
جائے۔ اوہدا عقیدہ سچا۔ تے جہڑا نہ رلے اوہ جھوٹا۔ جھوٹے نوں چھڈ کے تے سچیاں نال رل جانا
چاہیدا اے۔ کیوں جی ٹھیک اے ناں۔

آؤ ذرا صدیق اکبر دا عقیدہ۔ کسوٹی بیان کر دتی اینہے اتے لا کے ویکھ لو۔ جہڑا پورا
اترے گا صحیح باقی سب گمراہ۔ کسوٹی بیان کر دتی۔ صدیق اکبر دا عقیدہ کی اے۔ جناب پیارے
صدیق اکبر رضی اللہ دا عقیدہ کی اے۔ سرکار مدینہ صلی اللہ علیہ وسلم بیٹھے نیں۔ ابوجہل آیا آکے کہن لگا۔
بلیا۔ میں تیرے ورگا کوجھا کوئی نہیں ویکھیا۔ نبی پاک نے فرمایا صدقت۔ کہ توں سچ آکھیا اے۔ ہن
دسو۔ اوہنے ایہہ گل سچ آکھیا سی کہ جھوٹ۔ جیہڑا نبی صدقت آکھے اوہ سچ آکھے۔ میرا نبی اوہ آ
جہڑا جھوٹے نوں سچ تے سچے نوں جھوٹا نہیں آکھدا۔ جھوٹ نوں جھوٹ آکھدا سچ نوں سچ
آکھدا اے۔ جیہڑا نبی صدقت آکھے گل سچی اے۔ ابوجہل بکیا کہندا اے پیا۔ کہ میں تیرے ورگا
کوجھا کوئی نہیں ویکھیا۔ میرے نبی نے فرمایا صدقت۔ تھوڑی دیر لنگی صدیق آ گئے عرض کیتی سوہنیا
تیرا ثانی کوئی نہیں۔ فرمایا صدقت۔ صحابہ نے عرض کیتی۔ دشمن دے چہرے والے آیا۔ ابوجہل آیا اسا
تے آکے بکیا کہندا اے میں تیرے ورگا کوجھا کوئی نہیں ویکھیا۔ فیر وی فرمایا صدقت۔ شعور اوہ تے بکواس
اے پیا۔ فرمایا جہڑا میرے سامنے آ گئے۔ آئینے دی طرح اوہنوں اپنا آپ ای نظر آوندا اے۔
آکھدا اے پیا میں تیرے ورگا کوجھا کوئی نہیں ویکھیا۔ میرے نبی نے فرمایا صدقت۔ جہڑا سامنے آوے
اوہنوں اپنا آپ دسدا اے۔ فرمایا ابوجہل چونکہ سر تک تالوں کوجھا اے۔ اوہنوں جدوں
اپنا آپ نظر آیا اے۔ اوہنے آکھیا تیرے ورگا کوجھا کوئی نہیں ویکھیا۔ میں آکھیا صدقت واقعی تیرے ورگا
کوجھا کوئی نہیں۔ بات قابل غور اے۔ ابوجہل آیا۔ نبی موجود نے کوئی ہور نہیں۔ یا رسول اللہ ع ثناء

Date

آل ویکھو کے بکھوا اے پیا۔ فرمایا میرے آل تے ویکھیا ای نہیں سُو۔ نبی پاک موجود ہین۔ ابوجہل آیا اسا۔ کہندا آسی ہیں
شہر سارے گھمیا کوئی نہیں ویکھیا۔ نبی پاک فرماندے ہین صدقت۔ یا رسول تہانوں ویکھا کہ پکیا اے۔ فرمایا مینوں
تے ویکھ ای نہیں سکیا۔ اکیلے جے نبی موجود اسے تے وکھا۔ اج کوئی ضروری نہیں نبی وی موجود ہووے تے نظر
لے۔ باپ تیرے نوں نہ دسیا۔ اسیں شہزادہ کتھوں وکھائیے۔ تیرے باپ نوں نظر نہ آیا۔ اسیں پتر نوں کتھوں نبی وکھائیے۔
معلوم ہویا کہ نبی موجود وی ہووے۔ تے کئیاں نوں نظر نہیں اوندا۔ فرمایا صدقت ابوجہل نوں وی آکھنا ایں۔
صدیق اکبر نے عرض کیتی وضحیٰ دے چہرے والیا۔ تیرا ثانی کوئی نہیں فرمایا صدقت۔ اگلی گل لہہ کراں گا۔ فرمایا جو لمسائی
اوندا اے اوہنوں اپنا آپ دسدا اے۔ صدیق آکے کی کہندا سائیں سوہنیا تیرا ثانی کوئی نہیں۔ میرے نبی فرمایا صدقت
میرے آقا نے فرمایا صدقت۔ نبی صدقت کہہ کے فرمایا۔ صدیق تیرا وی ثانی کوئی نہیں۔ سوہنیا تیری مثل کوئی نہیں
تیرے ورگا کوئی نہیں۔ تیرے جیا کوئی نہیں۔ ے

تمہارے حسن کا کونین میں جواب نہیں۔ عرب سے سوتا نہیں کہیں ہو انتخاب نہیں۔

اے وضحیٰ دے چہرے والیا تیرا مثل کوئی نہیں تیرا ثانی کوئی نہیں۔ سوکھا کم کر لیندے آں۔ سارا دل کے کہہ لین گے
زبان پیر مہر علی شاہ صاحب رحمۃ اللہ علیہ۔ تاجدار گولڑہ۔ اوہناں دی زبان وچ ترجمہ کر لیندے آں۔ صدیق اکبر آکے
وضحیٰ دا چہرہ ویکھیا۔ عرض کیتی سوہنیا تیرا ثانی کوئی نہیں۔ پیر مہر علی شاہ صاحب نے
ے کوئی مثل نہ جانی دی۔ رب خود مستاں کیلئے ادا جہڑی چھڑ عمراں جوانی دی۔ اگے تاجدار گولڑہ فرماندے
ہین۔ ے کوئی مثل نہ ڈھولن دی۔ چپ کر مہر علی ایتھے جا نہیں بولن دی۔ — آپ ایہہ فرماندے ہین کوئی
میرے آقا کوئی ایسو نہ سمجھے صرف پیر مہر علی شاہ صاحب دا۔ ہیں صدیق اکبر دا عقیدہ پیش کیتا اے۔ میرے صدیق دا
عقیدہ دی ایہو ای اے۔ آؤ اللہ دا قرآن کولوں فیصلہ کرا لیئے کیا کوئی میرے نبی دی مثل ہے وے۔ ہیں اعلان کراں دال
چوری چھپے آئے نہیں اعلان۔ ڈنکے دی چوٹ تے۔ ہیں اللہ دا قرآن پیش کراں دال۔ مینوں نبیاں وچوں۔ دوسی
دنیا تے اک پاسے۔ مینوں نبیاں وچ اوس شان دا مالک وکھا دیو۔ خدا دی قسم ہیں مذہب تبدیل کر دیاں
گا۔ میرا نبی ماتھاں لی ہے ای کوئی نہیں۔ مل کے ذرا کہہ دیو۔

ے کوئی مثل نہ ڈھولن دی۔ وضحیٰ دلیل اوہ اسے کہی۔ منکر دا دعوٰی کرن والیو۔ ایدھر اللہ دا قرآن کھولو۔
ایدھر شبیر گولڑہ۔ پہلاں حسن رسول پڑھو۔ وضحیٰ دلیل اوہ اسے ہے۔ میرا اپنا بو تھا تیسرے دل لیا۔ پیر ذرا
ویکھو تیراں دا چہرہ وضحیٰ دا ہے وے۔ پہلاں تیریاں زلفاں دی دلیل۔ دلیل تے اک پاسے قسم کھاتے ای تیلے کوئی
نہیں ہوندی۔ پہلاں تیرا چہرہ دی وضحیٰ دا ہے وے۔ پہلاں ویکھو تیریاں زلفاں دی دلیل دیاں ہین۔ پہلا ویکھدا تیریاں
اکھاں وضحیٰ دیاں مازاغ دے ڈورے ہین۔ اگر فیصلہ منصفانہ نہ ہویا تے اوہ نہ کیتا۔ سارا پہلا فیصلہ چھوڑ کے اپنے
سانے سنگ رل کے آکھیں گا۔ کوئی مثل نہ ڈھولن دی۔ وضحیٰ دلیل اوہ اسے ہے۔ والفجر
اذ ظلموا — قل ان کنتم تحبون اللہ — انا اعطینک الکوثر — ولسوف یعطیک — وما ارسلنک

Date

اذ ربت - بیراہ مئوں - وما ینطق عن الھویٰ - ودا پیار الٰہی نا بادنہ — خدا جا کم من الے لوڑ.

مولویو - کوئی دکھا دیو اس شان دا مالک - ساری دنیا تے اک پاسے نبیاں وچ اس شان دا مالک وکھاؤ.

(B) میں آکھیا انا بشر مثلکم دا مطلب ایہہ تے نہیں - توجہ فرماؤ - میں آکھیا اک تے پوچھی ایہہ تے آکے فرق نئیں گیا - اکو جیا نہیں - مماثلت نہیں - میں آکھیا پیدا ایہہ ہوندا اے کہ اختیار وچ کمالات وچ - اکو جیہے ہوو. میں آکھیا نبی اے اسا - جیہڑا اشارہ کرے تے سورج ڈبا ہویا واپس آ جائے - تو لیا سکنا ایں - آکھے نہیں. میں آکھیا - چن دو ٹکڑے کر دے - گونگے گلاں کر پین - پتھر کلام کر لین - سکیاں کھجوراں اگ پین - پینڈ ٹرن کے آجان - شجر ٹر کے آجان کر سکناں ایں - آکھے نہیں - میں آکھیا کیہڑے کم وچ - میں آکھیا وحی دا چہرہ آکھے نہیں - میں کہیا واللیل زلفاں - آکھے نہیں - میں آکھیا مازاغ دا کاجل آکھے نہیں - میں آکھیا ایہہ گل وچ - آکھے نہیں - اُنج اکو جیہے آں - میں آکھیا اوہ کیویں - آکھے نبی دے وی دو ہتھ تے میرے وی دو ای آ - اوہدا وی ویاہ ہو یا - تے میرا وی ہویا - فرق تے کوئی نہیں .

میں آکھیا - شکل وچ مماثلت نہ - کردار وچ مماثلت نہ - رفتار وچ مماثلت نہیں - گفتار وچ مماثلت نہیں - سیرت وچ مطابقت نہیں - مماثلت نہیں - کیہڑے وچ دسی نہیں - اوہ توں مثل کیویں وے - اس آکھیا بس نبی دے وی دو ہتھ - تے میرے وی دو ای آ - اوہدا وی ویاہ ہویا - تے میرا وی ہویا. فرق تے کوئی نہیں ---- میں آکھیا پنڈ دا اک کوئی چوہڑا - سر تے بھار رلدا ہے تے سکیاں تے سکلو کے آکھے پیا میں تے ملک دا بادشاہ اکو جیہے ای آں - لوکاں آکھیا اوہ چوہڑا - اوہ کجھ شرم کر اوہ کجھ حیا نوں ہتھ مار - او توں چوہڑا - اوہ بادشاہ - چوہڑے نوں لوکاں آکھیا - اوہ چوہڑا - اوہ چوہڑا حیا نوں ہتھ مار - توں چوہڑا - اوہ بادشاہ - کجھ شرم کر - چوہڑیا توں چوہڑا ای ہویوں - اوہ بادشاہ - اوسے جیہا ہی رہیا - توں چوہڑا - اوہ خدا دی خدائی دا بادشاہ.

سنو میں تہانوں تفسیر دسناں آں انا بشر مثلکم دی - حضور نے فرمایا - لوکو میں تہاڈی مثل آں. لباس وچ نہیں - کردار وچ نہیں - گفتار وچ نہیں - رفتار وچ نہیں - اختیارات وچ نہیں - کمالات وچ نہیں - شکل وچ نہیں - صورت وچ نہیں - نہیں تے کوئی ماں دا لال سینے تے ہتھ لا کے آکھیا کہ میں ول نہیں - یا رسول اللہ کیہڑے وچ ساڈی مثل او - فرمایا اس گل وچ مثل آں - میں وی خدا نوں اک منناں آں - تسیں وی خدا نوں اک منو - اینی گل اے - اکو گل وچ مثل اساں ساڈی آقا - تے اسیں کس گل وچ آقا دی مثل آں - کیہڑی گل وچ - میرا نبی وی خدا نوں اک منن دا اے - اسیں نبی دا غلام دے ذرا نوں اک منیے - نہیں تے دوجی کوئی صورت دکھا جیہڑے توں نبی نال رلدا اے - کیویں کدی بادر بیڑیاں نال رل گئے نیں - گل کرن کوئی کرن والی - تارے اوہدے در گیا تے اوہ ہووے - جیہڑا اوہدے وچوں ہووے -

اوہ میرا شاہ نی کیہڑا ہو سکدا اے - اوہدا شانی تے کوئی نہیں سکدا - اوہدا ثانی تے اوہ اے جیہڑا

Date____________

اہ شام ہوندی اے کدی اوہ میرے وچوں ہوندے۔ اوہ سب کجھ اوہدے سامنے وچوں۔ توں تو ہر کدے سا وچوں۔ میں آکھیا اللہ دے نور وچوں۔
جناب جابر حاضر خدمت ہوئے۔ یارسول اللہ اک مسئلہ پچھنا ایں۔ فرمایا دسو۔ حضور سارے توں پہلے کیہڑی شے
پیدا ہوئی۔ فرمایا یا جابر ان اللہ ——— جابر ہر شے توں پہلے۔ رب نے تیرے نبی دے نور نوں پیدا کیتا۔ کتھوں من نورہ
اپنے نور دے وچوں۔ آکھے اپنے نور دے۔ آکھے ست وچ۔ میں آکھیا کی گل۔ آکھے رب دے نور دے ٹوٹے ہو گئے۔ میں آکھیا
کیویں۔ آکھے اینہدا مطلب ایہو ای نکلیا۔ میں آکھیا توں گل دس۔ آکھے مٹی چالی گز دا تھان ہووے۔ وچوں دس گز کڈھ
لئیے تے ٹوٹے ہو گیا ناں۔ تے وکھرا کوٹ گیا۔ میں پر رب ہووے گا۔ جیہڑا کھدا ہاں تے انج جا کے گزاں نال ملیا جائے
میرا ایہو جیا نہیں۔ جیہڑا کھدا ہاں تے انج جائے تے گزاں نال ملیا جائے۔ میں آکھیا۔ تسیں پتہ ای نہیں لگیا اے من نورہ۔
آکھے نہیں گھٹ تے ہو جاندا اے۔ بقول تہاڈے آکھے۔ میں آکھیا ایہہ تے نہیں آکھدے۔ میں آکھیاں سارے بقول دکھے نال
ای گھٹ ہو جاندا اے۔ میں آکھیا چل کسے عالم نوں مسئلہ پچھیں۔ ساڈے نال گلاں کر۔ تسیں سناں دا مولوی
جس۔ بڑی دیر معبد ملیاں راضی ہو۔ اوس آکھیا بڑے راضی آں۔ میں آکھیا ہور سناؤ۔ اس آکھیا اللہ دا بڑا فضل اے۔
میں آکھیا ہاں جی۔ سب ٹھیک اے اللہ دی مہر اے۔ میں آکھیا ہور سناؤ کی حال اے کتے جے ماشاءاللہ کے اوہنے
آکھیا اللہ دا فضل اے۔ دس بارہ نیں۔ میں آکھیا اچھا۔ میں آکھیا ٹھیک اے۔ میں آکھیا راضی نیں ناں۔ آکھے راضی
میں آکھیا۔ انج تہاڈے ای نیں ناں۔ اس آکھیا آہو۔ میں آکھیا بچے تہاڈے وچوں نیں ناں۔ آکھے آہو۔ میں
آکھیا رب دے نور دے وچوں نبی دا نور نہیں۔ تے تیرے وچوں بچے نیں۔ میں تیرے وچوں دس بچے پیدا ہو جان تو گھٹ
ہووے دا پورا۔ رب اوڈا ای گھٹ دے۔ جو کہندا ایں۔
حالانکہ میرے نبی دا نور انج نہیں۔ میرے نبی دے نور دا کی اے۔ آپ تسیں ختم کر دیاں۔ من نورہ۔ ایہہ
تے اوہنوں گلاں اوہ جنہے دل وچ نبی پاک دا پیار رہوے۔ قسم خدا دی جے نبی پاک نال پیار نہ ہووے تے قرآن وچوں
کجھ نہیں لبھدا۔ بالکل قرآن والے جیڈوں نال پیار رہسن تے قرآن وچوں کی لبھنا سیں۔ آؤ ذرا مسلماناں توجہ نال
میں تہانوں عرض کر دیاں۔ من نورہ دی تفصیل۔ رب کلا ای سی۔ رب نے اپنا حسن و جمال ویکھنا چاہیا آہ
آہنہ سامنے رکھیا۔ تاکہ میں مثال دساں۔ گل اچھی طرح ذہن نشین ہو جائے۔ ایہہ کی اے شیشہ۔
میں اپنے کمرے آں سامنے کی اے شیشہ کی اے۔ میرا عکس میرا پرتو۔ میں نہیں۔ ایہہ کی اے شیشہ۔
شیشے دے وچ کی اے۔ میرا عکس اے میرا پرتو اے۔ میں اوہ نہیں۔ اوہ میں نہیں۔ اوہ میرے توں جدا نہیں۔
میں اوہدے توں جدا نہیں۔ ایہہ میرے دیوں تے میرا کجھ گھٹیا دی نہیں۔ میںوں آہندا [illegible] گل کر ای جانا
ایں تاں کی ہویا۔ میں تے آہندا آں تاجدار گولڑہ نے جو فیصلہ کیتا اسلام دا کی صحیح اے۔
رب وکھا آیا۔ اساں محمد وکھان لیا۔
استغفراللہ۔ کا کا [illegible] اللہ۔ ماشاءاللہ۔ سبحان اللہ۔ صبغۃ اللہ [illegible] لا الہ الا اللہ۔
لاحول ولا قوۃ الا باللہ۔ آدہ وکھو اس شرک ای۔ اس آکھیا کی۔ آکھے آہندا اے رب وکھا آیا۔

Date

اوہ بنی نوں خدا من لیا ہیں ۔ آکھے آہندا اے۔

ھ روپ وٹا آیا ۔ اساں ڈھول وکھان لیا ۔ آہندا اے روپ وٹا آئے ۔ ہے اوہ ای ۔ پر مینوں تینوں کی پتہ ہووے ۔ ایہہ ای شرک ۔ میں آکھیا پاگل ہو گئیوں تینوں سمجھ نہ آئی ۔ ایہہ کی بولو شیشہ ۔ ایہہ میں آں ۔ وچ کی اے میرا عکس اے ۔ میرا پرتو اے ۔ میں اوہ نہیں اوہ میں نہیں ۔ اوہ میرے توں جدا نہیں ۔ میں اوہدے توں جدا نہیں ۔ میرا تجھ گھلیا وی نہیں ۔ تے آ ذرا توجہ نال سنیا ہے ۔ جس ویلے اوہ کی اے ۔ جیہڑا رنگ سوٹ دا ۔ ایسے طرح سوٹ ہووے گا رنگ ایہو ہووے گا ۔ سوٹ ایہو ہووے گا ۔ روپ ایہو ہووے گا ۔ ٹوپی ایہو ہووے گی ۔ گل کردا آں ۔ ایہہ دیوار اے کی اے بولو ۔ میں تہانوں دسدا نہیں ۔ مثال میں تہانوں دسدا نہیں ۔ ایتھے شیشہ اے ۔ ایہدے وچ میرا عکس اے ۔ جدوں تسیں ویکھو گے ۔ اوہ اک تصویر وچ رنگ سنگ ایہو جیا ہووے گا ۔ جو میں ہاں اوہو ای نظر آ داں گا ۔ جدوں ساہنے آیا تسی آکھو گے ۔ ایہہ تے اوہ ای اے پہلاں اگے ویکھیا سی ۔ ایسے واسطے بنی فرمایا ۔ جنہے مینوں ویکھیا اوہنوں مینوں ویکھیا اے ۔ حدیث اے بنی دی ۔ جنہے مینوں ویکھیا ۔ میں اوہ نہیں اوہ میں نہیں ۔ اوہ میرے توں جدا نہیں ۔ میں اوہدے توں جدا نہیں ۔ پر اوہ ہے کی ۔ میرا عکس اے ۔ میرا پرتو اے ۔ کوئی غیر نہیں ۔ شکل وی اوہ ای اے ۔ یار وی ایسے طرح گل وچ ۔ ایسے طرح جیکٹ اے ۔ ایسے طرح شلوار قمیص ۔ جو کجھ ہاں واں اوہدا عکس نظر آئے گا ۔ جیہڑا ایہنوں ویکھے گا ۔ کہ تسیں میں نظر نہیں آیا ۔ میرے وجود تے یقین ہو جائیگا ۔ جیہڑا بنی نوں ویکھے گا ۔ خدا تے یقین ہو جائیگا ۔ کہ تسیں مینوں ویکھ نہیں رہیا ۔ ایہنوں ویکھ کے میرے تے یقین ہو جائے گا ۔ میرے بنی نوں ویکھ کے خدا تے یقین ہو جائیگا ۔

اک گل ۔ جدے منبر تے جس ویلے ۔ عکس نوں ویکھ رہیا ہے ۔ میں ایدھر آں نظر نہیں آرہیا ۔ جس ویلے ساہنے آواں گا ۔ جیہڑا رنگ کپڑیاں دا ۔ اوہ ای اوہی ۔ جیہڑا جیکٹ دا اوہ ای اوہی ۔ جیہڑا ٹوپی دا اوہ ای اوہی ۔ فکر کی ہووے گا ۔ جدوں ساہنے آواں گا ۔ جدوں ساہنے آملاں گا ۔ تسیں آکھو گے ایہہ تے اوہ ای اے ۔ جیہڑا اگے ویکھیا سی ۔ ھ روپ وٹا آیا ۔ اساں ڈھول وکھان لیا ۔ پھر توجہ نال سنو ۔ ایہہ کی اے ۔ میرا عکس اے ۔ میرا پرتو اے ۔ جس ویلے میں ہتھ چکاں گا ۔ اوہ وی ہتھ چکے گا ۔ گل ذرا سمجھن دی کوشش کرو ۔ ہتھ چکاں گا ۔ اوہ وی ہتھ چکے گا ۔ میں ہتھ رکھاں گا ۔ اوہ وی ہتھ رکھے گا ۔ بولاں گا میں تے ہونٹ اوہدے وی ہلن گے ۔ کیوں میرا عکس اے ۔ میرا پرتو اے ۔ بولاں گا میں ۔ ہونٹ اوہدے ہلن گے ۔ وما ینطق عن الھوی ۔ ۔ (روپ وٹا) بولے رب دا محبوب تے کلام رب دا ہووے ۔ ہونٹ میرے بنی دے ہون ۔ بولاں گا میں ہونٹ اوہدے وی ہلن گے ۔ کلام میرا ہووے گا ۔ ایہو ہونٹ اوہدے ہلن گے ۔ (آئے روپ وٹا آں) ———

Date

ایسے تے ایہہ میرے رب دے حسن دا پرتو اے۔ وما رمیت اذ رمیت ولکن اللہ رمیٰ ۔ (روپ وٹا آیا)
توبہ توبہ۔ ایہہ تاں وڈا شرک اے ایہہ تے بیٹا ای شرک اے شہزادہ شاہ۔ میں آکھیا۔ پتر الو کدی
وی ایمان دی خبر نہ لگی۔ جو کہ اسلام کدی نہ ہووے گا تاں اوہ وی لبھے گا کی خیال اے۔ ساڈے کول آئے
گا ایمان لبھے گا حضور دا پیار لبھے گا۔ کیونکہ ساڈے کول اسلام ای ایس شئے دا اے۔ اودھر کفر تے شرک
ای کھڑا اے۔ اوہ ہو اوس لبھے گا۔ نالے اوہدا ثانی کیہڑا ہو سکدا اے۔ پھر اوہ محبوب۔ جدوں ویکھیا خدا
یاد آجاندا اے۔ ویکھو لوکو۔ پھر ایہہ اوہ اے۔ ایہہ جیہڑا میرا عکس اے۔ میرا پرتو اے۔ ایہہ میرا محبوب اے
جو مینوں آکھے گا۔ میں اوہدی موڑنی نہیں۔ تے جدوں گنہگاراں دا اُتے۔ ایہدا کرم ہوندا۔ جیہڑا ہوندا سزا
یافتہ ہو جاوے۔ اوہنوں پتہ ہوندا۔ میرا صاحب وہ کدی صحیح با جرح کیتی اے۔ گواہواں نے گواہی دتی اے سزا
ہو جائے۔ سزا ہو جان دا ڈر ہووے۔ تے اوہدوں شفاعت آ جائے۔ ایمان داری نال دسو گنہگاراں نوں خوشی
ہوندی اے کہ نہیں۔ نالے گل سنو۔ جدوں محبوب آندا۔ لوک سیاہ رنگ دے راہواں سجاوندے۔ ا.2 میری سرکار
نے آؤنا۔ میرے یار نے آؤنا۔ سن راہواں سجاوندا ا.2 میرا سرکار نے آؤنا۔ آکھے نہیں۔ ایہہ شرک اے۔ اکھے
اج کر کے ریشم سرکار دے آون تے جو کردے اوہ سچے۔ میں آکھیا کی۔ آکھے سرکار دا تے اس دن وصال اے۔

امام یوسف نبہانی۔ جواہر البحار شریف وچ فرماندے نیں۔ میرے نبی دی شان۔ وما ارسلنک الا رحمۃ
العالمین۔ میرا نبی سراپا رحمت اے۔ پیراں دے ناخناں پاکاں توں لے کے زلف دی چوٹی شریف تک رحمت۔
اوہدا چلنا رحمت۔ سونا رحمت۔ لیٹنا رحمت۔ کھانا رحمت۔ پینا رحمت۔ آنا رحمت۔ جانا رحمت۔ ولادت
رحمت۔ وصال رحمت۔ تے جدوں رحمت ہوندا تے رونی دا تے نہیں نال۔ امام یوسف نبہانی رحمۃ اللہ فرماندے نیں
پئے۔ میرے نبی دا وصال جیہڑا اس نال۔ کی اے۔ کوئی پا۔ ا.ب امت دی بہتری دے واسطے گئے نیں۔ تے جیہڑی
بہتری ہووے۔ اوہدے اتے نہیں رون آؤندا۔ رون تے اوہنوں آؤندا اے جیہنوں نقصان ہووے۔ کی خیال اے۔

سرکار مدینہ دی آمد تے نعرہ رحم منزہ دتا تے رونی جائیے۔ شاگرداں چیلیاں رحمیاں
ویکھیاں اوہناں آکھیا استاد جی کیوں رو رہے او۔ ایڈے وڈے ولی آدمی ہو کے ا.2 تساں نوں کی ہویا کیوں رو رہے
او۔ نعرہ رحم منزہ دیا کے رونی جائیے۔ اوہنے کہیا ہے

ے کیا کریں اللہ کیا کیوں ابلیس نا او کرکیا۔ آ گئے سرکار دو عالم دو جہاں کے پیشوا۔

اس واسطے رو رہیا آں۔ امام الانبیاء دی ولادت با سعادت ہو رہی اے۔ اوہنے آکھیا استاد جی ایہدا
شہزادے شاگرد۔ ایہدی شادی چل پئی۔ ایہدی وڈی شادی تے نذر۔ شادیاں دی خوشیاں اسادوں دی۔
سے دا تیاڈی نال آں۔ اس جدوں آنے آں تے استاد جی ایڈے وڈے ہو کے ڈول کیوں پئے او۔
استاد جی گھبرا کیوں گئے او۔ شیخ نے بہت بزدل نکلے او۔ اوہناں آکھیا اوئے واہ جناں تو۔ آؤ باوقوفوں۔ میں
بزدل نہیں ہوگیا۔ اس آکھیا۔ ایہہ اوہو رون والی گل سی۔ اوہناں آکھیا جناب شیخ تے ایڈے ولی دسو نال۔

Date

عشقا لا دیا۔ نہ نہ میں بزدل نہیں۔ میں رب نال وڈے لیاں۔ اوس آکھیا۔ میں رب دا کلمہ دی پرواہ نہیں کردی۔ رب آکھیا
سجدہ کر۔ میں آکھیا میں نہیں کرنا۔ اوس آکھیا۔ ایہہ اللہ دا حکم اے۔ میں آکھیا۔ انا خیر انہرے نالوں میں چنگا ہاں
مینوں گھٹ سمجھدا اے۔ اوہناں آکھیاں کیہا سی استاد جی ایدھے دلیر۔ اوس آکھیا۔ میں ایڈا مارڈا نہیں۔ میں آدم نال
مقابلہ لا لیا۔ میں رب نال وڈھ لئیاں۔ پھر نوح آئے ساڈے نو سو سال تبلیغ کیتی۔ ملوں کسے بندے نوں اوہناں نوں
نہ کون دتا۔ ساڈے نو سو سال تبلیغ کیتی جناب نوح نیں۔ میں نے تو اکا نواں بندا نال نہ لگن دتا۔ کی ہویا۔
میں اوہدا پتر اپنے ول لے آندا۔ نوح دا پتر اپنے ال لے آندا۔ نبیاں نوں اکا نواں بندا۔ ساڈے نو سو سال
تبلیغ۔ میریاں کارروائیاں۔ بڑیاں نیں۔ اوس آکھیا۔ آدم نال میں ٹکا لایا۔ آدم نال شریکا ولیا۔ پھر
مشورے دیہا دسے نکلے دوہاں پتراں نوں لڑا کے۔ اک نوں اک کولوں قتل کروا کے۔ مقتول قاتل تے دوہاں نوں اگ تے
جا ہنر تے پیرا دتا۔ اوس آکھیا میریاں کارروائیاں گھٹ نہیں۔ اگلے اوہدوں بعد موسیٰ آئے۔ اپنی تبلیغ کیتی
ایڈے جلیل القدر پیغمبر۔ چالی دن طور تے گئے میں ساری قوم وچھیوں دے پیچھے لا دتی۔ میریاں کارروائیاں گھٹ
نہیں۔ اوس آکھیا۔ میں بڑے بڑے مقابلے کرائے نیں۔ اوہناں آکھیا۔ استاد جی ہن کیوں رو رہے او۔ اوس آکھیا
رونا تے اوس واسطے آں۔ اوہ نبی آئے میں ساڈے نو سو سال تبلیغ کیتی۔ میں نبیاں نوں اکا نواں بندا نال
نہ لگن دتا۔ تے اوہدا پتر اپنے ال لے آندا۔ اوہدا پتر میرے دھڑے لگ گیا۔ میں بڑیاں کارروائیاں۔ ہن تے
اوس واسطے رونا آں۔ اوہ تے تبلیغاں کردے رہے۔ تے نبیاں نوں اکا نواں بندا نال نہ لگن دتا۔ ہن رونا
اوس واسطے آں۔ ایہہ اوہ آگیا اے۔ جس نگاہ کیتی سینکڑاں کلمہ پڑھ جان گے۔ اوس آکھیا ہن اوس واسطے
رونا آں پیا۔ جدھر نوں ایہدی نگاہ اٹھ گئی۔ بیڑا پار ہوندا جاندا۔ پہلاں جے تے بندیاں نوں کلمے نیں
پڑھن دتے میں۔ ایہہ اوہ آگیا وے۔ جدھر اس نگاہ کیتی۔ بندہ کلمہ پڑھن لگ پین گے۔

۔ ایہہ گلاں عشق گلدوں کرا جاندا اے۔ ایہہ ان بولیاں نوں بلا جاندا وے۔

ششی پکے ہو جو جیڑا آندا اے میں نہیں بولنا۔ میں اگے دو شرے واری آکھیا سا۔ تہانوں وارننگ دتیا سی پکے
ہو لوو۔ میں تہانوں بلا لینا جے۔ وارننگ اے۔ ای ایہہ ذکر معلنے اے۔ کیا ہے۔ ذکر معلنے۔ ایہہ اوہ منہ کردا اے
جیڑا ہووے خوش بخت۔ تے جیڑا نہ کرے۔ بدبخت۔ ہن ششی نال پڑھو۔ تے نال آنڈ گوانڈ دی ال ویکھو۔ جیڑا
نہ پڑھدا ہووے۔ اوہ سمجھ جے اوہ بدبخت ای بیٹھا اے۔ تے میں تہانوں اگے آکھیا۔ اے پکے ہو لوو۔ تے نال پڑھو
تے میں وی دھیان کرناں آں۔

ایہہ گلاں عشق گلدوں کرا جاندا اے۔ ایہہ ان بولیاں نوں بلا جاندا اے۔

اوس آکھیا رونا اوس واسطے آں۔ پہلے نبی آئے نیں میں ڈولیا نہیں۔ ایہدی واری اوس واسطے ڈول گیا آں۔ اوس
دھیان کیتا تے پتھراں وی کلمے پڑھ جان گے۔ ایہہ تے اوہ آگیا اے۔ میں پہلے نبی دے پتر نوں اپنے ول لا لیا سی۔
ایہہ اوہ اے جیڑا میری ساری دا سکیم رکن ہو وے گا۔ اوہدے پتر نوں اپنا بنا لوں گا۔ اوتھے نوح دے پتر نوں میں

Date

اینا بنا لیا اے۔ اس ابوجہل دے پتر نوں کلمہ پڑھا لینا اے۔

چنانچہ اوہ ویلا آیا۔ ابوجہل یک سرے پترا۔ اوس آکھیا جی ابا جی۔ نبی دے ہتھے نہ لگیں۔ اوہ ٹُر گئے
ہوندے سن۔ کاکا اینہاں دے ول نہ جائیں۔ ایناں کیہڑے جادو نال ویکھو ویکھی کر جاندے ایدھر اودھر فنڈیاں دے نال۔ اوس آکھیا نہ
نبی دے بوہے نہ وڑیں۔ ایہہ لڑکے دے 2-1 دن ہوئے نیں۔ بڑی دیر دے نبیاں دے دروازے نوں ٹھکدا رہیا نیں۔ بڑی دیر
ڈکوئے نیں۔ سنو کی سر دے ہتھوں ڈھکن لگے۔ اوس آکھیا کاکا نہ جد تک دل ای لگا رہیا۔ اوس ہتھوں ڈکاں گے۔ ہن اک
گل اے۔ اوہدے ول نہ جائیں۔ نبی ول نہ جائیں۔ با میں نوں ثابت کروں ابوجہل نے رب الو کیا ہووے۔ اوس آکھیا جی
نبی ول نہ جائیں۔ کی آکھدا سی۔ اوہ منڈا اوہی پلا ہو گیا۔ اس آکھیا ابا جی ہتھوں جاندا۔ اوس آکھیا پتر اس راہے وی
نہ لنگیں جدھروں اوندا ہووے۔ اس آکھیا ابا جی ہتھوں۔ جیہڑا ایدھر ویک پیا کردا اے۔ اودھر نبی دی نگاہ کرم دا
کون مقابلہ کرے۔

حسن طرف انگوٹھی وچ من دم آگیا۔ اس نگاہ رحمت نوں لا کے دن سلام۔

تو میں عرض کرناں آں ایدھر باپ پکیاں کردا اے۔ پترا وسیں نہ۔ اوس آکھیا ابا جی فکر نہ کرو۔ اک
دیہاڑے گلی راہ گلی لنگھا اوندا اے۔ عکرمہ لنگھا اوندا اے۔ ایدھر رب دے محبوب دی اوسے گلی چل پئے۔ تے جدھر نوں
وہ نبی دی نگاہ وس پیا جاوے۔ اودھر رحمتاں دی گھٹا وس جاوے۔

ایدھروں رب دے پیارے پیغمبر۔ کون پیغمبر جنہاں دی شان ایہہ ہے۔ اے وضعی دے چہرے والیا۔ ویکھ کمبل دیا ڈھکے
کم ایہہ وے۔ تو انہاں نوں کفر تے شرک توں پاک کر دیویں۔ قرآن دسدا اے پیا۔ ویکھ کمبل دیا ڈھکے
کم ایہہ اے۔ تو انہاں نوں پاک تے صاف کرناں سی۔ اوہدوں لنگھا اوندا اے۔ تے عکرمہ ایدھروں رب دا پیارا محبوب
حسن وجمال والا۔ خوبصورت نوجوان ابوجہل دا پتر۔ نبی پاک دی نگاہ کرم اٹھ گئی۔ ویکھیا ایڈی سوہنی صورت
تے اگ وچ ہتھوں سڑدی جا رہی دی۔ میرے نبی دا آکھنا تے زبان تے کلمہ جاری ہو گیا۔ پیو نوں پتہ لگا
دوڑ کے۔ اوہ منڈیا ایہہ کی کر فان ایں پیا۔ آکھن لگے چلو اپنیاں زباناں کول چلئے۔ عکرمہ ہنڈ یا اپنے بتاں دے
کول جنہاں نوں ایہہ عش دا سی۔ جنہاں نوں اپنا رب مندا سی۔ اللہ من دا سی۔ الہ من دا سی۔ اونہاں
دے کول کے کی آکھنا اے پیا لوہے نال ڈرا۔ انہاں دے کول کھڑا ہو کے جاندا اے۔ [illegible] دا آکھنا اے
او میرے ربو۔ میرے تے کچھ کرم کرو۔ انہاں آکھیا کی۔ آکھے میرا عبداللہ نال پیار۔ [illegible] عبداللہ دا ناں
اوہ اونہاں نوں اللہ من دا سی نال۔ تے نبی نوں عبداللہ من دا سی۔ خیر بت بول پیا۔ اس آکھیا عکرمہ
ایہہ کی پیا آکھنا ایں۔ آکھے ایہہ کاہنوں ٹُھل جاوے۔ اوس آکھیا عقل ای تے میں نوں ٹُھل جا۔ اوہنوں نہ کھلیں۔
بڑا اوہ ٹھیک ہیا۔ کتنا 2-1 تک بولیا ای ہتھوں بس بچے بولیا اے تے بولیا اونہاں دی محبت وچ اے۔
اینویں بولیاں نوں بلا جاندا اے۔ اگے بگیاں نوں ہتھ گلاں کرا دیاندا اے

Date

(C) ے بزرگی ڈٹھے اس بیڑے نظر – دریا وا ڈوبنا نہیں ۔ تو طرفیں کرنا آں پیا سا ملیں حضرات ۔ اس واسطے
شیطان رو پیا ۔ کہندا میں اس واسطے پہلے بنی دا بہتر لوں ہیں ورغلا لیا ۔ میں نبیاں نال مقابلہ کردا رہیا ۔ میں قطعاً
پرواہ نہیں کیتی ۔ ایہہ ایہو جیا آگیا اے جس میرا جاوا جلن ہی نہیں دینا ۔ جے میں بندے بھیڑے چنگے کر کے گناہواں
تے لا دیں لاں گا ۔ ایہہ اوہ آگیا اے جیہڑا سجدہ دے پیش کرکے بخشوا لیا کرے گا ۔ تے رب جدوں زلفاں مڑ گیاں ۔
جدوں بنی سجدہ وچ گیا ۔ جدوں زلف بکھری ۔ زمین تے گری ۔ رب آکھے گا اکو محبوب ۔
ے پیار رب دا تیرا گیسو کیا مانگتے ہیں ۔ سوہنا اللہ جو آپنا این ۔ آکھیا رونا تے اک گل دا
اے ۔ جے بندے چار بھیڑے باسے میں لا دی لاں ۔ تے اس بخشوا لینے نیں ۔ روندا تے اس واسطے آں
اس آکھیا میں آئے گیا ای ہے ۔ تے لوکاں نوں اپندے بھیڑے ای نہ نظر گن ویکھے ۔ انہاں نوں ایہہ ای آکھو
دسو تسی الو ہیں ۔ ایہہ تے کرا ای کجھ نہیں سکدا ۔ – – – –

میلاد دیر جھنڈیاں = نالے جھنڈیاں نے جرم کیہڑا کیتا اے ۔ آکھے جی جھنڈیاں لاندے نیں ۔ میں آکھیا ٹھیک
اے ساڈے بنی آئے ۔ آکھے بنی اون تے جھنڈیاں لگ دیاں نیں ۔ میں آکھیا ساڈے پنجاب دا رواج اے جنہاں دا
منڈا پیدا ہوندا اوہ پئے تے شریع بندھدے نیں ۔ – – – – اوہ پئے اگے کون بندھدے نیں ۔ جنہاں دا کوئی آ دسے ۔
دو جے لوں کی ضرورت اے ۔ میں آکھیا اوہ لوگ اوہ پئے اگے شریع بندھدے نیں ۔ سہرہ بندھدے نیں شریع
دا ۔ میں آکھیا اسیں جھنڈیاں دا سہرا شریعتاں دیاں گلیاں دا سہرا بندھا کون بنی سب ڈا آیا اے ساڈے کول
آیا اے ۔ تہاڈے کول کجھ نہیں آیا تسیں نہ بندھو ۔
بہر حال عزیزان من میں عرض کرناں آں پیا ۔ توجہ فرمانا ذرا ۔ کون بنی آیا اے ۔ بھر آیا تے ایڈیاں
شاناں تے عظمتاں والا آیا اے ۔ اوہ شاناں تے عظمتاں والا آیا اے ۔ جیہڑی رب موڑنی نہیں جیہدے
اون تے رب اعلان کرے ۔ قد جاءکم من اللہ نور ۔ لوکو ایہہ میرا نور آگیا ۔
دسو آکھے نور آگیا ۔ نور آگیا نور آگیا ۔ ویکھو جی بنی نور کیویں ہو سکدا اے ۔ آکھے تسی
غلط آکھدے او نور نہیں ۔ میں آکھیا مولوی جی چلو چھڈو ۔ مسئلے ملکدے نہیں ۔ زندگی وچ جھگڑے پئے نیں ۔
میں آکھیا دفعہ کرو ۔ تسی اس گندی عادت نوں ترک کرو ۔ سرکار دا ذکر کرو ۔ توفیق ملے تے ۔ میں آکھیا
اس نوں بعد تسی سنا کی حال اے ۔ آکھے جی دعا کرو ۔ آپکی نیت اے حج شریف دی ۔ میں آکھیا چلو جی
اللہ تعالیٰ تہانوں کرائے ۔ درخواست منظور ہو گئی ۔ حاجی ہو رہیں حج نوں ٹر گئے ۔ پہنچ گئے ۔ ہو کر کے آئے
واپس بسم اللہ السلام علیکم شاہ صاحب ۔ میں آکھیا ۔ آؤ جی ماشاءاللہ سبحان اللہ ۔ مولانا سنا دو
اوہو ۔ موجاں بن گئیاں شاہ جی ۔ میں آکھیا کی ۔ آب زم زم رج رج پیتا اے ۔ میں آکھیا سبحان
اللہ ۔ حجر اسود نوں بوسے دتے ۔ میں آکھیا سبحان اللہ جی ۔ طواف کعبہ کیتا ۔ میں آکھیا ماشاءاللہ ۔ آکھے عرفات

Date

مسیتی وچ گئے میں آکھیا سبحان اللہ۔ آکھے بڑیاں بڑیاں زیارتاں کیتیاں۔ میں آکھیا کی۔ آکھے جبل نور ویکھیا۔
میں آکھیا۔ ہوں ہوں۔ جبل نور۔ نور دا پہاڑ۔ میں آکھیا مولوی جی کی پلے آہندے او۔ اتوں تیل نکلدا
اے۔ آکھے نہیں۔ میں آکھیا موم بتیاں بلدیاں پئیاں اوتھے۔ آکھے نہیں۔ میں آکھیا رات نوں چانن کردا اے۔ آکھے نہیں۔
میں آکھیا۔ فیر نور کیویں ہو گیا اے؟ آکھے حال جی میں اوہ پہاڑ ویکھیا اے۔ میں آکھیا سرجاویں نور کیویں۔ آکھے چلو
جی۔ نور نہ سہی۔ میں آکھیا۔ اوہ سن اوسا ہے جبل نور آکھے جی اوہ کیویں۔ میں آکھیا تیرا بیڑہ غرق ہوے آکو
جتھے میرے سرکار قدم لاجان اوہ خاک وی نور۔ تواں نبی نوں نور نہیں منیدا۔ جتھے میرے آقا دے قدم لگ جان اوہ
تھاں وی نور۔ آکھے شاہ جی نور دا تے چانن ہوندا اے۔ میں آکھیا ہوندا ضرور دا اے۔ پر الّوواں نوں نہیں
کھوندا۔ ہیندا ہے۔ چانن ——— میں آکھیا آؤ فیصلہ جناب آمنہ توں کرا لوّ۔

مسئلہ دو تو ماننا۔ امت کو پوری ہونا ———

سے کرم کی اک نظر مجھ پر خدارا یارسول اللہ۔ ہوں مشتاق میں تمہارا یارسول اللہ۔

میدان محشر میں آواز اعلان کا ہونا۔ یوم ندعوا کل اناس بامامہم۔ اور حساب وکتاب ہونا۔

(E) سرکار سیدہ آمنہ رضہ بیٹھیاں نالے گوانڈناں بیٹھیاں۔ ہر رستاں۔ نیڑے نیڑے گھراں دے۔ آکھن لگیاں نی
آمنہ فرمایا کی گل۔ آکھے نی چراغ اپنی ساری رات نہ جلدا یا کر۔ دیوہ گل کر دیا کر۔ چراغ بجھا دیا کر۔ فرمایا نی میں
کدوں بلاونی آں۔ اوہناں آکھیا نی آمنہ اسیں آپ ویہنیاں واں۔ اک بولی میں پہلی رات آکھیا۔ ویکھیا تیرے روشندناں
وچ نور دیاں لاٹاں نکلدیاں پئیاں۔ دوجی بولی نی میں ویکھیا تیرے روشن داناں وچوں نور دیاں شعاعاں نکلدیاں
پئین۔ نی چراغ بجھا دیا کر۔ چراغ گل کر دیا کر۔ فرمایا نی کدوں۔ آکھے آمنہ اسیں آپ ویہنیاں واں۔ تیرے
روشندناں وچوں نور دیاں لاٹاں نکلدیاں پئین۔ جیہڑیاں آسمان تک جاندیاں پئین۔ جناب سیدہ دے چہرے
تے تبسم فرمایا نی بڑو سنوں۔ کی ویکھیدی او۔ نی جدوں دا میرا ایہہ لال پیدا ہویا اے۔ میں کدی چراغ
جلدایا ای نہیں۔ ایہدے مکھڑے دا چانن ای اینا اے۔ چراغ جلان دی ضرورت محسوس نہیں ہوندی۔ میں نیران
سن۔ سرکار دو عالم صلی اللہ علیہ وسلم دی ولادت باسعادت ہوئی۔ اور فرماندیاں سن گھر وچ چانن ہو گیا۔
رسم دے مطابق رواج دے مطابق دائیاں لین واسطے اوندیاں پئین۔ اک گھروں اک جنڈ اک ٹولہ دائیاں
دا چل پیا اے۔ سرکار مدینہ آرام کر رہے ہن پئے۔ اوہناں دائیاں وچ اک دائی جیہڑی آپ دی عمر ویہنی
اے۔ حالی حالت وی کمزور اے۔ اوہدی ڈاچی وی کمزور اے۔ ڈاچی وی کمزور آپ ای کمزور۔ آ رہی آ
اوہدا ناں حلیمہ سعدیہ سی۔ ڈاچی کمزور سواری کمزور پچھے رہ گئیاں۔ ایدھر دائیاں اگے نکل آئیاں
اتھے بعض حضرات کہندے ہن۔ دائیاں سرکار نوں یتیم سمجھ کے غریب سمجھ کے چھڈ گئیاں۔ میں نہیں من دا۔
آکھے توں کیوں من آں ایں۔ میں آکھیا دائیاں کون ہن جیہڑیاں نبی نوں چھڈ جان۔ جنہدی خدمت واسطے
حوراں آسکدیاں پئین۔ آسمان آسکدیاں ہن۔ جنت وچوں حوراں آسکدیاں ہن۔ اوہنوں دائیاں

Date

چھیڑ جاں میں نہیں من دا ۔ اکلے تُوں کی من ناں ایں ۔ میں کہیا میں ایہہ کیہواں گا میرا بنی نے ادھناں
دائیاں نوں مقبول ای نہ کیتا ۔ ایہہ مدعا کسے کی ہوندا اے ۔ ایدھر سبھ بچے لے کے جا رہیاں نیں ۔ اودھر
حلیمہ سوا رہیاں نیں ۔ دل وچ خیال آیا ۔ میں غریب آں ۔ کوئی بچہ وی غریب دا ای آئے گا ۔ فوراً
ندا آئی ۔ اے حلیمہ گھبرا نہ ۔ نی حلیمہ ڈول نہ ۔

ے واہ واہ نی حلیمہ تیرے تے اج کرم کمایا جانا ایں ۔
اک یتیما تیرا مقبول مقام اج گھر پایا جانا ایں ۔

نی حلیمہ گھبرا نہ ۔ نی حلیمہ ڈول نہ حلیمہ فرماندیاں نیں ۔ میں چلدی چلدی جس ویلے پہنچی ۔ پھر خیال نے ستایا
بچہ تکا ۔ جیہڑا بچہ رہ گیا اے ۔ یتیم اے ۔ پھر خیال آیا ۔ پھر ندا آ گئی ۔ ے واہ واہ نی حلیمہ
نی حلیمہ نا ۔ ایہہ تیرے حق نوں پہچانے گا ۔ نال چار ساں گا تیریاں بکریاں ۔ اس نوں تے اک دن پڑھنے
دا مختار رہنا یا جانا ایں ۔ حلیمہ فرماندیاں نیں میں گردی گردی جس ویلے پہنچی ۔ ایدھر دائیاں بچے
لے کے واپس آ رہیاں نیں ۔ میں جاندی جاندی گردی گردی ۔ جا پہنچ گئی در رسول تے ۔ حلیمہ سعدیہ عرض کردیاں
ن نیں ۔ میں جا کے عرض کیتا سیدہ ۔ فرمایا آؤ دائیا ۔ ناں کی اے ۔ حضور میرا ناں حلیمہ اے ۔ فرمایا آؤ
سیدہ بچہ کتھے پیا ہے ۔ جے اجازت دیویں تے تیرا بچہ دیکھ لواں ۔ جناب سیدہ آمنہ نے اجازت
دتی ۔ فرماندیاں نیں حلیمہ میں قریب ہوئی ۔ آواز آئی نی حلیمہ خبردار ۔ قریب نہ آویں ۔ نی تُوں نہ اٹھائیں
تینوں پتہ ای نہیں ۔ ایہہ کون آرام کر رہیا اے ۔ ایہہ تے اوہ اے جنہوں جبرئیل وی جا تکیا ۔ ایہہ آرام کردا
ہو رہیا گا ۔ جبرئیل وی اٹھا نا نہیں ۔ جبرئیل وی جھک کے تکیا اے گا ۔ اس واسطے حلیمہ خبردار ۔ حلیمہ خاموش
ہو جا ۔ آپ بیٹھیاں نیں ۔ عرض کیتی سیدہ ۔ آپ تشریف لیاؤ ۔ جناب آمنہ آئیاں ۔ حلیمہ فرماندیاں
نیں ۔ جدوں چہرے توں پردہ ہٹایا ۔ میں ویکھیا نکے جیہے شہزادے ۔ مدینے دے لاڈلے ۔ خدا دی خدائی
دا مالک ۔ آرام کر رہیا اے پیا ۔ امی آئیاں ۔ جس ویلے چہرے توں پردہ ہٹایا ۔ ویکھیا کی اے ۔
ماہ چند بدر شمائی اے ۔ کالی زلف تے اکھ مستانی اے ۔ مخمور اکھیں ہن مدبھریاں ۔
فرماندیاں نیں جدوں میں ویکھیا ۔ خیال آیا ۔ جے انکار ہو گیا ۔ پھر کی کراں گی ۔ فیصلہ ایہہ کیتا نی حلیمہ مر جائیں ۔ اس
دروازے توں نہ اٹھیں ۔ پر کون حلیمہ نوں دسے ۔ تیرا ایویں خیال اے ۔ نی اسیں دروازے تے آیا ہویا کوئی کوئی خالی
نہیں گیا ۔ حلیمہ فرماندیاں نیں ۔ میں عرض کیتی میری عرض قبول ہو گئی ۔ سیدہ آمنہ نکے جیہے محبوب نوں ۔ اپنے ہتھاں تے
پا کے حلیمہ دی گود دا دل کر رہیا ہیں ۔ حلیمہ نے گود پھیلا دتی ۔ ے آسماناں توں دتی ملائکہ نے دہائی ۔
حلیمہ توں لٹ لئی خدا دی خدائی ۔ فرماندیاں نیں حلیمہ سعدیہ جدوں میں سرکار نوں لے کے چلی آں ۔ جے درخت
کولوں لنگھی آں تے اوہ وی جھکدا ایہو ای کہندا اے ۔ حلیمہ توں ۔ پتھر کولوں لنگھی آں پتھراں میتوں ایہو ای کہیا
سبز شنی توں نے لوٹ لئی حلیمہ ۔ بن توں محمد دی دائی ۔

[signature]
1-7-05

میلاد شریف

Date سید شبیر حسین شاہ

حضراتِ گرامی۔ فرمایا تہاڈے ول آیا اے میرا محبوب میرا رسول آیا اے۔ عزت والا۔ لقد جاءکم رسول من انفسکم۔ تہاڈے ول آیا اے میرا رسول عزت والا تے تہاڈے وچوں۔ اینا کو بیان کر کے کیہڑا گل کیتی آں۔ العالمین۔ خالق کائنات بڑے کلام توں صدقے بڑے زبان توں صدقے بڑی شان توں صدقے قرآن پاک جدوں شکر پیا اے۔ سامنے پیا اے تے اہ اللہ دا کلام اے۔ قرآن پاک کھول کے پا قرآن جس طریقے نال کھیپیا اے۔ لکھیا اے۔ تے اہ اللہ دا کلام اے۔ جدوں پڑھیئے تے نعت رسولِ مقبول صلی اللہ علیہ وسلم اے۔ قرآن پاک سامنے ہووے تے اہ اللہ دا کلام اے۔ جس ویلے پڑھیئے تے نبی دی نعت بندی اے۔ خالق کائنات نے اپنے محبوب دی آن تے شان بیان کر دتی اے۔ فرمایا ماواں بیٹیاں نوں جنم دیندیاں نیں۔ اور بڑی بڑی عزت والے تے آن والے ہوندے نیں۔ اس حد تک کہ ولی پیدا ہوندے نیں۔ دنیا دی بات چھوڑو۔ ولی پیدا ہوندے نیں۔ ولیاں نوں ماں جنم دیندی اے۔ قطباں نوں ماں جنم دیندی اے۔ ابدالاں نوں ماں جنم دیندی اے۔ اور قطب الارشاد نوں ماں جنم دیندی اے۔ قطب الاقطاب نوں ماں جنم دیندی اے۔ مجدد نوں ماں جنم دیندی اے۔ مجتہد نوں ماں جنم دیندی اے۔ ساریاں نوں ماواں تے جنم دتا ماواں نے پیدا کیتے۔ تے کی ہویا۔ فرمایا چونکہ ایہہ دی میرا محبوب اے۔ یا اللہ ساریاں دی بنی۔ چلو ایہناں دی چھوڑ دیو۔ ولی۔ غوث۔ قطب۔ ابدال مجدد۔ مجتہد۔ تمام نوں چھوڑ دیو۔ یا اللہ نبی پیدا ہوئے نیں اونہاں دی ولادت تے ایہہ ارشاد نہیں فرمائے۔ جہڑے محبوب دی آمد تے پیدا فرمائے۔ کدے فرمایا۔ قد جاءکم من اللہ نور۔ کدے فرمایا ایہہ آون والے نوں انج ویں نہ سمجھیا جے۔ وداعیا الی اللہ باذنہ وسراجا منیرا۔ ایہہ چمکدا ہویا آفتاب اے۔ کدے فرمایا ایہدی شان اے۔ انا اعطینک الکوثر۔ کدے فرمایا ایہدی شان جے۔ وما ینطق عن الھوی۔ کدے فرمایا وما رمیت اذ رمیت ولکن اللہ رمیٰ۔ کدے فرمایا۔ ید اللہ فوق ایدیھم۔ ایہناں آیتاں تے شان بیان کرن دا مقصد۔ فرمایا ہر اک نوں ماں نے جنم دتا اے۔ لوکاں سمجھیا بچے پیدا ہوندے نیں۔ ولیاں ورگے ولی۔ بندیاں ورگے بندے۔ اور کہیں عام مخلوق تو ولی پیدا ہوندے نیں۔ غوثاں ورگے غوث پیدا ہوندے نیں۔ مجدداں ورگے مجدد پیدا ہوندے نیں۔ امام پیدا ہوندے رہے۔ عالم پیدا ہوندے رہے۔ نبی پیدا ہوندے رہے۔ تے یا اللہ ایہدی واری اعلان انج کیوں کیتا۔ کہ لوکو۔ تہاڈے ول میرا رسول آیا اے۔ رسول عزیز یعنی شان دار عزت والا۔ عظمت والا آن والا۔ یا اللہ ایس کیوں فرمایا فرمایا جے علیؑ دے منن والے ہون گے تے اونہاں نبی من کے تے صحیح من لیا۔ اونہاں تنقید نہیں کرنی۔ فرمایا علیؑ اون گے۔ جنہاں منیا۔ اونہاں من کے صحیح تے تنقید نہیں کرنی۔ اونہاں آکھاں اے ساڈے علیؑ دا ثانی کوئی نہیں۔ فرمایا عمر مرسلہ آئے۔ تے اونہاں دے عقیدت منداں من کے

Date

جنہاں من کے اونہاں آ گیا اے۔ اوہندا ثانی کوئی نہیں۔ اس طرح میرا نبی رسول پیغمبر اوندے رہنے۔
تے جنہاں من لیا اے اونہاں آ گیا اے ثانی کوئی نہیں۔ دشمن دی تے بات ای نہیں ناں۔ جنہاں من لیا اے
اونہاں صحیح من لیا اے۔ بلکہ اوس توں ودھ منیا اے۔ ایہہ خدا دا بیٹا تک کہہ دتا۔ فرمایا اینی ماری
حضرت اس واسطے افسوس ہوئی اے۔ کہ آن والا اے۔ کہ ایہندے منن والیاں وچہ کجھ ایہو جئے وی ہون
گے۔ جیہڑے کلمہ تے پڑھن گے۔ مگر شان دا احترام نہ کرن گے۔

فرمایا منن گے صحیح کلمہ پڑھن گے۔ مگر شان رسول دا اقرار نہ کرن گے۔ اعتراف نہ
کرن گے۔ تسلیم نہ کرن گے۔ فرمایا اونہاں دے واسطے اعلان نہیں کیتا۔ ایہندے منن والیاں صحیح
من لیا اے۔ ایہندے | منن والیاں وچ منافق وی ہون گے۔ جنہاں آکھناں ایں رسول تے ہے وے
پر ایہتوں تک نہیں۔ رسول ہے پر جاندا کجھ نہیں۔ رسول ہے پر۔ اوہ کر کجھ نہیں سکدا۔
رسول ہے پر علم کوئی نہیں سوں۔ ایہہ تمام اعتراضات اے میرے محبوب میں اس واسطے دس رہا
اے۔ لوکو۔ اختیار تمام چیزاں کو کون میرا محبوب پاک اے۔ اوہ شان والا اے تے آن والا اے۔
کجھ جیہ نبیاں ورگا تے نبی ہووے گا نا۔ فرمایا نہیں۔ اوہ نبیاں توں وی اعلیٰ اے۔
بقول اعلیٰ حضرت۔ اعلیٰ حضرت دے الفاظ وی شرحہ کر لینے آں۔ اعلیٰ حضرت عظیم البرکت فرماندے
نیں۔ ۔ خلق سے اولیا، اولیا سے رسل
سنو ایہہ بارہ ربیع الاول شریف۔ دی محفل میلاد النبی دی محفل۔ تے سنیا شاید کی تے گونج رہی
جاپدی اے۔ پتہ لگے میرا محبوب آ گئے نیں۔ ہر بندہ سرکار دی ثنا خوانی کر رہیا۔

۔ خلق سے اولیا، اولیا سے رسل۔

ہے رسولوں سے اعلیٰ ہمارا نبی۔

ہالی اوہ ذوق نہیں پورا ہویا۔ آواز بلند کر دیو۔ سب رسولوں سے اعلیٰ ہمارا نبی۔
سنو میرا نبی تے تنقید کرن والیو۔ میرے نبی دی توہین کرن والیو۔ ساڈا مشورہ اے۔

سب رسولوں سے اعلیٰ ہمارا نبی۔

کیا خبر کتنے تارے کھلے چھپ گئے۔ اج کرو جویں اوہ محبوب آ گیا اے۔ کہ جنے سادیاں
جھریاں نوں معاف کروا کے جنت دی خوشخبری دتی۔ مکے کہہ دا ہے سب رسولوں سے اعلیٰ نبی۔
کیا خبر کتنے تارے کھلے چھپ گئے۔ کیہڑے تارے آسمان دے تارے نہیں۔ ایہہ تاریاں توں
مراد پیغمبر نیں۔ نبی رسول۔ آدم آئے خلیل آئے۔ موسیٰ آئے۔ نوح آئے۔ سارے آ گئے۔
۔ کیا خبر کتنے تارے کھلے چھپ گئے۔ پر نہ ڈوبا نہ ڈوبے ہمارا نبی۔
اور جن کے تلوؤں کا دھوون ہے آب حیات ہے وہ جان مسیحا ہمارا نبی۔

Date

تنوں ویں دسدی آں پئی ۔ خالق کائنات نے فرمایا ۔ او دنیا والیو ۔ تمام نبیاں دی طرح نبی نہ سمجھیا تمام
رسولاں دی طرح رسول نہ سمجھنا ۔ بلکہ سب رسولاں نالوں اعلیٰ اے ۔ ایہہ سارے نبی رسول ۔ پیغمبر اکٹھے جان میرے
محبوب دا مقابلہ نہیں ۔ ایہہ سب رسولاں توں اعلیٰ اے ۔ ایہہ عظمت والا اے ۔ ایہہ آن والا اے ۔ ایہہ
شان والا اے ۔ ایہہ عزت والا اے ۔ ایہہ وقار والا اے ۔ ایہہ رب جدوں عزت شان دا اعلان کرے ۔ رب جدوں
عزت دا اعلان کرے ۔ ایہدی شان دا اعلان کرے ۔ دنیا دا کون گھٹا سکدا اے ۔ ہاں ہیں ہیں ۔
عزیزاں من ۔ ہن کنی عزت والا اے ۔ آؤ ذرا توجہ نال ۔ موسیٰ علیہ السلام اللہ دے
کلیم ۔ رب نال ہمکلام ہوندے سن ۔ رب نال گلاں کردے سن ۔ رب نال راز و نیاز دیاں گلاں ہوندیاں سن
گفتگو کردے سن ۔ طور تے جاندے سن ۔ جاندے سن اک دیہاڑے خیال آیا ۔ آکھیا اے رب العالمین ۔
فرمایا دس میرے کلیم ۔ یا اللہ میں تینوں کنا کو پیارا واں ۔ فرمایا کلیم توں بڑا ای پیارا ایں ۔ فرمایا کلیم توں میرے
نال راز و نیاز دیاں گلاں کرنا ایں ۔ پیارا بڑا ایں ۔ اے رب العالمین اک گل پچھنی چاہنا واں ۔ فرمایا دس
میرے کلیم کی گل اے ۔ عرض کیتی یا رب العالمین ۔ جے میں تینوں بڑا پیارا واں ۔ تے جیہڑا فرمانا ایں میں اپنا حبیب
پیدا کرنا ایں ۔ اوہدے تے میرے وچ کنا کو فرق اے ۔ جیہڑا آکھنا ایں میں اپنا حبیب بھیجنا اے ۔ اوہدے تے
میرے وچ کنا فرق اے ۔ میرے خالق کائنات نے فرمایا کلیم کی وکھیندا ایں اوہدے تے میرے وچ فرق کنا اے
یا رب العالمین ۔ کہ میرے تے اوہدے وچ کنا کو فرق اے ۔ خالق کائنات نے فرمایا اے موسیٰ توں کلیم اے ۔
اوہ میرا حبیب اے ۔ اوہدے تے تیرے وچکار فرق اینا اے ۔ جدوں توں طور تے آویں کلیم
ہوویں جوتی لاہ کے آئیں ۔ طور کی اے پیارے ۔ آکھیا تینوں کلیم ایہو کہ ۔ جدوں توں طور تے آویں
تے جوتی لاہ کے آ ۔ کیونکہ پیارا عزت والا اے ۔ کلیم ہوویں جوتی لاہ کے آ ۔ کلیم اوہ اے جیہڑا
پیار اُتے آوے ۔ تے کلیم ہوویں جوتی لاہ کے آ ۔ فرمایا عرش نال طور دا کوئی مناسبت ۔ کوئی مقابلہ نہیں
کلیم اوہ اے ۔ جیہڑا طور اُتے آئے ۔ کلیم ہوویں جوتی لاہ کے آ ۔ حبیب اوہ اے ۔ جیہڑا عرش اُتے
تے آوے ۔ تے رب آکھے سنے جوتیاں آ ۔

ے سنے جوتیاں عرشاں تے آ میرے ماہی

توں میرے عرشاں دی قسمت جگا میرے ماہی ۔

اوتھے فرمایا کلیم تے حبیب وچ ایہہ فرق اے ۔ اوتھے کلیم ہوویں جوتی لاہ کے آ ۔ کدی اپنے گھر وی سنے جوتیاں
لائے ۔ آیا کتھوں اے ۔ من اللہ ۔ اللہ ولوں آیا اے ۔ رب نے ایہہ نہیں آکھیا میں پیدا کیتا اے
فرمایا میں تہاڈے ول گھلیا اے ۔ میرا محبوب آیا اے ۔ اللہ ایہدے وچ فرق اے ۔ پیدا ہون والا 2.1
توں سال پہلاں نہیں ۔ جیہڑا 2.1 پیدا ہویا اے ۔ اک سال پہلاں نہیں سی ۔ فرمایا ایہہ تے بڑا
ای پہلاں دا اے ۔ عمر وی دی مت ماری گئی ۔ ے ہر غلطاں نہیں سمجھیاں گوائیاں شرماں دیاں ۔

Date

نعت خواں پڑھدا ہوندا سی خدا دی قسم۔ پیدا اوہ ہوندا اے۔ ہن صرف لبادہ پہن کے آ گیا۔
توں سمجھیا نہ۔ پیدا تے اوہ پہلاں دا ہو چکیا اے۔ جدوں کوئی نہیں سی۔ یا خدا سی یا
مصطفیٰ سی۔ پیدا اودوں ہو چکیا اے۔ قبل لا شئی باد۔ ہر شئے توں پہلے۔ نور نبیک
جابر تیرا نبی دے نور نوں اپنے نور وچوں پیدا کیتا۔

بہر حال عزیزان من۔ میں عرض کرناں آں پیا۔ فرمایا کلیم اوہ اے۔ جیہڑا طور اتے
آ کے تے حکم ہووے جوڑے لاہ کے آ۔ فرمایا حبیب اوہ اے۔ جیہڑا عرشاں تے آیا تے آکھیا سوہنیا بنے
جوڑے عرشاں تے آ۔ سوہنیا عرشاں تے آ۔ تیریاں جوڑیاں نوں میرا عرش چمن واسطے ترسیا
اے پیا۔ اے حاذا نبی دیا کاجل والیا۔ سنے جوڑیاں آ۔ فرمایا تے کلیم۔ میرا موسیٰ کلیم اوہ اے جیہڑا
آ کے آکھے۔ یا رب العالمین اوہ حسن والے آ کے آکھے رب ارنی۔ میں تینوں ویکھنا چاہنا واں۔ تے رب کی
آکھے۔ لن ترانی۔ موسیٰ توں نہیں ویکھ سکدا۔ کلیم اوہ اے۔ جیہڑا آ کے آکھے۔ رب ارنی۔ میں تینوں
ویکھنا چاہنا واں۔ تے رب آکھے لن ترانی۔ توں مینوں نہیں ویکھ سکدا۔ فرمایا تے حبیب اوہ اے
جیہڑا سنے جوڑیاں اتے آ گئے۔ تے واپس جا کے آکھے رایت ربی فی احسن صورت۔ میں تے رب نوں سوہنی
صورت وچ ویکھ کے آ گیاں واں۔

فرمایا کلیم اوہ اے۔ اے موسیٰ جو توں کم کرناں ایں۔ کیدے راضی کرن واسطے۔ یا اللہ
تینوں راضی کرن واسطے۔ اے موسیٰ جے توں ساریاں عبادتاں کیتیاں ایں۔ کیدے واسطے۔ یا اللہ تینوں
راضی کرن واسطے۔ فرمایا کلیم تے حبیب وچ فرق ایہہ وے۔ تو یا جو کم کریں۔ میرے راضی کرن واسطے۔ تے میں
جو کراں اپنے محبوب نوں راضی کرن واسطے۔ اے موسیٰ توں آکھے۔ کہ میں آہ کم کراں تے توں راضی ہو جا۔
میں آہ کم کرناں آں کہ توں راضی ہو جا۔ تے میں وی آکھناں آں کہ میں آہ کم کرناں تے میرا یار راضی
ہو جائے۔ فاضل بریلوی ایتھے دی بولے تے اوہناں فرمایا

؎ خدا کی رضا چاہتے ہیں دو عالم۔ خدا چاہتا ہے رضائے محمد

دلسوف ٹھیک ــــ خدا کی رضا چاہتے ہیں دو عالم۔ خدا چاہتا ہے رضائے محمد

فرمایا اے موسیٰ اوہ ساریاں نالوں اعلیٰ اے۔ توں جو کم کریں۔ میرا راضی کرن واسطے۔
میں جو کراں اپنے محبوب نوں راضی کرن واسطے۔ تو فرمایا اوہ شاناں والا اے۔ رسول ﷺ اوہ شان
والا اے۔ اوہ آن والا اے۔ سب نالوں اعلیٰ عزت والا اے۔ سب نالوں وڈیاں عزتاں والا اے
سب نالوں اعلیٰ شاناں تے آناں والا اے۔ اے موسیٰ علیہ الصلوٰۃ والسلام فرمایا بشمات اللہ دے
وچ اینا فرق اے۔ آؤ جناب توجہ نال۔ آ لہر ذرا ویکھ کے لئے۔ تینوں پتہ کیتوں گئے۔
ذرا پیار نال ویکھیو نبی دا پیار لے کے اللہ دا قرآن پڑھیں۔ نبی دی محبت لے کے پڑھے۔ تے نبی دا

Date

پیار رب دے حدیث پڑھیں۔ پھر کجھ ہدایت لبھے گی۔ تو عزیزاں نوں میں عرض کرناں آں۔ فرمایا بڑیاں عزتاں والا محبوب اے۔ جیدوں توں عزت دل خیال نہ کیتا۔ بس جی میں منیا نہیں توں۔ عزت والا رہیا ای اے۔ جیویں معاذ اللہ پنڈ دا چوہدری اے۔ العیاذ باللہ تعالیٰ۔ نہ توں تے ایہہ آہنا ایں۔ ساڈا ایہہ عقیدہ نہیں۔ ساڈا تے عقیدہ اے۔

میڈا دین وی توں میڈی جان وی توں۔

میڈا صبح وای میڈی جان میڈا مصحف تے قرآن وی توں۔

میریاں جج نمازاں اتے فرض فریضے۔

میڈی صوم صلوٰۃ اذان وی توں

جے کر یار فرید قبول کرے سرمد وی توں سلطان وی توں۔

توں اج ای سمجھیا اے جیویں باپ دا بیٹا۔ کوئی ماں بیٹے نوں جنم دیندی اے۔ مگر میرے خالق کائنات نے فرمایا دنیا والیو۔ ایہہ بڑی عظمت والا رسول آیا اے۔ ایہہ عزت والا رسول آیا اے۔ ایہہ آن والا رسول آیا اے۔ ایہہ شان والا رسول آیا اے۔ اچی شان والا۔ فرمایا جے میری عبادت کر رہیا ہوؤ نا۔ تے میرا نبی آواز دیوے۔ تے فوراً حاضر ہو جاؤ۔ حضرت ابی ابن کعب نماز پڑھدے پئے سن۔ تے سرکار مدینہ نے آواز دتی۔ میرے غلام۔ اوہ نماز پڑھدے سن۔ فوراً نماز پوری فرمائی۔ تے نماز بڑی میری نہیں۔ صحابی دی نماز توں وی ود جاندواں۔ دعا کرو اللہ تعالیٰ اوسے طرح نمازاں دے اندر خلوص عطا فرمائے۔ میرا خیال اے۔ پہلاں ایہہ دعا کر لئے۔ اللہ تعالیٰ پہلے پڑھن دی توفیق عطا فرمائے۔ آمین ہمیشہ حال دے آمین آکھیا جے۔ نہیں ارادہ۔ اللہ سب نوں نماز پڑھن دی توفیق عطا فرمائے۔ آمین۔ ایہہ تے دعا اے نا۔ تے سارے آمین آکھو۔ ایہا کوئی مصیبت وچ نہیں پئے جاندے۔ نماز بڑی چنگی شے اے۔ نماز پڑھن دی توفیق عطا فرمائے۔ پھر اللہ تعالیٰ اوہدے اندر خلوص عطا فرمائے۔ اللہ تعالیٰ اوہنوں مقبول فرمائے۔

توں میں عرض کرناں آں پیا صحابی نماز پڑھدا اے پیا۔ نبی پاک نے آواز دتی۔ ابی ابن کعب نے صحابی نے فوراً نماز پوری فرمائی۔ فوراً بارگاہ رسالت۔ مگر پھر وی کجھ دیر ہو گئی۔ بارگاہ رسالت وچ حاضر ہو گئے۔ فداک ابی و امی۔ میرے ماں باپ قربان ماداغ دی آکھو اللہ کہیا سی۔ قربان دی حضور توں میں قربان۔ سبحان اللہ حاضر آں۔ سبحان اللہ کیہ پیار دا نقشہ کلام سی صحابہ دے۔ حسن لیلیٰ ویکھنا ہووے تے نگاہ مجنوں دی ضرورت اے۔ جمال مصطفیٰ ویکھنا ہووے تے نگاہ صدیق اکبر دی ضرورت اے۔ حضور میں حاضر آں۔ فرمایا کی گل۔ غلام دا دیر ہو گئی۔ سوہنا نماز۔ فرمایا تینوں پتہ نہیں۔ خدا دا حکم اے۔ نبی جدوں بلائے فوراً حاضر ہو جاؤ۔ فقہا کرام ایتھے اک بڑی

Date

کمال گل لکھدے نیں ۔ میں عرض کرناں آں ۔ کہ ایہ بندہ جس ویلے سلام پھیر کے نبی پاک ول مڑ گیا اے ۔
مسئلہ قابل غور اے ۔ اے بندہ جہڑا سلام پھیر کے ۔ رکوع وچ چلا گیا اے ۔ یا سجدے وچ گیا اے ۔
پڑھدا پیا اے سبحان ربی الاعلیٰ ۔ یا ایہ رکوع چ گیا اے ۔ سبحان ربی العظیم ۔ پڑھدا اے پیا ۔ التحیات
وچ بیٹھا اے ۔ نبی پاک نے آواز دتی اے ۔ کلمہ ایہہ اگوں لفظ دی نہ پڑھو ۔ فوراً اوسے حالت
وچ سلام وی نہ پھیرو ۔ ایہہ وی نہ کہوو السلام علیکم ورحمۃ اللہ نہیں ۔ فوراً اوسے طرح ای
سرکار دی بارگاہ وچ حاضر ہو جاؤ ۔ فقہاء لکھدے نیں پئے ہن جدوں نبی کلمہ پڑھدا اے پیا ۔ تے
نبی ول دوڑ گیا اے ۔ واپس آ کے نماز نیتے کہ نہ نیتے ۔ اوہدی نماز ٹٹی اے کہ نہیں ۔ فقہاء لکھدے
نیں نماز نہیں ٹٹی ۔ سائل آہندا اے کعبے اگوں منہ پھر گیا اے ۔ لہذا نماز نہیں ۔ فقہاء لکھدے
نیں نہیں ۔ جے کعبے الوں منہ پھر گیا اے ۔ تے ہویا کدھر اے ۔ جہڑا کعبے دا وی کعبہ اے ۔

سو حاجیو آؤ شہنشاہ کا روضہ دیکھو
کعبہ تو دیکھ چکے اب کعبے کا کعبہ دیکھو

لہذا اوہنوں نماز نیتن دی ضرورت نہیں ۔ اوانقے دی آ کے پھیر جے اک واری پڑھیا سوں ۔ سبحان
ربی الاعلیٰ ۔ تے دوجی آل ہور پڑھ کے ۔ پھیر کھلوتا ہو جائے ۔ اوہنوں دوبارہ نیتن دی ضرورت
نہیں ۔ اک گل ۔ تے دوجی گل ۔ کہندے اوہنے حضور نال گلاں کیتیاں نیں فرمایا ۔ ایہہ عظمت والا
اے ۔ نالے نمازاں کہندیاں ۔ نماز کس شے دا ناں اے ۔ میں اجے نہیں آہندا پیا ۔ ۔

مہرباں جی ۔ نماز اتے وقت نہ بیٹھے مہندی صلوٰۃ اذان والی ۔
کملا سمجھ نہ سکیا ۔ ایہہ ایسے چکر وچ ای رہ گیا ۔ کہ انفسکم کہ تہاڈے وچوں ایں ۔ ایہہ
تنوین نوں نہ سمجھیا ۔ ایہہ حرف انفسکم نوں سمجھیا ۔ انفسکم کا مطلب یہ نہیں ۔ کہ ہماری طرح ۔
فرمایا ۔ نہ وہ جنوں سے ہے ۔ نہ ملائکہ سے ہے ۔ وہ تمہاری ۔ لباس میں کے محبوب آیا ہے ۔ اس کا مطلب
یہ نہیں کہ ہم جیسے ہیں ۔ اللہ اکبر ۔ پر جہلی گل ایسے واسطے آکھی ۔ ایہہ عظمت والا
اے مثال سمجھیں سب کسی طرح اے ۔

تو عزیزاں میں عرض کرناں آں پیا ۔ فرمایا ایہہ بڑی عظمت والا اے ۔ فرمایا کوئی گل نہیں
جے کعبے ولوں منہ پھر گیا اے ۔ تے کدھر پھر گیا اے ۔ جہڑا کعبے دا کعبہ اے ۔ ایہہ آیا اے ۔ جنہے کعبے
نوں عظمت بخشی ۔ کعبہ قبلہ بنیا اے ۔ تے کس گل توں ۔ میرے نبی دی نگاہ کرم نال کعبے نوں وی کعبے
ول منہ کرن ۔ غوث کعبے ول منہ کرن ۔ قطب کعبے ول کرن ۔ مولوی ادھر منہ کرن ۔ ابدال ادھر
منہ کرن ۔ بالکل ٹھیک اے ۔ کوئی منہ نہ کردا جے میری سرکار ادھر منہ نہ کردا ۔ کیونکہ ایہہ تے
میرے نبی دی نگاہ کرم اے ۔

ل

Date

جس طرف اکھ گئی دم میں قدم آگیا۔ اس نگاہ عنایت پہ لاکھوں سلام ۔

فرمایا تو میں عزت والا رسول بھیجیا اے۔ تہاڈے اس لیا دسا وچہ بھیجیا اے۔ آج میرا محبوب بڑی عزت والا اے۔ بڑی عظمت والا اے۔ بڑی آن والا اے۔ بڑی شان والا اے۔ ایہو جہی شان والا اے ساریاں نبیاں نوں نبوت دتی تے محبوب دا صدقہ دتی۔ ایہہ بڑی عظمت والا اے۔ ایہدی شان اے ید اللہ فوق ایدیھم۔ ایہہ بڑی عظمت والا اے۔ فرمایا قد جاءکم من اللہ نور۔ فرمایا تے اس لیا دسے نوں ویکھ کے نہ آکھیں۔ ایہہ میرے ولوں آیا اے۔ لیائے فیر نہ ویکھ کے گل جائیں۔ ایہہ من اللہ۔ اللہ دے ولوں آیا اے۔ کیونکہ جدوں کوئی پروہنا آوندا اے۔ گل قابل غور اے۔ ہم پہندے ہیں بھائی ایہہ پروہنا کتھوں آیا اے۔ بئی کتھوں پروہنا اے۔ فلانے تھاں دا۔ بئی ایہہ کون اے۔ ایہہ کون اے پروہنا۔ کہڑے تھاں دا واسی اے۔ کتھوں دا رہن والا اے۔ کیہڑے شہر دا اے۔ کہڑے قصبے دا اے۔ کہڑے پنڈ دا اے۔ لقد جاءکم رسول من انفسکم فرمایا میرا محبوب آیا جے۔ یا اللہ ایہہ ادن والا واسی کتھوں دا اے۔ فرمایا من اللہ۔ ایہہ اللہ ولوں آیا اے۔ یا اللہ۔ ایہہ کون اے فرمایا۔ نور۔ میرا نور آگیا۔ ------ اللہ دا قرآن اے فرمایا من اللہ نور اللہ دا نور اے۔ ایہہ اللہ دی طرفوں آیا اے۔ تے اللہ دا نور اے۔

آکھے شاہ جی۔ بے شک ناراض نہ ہووئے۔ میں آکھیا میں کہتوں ہونا اے۔ آکھے مسئلہ اے اک۔ میں آکھیا کی۔ آکھے اللہ دا نور اے۔ میں آکھیا آہو۔ آکھے کل شان تقریر کر دیاں اک حدیث پڑھی سی۔ یا جابر ان اللہ ------ اللہ دے نور دے وچوں۔ ایہہ ہن تہاڈی اس گل نال رل گئی۔ کہ من اللہ۔ اللہ ولوں آیا اے۔ قد جاءکم من اللہ۔ ایہہ اللہ ولوں آیا اے تے پتہ لگی۔ من اللہ نور نور آ تے اللہ دا نور اے نا۔ میں آکھیا آہو۔ آکھے اللہ کھاندا اے۔ میں آکھیا نہیں۔ گل قابل غور اے۔ آکھے اللہ پیندا اے۔ میں آکھیا نہیں اللہ کھان توں پاک۔ اللہ پین توں پاک۔ آکھے رب کھاندا اے۔ میں آکھیا نہیں۔ بنی۔ میں آکھیا کھاندا اے۔ آکھے رب پیندا اے میں آکھیا نہیں۔ آکھے جیہڑا نبی میں آکھیا پیندا اے آکھے رب دیاں ہبوں وا۔ میں آکھیا جیہڑا رب دیاں نبیاں دے بے ایمان ------ آکھے نبی دیاں میں آکھیا جیہڑا انکار کرے۔ اوہ بے ایمان۔ آکھے نبی دیاں دھیاں۔ میں آکھیا رب ہبوں تاں توں پاک رب دھیاں توں پاک۔ رب ہبوں توں پاک۔ رب سون توں پاک۔ رب کھان توں پاک۔ اب ہیں توں پاک۔ آکھے پھر نبی۔ میں آکھیا۔ ایہہ سارئیاں چیزاں ایہدے واسطے ہیں۔ ------ آکھے پھر شی مشکل دا علاج کرا دے۔ اللہ پتراں توں پاک اللہ دھیاں توں پاک۔ میں آکھیا بالکل۔ آکھے ایہہ ماں والے پیو دی ہے۔ ہبوں دی ہے۔ بچے وی ہیں۔ کھاندا وی رہا دسے۔ پیندا وی رہے۔ جے اللہ دے وچوں اسا تے کیہڑا نہ اج کرے۔ میں آکھیا۔ ے کاش۔ عقل ہوتی تو خدا سے لڑائی

Date

میں آکھیا سانسیں توں اللہ دا کلام پڑھ دیوں - رب دا قرآن پڑھ دیوں - اگلے ویلیاں وچ آکھیا موسیٰ
دا مقابلہ ہو گیا - فرعون دے نال ــــــ تے ہن کمال ایہہ کہ - کہ ہن حضرت موسیٰ علیہ السلام
دے کمالات سن - تے فرعون خدائی دا دعویٰ کردا سی مگر بے ایمان سی - چنانچہ اوہ کمالات دا
مقابلہ نہ کر سکیا - اوہ بہتیرا اندر رہیا بس خدا میں آں جے تے اوہ ہن آکھوا تے اوہدے
کول تے ہے ای کجھ نہیں - ایہدے تے کرائی کجھ سی سکدا - میں دیندا آں سب کجھ - اوہ
کجھ نہیں کر سکدا -

حضرت موسیٰ دے جدوں معجزات ویکھے - قوم نے آکھیا ایویں گلنا اے پیا - اوہ تے بڑا
کجھ کر لیندا اے - اس آکھیا ہن مقابلہ کیویں کراں - اس دن مقرر کیتا - اس آکھیا موسیٰ ساڈا
بڑا ہن پڑ رہیا - مقابلہ ای بنئے - ڈیٹ فکس ہوگئی بات طویل اے - ایہہ دن بنی مقابلہ - بندے
اکٹھے ہوگئے - دنیا بے پناہ - ایدھر فرعون نے بڑے وڈے وڈے جادوگر سدے - موسیٰ نال مقابلہ
کرنا ایں - اللہ دے پیارے پیغمبر نال مقابلہ کرن لگ پیا - مقابلہ ودھ دھالیا فرعون نے کئی بولوے
تے اینج نہیں کم چلا اے پیا - جادوگر اکٹھے کیتے - جس ویلے جادوگر اکٹھے ہو گئے - میدان لگ گیا -
دنیا اکٹھی ہوگئی - منادی ہوگئی - اعلان ہوگئے - اج موسیٰ دا مقابلہ ہووے گا - بڑے وڈے وڈے
جادوگر اکٹھے ہو وسانیں - کی ہویا - جادوگر جس ویلے اکٹھے ہوندے پئے پئے - خوب نال فرامسلا فال
جادوگر اکٹھے ہوئے - موسیٰ علیہ السلام وی تشریف لے آئے - جادوگراں آکھیا - آکھیا موسیٰ نوں
مقابلے تے - موسیٰ نے فرمایا کمال پہلی اپنا وکھاؤ - اوہناں وڈی ساری رسی لے کے چھوٹے چھوٹے
ٹکڑے کر دتے - پلس بنا دتے - ٹوٹے کر کے میدان دے وچ سٹے - اتے منتر پڑھیا - اوہ رسیاں
سپ بن گئیاں - اوہ چھوٹے چھوٹے ٹکڑے جہڑے سانپ - رسیاں سپ بن گئیاں - لوکو رسیاں سپ
ایتھے اک گل چیری جنی عرض کراں - معلوم ہویا - نبی دا گستاخ ہووے - لبا نوں ایں
ایہو جہی شعبدہ بازی وکھاون لئی تے ولی نہیں - اوہ خدا والا نہیں اوہ ولی نہیں - نہ گستاخ
رسول ہوندا - ایہو جہا شعبدہ وکھاوندا تے ولی ہو سکدا نہیں - بہر حال ایہہ موضوع ہاتھ میں پر
سپ ویکھ بندے تے ایس ویں نال - بس - ایہو جہا شعبدہ باز - اوہ جی اوہنے آکھیا اوہدی
پوری ہو گئی - اچھا نہیں - ایہہ ویکھو صرف آکھن دی پوری نہیں - اوہنے اپنے کتاب ویکھو جی -
پہلاں ویکھ اصحاب رسول - ازواج رسول - اولاد رسول نبی پاک دا گستاخ نہیں - اوہ ویں ترا سی
بار سے گھاجائیں - اج گل ملا ہٹ دی ہوئی اے - سانپ ٹکرے دے لاکے پھڑدا ہوے - گلوں - کپڑے
لاہ چھوڑے آن والے لوں دا پلاں کر وٹھے - آکھن پیچھی سرکار اے - سانپ نے حوض کوہے - لاکے
تے بیٹھا ہوندا - تے اوہ دن والے لوں دا پلاں کر چھڈے - بڑا کم بن گیا اے -

Date

تو عزیزانِ گرامی۔ میں عرض کر رہاں آں پیا منتر پڑھیا تے کی ہویا۔ جس ویلے منتر پڑھیا رسیاں سپ بن گیاں۔ اوہ میداں وچ رڑن ریڑن لگ پیاں۔ ساریاں رسیاں سپ بن گیاں۔ فرعون جہا جابر قسم فرعون بڑا خوش۔ ۱۲ سو دے جادوگراں نال مقابلہ اسا۔ اوہناں نوں پتہ سی ہن کوئی کجھ نہیں سکدا۔ واں دیاں رسیاں سپ بن گیاں۔ موسیٰ نے آسے تے ٹیک لائی اے۔ تے تھوڑا تھوڑا مسکرا رہیا اسا اللہ دا نبی۔ اللہ دا پیغمبر اللہ دا کلیم مسکرا رہیا اسا۔ حق تکے ہاں ہن کمال وکھاں گے۔ آکھے بالکل وکھالیا اسا۔ حضرت موسیٰ نے اپنا سوٹا مبارک ذرا پولا کیتا۔ تے سٹ دتا۔ ڈگدیاں سار اژدھا ناگ بن گیا۔ بڑا ڈاڈا سپ بن گیا۔ موسیٰ دا سوٹا سپ بن گیا۔ بالکل سادے ذہن واسطے سمجھ کر جاں۔ موسیٰ دا سوٹا بادشاہ ناگ بن گیا۔ ادھر فرعون دا سب ٹھردا پھردا پئی۔ موسیٰ دے سوٹے نے منہ کھولیا۔ سارے چھوٹیاں رسیاں نوں کھا لیا۔ موسیٰ دا سوٹا سپ کھا گیا۔

تہاڈے گھر ہے کوئی ڈرائنگ جہڑی کھاندے ہو (بولو ودی) اوہ سے کول پرانی سی نیوکے اکھی ہوندی۔ تہاڈے کول کوئی پیو دادا دے ویلے دی ڈرائنگ ہوندی۔ جہڑی کوئی شئے کھاندی ہووے۔ ڈرائنگ دا کم کھانا نہیں۔ ڈرائنگ دا کم پیسہ دینا اے۔ خوب دینا۔ دسو ودی بولو ودی کوئی شئے کھاندی آ ڈرائنگ۔ کیسے آل کوئی پرانی ڈرائنگ شیشم آلی پئی ہووے۔ کھاندی اے۔ حلوہ ہے نہیں تے کوئی نرم شئے ای کھاندی ہووے کوئی حلوہ شلوہ۔ ------ سبحان اللہ۔ حلوہ اونج ای خوش ہون آلی شئے اے۔ مینوں اک آہندا اے شاہ جی۔ مولویاں حلوے نال پیار بڑا کردے نیں۔ میں آکھیا انہیں اک خاص وجہ اسا۔ آکھے کیوں۔ میں آکھیا پہلی تے گل ایہہ سنت اسا۔ حضور علیہ السلام نے پسند فرمایا اسا۔ تے اک۔ تے دوجی گل ہور۔ میں آکھیا اوہ خوش طبعی۔ آکھے کی۔ میں آکھیا۔ ایہہ رفتار کاراں طور تے رستا اندر رڑھ جاندا اے۔ محنت نہیں لگدی۔ ______ ۔۔

مینوں حلوے توں گل یاد آگئی۔ میں تقریر کرن گیا لاہور تے اوہناں بڑا انتظام۔ ہنر بان نے کیتا۔ جہناں جلسہ کرانا سی۔ اوہناں کیہہ حلوہ شلوہ بڑا تکڑا کھاندے۔ اوہ ہر قسم دے کھانے پکا رکھے۔ اتے ورق چاندی لا کے۔ بڑے بڑے باداماں نال۔ ______ توبہ فرماؤ سمجھو۔ اوہناں جناب کھانے شاندار پکا کے سامنے آکے رکھے۔ ضرور اوہ ہی شو لگی کھا ہری۔ انہاں حلوہ دی پلیٹ لیا رکھی تے۔ اوہ دا اسے تازی تازی بنی گرم گرم کھانڑ لگے۔ میں بڑا ہی کھاندے۔ میں آکھیا حلوا اس ہوئی لوکاں آکھا اسی تھوڑا چا خیر شریف تے کر لئے نال۔ میں دو چمچے کھاپ گیا۔ چمچی بھر کے منہ وچ پا کے تے میرا منہ ساڑ گیا۔ ______ آل ٹوپیٹک تہاڈا چہرہ بڑا خوبصورت اسا۔ تہاڈے بال بڑے چنگے نیں۔ شاہ لگر بڑا اعلیٰ پایا اسا۔ چنانچہ میرا حال بیں بڑا وگولی۔ منہ گولیا۔ اینج منہ آ تا کنٹرول تے کر گیا۔ بس نیئے اک منڈا بیٹھا سی۔ جوان جہا۔ اوہ دھیان لا گیا۔ ہی شاہ اوراں نوں حلوہ تتا

Date

لگا اے ۔ میں سنہ بہتر اپنا کھاپا سی اوہ پر شرمندگی آ گئی گل اے ۔ پر اوس نال تک گل رہن نہ دتی ۔ پہلاں
تے اوہ وچے وچ کنٹرول کردا رہیا ۔ جدوں میرا دھیان پیا نال ۔ تے اوہ ڈھاہ ڈھاہ کر کے ہسن پیا ۔ میں
آکھیا ۔ برخوردار پچھان گیا اے ۔ آکھن لگا جی میں اوہ وینہا ہساں پیا ۔ میں آکھیا کوئی گل نہیں ۔ کہنا میں آکھیا
حساب ہیوراں لوں حلوے پریشان کیتا اے ۔ میں آکھیا ۔ شکر لفظ واپس لئے ۔ حلوہ پریشان نہیں کردا
سانوں ۔ حلوہ ساڈا پسوادا لیو لواقف ۔ حلوے نوں اسیں جاننے ۔ حلوہ سانوں جانے ۔ جیہدے
اوہدے نال ملاقات ہووے ۔ دھیان دی وچ ہوسیاں گلیاں وچ اوہدے نال شریا واری ملاقات ہووے ۔
اوہ سجری محتاط ۔ ہو سکے تے پنج ست واراں وی ۔ تے میں آکھیا ۔ اسیں اونہوں جاننے ۔ اوہ سانوں جانے
تے بلغاری ساڈے واسطے کی ۔ ——— آہو نہیں تو آں پلیشن کرناں واں ۔ میں سفوی حیرا
بنی ہوئی سی تھی رہیے نا ۔ ستی نال نال لنگھدے رہن ہن ۔ جناں ہر بنی دے نال سفر ہو گئے نال ۔ بنی نال پیار
رکھو ہے ۔ ایخ نہیں تے آسماناں توں وی من سلوہ آ جاندا اے ۔ اسیں بنی دا نال لینے آں کستہ ہیگا
کرنے آں ۔ کیوں جی ۔ توں میں عرض کرناں آں پیا ۔ میں آکھیا ۔ جیہڑا صبح شام ملاقات ہووے ۔ حلوے
پریشان نہیں کیتا ۔ آکھے کیوں ۔ میں آکھیا ۔ حلوہ سانوں جا تے اسیں حلوہ سانوں جانے ۔ حلوے
پریشان نہیں کیتا ۔ آکھے سمجھ ہو گئی ۔ میں آکھیا وچ دیکھیا ہے ایمان ہے گیا سی ۔
میں آکھیا ۔ پریشان تے کیتا اے وچ جیہڑے ۔ نہیں تے حلوہ سے لیا اسیں حلوے دے
توں میں عرض کر دا ساں پیا ۔ حلوہ نرم ہندا اے ۔ ڈھانگ اوہ دی سوکھی ہوئی ۔ کرکھا ندی اے ۔ لولو ۔
سوئیا نہیں کھاندا ۔ بالکل صحیح آکھدے او بچے ہیشن ۔ سوئیا سپ نہیں کھاندا ۔ جدوں سپ دے
روپ وچ آ کے پھیر کھا وی لیندا اے ۔ جدوں موسیٰ دا سوٹا جدوں سپ دے روپ وچ آ گئے ۔ پھیر
کھا وی لیندا اے ۔ کھا لیندا اے پر کھان دا محتاج نہیں ۔ ——— گل قابل غور اے ۔ سوئیا سپ
کھاندا اے ۔ سوئیا سپ کھاندا اسا پیا ۔ ایخ سوئیا سپ کھاندا نہیں ۔ جدوں سوئیا سپ دا روپ
وچ آ گئے ۔ پھیرا وی کھا وی لیندا اے ۔ پر کھان دا محتاج نہیں ۔ جے نہ کھائے تے تاں وی گزارا ہو سکدا
اے ۔ سوئیا سپ نہیں کھاندا ۔ جدوں سپ دے روپ وچ آ گئے ۔ پھیر اوہدی فطرت اے ۔ جدوں لبادہ
بدلے ۔ اوہدے وچ اوہ اوصاف پا کے جاندے ہین ۔ جے اوہ اوصاف نہ پائے ۔ جدوں تک گل اے
ادھورا اے ۔ جدوں سوئیا سپ کھاندا نہیں ۔ تے جدوں سپ دا روپ دھاریا ۔ پھیر سوئیا
کھان دی لگ پیا ۔ نور کھاندا نہیں ۔ جدوں اوس لبادا وچ آ گیا تے پھیر کھان دی لگ پیا ۔
سمجھا کھاندا ہے ۔ پر کھان دا محتاج نہیں ۔ نور کھاندا ہے ۔ پر اوہ کھان دا محتاج نہیں
آقا نہیں تے اکھا کی حدیث ۔ ﷺ پر جناں اجیہی حبیب جو پیٹ تے پتھر بنہا سی ۔
آقا ہے بنہا ر آں کو نہیں آقا بنہا سی ۔

Date

تو دوستا میں عرض کرنا آں پیا۔ ذرا حدیث اگلے ویکھو نبی پاک مسلسل روزے رکھ رہے ہیں۔ جبرئیل
نبی مسلسل روزے رکھے۔ تے کسی صحابی نے وی نال رکھنے شروع کر دتے۔ ویکھیا کی اے۔ اج صحابی کل دی نسبت کمزور
اے۔ اگلے دن ہور زیادہ کمزور۔ اگلے دن ہور زیادہ کمزور۔ نبی پاک نے پچھیا فرمایا۔ او میرے غلامو۔ کی گل
تسیں کمزور کیوں ہوندے جا رہے او۔ سوہنیا ساڈی سنت ادا کرنا آں۔ روزے رکھنے آں۔ فرمایا میرے اکو جیہی۔
کیہڑا اے جیہڑا میرے ورگا اے۔ مینوں تے میرا رب کھلاندا وی اے تے پلاندا وی اے۔
ذرا لگ کیہڑا اے جیہڑا میرے مثل اے۔ کیونکہ او کھان دا محتاج نہیں۔ تسیں محتاج او۔ او محتاج
نہیں۔ او اوہو ای اے۔ جیہڑا لباس وچ آیا اے۔ تے اوصاف پائے جاندے نیں۔ او کھاندا اے
مدینہ کھان دا محتاج نہیں۔ میرا نبی نہیں۔ تو میں عرض کردا آں پیا۔ اوہدا ویکھ کون ہوسکدا اے
لباس وچ حقیقت بدل جاندی اے۔ نہ کہ لباس نال حقیقت بدلدی نہیں۔ تسیں تے آ ویکھ لے۔ لوکی پیدا ہوئے
وجود مسلم۔ نبی پیدا ہوئے وجود پاک ہویا۔ ہمیشہ اوہدا سجدہ کرے۔ تسی اوہدا سر تے پانی ڈوہڑی
ہوئے۔ تسی روندا ہو رہیں۔ نبی امت واسطے دعا مان کردا اے۔ تینوں ویکھے کوئی نہ۔ اوتھے رب خوشیاں
مناندا رہے۔ فرمایا ہن جھنڈے لے جا۔ جبرائیل جھنڈے لے جا۔ لا دے آج کے آمنہ دیاں کوٹھے تے اج میرا حبیب آیا
اے۔ پیر دوستا کی ہوندا اے۔ آسمان تے خوشیاں مناندیاں گیاں۔ اج ایسے دا گھر گھر ای نہ
ہووے۔ اج محبوب آیا اے سب نوں ملدے وند تا کے
او پیر دوستا یقیناً جھنڈے دل آ گئے۔ انہاں نوں خوشی ہوندی اے جیہڑا جیساں محبوب آ گئے۔
ایہہ کون اوہ ولا اے۔ ایہہ کوئی چودہویں صدی پیدا ہویا اے ہاں نہیں۔ [illegible] کوئی پیرا ہاں نہیں
ایہہ کون اے۔ ایہہ اوہ اے۔ جیہدا ساڈے جہاں گناہ رل لوں۔ اینی کلی تھلے لکا لیا اے۔ کیونکہ
خوشیاں کرنیے۔ میں آکھیاں کھسنو۔ بلکہ نبی دی آمد تے مبارکاں دا دھیان کرو۔ اک
دوجے نوں پیسے لڈو تقسیم کیتے۔ مٹھائیاں تقسیم کیتیاں گیاں۔ اج اوہ آیا اے۔ جیہدا صدقہ سب
کجھ عطا ہویا۔ اج اوہ آیا اے جیہدا صدقہ عذاب توں بچانا اے۔ اج اوہ آیا اے جیہنے شروع
بچانا ایں۔ اج اوہ آیا جیہدے صدقے گناہ سارے معاف ہو جانے نیں۔ او جیہڑا سانوں بخشان
والا آگیا اے۔ اس واسطے اسیں تے آکھنے آں۔ ؎ (ذرا ایمان دی سلامتی نال پڑھ دیو)

؎ ویکھو نی اوہ ہادی آیا۔ حق دا کرن منادی آیا۔
میرا نوکر آیا نبیاں دا سرور۔ سکھیاں نی اج ڈھول وجائی۔
اج آیا میرا دل دا ماہی۔ میرا نوکر آیا نبیاں ...

ایہو جیہا اسیں نہیں آکھدا۔ خالق کائنات نے وی آکھیا۔ ایہہ لوکو۔ آ سب دا سہارا بن کے آیا اے۔
واذ اخذ اللہ میثاق النبیین ــــ کما ــــ نبیوں اج وعدہ کرو۔ شاید میرا آبرو آں شان ہو جائے۔

Date

جدوں میرا محبوب آ جائے ۔ ہر شے چھڈ کے بندہ غلام بن جاوے ۔ ے

آیا نبیاں دا پیر ۔ حق دی کرن منادی آیا ۔ ے جدوں سرکار تشریف لیائے
نا ۔ ہر پاسے خوشیاں ۔ اک جنا رون لگ پیا ۔ جس ویلے نبی پاک دی آمد ہوئی تے اک جوان رون لگ پیا ۔ غار
وچ منہ دتا تے رون لگ جائے ۔ حال اوہدا ۔ ہو گیا اوہدا ۔ لٹیا گیا آں ۔ میں اجڑ گیا ۔ میرا تعلق نہ رہیا ۔ میں مر گیا ۔
تے گرداں چیلیاں پچھیا ۔ او بھیا استاد جی تہاڈا بڑا کڑ جائے اج دل کیوں چھڈ گئے او ۔ او روندے ہوئے
کیوں او بھئی ۔ اس آکھیا پترو تہانوں کی دساں ۔ اس آکھیا اللہ دا نبی آ گیا اے ۔ خاتم المرسلین آ گیا ۔
اس واسطے رونا آن پیا ۔ اوہناں آکھیا پھر رون آلی گل کیہڑی اے ۔ آکھے نبوت دا سلسلہ ختم اکھے ختم ۔
آکھے اپنے نبی آ گئے نیں تے استاد جی تسیں ڈولے ہوئے ہیں ۔ اوس آکھیا اک لکھ تے چوی ہزار رسول پیغمبر آئے
نیں ۔ استاد جی تسیں اپنے کسے دی واری ڈولے ہوئے ہیں ۔ تے ایہنی واری کیوں ڈولے گئے ۔ اس آکھیا چپ
کرو تہانوں کی پتا اے ۔ ایہہ ایہو جیا آیا اے ۔ ایہہ اوہناں ورگا نہیں ۔ ایہہ نرالی آن تے شان لے کے آیا اے ۔
اچھا ۔ اس آکھیا استاد جی ۔ ایڈی بزدلی دا مظاہرہ نہیں کیتا ۔ اوہنے آکھیا پچھو ۔ پتر میں ایڈے سارے
دلاں دا نہیں ۔ میں ایڈا مقابلہ بڑا اوکھا اے کرن والا واں ۔ میں مقابلہ کیتا ہر نبی نال کیتا ہر رسول نال
کیتا ۔ ہر پیغمبر نال مقابلہ کیتا ۔ کی ہویا میں موسیٰ علیہ السلام ایڈے جلال والا پیغمبر کہ جہڑا تھپڑ مار کے تے
ملک الموت دی اکھ کڈھ دیوے ۔ ایڈے جلال والا میں اوہدے نال مقابلہ کیتا اے ۔ کیوں ہا مقابلہ کیتا ۔ اوہنے
آکھیا بہت جلال والا ۔ بڑا بال تبلیغاں کرے ۔

—o—

Abbas
9-7-05

6 : 37 - صبح ہفتہ

Date

واقعہ کربلا ۔ الرحم سید شبیر حسین شاہ

شاہ است حسین بادشاہ است حسین ۔ دین است حسین دین پناہ حسین حقا کہ بنائے

(1) لا الٰہ است حسین ۔ حسین منی وانا من الحسین ۔

قرآن پاک دے چند الفاظ تلاوت کیتے ہیں ۔ ولا تقولوا لمن یقتل ـــــ جنہاں دا ساں لفظاں وچہ عام فہم
ترجمہ ایہہ ہے ۔ خالق کائنات نے فرمایا ۔ جیہڑے میرے ناں تے اپنی جان قربان کرن والے ہیں ۔ اوہ زندہ ہیں ۔
اوہناں نوں مردہ نہ کہو کہ ۔ اوہناں دی اعلیٰ زندگی تے ساڈا گمان دی اوتھے تک نہیں پہنچ سکدا ۔ جیہڑے اللہ
دی راہ تے جان دا نذرانہ پیش کردے ہیں ۔ قرآن پاک شہادت دیندا اے کہ کجھ لوگ اپنی مزاراں وچہ زندہ
ہیں ۔ اوہناں نے ساڈے وانگ کم کرن لگے واں ۔ قرآن دسدا اے پیا ولا تقولوا لمن یقتل ـــــ
آدم دی پسلی وچوں حضرت حوا نوں پیدا فرمایا ۔ ایسے طرح فرمایا ولا تقولوا لمن یقتل ـــ سلطان [illegible]
70 سال بعد قبر کھلی تو کچھ بندے قبراں وچہ اوہ کے واں زندہ ہیں ۔ تے جنوں رب آکھے زندہ ۔ ان اللہ علیٰ کل
شیء قدیر ہے اللہ کی قدرت سے زندہ ۔ اللہ آہندا اے اوہنوں مردہ نہ کہو ۔ اللہ اگر چاہے تو زندہ کو مردہ
تے مردہ نوں زندہ ـــ تے عام بندہ فوت ہو جائے ۔ قبر تے سلام ۔ تے مدینے دا اتا جدا روحاں زندہ 15

قسم سدرہ کی ایک نظر ادھر ہو خدا را یا رسول اللہ

ہوں منتظر میں تمہارا یا رسول اللہ ۔

قدرت دا اظہار کر کے فرمایا ویکھو ۔ مردہ نوں زندہ ۔ تے زندہ نوں مردہ ۔ تے رب دی اپنی قدرت شان اے
تے ایہہ وی من کہ اللہ اپنے بندیاں نوں قبر وچہ زندہ رکھ سکدا اے بندہ ذہن وچہ سوچدا رہے ۔ کہ مر گئے
ہیں کیویں زندہ ہیں ۔ تے جیہڑا نہ منے مسلمان نہیں رہ سکدا ۔ اللہ دا قرآن پیش کرناں آں پیا ومن
الناس من یقول آمنا باللہ ـــ وما ھم بمومنین ۔ [illegible] اللہ نوں من نے آں ۔ اللہ نوں ہستی
منو ـــ اللہ کو ماننا ـــ اللہ اور بندے کی شان ـــ اوہدا بولنا میرا بولنا اے ۔
کوئی عالم ماہر تے گمان اللہ نوں [illegible] نہیں کر سکدے ۔ وما ینطق عن الھویٰ ـــ ید اللہ فوق ایدیھم ۔
اس کا بولنا میرا بولنا ۔ وما رمیت اذ ـــ یا ایھا الذین آمنوا استجیبوا للہ وللرسول ـــ اللہ اعطا دے پاک
جو اللہ نے عطا فرمائی وہ بے مثال ۔ اللہ کو مان جانے گا جو نبی دی زبان تے پیش کرے گا ـــ ومن یطع الرسول
فقد اطاع اللہ ـــ اللہ کو اللہ [illegible] ۔ مہر لگا دی اے ۔ [illegible] کو زندہ
کرنا ـــ مردوں کو پکارنا نبی کی سنت ۔ (2) ابراہیم نے مردوں کو زندہ کرتا دیکھا ۔
مردوں کو غیر اللہ کے پکارنا گناہ ہے ۔ اگر پکارنا شرک ہوتا پھر فاسق کو پکارے ۔ یا ایھا [illegible]

یہودی کو بچے کو پکارنا ـــ ہم اللہ کے سوا کسی کو الہ نہیں سمجھتے ۔

نبی کا حال کسی قبر پر جانا ۔ پھونکنا ۔ اور دعا مانگنا ـــ موت سب کو آنی ہے

شہید زندہ ہے ۔ ایک صحابی کا خودکشی کرنا ـــــ ...

Date

سو گل جہڑی تیرے کلے سوچن توں نکلے اوہ تیرا اے۔ جہڑا توں اوس دا کرب اوہ ای تقدیر آ اے —

والسلام — واقعہ کربلا ع

ولا تقولوا لمن یقتل — محترم ساتھیو حضرات ایہہ جہڑی میں آیت کریمہ تلاوت کیتی اے۔ اوہدا ترجمہ ایہہ
ہے۔ جہڑے اللہ دی راہ وچ شہید ہوندے نیں اوہ زندہ ہوندے نیں۔ تسی اوہناں نوں مردہ نہ آکھو۔ تسی اوہناں
دی زندگی نوں سمجھ نہیں سکدے۔ تہاڈے نالوں اوہناں دی زندگی مختلف اے۔ ایہہ کراوے شہیدے اعلیٰ زندگی
اے۔ ہن میں اک بات عرض کر دیاں۔ ایہہ جو آکھیا اے شہید۔ قرآن نے آکھیا اے زندہ۔ میری عقل تے
نہیں منا۔ میری بات جہڑی اے اوہ غلط ہو سکدی اے۔ تہاڈی بات غلط ہو سکدی اے۔ لیکن اللہ دا قرآن
غلط ہو سکدا نہیں۔ ایس جہڑی چھپی ہوئی نبی مصطفیٰ دل آئی اے ایہہ غلط ہو سکدی نہیں۔ ہاں انسان دے
نزدیک تے پورا قرآن ای وکھرا اے۔ بہر حال اللہ دا کلام غلط نہیں ہو سکدا۔ کیوں کہ رب بھیجن والا
اے۔ جبریل لے کے آن والا۔ نبی دے دل تے آیا۔ عثمان جمع کرن والا غلط کیویں ہو سکدا اے۔
رب گھلے۔ جبریل لے کے آئے۔ نبی دے دل آئے۔ تے بعد کیا ہویا جناب عالی عثمان جمع کرن والے
ہون۔ اصل ایہہ قرآن دا انکار ای تاں کر دیندے نیں کہ سرکار عثمان غنی نے جمع کیتا اے۔ لیکن رب نے
آکھیا پیارا عثمان غنی۔ اے میرے پیارے نبی دا پیارا داماد۔ اے میرے نبی دے منظور نظر غلام۔ ایہہ فکر نہ کر۔
توں حبیب نبی دا غلام اے۔ جہڑا تینوں نہ منے گا۔ قرآن نوں نہ منے گا۔ جہڑا قرآن نوں نہ منے گا مسلمان ہو کے
مرن ای نہیں لگا۔

نعرہ تکبیر —

ایس واسطے ابتدا دے اندر ای اللہ نے فرما دتا۔ ذلک الکتب لا ریب فیہ۔ ایہہ اللہ دی کتاب
شک و شبہ ہے ای نہیں — ایہدے وچ بظاہر تے شان قرآن تک اوندا اے۔ لیکن غور کر کے تے
شان عثمان غنی تک جاندا اے۔ قرآن دے نال نال شان عثمان غنی وی نال آندا اے۔ ایس واسطے
جدوں بیعت رضوان دا قصہ اکھا کے ویکھو۔ نبی نے ایہہ واقعہ طویل ہے۔ تو نبی نے دست دے نال ٹیک
لگا کے فرمایا آؤ غلامو میرے ہتھ بیعت کرو۔ ابوبکر نے بیعت کیتی۔ عمر نے بیعت کیتی۔ مولا مشکل
کشا نے بیعت کیتی۔ دیگر جمیع صحابہ نے نبی پاک دے ہتھ تے بیعت کر لئی۔ جدوں سارے دیاں بیعت سارے
کر لئی۔ تے عثمان چونکہ آپ سفیر بن کے گئے ہوئے سن۔ میرے نبی نے فرمایا۔ ایہہ ہتھ میرا نہیں عثمان
دا ہتھ اے۔ آپ نے سجے ہتھ نوں اگے کر دتا۔ ایہہ ہتھ میرا نہیں عثمان دا ہتھ اے۔ ایہہ کہہ کے ہتھ اوس
نبی آپ ای اے پیا۔ ایہہ میرا ہتھ نہیں عثمان دا ہتھ اے۔ جس ہتھ دا قرآن نے شان بیان
کیتا وے ید اللہ فوق ایدیھم۔ رب نے آکھیا کلمہ والیو۔ ایہہ تیرا ہتھ اے یا ایہہ میرا ہتھ اے۔ تے نبی
آکھدا اے۔ اے میرا کلمہ پڑھن والیو۔ ایہہ میرا ہتھ نہیں عثمان دا ہتھ اے۔ معلوم ایہہ ہویا۔ نبی دا ہتھ
عثمان دا ہتھ۔ عثمان دا ہتھ نبی دا ہتھ۔ نبی دا ہتھ تے خدا دا ہتھ۔ ایہناں ہتھاں نال قرآن جمع ہویا

Date

جا ئے۔ فرق کیویں ہو سکدا اے۔

ے رب اینہاں ہتھ اپنے ہتھ آکھے۔ یہودی کافر جیہڑا دکھ آکھے ے

اونہاں ہتھاں نال قرآن جمع ہووے۔ ایہوں داریں نال گل دس فرق ہو سکدا اے۔ اس واسطے قرآن نوں ہتھیاں دا
کہ عثمان نے جمع کیتا اے۔ لیکن رب نے آکھیا سو ہتھیا جیہڑا شریکا اس شان دا منکر ہووے۔ تے مسلمان رہندا ای
کیویں نئیں۔ مرے گا کافر ہو کے۔ بے ایمان ہو کے۔ لعین ہو کے۔ لعنتاں دا طوق گلے پا کے اس اس دنیا توں۔ تو
میں طرحوں کر دا سال پیا۔ اس واسطے قرآن دے وچ کوئی فرق کوئی واد گھاٹا۔ کوئی تغیر تبدل نہیں۔ ہوں
سر۔ نہ اینہے گھٹن والا امانت وچ خیانت کر دا اے۔ نہ لے کے اون والا امانت وچ خیانت کر دا اے۔ جنہر
دل آیا۔ اوہ وی امانت وچ خیانت نہیں کر دا تے جیہڑا جمع کر دا اے۔ اوہ وی امانت وچ خیانت
نہیں کر دا۔ اس قرآن دے وچ چند سا وچ کوئی تغیر تبدل نہیں۔ اوہدے وچ آیت کریمہ تلاوت کیتی اے۔ جنہاں
ترجمہ اے شہید زندہ نیں۔ تے جیہڑا زندہ ہووے۔ میں پچھیا نال۔ مرشد خدا دی نال بات نہیں دس۔
اینہاں سر دے پورا تاج قرآن دھڑ دے آکھو جے مرن دے دنیا توں کو جیہڑا نے میں کی آکھنا اے۔ ایہہ آکھے اکی ہور پسا
ہوندے نیں۔ اینہوں آکھو جے مرن تے مولا علی دے دروازے توں دھکیل جائیں۔ جیہڑا قرآن پاک جینوں زندہ
آکھے تے زندہ نوں پیٹی دا اے۔ نہیں۔ بے زندہ نوں پیٹی دا اے۔ تے کیہ پیٹی دا نہیں اپل تے
مرے نوں وی نہیں پیٹی دا۔ ایہہ مقتول صفحہ 1599 ۔ نوٹ کرلو داوہ شیعو۔ آؤ میں تہانوں دساں
آؤ اینہاں کتاباں دے صاف اپنی کتاب نوں پڑ کے ویکھو جیہڑا امام نے مذہب دا امام کی لکھ کے رکھے نیں۔
مقتول صفحہ 1596 ۔ حاشیہ دے اتے۔ جلول کافی دی آواز کر کے۔ میرے نبی پاکؐ نے ملوثاں نوں بلایا۔ فرمایا
عور لو۔ ایدھر آؤ بیان کیتا کلمہ پڑھیا یا رسول اللہ کی کلمہ اساں لئے واسطے فرمایا آؤ میری بیعت کرو
یا اللہ کہدے۔ نوں بار اک تے ماتم نہیں کرو گیاں تے اک اپنے وال نہ پٹو گیاں۔ دوجے وی
نہ کرو گیاں۔ بات ملدا ہوئے شیعہ دا مذہب اختیار کر جاں گا۔ میرا چیلنج اے پوری
دنیا دیاں شیعیاں نوں۔ اوہ حافظ آباد دے ٹیپ ریکارڈراں لے کے ہین والیو شیعو۔ میرا
حوالے ریکارڈ کرو۔ اوہ جا کے تھاں تھاں اپنے خیے پول پال ہیں۔ تیا تو ماضی یہودی دے مقنی
والے علماں۔ ایں کے سامنے جا کے ٹیپ ریکارڈ چالو کرو۔ اگر حوالہ غلط ہووے۔ خدا کی قسم:
سنی ہو تو میں مسلمان نہیں۔ اگر حوالہ صحیح ہو تو شیعہ تم ہیں نہ ہو مسلمان کے
بچے تم سب نہ ہو۔

مقتول کا ماتم نہیں کرتے۔ اوہ تسوں دا تعلق نال کی اے اوہ شہید کر چھڈیا
اینہاں۔ یاد رکھو۔ میں واللہ بااللہ تااللہ میں قسم اٹھا کے کہنا آں امام کی شہید کرن آلے
سن۔ —— سکوں یاد رکھو۔ ایہہ محبت دا دعویٰ نہیں۔ اوہ جے پٹ لئے تے پٹ دی لوکو

Date

محبت دی دلیل ہتھیں ۔ ہور امامؑ دی محبت دی کی دلیل اے ۔ جس وچ ماتم حسینؑ کرناں واں ۔ جس وچ چھمکاں
مارناں واں ۔ کیوں نہ وجن ۔ کیوں کہ گل چھڑی نکلی اے پتیرا اے ۔ جیہڑا انوں اے شرا کرن ۔ اوہدی لوڑ ہے
جد وی امام انوں شہید کر کے نیزے تے سر چڑھایا ۔ کوفے دے اندر داخل ہویا ۔ یزید دمشق وچ سر جاندا
اے پیا ۔ اوہ نیزے تے سر حسینؑ ۔ جلاد الحسینؑ ۔ اخبار رہا اے ۔ شیعیاں دیاں معتبر کتاباں نیں ۔ ایہدے
وچوں میں حوالہ پیش کرناں آں پیا ۔ اگر غلط ہووے تے اک حوالے تے دس ہزار روپیہ انعام دینا آں
پیا ۔ اوہ دمشق وچ عرض کرناں آں کی ہویا ۔ سر حسینؑ نیزے تے ٹنگیا ہویا اے ۔ او تمام تماشائی
سن تے امام دے قاتل ۔ حسینؑ ورگے کھڑے سارے ہو جاندے سن ۔ جدوں ویکھیا امام دا ماتم ۔ او دمشق امام دا
سر لگا روندا اے ۔ اوہ یزید اپنے مقتولاں نوں پٹنا شروع کر دتا ۔ ہائے دنیا دی لعنت کھٹ لئی اے ۔
دنیا دا پیار دیکھے دین گوا لیا اے ۔ میرے حضرت امام زین العابدینؑ ۔ مقاتل کتاب دی روایت ایہہ ہے ۔ کہ
حضرت سیدہ زینبؑ نے ۔ بہر حال جس نظارہ تکیا ۔ امام زین العابدینؑ نے فرمایا ۔ او کوفیو ۔
روندے او ۔ آپے شہید کر کے آپے رونا پٹنا شروع کر دتا اے ۔ آپے ای ماتم کرنا شروع کر دتا
اے ۔ جاؤ تہانوں قیامت تک اینج پٹدے ای نظر آؤ گے ۔

میرے امام دی موہنوں بددعا نکلی کدے ضائع جاندی اے ۔ اج ویکھ لے میرے امام دی بددعا
ویکھو کے ۔ اوہناں رج کے ویکھے ۔ کی ہویا گلی گلی پٹدے رہے نیں ۔ ہائے حسینؑ ۔ جنہوں قتل کیتا اساں
کی کھٹیا ۔ جنہاں شہید کر کے کی کھٹیا ۔ گلی گلی پٹدے مونڈھ مونڈھ پٹدا اے ۔ ہر جگہ تے پٹ دے ۔ ہر گلی تے ماتم
کر دے ۔ ہا ہا سے سیاپے پئے ہوئے نیں ۔ آ رہی گئے نیں اوہ دن ۔ تیاریاں پہلے ہو جاندیاں نیں ۔ پتہ لگ جاندا
اے ۔ آ گئے نیں اوہ دن جیہڑے دناں وچ سادے وڈیاں وڈیاں نے ۔ سادے پیو دادے نے لعنت دا طوق گلے
لیا سی ۔ اوہ وقت یاد اوندا اے ۔ جیہڑا اپنے مقتولاں نوں پٹدا سی ۔ کہ امام نال وی کہ اساں کی کیتا ۔
میں بیگم کوٹ تقریر کیتا کراں ۔ تے اوتھے ادارے ۔ کربلا حرام ۔ اوہ 75 گھوڑے کڈھدے ۔ تے اعلیٰ اعلیٰ
گھوڑے سانوں وی پتا ہے گھوڑے منگوا کے نال ۔ میں اوتھے تقریر کیتا کراں تے جس ویلے چلن ۔ کدی
تے کدی لٹو بھجا کے اینج لے جان ۔ کدی سکوں بجھا کے اینج لے جان ۔ اوہ ہندے تے لال جیہا دسدا جاندا
تے بڑا سونا لگدا ہا ۔ ویلے گھوڑے ۔ کہاں نیں تنوں دسو جاں ایہناں گھوڑیاں نوں پتا جیہڑے ایہناں دے چاچے آ جاندے
نیں ۔ اوہناں گھوڑیاں دے مقدر چنگے جیہڑے ایہناں دے قابو آ جاندے نیں ۔

لطیفہ یاد آگیا اے ۔ اک بندے نے ٹٹو گھوڑا پالیا ۔ سنیاں آکھیا ۔ اساں ہنس کوں دینا ٹٹو شکلو ۔
جو کوئی ہے لے جا ایتھوں ۔ اوہناں آکھیا ہنس اساں گڈنا ای کاٹاں ایں ۔ خیر اوہ نہ مڑدا ۔ باہر نکلے تے سنی
مڑے ۔ لڑ پئے تے جیہڑے سارے ہو گئے ۔ سنیاں چنگے لتر مارے ۔ اک منڈا اپنا تے گھوڑا بلا کی مار کے تے اوہنے
آ کے گھوڑا ویکھ چھڈیا ۔ اس توں بعد کوئی پنج چار مہینے لنگھے تے اک بندہ جیہڑا اے اوہناں مومناں وچوں ۔ 12 ۔

Date

گھوڑا علم نگے چلا ہویا اے۔ تے اوہ لدن لگ پیا۔ پنڈ دے آگے۔ اوہناں آکھیا ہو یا کی اے مومناں۔ مولا علی دا ایہہ
ملنگ ہو یا کی اے۔ آکھن دے سائیں جی بابا ہوراں پنج ست لواریاں کھچیاں جاندیاں سن۔ میں آکھیا بچے دی
سوہنے نیں تو بچو۔ کڑیاں شعور آسا لوک نیں۔ میں آکھیا ہو دیاں نے وچ پو جیا سی۔ انہاں ٹھٹھو کرنا
شروع کر دتا اے لیکن حیران کن بات اے۔ جب دیاں اک واری انہاں دا مذاق تمسخر اڑایا۔ دا پے دا
دن سی۔ اوہناں گھوڑے تے پایا لدن دیاں دیتا۔ تے اگے لگ کے پٹن لگ پئے۔ پھر میں اگاں ہو کی اوہناں
آکھیا تہانوں کیہہ ہویا اے۔ اوہ امام دا گھوڑا اگے ہو رہیا نیں۔ تے اسیں اپنے علم دا کھوتا تہانوں نہ کوئی
سادے بن دا کھوتا سی۔ تساں کی ہو یا۔

قرآن اٹھا کے ویکھو۔ جبریل امین جا رہے نیں پئے۔ گھوڑے تے سوار نیں۔ جتھے جبریل دے قدماں
پاک دی مٹی لگی سی نال بسا مری سنا رہیا اینہاں دے مذہب دا امام اے۔ اوہنے اینج کیتا۔ کر سے رہیاں توں
سونا اکٹھا کر کے۔ گھوڑے دے پیراں دی مٹی لے کے سونے دا وچھا بنا کے منہ وچ پائی۔ اوہ بولن لگ پیا۔ اس
آکھیا ایہہ اے تہاڈا الہ اے۔ تہاڈا رب اے۔ ایہہ تہاڈا مولا اے۔ ایہہ تہاڈا خالق اے۔ ساری قوم بد عقیدی
بد عقیدہ۔ اوہنوں منن لگ پئی۔ کوئی وچھے نوں چمن لگے۔ کوئی اوہنوں الرحمن دا رہے پیا۔ اوہنوں منن لگ پئے
کوئی پیار دیوے۔ کوئی اوہنوں نذرانہ دیوے۔ گل کوئی کجھ پیا چاہے۔ کوئی ہتھو لگے۔ کوئی کجھ پیا کرے۔ کوئی
کجھ پیا کرے۔ ایمانداراں نال دس سے مری سنا تا دے دلے نالوں انہاں دا گھوڑا گھٹ اے۔ اے جدوں اوہناں
وچھا پوجیا سی۔ تے تساں گھوڑیا کڈ لگیا۔ تے تہاڈے دم تے اوہناں جو بے ایمان فتنہ کی آ گیا۔ اوہناں
وچھا پوجا لیا۔ تساں گھوڑا کڈ لیا۔

بہر حال عرض ہے کر لئی۔ میں عرض کریاں آلا پیا کہ جیا کر میرے حسین علیہ السلام دا ماتم۔ قاتل مقتول
دا ماتم نہیں کر دے۔ اینہہ تے کدی نہیں ہو سکدا۔ یاد رکھو میرے امام عالی مقام تے شہید نیں۔ نہیں جو محبت
انہاں نوں کوئی نہیں۔ آ جناب میں اینتھے اک عرض کر دینا اں آں۔ اگر تسی نوں محبت ہے۔ ایہہ تاں دن دا آ
نال کرا انہاں نوں عمر فاروق نال محبت ہے۔ ایہہ تے دن دا اسے نال کر رب دے پیارے نبی دے پیارے داماد عثمان غنی
نال محبت اے۔ ایہہ تے دن دا اے عمر فاروق داماد علی نال محبت ہے۔ ایہہ تے دن دا اے۔ ایہہ تے تسلیم
کردا اے۔ اسیں وی آپنے آں ہاں محبت ہے۔ میرے حضور صادق نبی پاک نے فرمایا۔ میرا عثمان تاں شہید وی
ہووے گا۔ میرا عمر وی شہید ہووے گا۔ انہاں دی شہادت دی خبر دتی اے۔ اور دسیا شہید وی ہووے گا
نیں تے پھر وی اسیں ماتم کردے نہیں۔ محبت وی ہے تسلیم وی کردا اے انہاں نال محبت وی ہے۔ لیکن اوہناں دا
ماتم وی نہیں کردا۔ مسلمان کی ہویا کدی بس مذہب دا وہ کس دا ماتم جائز اے نہیں۔ اگر ایہہ ساری
نیز ویکھ محبت ہوندی۔ تے عمر فاروق دا ماتم کردے۔ حضرت عثمان غنی دا ماتم کردے۔ مولا مشکل کشا دا ماتم
کردے۔ امام حسن دا ماتم کردے۔ امام حسین دا ماتم کردے۔ اوہ سب نوں پتا اے تساں شہید کیتا اے۔ اوہ دسنا -

Date

شہید وی ہوئے نیں ۔ لیکن کدی ماں ماتم نہیں کردا ۔ معلوم کی ہویا ۔ سنیاں دے نزدیک پٹنا کوئی محبت دی دلیل نہیں ۔
محبت کس چیز دا ناں اے ۔ محبت اس چیز دا ناں اے اوہناں دے نقش قدم تے چلیا جائے ۔ اوہناں دے ناں
تے اتے خیرات کیتی جائے ۔ اوہناں دی روح نوں ایصال ثواب کیتا جائے ۔ پٹنا تے کوئی محبت نہیں ۔ محبت پٹنا
ای تے اپنے گوڈیاں والے نوں پٹ ۔ اوہ محبت پٹنا اے تے اپنے پیو بھرا نوں پٹ ۔ محبت پٹنا اے تے اپنے
رشتے داراں نوں پٹ ۔ محبت نال پٹنا ای تے اپنے نبیاں نوں پٹ ۔ ایہہ اپنیاں نبیاں نوں نہیں پٹدے ۔ اپنے
پتراں نوں نہیں پٹدے ۔ اپنی اولاد نوں نہیں پٹدے ۔ اپنے ماں پیو نوں نہیں پٹدے ۔ اپنے بھیناں بھراواں نوں
نہیں پٹدے ۔ جدوں پٹدے نیں امام نوں پٹدے نیں ۔

لعنت اللہ علیہم ۔ دشمنان اہل بیت ۔

میں عرض کرناں آں پیا ۔ بیت دے دی گلوں نہ ۔ جدوں میرے امام دے امام دا موہنڈا نکلیا ۔ کر جاؤ ملامت
تک شمر اوہدیں پچھے رہ گئے ۔ ــــ او پٹن والیو ۔ امام حسین دا ماتم کرن والیو ۔ او مولا مشکل
کشا دے پتراں نوں پٹن والیو ۔ او مولا حسن دے مولا حسین دے پتر نوں پٹن والیو ۔ حضرت عباس علمدار
نوں پٹن والیو ۔ انہاں نوں پٹن والیو ۔ ذرا غور نال سوچو ۔ اپنی تلواراں نوں ذرا تعصب دے پردے ہٹا کے ویکھو
ذرا سینیاں نوں بغض تے کینے نوں صاف کر کے ویکھو ۔ امام دا ناں پٹنا جائز یا محبت اے ۔ نا نا ۔ اگر
ماتم جائز ہوندا ۔ حضرت سکینہ ماتم کردیاں ۔ حضرت زینب ماتم کردیاں ۔ حضرت شہر بانو ماتم کردیاں
لیکن آل اطہار وچوں کسے نے ماتم نہیں کیا ۔ جدوں سیدہ سکینہ نالوں دکھ سی تے انہاں نوں امام
نال پیار نہیں ۔ اور دوست مولا حسین دی بھین نالوں ودھ نے تے انہاں نوں امام نال پیار
نہیں ۔ کہ جیہڑا دے ویر دا سر نیزے تے چڑھیا اے ۔ اوہدے نالوں ودھ کے پیار ہو گیا اے ۔
سوال ہی پیدا نہیں ہوندا ۔ انہاں نوں پیار ہوئی ۔ بلکہ پیار نہیں عداوت ہے ۔ نیز عبداللہ ابن
سبا دی معنوی اولاد دے پیروکار ۔ انہاں دے مذہب دا امام مولا مشکل کشا نہیں ۔ بلکہ ایہدے
مذہب دا امام یہودیت ۔ ابن سبا یہودی سی اسہ ایہدے مذہب دا امام ۔ ذرا تاریخ اٹھا کے دیکھو
کہ بالکل بخوبی پتہ چل جائے گا ۔ کہ کہڑے مسلک تے نیں ۔ ابن سبا یہودیاں دا شاید بالکل
انہاں نے اپنایا اے اگ تے ماتم کرنا مجوسیت ۔ یہودیت ۔ ایہی بنیاد ہے اس مذہب دی ۔ اور دل
نوں ہارا ہارا کرن واسطے ۔ انہاں نے ایہہ چیزاں بنایاں ۔ لیکن میں حیران اس بات تے ۔
قرآن میں اعلان کردا اے پیا شہید زندہ نے بعض جنے دی شہید ہوئے نیں سب زندہ ہین ۔ اس
واسطے اسیں کیسے شہید دا ماتم نہیں کردے ۔ بلکہ اوہناں دا ذکر خیر کردے آں ۔ اوہناں دا تمام واقعہ چلا اے
پیش کر کے لوکاں نوں آہندے آں ۔ لوکو سبق حاصل کرو ۔ ــــ اوہ کہناں دا ماتم کرنا ایں ۔ جنہاں دے کتاں
دے اذان حضرت بلال نے آکھی اے ۔ جیہڑے امام عالی مقام جنہاں اوتے حضرت عبداللہ سن ۔ جیہڑے پیارے نبی دے نواسے دا

Date

شان سن لے۔ آ تینوں پتہ لگے کیہڑا پیڑا سا جنہدا ماتم کرنا ایں۔ فاطمۃ الزہرا دا لخت جگر اے۔ علی مولا مشکل کشا دا نور نظر اے۔ ایہہ مہر نبوت دے کنگھن والا حسین اے۔ ایہہ کربلا دے وچ قربان ہون والا حسین اے۔ ایہہ جنہدا ماتم کرنا ایں۔ ماتم کرنا ایں تے اپنیاں دا ماتم کر۔ مہر مولا مشکل کشا دا ماتم کر۔ اوہ علی اصغر دا ماتم کر۔ علی اکبر دا ماتم کر۔ امام عالی مقام دا ماتم کر۔ حضرت عباس دا ماتم کر۔ اوہ حضرت قاسم دا ماتم کر۔

والیم نمبر 3۔ مسلم بچوں کی شہادت ــ٥ــ سید شبیر حسین شاہ

نبی پاک صلی اللہ علیہ وسلم جنگ توں تشریف لیا رہے سن۔ فرمایا جہاد اصغر توں آ رہے آں۔ تے جہاد اکبر ول جا رہے آں۔ یا رسول اللہ جہاد اصغر اور جہاد اکبر۔ فرمایا جہاد اصغر ایہہ ہے دشمن آ رہیا ہے؟ تیرا اے تلوار اے۔ نیزہ اے۔ تیر وش اے۔ اوہ شہید ہو گیا اے۔ یا ایک گن اے۔ سے رہاں جینداں جینداں جگیاں ہو گئی جہاد آ رہیا اے۔ یا بارود دا گولہ آ رہیا اے۔ فرمایا ایہہ تے جہاد اصغر اے۔ اپنے نفس نال جہاد کرن والا جہاد اکبر دا شہید اے۔ فرمایا نفس نال جہاد کرنا جہاد اکبر اے۔ اوس جنگ وچ جیہڑا شہید ہوئے گا جہاد اصغر دا شہید اے۔ نفس نال جہاد کرن والا جہاد اکبر دا شہید اے۔ معلوم ہویا کہ اللہ کا ولی۔ اپنے نفس نال جہاد کردا ہے۔ اوہ قرآن اعلان کردا ہے بے شہید زندہ ہے۔ ایسے واسطے اسیں آکھنے آں کہ اولیاء اللہ زندہ ہین۔

ع کون کہتا ہے کہ مومن مر گئے   قید سے چھوٹے لعد اپنے گھر گئے

تو معلوم کرنا آں پیا معلوم ہویا کجھ لوگ قبراں وچ وی زندہ ہین۔ تے اسیں کجھ دی گل کر رہے آں۔ کجھ لوگ زندہ ہین باقیاں نال ساڈا کوئی واسطہ نہیں۔ کوئی مردہ ہووے کوئی زندہ ہووے۔ اساں اینہاں نوں زندہ آکھنا ایں۔ بہر حال۔ ممنونیت کر لئی۔ تو فرمایا شہید زندہ ہے۔ کیوں؟ بولو کیوں کہ اس نے اپنی جان اللہ دے ناں تے رسول اللہ دے ناں تے دین دے ناں تے اسلام دے ناں قربان کیتی اے۔ اوہ لو زندہ اے۔ ----۔ اوہنے اسلام دی عزت و عظمت دے واسطے۔ جان قربان کیتی اے۔ اس نے اللہ دے قانون دے واسطے۔ نبی پاک دے نظام دے واسطے اپنی جان نوں قربان کیتا اے اوہ زندہ اے۔ اوہنوں مردہ نہ کہو۔ تے جیہڑا کہوے۔ نص دا منکر اے۔ دائرہ اسلام توں خارج اے۔ خالق کائنات نے فرمایا۔ میرے ناں تے جام شہادت نوش کرن والیا۔ میرے ناں تے اپنی عظمت نوں قبول کرن والیا جیہڑا تینوں مردہ آکھے گا مسلمان رہ کے مر سکدا ای نہیں۔ جیہڑا تینوں مردہ آکھے گا۔ اوہ مسلمان ای رہے جد تک تینوں زندہ منے گا۔

ع قتل حسین اصل میں مرگ یزید ہے   اسلام زندہ ہوتا ہے ہر کربلا کے بعد۔

ہم ہیرا اے تو ہر فرا کوفیوں دے نال یزید دا تکوہن لیا ایں۔ میں آکھیا کس طرح لواں۔ آکھے اوہ تے

Date

پکا جنتی اے۔ میں آکھیا توبہ کر۔ رب کولوں ڈر۔ آکھے نہ نہ۔ ایہدے متعلق گل نہ کریں۔ میں آکھیا کیوں۔ آکھے ایہہ تے پکا جنتی اے۔ امیر المومنین۔ میں آکھیا تیرا جیہنوں مبارک۔ میں امیر المومنین آکھن والا آں۔ میں تے نبی دے ویر نوں منن والا واں۔ میں یزید نوں منن والا نہیں۔ آہندا اے نہ نہ۔ میں آکھیا ایمان دا چارہ کر لئے۔ آکھے کیوں۔ میں آکھیا میرے نزدیک جیہڑا یزید نوں امیر المومنین منے۔ میرے نزدیک مسلمان نہیں رہندا۔ آکھے کیوں۔ میں آکھیا سرکار مدینہ۔ سرور سینہ۔ احمد مختار۔ محبوب پروردگار احمد مجتبیٰ محمد مصطفیٰ ﷺ دی ذات بابرکات نے فرمایا۔ ایہہ میرا نواسہ شہید ہووے گا۔

بات اج ہے۔ امام حسنین سید طیبین امام حسن امام حسین علیہ، دونوں شہزادے کھیلدے پئے سن۔ جناب سرکار مدینہ ﷺ نے اکناں دی پیشانی۔ دوجے دا گلہ۔ جناب سیدۃ النساء ویکھ رہیاں سن عرض کیتی ابو جان۔ فرمایا دسو میری پیاری لخت جگر۔ میری بیٹی فاطمۃ الزہرا کی گل اے۔ عرض کیتی ابو جی۔ سارے لوگ نانے نواسیاں نال پیار کردے نیں مگر جناب دا عجیب انداز اے۔ فرمایا بیٹا کیوں۔ عرض کیتی ابا جی تسی اکسدی پیشانی نوں چمدے او۔ لوک پتراں دا منہ چمدے نیں۔ گلہ چمدیاں اج تک نہیں ویکھیا۔ فرمایا بیٹی ایہدے پیشانی چمن وچ راز اے۔ ایہدے گلہ چمن وچ راز اے۔ ابا جی کی۔ میرا حسن دی پیشانی اج نہیں چمیں دی زمانے۔ نواسیاں دی پیشانی چمدے نیں۔ رشتہ نہیں چمدے۔ میری پیشانی نوں چمن وچ دی راز اے۔ میرا گلہ چمن وچ راز اسا ابا جی کی فرمایا پترا۔ ایہدی پیشانی اس واسطے چمی اسا۔ ایہہ میرا پترا اپنا تاج سخاوت کرکے تے نانے دی امت وچ صلح کرا دیگا۔ تے ایہدا گلہ اس واسطے چمیا اے۔ گردن تے خنجر چلا کے میرے دین دا پرچم بلند کرے گا۔

جبرئیل امین حاضر خدمت ہو رہیا۔ مختصر ایہہ ہے کہ امام حسین دی شہادت دی خبر دیتی۔ میں آکھیا۔ جیہڑا یزید نوں امیر المومنین من دا اے۔ اوہ امام نوں حق تے نہیں من دا۔ کیوں بڑے انصاف نال۔ میں آکھیا۔ جیہنا یزید نوں امیر المومنین منے۔ اس ملعون نوں جیہڑا امیر المومنین منے۔ اوہ امام عالی مقام نوں حق تے نہیں من دا۔ جیہڑا امام نوں حق تے نہیں من دا۔ اوہ دسدا۔ امام نوں شہید نہیں من دا۔ جیہڑا شہید نہیں من دا نبی دی حدیث نہیں من دا۔ جیہڑا نبی دی حدیث نہیں من دا مسلمان کہلوان دا حق دار نہیں۔ اس واسطے جو امام عالی مقام نوں بے شبہ منے گا۔ کیہہ اوہدے نال۔ میں آکھیا۔ جیہنا یزید نال تعلق اے اوہدا امام نال تعلق نہیں جیہنا امام نال تعلق نہیں اوہنا یزید نال تعلق ہے۔ تو میرے ود ستا۔ میں عرض کردا آں۔ نالے کیہڑے نال کیہڑے دشمن نوں امیر المومنین کہہ رہیا ایں۔ سرکار مدینہ صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا۔ او دنیا والیو۔ اج تہانوں کلمہ پڑھایا جیہڑا اے۔ پڑھایا عرض کیتی یا رسول اللہ ﷺ۔ ہاں آقا پڑھایا۔ فرمایا جہنم دے گھیرے چوں کڈھ کے جنت دے باغاں دیاں خوشخبریاں سنائیاں۔ اج میں ایہدا کجھ صلہ منگنا چاہناں آں۔ آقا دسو مال پیش کر دیئے۔ فرمایا نہیں۔ جیہنوں تے خالق کائنات نے سرخ و سفید خزانیاں دا مالک بنا کے گھلیا اے۔

Date

کل جہاں ملک اور جو کچھ ہے کی نذر ——— اس شکم کی قناعت پہ لاکھوں سلام ۔

تو عرض کر رہا آں آپ بیان اس معین حضرات فرمایا ۔ جنہیں دنیوں مال و زر دی ضرورت ہوندی ہے۔ فرمایا خالق کائنات دے پیارے محبوب نے اوہ دنیا والیو۔ جنہوں دولت دی ضرورت ہے ۔ جنہوں مال و شاہی دی ضرورت ہے۔ جنہوں تے میرے رب نے پوری دنیا خدائی دا بادشاہ بنا کے بھیجیا اے۔ جنہوں مختار کل بنا کے بھیجیا اے۔ حضور اجر کی صلہ پیش کر دیئے ۔ فرمایا میں دسنا واں ۔ فرمایا کی لکھو والیو ۔ کی صلہ دیئے کلمہ پڑھن دا ۔ فرمایا کلمہ پڑھن دا صلہ ایہہ منگناں آں ۔ او میری آل نال پیار کر دا رہوے ۔ جو امام نوں باغی ہے (العیاذ باللہ تعالیٰ) او نبی دی آل نال پیار کر دا نہیں ۔ اج کر لے او نے کلمہ پڑھن دا حق ادا کیتا نہیں کیتا ۔

جنہاں پنجتن نال پیار ہے ۔ او ہوندے کلمے تے اعتبار ہے ۔

تو عرض ایہہ کر رہاں آں پیار کلمہ پڑھن دا صلہ ایہہ منگیا ۔ کہ میری آل نال پیار کر دا رہوے ۔ تو پیار ایہنا ناں ہے کہ او ہدے دشمناں دی خیر منگیے۔ نہیں ۔ پیار ایہہ ہے کہ امام عالی مقام دے در دے غلام بن جائیے ۔ پیار ایہہ ہے ۔ کہ فاطمۃ الزہرا دے در تے غلام بن جائیے ۔ حسنین پاک دی غلامی دا پٹہ اپنے گل وچ پا لئیے۔ ایہہ ہے آل اطہار نال پیار ۔ ——— اسیں تے آل اطہار نال پیار کرن والے لوگ آں ۔ اسیں تے آل اطہار دے گن گاون گے ۔ نبی پاک صلی اللہ نال پیار کرن والے ۔ جو میرے نبی دا فرمان ہے ۔ ساڈے سر متھے تے ۔ اسیں تے پیار کردے آں ۔ اسیں آپ نے آں ۔

خدایا بحق بنی فاطمہ ۔ کہ بر قول ایمان کنی خاتمہ ۔ اگر دعوتم رد کنی ور قبول ———

میری ایہہ دعا اے خالق کائنات تے میدان حشر ہووے ۔ میں آل اطہار دے عشق والیاں وچوں اٹھاواں ۔ میں یزیدی گروہ وچ نہ اٹھاں ۔ میں تے آل اطہار دی غلامی وچ اٹھاں ۔ جدوں اٹھاں ساری دنیا دیکھے آل اطہار دا غلام جا رہیا واں ۔ تو بہر حال بات چلی اے نالے کنوں حق نہ کردے آں رہیا ۔ او چھوٹے ننھے ننھے بچیاں تے ظلم و ستم کر دا رہیا ۔ جتھے گھوڑیاں نوں وچ گھوڑے بنھ دے ۔ او دن مسجد نبوی شریف وچ آذان نہ ہوئی ۔ او جنہوں کر رہیا ایں ۔ ظلم کیہناں لوکاں نے اے پیا ۔ او باغی سن العیاذ باللہ تعالیٰ ۔ جنہاں دی تحریکات بالکل ایہو جہی جنہاں نے جو کوشش کیتی سی ۔ کہنا اوس دے ۔

ایہو شرط سی نانے دا دین رہ جائے ۔ اوہدی آن رہ جائے حیدر دی شان رہ جائے ۔

تمنا ہے کہ اس دنیا میں کوئی کام کر جائیں ۔ اگر کچھ ہو سکے تو خدمت اسلام کر جائیں ۔

اونہاں بارے متعلق بات کرنا ایں ۔ اوہ تلوار لے کے چلے نیں ۔ ایہہ پروگرام لے کے چلے نیں ۔ اور نانا جان دا ارشاد سچا ہونا ایں ۔ —٥— کربلا کی طرف جانا ۔ عمر بن خطاب دا

صاحبزادہ آ کے عرض کیتی ۔ مسلم بن عقیل نے ننھے ننھے بچے کوفے گھما ۔ استقبال کرنا ۔ ننھے ننھے بچیاں نوں لبھنا ۔۔ پہلے دن چالی ہزار ——— خط لکھنا ۔۔۔

Date

واقعہ کربلا ۔ والیم 7 ۔ سید تنویر حسین شاہ ۔

نبیاں دیاں بیویاں مومناں دیاں ماواں نیں۔ تے جیہڑا ماں تے الزام کرے ۔ ماں دے نکاح تے ای
شک کرے ۔ اوہ کدی حلال دا نہیں ہو سکدا۔ کی خیال اے ۔ میں آکھیا۔ تسیں دنیا تے ہور کوئی نہیں مسئلہ
وچ آلا نہیں رہ گیا۔ تسیں جناب زلیخا دا نکاح تے ای شک ہیٹھ گیا اے ۔ جناب یوسف علیہ السلام
دا نکاح ثابت کرو۔ میں آکھیا کدی ہور دے نکاح دا نہیں پچھیا۔ کدی ماں نوں پچھیا ای کہ اسی تیرا
نکاح ہے کہ نہیں۔ پیو نوں پچھیا کہ ابا تیرا نکاح ہے کہ نہیں ۔ اوتھے اینہاں تے اعتماد کرنا ایں تے
امید دی یقین کر بنی غلط کاری نہیں کردا۔ بنی جیہڑا اے نکاح تے آل رکھدا اے۔

تو ملنے ویران گریلی ۔ عرض کرنا آں پیارے مومنین حضرات ۔ حضرت مائی زلیخا بیبیاں تے
سے ریاں عورتاں محلے دیاں معززین دے گھروں جیہڑیاں بیگمات سن اوہناں دیاں دعوتاں لگا گیاں۔
دعوت لگا کے تے آکھیا آؤ۔ حضرت یوسف علیہ السلام دی بارگاہ وچ حاضر ہویا ۔ عرض کیتی آقا۔
گل اینج اے کہ ایہہ سارے لوک مینوں طعنہ دیندے نیں پئے ۔ جے توں آویں تے طعنہ ختم ہوندا اے ۔ اک
وار ایہہ چہرے توں نقاب ہٹا کے تے زیارت کرا دے میرے آلا ایہہ لبھ جان گے ۔ تے جس ویلے کوئی پکا سچا عاشق
اپنے آقا دی بارگاہ وچ عرض کرے ۔ کہ آقا میرا ایہہ مل سکی نیں پئے تیرے ناں دے ۔ تے جیہڑے لجپال لوک
ہوندے نیں اوہ نیوا جاندے نیں۔ ان شاء اللہ قیامت آلے دن ایویں ای ہونا ایں ۔ کہ یا رسول اللہ
سے نوں آکھیندے سن اینہاں دا کوئی مشکل کشا نہیں ۔ تے توں لجپال ایں ۔ تو کرم کر 12:1 اوکھا ویلا
اے ۔ سرکار سانوں تاں بخشوا لینا ۔ اینہاں منہ کالا کر کے وینہدیاں ہوندیاں ساڈے آل ۔

کیوں کہ ۔ لجپال پریتاں توڑ دے نا ہیں ۔ جنہاں دا بانہہ پھڑ دے چھوڑدے نا ہیں ۔
در آئیاں نوں خالی موڑ دے نا ہیں ۔ اوہ تے خیر دواریوں پا دیندے ۔

میں عرض کر دا ساں پیا کہ حضرت زلیخا حاضر خدمت ہو گیاں ۔ آقا لوک تیرے ناں دے طعنے دیندے نیں ۔
کہ توں غلام تے عاشق ہو گئی ۔ اک واری تشریف لیاؤ میرے آلا ایہہ لبھ جان گے ۔ حضرت یوسف علیہ
السلام نے جس ویلے چہرے توں نقاب ہٹایا نا ۔ ہر کسی کھانیاں تے اوس توں پہلے پھل کٹ دیاں نیں پیاں
سیب ونیرہ اروان پیراں ۔ چاقو ہتھاں وچ پھل کٹ رہیاں سن ۔ حضرت یوسف علیہ السلام سامنے تشریف لیائے
ول ویکھیا نال جس ویلے ۔ اوہ یوسف علیہ السلام جنہاں دے چہرے نوں ویکھیاں تین مہینے بھکھ نہ لگے ۔ اللہ دے
نبی سوہنے ہوندے نیں ۔ اللہ نیں کوئی بالوے ٹر ٹیک تے نہیں ہوندا ۔ آ بچی نبیاں دی اک پیش
ای کوئی نہ ہوسی ۔ اوہ وی کدی بن ہوندے نیں ۔ حضرت یوسف علیہ السلام نوں جس ویلے ویکھیا تے
بجائے سیب دے ہتھ ۔ کٹ لئے ۔ بعد وچ ویکھیا تے خون پیا نکلے ۔ سمجھ نہ آئی ۔ پتہ نہ لگا کہڑے
ویلے چل گیا اے ۔ بے خود ہو کے بولیاں ۔ ایہہ کوئی بشر تے نہیں ۔ مصر دیاں کڑیاں نوں آکھ دی

Date________

گئی سی۔ جنہاں ساڈا نال نبی نوں ویکھیا۔ میں آکھاں اوساں نبی دی مماثلت دا دعوای کرن والو۔ ذرا اللہ دا قرآن اُٹھا کے دیکھو۔ مصر دیاں کُڑیاں نے کہیا۔ یہ کوئی بشر نہیں ہے۔ ہماری مثل نہیں ہے۔ اوسا معبود دیاں کُڑیاں نے تے ویکھ کے نبی نوں آکھیا ہیا توں ساڈی مثل نہیں۔ توں کُڑیاں کولوں وی گیا گذرا ایں۔ توں اپنے ورگا کہہ جانا ایں۔ معبود دیاں کُڑیاں ناہوں توں بُرا ہو گیاں ایں۔ نبی نوں ویکھ کے کہیا سی توں ساڈی مثل نہیں۔ — کوئی مثل نہ جانی دی۔ کوئی مثل نہ ڈھولن دی۔

چپ کر مہر علی ایتھے جا نہیں بولن دی۔

دو نیکی کیہڑا سائیں۔ سر مد لطفی دا اساڈا ذاتی دسا دو لڑسا ہیں۔ سرکار دا مثل کون ہو سکدا اے۔ پھر حال عزیزاں گرلیں۔ اوہناں کپہیا تے ہتھ کٹ لئے پتہ نہ لگا۔ تو جس ویلے حسن یوسف سامنے ہوسا۔ تے ایہہ تمیز نہیں رہندی۔ ہتھ کٹاں ہتھاں دی تکلیف محسوس نہیں ہوندی۔ جس ویلے خالق یوسف دا سامنے جلوے ہوون۔ پھر کدوں پتہ لگ دا اے۔ تو شہید جس ویلے جام شہادت نوش کردا اے۔ اوہدے سامنے خالق یوسف۔ پوری دنیا دا خالق اس اللہ العالمین دا جلوہ ہوندا ہیں۔ جنہاں دے نال اوہنوں قطعاً کوئی تکلیف نہیں ہوندی۔ اوہ بالکل راضی خوشی سرکار دے نال تے اللہ اور رسول دے نال تے دینی جان نوں قربان کردا اے۔ فرمایا جو اللہ اور رسول دے نال تے جان قربان کردا اے فرمایا خبردار دنیا والیو شہید مردہ نہ آکھو۔ قیامت والے دن پتہ لگے گا۔ ایہہ شہید آ جیہڑے سر تے شہادت دا تاج آ گیا اے۔ تو شہید واسطے دین و دنیا دی اندر عزت ہے۔ تو میرا امام وی شہید ہے۔ اس جہان دے اندر وی عزت ہے۔ اور آخرت دے اندر وی عزت ہوسا گی۔ بلکہ نہیں میرا تے اس ورگا یقین اے۔ قیامت دن ہووے گا۔ تو جس وقت میدانِ محشر ہوسا گا۔ خدا عدل و انصاف فرما رہا ہووے گا۔ میرا نبی تاج شفاعت پہن کے بیٹھا ہو ویسا گا۔ میں نوں پتہ اے۔ جدوں اوتھے وی فاطمہ دے لال دا کیس پیش ہووے گا۔ اک واری ہر مسلمان دیاں انکھاں چوں آنسو نکل جان گے۔ جس ویلے گواہیاں نے گواہ لگنے ناں۔ جس ویلے زین العابدین کھڑیا ہوسا عرض کیتا۔ عرش دا پایہ پکڑ کے عرض کیتا۔ میرا رب العالمین میرے سامنے میرے تیکے چیکے ویر دے گلے تے خنجر چلدا رہیا سی۔ اوہ جس ویلے گواہی دتی جناب زین العابدین نے اوہ جس وقت گواہی دتی۔ جناب سیدہ النساء دا نوں جنت دی دختر نیک اختر جناب سیدہ زینب نے جس ویلے گواہی دتی۔ عرش دا پایہ پکڑ کے رب العالمین میں اپنیاں انکھاں دے سامنے ویکھیا میرے ویر دا سر نیزے ٹنگیا ہیا۔ میرے پتر جیہڑے خاک خون وچ غلطاں ہوندے تکے کیہڑی جوانی نوں لشکیاں ویکھیا میں قاسم دی جوانی ذبح ہوندی ویکھی اے۔ میں جوان علی اکبر دا کلیجہ نیزے پرو دیکھیا اے۔ میں عون و محمد نوں ذبح ہوندیاں ویکھیا اے۔ میں اپنے ویر دے گلے تے خنجر چلدیاں ہویاں ویکھیا اے۔ میں اپنے عزیز و اقارب ساڈے ناں جس ویلے گواہیاں ہویاں۔ اس ویلے دی قیامت دا دن۔ ہر مسلمان

Date

دیاں اکھاں چوں آنسو آجان گے ساجدوں فاطمۃ الزہرا دے لال دا کیس پیش ہویا ۔ اوہ منیوں سمجھ نہیں آندی
اوہناں لوکاں دی ۔ اوہ جدوں میرے امام دا کیس پیش ہویا ۔ دھڑے دو ہوندے ۔ اک مدعی تے دوسرا ملزم ۔
جیہڑے امام نوں منن والے ہون گے اوہ تے مدعی دے دھڑے ہون گے ۔ جیہڑے جناب سیدہ دے غلام ہون گے ۔ جیہڑے
امام الاولیا ۔ مولا مشکل کشا ، شہنشاہ ولایت ۔ مدینہ دے سرکار دے ۔ دی غلامی دا دم بھردے ہون گے ۔ اوہ
جیہڑے یزید نوں جنتی آکھن والے ہون گے ۔ اوس ملعون دا دفاع کرن والے ہون گے ۔ تے قیامت آنا دن یوم الحساب
کل انا کیس ——— جدوں کوئی منن والا ہو ۔ اوہ ایہہ جیہے کھلو کے گا ۔ اگے اگے یزید ہوئے گا دو جیہڑے کیہڑے
ایہہ ہون گے ۔ تو عزیزان گرامی بس عرض کرنا آں پیا امام عالی مقام ۔ دا جدوں کیس پیش ہووے گا
خالق کائنات دے سامنے گواہیاں ہوندیاں ہون گیاں ۔ اک واری ہر مسلمان دا دل میرا خیال اے اوس
ویلے لرزے گا ۔ او سہرے دوں پتہ لگے گا ۔ میرے امام عالی مقام تے کنی ظلم ہوئے نیں ۔ اوہ معصوم سی ۔ اوہنا ظلم
اوہدے سارے ذبح کر دتے گئے ۔ بال بچے تے بلکدے ذبح کر دتے گئے ۔ جدوں بندے دے سامنے اوہدا پورا خاندان تباہ کر دتا جائے
اوہدے پورے خاندان نوں ذبح کر دتا جائے ۔ ——— بات چک نظام دے مقتلاں دا کیس ———
ہیں کی گواہی ۔ ساری عدالت کے افراد رو پئے ۔ اس کے بعد واقعہ کربلا ترتیب کے ساتھ ۔

— ○ —

۲۔ مسلم بچوں کی شہادت (3 ماہ سے واپسی) سید شبیر حسین شاہ کھاڑے سے واپسی

عزیزان من ۔ خالق کائنات نے جیہڑے قانون بنائے نیں ۔ یا جیہڑے اصول بنائے نیں ۔ اس رب دے قانوناں تے
اصولاں نوں صدقے تے قربان ۔ اوہدی تقسیم توں نثار ۔ اسی تقسیم ایہی اے ۔ کہ جے انبیا نبی حبیب ہو سکدے نواسہ
ایہدا شہید ہوسکے ۔ جیہڑے درس ۔ ایہہ دن مبارک سادے اندر آل رسول ص دا ذکر خیر ہووے گا ۔
اصحاب رسول ص دا ذکر ہووے گا ، رسول اکرم نبی اکرم ص نور مجسم دا ذکر ہووے گا ۔ اللہ تعالیٰ ایہنوں قبول و منظور
فرما کے ۔ جیہڑا شادی والے ۔ ذریعہ نجات بنائے ۔ اوہ دعا اے کہ خدایا بحق بنی فاطمہ ۔ ——
حضرات گرامی ۔ اللہ کریم نے اپنے پیارے کلام پاک قرآن مجید فرقان حمید دے اندر ۔ اوہناں لوکاں دا ذکر فرمایا اے کہ ۔
جیہڑے لوک اپنی جان اللہ دے ناں تے قربان کر دیندے نیں ۔ جنہاں دی جان اسلام دے واسطے ۔ دین اسلام
دے واسطے ۔ قرآن دے واسطے ۔ خدا اور رسول دے واسطے ۔ اوہ اپنی جان دا نذرانہ پیش کر دیندے نیں ۔ خالق کائنات نے
اوہناں لوکاں دے متعلق ذکر فرمایا ۔ فرمایا دنیا والیو ۔ ایہہ جیہڑے جان دا نذرانہ پیش کرن والے نیں ۔ ایہناں نوں تسی
مردہ نہیں کہہ سکدے ۔ ایہہ زندہ نیں ۔ تسی ایہناں دی زندگی نوں سمجھ نہیں سکدے ۔ خالق کائنات نے دنیا دا راز
کہ اوہ زندہ نیں ۔ اوہناں دی زندگی نوں تسی نہیں سمجھ سکدے ۔ اور اوہناں نوں مردہ وی تسی نہیں کہہ سکدے ۔
زندگی دا انکار نہیں کر سکدے ۔ اوہ اوہناں دی موت دا تسی اقرار نہیں کر سکدے ۔ اگرچہ ۔ کل نفس ذائقۃ الموت ۔
ہر نفس نے موت دا ذائقہ چکھنا اے ۔ مگر اینہے باوجود وی ۔ کہ تسی اوہناں نوں مردہ نہیں کہہ سکدے ۔ اگر کوئی ایہہ

Date

کیہو جیہا کہ زندگی نوں سمجھ نہیں سکدے۔ ایہہ ایہہ مطلب اے کہ اوہ عالم ارواح وچ زندہ نیں تو فیر عالم ارواح
دے اندر تے پہلے ای تے کسے دے لوکاں دی موت نہیں۔ نہ کافر دے روح نوں موت اے۔ نہ مسلمان دے روح
نوں موت آئے۔ نہ ولی دی روح نوں۔ نبی ولی غوث۔ ابدال وقطب نیں۔ اک جہے رہندے۔ اوہ تے کسے کافر دے
روح نوں وی موت نہیں۔ اوہ تے علیین وچ ہووے گا یا سجین وچ ہووے گا مسلمان اے یا کافر اے۔
جو پوزیشن ہوئے گی۔ اوہدے مطابق اوہنوں اوہ درجہ ملے گا۔ اوہنوں تے موت نہیں۔ اوہدی وی زندگی اوہ ای
ہوندی اے۔ کافر وی تے پھر اس لحاظ نال زندہ اے۔ اوہدے وی روح نوں تے موت نہیں۔ مسلک ہویا کافر لیکن مسلمان
وچ فرق اے۔ کہ مسلمان جہڑا اے۔ جام شہادت نوش کردا اے۔ اوہدے جسم نوں وی کیڑے چھیڑدے نہیں۔
اوہدے کفن نوں مٹی نہیں چھیڑدی۔ چہ جائیکہ کہ شہید دے جسم نوں مٹی چھیڑے۔ اوہدے کفن دے قریب مٹی نہیں آسکدی
تو فرمایا تسی سمجھ نہیں سکدے۔ اوہناں دی زندگی کہ کس طرح زندہ رہ سکدے نیں۔ مثلاً۔ کوئی بندہ فوت
ہو جائے اوہنوں قبر وچ دفنا دیئے اوہدیاں ہڈیاں نکلدیاں نیں اوہدا جسم نہیں نکل سکدا۔ فرمایا تسی سوچن کولوں
حیران ہو گئے۔ کہ مٹی کولوں بچ کیویں جاندا اے۔ فرمایا جہڑا میرے راہ تے جام شہادت نوش کرن والا اے اوہدے کفن نوں
وی مٹی نہیں چھیڑدی۔

اس دا ایہہ مطلب نہیں کہ تسی سمجھ نہیں سکدے۔ کہ کیہ زندگی جہڑی اے عالم ارواح دی اے اوہنوں اسیں
جاندے نہیں۔ فرمایا زندہ اے تسی سمجھ نہیں سکدے اوہ کیویں زندہ اے۔ جس طرح کہ قرآن پاک دے اندر اصحاب کہف
دا واقعہ اے۔ کہ سینکڑے سال نہیں ہزاراں سال گزر گئے نیں۔ اصحاب کہف سوئے ہوئے۔ اوہ قرآن آہندا کہ سورج
اوہناں دے کولوں دی انج سائیڈ تے چڑھدا اے۔ ڈوبدا اے۔ اوہ نتیجہ ایہہ نکلیا کہ ڈیڑھ سو سال دے ڈیڑھ جس
ویلے اٹھے۔ اک نوں جاگ آئی تو کہندے کہ یار روٹی کھان دا ویلا اے آ گیا۔ جس ویلے گئے تے اوہناں آکھیا۔ ایہہ تے اپنے کول
ہو گئے ایہہ تے سکہ ای بدل گیا اے۔ اصحاب کہف ستے رہے نیں۔ سینکڑے سال گزر گئے۔ نتیجہ کی نکلیا جس ویلے
اٹھے تے کسے آکھیا کتنا ستے سو۔ اوہناں کہیا۔ اوہ ای چھوٹ دی چھوٹ ستے ہووانگے۔ اوہ فیر جس ویلے قوم کو پتہ لگا۔
ایہہ تے اصحاب کہف نیں۔ جدوں ای غار دے اندر اوہ سو گئے اللہ دا قرآن گواہ اے۔ اج تک ستے ہوئے نیں۔
اوہ اوہناں دے جسم نوں وی مٹی چھیڑ سکدی نہیں۔ سینکڑے سال نہیں۔ بلکہ ہزاراں سال۔ حضرت عیسیٰ علیہ السلام
دی امت دا ولی اللہ دا قرآن اے میری گل ہو سکدی تے غلط ہو سکدی اے۔ اللہ دا قرآن غلط نہیں ہو سکدا
حضرت عیسیٰ علیہ السلام دی امت دا ولی اصحاب کہف جہڑے نیں۔ سینکڑے سال نہیں ہزاراں
سال گزرن دے بعد۔ اوہدی اوہناں دے کپڑیاں نوں مٹی نہیں کھا سکدی۔ حضرت عیسیٰ علیہ السلام دی امت دا ولی
جہڑا اے۔ ہزاراں سال گزر جان۔ اوہدا امتی نوں۔ مٹی نہیں کھا سکدی۔ نبی پاک ﷺ دا امتی جہڑا اے۔ اک امت
دا ولی۔ ولی اللہ جہڑا اے اوہنوں مٹی کیویں چھیڑے گی۔ اوہ فیر اوہنوں مٹی کیویں چھیڑے گی کہ جہندا باپ جہڑا
ولیاں تے ولی جہڑا اے۔ ------ امام عالی مقام دا ایہہ شان اے کہ جہندا باپ امام الاولیاء نیں۔

حیدر کرار نے مہر لائی تے ولی ولی بن دا اے۔ جنہاں تے مولا مشکل کشا دی مہر نہ ہووے اوہ ولی نہیں بن دا۔ جنہاں تے علی دی مہر نہ ہووے اوہ ولی بن سکدا نہیں۔ ولی کے لیے شرط ہے کہ وہ علی کے در کا خادم ہو۔ جو علی کے در کا خادم نہیں وہ ولی نہیں۔ اسی لیے جو حیدر کے منکر ہیں۔ جو آل رسول کے منکر ہیں۔ خواہ کتنی لمبی ریش کیوں نہ ہو۔ خواہ کتنا لمبا جبہ کیوں نہ پہن کے چلے۔ خواہ کتنی لمبی نمازیں رکوع سجود کیوں نہ کرے۔ ایک بھی کوئی ماں کا لال ولی نہیں دکھا سکتا۔ کیوں کہ جس کے باپ نے ولایت تقسیم کرنی ہے۔ اور اس باپ کے بیٹوں کو جو برا کہے۔ اس میں ولایت کہاں آ سکتی ہے۔ اے حیدر کرار نے مہر لائی اے ولایت دی۔ جہڑا اوہدے گھر دا منکر ہووے اوہ ولی کتھوں ہو سکدا اے۔ ولی کے لیے شرط ہے کہ علی کے در کا جھاڑو کش بنے۔ بلکہ مسلمان کے لیے شرط ہے۔ کہ علی کی پوری اولاد کو مانے۔

بلکہ میں اج وی ایہہ دعویٰ نال کہہ سکدا آں۔ کتاباں چوں ثابت ہویا ولی اوہدوں تک ولی نہیں ہو سکدا جدوں تک علی کے لال کے وی سید دا احترام نہ کرے۔ وقت دا غوث ہووے۔ کعبہ شریف سامنے ہووے۔ اینج کھلو کے آکھے دو رکعت نماز نفل نفل بندگی خدا دی منہ ول قبلہ شریف دے۔ سامنے کعبۃ اللہ ہووے وچ کھلوتا ہووے۔ اک سید رات دے سید پیدا ہووے۔ تو دو وچ اگلا کے ولی نفل پڑھے۔ اوہ جدوں تک ایہہ نہ آکھے گا۔ اللھم صل علی محمد ——— جدوں تک ایہہ نہ آکھے گا۔ علی دی ساری اولاد تے جدوں تک درود نہ بھیجے گا۔ اودوں تک میں نماز ولی دی وی قبول نہیں ہو سکدی۔

اودوں تک ولی ولی نہیں ہے۔ جب تک علی کے در کا خادم نہیں۔ کیونکہ مہر علی امام کا ر لگا ہے۔ مہر علی ——— علی دے در نال بغاوت کرے تے ولی ہو جاوے میں نہیں من دا۔ وہ ایک گمراہ ہے فاسق ہے۔ فاجر ہے۔ میں اسے ولی نہیں مان سکتا۔ ولی وہ ہے۔ جو علی کے در کا خادم ہے۔ اور رات دے اک وجے جدوں تک سید تے درود نہ پڑھ لئے گا۔ اودوں تک وی ولی نہیں ہو سکتا۔

ہاں سید اوہ جہڑا صحیح العقیدہ ہووے۔ ایہہ شرط اے۔ نہ خارجی ہووے۔ نہ رافضی ہووے۔ غیر سنی سید نہیں۔ اگر خارجی ہووے تے پھر وی سید نہیں۔ جے رافضی ہووے تے پھر وی سید نہیں۔ جیسی نسبی سید ہووے تے پھر وی اوہ سید نہیں رہندا۔ اوہ اینج ای اے جیویں تخم نوح ہے۔ اگرچہ پتر نوح دا نوح دا ای پتر سی ——— فرمایا عجب جاندا اے تیری اہل وچوں نہیں۔ کیوں کہ پیو دے مذہب تے نہیں۔ سید اوہ جہڑا پیو دے مذہب تے ہووے۔ جہڑا پیو دے مذہب تے نہ ہووے مطلقاً سید رہ سکدا ہی نہیں۔

عزیزان گرامی اس واسطے انہاں نوں کول کے ویکھو مطلقاً ولایت دا نال تک نہ ہووے گا، حقیقی ولایت لبھدی اے۔ جیہڑے در تے ولایت تقسیم ہوندی اے۔ جنہاں سرکاراں نوں ولایت دا خیر دتا جاندا اے۔ جتھے داتا ہجویری دی جھولی پھیلا کے کھڑا اے۔ جتھے خواجہ اجمیری دی

Date

جھولی پھیلا کے کھڑا اے۔ جیتھے شرقپور دی جھولی پھیلا کے کھڑے نیں۔ جیتھے علی پور والے جیتھے
سلطان العارفین جیسے عارف۔ امدر ملکوا۔ سیال شریف والے تمام بزرگ کھلوتے نیں۔ ولی قطب ابدال جیتھے
جھولی پھیلا کے کھڑے نیں۔ جب تک انہاں دی اے حیدر کرار دے در تے کھڑا نہ ہووے گا۔ ولی ہو سکدا
نہیں۔ ——— عزیزان گرامی میں عرض کردا ساں پیا۔ حیدر کرار دی اولاد دا دشمن ولی ہو
سکدا نہیں۔ ——— لوک کہندے نیں سید اسیں تے اپنی برادری دا۔ مدینہ وچ دساں
سید دا احترام کی اے۔ اج وی کوئی کسی سید کا احترام کرنے والا خالی نہیں رہ سکدا۔ اگر
اس لئے احترام کرسا کہ فاطمہ کا بیٹا ہے۔ اج وی سید دی خدمت کرن آلا نامراد نہیں ہو سکدا۔
شرط ایہہ کہ سید سید ہووے۔ عزیز رشتی نہ ہووے۔ سید ہووے بد مذہب نہ ہووے۔ عزیزان گرامی
اگرچہ اس دے وچ عملی کوتاہیاں وی ہوون۔ میرے اعلیٰ حضرت شرقپوری رحمۃ اللہ علیہ کسے آکھیا حضور سید ہووے
دی اگر سن صحیح العقیدہ۔ عملی کوتاہیاں وی ہوون۔ تے اوہدا وی احترام فرمایا۔ قرآن دی منسوخ آیت
دی قرآن وانگوں ای ہوندی اے۔ قرآن دی منسوخ آیت دا احترام وی قرآن آلا ای اے۔
ایہہ نہیں بچے اوہناں وچوں کوئی دیندا اے۔ تو بہر حال عزیزان من۔ میں عرض کردا ساں پیا۔
فرمایا ایہہ زندہ نیں۔ انہاں نوں مردہ نہ ہو سے کیونکہ انہاں اپنی جان دا نذرانہ پیش کیتا اے۔ کہندے
واسطے اسلام دے واسطے۔ دین دے واسطے۔ اسلام دے واسطے۔ قرآن دے واسطے۔ خدا واسطے اللہ
رسول اللہ دے نال تے۔ اپنی جان دا نذرانہ پیش کردا اے۔ اس واسطے انہاں نوں مردہ نہ آکھو۔ اگر مردہ
آکھو گے تے دائرہ اسلام توں خارج ہو جاؤ گے۔ ایہہ عام مسلمان اے تے جے فاطمہ دا لال ہووے تے
جے حیدر کرار دا لال ہووے تے۔ پھر شہید وی ہووے۔ فاطمۃ الزہرا دی گود وچ کھیڈن والا وی ہووے تے
فاطمۃ الزہرا دے سر دے توں صدقے جاواں۔ میں نے وہ مقام دیکھیا ہے جہاں سیدہ بیٹھا
کرتی تھیں۔ (خدا کی قسم) کوچہ بنو ہاشم اے۔ میں داخل ہویا تے سرکار دے گنبد دے کول تو
جنت البقیع جاندیاں رستے دے وچ۔ کوچہ بنو ہاشم اے۔ سادات دے مکان۔ میں داخل ہویا۔ تے
میں ویکھیا تے اک بزرگ۔ کنڈی نوں پھڑ کے رو رہے پیا۔ میں آکھیا بابا۔ ایہہ کہندا مکان اے۔
میرے علم وچ نہیں سی۔ کسی گائیڈ نوں نہیں جاندا۔ میں آکھیا میں نہیں جاندا۔ آکھے ایہہ او دروازہ اے
جتھے امام دھی نوں چھڈ کے ٹریا سی کربلا دے ول۔ ایہہ او دروازہ اے جتھے میرا امام کھلوتا سی۔
میں آکھیا بابا جی۔ ایہہ مقام حضرت سیدہ دا اے۔ آکھے نہیں۔ ایہہ امام عالی مقام دا اوہ دروازہ
سی۔ ملن سیدہ دے بوہے آل ویکھیا خدا دی قسم۔ میریاں اکھاں چوں چھم چھم ناراں جاری ہو گئیاں۔
میں آکھیا سیدہ۔ بڑا احسان اے ساڈی قوم دے اتے۔ پورے عالم اسلام دے اتے احسان اے۔
اگر تیرے لال جام شہادت نوش نہ کردے۔ اج کوئی کلمہ پڑھن والا نہ ہوندا۔ بارگاہ رسالت وچ

Date

کھلو کے عرض کیتا یا رسول اللہؐ۔ مبارکاں ہووے تہاڈے نواسے۔ تیرے نواسے نے جان قربان کیتی اے۔ تیری
مسیت وچ اذاناں ہوندیاں نہیں پئیاں۔ اج اوہ پوری قوم آکے۔ آکھدی اے پئی۔ الصلوٰۃ والسلام
اوہدے کول صرف اللہ اکبر دیاں آوازاں بلند ہو رہیاں نیں۔ کدے لبیک اللھم لبیک دیاں آوازاں بلند ہو رہیاں نیں۔
نہ کوئی کعبے دا طواف کردا۔ نہ کوئی مسیت وچ اذان دیندا۔ نہ مسیتاں آباد ہوندیاں۔ نہ میناراں تے ہوندے۔
نہ تکبیر ہوندی جے نہ میرا امام شہید ہوندا۔

امام اسلام میرے امام نے جام شہادت نوش کر کے اسلام دا پرچم نوں بلند کیتا۔
اپنے نانے نال کیتے وعدے جہیڑے سن پورے کر دتے۔ آکھیا نانا جان۔ فکر نہ کرو۔ امام عالی مقام دی ولادت
باسعادت ہوئی اے۔ اطلاع ملی سرکار مدینہؐ دوڑے گئے۔ کن وچ اذان پڑھی۔ نواسے نے اکھاں
کھولیاں۔ نانے نال نظر ملی۔ آکھیا پتر ایہدے کن وچ اذان امام الانبیاء دیندا پیا۔ میرے بیٹے حسین
تیرے کن وچ اذان امام الانبیاء دیندا اے۔ نواسے نے نظراں نال عرض کیتی نانا جان۔ اذان شان
دی چھوڑی اے۔ نماز میں پڑھ کے وکھا دیانگا۔ ایہو جئی کوئی حال دا لال نماز نہ پڑھے گا۔ جیہو جئی
فاطمہ دا لال نماز پڑھ گیا اے۔ نانا لوک نماز پڑھن گے۔ قالین دے مصلے وچھا کے۔ لوک نمازاں
پڑھن گے چھلیاں تے رنگلیاں مکھلیاں تے کھلو کے۔ لوک نمازاں پڑھن گے اعلیٰ ماحول دے اندر۔ پُر سکون
ماحول۔ اگر بتیاں خوشبوواں دیاں مہکدیاں ہون گے۔ نانا جی لوک نمازاں پڑھن گے۔ مسجداں دے اندر
لوک نمازاں پڑھن گے۔ بڑے اچھے ماحول دے اندر گرم پانی نال وضو کر کے۔ سردیاں دے موسم گرم پانی
نال وضو کر کے۔ گرمیاں دے وچ سرد وضو نال وضو کر کے۔ نمازاں پڑھن گے۔ اللہ اللہ کرن گے۔ نوافل
پڑھن گے۔ ادھی رات نوں اُٹھن والے ہون گے۔ قاری تلاوت کرن گے۔ منبراں تے بہہ کے ایہجیاں
تے بہہ کے۔ لکھو لکھاں حدیثاں دسن تے ایہہ داد دین والے ہون گے۔ نانا جی نہ ایہو جیا حافظ
جمے گا۔ نہ ایہو جیا نمازی جمے گا۔ میں تلاوت کراں گا تے نیزے دی نوک تے کراں گا۔
تے نماز پڑھاں گا تے خنجر دے ہیٹھ پڑھاں گا۔ جے نانا جی اذان شان آکھی اے تے نماز میں
پڑھ کے وکھا دیانگا۔ ایہو جیہی نماز پڑھاں گا۔ دنیا تے اے کوئی ماں ایہو جیا لال پیدا
نہ کر سکی۔ جہیڑا خنجر دے ہیٹھاں نماز پڑھے۔ اے نانا جی وعدہ کرنا آں۔

حسین نے حق کربلا وچ ادا کر دیا۔ حسین نے نانے دا وعدہ وفا کر دیا۔
گھر گھر دا سجدہ خدا کر دیا۔ اس حسین ابن حیدر پہ لاکھوں سلام۔

امام عالی مقام مہر اوہ نانے دا وعدہ وفا کرن واسطے چل پئے نیں۔ بہشت دا سردار
میرے امام دا انکار۔

—۰—

[signature]
11.7.05

واقعۂ کربلا   پروگرام حافظ آباد، مسجد الفاروق ۔ سید شبیر حسین شاہ   Date

ولا تقولوا لمن یقتل فی سبیل اللہ ـــ ۔ معزز سامعین حضرات چند الفاظ تلاوت کیتے نیں ۔ کہ جیہڑے لوک
اللہ دی راہ وچہ شہید ہوندے نیں اوہ زندہ ہوندے نیں ۔ بڑی اعلیٰ زندگی آ جتھے تہاڈا گمان وی نہیں جا سکدا
سوال ایہہ پیدا ہوندا اے کہ ہر اوہ بندہ جیہڑا جنگ وچہ شہید ہوندا اے ۔ تلوار لگدی اے نیزہ
وکھدا اے ۔ خنجر لگدا اے ۔ گولی لگدی اے ۔ برسٹ لگدا اے ۔ بم لگدا اے ۔ پوزیشن اکو جیہی
اے مگر ۔ مگر رب آہندا اے ۔ ایہہ جیہڑا اے شہید اے ۔ تے اوہ جیہڑا اے واصل جہنم اے ۔ جیہنوں
واصل جہنم آکھیا جاندا اے ۔ اوہنوں وی اوہی گولی لگدی اے ۔ تیر لگدا اے تلوار لگدی اے ۔ برسٹ
لگدا اے یا ٹینک دا گولہ ۔ جس طرح وی لگدا اے ۔ اوہ وکھرا اے ۔ تے ایہہ جیہڑا جنے آپدی جان پیش
کیتی اے اوہ زندہ اے ۔ شہید اے ۔ شہید دے متعلق ایہہ وے ۔ کہ جدوں جام شہادت نوش
کردا اے ۔ اوہ جس وقت اوہ جنت وچہ جاندا اے ۔ ایمان نال شہادت اوہ عبادت آ
جان دا نذرانہ پیش کرنا اوہ سعادت آ ۔ بے حساب کتاب دے اللہ جنت وچہ جگہ عطا فرماندا ۔
زندگی وچہ جو غلطیاں اوہ کوتاہیاں کردا اللہ اوہ ساریاں معاف فرما دیندا اے ۔ جس ویلے جام
شہادت نوش کردا اے ۔ اللہ واسطے ۔ رسول واسطے قرآن اوہ دین اسلام واسطے ۔ جس ویلے
جام شہادت نوش کر لیندا اے ۔ تے اللہ فوراً جنت وچہ بھیج دیندا اے ۔ اللہ فرمائے گا شہید
لوکو ۔ کہ اے شہید تینوں میری جنت وچہ مزا آیا اے ۔ کوئی سکون آیا اے ۔ کوئی مزا آیا اے
شہید عرض کرے گا ۔ یا اللہ تیرا شکر اے تو اپنے محبوب دا صدقہ سانوں جنت دے چھڈی اے ۔ شہید
عرض کریگا ۔ یا اللہ جنت تیری بڑی چنگی اے ۔ بڑا لطف آیا اے ۔ بڑی عزت آ اے ۔ پر اک گل اے
تیری جنت وچہ سواد سانوں نہیں آیا ۔ دل نہیں لگا ۔ وجہ بیان کرو بھئی ۔ کی کمی اے میری جنت
دے اندر ۔ عرض کرن گے رب العالمین تیری جنت دے اندر کوئی کمی نہیں آ ۔ مگر میدان جہاد دے اندر
دشمن دی تلوار تھلے مزہ آیا سی ۔ اوہ مزہ تیری جنت وچہ نہیں آیا ۔ جیہڑا اوہدوں مزہ آیا
اے جدوں تلوار لگی آ ۔ جدوں تیرے ناں تے گولی لگی آ ۔ جدوں تیرے ناں تے تیر لگا اے ۔ جدوں
تیرے ناں تے برسٹ وجا اے ۔ اوہدوں جیہڑا مینوں مزا آیا اے ۔ اوہ تیری جنت وچہ نہیں آیا ۔
کی چاہندا اے ۔ شہید عرض کرے گا رب العالمین دوبارہ دنیا وچہ بھیج دے ۔ پھر قربان ہوواں ۔ پھر زندہ
ہوواں ۔ پھر قربان ہوواں ۔ بار بار تیرے ناں توں جان قربان کر دیواں ۔ مینوں تیری جنت نالوں زیادہ
پیارا اے ۔ اینہے ضمن وچہ چھوٹی جیہی بات عرض کرداں آں ۔ اینج ظاہراً اینوں عقل قبول نہیں
کردی ۔ کہ ہتھ تے چاقو لگے ۔ کدی مزہ آیا اے ۔ پٹی چوٹ لگے ۔ کنڈا لگ جائے روڑا لگ جائے ۔
سوئی لگ جائے ۔ کوئی شے لگے ۔ اوہ تکلیف ہوندی اے ۔ یا مزہ آندا اے ۔ شہید عرض کردا
اے یا اللہ جیہڑا اوہدوں مزہ آیا اے ۔ اوہ تیری جنت وچہ نہیں آیا ۔ اوہدوں تکلیف ہوندی سی

Date

مزہ نہیں اوندا۔ تلوار ہٹ ہڑ اے۔ جسم کٹیا جائے۔ تے مزہ اوندا اے۔ یا تکلیف ہوندی۔ تے شہید
آہندا اے پیا مزہ اوندا اے۔ اوندی وجہ۔ اس واسطے کہ جس ویلے۔ ساڈی جہی قتال دے
جانواں۔ کہ جدوں بندہ شہید ہوندا اے۔ تے او دوں اس نوں اللہ دا دیدار ہو جاندا اے۔
او دوں تکلیف ختم ہو جاندی اے۔ تے او دوں جہڑا لطف اللہ دے راہ تے جان قربان کر دیاں
مزہ اوندا اے۔ اوہ تے بڑی گل اے۔ بات ذرا قابل غور اے۔ جدوں شہید نوں دیدار یار ہوندا
اے۔ اس وقت تکلیف ختم ہو جاندی اے۔ جہڑا مزہ یار دے ناں تے قربان ہون دا مزہ اوندا اے
اوہ جنت وچ مزہ نہیں اوندا۔ مصر دیاں عورتاں۔ جس ویلے حضرت زلیخا دا پیار ہو گیا۔ حضرت یوسف
علیہ السلام نال۔ تے محبت غالب آ گئی۔ مصر دیاں بیگمات اونہاں تے گلاں کیتیاں کہ زلیخا جہڑا غلام
اے۔ اوہدے تے عاشق ہو گیا۔ عورتاں نے جس ویلے گلاں کیتیاں۔ تے حضرت بی بی زلیخا نے۔ اونہاں دی دعوت
پکا کی۔ دعوت کر کے جس ویلے بٹھایا۔ تے نال دی پھل اور چھریاں دے مزے رکھ دتیاں۔ تے جناب یوسف
علیہ السلام دی بارگاہ وچ عرض پیش کر نقاب ہٹا کے اک واری چہرہ وکھا دیو۔ تے اوہ دیکھ لین تے اوہ جہڑا
الاہمے دے رہیاں نیں۔ جس ویلے تشریف لیائے نا۔ اوہ بجائے سیب کٹن دے حضرت یوسف علیہ السلام
دے حسن و جمال وچ اپنیاں مگن ہو گئیاں۔ کہ اونہاں نے وچے ہتھ کٹ دتے۔ اونہاں نوں کوئی تکلیف نہ ہوئی۔
اگر حسن یوسف سامنے ہووے۔ تے اعضا وکٹ جائے تے کوئی تکلیف محسوس نہ ہوئی۔ اگر شہید دے
سامنے حسن یوسف دی بجائے حسن خدا ہووے۔ تے کیویں تکلیف ہو سکدی اے۔ میں اوہو ای نہیں
کہندا۔ ~ حسن یوسف پہ کٹیں مصر میں انگشت زناں .
سر کٹاتے ہیں تیرے نام پہ مردان عرب ۔
او مصر تے انگلیاں کٹیاں نیں۔ یا رسول اللہ تیرے ناں تے عرب دے نوجواناں نے اپنے سر کٹا دتے
— ایتھے چھوٹا جیا اعتراض اے۔ اگلے عورتاں نے ہتھ کٹے۔ میں آ گیا جی۔ کسے مولوی نے فتوی
لایا اے۔ کسے عالم نے فتوی لایا اے۔ میں آکیا نہیں۔ کسے محدث نے میں آکیا نہیں۔ حسن یوسف
توں متاثر ہو کے ہتھ کٹے جان۔ اگر حسن یوسف سے متاثر ہو کر ہاتھ کٹ جائیں۔ تو کوئی فتوی
نہیں۔ اسی طرح غم سے یا کسی سے متاثر ہو کر اگر کوئی آدمی ہاتھ کاٹ لیتا ہے۔ یا جسم کاٹ
لیتا ہے۔ لہٰذا اس پر کوئی اعتراض نہیں۔ کہتے ہیں۔ کہ جی یوسف علیہ اور زلیخا کا نکاح ثابت
کرو۔ حضرت آدم علیہ السلام دی امت وچ بہن بھرا دا نکاح جائز سی۔ کیونکہ ساڈی
شریعت شریعت مصطفیٰ اے۔ نہ اسی کسے نبی دی شریعت دے پابند آں۔ نہ اسی
کسے رسول دی شریعت دے پابند آں۔ نہ کسے ہور آسمانی کتاب دے پابند آں۔ اسی پابند
آں قرآن دے تے شریعت مصطفیٰ دے۔ ساڈی شریعت ایہہ ہے۔ اسی دین مصطفیٰ دے پابند

Date

آں۔ یہودی کلمہ پڑھدا مصطفیٰ دا، تے مثنوی یوسف علیہ السلام دا۔ یعنی خرابی مسلمان دی یہودی تے مثنوی جو پڑھ سکدے لوں لوسا۔ یہودی مسلمان تے مثنوی یہودیاں کولوں سوہے۔ ہم وہ مثنوی مانتے ہیں۔ جو مدینے کے تاجدار نے پیش کیا ہے۔

اک تے مدینے منبر تے۔ میں آکھیا جنہاں عورتاں نے ہتھ کٹے نیں جسن یوسف علیہ السلام توں متاثر ہو کے۔ محبت نہیں جسن یوسف کولوں متاثر ہوئے۔ طعنے دتے ویکھو نی غلام تے عاشق ہو گئی یوسف علیہ السلام دی بارگاہ وچ عرض کیتی اس واسطے تاکہ پتہ لگے کہ ایہہ غلام نہیں ایہہ تے آقا اے تو ہیں ثبوت کرا رہیاں نیں۔ انہاں تے ہتھ کٹ لئے۔ دھوکہ کیتا۔ قرآن شہادت دیندا ہے۔ ان کیدکن عظیم۔ اوہ بڑیاں مکاراں سن۔ جنہوں نے یوسف علیہ السلام کو دیکھ کر اپنے ہاتھ کاٹ لئے۔ ان سے اس مکر کو دیکھا نہ جا رہا تھا۔ اور کوئی نہیں دیکھتا تھا۔ اس لئے خدا نے مثنوی کہہ دیا۔ ان کیدکن عظیم۔ وہ بہت بڑی مکار تھیں۔ حسن یوسف کو دیکھ کر ہاتھ کاٹے بہت بڑی مکار تھیں۔ پر یہی مکار ہیں جو سینے پر ہاتھ مارتے ہیں۔ یہ مکاری ہے۔ محبت ہوتی تو نقش قدم پر چلتے۔ امام حسین نوں کوفے والیاں خط لکھے۔ اور پھر شہید کیتا۔ معلوم ہویا کلمہ پڑھن والے سارے اکو جئے نہیں ہوندے۔ کجھ کلمہ پڑھن والے یزیدی ہوندے نیں۔ کجھ کلمہ پڑھن والے حسینی ہوندے نیں۔ اسی اوہناں دے ملن والے آں جہڑے حسینی ہون گے ———— کلمہ تے یزیدی وی پڑھدا سی؟ کلمہ تے مدینے دے منافق وی پڑھدے سن۔ مگر میرے نبی نے فرمایا الا المودۃ فی القربیٰ۔ فرمایا جہڑا میں تہانوں کلمہ پڑھایا اے اوہدا صلہ ایہہ ہے۔ کہ میری آل نال محبت کرو۔ میرے قریباں نال۔ میرے نبی نے فرمایا۔ ایہہ میرے قریبی نیں۔ فرمایا ایہہ میرے اہل بیت اے۔ ایہہ میرے گھر والے نیں۔ فاطمہ میرے گھر والی اے۔ علی میرے گھر والا اے۔ ایہہ میرے اہل بیت ہیں۔ اللہ اکبر۔ ———— میرے عزیز مسلمان بھائیو۔ موسیٰ علیہ السلام کوہ طور تے گئے تے پچھے حضرت ہارون علیہ السلام نوں اپنا وزیر بنا کے گئے۔ اوہ چالیس دن طور تے رہے۔ تے قوم آکھے نہ لگی۔ تے سامری سنار سی۔ اوہنے سونے دا بچھڑا بنا لیا۔ اور اس نے حضرت جبرئیل علیہ السلام دے گھوڑے دے پیراں دی خاک شریف۔ ایہہ بات قابل غور اے۔ اک سے جبرئیل کے پاؤں کی مٹی۔ اک ہے جبرئیل علیہ السلام گھوڑے پہ سوار تھے۔ گھوڑے کے پاؤں کی مٹی اٹھا لی۔ اور سامری نے محفوظ کر لی۔ اور سونے کا بچھڑا بنایا۔ تو کیا کیا وہ مٹی اس کے منہ میں ڈال دی اور اوہ گاں دی طرح آواز کڈھن لگ پیا۔ اوہ وچھا جہڑا اے۔ اوہ گاں دی طرح بولن لگ پیا۔ اگر بے جان دا بولنا محال اے۔ تو جبرئیل دے پیراں دی خاک لئی بے جان وچھا بنایا اے۔ جبرئیل دے پیراں دی مٹی۔ جبرئیل رسول الملائکہ اے۔ اللہ کے رسول نہیں۔ اوہ تے جس گھوڑے تے سوار ہو جائے۔ گھوڑے دے پیراں دی مٹی۔ سونے دا وچھا بنا کے اوہدے منہ وچ پا دتا جائے۔ تے اوہ بولن لگ پوندا۔ تے ساہنوں رسول اللہ

Date

دے قدماں دی مٹی لگ جائے۔ اوہدے مقام دا کی کہنا۔ جبریل دے پیراں دی مٹی جہڑی آ اوہ وی وچھے دے وچوں گاں جیسی آواز پیدا کر سکتی ہے۔ تے مدینے دی مٹی وچ شفا ہو سکدی اے۔ میرے مدینے دے تاجدار نے فرمایا۔ مدینے دی مٹی وچ شفا اے۔ اگر عیسیٰ علیہ السلام بیماراں نوں شفا دیتے ہیں۔ تو فرمایا۔ مدینہ پاک کی مٹی میں شفا ہے۔ جہاں رسول اللہ کے قدم لگ جائیں۔ ان پاتھروں سے بھی شفا حاصل ہو جاتی ہے۔ ان درختوں کے پتوں سے بھی شفا ہو جاتی ہے۔

بلکہ حدیث موجود ہے۔ اسماء فرماندیاں نیں۔ میرے کول حضور دا موئے مبارک سی۔ اک نلکی وچ پا کے رکھیا سی۔ جہڑا وی بیماری والا آوندا سی ناں۔ کوئی دمے آلا اے۔ کوئی نمونیے آلا اے۔ کوئی ساہ آلا اے۔ کوئی ہارٹ دا اے۔ بخار دا اے۔ جو وی بیماری ہوندی۔ تے لوک لے کے بچے عورتاں لے کے آندیاں سن۔ عورتاں نے پانی لے کے اونا۔ تے میں نبی پاک دا موئے مبارک پیالے وچ پاندی سی۔ تے پانی جہڑی بیماری آلا پیندا سی۔ اوہنوں شفا ہو جاندی سی۔

حدیث ہے امام الانبیاء نے فرمایا۔ اگر کسی کو کوئی بیماری ہے۔ تو جا کے بیت اللہ دا طواف کرنے کے بعد میں کعبے دا پانی پی کے۔ پیاس نال نہیں۔ پانی پی کے۔ کعبے آل منہ کر کے جہڑی دعا منگے گا۔ اللہ شفا عطا فرمائے گا۔ جناب ابراہیم دے بیٹے جناب اسماعیل علیہ السلام۔ اللہ دے پیغمبر وی نیں۔ ہزاراں سال پہلے ہو چکے نیں۔ اوہناں دے پیراں دی برکت دے نال چشمے دا پانی نال ہزاراں سال گزرن توں بعد۔ اس پانی دے وچ شفا اے۔ تے جتھے سارے نبی دا ہتھ لگ جائے۔ اوتھے وی شفا اے۔ میرے نبی دے لعاب وچ شفا۔ میرے نبی دے موئے مبارک وچ شفا۔ میرے نبی پاک دے لب وچ شفا۔ سارے لبی سارے رباں دے مشکل کشا۔ عزیزان گرامی اگر ایہہ کمال اے۔ تے میرے نبی دے کمال کتنا ہووے گا۔ نبی دے نواسے امام حسین دا کتنا کمال ہووے۔ اوہ حسین اسی پانی بند کیتا اے۔ تے پانی پانچ پاں دی لاکھاں نیں۔ جے تو نبی دا نواسہ ایں تے تیرا نبی ایہہ لما۔ جہنے انگلاں وچوں چشمے نکل جاندے نیں۔ میرے امام حسین نے فرمایا۔ او لعینو۔ میں تے اللہ دی رضا من کے بیٹھا ہویا واں۔ میں تے ہر رات اپنے خیمے توں گزار سکدا واں۔ فرمایا میں رخ بدل سکدا آں۔ میں تے مولا مشکل کشا دا پتر آں۔ امام الانبیاء دا نواسہ واں۔ اوہ مولا حسین میرا ناں ایں۔ اوہناں آکھیا حسین ایہہ کمال اسا تے پھر دیر کس چیز دی۔ میرے امام عالی مقام نے زمین تے اڈی ماری تے زمین تے چشمہ جاری ہو گیا۔ فرمایا میرے رب دی رضا ایہہ اے۔ ورنہ پانی دی کی مجال اے۔ جے میرا خاندان دے رقبے نال۔ دریا دے نال وچ پانی آ سکدا اے۔ میرے کول تے رب دی رضا اے۔ میں نے اپنے رب دی رضا تے راضی رہنا آں۔ فرمایا رب نوں منا ایں تے میری طرح منو۔ میں اپنے ہر چیز رب دے ناں تے قربان

Date سید شبیر حسین شاہ (حافظ آبادی)

کرداآں پیا۔ ملیں دس دتا اے کہ اللہ دی راہ وچ ہر چیز قربان کر دینی چاہی دی اے۔ جے اللہ تے ایمان
رکھو تے اینج رکھو۔ جے رسول تے ایمان رکھو تے اینج رکھو۔ جے رسول اللہ نال پیار کرو تے اینج کرو۔
جے دین نال پیار کرو تے اینج کرو۔ آکھیا۔ تن من دھن ہر چیز۔ گلاں باتاں نال تے انتہائی
مشکل اے۔ امام عالی مقام نے پریکٹیکل کر کے دکھایا۔ فرمایا دیکھو یہ ہے محبت رسول اللہ کی۔ یہ ہے
دین کی محبت۔ یہ ہے اپنے اللہ سے محبت اللہ نے فرمایا ایہہ موت نوں قبول کر دیندے نیں میرے ناں تے میں
رب ہو کے اعلان کرنا آں پیا کہ خبردار انہاں نوں مردہ نہ آکھو ——— مل کے کہہ دیو۔

قتل حسین اصل میں مرگ یزید ہے۔

اسلام زندہ ہوتا ہے ہر کربلا کے بعد۔

فرمایا ہر چیز قربان کراں گے۔ نانے کی امت کو یہ سبق دینا چاہتا ہوں کہ لوگو! کہ دین اتنی سستی چیز نہیں۔
فرمایا ہر چیز قربان کر دو۔ بنی کریم کے دین کو کوئی آنچ نہ آنے پائے۔ یزید پلید ہے۔ میرا امام پاک
ہے۔ یزید باطل ہے۔ میرا امام حق ہے۔ اب دیکھنا یہ ہے۔ کہ کون باطل کا ساتھ دیتا ہے۔ اور کون حق کا
ساتھ دیتا ہے۔ فرمایا میں لوگوں کو یہ بتانا چاہتا ہوں۔ کہ اگر تم باطل کا ساتھ دو گے۔ تو فرمان رسول
ذہن نشین کر لو۔ امام الانبیاء کی بارگاہ میں ایک آدمی حاضر خدمت ہوا۔ تیرے قدموں پہ قربان جاؤں۔
مدینے کے تاجدار۔ سالار نبیاں کے تاجدار میرے ماں باپ قربان۔ آقا میرے غلام کدھر آئے ہو۔ عرض کی یا رسول
اللہ ایک مسئلہ پوچھنے آیا ہوں۔ فرمایا کیا بات ہے۔ عرض کی حضور کون کس کے ساتھ ہوگا۔
امام الانبیاء نے فرمایا۔ جس کا ساتھ دے گا جس کے ساتھ محبت ہوگی۔ قیامت والے دن اسی کے ساتھ
ہوگا۔ حضرت انس رضی اللہ عنہ فرماتے ہیں۔ کہ صحابہ کرام حضور پہ ایمان لانے کے بعد کوئی ایسا نہیں رہا۔
کہ جس نے نہ کہا ہو۔ کہ ہم حضور سے پیار کرتے ہیں۔

یزید کا ساتھ دینے والو۔ قیامت کے دن اس کے ساتھی بنو گے۔ ایک طرف مسلمان
کلمہ گو ہوں گے۔ دوسری طرف یہود و نصاریٰ۔ یزید کی کلمہ ہوں گے۔ اور قیامت کے دن اسی
کے ساتھ اٹھیں گے۔ دنیا میں جس کے ساتھ تھے۔ اور ہم حسینی ہیں ان شاء اللہ قیامت کے دن
امام حسین کے ساتھ کھڑے ہوں گے۔

قیامت کے دن خوش نصیب بندہ اوہ جیہڑا نبیاں صدیقاں شہیداں تے صالحین
کے ساتھ ہوگا۔ کلمہ پڑھنا اس نوں فائدہ دیوے گا جیہڑا من النبین والصدیق ———
قرآن دے لفظ۔ اللہ فرماندا اے پیا۔ انعم اللہ علیہم من النبین ——— اللہ نے فرمایا جیہڑا آپ
چنگا ہووے نا۔ تے اللہ اوہنوں ساتھ چنگیاں دا دیندا اے۔ اللہ جنہاں تے مہربان ہووے او نوں
ساتھ نبیاں دا صدیقاں دا۔ شہیداں دا۔ صالحین دا ساتھ عطا فرماندا اے۔

Date

اللہ تعالیٰ سانوں سچیاں دا ساتھ دین دا فرماندا اے۔ قرآن پاک دے اندر فرماندا اے۔ وکونو مع الصادقین۔
سچے بنو تے نیکاں دا ساتھ دیو۔ سچیاں توں مراد جنہاں دے عقائد سچے ہین۔ فرمایا ومن
یطع اللہ والرسول فاولئک مع الذین انعم اللہ ــــــ فرمایا جیہڑا اللہ اور اس دے رسول دی اطاعت
کرو گے۔ فاولئک مع الذین۔ تہاڈا ساتھ ملے گا اوہناں لوکاں دا۔ انعم اللہ علیہم۔ جنہاں تے اللہ دا
انعام ہوئے ہین۔ من النبیین والصدیقین والشہداء والصالحین۔ ساتھ ملے گا پاکاں دا۔
تے جنہاں نے یزید دا ساتھ دتا۔ قیامت نوں جے اوہناں نوں لیکے چلن گے تے نال
اوہناں نوں وی جتیاں پین گیاں۔ اوتھے ذلیل ہووے گا۔ یہ کس وقت حاضر کا یزید ہے۔ اس
کا ساتھ دینے والو۔ بچ رہو۔ اللہ کے غضب سے۔
ہر نفس نے موت کا ذائقہ چکھنا ہے۔ کل نفس ذائقۃ الموت۔ موت ہو تو ٹیپو سلطان جیسی موت
ہو تو صلاح الدین ایوبی جیسی۔ موت ہو تو شیراں جیسی۔ موت ہو تو ایسی جیسی امام حسین نے
اپنی جان کا نذرانہ پیش کیا ہے۔ کلام پاک نے فرمایا۔ اک ساہ دا وادھا گھاٹا نہیں ہو سکدا۔ جدوں
ویلا آ جاوے گا۔ اک ساہ ودھ نہیں لے سکدے۔ اک ساہ گھٹ نہیں لے سکدے۔
عزیزانِ گرامی آقا حسین دا وی اک وقت مقرر سی۔ اس جانا ای سی۔ جانا حسین دا
اے۔ جیہڑا دین اسلام نوں زندہ کر گیا اے۔ مر جانا کہڑی وڈی گل اے۔ سب راہاں مر جانا اے۔ موت
دا نہ ہونا۔ اللہ دا زوال اے۔ موت اللہ دی رحمت اے۔ کیوں بندہ سوال دا ہو جاوے۔ بندے دی
زندگی کیہو جیہی ہوندی اے۔ گھر دے آسرے ہندے نیں۔ اللہ ہن تے اینوں لے جاوے۔ مر جانا ایں بندیاں
اللہ کسے نوں محتاجی نہ دکھاوے۔ (آمین) عزیزانِ گرامی میں عرض کر رہا آں پیا۔ موت ہووے
تے حسین ورگی۔ میرے آقا حسین امام عالی مقام نے فرمایا۔ اوس ویلے دی قوم سی یزید لوکاں
کہ لوگ اوہناں دے عقیدت مند نیں۔ سید زادے نیں۔ نبی پاک نے فضیلتاں بیان کیتیاں نیں۔ حالی تک اوہ
لوگ موجود نیں۔ کہ جنہاں نے ویکھیا اے۔ کہ مدینے دا تاجدار خطبہ دیندا پیا سی۔ مسجد نبوی شریف
تے حضور نبی پاک صلی اللہ علیہ وسلم منبر شریف تے بیٹھے نیں۔ تے دو چھوٹے چھوٹے بچے مسجد وچ آ گئے
اوہ دسدے نیں چھوٹے چھوٹے بچے ہوندے سی۔ اک قدم کدی اگے ہوندے تے پچھے کدی کدی کے چلدے نیں۔ کدی ڈگ پیندے۔ لڑکے
ڈگ پیندے۔ سیدنا امام حسین تے حضور دے کول بیٹھے ہوئے نیں۔ صحابہ کرام ویکھدے نیں پئے۔ نال
مسکرا رہے نیں۔ اشارہ دیندے نیں کہ شہزادے آ رہے نیں۔ اوہ کون نیں۔ حضرت مولا حسن
تے مولا حسین۔ دونویں نبی پاک دے نواسے۔ اللہ سائیں۔ اودھر نبی نے منبر چھوڑ دتا۔ اوہ کدی منبر
چھوڑدا پیا۔ جد شہزادیاں دا استقبال ہوندا اے پیا۔ منبر چھوڑ کے اجتماع دے وچ چلے گئے
نیں، حکماں تے ہزاراں دا اجتماع اے۔ امام الانبیاء جاندے نیں جا کے دوہاں شہزادیاں نوں اٹھا

Date

سکا۔ لے کے ممبر تے بہہ گئے۔ آپ نے اک سجے ول تے اک کھبے ول بٹھا لیا اے۔ حضرت مولا حسن جہڑے
نیں بسم اللہ مبارک تے۔ تے مولا حسین نوں ایدھر کھبے پاسے بٹھا لیا۔ فرمایا۔ او لوکو۔ خاندان نال میری
بات سن لوؤ۔ لوگ جیہڑے سارے ہین اوہناں دی توجہ جس ویلے پوری ہو گئی اے۔ میرے نبی نے فرمایا۔ اے لوکو ذرا توجہ
نال میری بات سن لوؤ۔ سارے متوجہ ہو گئے ہین۔ کیا بات اے دونوں شہزادے سامنے بیٹھے ہوئے ہین۔ امام الانبیاء
نے ہتھ چکے اے سارب العالمین۔ میں تے انہاں نال پیار کرنا واں۔ میرے نبی دے ہتھ اٹھے ہین۔ کیہڑے ہتھ۔ ید اللہ
فوق ایدیہم۔ جنہوں رب اپنے ہتھ آکھدا اے۔ پیا ـــ رب دی بارگاہ وچ عرض کردے ہین پئے۔ اے رب العالمین
میں انہاں نال پیار کرنا واں۔ یا اللہ توں وی انہاں نال پیار کر۔ ـــ سنو ذرا مسلمان بھائیو ـــ
فرمایا میں انہاں نال پیار کرناں واں۔ لوکو۔ تسی وی انہاں نال پیار کرو۔ حضور علیہ السلام
نے فرمایا۔ لوکو میں انہاں نال پیار کرناں واں۔ ایہہ میری بیٹی دے بیٹے ہین۔ ایہہ میری فاطمہ دے بیٹے ہین۔ میری
نسل انہاں توں چلے گی۔ میں انہاں نال پیار کرناں واں تسی وی انہاں نال پیار کرو۔ اے رب العالمین میں انہاں
نال پیار کرناں واں۔ تو وی انہاں نال پیار کر۔ یا اللہ جہڑا انہاں نال پیار کرے۔ توں اوہناں نال وی پیار کر۔
اوہ لوک ہالی تک موجود سن۔ جنہاں ایہہ ویکھیا کہ نبی محمدؐ نے انہاں نوں گودی وچ بٹھا رکھیا ہین۔
اوہ وی لوگ موجود سن جنہاں ویکھیا۔ کہ امام الانبیاء صلی اللہ علیہ وسلم۔ اپنیاں موہڈیاں تے سوار کردے سن۔
مولا حسین نوں لے کے چلدے ہین۔ پئے۔ عمر فاروق عرض کردے ہین پئے۔ سواری کتنی اچھی اے۔ میرے آقا علیہ السلام
نے فرمایا سوار وی کتنا اچھا اے۔ تے اعلیٰ اے۔ فرمایا سواری وی اعلیٰ اے۔ تے سوار وی اعلیٰ اے۔
یزید وی معلوم سی۔ کہ اوہ لوک موجود ہین جنہاں نے حسین دی فضیلت تے شان ویکھی اے بارگاہ نبوت دے اندر
یزید نے آکھیا مولا حسین نوں بیعت کرو۔ امام نے فرمایا دنیا دیا کتیا۔ تیری بیعت اسی کر سکنے آں۔
سوال ای پیدا نہیں ہوندا۔ اسی تے اوہ آں جنہاں دے پیو نے بیعت کیتی اے۔ صدیق اکبر دے ہتھاں تے
تے جے بیعت کیتی اے۔ تے عمر فاروق دے ہتھاں تے۔ تے پھر جے موقع آیا اے۔ تے عثمان غنی دے ہتھاں تے
بیعت کیتی اے۔ جے میرے بھائی نے بیعت کیتی اے۔ تے حضرت معاویہ رضی اللہ عنہ دے ہتھاں تے بیعت کیتی اے۔
اسی تے نیکاں دے ہتھاں تے بیعت کرنے آں۔
کچھ لوگ حضرت امیر معاویہ رضی اللہ عنہ کے متعلق بہت غلط قسم کی بات کرتے ہیں۔ حضور علیہ السلام
نے فرمایا۔ جو میرے صحابی کے متعلق برا کہے۔ جہنمی ہے۔ نوح علیہ السلام دا پتر جے کافر ہو جاوے تے
پیو دا کی گناہ۔ حضرت امیر معاویہ رضی اللہ عنہ صحابی ہین۔ حضور نے فرمایا۔ میرے صحابہ تے تنقید نہ کرو۔
انبیاء گناہوں سے پاک ہیں۔ اللہ نے فرمایا یا آدم اسکن انت وزوجک الجنۃ ـــ لغزش
واقع ہو سکتی ہے۔ بتقاضائے بشریت لغزش ہو سکتی ہے۔ اللہ کو منظور یہی تھا۔ میرے نبی نے فرمایا
میرا صحابی۔ اک سیر جو خیرات کرے اور اس کے مقابلے میں آنے والا احد پہاڑ جتنا سونا خیرات کرے۔

Date

جیہڑا اصحاب اس دا اوہدا کی مقام اے۔ جیہڑا ایمان دیاں نسلاں نال نبی پاک دے چہرے نوں ویکھ لو سا۔ اوہدی فضیلت۔
بالی وی کوئی آ گئے۔ گر میں نبی ورگا سا۔

اقتدار دے نشے وچ بہک جانا۔ یزید شاہ اقتدار دے نشے وچ قوم کو ستانا۔ یہ یزیدیت ہے۔
اور قوم کو اپنا بنانا۔ محمد علیہ السلام کا غلام بنانا۔ یہ حسینیت ہے۔ —— لطیفہ۔ نماز پڑھنا۔
اور ہر بار مرنا —— پہلا ایک رکعت کی بار نہیں —— بہر حال قوم کو ستانا۔ یہ یزیدیت ہے۔ اور
انصاف قائم کرنا۔ یہ حسینیت ہے۔ فرمایا تم بدمعاش اور عیاش کو کرنا چاہتے ہو۔ ہم دین مصطفیٰ
کو بلند کرنے کے لئے آئے ہیں۔ فرمایا یزید اوہدوں پیدا ای نہیں۔ بہر بات دی عظمت کی اے۔
میں عرض کراں آں۔ صفا تے مروہ دی توہین کرے تے کافر اے۔ کیونکہ اماں ہاجرہ دے قدم لگے نیں۔ اگر انسان دا انکار کرے۔ قرآن کی نص دا منکر اے۔ تے کافر اے۔ تے بے حسین نواسہ رسول نہیں۔ خونِ رسول وی اے۔ تے جیہڑا اوہناں دی توہین کرے۔ اوہ ایمان والا کیویں ہو سکدا اے۔
تو مومن کروا سی پیا۔ امام نے فرمایا بیعت نہیں کراں گا۔ امام عالی مقام نے کربلا ہے۔ تے
جس دے لئے شہادتاں ہوندیاں نیں پئیاں۔ تے عرض کر دیا نہیں ہے۔
—— تیرے دین کی خبر ہو یا الٰہی میں آہ کی کشتی کنارے لگا سا۔
حر بن ریاحی کی شہادت —— امام عالی مقام کا خطبہ فصاحت و بلاغت۔ اور فضیلت
کو بیان فرمایا —— سپہ سالار کے ماتھے پر پسینہ۔ اور نبی پاک کی زبان یاد آئے ہیں۔
نبی کی غلامی اصل حکومت۔ (حضرت کا حدیث بیان کرنا) —— وہب بن کلبی کی شہادت۔
عون و محمد کی شہادت۔ حضرت عباس علمدار کی شہادت۔ حضرت علی اکبر کی شہادت۔

خطاب سید شبیر حسین شاہ حافظ آبادی (جمعۃ المبارک محرم شریف)

حمد و ثنا = چند الفاظ حضرت تلاوت کیتے نیں۔ فرمایا اگر حصول جنت مقصود ہو۔ آخرت نوں بہتری مقصود اے۔
دنیا تے لوگ دو طرح دے نیں۔ میری دنیا سنور جائے۔ دین سنور جائے۔ آخرت سنور جائے۔ ربنا آتنا فی الدنیا ——
یا اللہ میری دنیا ٹھیک کر دے۔ میری آخرت ٹھیک کر دے۔ اور جہنم دے عذاب توں مینوں محفوظ رکھ۔ ہر آدمی ایہو ای چاہندا اے
میری دنیا سنور جائے۔ میرا حشر سنور جائے۔ اور جنت مل جائے۔ ایتھے دا سوہنا وقت لنگھ جائے۔ اوتھے دا
سوہنا وقت گزر جائے۔ اچھا وقت ملے۔ اچھائی دا لنگھے۔ عزت دا لنگھے۔ خالق کائنات نے فرمایا۔ اگر تیرا مطلب
مقصود ایہہ ہووے۔ اگر توں بہتری آلے پاسے جانا چاہندا ایں۔ اپنا دین دنیا سنوارنا چاہندا ایں۔ جے توں دعا واں کرنا ایں۔
ربنا آتنا فی الدنیا —— توں دعا ایہہ پورا کرن دا سلسلہ۔ جیہڑا اوہنوں طریقہ دسنے آں پئے۔ جیہڑا راہ دسنے
آں پئے۔ جیہڑے عمل دسنے آں پئے۔ اوہ بندے آ تے توں عمل کر لئے۔ تے ان شاء اللہ۔ تیرے دعا پوری کر دیاں گے۔

Date

پہلی بنیاد اے عقیدہ ۔ عمل جڑ سائے گا کرنا ۔ نماز پڑھے ۔ روزے رکھے ۔ حج کرے ۔ زکوٰۃ دیوے ۔ بڑے کم کرے ۔
مدینے دے منافق سارے ای کم کردے سن ۔ نمازاں پڑھدے سن ۔ روزے رکھدے سن ۔ حج کردے سن ۔ زکوٰتاں دیندے
سن ۔ داہڑیاں رکھیاں سن ۔ مسیتاں بناندے سن ۔ سارے کم کردے سن ۔ دل وچ نبی پاک دا پیار کوئی نہیں ۔ اگر
نیکی نال جنت لبھدی ہوندی ۔ تے شیطان نوں جنت لبھ جاندی ۔ اوہنے کوئی ڈاکہ نہیں ماریا ۔ چوری نہیں کیتی ۔
جانور نہیں کھولیا ۔ سنّت نہیں ماری ۔ کجھ نہیں کیتا ۔ کیتا کیہ ۔ صرف عقیدہ بدلیا ۔ نبی دے متعلق ۔ کہ میں ایہدے نالوں اچھا واں ۔
بس شیطان دا گناہ ای ایہہ اے ۔ ہور وی تُسی ویکھدے او جہڑا بس پیش ہوئی گناہ اے ۔ شیطان نے عبادت
کرن دی وی انتہا کر دتی ۔ چپے چپے تے سجدہ کیتا اے اللہ نوں منن والی وی انتہا کر دتی ہوئی سی ۔ اور ایہدا معلم بن گیا ۔
کہ معلم بن گیا سارے فرشتیاں دا ۔ کوئی عمل اس دا ایہو جیہا شریعت دے خلاف نہیں ۔ اک گناہ کوئی ماں دا لال
اس توں پہلے شیطان ہون توں پہلے کوئی اک گناہ کوئی ثابت نہیں کر سکدا ۔ اتنا بہترین کردار اتنا
اعلیٰ کردار ۔ اتنا پاکیزہ کردار ۔ اتنا بہتر کردار ویکھ کے رشک ہوندا سی ۔ کہ فرشتیاں نے اوہنوں استاد
من لیا ۔ ایہدا اعلیٰ کردار سی ۔ مگر جرم کی کیتا ۔ نہ اوہنے زنا کیتا اے ۔ نہ چوری نہ ڈاکہ ۔ نہ اس نے شراب
کجھ وی نہیں کیتا جرم کی کیتا اے ۔ جرم اکو ای کیتا اے ۔ اوہنے تعظیم نبوت دی نہیں کیتی ۔ اوہنے نبی دی تعظیم نہیں کیتی
واذ قلنا للملٰئکۃ اسجدوا ــــــ فرشتیو سجدہ کرو ۔ ساریاں کر لیا ۔ الا ابلیس ۔ ابلیس نے تکبر کیتا ۔ جلن در
کیتی ۔ رب آکھیا ۔ نبی دے مقابلے ۔ اوہنے آکھیا کی انا خیر منہ ۔ میں چنگا واں ۔

اس توں بعد اک بڑی وڈی گل اے جہڑی ملک ریاں چاہنا واں ۔ اس واسطے ذرا غور نال سن دیو ۔
انا خیر منہ میں ایہدے نالوں چنگا واں ۔ تے رب آکھیا ۔ وکان من الکافرین ۔ توں کافر ہو گیا ایں ۔ فاخرج انک من
الصاغرین ۔ میری بارگاہ وچوں دفع ہو جا ۔ نکل جا ۔ چوری نہیں کیتی شراب نہیں پیتی ۔ کوئی کم بھیڑا نہیں کیتا رب
نے کڈھیا کیوں اے ۔ اکو ای وجہ اے ۔ کہ نبی نالوں بہتر اے ۔ اس آکھیا ۔ انا خیر منہ ۔ اینی گل سی بس ہندی سی ۔
اوہ نبی نالوں افضل بنیا ۔ رب آکھیا ۔ وکان من الکافرین ۔ نکل جا ۔ دفع ہو جا ۔ فاخرج انک من الصاغرین ۔
اللہ نے نکال دیا ۔ معلوم ہوا ۔ دنیا دے سارے عمل جنے وی اچھے ہون ۔ اگر عقیدہ غلط ہوا ۔ عقیدہ غلط کیتا ۔
انا خیر منہ ۔ میں اس سے اچھا ہوں نبی سے بہتر ہیا ۔ اللہ نے فرمایا وکان من الکافرین ۔ اور جو یہ کہتے ہیں کہ بعض
اوقات ۔ کہ اشی اللہ اللہ کرنے سے نبی سے بڑھ بھی سکتا ہے ۔ میں دکھاتا ہوں بات غلط ہو ۔
میں توں اس دن خوشی ہووے گی جہڑا حال دا لال آکھے ۔ سرکار جی ایہ گل ٹھیک اے کوئی نہیں ۔ فان لم تفعلو ولن
تفعلو ۔ شیطان نے ایہو آکھیا ۔ انا خیر منہ ۔ تے انساناں ایہو آکھیا ۔ بعض اوقات اشی اللہ اللہ کرنے سے
نبی سے بڑھ بھی سکتا ہے ۔ تے شیطان آکھیا میں چنگا واں ۔ اس تے بے ایمان ہو گیا ۔ تے جے ایہ آکھن
اسی چنگے آں تے ایہہ بے ایمان نہیں ہوندے ۔ تے حضور صاحب دی طرح ۔ اللہ نے فرمایا واستعجلون لا ازلقون
من الیہا جب دیکھو بالشعار رب ۔ اے ماذا ان دیکھا جل دا الیا ۔ بعد وچ کون ہوندا ۔ سرکار دی حقیقت جھوٹا مردا ۔

Date

مولوی کیہا لوئیں کون ہوندے۔ پہلے منے مازاغ دے کاجل والیا تینوں۔ کیویں منے شیطان دے انگوں نہ منے۔ منے ایک
دے انگوں صدیق اکبر دی طرح منے۔ شیطان نے کی آکھیا اے۔ میں تے ایہدے نالوں چنگا واں۔

اگر میرا بندہ کولوں فیصلہ آ جائے۔ کہ جیہڑا شیطان وانگ منے جیہڑا آکھے میں تے بنی اکو جیہے آں
اوہ تے کافر اے۔ تے جیہڑا صدیق اکبر دی طرح منے اوہ تے مومن اے۔ پھر ویکھیا جیہڑا اے۔ اوہ سپاہی دی
حد دی پا کے آ جائے، چل بندا اے نا جیہڑا اوہدے سامنے آکھے لگ جائے۔ ایہہ دیکھو کہ بنی کریم دا گستاخ
تے نہیں۔ جیہڑے بنی کریم دی گستاخی کیتی۔ اک تے ایہہ منن اے کہ نماز پڑھدے وقت اگر بنی کا خیال آ جائے
تو بیل اور گدھے کے خیال سے برا ہے۔ منحول اینا ! اوہ والکبرۃ الاکبر ۔ فرمایا ایمان والے نہیں۔ یا اللہ
کیوں۔ فرمایا ایمان توں خالی ہین۔ یا اللہ کیویں۔ فرمایا یخدعون اللہ والذین امنو ــــ یشعرون ۔
فرمایا ایہہ دھوکے باز ہین۔ ایہہ دھوکہ دیندے ہین۔ ایہہ ایمان دار نہیں ایہہ دھوکے باز ہین۔

کتنی وڈی منافقت اے۔ اجے ایہہ کہ بنی دا خیال آ جائے۔ زنا۔ گدھے بیل نالوں برا۔ تے رب آہندا
اے۔ والسابقون الاولون من المہاجرین والانصار۔ تیا دسو جیہڑا صحابیاں کیہڑا ہویا۔ تے یا اللہ منے کیویں
اوہ وی منے ہین تے ایہہ وی منی دے ہین۔ کیویں منیا جائے۔ جیویں صدیق نے منیا اے۔ اجے منے میرے
بنی نوں جیویں صدیق اکبر نے منیا اے۔ جیویں عمر فاروق نے منیا اے۔ کیویں منیا اے صدیق تے۔ آؤ میں حدیث
پیش کرناں آں پیا۔ منیا اجے اے۔ صدیق اکبر نے۔ بنی دی طبیعت ناساز اے۔ فرمایا میرا ابوبکر نوں کہہ دیو
مسئلہ امامت تے کھڑا ہو جائے۔ حضور نے صدیق اکبر نے امامت شروع کیتی۔ ایتھے دی اک بات عرض کرناں
آں پیا اں۔ توجہ نال۔ امامت دا فیصلہ بنی سنا دے۔ جیہڑا صدیق اکبر دی امامت نوں نہ منے۔ اوہ بنی دے
فیصلے نوں نہیں من دا۔ جیہڑا حضور دے فیصلے نوں نہ منے۔ فلا وربک لا یومنون ـ رب آہندا اے تیرے
رب دی قسم جیہڑا تیرے فیصلے نوں نہیں نا من دا۔ اوہ ایمان والا نہیں ہو سکدا۔ صحابیاں جنے دعوے
کرے۔ رب آہندا اے اوہ ایمان والا نہیں ہو سکدا۔ صدیق مسئلہ امامت تے کھلو جائے۔ حضور دے
حجرے شریف دا اک لنگی سرسراہٹ پیدا ہوئی۔ بنی نے ویکھیا۔ صدیق مصلے تے کھلو کے صحابہ دی امامت
پئے کردے ہین۔ بنی پاک نے جس ویلے ویکھیا نال۔ تے صدیق نے سرسراہٹ سنی۔ تے صدیق نے کی کیتا مصلے
آلی تھاں توں نگاہ چکی۔ تے بنی دے چہرے اول کرلئی۔ حدیث بخاری دی اے۔ بنی پاک دے چہرے ول
منہ کر لیا۔ ــــ بولو، مفتیوں تے قاضیوں۔ کیا صدیق دی نماز وچ کوئی فرق پیا اے۔ توں آہندا
اے۔ بنی دا خیال آ جائے تے نماز نہیں ہوندی۔ ایتھے تے ساری توجہ ای حضور ول ہو گئی اے۔

چہرہ حضور ول کر لیا۔ کعبے ولوں منہ پھیر گیا۔ ہے کوئی مفتی جیہڑا فتویٰ لا کے جیہڑا آکھے صدیق دی
نماز نہیں ہوئی۔ ایہہ تے آہندا اے خیال نال نہیں ہوندی۔ ایتھے تے ساری توجہ حضور ول ہو گئی اے۔
نہیں خیال آ جائے تے نماز وچ خلل آ جاندا اے۔ تے دعا دی بجائے لو۔ رب اجعلنی مقیم الصلوٰۃ۔

Date

جد دی آہنا ایں ولڑیں او ہیدوں ادب نال آہندا اے۔ یا گستاخ ہو کے آہندا اے۔ تے جے ہوں دا
خیال آ جاندے اوتے ہنس آ گیا۔ اوہ وی تے ادب آلا ٹھاں ای نال۔ ماں دا ادب اے پیو دا ادب اے۔
اوہدے تے دھیان نہ آیو۔ نبی دے متعلق بڑا خیال اے۔

صدیق اکبر رضی اللہ عنہ نے منہ اودھر کر لیا۔ کعبے ولوں منہ پھر گیا ہے۔

اے حاجیو آؤ کہ شاہ دا رخ دیکھو۔

کعبہ تو دیکھ چکے اب کعبے کا کعبہ دیکھو۔

مکھا کی لیے نبی پاک توں قربان۔ کروڑاں کعبے ہون تے میرے نبی نالوں وڈے ہیں۔ میں اپنے ول نہیں گل کردا
پیا۔ روح المعانی شریف میرے کتب خانے وچ موجود اے۔ رب نے فرمایا محبوبا ساری دنیا دا قبلہ کعبہ
تے سوہنیا کعبے دا قبلہ میں رب۔ بات ذرا قابل غور اے۔ انت قبلتی۔ سوہنیا میرا قبلہ توں ایں۔
رب آہندا اے میری اطاعت کرو۔ یا اللہ تیری کی اطاعت اے۔ فرمایا جیویں رب حضور نوں منیا اے۔ توں
وی حضور نوں من لئے۔ توں وی قبلہ من میرے نبی نوں۔ ماڈا نہ رہیا کا جل والے نوں۔

سلسلہ پڑھدے نے مسلماناں نوں گمراہ کرناں۔ مسلماں بنیا کچھو۔ میں عرض کرناں آں پیا۔ ایہہ منوں
جیویں صدیق نے منیا اے۔ صدیق نے ویکھیا۔ نبی دا خیال آیا۔ دل وچ خیال آیا۔ نبی شریف لیانا چاہندے
ہیں۔ مصلے توں پچھاں ہٹ گئے۔ دوران نماز تعظیم مصطفے کیتی اے۔ میرے نبی نے ویکھیا صدیق اگے
ہو جاؤ۔ مسلماناں دی امامت کراؤ۔ نبی دی تعمیل حکم کر دیا ہویا ہاں۔ صدیق پھر اگے ہو گئے ہیں۔
معلوم ہویا۔ دوران نماز صدیق نے تعمیل حکم رسول وی کیتی اے تے تعظیم رسول وی کیتی اے۔

حضور علیہ السلام نے منافقاں دی خبر دتی اے۔ بخاری دی حدیث۔ حضور علیہ السلام مال
غنیمت تقسیم کر رہے ہیں۔ تے اک آہندا اے۔ عدل کرو۔ ایہہ ایڈے وڈے تبلیغے سن۔ ایہنا پیو وی نبی
نوں تبلیغے پیا کردا اے۔

میرے نبی نوں اپنے منو۔ جیویں صدیق اکبر نے منیا۔ تعظیم رسول وی کیتی اے۔ تے تعمیل حکم رسول وی
کیتی اے۔ اللہ فرماندا اے۔ یا ایہا الذین آمنوا استجیبوا للہ وللرسول اذا دعاکم ــــ فرمایا اے لوکو۔ جدوں
میرا نبی بلائے۔ ہر شے چھڈو۔ پہلاں میرے نبی دی بارگاہ وچ آ جاؤ۔ اللہ نے کسے نوں نہیں فرمایا او فلانیاں
میری گل سن جانگیں۔ ہاں ہیں۔ ارشاد نبی دا ہوندا سی۔ نماز نبی دی ہوندی اے۔ فرمایا میرا نبی کہندا
ہر شے چھڈو۔ پہلاں میرے نبی دی حکم دی تعمیل کرو۔ تاکہ لوکاں نوں پتہ لگ جائے کہ ساری عبادت
مدینے دے تاجدار دی عبدی اے۔ فرمایا پہلوں شروں نے۔ والسابقون الاولون من المہاجرین ــــ
سوہنیا پہلا توں کون ہوئے۔ پہلاں دے شوانے۔ پھر کی ہوئے والذین اتبعوھم۔ پھر نے اصحاب رسول نوں۔ نا جرک
پترے دسے ہو گئے ہیں۔ صدیق اکبر نوں منے۔ عمر فاروق نوں منے۔ سب رسالتاں نوں منے۔ رضی اللہ عنہم ورضوا عنہ۔

Date

نبی پاک صلی اللہ علیہ وسلم تقسیم کر رہے سی نا۔ اوہنے کہیا یا محمد عدل کرو۔ آپ نے فرمایا میرے توں زیادہ زمین تے کہنے عدل کرنا اے۔ حضرت فاروق عرض کیتی یا رسول اللہ سر قلم کر دیاں۔ فرمایا نہیں کیونکہ اگے اوہ جائے گا اللہ کرے گا۔ نبی پاک نے فرمایا ایہدے وچوں اک قوم پیدا ہووے گی۔ چنگیاں نمازاں پڑھن گے۔ ایڈے نمازی ہون گے کہ تسی اپنیاں نمازاں نوں ہیچ سمجھو گے۔ فرمایا قرآن بڑا پڑھن گے۔ حلق توں تھلے نہیں اترے گا۔ فرمایا دین وچوں انج نکل گئے ہون گے۔ جیویں شکار وچوں تیر نکل گیا اے۔ جدوں شکار دے وچوں تیر نکلدا اے۔ شکار دی جان لے جاندا اے۔ فرمایا بظاہر شکل دین دار دی ہووے گی۔ دین دے دشمن ہون گے۔ دین دی دشمنی کی ہووے گی۔ فرمایا نماز روزے دے پابند ہون گے۔ پر نبی دے نال محبت نہ ہووے گی۔ دین تے میرے نبی دی محبت دا ناں اے۔ جب تک کائنات دی ہر شے نالوں ودھ پیار نہ کرو۔ اودوں تک مسلمان نہیں ہو سکدا سے ڈاتے عشرہ و اے۔ ؎

؎ رسول اللہ توں صدقے جان میری۔

زندگی میری ہیں تو قربان میری۔

عزیزان گرامی ہر شے نالوں ودھ کے پیار کرنا۔ ایہہ دین اے۔ بخاری شریف کتاب الایمان۔ نبی پاک نے فرمایا اینے نمازی ہون گے تسی اپنیاں نمازاں نوں ہیچ سمجھو گے۔ فرمایا ایڈے چنگے اعمال کرن گے۔ تسی اپنے اعمالاں نوں ہیچ سمجھو گے۔ اوہ اعمال بڑے کرن گے۔ نمازاں پڑھن گے۔ فرمایا دین وچوں انج نکل گئے ہون گے۔ جیویں شکار وچوں تیر نکلدا اے۔ یا رسول اللہ نشانی کی اے اوہناں دی۔ فرمایا سر دی ٹنڈ ؎ حضور نے پہلوں دس دتا۔ قرآن آکھدا اے۔ دین دے ہادی ہون گے پر دلاں وچ نبی دا پیار نہیں ہووے گا۔ مدینے دے منافق وی سارے۔ گل نماز ہووے ذمہ دار آں۔ جہاد دسانبڑے نہیں جان گے۔

فرمایا۔ والذین اتبعوھم۔ منوا بج جیویں صحابہ کرام نے منیا اے۔ تبلیغی جماعت نے اک عاشق رسول نوں قتل کر دیا۔ —

صحابہ کرام نے حضور دے ناں تے مال جان اولاد سب کجھ قربان کر دتا۔ جناب صدیق اکبر نے ہوویں ... تے مولا مرتضیٰ تے مولا حسن تے مولا حسین۔ اوہناں دی طرح مینے جان ہر شے اسلام دے ناں تے قربان کیتی اے۔ صحابہ کرام توں ایہہ چلیا تے جناب حسین دی واری آئی۔ ہر شے قربان کر دتی۔

؎ شرف دین کی خبر ہو پائی — من آ دیں گا کشتی کنارے لگے

بہوں شاباش۔

(signature)

12-8-05

Date

شانِ رسالت

پیر سید شبیر حسین شاہ

قد جاءکم نور وکتاب مبین ۔ محترم سامعین حضرات چند حضرات ہیں تلاوت کیتے نیں ۔ حضرات آدم علیہ السلام توں انبیاء دی آمد دا سلسلہ شروع ہویا ۔ نبی آئے کلیم آئے خلیل آئے ذبیح آئے ۔ بڑی عظمت والے شان والے وقار والے ۔ مگر کسے دی آمد تے ایہہ اعلان نہیں سی جو عیسیٰ علیہ السلام دی آمد تے اعلان ہویا اے ۔ اوہناں اعلاناں وچوں اک اعلان ایہہ وے ۔ قد جاءکم من اللہ نور کہ لوکو ۔ تہاڈے ول میرا نور آ گیا اے ۔ کتاب مبین اور کتاب مبین آ گئی ۔ میں اینوں ریپیٹ کرن لگا واں ۔ دوبارہ کہن لگا واں ۔ جدوں کوئی مہمان اوندا اے ۔ تے دو تن چیزاں اوہدے متعلقہ ہوندیاں نیں ۔ کون اے ۔ کتھوں آیا اے ۔ کی لین آیا اے ۔ کی لے کے آیا اے ۔ ایہہ میری ساری تقریر دی جان اے ۔ ایہہ چیزاں چلے بولنا آں پیا ۔ ایہہ آون والا کتھوں آیا اے ۔ کی لین آیا اے ۔ کی لے کے آیا اے ۔ کیہڑیں کے آیا اے ۔ تے کون اے ۔ آون والا کتھوں آیا اے ۔ کون اے ۔ کی لین آیا اے ۔ کی لے کے آیا اے ۔ سمجھ آئی اے گل دی ۔ یا اللہ ایہہ آون والا کون اے ۔ فرمایا نور ۔ قد جاءکم من اللہ نور ۔ ایہہ آیا کتھوں اے ۔ فرمایا اللہ ولوں ۔ لے کے کی آیا اے ۔ فرمایا وکتاب مبین ۔ لکھی کتاب لے کے آیا اے ۔ کیہدے واسطے آیا اے ۔ ہدایت دین واسطے آیا اے ۔ بات نوں ذرا توجہ نال سنو ۔ رب آہندا اے پیا ۔ تہاڈے ول آیا اے ۔ عرض کرناں آں پیا ۔ کہ آیا ۔ اوندا اوہ اے ۔ جہڑا پہلاں ہووے ۔ جہڑا ہووے ناں اوہ اوندا نہیں ۔ میں کدھرے پئے ساں تے آیا آں ناں ۔ جے میں ہوندا ای نہ تے ۔ (اوناں کی سی)

اوندا اوہ اے جہڑا پہلاں ہووے ۔

بندہ کوئی بکھیا جا کے ۔ کیوں بھائی کدھر چلیا ایں ۔ دو چار بہن بھرا آ گئے نیں ۔ لاہور تے سوروں کر کھولا ۔ اوہ پہلاں پئے سن تے آ گئے نیں ۔ جے ہوندے ناں تے اوناں کس سی ۔ رب آکھیا اے تہاڈے ول آیا اے ۔ یارسول اللہ تسی پہلاں وی سی سو ۔ فرمایا ہاں یارسول اللہ ۔ پہلاں تے تسی 12 ربیع الاول شریف کلے سی وچ ۔ سیدہ آمنہ دے ۔ انہاں دے گھر پیدا ہوئے سو ۔ یارسول اللہ اوس پہلاں وی سو ۔ فرمایا ہاں پہلاں وی ساں ۔ کدوں تک ۔ کلیم ، خلیل ، ذبیح اوہدے بنی آئے ۔ انہاں توں ۔ فرمایا ہاں کوئی بندہ وی نہیں سی ۔ فرمایا کنت نبیا وآدم بین الروح والجسد ۔ میری نبوت اودوں وی چمکدی سی پئی ۔ جدوں آدم دے جسم دا وجود ہالی روح وی داخل نہیں ہویا ۔ جے توجہ ہووے تے اک بار اک جملہ پلس کر جاں ۔ ٹوپی پہلاں اسی ۔ کہ سر پہلاں اسی ۔ اوہ تاج پہلاں ہوندا اے ۔ کہ بادشاہ پہلاں ہوندا اے ۔ نبی آہندا اے پیا کنت نبیا ——— میری نبوت اودوں دی چمکدی سی پئی جدوں ہالے آدم دے جسم وچ روح وی داخل ہوئی ۔ تے نبوت صفت اسی ۔ نبی موصوف اے ۔ فرمایا اوہدوں نبوت سی ۔ میرا بن نبوت توں وی پہلاں ۔ ایتھے اک ہور ضمنی گل گنا آں کرن ۔

Date

جیہڑے لوگ کہندے نیں۔ نہیں چالیاں سالاں توں بعد نبی نوں نبوت ملی۔ اینج آکھدے نیں اسی قرآن حدیث
نوں منندے آں۔ میں آکھیا قرآن حدیث نال ہٹا دا کی واسطہ۔ جے قرآن حدیث نوں منو۔ تے نبی آکھدا
اے پیا۔ کنت نبیا ——— حدیث نہ ہوندا۔ چور چوری کرے ہتھ کٹو۔ خطیب جھوٹ بولے تے زبان کٹو۔
میں حدیث نہ وکھاواں دس نکو ایہہ انعام دیاں گا۔ جیہڑا اوہناں پیغمبراں دے کھاتے وچ ایہہ ضرور آکھو جیہڑی گل
جو پکی اے۔ اوہو ہی رعب بناں آکھی گل اے آکھاں۔ دینہاں تے آنا وی پوسے تے جیہڑا حال ہوندا اے۔
فرمایا۔ کنت آدم نبیا ——— والجسد۔ میری نبوت اودوں وی پکی سی۔ جدوں آدم دا جسم
دے وچ آلی روح دی داخل ——— معلوم ہویا نبی عالم ارواح وچ وی نبی ہوندا اے۔ قرآن آکھدا اے
پیا۔ واذ اخذ اللہ میثاق ——— اللہ نے عالم ارواح وچ وی نبیاں نوں نبی آکھیا۔ معلوم ہویا نبی عالم
ارواح وچ وی نبی ہوندا اے۔ ماں دی پشت وچ وی نبی ہوندا اے۔ ماں دے شکم اقدس وچ جدوں اوندا اے
اودوں وی نبی ہوندا اے۔ جدوں پیدا ہوندا اے نبی بن کے ہی پیدا ہوندا اے۔ ایہہ رب دی مرضی اے۔ چاہے
پنگھوڑے وچ اعلان کرا لوے۔ چاہے چالیاں سالاں توں بعد کرا لوے۔ ایہہ رب دی مرضی اے ناں۔ حضرت
عیسیٰ کولوں پنگھوڑے وچ اعلان کروایا۔ لوکاں نے آکھیا سی۔ ایڈے نیک یہودی دی دھی ہو کے ایڈی چنگی ماں دی
دھی ہو کے۔ بغیر شادی توں بچہ جم لیا ای۔ ایہہ کتھوں لیاندا ای ایہہ کون ای۔ رب نے آکھیا سی توں نہ بولیں۔
جیہڑا پچھن آوے۔ آکھیں اس منڈے کولوں ای پچھ لو۔ اس بچے کولوں ای پچھ لو ———
لوکاں نے الزام لگایا سی۔ بغیر شادی توں بچے نوں جنم دے لیا ای۔ کون اے کتھوں آیا اے۔ رب
نے آکھیا سی توں نہیں بولنا۔ ایدے آپے کولوں پچھ لو۔ جس ویلے اوہ ماں کولوں پچھیا۔ اوہناں وکھایا تے بولے ای نہ
آپے نے فرمایا بچہ بولو۔ جس ویلے دوجی وارہ پچھیا فرمایا میں اللہ دا نبی بن کے آیا آں۔ حضرت عیسیٰ علیہ السلام نے
پنگھوڑے دے وچ اعلان کیتا۔ فرمایا پہلی واری ماں دی پاکدامنی دی گواہی دتی۔ فرمایا مینوں اللہ نے بھیجیا میں اللہ دا نبی بن کے آیا واں
توجہ ہو رہی اے میں اک چھوٹی جہی گل کر جاواں۔ پہلی وار کیوں نہ بولے۔ دوجی واری حکم بول پئے۔ پہلی واری
اس واسطے۔ جیہڑا میری ماں نوں برا آکھے میں اوہدے نال گلاں کراں۔ ایہہ میری ماں تے تنقید کرن تے میں اوہناں نال
گلاں کراں۔ انی لیک من الصغیر ——— اعملتم۔ جیہڑا عیسیٰ علیہ السلام دی ماں تے تنقید کرن والیاں
دی کلام کرنا گوارہ نہ کیتا۔ رب دا حکم سی تے عیسیٰ بول پئے۔ تے میں آکھنا آں جیہڑی ماں دی توہین کرن والا اے
توں اوہدے نال جیہڑا پاندا پھریں۔ ایہہ شریعت وچ غیرت تے کوئی نہ نہ ہوئی۔
عزیزاں گزارش کرناں کراں پیا۔ توجہ فرمانا۔ توجہ ہو رہی اے۔ اک ہور بارک جیا نکتہ پیش کر جاواں۔
پہلے توجہ عیسیٰ علیہ السلام بولے۔ کہ میں اللہ دا نبی آں۔ تے فائدہ کیتوں دتا ماں نوں۔ پنگھوڑے وچ کلام کر کے
تے نفع دتا ماں نوں۔ بڑی نعمت اے بچہ ہو کے پنگھوڑے وچ بولے۔ ——— میرے نبی نے وی کلام کیتا اے۔ میرے
نبی نے پیدا ہوندیاں سار ای کلام کیتا اے۔ سیدہ آمنہ فرماندیاں نیں۔ جس ویلے نبی آئے سن۔ تے اللہ دیاں

Date

سر سجدے وچ اے تے ہونٹ ہلدے پئے سن۔ سلام ہوندا رہیا پیا۔ میں کن قریب کیتے تے آواز آوندی رہی پئی۔
یارب ھب لی امتی۔ یا اللہ میری امت نوں بخشش لویں۔ عیسیٰ کلام کرسے تے نفع مال نوں۔ نبی کلام
کرے تے نفع پوری کائنات نوں۔ ۔۔۔ میرا نبی کائنات دا بھلا منگدا رہیا پیا۔ بہر سے تے بڑا واسطے
دعاواں کردا رہیا پیا۔ موسیٰ علیہ السلام نے کلام کیتا تے فائدہ مال نوں ہویا۔ میرا نبی نے کلام کیتا تے
فائدہ تُسیں تے میں نوں ہو گیا۔ اللہ سر سجدے وچ اے۔ تے عرض کردا پئے نیں کہ یارب ھب لی
اُمتی ۔ ۔ وہ نبیوں میں رحمت لقب پانے والے۔
۔ مصیبت میں غیروں کے کام آنے والے (رحمت اللعالمین)
۔ وہ اپنے پرائے کا غم کھانے والے

عزیزاں گل میرا نبی ست کلام کیتا۔ جس ویلے خطیب بولدا اے۔ تسی منزہ بنہ سالو تے جس ویلے تسی بولدے اور
تے میں نوں مال مزا آوندا اے۔ عاشقاں آلی ترتیب پڑھا رہیا دکا رہیا۔ ۔ میں عرض کرنا آیا ہیاں۔
دنیا تے نبی آکھیا کنت نبیا وآدم بین الروح والجسد۔ میں اودوں دا نبی ساں۔ جدوں آدم دے جسم وچ روح داخل نئیں
ہویا۔ اوہ آہندے نیں چالیہاں سالاں توں بعد نبی نوں نبوت ملی۔ (العیاذ باللہ)۔ آپ تے اوہو جیا۔
منکر ہوندا جیڑا اس گیا اے۔ اوہ آہندا اے۔ میرے کول بالکل اخبار دی کٹنگ موجود اے۔ اوہنے آکھیا عرب کے ایک
چرواہے کو علم نہیں تھا کہ میں نبی بننے والا ہوں۔ ۲۰ مرتبہ گر اللہ نے اسے نبی بنا دیا۔ اسی توں عرب دا
چہرہ ویکھیا اے۔ تیرے مذہب دا امام ابوجہل اے۔ میرے مذہب دا امام صدیق اے۔ انہاں عرب دا چہرہ
ویکھیا اے۔ یا بے ہوداں دی زبان وچ ترجمہ کر لیئے۔ بابے بلھے شاہ ہوری ۔ اوہ آہندے نیں۔
۔ جان تے لبا لو ہن جان تے۔ میرے ویہڑے آ وڑ میرے یار۔
لوکاں بھالو جاں مشہور اداں۔ میرے واسطے دین ایمان رہیا۔ ویہڑے آ وڑ میرے۔

ابوجہل آیا۔ آکے کہندا اے تیرا ورگا کوئی کوئی نئیں ویکھیا۔ آپ نے فرمایا صدق اے۔ صدیق آئے عرض کرد
نئیں سوہنیا تیرا ثانی کوئی نئیں۔ ۔ بس سانوں تے دین ایمان دسا۔
عرض کرنا آں انہاں تے عرب دا چہرہ ویکھیا۔ ابوجہل نے عرب دا چہرہ ماں تکیا۔ ابولہب نے عرب دا چہرہ
ویکھیا۔ تاں ساں منافقاں نے عرب دا چہرہ ویکھیا۔ پر صدیق نے کی تکیا؟ بس سانوں تے دین تے ایمان والے۔
انہاں ای فرق اے۔ انہاں دا امام توں عرب دا چھکرو دسیا اے۔ میرے امام نوں کائنات دا بادشاہ
دسیا اے۔ میرا امام صدیق اے۔ انہاں دا امام ابوجہل اے۔ تینوں اوہ تے دسیا اے کہ عرب دے وچ
بکریاں چار دا اے۔ تینوں اوہ نئیں دسیا کہ عرشاں تے وی اینہاں استقبال ہوندا اے۔ تینوں اوہ تے دسیا اے
کہ حلیمہ دائی بکریاں لے کے ٹریا اے۔ تینوں اوہ نئیں دسیا۔ جبریل نبی دیاں تلیاں تے اپنا چہرہ ملدا رہیا پیا۔ تینوں
اوہ تے دسیا اے کہ عرب دے وچ بکریاں چار دا رہیا۔ تینوں اوہ نئیں دسیا کہ آسماناں تے وی اینہاں استقبال ہوندا

Date

عرش اینہے واسطے سجائے جاندے پئے نیں۔ ایہ تے کائنات داوالی تے وارث۔ یا کے رب نے بھیجیا اے۔ تو عرض
کرناں آلایا۔ میرا بنی اوس ویلے وی بنی سی۔ جدوں آدم دے جسم دا مٹی گاری وچ وی داخل نہیں سی ہویا۔ یا رسول اللہ
پھیر تے ستے آدم علیہ السلام توں وی پہلاں دا ہوئے۔

حضرت جابر حاضر خدمت ہو گئے۔ عرض کیتی یا رسول اللہ فداک امی ابی۔ کملی والیا میریا ماں پیو قربان
جان اک مسئلہ اے۔ فرمایا۔ کی مسئلہ اے۔ عرض کیتی مسئلہ ایہ وے۔ کہ رب دیاں چیزاں توں پہلاں
رب نے کہڑی شے نوں پیدا کیتا اے۔ فرمایا یا جابر ان اللہ خلق ——— جابر ہر شے توں پہلے تیرے
رب نے تیرے نبی دا نور نوں پیدا کیتا اے۔ اوہدوں نہ عرش نہ کرسی نہ لوح نہ قلم۔ نہ زمین نہ آسمان۔ نباتات
جمادات حیوانات جن نہ انسان۔ کوئی شے پیدا نہیں ہوئی۔ ساریاں توں پہلاں قبل الاشیاء کہ ہر شے توں
پہلے تیرے نبی دا نور رب نے اپنے نور توں پیدا کیتا اے۔ اینج کہہ لے۔ نہ خدا سی۔ نہ مصطفیٰ سی۔ ایہدا ترجمہ اینج کر لے
دلیل میری قرآن تے حدیث اے۔ شعر میرا ذوق اے۔ ے ایہدا ترجمہ اینج کر لئے۔

ے بس احد سی نہ احمد سی۔ ایہ کل پسارا کل بنیا۔
یاراں دیاں گلاں یار جانن۔ آدم تے پیار اکل بنیا ـــ
داتا صاحب کے نزدیک دربار قوالی کا ہونا ——— مدینے جاناں اے =
ے ایہ گلاں تے کن توں پہلے دیاں۔ کن دا تے اشارہ کل بنیا۔

تو میرے پیرو مرشد نے کیتی اے عرض کرناں آن پیا۔ ساریاں توں پہلے اوس نہ عرش نہ کرسی۔ نہ لوح نہ قلم۔ فرمایا۔ یا جابر
ان اللہ ——— تیرے نبی دا نور پیدا کیتا تیرے نبی دا نور نوں۔ من نورہٖ۔ اپنے نور دے وچوں پیدا کیتا۔ ———
استغفراللہ۔ ماشاء اللہ۔ تبارک اللہ۔ صبغۃ اللہ۔ لسان اللہ۔ عند اللہ۔ عنایت اللہ۔ فنافی اللہ۔ لاحول ولا قوۃ الا باللہ
نور توں سے۔ کاکا برکت اللہ۔ صبغۃ اللہ لسان اللہ۔ عند اللہ عنایت اللہ۔ فنافی اللہ لعنۃ اللہ۔ لاحول ولا قوۃ الا باللہ۔ ایہ
شرک اے۔ ویکھیں نا۔ کاکا برکت اللہ۔ جاپنگر اللہ دے نور دا ٹکڑا ہو گئے۔ (العیاذ باللہ) کی جیڑا
اللہ دے نور دا ٹکڑا کہندے نے ایہ بے ایمان اے۔ جیڑا اللہ دے نور دا حصہ نبی نوں منے بے ایمان اے۔ ہر عقل پوری تو
نہ خدا سے وڈا ای ہے ———

حضور دی حدیث۔ اسدے جیڑا مسجد وچ بیٹھدا اے نال۔ ایہو دین دی سمجھ دیندا اے۔ انہاں نوں سمجھ
سے اک کوئی جیہی۔ ایہدے بے شعور نیں۔ تو عرض کر رہیا آں سامعین۔ پہلے آس ہور اعتراض اے
میں ایہدا اوس جواب دیا جاں۔ جی بس ایہ حدیث ای کوئی نہیں۔ مصنف عبدالرزاق تے
حدیث لکھی اے۔ ایہ حدیث ای کوئی نہیں۔ میں آکھیا۔ مصنف عبدالرزاق کول اے۔ ویکھو ایہنوں نہیں جانوا
آکھے نہیں ناں حدیث اوتھے کوئی نہیں ناں۔ میں آکھیا میں تے پڑھی اے نشر الطیب وچوں۔ مولوی اشرف
علی تھانوی۔ اوہنے صفحہ 6 تے اتے حدیث لکھی اے۔ ہن دو ای صورتاں نیں۔ کہ نبی پاک نے فرمایا

Date

جہڑا ایہہ اوہدے ول جھوٹ منسوب کرے۔ اوہ سدھا جہنمی اے۔ یعنی آکھے ایہہ حدیث اے تے ہووے ناں۔
اوہ کی اے جہنمی۔ ہن جے حدیث نہ ہووے۔ تے مولوی اشرف علی نے جھوٹ منسوب کیتا اے تاں ایہہ وی
آل۔ یا تے حکیم الامت نوں جہنمی کہہ دے۔ تے یا ایہدی حدیث نوں صحیح من لے۔ تیری دل اے جہڑی
شئے قبول کریں گا۔ جہڑا فیصلہ کریں گا سانوں قبول اے۔ اوہدی وجہ ایہہ میرا مشورہ ایہہ وے۔ حدیث
نوں من لے ایمان وی بچ جائے گا۔ تے تیرا حکیم الامت وی بچ جائے گا۔ تے جے حدیث نہ منیں تے
حکیم الامت وی گیا۔ تے نال ای تیرا ایمان وی گیا۔ اگوں تیری مرضی اے۔ ساڈا کم اے نیکی دا مشورہ
دینا۔ اگوں تیری مرضی بھانویں پئی منیں من۔ بھانویں من تے بھانویں نہ من۔ تعلق صرف پہچان تک اے۔ اصل
دینک اے۔ اگوں منا نہ منا تیرے وس اپنی مرضی اے۔

عزیزان گرامی میں عرض کر رہیا آں پیا فرمایا۔ من نورہ۔ اپنے نور دے وچوں تینوں جمع نور کے
ہو گئے۔ میں آکھیا نہ اکّے ویکھو جے چالی گز دا گھاں ہووے۔ دس گز کڈھ لئیے تے باقی رہ گیا۔ ایہہ تے رب دا نور
دی حصے ہو گیا ———

توجہ زمانا ذرا مسلماناں۔ میں آکھیا۔ اہلسنت والجماعت دا عقیدہ اے۔ جہڑا حصہ یا ٹوٹا بنے اوہ مسلمان
اوہ ہو سکدا نہیں۔ عقیدہ کہیڑی اے۔ میں آکھیا آ جیویں میں تینوں دس دیناں آں۔ ایہہ آئینہ اے۔ شیشہ
وچہ کی اے۔ میرا عکس۔ میں اوہ نہیں۔ اوہ میں نہیں۔ اوہ میرے توں جدا نہیں میں اوہدے توں جدا نہیں
میں میں واں اوہ اوہ اے۔ ہے وہ میرا وجود تے میرا انگ کمبلاوی نہیں۔ اوہ میرا عکس اے میرا پرتو اے۔
میرا نبی رب دے حسن و جمال دا عکس اے۔

اوہ سمجھ مسئلہ نوں ذرا توجہ نال۔ ایہہ دیوار نال آئینہ لگا ہووے تے وچہ میرا عکس آ گیا سامنے دیوار
اے۔ تسی مینوں ویکھ نہیں سکدے۔ حجاب آ پردہ اے۔ دیوار اے۔ تسی مینوں ویکھ نہیں سکدے۔ مگر شیشے
وچہ میرا عکس نظر آوندا اے پیا۔ جس ویلے ویکھو گے تے کی آکھو گے۔ اوہ شاہ ہوری نیں۔ میں تہانوں حالانکہ
دسدا نہیں۔ مگر اوہ عکس ویکھ کے میرے تے یقین ہو جائے گا۔ بھانویں میں مطلق ایتھے نظر نہیں آوندا پیا پر
میں ہاں۔ کیوں جے عکس دسدا اے پیا کہ میں ہاں۔ بھانویں میں نہ دساں۔ اوہنوں ویکھ کے میری ذات تے یقین
ہو جائے گا۔ میرا نبی رب دے حسن و جمال دا عکس بھانویں رب نہیں دسدا۔ پر نبی نوں ویکھیاں یقین ہو جاندا
اے کہ رب ہے گا۔ تاجدار بریلی بولے تے علم کوڑھا ——

دیکھنے والے تو کہتے ہیں اللہ اللہ — یاد آتا ہے خدا دیکھ کے صورت تیری۔
سیدی یا رسول اللہ ساڈا عقیدہ اے — یاد آتا ہے خدا دیکھ کے صورت تیری ——

سرکار جنہوں خدا نہیں من دے۔ جنہوں ویکھیاں خدا یاد آ جاندا اے۔ نبی نوں ویکھیا اللہ تے یقین ہو جاندا
اے۔ عبداللہ بن سلام یہودیاں دے بہت بڑے عالم۔ یہودی لے کے آئے نبی نال مقابلہ کرن واسطے

Date

اسے بنی نال مناظرہ کرساں گا۔ عبداللہ بن سلام جس ویلے آئے نیں۔ پہلی نگاہ پئی۔ وضعی دا چہرہ نوں ویکھیا تے نال ای کلمہ پڑھ گئے۔ آکھن لگے ایہہ چہرہ کسے جھوٹے دا ہو سکدا ای نہیں۔ ؎

؎ ویکھنے والے تو کہتے ہیں اللہ اللہ ۔ یاد آتا ہے خدا دیکھ کے صورت تیری ۔

سوہنا ایتھوں ویکھیاں خدا یاد آ جاندا اے۔ تو عرض کر رہیاں آں پیارے معزز حضرات۔ میرا بنی ساریاں توں پہلے۔ نور نبیت من نورہ۔ پہلاں بنی دے نور نوں پیدا کیتا۔ اگا گا امام رازی دی تفسیر پڑھ کے ویکھو۔ الحمد شریف علی تفا توں ایس ساری حدیث نوں بیان کردا رہیا۔ آہندا اے جتنے چاہیا اللہ نے ایہہ نور سیر کردا رہیا۔ اللہ دی حمد و ثنا کردا رہیا۔ جس ویلے آدم علیہ السلام نوں پیدا فرمایا۔ جناب آدم علیہ السلام دے وچ نور منتقل کیتا گیا۔ بڑی طویل حدیث اے۔ چنانچہ امام رازی فرماندے نیں۔ ایدھر منتقل ہویا۔ پیشانی وچ آیا۔ انگوٹھے وچ آیا۔ جناب آدم علیہ السلام دے وچ نور آیا۔ پھر ایہہ نور منتقلات فرماندے جاندے۔ پاک پشتاں تے پاک رحماں وچ نور منتقل ہوندا ہویا۔ اوہندا رہیا۔ جناب سیدنا عبداللہ تک پہنچیا۔ پھر جناب سیدہ آمنہ وچ آیا۔

ویکھیں نا اوہناں کلمہ نہیں سی پڑھیا (مولویو) ایہی حال دے لیا توں پنیا ہیں تھا ہر ہی کم کر ہوں۔ آکھنا سبحان اللہ بے پایاں ہوراں دی کیا بات اے تے بنی دے والدین تے تنقید۔ نہیں مسلمان نہیں سن۔ کون کہندا اے مسلمان نہیں سن۔ میں کہنا واں۔ میں قرآن و حدیث چوں ثابت کرنا واں میرے بنی دے والدین مسلمان سن۔ ایہہ مفسرین دی کتاب چوں ثابت کرناں آں میرے بنی نے اپنی امت وچ داخل فرمایا اوہناں نوں۔ اپنے والدین نوں زندہ کیتا۔ اوہناں نوں کلمہ پڑھا کے تے اپنی امت وچ وی داخل کیتا اوہناں نوں۔ ایہہ گل غلط ہووے۔ اک نکتہ نہیں دس نکتے نہیں ۲۰ نکتے دسو پیو ہاں گا۔ گل غلط ہووے تاں میں ذمہ دار آں۔ عدالت وچ کٹہرے وچ کھلے سکدے او۔ جے گل غلط ہووے۔ جے گل سچی ہووے تے مر جاناں ایں ہزاراں من مٹی پئے جانی اے۔ مولویو! کیسے نال ہنس جانا۔ ایہہ ند ہوگے پتھر ایتھے دھرتیاں وچ پئے کے گڑ جاؤ۔ جاندیاں فرشتیاں کول ٹھیڈا اگے ہو کے مارنے نیں۔ اوتھے کیسے کم ہنس اونا۔ بولو تے سہی۔ تاں سمجھاں سائیاں پچھیاں رہ جانا ایں۔ کیسے نال ہنس جانا۔ اوتھے یا اپنی چند یا میرے بنی دا کرم ہووے گا۔ تے ساڈوں تے کوئی شیہ۔ ؎ لحد میں عشق محمد کا داغ لے کے چلے

اندھیری رات سنی تھی چراغ لے کے چلے۔

یا اللہ ایہناں نوں ماہ بولن دی توفیق دے۔ ایہہ بنی دی نعت ہوندی اے بھیڑ ہو۔ ایتھے اینج جھومیں کرو آئے آں۔ ایہہ بنی دا میلاد اے۔ ہاں جی تو میں عرض کر رہیاں آں پیارا مسلمانو۔ اینج سیالوں کولوں نہیں۔ ہن آہناں آہ مولوی۔ کیسے نال ہنس کے جانا۔ قبر وچ کم آنا ایں تے صرف سرکار مدینہ۔ جہڑا سوہنا عشق لے کے جائے گا۔ ؎

Date

؎ تیرا لمبا ایں سفر مسافرا ۔ مل کے ذرا فضا گزر جاکے ۔
توں کلیاں پینا ایں راہ ۔ تینوں ہتھیں وداع کرن گے لک کے ہنجو بھرا ۔
ایتھے تھاں تھاں پھائیاں لگیاں ۔ اوسے اپنا ایمان بچا ۔

مختلف طریقیاں نال مسلماناں دا ایمان لٹیا جا رہیا اے ۔ دنیا اَگ دی اَگ ہو جاکے ۔ در رسول نال بغاوت نہ کریں ۔ ایویں تینوں رہبر تے رہزن وچ تمیز نہیں ۔ ملتی لمیاں داڑھیاں تے سوہنیاں شکلاں ویکھ کے بے حیا تے چہرے دیکھ کے حضور ناراض نہ کریں ۔

ہاں جی تو عرض کرنا آں پیا ۔ نہیں اوہناں کلمہ نہیں سی پڑھیا ۔ مسلمان نہیں کون آہندا اے مسلمان نہیں ۔ میں قرآن چوں ثابت کرناں آں ۔ میں حدیث چوں ثابت کرناں آں میرے نبی دے والدین مسلمان نیں ۔ قرآن آہندا اے پیا ۔ لقد من اللہ علی المومنین ۔۔۔ اللہ دا قرآن ایں ہے کوئی حافظ بیٹھا ۔
اللہ تعالیٰ نے مومناں تے احسان فرمایا اے ۔ اوہناں دے وچ اپنا رسول بھیجیا اے ۔ معلوم ہویا کہ کدھے وچ آیا اے ۔ سیدہ آمنہ ۔ سیدنا عبداللہ ۔ آپ دے دادا ۔ پردادا ۔ تمام پاک رحماں تے پاک پشتاں دے وچ میرا نبی آیا اے ۔ قرآن آہندا اے لقد من اللہ علی المومنین ۔ اللہ نے مومناں تے احسان فرمایا اے اوہناں دے وچ اپنا رسول بھیجیا اے ۔ ہور کسے نوں مومن تے بھاویں نہ من ۔ میرے نبی دے والدین مسلمان ثابت ہوندے نیں یکے ۔ رب گواہی دیندا اے پیا اوہناں دے ایمان دی ۔ میرے نبی دی امی مسلمان میرے نبی دے ابا جان مسلمان ۔ جنہوں اپنے ایمان وچ شک اے ۔ اوہناں دے ایمان تے تنقید کر دا اے پیا ۔

میں آہندا آں ڈرو اس رب کولوں جیہڑا مالک یوم الدین اے ۔ کیہڑا منہ لے کے اللہ تعالیٰ دے امام الانبیاء دے سامنے جاؤ گے ۔ اساں جیہڑے ماں پیو تے تنقید کردے رہے آں ۔ تو عذر پیش کرن ۔ آؤ میں دوجی دلیل پیش کر دیواں ۔ خالق کائنات نے فرمایا ۔ اللہ دا قرآن گواہ اے ۔ جے قرآن وچ گل نہ ہووے تے چوری چھوڑی کرسا پتہ کتھوں ۔ خطیب ہزاراں دا اجتماع وچ جھوٹ بولے تے زبان کنوں ۔ قرآن نہ ہووے تے ایس زبان کٹاں واسطے تیار آں ۔ رب نے آکھیا اے اسا مدینے دا تاجدارا اوہناں کافراں بے ایماناں دیاں قبراں تے وی نہیں جانا ۔ ۔۔۔۔ رب نے ڈکیا اے ۔ کافراں مشرکاں بے ایماناں دیاں قبراں تے نہیں جانا ۔ جدوں رب نے سانوں چھیڑیا اے ڈک کے رکشاں بے ایماناں دیاں قبراں تے نہیں جانا ۔ تے اوہناں ساڈیاں قبراں تے نہیں وڑنا ۔ تے اسیں لوکاں دیاں قبراں تے وی نہیں جانا ۔ نبی سانوں تے ساڈے رب ڈکیا اے نا ۔ اسیں تے نال نہیں جاندے ۔ اوہناں آکھیا جے تسی نہیں جاندے ۔ تے تسی ڈوسا کدے رشتے اود اسیں تہاڈے بابا صاحب کجھے پھرئیے ۔ شاہ رکن عالم کجھے پھرئیے ۔ باوا صاحب خواجہ صاحب ۔ داتا صاحب اسیں وی آکھاں گے ۔ ایدھر جانا حرام اے ۔ نبی تسی کجھے آکھو سانوں تے ساڈے رب ڈکیا اے ۔ تہاڈے آکھن نال تے فرق نہیں پیندا ۔ چلو تہاڈے آکھے کوئی مڑدا اے ۔ کی خیال اے ۔ سوال ہی پیدا نہیں

Date

ہوندا ۔ بے آسوت بن تفسیر روح البیان دا اک واقعہ پیش کر دیاں ۔ قبراں تے جان دا ۔
حضرت نوح علیہ السلام نے جس ویلے ۔ بیڑی بنائی ناں ۔ حضرت اسماعیل حقی تفسیر روح البیان وچ
لکھدے نیں ۔ آکھیا ۔ ہر شے دا جوڑا جوڑا بیڑی وچ بٹھا لوے ۔ جے ساریاں نوں بٹھا لیا تے اجیہے کتو رہ گیا ۔
حضرت نوح علیہ السلام نے اوہنوں پھڑکے اگاں کیتا ۔ سدیاں پو چھ نوں پھڑکے پچھاں کھچی جائے ۔ آپ فرمایا
خبیثا اگاں دفع ہو بیشدیاں پو چھل چھڈی تے بیڑی وچ آگیا ۔ توں کیوں آیا ایں ۔ اوس آکھیا جناب شیطان
ہن ساں ۔ خبیث ہیں ساں ۔ ہن آگیاں ۔ آپ فرمایا ۔ ذلیلا اپنے جوڑے لبھاں اے ۔ اللہ کولوں معافی منگ
لے ۔ اوس آکھیا جناب لے دیو معافی ۔ ہن کدوں آہنا آں مینوں نہیں چاہیدی ۔ ایڈا آکڑدا ایں اوہ وی نہیں سی ۔
اوس آکھیا بنی نوں لے دیو معافی ۔ تے اسے تے آہندا اے اللہ سائیں دی نہیں سن دا ۔ اوس آکھیا جناب لے
دیو معافی ۔ تے حضرت نوح علیہ السلام نے رب دی بارگاہ وچ عرض کیتی ۔ یا اللہ توں کریم ایں ۔ تے معاف کر دے ۔ فرمایا
نوح ہن اپنیاں پیاریاں دی گل کری جاندا ایں ۔ سبحان اللہ کیہ دیو ۔ ہن اپنے پیاریاں دی گل کری
پیارے نوح ۔ پر اوہدی اک پیارے دی عزت دا مسئلہ اے ۔ اوہدی ناموس دا مسئلہ اے ۔ یا اللہ
کیہ ۔ اللہ نے فرمایا ۔ آدم نوں سجدہ نہیں اس خبیث نے کیتا ۔ اپنے سجدہ نہیں کیتا ۔ چل ایہنوں آکھو کیونکہ
میرے پیارے دی عزت دا مسئلہ اے ۔ ایہنوں آکھو ۔ ہور نہیں تے ہن جا کے قبر تے سجدہ کر لوے ۔ تے میں
معاف کر دیاں گا ۔ اوہنوں آکھو جا معافی ۔ نوح علیہ السلام ۔ آدم علیہ السلام دی قبر تے لگا جا ۔ تے
معافی دے دیاں گے ۔ حضرت نوح علیہ السلام نے فرمایا ۔ لے بھئی بڑا کم بن گیا اے ساری ۔ آکھے رب آکھیا اے
آکھے لے ۔ جیوندے نوں منیا نہیں موئیاں دیاں قبراں تے اوہو ای گلیاں پھراں ۔ تے بلھے دا ٹھکانہ ہوندا ۔ مٹے پگھلی
تے حضرد ہوندی اے ۔ پیہو کیہڑے دا پتر ہوندا ۔ قبر تے نہیں جانا ۔ ہن آکھیا جے قبراں دا ایڈا ویری ایں تے قبراں
دے وچ وی نہ جایا کرو ۔ ۲ من لکڑیاں ۔ ۲ مرلے تھاں ۔ اک گیلن تیل ۔ پایا تیل ۔ لائی اگ ۔
سیری تنکا کر دے ۔ بیو مارے ڈھا کے ۔ نالے پیو دادے دی یاد تازہ تے نالے قبراں کولوں جان چھٹ گئی ۔
کیوں بنے ۔ اسی تے اس واسطے انہاں قبراں نال پیار کرنے آں ۔ ایہ اللہ دے مقبول بندے نیں ۔

میں بھی کاروبار کرتا ہوں ۔ بس تیرے بندوں سے پیار کرتا ہوں ۔
میں گردش کو نے پار کرتا ہوں ۔ بندگی کی کم جبر نہیں مجھ کو ۔

تو میں عرض کر دا آں پیا ۔ قرآن پیش کر دا آں پیا ۔ مدنی دلیل رب آہندا اے پیا ۔ اے میرا پیارا رب جو کہا ۔
اے ایمان والیو کافراں دی قبراں تے نہ جاؤ ۔ رب آہندا اے سانوں پتہ نہ جائیں ۔ بے ایماناں مشرکاں
دیاں قبراں تے نہ جا ۔ ایتھے کھلو جی مکاتہ ۔ تو مطلب بات اے مسلماناں ۔ رب آہندا اے پیا ۔ ہن نہیں جانا ۔
ہن رب آکھے تے بنی جا سکدا اے ۔ —— رب دے حکم دی مخالفت کر دے گا بنی ۔ مگر حد کسا کی ہوندا اے
ایہہ جو رب منع کر دا اے پیا ۔ تے میرا معصوم بنی رب دی بارگاہ وچ عرض کر دا اے پیا ۔ اے رب العالمین ۔ میں تاں ای

Date

قبر تے جانا ایں۔ رب منع کردا اے پیا۔ کافراں دیاں قبراں تے نہیں جانا۔ تے رب دی بارگاہ وچ نبی مسلمان کردا اے پیا۔ جے نبی دے والدین کافر ہوندے تے۔ تے رب دی بارگاہ وچ نبی کدی وی عرض نہ کردے۔ نبی تے آپنیاں اسے پیا میں ماں دی قبر تے جانا ایں۔ رب آکھیا سوہنیا جا لگا جا۔ ماں دی قبر تے۔ نبی نے صحابہ دی جماعت نال لئی۔ تے جاندے کہتے نیں پئے۔ ماں دی قبر تے۔ ایسے ضمن وچ اک چھوٹا جیہا مسئلہ اے جیہڑا جمہور سامنے عرض کر جاں۔ ہم نہیں قبر دی نیت تے سفر ہی نہیں کرنا چاہی دا۔ مسجد دی نیت تے کرنا چاہی دا اے۔ میتوں کوئی ماں دا لال ثابت کر دیوے۔ اک لکھو نہیں۔ اک کروڑ روپیہ انعام دے دیاں گا۔ کہ سیدہ آمنہ دی قبر دے کول مسجد ہے وے۔

پہاڑی دے اُتے حضور دا مزار اے۔ سیدہ آمنہ نانہ دا مزار پہاڑی دے اُتے۔ قسمت نال زیارت کیتی اسی۔ اک مستورہ جگہ اے۔ مستورہ جگہ توں۔ فور وہیل گڈیاں گڈیاں جاندیاں نیں۔ پہاڑی دے اُتے ابواء شریف میں جتھے حاضری دتی اے۔ تے جا کے بیٹھا اے آکھیا کی سی۔ میں آکھیا حضور دی والدہ ماجدہ دی قبر تے جانا نبی دی سنت دی اے۔ او جگہ تے میرا کولوں کوئی گفتگو نہ ہووے۔ کوئی عرض معروض نہ ہو سکے۔ دل وچ ہے کہ۔ ایڈی وڈی بارگاہ حضور دی امی جان۔ پہاڑی دے اُتے چڑھ کے دوپہر لگی میں پہنچ کے تے جا کے دو زانو ہو کے بیٹھ گیا۔ کجھ دیر توں بعد طبیعت سنبھلی۔ توں آپاں اپنی کجھ عرض کر۔ بارگاہ خالی ہے۔ میں سلام عرض کیتا تے عرض کیتی اے شہزادیے۔ توں میرے نبی دی امی جان ایں۔ تے ساڈے علاقے دی سیدہ رسم ایہہ وے کہ جہڑا پتر جج لگا ہووے۔ کوئی افسر لگا ہووے سانا۔ تے کوئی مجرم دا اوہناں سامنے کیس ہووے تے لوک آپنا سانپ پار اوہناں کولے دا پتہ کرو۔ بے سکتوں دا۔ اوتھے لگے جاندے نیں۔ اوہناں ماں مر جاچے تا کے۔ اوہ نال تے کول آپنے نیں۔ جی ساں دور دوں آئے آں۔ مسکین آں۔ تسی سخی لوگ او۔ تہاڈے بوہے تے آئے آں وڈے لوک او۔ اسیں بہت چھوٹے آں مسکین آں۔ تہاڈے نوکر آں۔ تے حضور گناہ ہو گیا اے۔ ظلم ہو گیا یا کجھ کیہہ۔ حضور اپنے پتر نوں کہو دیو ذرا معاف کر دیوے تہاڈا آکھا ہو جانا اے۔ ساڈا کم بن جانا ایں۔ تے اپنے بیٹے نوں ذرا رقعہ لکھا دیو۔ حکم جاری کر دیو۔ اللہ تہانوں عزتاں دتیاں نیں تے تہاڈے آکھن نال ساڈا کم ہو جانا ایں۔

میں آکھیا سیدہ شہزادیے۔ ایہہ ساڈے علاقے دی رسم اے۔ لوک دو سو چار سو میل۔ توں ٹر کے جس ویلے جاندے نیں نال۔ تے پچھلے دی آپنے نیں چار۔ خانداناں دا کم خالی واپس موڑنا نہیں ہوندا۔ ایڈی دور وچارا دو سو چار سو میل سفر کر کے آیا اے۔ اوہ آپنے سانپ لے پکے کاکا اللہ تیرا بھلا کرے۔ لئی پئی مہربانی کریں توڑ آگیا اے گھر۔ تے خانداناں خالی نہیں ہو کہاں نوں واپس موڑدے۔ سخی لوگ جیہڑے نیں خالی واپس نہیں موڑدے۔ اوہ آکھن نال مجرم دا کم بن جا نوادے۔

میں آکھیا شہزادیے۔ ایڈی دور ٹر کے تیرے کول آیا آں ماں۔ میں کوئی جاہل نہیں۔ تیرا پتر دا

Date

خدا دی خدائی وچہ بادشاہی کدے۔ میں سیاہ کار آں۔ بدا عمال آں۔ اپنے شہزادیاں نوں کہیندا ہاں
مسکین دی شفا تلاش کر چھڈو۔ سنگیاں دا کم چھیں کیسے نوں واپس موڑناں۔ شہر بوہے تے آ گئے
واں۔ اسیں شاہ دے پرانے نوکر آں تے ناں وچ آلے آں۔ تے شہزادیاں ذرا پتر نوں حکم کرو۔
مالکاں دا حکم کردی پتراں موڑدے ہیسن۔ پرانے کمی کم کرن والے۔

ہم تو پرانے کمی ہیں در کے — نام لکھے ہیں حامد حیدر کے۔

والسلام ہے۔ تو میں عرض کردا آں پیا۔ پیارے دی سب توں مزار اے۔ جہڑا نبی صحابہ دی جماعت لے گیا۔ اوتھے
کوئی مسجد نہیں معلوم ہو یا شہر دی نیت تے سفر کرنا میرے نبی دی سنت اے۔ گل غلط ہووے حدیث نہ
وکھاواں۔ منہ منگیا انعام دیناواں۔ چور چوری کرے ہتھ کٹو۔ خطیب جھوٹ بولے زبان کٹو۔ عدالت وچہ کھلار کے ماردیو
سو سوہ لے کے جے میں حدیث نہ دکھاواں تے۔ تے جے حدیث دی صحیح ہووے۔ مر جانا ایں۔ زبان ویکھ ہوکے جانے ہیں
قبر وچہ گسیاں۔ نبی دے والدین نوں کافر نہ کہو۔

جدوں میرا نبی جس ویلے پہنچیا اے۔ آپ دی لوئے تے صحابہ دی رو گئے۔ سسکیاں بنھ گئیاں ماں
دی محبت نال۔ نبی رویا دھاڑیں مار کے رویا معلوم ہو یا۔ ماں دی قبر نال محبت کرنا میرے نبی دی سنت اے۔
ماواں نوں جھڑکاں دین والیو نوجوانو۔ ماں باپ دی توہین کرن والیو۔ میرے نبی دی سنت کی اے۔ ماں جیوندی
ہووے تے اک پاسے۔ ماں دی قبر نال وی پیار کرے۔

کیہ ہویا پتر زمانے دا ولی ہو گیا۔ رتبہ نہیں ماں دے پیراں دی خاک جنا۔

اوئے نوجوانو۔ ماں پیو دی توہین کرن والیو۔ تہانوں کی پتہ ہووے ماں پیو دی کی عظمت اے۔ ہر مذہب دا
پتر ہووے تے ہر پتہ لگدا اے ناں۔ ماں دی تعظیم کی اے تے پیو دی کی تعظیم کی اے۔ جمعے جمعے بارہ ہزاراں دا
اجتماع اے۔ گواہ بنا کے تہانوں قسم اٹھا کے اللہ دی تہانوں آکھناں آں۔ اللہ رسول دی رحمت تے پہلی گل ہوندی
اے ناں۔ میرے ماں پیو دیاں دعاواں نے سب توں ودھ لوکاں معاملاں نوں اچیاں لاندا اے۔

ماں جدوں جیہدی ہووے اولاد واسطے حاجی اللہ اسے۔ جو منہوں کڈھ دیوے پوری ہو جاندی اے۔
مگر موجودہ دور وچہ ماواں دی پرواہ ای کوئی نہیں۔ ماں پیو دی پرواہ ای کوئی نہیں۔ اینہاں مطلب ایہو ہیں
کہ کوشش بیویاں نوں دبا کے۔ جائز مطالبات اوہناں دے وی کوشش پورے کرو۔ ماں دا وی احترام کرو۔ کوئی ایہو
جئے دی بے وقوف ہوندے سائیں۔ ماں آلے پاسے آ تے بیوی نوں ناجائز تنگ کردا۔ تے جے بیوی آلے پاسے
اے۔ تے ماں نوں ناجائز تنگ کردا۔ توازن قائم رکھو۔ اوہنوں سمجھا۔ اللہ دیتے بلدئیے۔ نہ اپنی آخرت برباد
کر۔ نہ میرہ کر۔ ت ماں باپ استاد دا عاک چلیے۔ اوہ سکرن حدوداں وچ ہمیشہ پارو۔

اس واسطے نوجواناں ماں باپ دا احترام کرو۔ نوجواناں۔ اک لت نال کملو کے عبادت گزار ہو سکدا۔
ماں پیو ناراض ہوندا۔ کوئی عبادت قابل قبول نہیں۔ اک صحابی دا واقعہ بیان کر کے تے میں اگے چلنا آں۔ صحابی

Date

وصال ہون لگا تے جان ای نہ نکلے۔ ہائے کون بنی دا صحابی۔ تے روح ای نئیں نکلدی پئی۔ روح پرواز
ای نئیں کر دی پئی۔ سارے گئے حضور کول یا رسول اللہ آپ دا صحابی اے۔ تے جان کنی دا ویلا اے۔ تے
بڑا اوکھا اے۔ آپ نے فرمایا اوہدی ماں نوں سدو۔ فرمایا مائی معاف کر دے تیرا پتر اے۔ ماں نے ٹھنڈا ہوکا
بھریا۔ تے عرض کیتی یا رسول اللہ۔ ایہہ میرے تے بیوی نوں ترجیح دیندا سی۔ میں ایس توں بڑا۔ مائی نے معاف
نہ کیتا۔ فرمایا لکڑاں لیاؤ۔ ایس نوں اگ لا کے ساڑ دیو۔ نبی نے حکم جاری کر دتا۔ لکڑاں تے ایس نوں
ساڑ دیو۔ توں خود فیصلہ کر۔ ماں جو ایہدا ناراض ہو گیا۔ اوہدی سزا کی اے۔ ماں سن کے ماں دی
ممتا۔ نوں ایہہ گل برداشت نہ ہوئی۔ یا رسول اللہ میرا پتر سڑ جائے گا۔ فرمایا مائی اوس اگ نالوں ایہہ اگ
ہزار گنا ودھ اے۔ عرض کیتی یا رسول اللہ میں معاف کیتا۔ بس ویلے آکھیا میں معاف کیتا نال ای صحابی دی روح
پرواز کر گئی۔ نبی دا صحابی وی ہووے تے جے ماں ناراض ہووے تے حال ویکھو۔ تے توں میں کس باغ دی
مولی آں۔ ایس واسطے ماں باپ نوں راضی رکھو۔ ماں باپ دی خدمت کرو۔ ماں جو وی کرے۔ حکم اے اف نہ کرو
نفلی تہجد نئیں ہوندا۔ ماں آواز مار دیوے حکم اے۔ تہجد چھڈ کے پہلاں ماں دی گل سنو۔ مگر موجودہ دور وچ کون
بچے کون دسے نوجوان نوں۔ کون دسے۔ مذہب دا پتہ ہووے۔ تے ماں پیو دی عزت دا پتہ ہووے۔ تے جو
ماں پیو نوں ماں کچھ سوچ ہونی چاہیدی اے۔ کوئی پتراں نوں قرآن پڑھاں تے کوئی مذہب دا پتہ لگے۔
تے جے ماں پیو نے سارا رات وی سی آر لا کے تے انڈین فلم ویکھنی اے۔ تے جناں دی تے اگوں پیر دسکو
ای سہ شدہ اے

ایس واسطے ماں باپ نوں چاہیدے۔ کہ اوہ ایسا گھر وچ ماحول پیدا کرن کہ اوہناں دا پتر ایجیا اے صحیح مسلمان
ہووے۔ صحیح مسلمان بنے۔ پر جس ماں نے ودھے نہ قرآن پڑھیا اے۔ نہ نماز پڑھی اے۔ نہ روزہ رکھیا اے۔
نہ حج کرنا ایں۔ سارا دن بیہہ کے تے گپاں مار دیاں نیں۔ تے بازار وچ پھر دیاں ایں۔ یا سنگھار کر کے اے پاکستان
پتہ نئیں کیہو جیا ملک اے۔ یا ہر اک ملک وچ بڑی آزادی اے۔ ——— اسلام نے میری بہن میری بیٹی
میری ماں۔ جنہوں عزت اسلام نے دتی اے۔ جنہاں ماواں نوں رسوا کر دی ایں۔ اوتھے عورت دا کوئی تقدس
نئیں۔ اوتھے عورت ضرورت دی چیز اے۔ جیسے پانی کی کوک پی کر پھینک دیتے ہو۔ یہاں عورت کا یہ تقدس ہے۔
یہ اسلام ہے۔ جس نے کہا ہے۔ کہ ماں دیاں قدماں وچ جنت اے۔ ایہہ جنہوں عزت اسلام نے دتی
اے۔ ورنہ جنہوں تے زندہ درگور ہون واسطے دنیا وچ آنا پیندا اے۔ جس نے جنہوں عزت دتی اے۔ تو اپنی
گود تے وی اسلام نوں پروان چڑھا۔ ماں تے باپ دونواں دے فرض اے۔ کہ اپنی اولاد نوں مذہبی بنائے۔
نہ اوہناں قرآن نماز نہ ماں پڑھی اے۔ نہ پیو پڑھی اے۔ رات دے دو بجے سوندا ایں۔ دن دے دو بجے اٹھدا ایں۔
آٹو والی آلی زندگی اے۔ ایہو جیا اے۔ ان دعوتاں نہ۔ تے وی سی آر توں سنگھار رات نوں۔ ٹھیرا حال تے بالکے
دیکھ لئو۔ سب سمجھو کے رہو نوں۔ موٹر سائیکل تے بیا کے سارے ملتان وچ پھرا دیکھو۔ میرے بدھ کے کرڑی چنگی اے۔

Date

چھٹے منہ دوندا غیرت نوں۔ ایہہ وی اک رسم بن گئی اے۔ دیگر وچ لے سپاہی کہ۔ سارا لاہور وچ پھرو۔ پتہ لگ
اللہ نے دی بھوں اے تے بڑی کمال اسے بنی۔ نیٹے منہ ایہو جہی ذہنیت دا۔

ہ وائے ناکامی مسلمانوں میں غیرت نہ رہی
پاس مذہب نہ رہا۔ اور دین سے الفت نہ رہی۔

کملو گوشت لے کے اخبار وچ لپیٹ لے۔ اک اتے پیر نہ دھردا اے۔ اک تھلے اخبار دھردا اے پھر اوہنوں لپیٹ دا اے۔ اک کملو گوشت لے کے اوہنوں اپنا سانبھنا این۔ کوئی کاں نہ چک جائے۔ کوئی کتا نہ چک جائے۔ تے ڈھائی من گوشت اوہدی ای کملا چھڈ جانا این۔ بھانویں جیہڑا لے جائے اوہنوں۔ مولویاں نوں سینہ تان کے بازاراں وچ۔ ملاں از۔ ملاں از۔ میں آکھیا تینوں ملاں رز دا پتہ لگ جائے گا۔ ساڈی تے دنیا اے پر ماں پیو نوں خاطر جنت دے نقش قدم تے چلائے۔ جیہڑی عورت اس نہ آئی سینہ تان کے مولویاں دے خلاف بکواس کرن آلیے گستاخے۔ تینوں ہالی پتہ نہیں کہ مولوی کیا ہے۔ مولوی وہ چاہتا ہے۔ جو رسول اللہ کا پروگرام ہے۔

ہ امے دین نبی دا وانگ یتیماں رلدے تے کرلا دے سا۔
سکتے عمر خطاب جیہا در جیہڑا بندیاں نوں گل لا دے۔
چوکیدار رسول اللہ دا دیندا پہرہ دا ہو گا۔

لوکو۔ اپنیاں گھراں دے اسلام پیدا کرو۔ ایہہ ساریاں قباحتاں امہ چھن۔ جیہڑا جیہڑا دل ممکن نہیں کردا۔ بے شرم گھر دا ماحول ممکن سہوے تے 2.1 دی خالد بن ولید پیدا ہو سکدا اے۔ محمد بن قاسم پیدا ہو سکدا اے۔ 2.1 ٹا سلطان ٹیپو پیدا ہو سکدا اے۔ پر جے توں مان دی ماں دا کہیں۔ کہ جیہڑی ارکھے تے قرآن تلاوت کر دی اٹھے پچھلا پہرہ ہووے تے تہجد نیتی ہووے۔ تے ہو امہ وی۔ کہ جیہڑا کم از کم ذمن پڑھ کے اس توں بعد درود شریف پڑھدا ہویا سووے۔ اٹھ کے نفل پڑھے۔ آپ وی اٹھے۔ اپنی رفیقہ حیات نوں اٹھائے۔ اٹھ کرماں والیے جس رب نے سانوں زندگی تے لفیت دتی اے۔ تینوں مہرباں نعمتاں وچ مینوں بہتریاں نعمتاں وچ رکھیا اے۔ دوواں رل کے ذرا اس رب دی یاد ای کر لیئے۔ پھر تو زندگی دا مزہ لے۔ تے جے وضو کر کے مصلا تے مصلی وچھا کے نبی تے درود پڑھ کے اکھاں بند کر کے گنبد خضرا دا نقشہ سامنے لیا کے۔ جس ویلے پڑھیں گا نبی تے درود عین ممکن اے مرشد دا تاجدار سامنے آ کے زیارت کرا دے گا۔ ایہہ دے چیزی زندگی سے نکل گیا این راہ چھڈ گیا اے توں۔

تو پوچھ کر رہیا آں سامعین حضرات میرا اپنی ماں دی قبر تے رویا۔ معلوم ہویا قبر دی نیت تے کر کرنا شرک نہیں۔ اگر ایہہ گل ہوندی ماں باپ مسلمان نہ ہوندے کدی میرا اپنی قبر تے نہ جاندا۔ کدی میرا رب اجازت نہ دیندا۔ معلوم ہویا۔ میرے نبی دے ابا تے امی مسلمان نیں۔ اہندے اتے دو اعتراض نیں۔ میں اہناں دا جواب دینا جاں۔ کیونکہ بعد وچ جدوں بیان ہویا۔ حدیث ادھی بیان ہوئی اے۔ جی ساڈی ہاسیں سوال بیان کیتی۔ کوئی ہونا اعتراض نیں۔ تے ساڈے بندے اگاں اسی طرح ہوندے نیں۔ شاہ جی میں آکھیا جی۔

Date

اگلے نبی نے رب کولوں اجازت منگی کہ میں ماں دی قبر تے جانا ایں۔ میں کہیا ہاں۔ اگلے بقیع دے قبرستان وچ نبی
جاندا سی تے اللہ کولوں اجازت لے کے جاندا سی۔ میں آکھیا نہیں۔ اگلے جدوں مسلماناں دے قبرستان نبی
جاندا سی تے اللہ کولوں اجازت لے کے نہیں سی جاندا۔ جدوں ماں دی قبر تے چلیا اے اجازت کیوں لئی اے
ایہدا مطلب کوئی رولا پے سی۔ اعتراض ہو سکدا اے ساناں۔ میں آکھیا آپاں تہانوں دساں۔ نبی دی نگاہ
نبوت جاندی سی۔ جے نہ میں ماں دی قبر تے گیا۔ تے لوکاں آکھنا اے۔ معاذ اللہ ثم معاذ اللہ۔ جیویں آدم نے
دانہ کھا لیا۔ پر اعتراض نہیں کوئی کر سکدا۔ لغزش ہو گئی۔ نبی دی رب دے حکم باوجود ماں دی قبر تے
ٹر گیا۔ ماں دی محبت وچ آ گئے۔ ماں دی قبر تے ٹر گیا سی۔ اعتراض نہیں کر سکدے۔ پر عمل ایویں ای اے
جیویں آدم علیہ السلام نے دانہ کھا لیا۔ اسیں اعتراض نہیں کر سکدے۔ میں جیویں حضرت آدم کولوں لغزش
ہو گئی اے۔ اسیں اللہ دے حکم دی مخالفت نہیں کر سکدے۔ جیویں نبی قبراں تے گیا اے۔ ایہہ وی معاذ اللہ لغزش
ہو گئی اے۔ پر اسیں ایہہ نہیں کر سکدے۔ ایہہ اعتراض ہو سکدا سی مسلمانو۔ توجہ نال۔ جواب ایہہ
اے۔ ایسے واسطے نبی نے رب دی بارگاہ وچ عرض کیتا۔ رب العالمین مینوں تے پتہ اے لقد من اللہ علی المؤمنین
اے ایمان والے نیں میں چلیاں واں۔ لوکاں آکھنا ایں کہ ایہہ ماں دی محبت وچ ٹر گیا۔ سوہنیا قبر تے کولوں
اجازت لینا آں۔ جے توں دیں اجازت تے دس کاہ تے پتہ لگ جائے گا۔ نبی کلے دا فیصلہ نہیں۔ رب نے وی
اوہناں نوں مومن ای آکھیا اے۔

رب دے نزدیک تے رب دے نبی دے نزدیک ایمان والے نیں۔ ماں دی محبت دا الزام ہی نہیں آئے گا
رب رسول دوناں دے نزدیک نبی دے والدین مسلمان نیں ـــــ دوجا اعتراض شاہ جی میں آکھیا جی
آگے حدیث شاہ آدھی بیان کیتی اے۔ میں آکھیا ہاں رہندی اے مینوں دی پتہ اے۔ آکھے اگے پڑھو۔ میں
آکھیا رب نے آکھیا۔ آپ مدینے دہاں تا بدار۔ ماں پیو دی قبر تے جا۔ پر دعائے مغفرت نہ منگیں۔ مکمل حدیث
پیش کرنا آں پیا۔ بخشش دی دعا نہ منگیں۔ تے شاہ جی کافر واسطے تاں وی منگنی ناجائز۔ قرآن
آکھدا اے کافر واسطے دعا نہیں۔ میں آکھیا پھر سوچ لے۔ آکھے ہاں بشمی منندے او میں آکھیا میرا تے
ایمان اے۔ تو ٹھیک آکھنا ایں پیا۔ کافر واسطے دعا بخشش نہیں۔ میں آکھیا تہاڈے واسطے تاں ای نہیں
منگی دی۔

جیہڑے مسلمان ہوندے نیں اسیں دعاواں منگ لینے آں۔ ایہناں نوں شک اے اس واسطے منگ
ای نہیں۔ غور کرنا آں پیا۔ کافر واسطے دعا نہیں۔ ایہہ ٹھیک آکھیا ای کافر واسطے بخشش دی دعا۔ میں آکھیا
حدے بطرتے۔ نبی واسطے بخشش دی دعا نہیں۔ اک کافر واسطے نہیں۔ دوجی نبی واسطے نہیں۔ اس
واسطے بخشش اوہدے واسطے ہوندی اے۔ جیہڑا گنہگار ہووے۔ اس واسطے نبی دا جنازہ نہیں۔ اللھم
المتوکلینا دسیا۔ اس میت واسطے نہیں منگی دی۔ مگر کی ہوندا اے۔ حضور دا جنازہ نہیں۔ دعا کوئی نہیں۔

Date

منع اے ۔ فرمایا کی آکھندے سا او ۔ اوہنوں بخشش نہیں آکھو اوہندے صدقے پوری کائنات نوں بخشش ۔ اوہدے واسطے

ہا نہیں ۔ ایہہ تاں اوہ محبوب اے ۔ جہندے صدقے کائنات بخشی اے ۔ نبی واسطے بخشش دی دعا نہیں ۔ اس

واسطے کہ جہندے واسطے بخشش دی دعا منگی اے پہلاں اوہدا جرم ثابت ہو جاندا اے ۔ آکھیا سو ہنیا!

توں وی ماں واسطے بخشش دی دعا نہ منگیں ۔ تیری ماں تے جرم ثابت ہو جاوے گا ۔ باپ توں جرم ثابت ہو

جاوے ۔ جہڑا ماں یا باپ مجرم ہووے ۔ اولاد دے واسطے گھاٹا ہوندا اے ۔ سو ہنیا نہ تیری ماں وچ جرم رہیا نہ

تیرے پیو وچ جرم اے ۔ بخشش دی دعا نہ منگیں ۔ کدے ایہہ نہ ہو جاوے کہ جرم ثابت ہو وے سن ۔ فرمایا نہیں

ایہہ تے جرماں توں پاک سن ۔ بخشش دی دعا نہ منگیں ۔ رب نے بخشش دی دعا توں منع کیتا اے ۔ میں نوں

ایہہ ثابت کر دیو ۔ رب نے آکھیا ہووے اوہناں دے درجات دی دعا نہ منگیں ۔ کیونکہ اوہندی درجات دی بلندی

دی دعا ہو سکدی اے ۔ بخشش دی نہیں منگی ۔ کیونکہ جتھے تیرا نور منتقل ہوناں ہن ۔ اوہ کوئی الوہی

برتن اے ۔

تے کافر واسطے دعا نہیں ۔ کیوں اس واسطے ۔ آکھیا کہ جہڑا اللہ دے رسول دا دشمن اے ۔ اوہدا بھلا نہ

منگیں ۔ ایہہ سبھے دا بھلا منگنا ہوندا اے ناں ۔ کہ یا اللہ اوہنوں بخشش ۔ فرمایا جہڑا ساری عمر نبی دیاں

گستاخیاں کردا رہیا ۔ اللہ دے حکماں دی مخالفت ۔ اللہ دی مخالفت اللہ دے رسول دی کردا رہیا ۔ نبی دی

گستاخی کردا رہیا ۔ سو ہنیا ۔ دعا نہ منگیں اس بے ایمان واسطے ۔ کیوں جہڑا بے ایمان اے اوہدا بھلا نہ منگیں ۔

~~خون برحق ہے~~ ۔ ہاں جی تو میں عرض کردا آں پیارے مسلمانو ۔ نبی دے والدین نور منتقل ہوندا

ہویا جناب عبداللہ وَل سیدہ آمنہ وَل جس ویلے ولادت با سعادت ہوندی اے ۔ سیدہ فرماندیاں نیں ۔ میرے وچوں

نکل نور ۔ میرے وچوں نور خارج ہویا اے ۔ تے حضور جدوں آگئے نیں ۔ آکے سجدہ کیتا ۔ تے ناڑو کٹیا

ہویا ۔ کیوں کیتا ہویا کیوں سی ۔ ایہہ گل آئے تو جہ آں ۔ جے توں میری گل ول توجہ دیتی ناں ۔ تے ذوق آ جاوے گا ۔

کیونکہ تیری تے میری اصل ہور اے ۔ میرے نبی دی اصل ہور اے ۔ تیرا میرا پیدائش دا سسٹم ہی ہور اے ۔

میری ماں تے میرا باپ تیری ماں تیرا باپ خوراک کھاندا اے ۔ خوراک توں خون ۔ خون توں چربی ۔ چربی توں

ماں باپ جس ویلے اکٹھے ہوندے نیں ۔ مادہ منتقل ہوندا اے ۔ اوہ مادہ جہڑا چالی دن توں بعد لوتھڑا خون

دا بندا اے ۔ پھر اوہ جسم بنڑا اے ۔ پھر فرشتہ اوندا اے ۔ پھر اوہدے وچ روح داخل ہوندی اے تے ماں

دے جسم دے وچوں اس بچے نوں خوراک ملدی اے ۔ ناڑو دے ذریعے خوراک حاصل کردا اے ۔ بولو وی ۔

آہ جہڑی میں گل کرن لگا آں ۔ توجہ نال سنو ۔ خدا دی قسم اے ۔ جس طبیعت وچ ذوق اے حضور دا پیار

ہویا نہ ایویں بانغ بانغ ہو جاوے گا ۔ توجہ طلب بات اے ۔ کی ہویا اوہ بچہ پیدا ہوندا اے ۔ ماں دے جسم

دے وچوں ناڑو دے ذریعے خوراک حاصل کردا اے ۔ ——— میرے نبی دا ناڑو نہیں ۔ کیوں میرے نبی دا

سسٹم ای ہور اے ۔ تیری میری شئے کوئی اُتوں منتقل ہوکے نہیں آوندی ۔ میری تیری پیدائش دا سبب

Date

ماں باپ دا اکٹھ اے۔ مگر میرے نبی دا اتھوں اک چیز منتقل ہو کے اوندا اے پیا کی نور —
بشری میری ایہہ جہڑی بنیاد اے۔ ایہہ ہور اے۔ نبی دی بنیاد ہور اے۔ تیرا میرا جہڑا آغاز اے
قرآن آہندا اے پانی دا اک قطرہ۔ کہڑی گل توں بندیا آکڑ دا پھرنا ایں۔ بشری حقیقت آہ اے۔
مگر میرے نبی دی بنیاد ہور اے۔ اتھوں نور منتقل ہو کے آ رہیا اے۔ صرف رستہ ایہہ اختیار کیتا
گیا اے۔ نور منتقل ہویا اے۔ بشری میری بنیاد گوشت چربی۔ تے میرے نبی دا صرف نور
منتقل ہویا اے۔ مادہ منفوی میرے نبی دی بنیاد ای نہیں۔ ایس واسطے ناڑ کوئی نہیں سی۔
کیونکہ نوراں نوں خوراک دی ضرورت ای کوئی نہیں ہوندی۔ ماں دے جسم دے وچوں خوراک لئی ای نہیں۔
اور نبی پیدا ہوئے تے اوندیاں سر سجدے وچ۔ جسم پلید ہوئے سجدہ جائز ای نہیں۔ اوندیاں
سجدہ کیتا ایس واسطے کہ میرا نبی پلید ہے ای نہیں سی۔ اوندیاں سجدہ کیتا اے۔ چونکہ نور سی۔ ایہہ
سسٹم ایس واسطے اپنایا اے۔ کہ لبادہ نہ ہوندا تے اسیں استفادہ کر ہی نہ سکدے۔
میرے نبی نوں بشری لبادہ پہنایا گیا اے۔ لبادہ بشری اے۔ بشری لبادہ وی میرے نبی دا نور اے۔
اوندے وچ اک عقلی دلیل دے جاناں آں۔ تہاڈے ذہن نوں مسئلہ سمجھ آ جائے گا۔

قمیض میں پائی اے۔ ایس برخوردار نے پائی اے۔ کی پہلاں اوہ کپڑے ہین۔ بنوے جڑے ہین کھیت
وچ سٹے گئے۔ بوٹا بنیا۔ کپاس بنی۔ پھٹی ہوئی تا اوہنوں بیبیاں نے چنیا۔ ڈنگ کے ویلنے وچ دتا۔ روں علیحدہ
کر لیا۔ ... کول گیا اوہنے دھاگہ بنایا۔ پھر دھاگے کپڑے آلے کول۔ کپڑے نکل مل دے گیا۔ اوہنے کپڑا بنا دتا۔ اوہ
نال کی ہو گیا کپڑا۔ درزی نے سی کے دتا تے کی ہویا۔ قمیض پر اوہندا سسٹم کی اے پہلاں وچ اوہندی بنیاد
ہور اے۔ اوہندی بنیاد ریشم دے کپڑے ہین۔ اوہندا کوئی کپڑا پاندا اے تے اوہ وی کرتا۔ پر اوہندی بنیاد ہور
اے۔ اوہندی بنیاد ہور اے۔ ناں تے کرتا ہی ہوئے گا۔

بشری میری بنیاد ماں باپ دا اکٹھ اے۔ میرے نبی دی بنیاد نور اے۔ عزیزان گرامی جس
ویلے نوراں نوں بشری لبادہ پہنایا گیا۔ جو بشریت دا انکار کرے گا۔ دائرہ اسلام توں خارج۔ کیونکہ
لبادہ بشری اے۔ تے بشریت وی بے مثل۔ بشری لبادہ وی نور اے۔ تو میں عرض کرناں آں پیارا،
غور کرے ذرا۔ دلیل تے اک ہور وی ہے۔ جے توہاڈے ہر دے تے عرض کر جاواں — قرآن رب آہندا
اے سارا ای نور۔ ہر شے نور صد نور جزم نور۔ زیر نور۔ زبر نور۔

ہر حرف نور۔ ہر جدوں قرآن نازل ہوندا اے۔ صدیق فرماندے ہین میں کول آں۔
فاروق فرماندے ہین میں کول آں۔ عثمان فرماندے ہین میں کول آں۔ علی فرماندے ہین میں کول آں۔ جدوں قرآن
نازل ہوندا اے۔ گھنٹی جیسی آواز۔ یا شہد دیاں مکھیاں جیسی آواز ساہنوں تے کجھ سمجھ نہیں سی آوندی۔ جدوں
وحی نازل ہوندی سی۔ صدیق فرماندے ہین سانوں سمجھ نہیں سی آوندی۔ عمر فاروق۔ عثمان غنی مولا مرتضیٰ۔

Date

پیر جلیل القدر صحابی آ جاندا اے۔ جدوں نبی تے کیفیت طاری ہوندی سی۔ تے سمجھ نہیں سی آندی۔ پر جدوں
وحی نازل ہوندی سی۔ حالانکہ قرآن تے اوہ ای ایناں — کی فرا نازل ہوندا سی۔ پر کسے نوں سمجھ نہیں سی
ہوندی۔ ---- پھر جدوں نبی لفظاں دا لبادہ پہنا کے فرمایا۔ تہاڈا رب آکھدا اے پیا۔ ملاوٹ کہ ہو سکوں۔
پیر صحابی سمجھدے نہیں۔ قرآن تے اوہ آیتاں جیڑا نازل ہوندا سی پیا۔ پر اوہ قرآن جدوں نازل ہوندا اے صحابی
نوں سمجھ نہیں۔ جدوں نبی لفظاں دا لبادہ پہنا کے سامنے کردا اے۔ پھر صحابہ استفادہ کر دے نیں۔ جس طرح
قرآن نور۔ لفظاں دے لبادے توں بغیر کسے نوں استفادہ نہیں۔ نبی نور اس واسطے لبادہ پہنا دتا گیا اے۔ تاکہ ہستی
استفادہ حاصل کر لو۔ پر قرآن دا شد نور حد نور زبر نور زیر نور۔ پیش نور۔ ہر نقطہ نور۔ اسی طرح
نال میرے نبی دا لبادہ وی نور۔ قرآن تے جیڑے لفظاں دا لبادہ اے اوہ وی نور۔ میرے نبی دا لبادہ بشری جیڑا اے اوہ
وی نور۔

ہاں جی تو عرض کرناں آں پیا۔ سیدہ آمنہ فرماندیاں نیں۔ فرماندی نور۔ میرے وجود وں نور خارج ہویا۔ گھوڑا
جیا میلاد پڑھ لیندے ہے نا تھوڑی۔ عمر دا میلاد پڑھ لئے۔ مسئلے حل ہو گئے نیں۔ پڑھ جنہے میرے نال پڑھنا ہو رب
ایماں دی سلامتی نال۔ اللہ نوں حاضر و ناظر جان کے۔ جے میرے نال دکھو کر کرے تے اللہ نوں پا کے۔

جس ویلے امام الانبیاء دی ولادت باسعادت ہو گئی اے۔ عرب دیاں دائیاں جیڑیاں نیں۔ دائیاں دا جھنڈ
آیا۔ بچے اکھاں واسطے لونڈیاں نیں پیا۔ بعض نے آکھیا نبی نوں غریب تے یتیم سمجھ کے چھوڑ گئیاں۔ میں آکھناں میں نہیں منیا
آکھے سکھوں۔ میں آکھناں عرب دیاں کون دائیاں نیں جیڑیاں میرے نبی نوں چھوڑ جان۔ میرے نبی نے اوہناں دائیاں نوں پسند ای
نہیں کیتا۔ عرض کرناں آں پیا جس ویلے دائیاں دا جھنڈ آ کے بچے نوں اٹھا کے چلدا اے پیا۔ اک مسئلہ بن جیہا کھو کھجے
رہ گئی۔ فرماندیاں نیں۔ میں آ کے جس بی بی سوالی بیٹھاں۔ میں نبی دے محلے وچ وڑی۔ اس گلی وچ گئی۔ پھیر گھر وچ وی
مختصر کر کے عرض کرناں آں۔ جا کے طرحیں دسو و منہ کیتی جس ویلے۔ سیدہ آمنہ نے طرفاں منی لئی۔ میں بچہ گود وچ پا کے
امام الانبیاء دے۔ طرف لگی آں نوکرا ذرا آ گئی۔ ے

ے بنڑی نور تے نو شہزادی حلیمہ — بنی نوں گھر لے آئی حلیمہ — اللہ ہر نصیب کرے مدینے شریف
دی حاضری۔ بقیع دے وچ داخل۔ بولو آمین۔ اللہ سانوں سارے یاراں نوں مدینے شریف لے جائے۔ جنت البقیع وچ حلیمہ سعدیہ
دا مزار اے۔ لوی نے با کے حلیمہ دی قبر تے جا کے آکھیے بنڑی نور تے نو شہزادی حلیمہ — (نبی نوں جھولیاں دائی حلیمہ)
حلیمہ کے گھر بکریوں کا مجمع — چاند کا انگلی کے اشارے پہ چلنا — (شیر کا زور کی انگوٹھی ماہ کا کیلبر چر گیا)
ے چاند چلتا تھا۔ اشارہ سے کہتا تو — ہم بنے کی طرف ہجرت کرتوں نے اپنے گھر سمجھا۔ غلام ذہن۔
ڈاہی اولیا مولا مبارک۔

[signature]
16.8.05 (عصر سے قبل) 4:40 مرقد سوہرار شاہ

(۱) شانِ قرآن

سید شبیر حسین شاہ Darbi

والا شان عالی مقام علمائے کرام۔ مہمانانِ گرامی عزیز طلبہ۔ واجب الاحترام بزرگو۔ اور عزیز بھائیو۔
مدرسے دے عظیم الشان اجتماع الحمد للہ وچ میں اللہ تعالیٰ دی بارگاہ وچ دعا گو آں۔ خالق کائنات حضور علیہ
السلام دے وسیلہ جلیلہ نال اس محفل پاک نوں قبول و منظور فرمائے۔ اور حضور دا صدقہ مہربان واسطے
شہیداں دے واسطے۔ بالخصوص میزبانان اور اوہناں دے معاونین واسطے۔ اس محفل پاک نوں دین و دنیا
وچ برکت دا سبب۔ اور ذریعہ نجات بنائے (آمین) وقت دا تقاضہ کی اے۔ میرا معمول کی اے۔ تقریر
بلا تمہید۔ آمدم برسر مطلب۔ اللہ تعالیٰ حق کہن دی توفیق عطا فرمائے۔ تہانوں مینوں عمل کرن دی توفیق
عطا فرمائے۔ دلیل میری قرآن تے حدیث ہووے گی۔ شعر میرا ذوق ہووے گا۔ واعظ تقریر اللہ دا قرآن
نبی دی حدیث۔ دلائل جاناں دے۔ شعر وشاعری وعظ نہیں۔ تقریر نہیں ذوق اے۔ اوہ اللہ سانوں مینوں
حل دیندا اے جیہیں پڑھاں گا۔ حضرت پڑھاں گا تے چنگا پڑھاں گا۔ طلبیوں باخبر پڑھاں گا۔ (لاحول ولا
اللہ داناں دی۔ کیا تماشا بنایا اے میری قوم نے۔ جو رافضی جو خارجی۔ جو مصلی جو
ڈوم اے۔ اوہناں نوں لیا کے جنہاں دا نہ مذہب نال واسطہ اے۔ نہ دین نال واسطہ اے۔ نہ عقیدہ نال واسطہ اے
تماشے بنائے اے۔ اوہناں مدرسے بنا لئے نیں۔ اساں نعت خوان بنا لئے نیں۔ خسریاں نوں پیسہ اوہ نہیں
دیندا۔ کنجراں نوں پیسے اوہ نہیں دیندا۔ بھنڈاں نوں پیسے اوہ نہیں دیندا۔ کیہڑے تھاں اوہ مساجد تے
مدارس تے لاندا ہیں۔ ساریاں نوں تساں پالنا ہوندا اے۔ جنہاں نوں تساں پالنا ایں۔ تہاڈے وچ اوہناں
دا رولا اے۔ اپنیاں جنے پیسے کسن آلے ہوندے نیں۔ اوہنوں آکھو تاں اس مولوی نوں مشکوٰۃ شریف لے دے۔
اوہ بی مزید آدمی آں مولوی صاحب سانوں کی آہندے او۔ آکھے انج کر اس عالم دین نوں بخاری شریف
لے دے۔ اوہنوں ایہہ چیز لے دے۔ سوال ای پیدا نہیں ہوندا۔ تھاں مرجان گے اوہ تھے۔ کنجراں نوں پیسے
دین گے۔ بدنصیب نیں۔ جس طرح فصل نوں سنڈی لگ گئی۔ تیلا پے گیا۔ امریکن سنڈی سا دیسا
مذہب نوں ایہہ دو سرائے بیماریاں لگ گئیاں نیں۔ نعت خوانی۔ تے جاہل پیر۔ خدا دی قسم۔ ساڈے
مذہب نوں ایہہ بیماریاں لگ گئیاں نیں۔ اور چھوکرے جنہاں نوں فرقان وچ کلمہ ہو یا وچھاں کھلاوو۔ اوہناں نوں
نغلاں وچ اگے لے آوندے نیں۔ کیا تماشا بنایا اے لوکو! اللہ دے دین نوں مزاح نہ بناؤ۔ کوئی کنجری
لے کے گا گن ڈھلیا اے۔ کوئی لغت پڑھن لگیا اے۔ لعنت اے اس کردار دے اتے۔ میرا بنی دا اسٹیج نوں
انج بدنام کر دے او کی مذہب اے تہاڈا۔ کیا ایہہ ساڈا مذہب اے۔ حضرت حسان بن ثابت دا ایہہ
کردار سی۔ اس وقت عرب کے دور میں ہوا کرتا تھا۔ جب کوئی مسلمان یا کوئی کافر ایک دوسرے
کے مقابلے میں آتے۔ تو وہ اپنی جرأت اور بہادری۔ اور اسکی ذلت کے لئے اشعار پڑھتے۔ کہ میں
اوہ آں جیہڑا فلاناں وان۔ میں تیری ایسی تیسی کر دیاں گا۔ اودھر کافر آکھدا۔ اوہناں آکھدا میرا
ناں مرحب اے۔ میں فلاناں ہاں۔ میرا ایہہ رول اے۔ علی کیا مسلماناں نوں۔ تہاڈے وچوں کوئی مسلمان ہے تے۔

Date

اشعار دے وچہ آکھناں میں اینج کردیاں گا۔ جس وچ لفظ تبدیل کرداسی۔ فرمایا حسان بن ثابت مرسکن ۔
فرمایا کوئی اہو کے انہاں دی گستاخی دا جواب دے۔ چونکہ اوہ توہین شعراں وچہ کردے سن۔ فرمایا گستاخی دا جواب دے۔
اس کا مطلب تو یہ ہے۔ کہ ناموس رسالت کا تحفظ کرو۔ اوہندا ایہہ مطلب نہیں۔ کہ میک اپ کر کے یکہ چوک
جلوس کے اسٹیج تے آ جاؤ۔ اوہ ہتھ وچ کلغی ہو وے۔ جی دف وجی سی۔ جی اوہ بچیاں نے دف وجائی سی۔
تو دی لیا کیسے بچیاں نوں دف وجائے۔ توں اپنے خصماں دا سر کھان آیاں ایں۔ (ہا ئے) جس کا کام
اس کا کام ہے۔ سنیت نوں ذلیل نہ کرو۔ نہ ایہہ سنیاں دا مذہب اے۔ کہ کملو کے کہہ جانا۔ اوس نعت پڑھنی
آگئے۔ میں تاں سرمہ پانواں۔ کالجہ پانواں۔ سرخی لاواں پوڈر لاواں۔ گھنگرو سسولوں اوہنی اوہ آلی۔ جتی پانواں۔
پھیر میں مدینے شریف جانواں۔ ایہہ کوئی طریقہ اے مدینے شریف جانوں دا۔ جیہڑوں جیا چیل نکلن والا۔ اوہو جیے
چیل پڑھن والے۔ اوہو جئے چیل سنن والے۔ پھیر آکھنا رب درود پڑھدا رجیا ای نہیں۔ کفر ہے۔ علماء بیٹھے
ہیں۔ میری گل غلط اے۔ تے ہنے میرے نوں دس دیناں۔ جیہڑے رب نوں ٹک ٹک کہو اوہ وی رب نہیں۔ جیہڑا رج جائے
اوہ وی ساڈا رب نہیں۔ میرا اللہ ٹک تے رج توں پاک اے۔ کی تماشا بنایا اے شاں۔
اک آہندا اے۔ اڑ گئے ہوش جبریل دے۔ خود نہ اڑ سکے۔ میں کہیا بہہ جا۔ بکواس بند کر۔
پتہ ہے ای جبریل ہے کون۔ رسول اللہ دا جن۔ جنہاں دے کس اوڈان ایں پیا۔ کیا تماشا اے۔ اللہ دے پیغمبر
بیٹھے ہون۔ تے باہر داڑھی آلا بندا سارھی پا کے بیٹھا تے نچے۔ تے لکو دی لعنت اے۔ اوہناں نوں چاہیں دا اے
اندر لیاں نال مطابقت کرے۔ اندر جو پیغمبر بیٹھے ہیں۔ اوہو دی بھیس کنجراں آلا بنایا ہویا اے۔ تے جے نبی اسٹیج
ہوں دے تے نبی پاک داڑی کر ہوں گے۔ تے اوہناں دی چاہیں دا اے خسریاں آلی شکل نہ بنائے۔ اوہ کم از کم مدینے آلے دی
شکل بنا لوے۔ کی ہو گیا اے میری قوم نوں۔ خسرے اسٹیجاں تے لے آندے نیں شاں۔ اوہناں دے اشعار
نہ اگے دا پتہ۔ نہ پچھے دا پتہ۔ صرف کنناں دی عیاشی۔ علماء کو اگر کتاب لے کر دو گے۔ تو تمہارے مسلک
کا تحفظ ہوگا۔ اک نعت پڑھن والا کی تحفظ کرے گا تہاڈے مسلک دا۔ علماء بیٹھے ہیں۔ اگر مسلک کا
تحفظ کرے گا۔ تو عبدالغفور ہزاروی کر گیا۔ مسلک دا اسکے کم کیتا اے۔ تے مولانا محمد عمر اچھروی نے کیتا اے۔
ایہہ تے سوکھا کم اے نال۔ اک ظہوری دی کالی لے لئی تے۔ تے اک اعظم دی لے لئی۔ ہور کوئی چیل چیاٹا مر لیے
تے اینہی لے لو۔ تے کملو کے چہرہ تا جیا منڈا آگے لا لیا۔ اوہ تے کم ای سوکھا اے۔

بڑی مشکل سے ہوتا ہے۔ چمن میں دیدہ ور پیدا۔

ہزاروی بن گیاں 20 سال 26 سال گذر گئے ہیں۔ مولوی محمد عمر بن گیاں 20 تا 25 سال گذر گئے ہیں۔ شریف نوری بن
گیاں 20 تا 25 سال گذر گئے ہیں۔ سکھیرا اے اوناں الہی بخش دہ بن گیا۔ 20 تا 25 سال گذر گئے ہیں۔ پیر محفوظ الحق
بن گیاں 20 - 25 سال گذر گئے ہیں۔ محدث اعظم پیدا ہوناں سی 20 - 25 سال گذر گئے ہیں۔ سعید صاحب
علماء جیڑے تہاڈے اکابر اینہاں نوں دیکھو۔ اینہاں دین پھیلایا خسریاں نیں۔ بالکل غلط اے۔ اوہ نعت پڑھو۔

Date

تے اعلیٰ حضرت دی نعت پڑھی گئی اے۔ گل ختم ہوئی کم از کم ساڈول تے چپ ناں۔ اوہ پہر نعت۔ اوہ پہر منہ نال طبلے۔
تے ڈھول دا لاتوہ ——— کیا تذلیل اے۔ اور اک کھنجڑی لے کے تھڑے بہہ گئے ہن۔ جو شان دف والی سنی اے
تے بے غیرت دف نوں سنی اے۔ مینوں حدیث یاد آگئی۔ فرمایا۔ بازار کھنچ گے ممبراں تے آئے۔ اور اوہو ای گل۔
کیا تماشہ اے۔ ہوئی باراں توں ہو کے آ کے نعت پڑھدے پئے ہن۔ بلیاں دے گھر منڈا ہو پیندا اے ناں تے کوئی شوہدا
جیا گلا ہوندا اے ناں۔ سارے کھسرے جیہڑے دہل دا چوپے ٹھمکے تے لئے ہوندے ہن۔ اگے او گھر ہیندے پئے ہن
تے ہنجے ماں پیو۔ سارے کھسرے ہوندے ہن۔ سبحان اللہ اس پہر آ دعاواں کر بنیاں قوم لوٹ پوٹ ہو گئی اے۔ کی ہو گیاں
اے میری قوم نوں۔ علماء دی خدمت میں عرض کروں گا کہ آپ بھی اپنے مقام کو سمجھیں۔ ایہہ لوٹے دی رسال ہیں
ہے گے۔ ایہہ جیہڑی تباہی دی پبلک اے۔ جنہاں اگاں پہے۔ انہاں اگا گئے۔ میرے نبی پاک ﷺ دی ناموس دی گل کرناں آں پیارے۔
کو لگی گئے ملدی گئے۔ [illegible] میری جنت نوں جا رہیا۔ مینوں اپنا حق ادا کرناں چاہیدا اے۔ ایہہ بڑا اہم جم
مارا یہ کہتے لکھیا اے۔ عزیزاں گرامی۔ ایہہ مسولوں نوں حشر نال جان۔ باڈر تے سپاہی کھلوتا ہوندا اے۔
معمولی جیا۔ ہوسکدا اے پتہ ہوندا اے۔ اوہ خاکی وردی۔ اوہی ہتھ اوہندے ساوجہ گن ہوندی اے۔ اگر سکھاں
ہندواں کولوں تیرا مال محفوظ اے۔ جان محفوظ اے۔ تیری عزت محفوظ اے۔ تے اوہندی اہمیت نوں سمجھو۔
جیہڑا باڈر تے کھلوتا اے۔ اگر اس کی اہمیت کو ختم کرو گے۔ اگر وہ ایک معمولی سپاہی جس کو تم سمجھتے ہو
ہٹ جائے۔ انڈیا تے سکھ ہندو۔ غنڈے سارے تیرا مال محفوظ ہے۔ نہ جان نہ اولاد۔ کوئی عزت تیرا ای محفوظ
نہیں۔ وہ ایک سپاہی کے سبب سے اللہ رسول نے آپکو محفوظ کیا ہوا ہے۔ اسکی اہمیت کو سمجھو۔ جیسے باڈر پر ایک
سپاہی کی وجہ سے تیرا مال جان اولاد تیرا ملک محفوظ ہے۔ اسی طرح علماء کی وجہ سے تیرا مسلک مذہب
ایمان محفوظ ہے۔ مگر ایہناں نال محفوظ اے۔ ایہناں نوں نہ دین دا پتہ اے۔ نہ مذہب دا پتہ اے۔ کی ماں دا
شان پڑھدے ہن۔ جیہڑے پیو دے دشمن ہن۔ کیا تماشا اے۔ حضور نے فرمایا۔ پیو۔ جنت دا دروازہ اے۔
پیو ناراض ہو جاوے تے جنت جا ای نہیں سکدا۔

عزیز بھائیو۔ اس واسطے توجہ فرمانا۔ اللہ تعالیٰ حق کہن دی توفیق عطا فرمائے۔ تہانوں مینوں
عمل کرن دی توفیق عطا فرمائے۔ چند الفاظ۔ بلا تمہید میں تقریر شروع کرناں آں۔ توجہ فرمائی۔ فرمایا
ذٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ۔ اگرچہ شلطیت مسئلہ ہے۔ اسی میں آ جائیگی۔ چونکہ علماء کی دستار بندی ہے۔
چونکہ میں نے چند الفاظ تلاوت کیے ہیں۔ ذلک الکتاب لا ریب فیہ۔ ایہہ جیہڑی کتاب اے اوہندے وچ
شک نہیں۔ ہر شک و شبہات توں پاک اے۔ سادیاں لفظاں وچ عام محاورہ ترجمہ۔ سوال ایہہ
پیدا ہوندا اے کیا کہوں گیا اے۔ اگر ایہہ آکھیا جائے۔ کہ کافراں نوں آکھیا گیا اے۔ کہ کافر تے
کتاب نوں منندا ای نہیں۔ اوہ تے قرآن نوں منندا ای نہیں۔ تے جیہڑا منندا ای نہیں اوہنوں آکھنا شک نہ کر۔
ایہہ بڑی عجیب گل اے۔ جے کہ شک تے اوہنوں ہوندا اے کہ دس کہ دے وچ ملاوٹ ہے کہ نہیں۔ تے جیہڑا

Date

آہندا اے میں دوہاں نوں ای ہنس من دا ۔ تے شک آلی گل تے کوئی ہیں ای ناں رہ گئی۔ سلاوٹ۔ فرمایا ایہہ اللہ دا کلام اے
ایہدے وچ شک نہ کرو۔ کافر تے من دا ای نئیں۔ اوہناں نوں تے آکھیا گیا اے۔ فاتوبسورۃ من مثلہ۔ اوہناں انکار
کیتا ناں قرآن دسیا اسانا پیا غائب ——— اِن کنتم صٰدقین۔ جے ہیں تے ایہدے مقابلے وچ اک سورت لے آؤ۔
کوئی تے اپڑی چوٹی دا زور لایا۔ آئندہ کوئی سورۃ بنا نہ سکے۔ اوہ لاہندے ہیں چالیہاں سپارے یاں دا اے۔ جے
اوہناں نوں آکھئے ناں اک پاسے سنا دیو۔ تے اکسو ٹکڑا سپارے دا کوئی نئیں سنا ندا۔ آہو۔ بغیر دلیل
توں دعویٰ باطل ہوندا اے۔

عرض کردا آں پیا ذرا توجہ فرمانا ذرا۔ بغیر دلیل توں دعوے باطل ہوندا اے بس وڈا دعوی اے۔
اعلان اے کہ۔ رب دے فرمان دے جو سپارے ہین۔ کوئی آکھے 20 ہین اوس وچوں 10 پڑھو تے سنا دیاں گے۔ کوئی آکھے
25 ہین۔ اسیں آکھے 5 پڑھو تے سنا دیاں گے۔ کوئی آکھے 29 ہین اسیں آکھاں اک پڑھو تے سنا دیاں ہیں گے۔
جیہڑا آکھے چالیس اے۔ اوہناں آکھو۔ آکھو دو رکوع سنا دے۔ فان لم تفعلو ——— ہاں تے جیہا ای کوئی نئیں جیہڑا سنا دیوے۔
کیونکہ دنیا دی بنائی ہوئی چیز دا مقابلہ ہو سکدا اے۔ رب بے مثل اے۔ ایہدا کلام وی بے مثل اے۔ ایس واسطے 1-2
رنگ کوئی قرآن دے نال لے وچ کوئی سورۃ نئیں لیا سکیا۔ حق ایہہ سی جدوں نال کہہ من جاندا۔ مگر ایہدے نہ منن
وچ اک وجہ اے۔ کیونکہ اوہ آکھدا ہیں ممکن نئیں کہ ساڈے آکھوں دا بندا ای اے۔ اوہناں نے محبوب خدا دی
نبوت نوں نئیں سمجھیا۔ اپنے ورگا جانیا۔ ساڈے ورگوں کھاندا اے۔ ساڈے آکھوں پیندا اے۔ ایہہ آہندا
اللہ دا کلام اے۔ زبان ایہدی ہلدی اے۔ آہندا اے کلام خدا دا اے۔ ایہہ کیویں ہو سکدا اے۔ کیونکہ سارا
دین ہی دی زبان تے اعتبار کرن دا ناں اے۔

یہ جو بات کر رہا ہوں توجہ سے۔ ہنیں جو آکھے اللہ نوں منن دے آں۔ میں آکھیا اللہ نوں کیویں منیا
ایہہ اللہ تخیل وچ نئیں آوندا۔ تصور وچ نئیں اوندا۔ گمان وچ نئیں اوندا۔ وہم وچ نئیں اوندا۔ بے صورت
اے۔ لامکان اے۔ پھر ایہہ ساؤنڈ تک نئیں آریا۔ کناں دی سماعت نال پتہ لگدا اے۔ آواز ہے وی۔ چاہے
پلیندے او۔ اوہدے وچ ٹیسٹ جیہڑا اے۔ ذائقہ جیہڑا اے نظر نئیں اوندا۔ ایہہ زبان نال چکھیا پتہ لگ جاندا اے۔ ایہہ
مٹھی اے پھکی اے۔ ایہہ نمکین اے۔ ذائقہ نظر نئیں اوندا۔ چکھیا پتہ لگ جاندا اے۔ کہ ایہہ ایہا اے۔ اللہ چکھیا وی
نئیں جاندا۔ خوشبو لگا کے اوندے او۔ باہر دن آئے نئیں تپل اے۔ پرفیوم لگا کے اوندے او۔ خوشبو نظر
نئیں اوندی۔ سنگھیا پتہ لگ جاندا اے۔ ایہہ چنبیلی اے۔ عطر اے۔ ایہہ فلانی شے وے۔ اہ سنگھیا وی نئیں جاندا۔
چکھیا وی نئیں جاندا۔ کناں دی سماعت دی محیط نئیں کردی۔ تخیل تصور وہم و گمان وچ وی نئیں اوندا
اگے آہندا اے میں رب نوں مندا آں۔ کیویں منے گا۔ جی قرآن نے آکھیا اے۔ میں آکھیا کی دلیل اے ایہہ جیہڑا کہیا
کہ قرآن اللہ دا کلام اے۔ آکھے جی اللہ دا کلام دسیا اے۔ اللہ دا قرآن اے۔ میں آکھیا کیویں منے گا
قیامت جنت دوزخ۔ حوراں فرشتے۔ جن۔ ایہناں ساریاں چیزاں تے ایمان کیویں رکھیں گا۔ حوراں دیکھیاں نیں

Date

نہیں۔ جنت ویکھی اے۔ نہیں۔ فرشتے ویکھے نیں؟ نہیں۔ بلکہ خالق کسی سے یہ بات سنو۔ کوئی ویکھی اے۔ کیویں منے گا
قرآن آہندا اے۔ قرآن کیویں آیا اللہ دا قرآن اے۔ اللہ دا کلام اے۔ میں آکھیا کیویں۔ اک ای طریقہ اے۔
سارا دین حبیب پاک دی ونو کر۔ اکو ای گل اے۔ حضور دی زبان تے اعتبار کرن دا ناں دین اے۔
ایسے واسطے رب آکھیا۔ اینج کوئی حضور نالوں دور ہووے۔ تے دین بھانویں کناں نال لوویں اللہ دا
ناں لووے۔ قرآن دا لووے۔ دین دا لووے۔ کجھ پیا کرے۔ اوہدے تے اعتبار نہیں کرناں۔ کیوں کیویں منے گا رب نوں۔
کیویں منے گا قیامت نوں۔ کیویں منے گا دوزخ نوں۔ کیویں منے گا جنت نوں۔ کیویں منے گا حوراں نوں۔ کیویں منے گا
فرشتیاں نوں۔ کیویں منے گا جبرائیل نوں۔ کیویں منے گا میکائیل نوں۔ اک ای طریقہ اے۔ زبانِ مصطفیٰ تے اعتبار کرے
گا۔ پھر دین مکمل ہوگا۔ ———— ایسے واسطے فرمایا۔ تیرا میرا ناں لووے دامنِ مصطفیٰ ہتھوں نہ چھوڑے
نبی توں دور ہووے۔ تے اعتبار نہ کرے۔ اوتے یقین نہ لیاوے۔ اللہ سانوں منع کر دیندا اے۔ فرمایا۔ ومن الناس من یقول
———— ایہہ وی نبی دی نعت اے۔ سارا قرآن میرے نبی دی نعت اے۔ سبحان اللہ آکھو۔ نالے حضور نے فرمایا
کلمہ الفاظ زبان تے بڑے آسان نیں۔ تے میزان وچ بڑے وزنی نیں۔ یا رسول اللہ کیہڑے؟ فرمایا سبحان اللہ (میزان تے قیامت
والے دن بھاری وزنی ہون گے۔ مسلمان اوہناں دی وجہ توں بخشے جان گے۔ تُوں میں اللہ دا قرآن پیش کرناں آں پیا۔
فرمایا ومن الناس ———— وما ھم بمومنین۔ فرمایا کجھ اوہ لوک ہون گے جیہڑے اللہ دا ناں لین گے۔ قیامت دیاں
گلاں کرن گے۔ آکھن گے قیامت آون والی۔ اللہ دے ناں دے وظیفے کرن گے۔ اللہ دے ناں دیاں تسبیحاں کرن گے۔ وما ھم
بمومنین۔ عزیزانِ گرامی میں عرض کرناں آں پیاں۔ توجہ فرمانا ذرا۔ ———— فرمایا اللہ ایہو جیہے لوک ہون گے
جیہڑے اللہ دا ناں لین گے۔ وما ھم بمومنین ———— فرمایا مومن نہیں ہو سکدے۔ ایس واسطے اوہ دامنِ مصطفیٰ اے تک
نہیں ہووے گا۔ میرے نبی پاک دا بغض سینے وچ رکھدے ہون گے۔ اللہ دا ناں تے لین گے۔ قیامت دیاں گلاں وی کرن
گے۔ اللہ۔ قیامت آنے والی ہے۔ میں آکھیا پھر ہر تیاری کر لئے نہ آئے ———— اوہ تے اوہی اے۔
سانوں قیامت دا کی ڈر اے جی۔ اپنے آپ نوں تے کوئی قیامت دا ڈر نہیں۔ بشرطیکہ ایمان سلامت ہووے۔
ایمان سلامت ہووے تے قیامت دا کی ڈر اے۔ اوہ یار جا ریہا دیوے۔ فلانے ویلے فلانے تھاں تینوں ملاں گا۔
تے اوس ویلے دا انتظار کر رہیا اے کہ خوف کھائی دا اے۔

میرے نبی پاک جس ویلے موت ہو جاندی اے تے کی ہوناں اے؟ میں۔ میرے نبی نے فرمایا۔ او غلام کون
جے اینج نہ ہووے زیارت ہووے۔ جد وصال ہووے گا ڈیرے چھڈ کے ٹر جان گے۔ میں تینوں دس دیواں گا۔ اوس
ویلے دا انتظار کر رہی دا اے۔ تاکہ اوہناں کولوں خوف کھائی دا اے۔ ایس واسطے سانوں قیامت دا قیامت
آجائے۔ اوہدی کی اے تے کل آوے۔ کل آوے میدانِ محشر سجیا ہووے گا۔ مدینے دا تاجدار تاجِ شفاعت پہن کے
بیٹھا ہووے گا۔ غلام سامنے ہون گے۔ ذوق بہت اے اتفاق کوئی نہیں۔ ———— میرا نبی تاج
شفاعت پہن کے بیٹھا ہووے گا۔ ساڈی تے اوس دن عید ہو جائے گی۔ محبوب دی زیارت ہووے گی۔ جو سوہنے

Date

تے سورج ہونا ایں۔ تانبے دی زمین ہونی ایں۔ اوتھے اگ ہونا ایں۔ کیہ اوتھے سپ وٹھوئیں۔ جتر وچ آہ ہونا ایں۔
اگے جہنم وچ جانا ایں۔ میں آکھیا جی۔ جنہاں جہنم جانا ایں اوہناں نوں تکلیف ہے ساڈا تے ادھر جان دا پروگرام ای
کوئی نہیں۔ اساں کوئی ایہو جیہا چل ای نہیں ماری۔ جیہڑا اساں نوں سپ وٹھوئیاں نال واسطہ پوسی۔ ہاں ہاں
میں دس دیناں آں بھائی۔ ______ وکھو جی ساڈے نوں کی۔ کوئی جیہڑا وی پئے۔ عقیدہ ویکھے۔ پھر لیا کم کرے۔
چوری کرے۔ راستہ گیر ہووے۔ بلیک الیاں کولوں لٹر کھان آلے کم اپے کردا اے۔ میں مثال دیناں آں بیان چلتی مسئلہ
ذہن نشین ہو جائے۔ کیوں بلیک آناں۔ آپ شریف آدمی اوہنوں کہندا اے۔ ایس واسطے کم اوتھے
سپ وٹھوئیں جیہڑے پینے نیں۔ گنجے سپ۔ دوجے تر بچے لٹر۔ کھو سرا جیہڑا ہونا ایں۔ اوہناں نوں ہونا ایں۔
جنہاں کوئی چل مارکا ہونی اے۔ اسیں تے ساریاں دے ملن والے آں۔ مثلاً خدا دا منکر ہووے۔ تے فرشتیاں
دی گل دا نہیں بچاہ گلو ادلی دا۔ سنیے تے ہووے گا۔ آکھے گا کیوں آہندا ایں اللہ جھوٹ بول سکدا اے۔ ہن بھوتک نشان۔
کیوں ہیں اللہ دیاں صفتاں دا منکر ہوندا ایں۔ الٹوں خدا دا ناں لیندا ایں۔ انج خدا نوں انج
بیان کردا ایں۔ تینوں نہیں پتہ رب نے واضح آکھ دتا اے۔ سبحان الذی۔ اللہ پاک اے۔ کل توں
فریب توں۔ جھوٹ توں۔ کذب توں۔ ہر شئے توں میرا رب پاک اے۔ اوہنوں دی گل دا دکھو داں پئے گا۔
آکھے گا ہن بھوتک کیوں اللہ دیاں صفتاں دا انکار کردا ایں۔ بے رسول دا گستاخ ہویا دڈا کوبرا
سپ سپنے تے بہہ کے۔ ہن بھوتک۔ کیوں نبی دے خصائص۔ فضائل۔ فضیلتاں عظمتاں شاناں نورانیت
اختیارات۔ کس طرح نبی دے فضائل دا انکار کردا ایں۔ جے آل رسول۔ اصحاب رسول۔ ازواج رسول۔
اولاد رسول۔ نبیاں صدیقاں شہیداں صالحیناں۔ اسیں ساریاں دے ملن والے آں۔ ساڈے سپاں کی
آکھنا ایں۔ ساڈے نوں جہنم نے کی آکھنا اے۔ اساں جہنم وچ جان والا کم ای کوئی نہیں کیتا۔ مارڈیاں
موئیاں تے بندیاں کولوں ہوا ای جاندیاں نیں۔ اوہ تے حضور دی حدیث اے۔ میں وکھونا واں۔ فرمایا جے
شیطان گناہ نہ کرے او رستے تے اللہ ہور مخلوق لے اوندا۔ جیہڑے گناہ کردے۔ میں حدیث وکھونا آں۔ بدلے
نہ ہووے۔ چور چوری کرے ہتھ کٹو۔ خطیب منبر تے بہہ کے جھوٹ بولے زبان کٹو۔ میں وکھا دیندا آں۔
مسلمان بھائیو۔ ذرا توجہ نال میں عرض کردا آں پیا۔ ساڈے آسطے جہنم بنایا ای
نہیں گیا۔ گل تے اے جیہڑی قرآن حدیث وچ ہووے۔

B فاتقوا النار ______ اعدت للکافرین۔ جہنم کافراں واسطے بنایا گیا اے۔ ایہہ اگ اوہناں واسطے
اے۔ جہنم۔ کافراں واسطے۔ رب تے آہندا اے۔ کافراں واسطے بنایا اے۔ ایہہ ساڈے نوں ڈراندا رہ بچو ہوں گے۔
اساں جانا ای نہیں۔ ایہہ تاں نوں خوف ہووے گا۔ جو ساڈے نوں کوئی نہیں۔ بشرطیکہ نبی دی غلامی وچ جائے،
بولو۔ حضور دی۔ ______ نام سنتے ہیں کہ محشر میں ان کی رسائی ہے۔
گر ان کی رسائی ہے تو پھر تو بن آئی ہے۔

Date

کیونکہ عزیز ــــ بسم اللہ الرحمن الرحیم ۔ ولی اللہ دا قرآن پیش کرناں آں پیا ۔ رماد رسے سنت و الجماعۃ سے
میں عرض کیتا سی دلیل میری قرآن حدیث ہووے گی ۔ شعر میرا ذوق اے ۔ عرض کرنا آں پیا مسلمان بھائیو ۔
رب نے آکھیا ۔ میں کافراں واسطے بنا کی اے ۔ ایہہ سے نوں تیرا ایہدا اے ۔ (المطففین)
کوئی بال میتھی تھلے گیا ناں ۔ اوہندی ماں نے دو تن لیٹر گڑھا مارے ۔ مر جا بلکہ کتے ہٹ کے پھیر دا پھرنا ایں ۔
کولے سپ لڑاندا ایں ۔ اک دیہاڑے اوہندا پیو کوئی شیشے میتھی تھلے لین گیا ۔ اوس آکھیا ہتھوں ماں اہی مار رہیا اے ۔
اوس سمجھیا جیہڑا جاگے اوہندے نال ایہو ای پوزیشن ہوندی اے ۔ انہاں سمجھیا جو اسی کرنے آں پئے جو ساڈے
نال پئے ہن اوہ انہاں نال ہون اے ۔ ہن ہتھوں اللہ دا فضل نال ۔ اسی تے نبی دی غلامی لے کے جانے آں ۔
میں ضمن وچ گل کر جاناں آں ۔ شواہد النبوۃ دے اندر قاضی عیاض نے وی لکھیا اے ۔ امام ابوالحسن بنجانی وی لکھدے ہن
سپچے ۔ اک مائی فوت ہو گئی ۔ جیہڑا معمول پتہ اے کی سی ۔ جس ویلے اوہنوں کوئی مشکل ویلا اوندا اسی ناں ۔ گل لوکو
ویا کے ۔ تے پنج انگلاں تے ہتھ دھر کے ناں ۔ اوچی سارے حضور داناں پکار دی سی ۔ اوہ مائی فوت ہو گئی ۔ اوہ
اکھاں دناں بعد مارتاں نوں ملی ۔ اوہناں آکھیا اماں کی حال اے ۔ اوس آکھیا پتر ایں ٹھیک آں ۔ اماں اوہ حساب کتاب
اوس آکھیا کیہڑا ۔ آکھے اوہ جس ویلے قبر وچ جا لیے ناں ۔ فرشتے اوندے ہن ۔ اوس آکھیا پتر میتھوں کسے ہن پچھیا ۔
اوس آکھیا ماں اوہ تے دکھے وکھے مولوی جان پیر جان ۔ بھانویں کیہڑا جائے ۔ چوہدری جان ممبر جان ۔ بھانویں
اوہ مسلم لیگ دا ہووے ۔ یا پیپلز پارٹی دا ہووے ۔ بھانویں ق لیگ دا ہووے ۔ ہر قاف لیگ تے لوں پالی کسے ہن پچھیا ۔
اوتھے کسے دی پرواہ نہیں ۔ اوس آکھیا اینج سدھا ہو جا ۔ اب ث ج ح ــــ و ۔ سدھا ہو ۔ اینج
تے نال لگ کے بچ جاؤ گے انگاں کی کرو گے ۔ اوتھے سے زبان کولوں پچھیا جاندا اے ۔ پتر میتھوں کسے ہن پچھیا
اماں کوئی واقعہ ۔ اوس آکھیا پتر اک چھوٹا جیہا واقعہ ہویا اے سی ۔ اوس آکھیا ۔ جس ویلے مینوں دفن
کر کے آئے او ناں ۔ تے نبی پاک دی حدیث پتہ اے کی اے ۔ فرمایا جس ویلے مردے نوں دفن کر کے اوندے
او ناں ۔ تے پچھاں ہٹدے او ۔ تے پیراں دی آواز دی اوہ وی مردہ سن دا اے ۔ حدیث نہ ہووے ۔ ایہہ
میری بات ریکارڈ ہو رہی اے ۔ دس لکھ روپیہ مسجد وچ بیٹھ کے اعلان کرناں آں پیا ۔ حدیث نہ وکھاؤں
دس لکھ روپیہ دیواں گا ۔ فرمایا دفن کر کے جس ویلے پچھاں ہٹدے او ناں ۔ بندیاں دیاں جتیاں دی چلن دی
آواز جیہڑی اے ناں ۔ اوہ وی مردہ سن دا اے ۔ بندیاں دے واپس جان دی ۔ پکڑ دی آکھیا جائے ۔
ایہہ عام بندا جیہڑا فوت ہو جائے اوہدی گل اے ۔ تے جے آکھے داتا صاحب ہن سن دے ۔ نبی ہن سن دا
تیری کوئی نہ سن دا ہووے گا ۔ بس وڈی تے سن دی اے ۔

سنا ڈے تے اوس طرح سماعت کر دیاں ہن ۔ اینج سن دا ہن ۔ فرمایا پاسا رہنا الجل ۔
سنگڑے وچ دور سارے سن دے ہن پئے ۔ جیہڑے مرید دا ایہہ مقام اے ۔ اوس پیر دا کی مقام ہووے
گا ۔ تے جے بلایا رناں سرک ہوندا ۔ اوہدے ول عم ممبر تے بہہ کے کم کردا ۔ میں حدیث پیش کرناں آں پیا ۔

Date

ایہہ مذہب دی تبلیغ کسے خطیب نے کرنی اے۔ مولوی نے کرنی اے۔ نعت خوان نے نہیں کرنی۔ فیر سانوں
سنیا کرو۔ ہر دسنیا کرو۔ انہاں نوں کتاباں لے کے دیو۔ بڑا پہلوان ہووے سپاہی۔ باڈر تے کلا اے
کی کرے گا۔ انہاں کول کتاب ای نہ ہوئی۔ انہاں نوں کتاب لے کے دیو۔ ـــــ بس کے ٹر جاؤ۔
اپنے علماء دی عزت کرو۔ اپنے علماء دے وقار نوں سمجھو۔ عرض کرناں آں پیا۔ مائی جس ویلے
اماں بیبر۔ اکیہ پتر جس ویلے ستی اکھاں ہیٹ گئے ناں۔ آکھے میری منجی دے پیر دو ڈراؤنی شکل والے بندے آ گئے۔
اوس آکھیا۔ آپ کوئی ہو جائیے۔ آکھے اماں بیبر۔ آکھے میں ڈر گئی۔ اماں بیبر۔ آکھے گلی میں تے ڈراؤنی شکل والے
بندے۔ آکھے اماں بیبر۔ آکھے بیبر کی۔ میری عادت دا تے پتہ جے۔ میں آکھیا ں تے ہتھ دھر کے۔ اچی ساری پکاریا
نبی نوں۔ اوہ دونویں دوڑ گئے۔ اس توں بعد آیا ای کوئی نہیں۔

ے تیرے نام وچ رب رکھیاں شفاواں نیں۔ (جنہاں اللہ رسول نال پیار جے)
تیرا نام سکھاں کل جاندیاں بلاواں نیں۔

ـــــ

عزیزان گرامی میں عرض کر دا ساں پیا۔ جس ویلے میں پکاریا۔ اوہ دوڑ گئے۔ تو عرض کرناں آں پیا۔
اس واسطے سانوں شرابیں دی ضرورت ای کوئی نہیں۔ اسی تے اللہ رسول دے منن والے آں۔ اللہ دیاں
ساریاں صفتاں نوں منن والے آں۔ اوہ نبی دے سارے کمالات نوں منن والے آں۔ نال عقیدہ اے نبی نوں
جنے کمال دتے نیں سارے میرے رب دے دتے ہوئے نیں۔ اک وی نبی دا ذاتی نہیں۔ اگر نبی نوں ملدا۔
اللہ دے فضل نال۔ اللہ نے عطاواں کیتیاں نیں۔ نبی پاک نوں شان نال۔ عظمتاں دتیاں نیں۔ ہر خوبی میرے
اللہ دی دتی ہوئی اے۔ ایہہ اہل سنت دا عقیدہ اے۔ تو عرض کرناں آں پیا۔ فرمایا ذالک الکتاب
لا ریب ـــ ایہہ کتاب تے شک نہ کریا جے۔ کافر جیہڑے نیں اوہ تے منندے ای نہیں۔ اوہناں نوں آکھیا
شک نہ کرو۔ ایہہ وی عجیب گل اے۔ مومن شک نوں لوکاں سمجھدا اے۔ اوہناں آکھیا جا کے شک نہ کرو۔
ایہہ وی عجیب گل اے۔ بات قابل غور اے۔ اگر کہیا جا کے کہ خطاب ہے کافروں کو۔ تو خطاب کافر تے من دا
ای نہیں۔ تے مومن جیہڑا اے اوہ شک نوں کوں سمجھدا اے۔ ایہہ آکھنا مومناں نوں خطاب اے۔ ایہہ وکھ عجیب
گل اے۔ کہ مومن تے شک ای نہیں کردا۔ ایہہ آکھیا کیہوں اے؟ کہ ذالک الکتاب لا ریب فیہ۔ قرآن وچ شک
نہ کریا جے۔ آکھیا مسلماناں نوں گیا اے۔ اسی جیہڑے بھولے بھالے مسلمان۔ فرمایا ذالک الکتاب) اوہ کوئی
قرآن تے شک نہ کریا جے۔ کیونکر قرآن نوں پڑھن والے دو قسم دے لوگ نیں۔ پہلو ہے گیڑا اے ــــ وکھیکی بھی گڑ گڑا
دو قسم دے لوگ قرآن پڑھن والے نیں۔ اک گمراہ نیں۔ اک ہدایت یافتہ نیں۔ فرمایا اس واسطے دو قسم دے
لوگ نیں۔ جیہڑا گمراہ قرآن پڑھدا ہووے گا۔ تے گمراہی پھیلائے گا۔ لہذا ذالک الکتاب کو ریب فیہ۔ اوہدا وی
قرآن تے شک نہ کریا جے۔ اوہنوں گمراہ سمجھیا جے۔ چاہے قرآن پیش کردا اے۔ میں ہن حدیث وی پیش
کر دیناں آں۔ فرمایا لفضل ہے گیڑا ـــــ کہ قرآن پڑھن والے ہدایت یافتہ ہون گے۔ کجھ قرآن پڑھن والے

Date

ہدایت یافتہ ہون گے۔ تے جدوں تلوار ہووے کافر دے ہتھ وچ۔ تے کی آکھے جی مسلماناں دی حمایت
کرے گا۔ ایہہ ممکن ای نہیں۔ تے جے مسلمان دے ہتھ وچ تلوار ہووے تے کی آکھے گا کہ کافراں دی حمایت
کرے گا۔ تے ایہہ وی غلط اے۔ لہٰذا ایہہ نہیں کہیا جا سکدا کہ تلوار کہیڑے ہتھ وچ اے۔
اس واسطے قرآن پڑھے گا۔ جیہڑا ولی کافر ہووے گا۔ گمراہ ہووے گا۔ ذلیل ہووے گا یا منافق
ہووے گا۔ قرآن پڑھ کے گمراہی پھیلائے گا۔ حضورؐ نے دی اینہاں نشانیاں دسی کردتی۔ سنو مسلمانو!
حدیث نہ ہووے۔ ——— بس کمو ایہہ انعام دے دیاں گا۔ حدیث نہ ہووے تے۔ دس کر ریکارڈ کرلو۔ کیہڑا دنیا
پینا اے۔ رطب بیاناں آل گل اے۔ گل ای بڑی پکی اے۔ ——— مسلمانو! تہاڈے نبی نے فرمایا۔ اک او مخلوق ہووے
گی۔ جیہڑے قرآن پڑھن گے۔ مگر اوہناں دے حلق توں تھلے نہیں اترے گا۔ فرمایا نمازاں اینیاں پڑھن گے۔ تسی اوہناں
دے سامنے اپنیاں نمازاں ہیچ سمجھو گے۔ فرمایا دین وچوں انج نکل گئے ہون گے۔ جیویں شکار دے وچوں تیر۔ جدوں
شکار دے وچوں تیر نکلدا اے۔ اوہدی جان لے جاندا اے۔ فرمایا بڑے پکے نمازی ہون گے۔ قرآن پڑھن گے۔
حلق توں تھلے نہیں اترے گا۔ تے جیویں تیر شکار دا دشمن ہوندا اے۔ اوہدا جان لیوا ثابت ہوندا اے۔
ایویں اے وی دین دے دشمن ہون گے۔ ——— لوکو! نبی دے فرمان سنو۔ کی بندے جھیڑے جی ایہہ
مولوی دا رولا اے۔ ایویں پیر محمود شاہ رولا پایا اے۔ نظامی صاحب پایا اے۔ [illegible] دو رکعت نماز
نہیں ا۔ ——— قرآن ای پڑھانا ایں نا۔ ——— تہانوں کیہڑا سمجھائے گا۔
مسلماناں نوں [illegible]۔ قرآن دی پالیسی کیتا اے۔ حدیث دی پالیسی کیتی اے۔ کیویں پھیلاں گے گمراہی
ذرا توجہ فرمانا۔ قرآن پڑھن گے۔ کی ہووے گا دل وچ عداوت معاذاللہ ہووے گی حضور نال محبت نہیں
ہووے گی۔ معلوم ہویا ظاہری لبادے دی گل نہیں۔ پہریدار یا نگاں ملعوناں نمازاں یا قرآن۔ ایہہ ای نہیں
ویکھیا۔ میں اک ہور دلیل قرآن وچوں پیش کر دینا آں۔ مسجد ضرار۔ گیاراں پارہ۔ مسجد بنا کے
نا۔ مدینے دے منافق تے آگئے۔ السلام علیکم۔ ——— اللہ دا گھر بنایا اے۔ پانچ منٹ لئی
تشریف لانا۔ رب نے آکھیا سوہنیا نہ جائیں۔ اوہ نال مسجد دا الٹے [illegible]۔ رب آکھدا اے پیا سوہنیا نہ
جائیں۔ ما زاغ دے کاجل والیا۔ بولو۔ یا اللہ جے توں نبی نوں مشورہ دتا تے لوک تے ایہہ گل ای سمجھ نہیں
جاندے۔ ——— فرمایا مسجد توں مراد اے میرا گھر۔ مسجد توں مراد اے اللہ دا گھر۔ تے سوہنیا اوہناں شکل
تے مسجد ورگی بنا لئی اے۔ مگر میرا گھر نہیں۔ کیونکہ میرے گھر گلہ تیرا ہووے۔ ایہہ ہو ای نہیں سکدا۔ کیونکہ
توں میرا محبوب ایں۔ میں محبوباں دے پیار والیاں دے گھر ہیں کے محبوباں دا گلہ نہیں ہو سکدا۔ میرا گھر
نہیں۔ میرا گھر ورگا اک گھر بنا کے تینوں دعوت دیندے پئے۔ اے میرا گھر نہیں اے مسجد نہیں۔
حکم ہویا گرا دیو۔ نا جائیں سوہنیا۔ ایہہ مسجد بنا کے گلہ تیرا کردے پئے۔ سوہنیا توں نہ جائیں تاکہ
تیرے امتی نوں پتہ ہووے۔ ایویں منہ کھلا کر کے نہیں ٹر جانا۔ پہلاں ویکھنا ایں کیہڑا اے تے نہیں۔

Date

جتھے یار دا گلہ ہوندا اے ۔ جتھے تیرا گلہ ہووے ۔ تیرے عیب تیرے تے تنقید ہووے ۔ تیرے فضائل ۔ تیرے خصائص تیری
عظمت شان آن ۔ وقار دا ۔ انکار ہوندا ۔ اوہ میرا گھر نہیں ۔ میرا گھر اوہ اے ۔ جتھے تیریاں فضیلتاں بیان
ہوندیاں ہون ۔ جتھوں آوازاں آؤندیاں ہون ۔ ـــ ؎

؎ سب سے بالا و اعلیٰ ہمارا نبی ۔ دونوں عالم کا دولہا ہمارا نبی ؎

قرآن آکھدا ۔ وما ارسلنک ۔ ومن یطع الرسول ۔ والضحیٰ ۔ وما ینطق ۔ ید اللہ فوق ایدیھم ۔
وما رمیت ۔ سبحان الذی اسریٰ ۔ ثم دنا فتدلیٰ ـــ ما زاغ البصر ۔ انا اعطینک الکوثر ۔ قرآن بھریا
پیا اے ۔ ذرا اس شان دا مالک وکھاؤ ۔ پوری کائنات وچ میرے نبی دا ثانی ای کوئی نہیں ۔ ـــــ یا ایھا النبی ۔
استغفر لھم الرسول ـــ کیہڑا اے جیہدے واسطے آسمان سجایا جائے ۔ کیہڑا اے جیہدے ساہمنے
جبرائیل قدم چمے ۔ کیا شان اے ۔ عرض کر رہیا آں ۔ مسلمان کہاؤ ۔ فرمایا جتھے تیری توہین ہووے ۔
جتھے تیرا گلہ ہووے ۔ سوہنیا میرا گھر ای نہیں ۔ میرا گھر تے اوہ اے جتھے تیریاں شاناں بیان ہون ۔ میرا گھر تے
اوہ اے جتھوں ایہہ آواز آوے ۔ ؎

؎ کوئی تجھ سا ہوا ہے نہ ہو گا شہا ۔ تیرے خلق کو حق نے عظیم کہا ۔ تیری خلق کو رب نے جمیل ۔
رب نے فرمایا میرا گھر اوہ اے ۔ جتھے تیریاں فضیلتاں بیان ہون ۔ جتھے تیریاں شاناں بیان ہوون ۔ جتھوں
آواز آوے ۔ ؎ مصطفیٰ جان رحمت پہ لاکھوں سلام ـ جتھے ایہہ آواز آوے ۔ محمد پاک نے آکھیا
اے ۔ جیہناں نال بس داری احترام نہیں محبوب دا ۔ ـــ مولویو ۔ ساری قوم نوں نبی پاک دی محبت تے
اکٹھا کر دیو ۔ اعلیٰ حضرت نے بڑا اچھا جواب دتا ۔ آپ نے فرمایا ۔

(2) A ؎ آج لے ان کی پناہ آج مدد مانگ ان سے ۔
کل کو نہ مانیں گے قیامت میں اگر مان گیا ۔

قیامت وچ کسے کم نہیں آونا ۔ اس واسطے جھگڑے دیو ڈھلے باز یاں لوکاں ۔ ساری قوم نوں اک نبی پاک دی غلامی وچ
کر دیو ۔ مسلماناں دا بیڑا ہو جائے گا ۔ مسلمان کہاؤ تو میں عرض کرناں آں پیا ۔ فرمایا گمراہ وی قرآن پڑھن
والے ۔ ہدایت والے وی قرآن پڑھن والے ۔ اوتھے نہ جاویں ما زاغ دا کاجل والیا ۔ میرا گھر اوہ اے جتھے تیرا ذکر ہوندا
ہووے ۔ سوہنیا جتھے تیریاں عظمتاں تے شاناں بیان کردا ہوواں ۔ لوکو ا ۔ یضل بہ کثیرا ـــ کجھ قرآن پڑھن
والے گمراہ ہون گے ۔ کجھ قرآن پڑھن والے ہدایت یافتہ ہون گے ۔

اگے شاہ جی میں آکھیا جی ۔ اگے پڑھے قرآن تے گمراہی کیوں ۔ سمجھ تو باہر اے ۔ میں آکھیا نہیں
دس دیناں آں ۔ مثال اک آیت لے لو ۔ قرآن آکھدا اے وداعیا الی اللہ باذنہ وسراجا منیرا ۔ فرمایا خالق کائنات
نے محبوب تینوں چمکدا ہویا آفتاب بنایا اے ۔ ـــــ ہن بناتا دھوتا ہووے ۔ جیہے دا دن چڑھے ۔ میں گمراہ دی مثال
دین لگا آں ۔ اوہ آکھے گا حضرات ایہہ میرے ہتھ وچ قرآن اے ۔ بالکل ٹھیک ہووے گا ۔ ممبر اوہ ٹھیک ہووے گا ۔ قرآن

Date

پڑھیا اے ۔ وداعیا الی اللہ باذنہ وسراجا منیرا ۔ حضرات اللہ نے آکھیا اے۔ حضور چراغ دی طرح ہین۔ سورج دی طرح ہین۔ حضرات ایہہ ہن جدوں آکھیا گیا اے۔ ایہہ سورج ہن اک مخلوق اے۔ بالکل اللہ دی مخلوق۔ لہٰذا بنی دی اللہ دی مخلوق۔ گل ٹھیک اے اللہ دی مخلوق۔ حضرات سورج طلوع ہوندا اے۔ جدوں ڈوب جاندا اے۔ بالکل گل ٹھیک اے جدوں قرآن آکھدا اے۔ کل من علیہا فان۔ ہر شے نے جام فنا پینا اے۔ مرنا ختم۔ ہر شے ختم ہو جانی ایں۔ تے رب نے کی آکھیا اے (معاذ اللہ) بنی وی مخلوق دی طرح اے۔ تے مخلوق مر جاندا ایں۔ کے بنی مر کے مٹی وچ مل گیا اے۔ لا حول ولا قوۃ الا باللہ۔ کس سادے بندے نوں ایمان سنبھالنا مشکل ہو جائیگا۔ جیہڑا مہر۔ قرآن ساریاں گلاں ہین۔ کہ سورج دی مخلوق بنی دی مخلوق۔ اوہناں دی جان رب دتا۔ اوہناں دی عظمتاں رب دتیاں۔ ایہہ ساریاں گلاں تہاڈی سمجھ وچ آئیاں ہویاں اے۔ ایہہ بالکل غلط اے۔ ایہہ ای آیت یضل بہ کثیرا ویہدی بہ کثیرا۔ کہ قرآن پڑھن والے گمراہ ہون گے۔ کجھ ہدایت یافتہ ہون گے۔ ہن ہدایت والا جس ویلے پڑھے گا قرآن۔ اوہی آیت اس پڑھ لینی آں تاں کوئی عالم جیہڑا ہدایت یافتہ اے۔ وداعیا الی اللہ ——— اے محبوب اسیں تہانوں چمکدا ہویا آفتاب بنایا اے۔ میں اک مثال دینا آں۔ میں کہیا ایہ ای آیت پڑھنا آں۔ آکھیا محبوب اسیں تہانوں چمکدا ہویا آفتاب بنایا اے۔ تے آفتاب کنے ہین۔ سورج اکو ای اے۔ کوئی دوجا ہے نہیں۔ میں پچھیا دوجا سارے جہاں … کولوں۔ کوئی سورج اوہناں آکھیا جی کوئی دوجا … سورج اکو ای اے۔ میں آکھیا۔ لوہڑے جیا کوئی شئی۔ آکھن لگے ستارے جی۔ ستارے اوہناں کولوں فیض لیندے ہین۔ چن روشنی لیندا۔ مریخ روشنی لیندا اے۔ سورج کولوں۔ قطب ستارہ روشنی لیندا اے سورج کولوں۔ سارے تارے روشنی سورج کولوں لیندے ہین۔ رب نے وی آکھیا اے وداعیا الی اللہ ——— اے محبوب تُوں دس ملک دے ہوئے آفتاب دی طرح ایں۔ جیویں سورج کولوں سارے تارے روشنی لیندے ہین۔ کل ولی بنی غوث قطب ابدال سب تیرے کولوں فیض لیندے ہین۔ سارے ولیاں نوں ولایت ملی تے تیرے صدقے۔ غوثاں نوں غوثیت ملی تے تیرے ہو کے توں۔ قطباں نوں قطبیت ملی تے تیرے ہو کے توں۔ عالماں نوں علم ملیا اے تے تیرے ہو کے توں۔ نبیاں نوں نبوت ملی تے قرآن آکھدا اے پیا۔ واذ اخذ اللہ میثاق النبیین ——— نبیو! وعدہ کرو۔ پکا وعدہ کرو۔ جدوں میرا حبیب آ جائے۔ تہاڈی تصدیق کردا ہویا۔ تہانوں کتاب حکمت۔ ہر شے دتی ہووے۔ تو منن … والشہرۃ ہر شے حبیب کے … اوہدے تے ایمان لیاونا ہے۔ ایہہ شرط تے نبوت ملدی اے پئی۔ معلوم ہویا نبیاں نوں نبوت وی ملی تے حبیب دے صدقے ملی۔ ؎

حبیب خدا کا کوئی ہمسایہ نہیں ہے۔
اس شان کا مرسل کوئی آیا نہیں ہے۔

ایہہ جیا ہڑا اے۔ جیہڑے صدقے نبیاں نوں نبوت ملی اے پئی۔ تے وعدہ لیا جا رہا اے۔ نے جدوں آ جائے لتؤمنن بہ ولتنصرنہ ایمان لیاؤنا تے مدد کرو۔ حبیب دا بیڑا اے نا۔ اوہدے وجہ وجہ دی جدوں امامت شب کھلا رہیا اے۔ عہد پورا ہویا اے۔ آکھیا جا جبریل میرے محبوب نوں لیا۔ امامت کرائی اے۔ سارے بنی نوں معراج ہویا

Date

سارےآں نبیاں نوں معراج ہویا اے۔ اوہناں نوں معراج ہویا رہا۔ اوہناں ساڈے آقا دی زیارت کیتی رہا۔ ساڈے
نبی نوں معراج ہویا اے۔ اوہناں رب نال ملاقات کیتی اے۔

ے میری معراج تیرے قدم تک پہنچا۔ تیری معراج کہ تو لوح و قلم تک پہنچا۔

عزیزو! گر اسی توجہ ذرا نا دیئے۔ تو سارےآں نوں جو ملیا تہاڈے صدقے ملیا اے۔ میرا نبی سارےآں تا لوں افضل تے اعلیٰ اے۔
آپ ﷺ امی سی۔ اک پڑھدا رہا پیا۔ پھر دوجیاں پڑھدا رہا پیا۔ او اپنے پڑھا کے آگیا۔ آپ ﷺ کیوں کا نہیں۔ جدوں
اساں والا پڑھیا گا۔ آگیا سوہنا چمکدا ہویا آفتاب دی طرح آکے جو وی سارےآں روشنی ہر تھاں کولوں لئی اے۔ تیرے
فیض نال چمکدے پئے نیں۔ سوہنا۔ ایہہ کائنات جو ہے رہا تیرے فیض نال۔ ——— دو جی آیت پڑھن
لگا آں۔ اے ما زاغ دے کاجل والیا۔ تو چمکدے ہوئے آفتاب دی طرح اے۔ تے جدوں آفتاب چمکدا اے۔
چاہے ہووے ٹکڑا ہووے ہر امیر ہووے غریب ہووے۔ شاہ ہووے گدا ہووے۔ چھوٹا وڈا۔ پنڈ شہر۔ اوہندی
کرناں چنگیاں پیندیاں نیں۔ غریب نوں وی۔ جس ویلے چمکدا اے۔ شہر لشکدے۔ پنڈ لشکدے۔ غریب دی کلی۔ وڈیاں
لوکاں دے محل۔ پرویز مشرف دا پریذیڈنٹ ہاؤس۔ سی ایم ہاؤس۔ پی ایم ہاؤس۔ اوہ وی چمکدے نیں۔ اک
غریب دی کلی وی۔ چمکدی اے۔ ہر جگہ چونکہ کائنات وچ سورج اک اے۔ جدوں چمکدا اے سارےآں
نوں نوازدا اے۔ ——— رب نے آکھیا اے سوہنیا۔ توں وی چمکدے ہوئے آفتاب دی طرح ایں۔ اپنے تے
اپنے۔ جو وی سارےآں نوں نوازنا ایں۔ ما زاغ دے کاجل والیا۔ تو وی چمکدے ہوئے آفتاب دی طرح ایں۔ توں کی
اپنا بیگانہ۔ چاہے ٹکڑا ہووے۔ شاہ گدا۔ تیرے لئی نوں ہے۔ وما ارسلنٰک الا رحمۃ للعالمین سوہنیا توں وی سارےآں
نوں نوازنا ایں۔ مثلاً الو سورج نوں نہیں من دا۔ جدوں سورج چمکدا اے۔ تے او ایہہ نے نہیں آکھدا پئی ایہہ
میں نوں من دا نہیں۔ مگر جدوں سورج چمکدا اے۔ سردی دیاں راتاں ہون۔ ٹھر دا ہووے پیا سردی دے نال۔
الو تے الو دے بچے او تے سارے لگے ہوندے نیں۔ سردی دیاں پوہ دیاں راتاں ٹھر گئے ہون۔ کدی سورج نے آکھیا اے
ایہہ میرا دشمن اے۔ میں نوں ویکھنا پسند نہیں کردا۔ دنے اکھاں ای نہیں کھولدا۔ ایہہ میرا دشمن اے۔ ایہہ میں نوں
ویکھنا پسند وی نہیں کردا۔ تامیں ایہنوں دھپ نہیں دینی۔ ایہنوں میں ہیٹ نہیں دینی۔ کدی سورج آکھیا
اے۔ نہیں نہیں کیوں۔ ایہہ واسطے اپنے تے اپنے۔ بیگانیاں نوں وی نوازدا اے۔ جیویں سورج نوں الو تے
تے الو دے بچے نہیں منندے۔ مگر سورج پھر وی نوازدا اے۔ ما زاغ دے کاجل والیا۔ تیری وی شان ایہہ اے اوہدا
پیا رند یا وڈیرو سر کیا ے جدوں اوہ نواز دیندا اے۔ توں دی اپنے تے اپنے بیگانیاں نوں وی نوازدا اے۔

ے وہ نبیوں میں رحمت لقب پانے والے۔

ے اپنے پرائے کا غم کھانے والے۔

دشمنوں میں غیروں کے کام آنے والے۔

آپ اوہ ای نیں اک ہار پاسے جاندا اے۔ اک ہار پاسے جاندا اے۔ بس جیہڑے دل وچ نبی دا پیار ہووے۔

Date

خدا کلام کرے۔ محبوب دے متعلق کرے۔ تے توہین دا پہلو نکلے ہوای نہیں سکدا۔ اوہدی وجہ۔ جیہڑا رب اینا برداشت نہیں کردا۔ گوارہ نہیں کردا۔ کہ راعنا نہ آکھو۔ دیکھو۔ راعنا دا معنی اسی چھڈو۔ چرواہا اوہناں دی زبان وچ۔ بگاڑ کے پڑھدے سن۔ لفظ بذات خود راعنا بُرا نہیں سی۔ بگاڑ کے پڑھدے سن اودوں تے رب آکھیا۔ یاایھاالذین امنوا لاتقولوا راعنا ——— ایمان والیو تسیں راعنا نہ کہو۔ لفظ بدل جاؤ۔ بذاتِ خود لفظ راعنا غلط نہیں۔ حضور توجہ فرماؤ۔ دوبارہ کہہ دیو۔ حضور ذرا سمجھا دیو۔ پر رب نے آکھیا۔ لاتقولوا راعنا ایمان والیو راعنا نہ کہو۔ کیوں جنہاں لفظاں دی اوٹ وچ میرے نبی دی توہین ہوندی اے۔ لفظ بدل جاؤ۔ یا اللہ تیرے نبی دی بارگاہ وچ عرض و معروض کرنا ہووے۔ تے کیویں کریئے۔ اللہ آداب سکھا اے پیا۔ رب آہندا اے۔ تسیں کہو۔ انظرنا تسی آکھو یارسول اللہ۔ نظرِ کرم فرماؤ۔ ایہہ پہلا پارہ اے جی۔ ایہدا ترجمہ کر لئے آیت دا۔ تسی آکھیا کرو۔ ؎

؎ کرم کی اک نظر ہم پر خدارا یارسول اللہ۔
ہوں تمہارا میں تمہارا تمہارا یارسول اللہ۔
بڑی مشکل میں ہے تجھ کو پکارا یارسول اللہ۔
سوا تیرے نہیں کوئی سہارا یارسول اللہ۔

میرا ایہوں پتہ ہو رہیا اے سرکار نال کوئی تعلق ہو رہیا اے۔ حضور نے فرمایا جب تک کائنات نالوں ودھ کے پیار نہ ہو رہیا گا اودوں تک ایمان ای نہیں۔ بے ایمان لینا اے تے نبی نال پیار کرو۔ ایمان اوہناں لوکاں وچ اے۔ جنہاں آکھیا اے۔ ؎

ایہہ اوہناں نوں سمجھے نال۔ ایہہ آہندا اے نال نہ لوسا جی۔ ایہہ تے اوہناں نوں ویکھ جنہاں نوں حضور نال پیار اے۔ تے حدیث شریف توں بغیر تیرا پیرا کیویں نہیں۔ ایہہ تے نبی دی فضیلت دی گل کرنا اے۔ قسم خدا دی اسیں اوہناں نوں راہواں ورگا نوں پیار کردے آں۔ بلکہ میرا تے عقیدہ ایہہ اے کی اے۔ جی لکھوا کے اعزاز نکے وچ۔ میں آکھیا بالکل انکار کرن والا بے ایمان اے۔ نبی دا فرمان اے۔ میں آکھیا حدیث کنی لکھو۔ آکھے کتھے لکھیا اے۔ ادھے لکھیا اے پچاس ہزار میں آکھیا بالکل ٹھیک اے 50 ہزار والی حدیث دا انکار نہیں۔ میں آکھیا نال ای اگلے پاسے حدیث اے۔ یا اللہ مدینے وچ مکے نالوں دگنی برکت عطا فرما۔ مکے لکھو۔ دوگنی دو لکھو۔ پلس 50 ہزار۔ $2\frac{1}{2}$ کروڑ نے آکھیا اے۔ سوہنیا ایہہ تے توں آہنا ایں نال۔ دنیا فرقہ حضر للٹ من لاری۔ ہر گھڑی ودا جاؤ گا۔

سادا تے ایہہ عقیدہ اے۔ اور حضرت مجدد الف ثانی۔ تاجدار سرہند نے فرمایا۔ رب نوں تا منیا اے کہ رب محمد است۔ ورنہ وہ تخلیل تصور وہم و گمان میں بھی نہیں آتا۔ تو عرض کر رہا تھا۔ ذٰلک الکتاب لاریب فیہ۔ ھدی للمتقین باقی رہ گیا اے۔ —— میرے نبی اکرم صلی اللہ علیہ وسلم دی عظمت تے فضیلت۔ ھدی للمتقین۔ ہدایت دیندا اے متقیاں نوں۔ گل بڑی کمال اے۔ کدے کوئی بے ہدایتا وی متقی ویکھیا جے۔

متقی دا معنی اے - ڈرن والا بچنے والا۔ قرآن ہدایت دیندا اے ڈرن والیاں نوں ۔ بچن والیاں نوں ۔ تے ایہہ مراد گناہ لیندے - صرف گناہ تے جیویں اک حدیث پیش کیتی اے ۔ حضور نے فرمایا - جے گناہ نہ کردے او ۔ تے اللہ مخلوق ای ہور لے آؤندا - جیہڑے گناہ کردے - اوہدی وجہ - اللہ دیاں صفتاں دا اتقام ظاہر ہوندا ۔ کوئی گناہ کرے پھر توبہ کرے ۔ پھر نبی دا واسطہ پائے - اللہ معاف کرے ۔ پھر اوہ رحمن ہونا تے رحیم وی ہونا ہے ۔ ستار وی ہونا ہے غفار وی ہونا ہے۔ گناہ تے بندہ ایہناں کولوں ہو جاندا ای ہین ۔ قدم قدم تے کئی تعداد ہو جاندے ہین۔ مگر ایتھے ھدی للمتقین قرآن ہدایت دیندا اے متقیاں نوں ۔ متقی توں مراد کی اے ڈرن والا بچنے والا ۔ کاہدے کولوں ۔ سب دیاں نوں قرآن ہدایت دیندا اے ۔ مگر ڈرے کیہڑے کولوں ۔ حضور دی گستاخی کولوں بے ادبی کولوں ۔ ساریاں نوں قرآن ہدایت دیندا اے نبی دے گستاخ نوں قرآن ہدایت نہیں دیندا ۔ بلکہ رب نے واضح فرمایا اے ۔ ان الذین کفروا سواء ـــــ انہاں نوں توں وی سمجھا لئیں تے انہاں نہیں منّنا۔ سمجھانا نہ سمجھانا برابر ـــــ کیونکہ ایتھے اک اعتراض وی ہو سکدا اے ۔ جی نبی دے چاہن نال کجھ نہیں ہوندا ۔ ویکھ لو نبی دی آکھے ۔ تے رب نے آکھیا ۔ کہ ایہہ نہیں ایمان لیا سکدے ۔ اک بندہ میری توہین کردا اے پیا ۔ بندے اوہنوں پھڑ کے سڑک تے پالن دی ایسی تیسی ۔ میں آکھاں چھڈ دیو چھڈ دیو ایہہ اک نہ میری سنن دو چار لتر مار کے اوہدا حلیہ وگاڑ دین ۔ ایہہ چوک وچ کھلو کے آکھ لو جی ۔ شاہ ہوراں دا بڑا دعوی سی ۔ میری قوم من لیندی اے میری گل ۔ ایہہ ویکھ لو ۔ سوواراں اوہنے آکھیا چھڈ دیو ۔ اوہناں اک نہیں سنی ۔ لتر مار مار کے میرا حلیہ وگاڑ دتا اے ۔ جے شاہ ہوراں دی منّی دا ہوندا ۔ تے مینوں چھتر نہیں سن پینے چاہیدے ۔ مسئلہ واضح ہو گیا ۔ ایہہ آکھن گے ۔ توبہ کرکے شاہ ہوراں دے پیر پھڑ لئے ۔ پھر جیہڑے کیہڑے تینوں کجھ آکھیا ہووے ۔ رب آکھیا اے سوہنیا ۔ ایہہ جیہڑے جیہڑے گستاخ نیں ۔ جیہڑے تیرے نیں کیونکہ ایہہ بے ایمان ۔ کافر انہاں نوں میں نہیں چھڈنا ۔ انہاں نوں سمجھا سمجھا تھک گئے نہ سمجھیا ۔ انہاں نہیں منّنا ۔ کیونکہ ختم اللہ علی قلوبہم ـــــ مہراں لا دتیاں نیں ۔ ہاں اے دوڑ کے سچے دل نال ۔ ولو انہم اذ ظلموا ـــــ تیرے کول آجان ۔ جیہڑی غلطی کرن تے اسیں معاف کر دیواں گے ۔

عزیزان گرامی ۔ اسی واسطے فرمایا ۔ ھدی للمتقین ۔ قرآن ہدایت دیندا اے متقیاں نوں ۔ حضور دی گستاخی ۔ بے ادبی توں بچن والیاں نوں ۔ اوہنوں دیندا اے جیہڑے احترام مصطفی کرن والے نیں ۔ دل وچ محبت رکھن والے نیں ۔ جنہاں دے دل وچ پیار اے ۔ جنہاں نال محبت زیادہ ہووے ۔ ایہہ ساریاں نالوں اعلی تے اوہدا اے نبی نال رب نوں ایڈا پیار اے نال ۔ ساریاں نالوں اعلی وکھا دتا اے ۔ معراج تے ۔ فرمایا میں اپنے محبوب نوں سیر کرائی اے ۔ سارے نبی پچھلے صفاں ہو کے کھلو جاؤ ۔ جبرائیل جا جا کے ویکھ ۔ نبی دے قدم چمے نیں ۔ جے کوئی کائنات وچ جنہے قدم جبرائیل چمے ۔ جا کے پیغام دے ۔ ان اللہ اشتاق لقائک یا رسول اللہ کملی والیا رب تیرے دیدار دا مشتاق اے ۔ جبرائیل جا جا کے قدم چمدا اے پیا ۔

۵ نہ جنت نہ جنت کی کلیوں میں دیکھا ۔ مزا جو نبی جی کی گلیوں میں دیکھا ۔

Date

جس ویلے پیغام دتا رب جبرائیل ۔ ہے کوئی جنہوں رب پیغام بھیجے ۔ آ سونپیا ۔ ان اللہ استاذہ لقائک یا کوا

اس عربی عبارت دا ترجمہ کر لیندے آں ۔

اے محبوب ہاں دیاں مجھ نا ۔ ذرا مکھ وکھلا جا چپ کر کے ۔ ۔ کائنات وچ اک لکھ چوی ہزار
نبی رسول پیغمبر آئے ۔ کسے نوں ایہہ پیغام نہیں آیا ۔ اللہ امام الانبیاء بنایا ۔ عزیزان گرامی رات گزر جا کے ۔ نبی پاک دے نعلین
شریف نال لگی ہوئی خاک دا مقام بیان نہیں ہو سکدا ۔ تو فرمایا ذلک الکتاب لا ریب فیہ ۔ جد کوئی قرآن پڑھ
کر توہین مصطفیٰ کرے ۔ حضور دی علم ۔ وقار شان عظمت کسی فضیلت دا انکار کرنا ۔ ذلک الکتاب لا ریب فیہ ۔ قرآن
تے شک نہ کرنا ۔ قرآن وچ تو عظمت مصطفیٰ بیان ہوئی اے ۔

-o-

21.11.05

معراج شریف

سید شبیر حسین شاہ

Date

جدوں کسے بندے نوں دعوت دتی جاندی اے۔ دعوت دین واسطے جائیے۔ جس طرح عام رسم رواج دے مطابق۔ گھر گھر چلیا اے۔ یار اسی مولوی سعید اسعد صاحب نوں دعوت دین واسطے چلیا آں۔ اوہناں نوں سدیا اے۔ ایسے طریقے نال کوئی پیر آں۔ شاہ پوراں نوں حافظ آبادی نوں سدیا اے۔ اگوں سٹیج جیا خان لیا جاندا اے۔ معمول دے مطابق۔ بڑی آدری گی تے آکھے گا سید شبیر حسین شاہ صاحب نوں سدیا اے مناظر اسلام مولانا سعید اسعد صاحب نوں سدیا اے۔ جس ویلے بلایا جاندا اے۔ اس ویلے۔ جس ویلے دعوت دیندے ہاں۔ یا اپنے اکو جانا اے۔ جس ویلے اوہناں ول تے بڑا سٹیج جیا نال لیا جاندا اے جس ویلے اوہ آجائے۔ آجاندا اے۔ پھر اوہناں نوں بڑے چنگے چنگے القاب دتے جاندے نیں۔

میں دعوت دے رہیا آں۔ استاذ العلماء۔ شیخ الحدیث۔ شیخ التفسیر۔ شیخ القرآن۔ جو میتھوں آندا جاندا ہووے گا ایہہ ساریاں دے چیزاں گا۔ جیہڑاں اپنے ایہہ نیں۔ دو سال وکھو گے نال تے ایہو ای کہوگے شبیر حسین آئے آسن۔ ہن سٹیج سیکرٹری نے آکھنا ایں حضرات خطیب پاکستان۔ خطیب اسلام۔ پیر طریقت کیا نام اے۔ شعلہ بیان۔ جادو بیان۔ فلاناں فلاناں۔ جو کچھ اوندا ہووے گا ساریاں ای ایہہ وہاں گا۔

جس ویلے کوئی آئے۔ اوہناں نوں القابات نال نوازیا جاندا اے۔ اگے تک کے نال سٹیج جیا لیا جاندا اے۔ رب العالمین سے دا تے اپنے تاں نوں ایہو ای۔ تیرا عجیب نظام اے۔ جدوں گلاں ای اوہدہ اپنے اپنے القاب دتے ہیں۔ کی۔ تھوڑا کم من اللہ نور۔ جدوں گلاں اے پیا۔ اوہ سوں اپنے اپنے القاب۔ ایہہ میرا نور آیا اے۔ جدوں سوہاری آ آگیا۔ کون آیا اے۔ سبحان الذی اسری ——— ایہہ بندہ اے میرا۔ چاہی دا ایہہ سی کہ اودوں توں آکھدے ہیں۔ کہ ایہہ میرا نور اے۔ جدوں بندیاں دی گل کیتی اے۔ تے اودوں آکھنا ایہہ میرا بندہ آیا اے۔ جدوں اپنے ول سدیا اے۔ تے اوسوں آکھدا اے میرا نور آیا اے۔ جدوں نوریاں دی گل سدیا اے۔ اودوں آکھدوں ایہہ میرا نور آیا اے۔ سارے نبی اکھٹے ہوئے نیں۔ جدوں پہلا ہر کوئی نبی ہوسی۔ تے آکھیا ایہہ میرا بندہ آیا اے۔ ایہہ میرا نور آیا اے۔ سارے نبی اکھٹے ہوئے۔ سارے ملائکہ نوراں اکٹھے ہوئے۔ اوس آکھیا ایہہ میرا بندہ آیا اے۔ اپنے اپنے القاب ہوندے۔ ایہہ میرا رسول آیا اے۔ ایہہ میرا نبی آیا اے۔ ایہہ میرا حبیب آیا اے۔ ایہہ میں جیہنوں سدیا اے۔ ایہہ میرا نور اے۔ اودوں آکھدوں سبحان الذی اسری بعبدہ۔ سبحان الذی اسری برسولہ۔ بحبیبہ۔ بنورہ۔ ایہہ القاب دیندوں۔ جدوں سدیا اے۔ کہ ایہہ بندہ آیا اے۔ یا اللہ کہنوں سدیا ای۔ آکھے ایہہ میرا بندہ اے۔ چاہیدا تے ایہہ سی ایہہ میرا محبوب اے۔ ایہہ میرا حبیب اے۔ تے جس ویلے گھلیا اے۔ اوس آکھیا ایہہ نور آیا اے۔

عمل ایہہ ہو جائے گا کہ توجہ ہوئی تے۔ صاحب ذوق لوکاں نوں دعوت اے کہ گل اگاں کردا اے صاحب نسبت لوگ جیہڑے نیں۔ اوہناں نوں ہتھی دعوت اے۔ میری گل توجہ نال سنو۔ یا اللہ کی گھلیا ای۔ آکھے نور۔ کتھوں آیا اے آکھے من اللہ۔ میرے کولوں آیا اے۔ تے یا اللہ ایتھے اوتھے کتھے رہندا سیں۔ اوتھے کتھے سیں۔ آکھے کلا ای سیں آکیا کوئی دوجا تے نہیں سی۔ آکھے نہیں۔ تے پھر دوجا آیا وی نہیں۔ ——— ہن ای جو ہویلی رہندا ہووے گا۔ اودوں ای

Date

جا ئے گا ناں حافظ آباد ۔ میں حافظ آباد رہندا آں تے ۔ یا اللہ توں کلا ای ایں ۔ فرمایا میں کلا ای آں ۔ یا اللہ کوئی ہور
فرمایا میرا ہے ای کوئی نہیں غیر ۔ یا اللہ کوئی ہے سی ۔ اوتھے تیرا دوجا نہیں ۔ میں کلا ای آں ۔ یا ایہہ ہنوں گھلیا ای ۔
ایسے من اللہ ۔ تیرے ولوں آیا اے ۔ تے یا اللہ توں کلا سیں تے چوکیے ۔ اکلے میں کلا ای آں ۔ تے اوتھے جدوں دوجا ہے ای
کوئی نہیں ۔ دوجا آونا کدوں سی ۔ دوجا ہے ای نہیں ۔ دوجا آونا ای نہیں ۔ جہنوں توں دوجا پیا آہنا ایں ۔
جدوں اوتھے دوجا کوئی نہیں ۔ توں دوجا کہنوں کہندا ایں پیا ۔ ——— ایہہ اودھروں آیا اے ۔ یا اللہ
اوتھے کنے کو سو ۔ اکلے میں وحدہ لاشریک آں خبردار اوتھے دوجا ہے ای کوئی نہیں ۔ تے معلوم ہو گیا جدوں دوجا
ہے ای کوئی نہیں ۔ تے توں اوہنوں دوجا آکھیں تینوں شرم نہیں اوندی ——— اوہندا تے دوجا ہے ای کوئی نہیں ۔
میں بندہ چھوہاراں اس واسطے میں گل بچے بچے نال کرناں آں پیا ۔ ورنہ جہانداں چھتے اہل محبت نے ناں ۔
اوہ تے اسپا گل تے بڑا ۔ پھر دوجے منبر تے ۔ ایہہ کوئی دیکھے مولا یار نوں ؎
؎ اوتھائیں عبد چھڈ دیندے ۔ اوتھاں حق نال مل دیندے ۔ دعا عمن کوں چکر دیندے ۔ اوہناں دی چال نیارا کہنا ۔
میں تے ذرا محتاط آں اس معاملے وچ ۔ نبی نے وی آکھیے فرمایا (من رانی فقد رای الحق) جس میں نوں ویکھیا اس حق نوں
ویکھ لیا ۔ تے میں ہر کوئی مڑ مڑ اے کوئی دوجا سی اے کوئی دوجا سی ۔ میں آہناں تیرے آل کوئی دوجا ہو سکدا
سی دسا آں تے کوئی دوجا ہے ای کوئی نہیں ۔ بابا بلھے شاہ ہوراں دی ایہو گل کردی ۔ ؎

؎ ہر صورت وچ آیا یار ——— کر کر ناز ادا ہزار

توں عرض کرناں آں پیا ۔ جدوں بلایا جائے ۔ آ جائے تے بڑے القاب دتے جاندے ہن ۔ یا اللہ جدوں گھلیا
ای تے اوہدوں آکھیا ای اے ایہہ میرا نور اے ۔ ستے سد لیا ای ۔ کہنوں سد لیا ای ۔ بعبدہٖ ایہہ میرا بندہ اے ۔
یا اللہ ہن تے جا ہی داسی ۔ ——— مدینے دیا تاجدارا ۔ توں مردے دی زندہ کر دیندے ہن ۔ توں تے پتھراں
نوں کلمہ پڑھا دیندا ایں ۔ چار کماں جس ویلے ویکھے قوم ہن ۔ اوہناں کہہ دتا کہ عیسیٰ رب دا بیٹا اے ۔ تے سوہنیا تیری
تے انگلی اٹھی تے پتھراں کلمہ پڑھ دتا ہن ۔ مردے زندہ ہوئے ہن ۔ نابینا نوں اکھاں نال بینائی وی دینی ایں ۔ تیرے پاک اوہ
شان نال تے آناں تے دتار ہن ۔ سوہنیا ۔ پھر تیرا جانا لامکان تے ۔ تے واپس اونا ۔ کنڈی دا ہلدا رہنا ۔ پانی دا چلدا رہنا ۔
بستر دا گرم رہنا ۔ لوک رب نہ کہہ دین ۔ اس واسطے میں کہندا آں پیا سبحن الذی اسریٰ بعبدہٖ ۔ ایہہ رب نہیں
رب دا بندہ ہے ۔ ——— فرمایا اس واسطے رب دا بندہ اے ۔ رب نہیں ۔ رب میں وحدہ لاشریک آں ۔
الہ واں ۔ میں سجدیاں دی لائق ۔ میں پوجا دی لائق ۔ میں عبادت دے لائق ۔ دنیا والیو ۔ کنڈل ہلنا جاون آہا
مدینے دیا تاجدارا ۔ تینوں تے گھلیا سی ۔ قد جاءکم من اللہ نور ——— ایہہ میں تیرا اعلان کر دتا اے ۔ کہ ایہہ
میرا نور آ گیا اے ۔ تے میرے ولوں آیا اے ۔ اے مسلماناں ذرا توجہ نال ۔ پھر تیرا جانا ۔ لامکان تے آنا ۔ لامکان تک جا کے
واپس آنا ۔ کنڈی دا ہلدا رہنا ۔ پانی دا چلدا رہنا ۔ بستر دا گرم رہنا ۔ سوہنیا مدینے دیا تاجدارا ۔ پھر مردیاں
دا زندہ کرنا کمالات ۔ تیرے معجزات ۔ تیریاں عظمتاں ۔ تیریاں شاناں ۔ چن دا ٹکڑے ہونا ۔ سورج ولیکھاں اونا ۔

Date

لوکی جاہندے ہاں تینوں رب نہ کہہ دین۔ اس واسطے اعلان کرنا آ گیا۔ سبحان الذی اسریٰ بعبدہٖ۔ ایہہ رب ہی نہیں
رب دا بندہ اے۔ بعض تے ایہدا معنیٰ ایہہ کر لیا رب دا بندہ۔ رب نے آکھیا اے۔ ایہہ میرا بندہ اے۔ ایہہ میری
عبادت کرن والا اے۔ انہاں آکھیا جی بندے دا معنیٰ ایہو جیہے آں (العیاذ باللہ) اگر ایہہ معنیٰ ایہہ کرن تاں ویکھو۔
ویکھنا آں پیا۔ خالق کائنات نے فرمایا (بل عباد مکرمون) فرشتے میرے معزز بندے نیں۔ ایہہ ہر ربا نے ایہی
نوں وی بندہ آکھیا۔ جبریل امین وی رب دا بندہ۔ میکائیل وی رب دا بندہ۔ اسرافیل وی رب دا بندہ۔ ہے کوئی جیہڑا
جیہڑا دعویٰ کرے۔ میں تے جبرائیل ورگے آں ——— رب آکھدا اے پیا لوکو۔ جبریل وی میرا بندہ۔ میکائیل
وی میرا بندہ۔ اسرافیل وی میرا بندہ۔ ہے کوئی شیخ القرآن۔ کوئی شیخ الحدیث۔ کوئی مفتی تے قاضی۔ جیہڑا ایہہ دعویٰ
کرے۔ لوکو۔ میں تے جبرائیل ورگے آں۔ میں تے میکائیل ورگے آں۔ میں تے اسرافیل ورگے آں۔ کوئی دعویٰ
نہیں کرن لگا۔ ایہہ کون نیں جبرائیل۔ ایہہ کون اے میکائیل۔ ایہہ نبی دے وزیر نیں۔ ایہہ میرے نبی دے دربانی چیں
میرے نبی دے قدم چمن والا جبریل۔ ایہدا ثانی کوئی ہو نہیں سکدا۔ امام الانبیاء دا ثانی کتھوں آ گیا۔
ے من اللہ دیس ہے میرے نبی دا۔ (مل گئے ذرا ایمان دی سلامتی نال ذرا گوہ نال سنیو جا کے)
میرے نبی دے جیسا ہور کسے دا دیس ہی نہیں۔ ے ایہہ جبرائیل دا دیس وی ہانہیں۔ میکائیل دا وی ہانہیں۔ رب
آکھدا اے پیا۔ اے مدنے دیا تاجدارا۔ تینوں عبد اسے واسطے آکھیا اے۔ لوکی تینوں رب آکھنا شروع کر دین۔
میں تے قل ھو اللہ احد۔ اللہ الصمد ——— کفوا احد۔ اللہ دے پیارے حبیب کریم دی عظمت تے شان
ویکھ کے۔ لوکی رب نہ کہہ جان۔ فرمایا بعبدہٖ۔ ایہہ میرا بندہ اے۔ ایہہ میری عبادت کرن والا اے۔ اللہ نہیں بلکہ اللہ دی
عبادت کرن والا اے۔ اگر کوئی معنیٰ ایہہ کرے۔ بعبدہٖ دا معنیٰ میں وی بندہ واں۔ جیویں میں اوسے طرح نبی۔
(العیاذ باللہ تعالیٰ) تے رب نے جبریل نوں وی رب دا بندہ آکھیا۔ میکائیل نوں وی بندہ آکھیا۔ اسرافیل نوں وی بندہ
آکھیا۔ ہے کوئی مولوی جیہڑا انہاں دی مماثلت دا دعویٰ کرے۔ ہاں عزرائیل نال ہو سکدا اے۔ اوہدی شکل ہو
سکدی اے۔ بلکہ اوہدا ای شاید استاد نکل آوے۔

فرمایا ایہہ میرا بندہ اے۔ ایہدی شان ایہہ اے ایہو میری عبادت کردا اے پیا۔ ایہہ اوہ وحدہٗ لاشریک
دا پیارا محبوب اے۔ ایہہ میرا بندہ اے۔ میری عبادت کردا اے۔ ایہہ شان آن عظمت تے وقار ایہنوں دتا اے۔ فرمایا
اے نبیو ویکھ لو۔ ایہہ میرا پیارا حبیب اے۔ فرشتو۔ ایہہ ویکھ لو۔ اے میرا پیارا بندہ اے۔ ایہہ میری عبادت کردا اے۔
مدنے دے تاجدار نوں ایدھر بندہ آکھیا۔ ادھر فرشتیاں نوں آکھیا۔ ستر ہزار فرشتہ نال لے جا جبریل
وکھا دے ساریاں نوں ہے تے بندہ پر اپنی شان والا اے۔ ایہہ میری عبادت کردا اے۔ مگر میرا محبوب اے۔
اے جبریل جا کے قدم چم۔ مدنے دے تاجدار دے۔ پتہ لگ جائے۔ ایہہ اوہ میرا پیارا حبیب اے۔ جیہدے لئی
وی قدم چمدے پئے نیں۔ جبریل جیہدے قدم چمے۔ آ سوہنیا۔ مدنے دیا تاجدارا۔ آ میرے پیارے حبیب تینوں
بلایا جاندا اے۔ ان اللہ اشتاق ——— کملی والیا رب تیرے دیدار دا مشتاق اے۔ جبریل امین نہ آ کے

Date

پیغام دتا ۔ رب تیرا دیدار دا مشتاق اے ۔ ایہہ قرآن دے لفظ نیں ۔ لنریہ من آیتنا ۔ پاک اللہ کیوں سدیا ای فرمایا
میں اپنیاں نشانیاں وکھانیاں نیں ۔ جیہڑا اسیں اوہنوں دسدا اے پیا ۔ کیوں جو اللہ اوہدا مشتاق اے ——— نشانیاں دا بہانہ
اے ۔ سوہنیا تینوں ویکھنا سی ۔ قرآن وچ بیان کردا اے پیا معراج دی ۔ لنریہ من آیاتنا ۔ پاک اللہ کیوں سدیا ای ۔
سوال ایہہ پیدا ہوندا اے کہ رب رسول دی ملاقات نہیں ۔ اگے ملاقات تاں نہیں ہوئی ۔ جے ایہہ کہوے کہ رب
رسول جاندے نہیں اک حد تاں لوں ۔ اوہ کافر اے دائرہ اسلام توں خارج ۔ پھر کی گل ۔ جے اگے جاندے نہیں ۔ پھر ملاقات
کیہڑی سی ۔ ان الحاد اشتیاق ——— محی والیا رب تیرا دیدار دا مشتاق اے ۔ کی ویکھنا سی ۔ فرمایا ویکھیا تے
اگے وی اے ۔ اج شب اسریٰ دا دولہا بنا کے ویکھنا سی ۔ اج محبوب نوں سجا کے ۔ شب اسریٰ دا دولہا بنا
کے ۔ اج ویکھنا اے محبوب نوں ۔ آ مدینے دیا تاجدارا تیریاں شاناں ۔ تیریاں عظمتاں ۔ لوکاں دے سامنے ۔ آسمانی
مخلوق دے سامنے دکھاں جاون ۔ پتہ لگ جائے حبیب دا کی مقام اے ۔ جس ویلے قدم چک لے ۔ بیدار ہوئے نیں ۔
بن سنور کے وضو دا چہرہ ۔ واللیل زلفاں مازاغ دا کاجل ۔ جسم دا کنڈل ۔ مدینے دیا تاجدار جس ویلے ۔ ملائکہ
دی جماعت کھڑی اے ۔ براق نال اے ۔ براق لے کے جس ویلے ٹر دے نیں پئے ۔ حبیب پاک ایدھر تیاری فرما کے نکلدے نیں پئے ۔
ملائکہ دی جماعت دست بستہ کھڑی اے ۔ کہ حضور دی زیارت کرنی اے ۔ رب دے حبیب دے تے پہلی نگاہ جس ویلے پئی ۔
بے خود ہو کے بولے ۔ ے

مکھ چند بدر شعشانی اے

(B) میرا نبی جیہڑا اے اپنے غلاماں دی خبر منگدا اے ۔ ایدوں وڈا نفع ہور کیہڑا اے ۔ جیہڑا شفاعت
کرے تے اوہدی مورت نہ جائے ۔ میرا نبی کریم آپ نے اوہ نفع دتا اے ۔ کہ جیہڑا کوئی ہور دے سکدا ای نہیں ۔ بلکہ میرا
نبی تے ہر چیز دیندا اے ۔ ایہہ اوہ نیں نفعیاں دے مل دھیان جا پئے گا ۔ اوہنوں پتہ ای نہیں میرا نبی کناں کو
نفع دیندا اے ۔ میرا نبی ہر چیز دیندا اے ۔ نبی پاک نے فرمایا ۔ اللہ نے مینوں زمین دے خزانیاں
دیاں چابیاں دے دتیاں نیں ۔ سوال ایہہ اے ۔ کہ اساں نبی نوں خزانیاں دیاں چابیاں دے دتیاں نیں ۔
تے کوئی ماں دا لال مینوں ایہہ ثابت کرے ۔ کہ رب نے آکھیا سوہنیا خدائی دا رشتہ اے ۔ کہ ملیا ای ۔ جیہڑے
کولوں گواچ نہ جان ۔ سوہنیا پھڑ لے ۔ جے ضرورت پئی تے میں لے لاں گا (العیاذ باللہ تعالیٰ) کوئی ماں دا لال
ثابت کرے ۔ رب نے ایس واسطے دتیاں نیں ۔ پھیر لینیاں نیں ۔ جے نہیں ثابت کر دے ۔ کہ جنہوں چابیاں ملیاں
نیں ۔ مدینے دیا تاجدارا چابیاں ملیاں ۔ فرمایا ہاں مینوں چابیاں ملیاں ۔ وضاحت دے چھڈیا ۔ ایہہ جیہڑیاں
چابیاں ملیاں نیں ۔ کیہدے واسطے ۔ فرمایا انما انا قاسم واللہ یعطی ۔ اللہ نے خزانیاں دیاں چابیاں دے دتیاں
نیں ۔ پھیر فرمایا ۔ اللہ مینوں دیندا اے ۔ میں تقسیم کرناں واں ۔ ———
اللہ دے خزانیاں دے وچ کی کمی اے ۔ اللہ دے خزانیاں وچ اسیں آپنے آں ہر چیز اے ۔ تے
جو اللہ دتا اے تقسیم کرنا اوہ ساناں ۔ تے ہن جیہڑا آپنا اساناں اوہ چیز نبی نہیں دے سکدا ۔ اوہنوں ایہہ ثابت

Date

کرنا پئے گا۔ کہ ایہہ چیز اللہ دے خزانے وچ نہیں۔ جیڑا آکھے گا ناں نبی عزت نہیں دے سکدا۔ نبی۔ رزق مال اولاد نلدرستی شئے بنی نہیں دے سکدا۔ اوہنوں ایہہ ثابت کرنا پئے گا۔ کہ ایہہ چیز اللہ دے خزانے دے وچ نہیں تے اللہ دے خزانیاں وچ ہے وے۔ جو اللہ دے خزانے وچ ہے ایہہ میرا نبی دیندا اے۔ اللہ دے خزانیاں نوں ساڈے تے میرا نبی تقسیم کردا اے۔ اہدے تے سانوں بڑا کجھ دیندا اے۔ بلکہ او ہدے وچ میں عرض کر دیاں گا۔ کہ میرا نبی دیندا اے۔ نہیں منگنا ای نہیں چاہی دا۔ تے نہیں منگنا چاہی دا۔ کسے کولوں۔ غیر خدا کولوں منگنا شرک اے۔ میں کہیا بالکل ٹھیک کہیا اے تاں جیڑا مقتدی مولوی کولوں منگے۔ اہ وی بے ایمان۔ جیڑا مولوی مقتدی کولوں منگے اہ وی بے ایمان۔ غیر خدا کولوں جیڑا منگے اہ بے ایمان اے۔ اگر بقول تیرے میرا عقیدہ نہیں۔ تہاڈے فتوے نال۔ کہ جیڑا منگے جاکے اہ بے ایمان اے۔ اچھا جی۔ آکھے ایاک نعبد۔ وایاک نستعین۔ تیری عبادت کرنے آں۔ تیرے کولوں ہی مدد منگنے آں۔ اللہ توں جیہڑی کوئی عبادت کرن والا بے ایمان اے۔ خدا توں کسے ہور دی عبادت کرے اہ کافر۔ اوویں اللہ توں سوا جیڑا کسے ہور کولوں منگے۔ اہ وی کافر۔ میں تسی ہور گے ایس وچ نہیں۔ اج اک گل اے کہ اوا پسلور دا وڈا اسرار۔ جیڑا ہوندا اے۔ جیڑا آکھدا اے۔ کھلا ہووے جی دروازہ آباد رہوے۔ ایہہ دیوبندیاں نوں وی اللہ دے در توں سوداں دا حق اے۔ کوئی کوئی منتر یا بادشاہ دے کولوں منگن۔ کھلا ہووے جی وسدا رہوے دروازہ۔ بچیاں نوں اللہ دے در توں کجھ دیو۔ میں آکھیا۔ کہنے کولوں منگدا اے۔ غیر خدا کولوں۔ میں آکھیا کوئی مفتی۔ کوئی قاضی۔ کیا تو ہیں سودے ستاں ٹکے دا ہووے۔ اوہنوں جاکے آکھے بندے دا پتر بن۔ نکلے دیہہ۔ بئی ایہہ جیڑا منگدا اے پیا۔ ایس عمل دی وجہ توں کافر اے نہیں۔ لکوکے وی ایس عمل توں جیڑا آہندا اے۔ دیو جی بھلا ہو۔ وسے دروازہ۔ اللہ دے در توں ہو جے چوں بیانوں وی دیو۔ اوہنوں کوئی مفتی کوئی قاضی۔ کوئی دکھے تو وڈا علامہ او تے فتوی نہیں لا سکدا۔ — — — —

اوہنوں کافر نہیں کہوے گا کیوں۔ حالانکہ اہ غیر خدا کولوں منگدا اے۔ اوہنوں کافر نہیں کہہ سکے گا۔ بہو شکل ہو جاوے گی زباناں گنگیاں ہو جان گیاں۔ قلم خشک ہو جان گے۔ اپنیاں نیا تیاں دے اس گدا تے کوئی فتوی نہیں لا سکے گا۔ جیڑا دکان تے آہندا اے آباد رہوے جی۔ اللہ دے در توں سانوں وی دے دیو۔ کیوں اس واسطے۔ اللہ دے در توں۔ حالانکہ اہ وی غیر خدا کولوں منگدا اے۔ اودھر بت دے سامنے کافر کولوں منگدا اے۔ اہ وی غیر خدا کولوں منگدا اے۔ اوہنوں کافر میں وی آہنداواں۔ اس گدا نوں کوئی کافر نہیں کہہ سکدا۔ کیوں اس واسطے کوئی نہیں کہہ سکدا۔ اہ خدا سمجھ کے منگدا اے۔ اہ آہندا اے خدا دے در توں ہوئے چوں دیو۔ ہاں غیر خدا کولوں منگن والا کافر اے۔ جیڑا خدا سمجھ کے منگے۔ کافر اس واسطے وے۔ اگر خدا سمجھ کے منگے گا۔ تے بھاویں بت کولوں منگے۔ لات کولوں منگے عزی کولوں منگے جیہڑے کولوں وی منگے گا۔ اہ کافر ہووے گا۔ اگر نبی نوں الہ سمجھ کے منگے تاں وی کافر۔ کسے ولی نوں پیر نوں غوث نوں بابا صاحب۔ خواجہ صاحب۔ غوث پاک۔ شیر ربانی۔ مجدد الف ثانی کسے نوں وی جیں ویلے آکھے گا۔ خدا سمجھ کے منگے گا تے کافر مگر اس گدا نوں نہیں کہہ سکدا کیوں اہ آہندا اے جی اللہ دے در توں ہوئے چوں دیو۔ اہ خدا سمجھ کے منگے۔ تے کافر اے۔ تے جے آکھے اللہ دے در توں بھئی چوں سانوں وی دیو۔ پھر کافر نہیں ہو سکدا۔ ایسے وی نبی کولوں خدا سمجھ کے

Date

نہیں منگدے۔ بلکہ مصطفیٰ سجنوں منگنے آں ــــ آہنے آں جیویں گدا آہندا اے۔ سوہنیا تیتھوں اللہ دتا اے۔ جیویں
گدا آہندا اے۔ دسے دروازہ جی۔ تہانوں اللہ دتا اے۔ اللہ دے دتے چوں سانوں وی دیو۔ اسیں وی آہنے آں
مدینے دیا تاجدارا۔ تیتھوں اللہ دتا اے۔ سانوں نبی دے کاجل والیا۔ تیتھوں اللہ دتا اے۔ تیتھوں رب نے دتا اے۔ تاں رب
آہندا اے خاصا السیّتک علا نحمُر۔ آمدینے دیا تاجدارا۔ کسے سوال نوں جھڑکنا نہیں چاہیدا۔ ہمارا رزق ہم بخشوں۔ اللہ دے
دتے ہوئے چوں دیو۔ سوہنیا تیتھوں اللہ دتا اے۔ اللہ دے دتے ہوئے چوں سجنوں دی دے۔ اسیں منگنے آں۔ کہ منگتوی۔
خدا سجنوں منگے نہیں۔ محبوب خدا سجنوں منگے آں۔ خدا دا محبوب سجنوں منگے آں۔ او ہنوں سجنی سجنوں منگے آں۔
مدینے دیا تاجدارا تیتھوں اللہ دتا اے۔ تیتھوں رب دتا اے۔ ساڈے تے وی کرم کرو۔ اسیں وی آہنے آں سوہنیا۔
مدینے دیا لاڈلیا۔ دے تیرے کولوں منگنے آں۔ ــ

ــ جو بھی مانگو حضور دیتے ہیں۔ مانگو مانگو مزید دیتے ہیں۔

ادے اساں تے قرآن پڑھیا اے ساناں (ایاک نعبد وایاک نستعین) جس طرح اللہ دی عبادت کرن والا
مشرک اے۔ منگن والا وی اوہیں مشرک اے۔ میں آکھیا بے وقوف آدمی ایہدا معنی ایہہ نہیں۔ ایہدا معنی ایہہ وے۔
ایاک نعبد ــــ کہ یا اللہ اسیں تیری عبادت کرنے آں۔ تیرے سوا کسے دی عبادت نہیں کردے۔ یا اللہ اسیں محض مجبور
آں۔ جے توں توفیق نہ دیویں تے اسیں تیری عبادت وی نہیں کر سکدے۔ تے توں ساڈی مدد کر۔ سانوں توفیق دے
کہ اسیں تیری عبادت کریے۔ کہ یا اللہ تیری توفیق توں بغیر نہ اسیں قیام کر سکنے آں۔ نہ رکوع کر سکنے آں نہ سجدہ کر
سکنے آں۔ توں ساڈی مدد فرما۔ تو توفیق دے کہ اسیں تیری عبادت کریے۔ ایہدا معنی اے تے ایہہ اینا منفعتر۔ نہیں اللہ
توں کسے کولوں منگنا مشرک اے۔ کیونکہ دیکھو جی۔ ایہہ تے اوہدا اے دسیا۔ ایاک نعبد وایاک نستعین۔ تیری ہی عبادت
کرتے ہیں تجھ سے ہی مدد مانگتے ہیں۔ ہم مدد مانگتے ہیں۔ لہذا کسے کولوں منگنا شرک۔ میں آکھیا مولوی صاحب۔ جے ہی
دیکھے ہو تنگ چاہو۔ تے پھر قرآن آہندا اے پیا۔ الحمد للہ رب العالمین۔ تمام تعریفیں اللہ ہی کے لیے ہیں۔ اوہو گل
اے۔ میں آکھیا مولوی جی۔ اسی دیہاڑے کوئی جلے بڑے سن۔ جے میں آکھیے بہت اچھے سن۔ ماشاء اللہ متقی سن
پرہیزگار سن۔ نیک سن۔ تمام تعریفیں اللہ ہی کے لیے ہیں۔ پھر تے ہو گیا بے ایمان۔ اکو ای طریقہ اے بخشش دا۔
اکھے بڑا چل سو۔ بے تعریف کرسا تے الحمد للہ رب العالمین۔ تمام تعریفیں اللہ ہی کے لیے ہیں۔ اللہ توں سوا کسے دی
تعریف کر سکدا نہیں۔ جے اسلوک کرسا تے بے ایمان اے۔ مشرک اے۔ اکو ای گل آکھے بڑا چل سی۔ ایہہ جیہا چل
نہ ہوندا تے میں اینج دا کیوں ہوندا۔ تے جے آکھیا جائے۔ مولوی صاحب تہاڈے باپ ہوری جیہے سن۔ جے آکھے ماشاء اللہ
بڑے بزرگ سن۔ بڑے نیک سن۔ بڑے تہجد گزار سن۔ تاں تے ہو گیا مشرک۔ جدکہ الحمد للہ رب العالمین۔ تمام
تعریفیں اللہ ہی کے لیے ہیں۔ ہن لوہ سوائے اک گل توں شرک توں نہیں بچ سکدا۔ آکھے گا وی سہی۔ ایتھے اک کرامت ای اسی۔
بے آکھے مولوی صاحب مال کیوں چلی سی۔ تے جے آکھے بڑا ای بہت تہجد گزار مائی صاحب ماشاء اللہ۔ نیک سن۔ اسیں تے
اوہو ای آکھاں گے۔ تے جے کرسا تعریف تے ہو گیا شرک۔ کیونکہ الحمد للہ رب العالمین۔ تمام تعریفیں اللہ ہی کے لیے ہیں۔ سوائے

Date

توں شرک ہاں بچ سکدا۔ آکھو چپ کرا۔ مار سا پرا بخ ——— مولوی صاحب بیوی ——— کہیں آ۔ الحمد للہ
رب العالمین۔ تمام تعریفیں اللہ ہی کے لئے ہیں۔ جے میں آکھے کہ میری بیوی بڑی نیک۔ متقی پرہیزگار
امانت چوں خیانت نہ کرن والی۔ تے پھر تے ہوگیا شرک۔ اکو ای طریقہ اے۔ آکھو چپ کراو۔ نمازاں دا فائدہ ہو
جاندا اے۔ پہرہ ای دیندا رہنا آں۔ ایڈی چنگی ہوئے تاں۔ جے تعریف کرے تے شرک ہوگیا۔ جے ایہے دسا دیا کہ
تفسیر دا بارک نسخہ پون: ———

ایس واسطے میرا بنی ہر چیز دیندا اے۔ ایہہ معنی ایہہ ہیں کہ بنی کولوں منگو ناں۔ اینہا معنی تے ایہناں
این۔ رب نے فرمایا مدینے دیا تاجدارا۔ بشر جو ہے تے سوال آئے۔ تے خالی نہ جائے۔ اوہنوں تے بنی منگیا ملدا اے۔
اسیں پیدا وی جیہڑا ہووے۔ تے محبوب سا ڈے تے کرم کردا اے۔
مدینے دا تاجدار امت یاد اوندی اے پئی۔ آکھیا ایہہ میرا امتی اے۔ ایہہ میرا گنہگار امتی اے۔ روندا پیا
ہن مدینے دا تاجدار۔ براق تے سوار ہندے ہوندے پئے۔ جبریل دکھو میرے جیب نوں۔ مدینے دا تاجدار نوں
ویکھو۔ سوہنا کیوں۔ کیوں ایہہ ویلا جیہڑا اے۔ ہر پریشان ہوون دا تے ناہیں۔ ایہہ ویلا تے خوشی دا ویلا اے۔ مدینے
دے تاجدار نوں ویکھو جبریل۔ کیوں رو رہیا این۔ اس ویلے تے خوشیاں ہوندیاں نیں۔ تر یاں اکھاں چوں
آنسو ——— ؎ خنجر چلے کسی پہ تڑپتے ہیں ہم امیر۔
سارے جہاں کا درد ہمارے جگر میں ہے۔
مدینے دا تاجدار آنسو بہا رہے ہیں۔ فرمایا جبریل دکھو میرے جیب نوں۔ کیوں فرمایا جبریل کہو اے میں نوں میرے
گنہگار امت دی یاد آ گئی اے۔ بلی مدرجے تیری نعمت توجانوں ان۔ مدینے دیا تاجدارا۔ کیوں کر ہے اسا۔ تاں
خیال رکھنا این پیا مسکیناں دا۔ ایڈا انجیال تے بے پیدا ای نہیں کیتا۔
وصال وی گل ذہن وچہ آ گئی اے۔ وصال دے تاں دی امت یاد آ گئی اے۔ جس ویلے وصال قریب آیا
تے 3 دن دروازہ کھڑکیا۔ سیدہ لیہ لاہرہ نے فرمایا کون اچ رہیئے۔ عرض کیتی سیدہ اعرابی آں۔ فرمایا چلا جا
میرا ابو آرام کر رہے نیں پچھے۔ اک دن دی دروازہ کھڑکیا۔ بلا جا میرے ابو آرام کر رہے نیں۔ پھر دوجا دن ہویا۔
پھر دروازہ کھڑکیا۔ فرمایا چلا جا۔ میرے ابو آرام کر رہے نیں تیجا دن ہویا۔ سیدہ فرماندیاں نیں۔ کون ایں۔
سیدہ میں اعرابی آں۔ فرمایا میرے ابو آرام کر رہے نیں پئے۔ امام الانبیاء نے تبسم فرمایا۔ فرمایا سیدہ۔ ایہہ
اعرابی اے۔ جیہڑا کیسے دا پہرہ نہیں کردا۔ ایہہ اعرابی اے جیہڑا ماواں دیاں گوداں نوں خالی کر دیندا
اے۔ بھیناں کولوں ویر کھوہ لیندا اے۔ باپ کولوں پتر کھوہ لیندا اے۔ بھائیاں کولوں بھائی جدا کر دیندا اے
ایہہ کیسے کولوں دکھو کے نہیں اوندا۔ ایہہ ملک الموت اے۔ ایس واسطے سیدہ تیرا پردے دا خیال کردا رہے۔
تیرے پردے دا خیال رکھدا پیا ہویا ایں۔ جس ویلے ایہہ گل ہوئی۔ مختصر کرناں واں۔ فرمایا خالق کائنات دے
پیارے محبوب۔ آؤ ملک الموت۔ پچھیا کیا ملک الموت۔ جاں ذرا جلدی کمی کرو تکلیف دیویں اوہناں کی
نوں

Date

دیناں ایں۔ سوہنیا جیویں ململ دا کپڑا پا کے اک پاسیوں کھچیں جائے۔ اوہدی تند ریزہ ریزہ ہو جائے جنوں گستاخ تو کسے نوں تکلیف دیواں۔ میں اپنی دیناں آں۔ فرمایا میری امت کمزور اے۔ میری امت گنہگار اے۔ 21 سارے رباں دے حصے دی کلے نوں دے لئے۔ میری امت نوں تکلیف نہ دیویں۔

میرا محبوب ساڈے دکھاں تے دکھ ونڈاں آیا۔ جنوں گستاخ تو کسے تکلیف دیویں اپنی کوں دیندا ایں۔

ویکھ مدینے دے تاجدار نے فرمایا۔ سارے رباں دے حصے دی تکلیف مینوں کلے نوں دے لئے۔ میری امت نوں نہ دیویں میری امت کمزور اے۔ صدقے جاواں لجپالاں۔ تیرے جیا داں کریم ہے کوئی۔ جہڑا ساڈے گنہگاراں دا خیال رکھدا ایں۔ ہنس تے دنیا تے لوک بس ویلا آیا۔ نکل گیا۔ مازاغ دا کاجل والیا۔ جہڑے ہنس پیدا ہوئے۔ توں اوہناں واسطے وی منا اے پیا۔ تیری عظمت توں قربان جاواں ــــ ہیرو ضحیٰ دے چہرے والیا۔ ع

لجپال پریتاں توڑدے ناہیں۔ جنہاں دی بانہہ پھڑدے اوہنوں چھوڑدے ناہیں۔

در آئیاں نوں خالی موڑدے ناہیں۔ او خبر دواریوں پا دیندے۔

تو عزیزاں من میں عرض کرناں آں پیاں۔ امام الانبیاء اساں گنہگاراں واسطے۔ اتنا خیال رکھدے پئے۔ فرمایا ملک الموت عرض کردے پئے پئے۔ سوہنیا جہڑا نماز فرض توجہ۔ اک مرتبہ ایتھے اکرسی پڑھ کے سینے تے پھونک مارلے گا۔ اوہدی جان انج جائے گی۔ جیویں ماں دی گود وچ بچہ۔ دودھ پیندا ہویا سو جاندا اے۔ تے ماں اپنی چھاتی دے پچھے کر لیندی اے پتہ ای ناہیں لگدا۔ تو عزیزاں من۔ مدینے دے تاجدار میں مختصر کرناں آں۔ سوار ہون لگے نیں۔

براق تے آکے سوار ہوندے پئے نیں پئے۔ تے مدینے دے تاجدار دی سواری ٹری۔ ع

ع دائیں بائیں فرشتوں کی بارات ہے۔ سر پہ نورانی سہرا کیا بات ہے۔

شاہ دولہا بنا آج کی رات ہے۔ ــــ مدینے دی تاجدار دی سواری چلی۔

جدوں اگے مسجد اقصیٰ وچ پہنچیا اے۔ امامت کرائی امام الانبیاء نے جدوں امامت کرائی رہے۔ سواری اگے ٹری اے۔ ایہہ کون جاندا اے پیا۔ سبحن الذی اسری بعبدہ۔ خدا دا بندہ۔ ٹریا اے براق تے سوار ہویا اے۔ پہلا آسمان۔ دوجا۔ تیجا۔ چوتھا ــــ ستواں سدرۃ المنتہیٰ۔ سدرۃ المنتہیٰ جس ویلے آئی۔ تے نور عرض کردا اے پیا۔

اگر یک سر موئے برتر پرم۔ فروغ تجلی بسوزد پرم۔

میں اگے جاواں تے میرے پر جل جان گے۔ سوال ایہہ پیدا ہوندا اے۔ کہ نور تے آکھدا اسا پیا۔ میرے پر جل جان گے۔ ایہہ کون اے جہڑا اگے جاندا اے پیا۔ یا اللہ رب ارنی فرمایا لن ترانی موسیٰ توں نہیں ویکھ سکدا۔ اک جھلک طور ریزہ ریزہ موسیٰ بیہوش۔ کمی ہوش وچ ناہیں۔ رسول اسا رب دا کلیم اے۔ جس ویلے اک جھلک پئی اے۔ موسیٰ بیہوش ہوئے پئے۔ جے بشریت آلی گل اے۔ بشریت وی بیہوش ہو گئی پئی اے۔ بشر آکھاں گیا اے۔ نوری کھلے رہ گئے۔ بھائی، ایتھے بشریت اسا۔ اسیں حضرت موسیٰ نوں

Date

بشر من نہ آں ۔ اک جھلک پئی اسانوں تے موہ نیا بیہوش ۔ طور ریزہ ریزہ نور دی ہتھ جوڑ دا آپیا ۔ بشر دی
ڈگا پیا ۔ ـــــ اوتھے نور آہندا اے پیا ۔ ـــ اگر یک سر موئے برتر پرم ـــــ بے بشریت دا
کمال اے تے بشر دی ڈگا پیا اے ۔ تے جے نور دا کمال اسانوں تے نور دی ڈگیا پیا اے ۔

جے کوئی آکھے بشر جا سکدا اے ۔ ایہہ بشر دا کمال ہے ۔ نور تے جا ہی نہیں سکدا ۔ میں آہندا آں
بشر اے تے تو جا ۔ تے جے آکھیں ۔ بشر دے نال نبوت دی ہووے ۔ تے پھر جا سکدا اے ۔ تے پھر حضرت موسیٰ بیہوش
نہ ہوندے ۔ کیونکہ جہاں بشریت اور نبوت اکٹھی ہو ۔ وہ جا سکتا ہے ۔ بلکہ صرف خالی بشر نہیں جا سکتا ۔ تو
پھر کیوں گا نبوت اور بشریت اکٹھی ۔ اور موسیٰ بیہوش ۔ اور طور ریزہ ریزہ ۔ وہ بشریت بھی جاتی تو
جوڑ کے بیٹھی ہے ۔ بشریت گھٹنے ٹیک گئی ۔ کلیم بیہوش ہو گئے ۔ اور نور بھی ہاتھ جوڑتا ہے ۔
ـــ اگر یک سر موئے برتر پرم ـــــــ اور میں پوچھتا ہوں ۔ کہ بشریت
بیہوش ہے ۔ نورانیت ہاتھ جوڑ رہی ہے ۔ جانے والا کون ہے ۔

Tabbasum (signature)
29-11-05

شام 125 . 4 : 48 بڑا مشکل

شانِ اولیائے کرامؒ

Date

(A) آکالا اِن اولیاء اللہ لا خوف علیھم ——— الا حروف تنبیہ وچوں اے۔ تنبیہ کیتا خالق کائنات نے جس دا
معنیٰ ہے خبردار۔ خبردار لفظ بڑا ڈاہڈا جیہا اے۔ جیویں کسے بال نوں آکھیا جائے خبردار۔ آہ کم نہ کریں۔ بڑا
سخت جیہا لفظ اے۔ معلوم ہوندا اگے خطرے دی گل اے۔ اوہدے نال احتیاط دی احتیاط برتنا پئے گا۔ الا خبردار —
تسی ایدرے ویکھیا ہووے گا۔ لائٹ آئی اے بجلی آئی اے۔ تہاڈے تک پہنچی اے۔ کدی بجلی دے کھمبے تے پڑھیا
ہووے گا۔ لال جیہی پٹی لگی ہوندی اے۔ سفید تختی لوہے دی یا ٹین دی۔ یا کسے چیز دی اوہ لگی ہوندی
اے۔ اوہدے تے لکھیا ہوندا اے۔ خبردار۔ عربی وچ اوہنوں کہندے نیں آلا — خبردار — میں اک تے دی ویکھیا
درجے تے وی ویکھیا۔ پیچھے تے ویکھیا ——— میں گجرانوالے ہر ملن آیا جس ویکھیا تے لکھیا اے خبردار میں
ویکھیا خبردار یار ایہہ کیہ اے۔ اوس آکھیا کہ ایہہ تاراں دسدیاں نیں بجلی دا پول اے کھمبا اے۔ ایہہ کھمبا اے
اگے ایہدے اتے تاراں نظر آندیاں نیں۔ میں آکھیا آر پیاں نیں۔ انہاں دے وچ اک تار اے جیندا تعلق پاور
ہاؤس نال اے۔ اگے اوس تار نوں ہتھ لا لیئے تے بندہ مر جاندا اے۔ تباہ و برباد ہو جاندا اے۔ نیست
ونابود ہو جاندا اے۔ بچے بھسم ہو جاندے نیں۔ ہوری چیز جس کے اوہ بھسم ہو جاندی اے۔ جھنباں روند بال
نیں بھرا کوئی نہیں رہیا۔ بجائی ہوندا اے کھرا جل گیا اے۔ بچے دڑ رہندے نیں — اسیں بھسم ہو گئے آں۔ آدمی
مر جاندا اے۔ تباہ و برباد ہو جاندا اے۔ ختم ہو جاندا اے۔ اوہدی جان چلی جائے گی۔ اس واسطے محکمہ واپڈا نے بورڈ
لا دتا اے۔ الا خبردار اوہناں بورڈ لا دتا اے۔ خبردار ایہدے قریب نہ جائیں۔ ایہدے نال چھیڑ چھاڑ نہ کریں۔ ایہہ شغل
نہیں کیوں اگر ایہدے نال چھو گیا تیری جان چلی جائے گی۔ توں مر جائیں گا۔ تباہ و برباد ہو جائیں گا۔ نیست و نابود ہو جائیں گا۔
تیری جان چلی جائے گی۔ اس واسطے محکمے نیں بورڈ لا دتا اے۔ الا خبردار میں آکھیا واہ رب العالمین تیریاں شاناں توں دی
صدقے جائیے۔ بورڈ لا دتا اے۔ الا خبردار تار نوں ہتھ لائیں گا تیری جان چلی جائے گی۔ میرے ولی نال چھیڑ چھاڑ کریں گا۔
تیرا ایمان چلا جائے گا۔ ———

اگر تار نال چھیڑ چھاڑ کریں تے جان جائے گی۔ میرے ولی نال چھیڑ چھاڑ کریں گا تے تیرا ایمان چلا جائے گا۔
الا خبردار حقیقی الحین سمیے جیویں اک دوجے نال گل پئے جاندے۔ اک دوجے دی توہین کر گئی دی اے۔ ایسا نہ کریں ایہہ
ولی اللہ اے۔ اودے پچھاں اوہناں دے ہتھ وچ ڈنڈا ہوندا اے۔ مار دا اے اوہ لاجاء خبردار۔ آکھندا اے نا۔ اوہدی خبردار
دی جیہڑی ساری گراؤنڈ اے نال۔ اوہ پتہ اے کی اے۔ اوہ ایہہ نیں آکھدا اے توں تہانوں سے اوہ خبردار جیہڑی کہندا اے۔ اوہ آکھدا
اے۔ چورو۔ گل جیہڑی میرے دا اے۔ بڑی توجہ نال سنیو۔ اوہ جیہڑا محافظ۔ چوکیدار۔ اوہ کہندا کی اے۔ ہتھ وچ پھڑیا
ہوندا اے ڈنڈا۔ تے زمین تے مار دا اے ڈنڈے نال آواز دیندا اے۔ تے نال کہندا اے خبردار اوہ کہندا اے۔
چورو۔ بدمعاشو۔ ڈاکوؤ۔ لٹیرو۔ ایہہ بازار اے۔ ایہدے اندر زرگراں دیاں دکاناں موجود نیں۔ ایہدے اندر
جواہرات تے قیمتی ورائٹیاں موجود نیں۔ ایہدے اندر سکاں تے کروڑاں روپے دا مال موجود اے۔ تے میں ایہدا محافظ
جاگدا آں خبردار۔ جے کسے تالے نوں ہتھ لایا۔ زمین تے سوٹی مار کے کہندا اے خبردار۔ ہتھ میرے وچ ڈنڈا اے۔

Date

جے کیسے تالے دے قریب گئے۔ چور ور۔ بدمعاشوں۔ لچھو لفنگیو۔ عیاشو۔ سیاپا لوں خبردار۔ جے کیسے دکان دے قریب ہن آئے۔ خالق کائنات نے آکھیا۔ الا خبردار۔ ——— بے پیمان اوہناں چوراں ڈاکواں۔ بدمعاشاں نوں آہندا اے۔ خبردار جے سے دکان دے قریب آئے۔ خالق کائنات نے آکھیا خبردار۔ اے مذہبی بدمعاشوں۔ خبردار جے کیسے میریاں ولیاں دی توہین کیتی۔ توجہ فرماؤ جی۔ خبردار اے کوئی پانی نہ پیوے جی —

— الا خبردار — خالق کائنات نے آکھیا اے خبردار۔ جے کیسے میرے ولی دی توہین کیتی۔ یا اللہ خیر کی ہو وے جے ولی دی توہین کیتی۔ فرمایا۔ من عادی ولیا فقد ——— جیہڑا میرے ولی دی توہین کرے گا۔ میرے ولی نال مقابلہ کرے گا۔ اوہنوں جنگ دا اعلان کرناں آں —

ہویا اِک اَلا خبردار دی گل سناجاں — چھوٹے چھوٹے ہوندے ساں۔ مدرسے داخل ہو کے گجراں آکے دعوتاں تے جاندے ساں۔ تے طالب علم جیہڑے مدرسے دے جاندے پئے ساں۔ تے اوہناں دے کولوں قرآن کریم پڑھاناں تے اس توں بعد طالب علماں نوں چنگی طرح رجاناں — رجا کے تے پھر اوہناں نوں کجھ نذرانہ پیش کرناں۔ میںوں بڑی چنگی طرح یاد اے۔ میں چونکہ سرکار دا ثنا خواں ہی ساں۔ ہن وی سرکار دا ثنا خواں آں۔ طالب علماں چوں رب گواہ پنگا دتا سی۔ میںوں اوہناں آکھاں۔ شاہ جی نعت سناؤ کوئی سرکار دی۔ ختم شریف دے وچہ میں نعت سنادینی۔ اے سرکار دا صدقہ اے ساں۔ ماں گل لبھ جاناں — شروع توں حضور دا صدقہ مال بڑا لبھ دا اے میںوں۔ میںوں بڑی چنگی طرح یاد اے۔ سرکار دا صدقہ میںوں چوداں روپے لبھے۔ تے اوس ویلے۔ سوا روپیہ لاہور دا کرایہ سی۔ گجرانوالیوں۔ اوہنوں داتا صاحب حضور رحمۃ اللہ دا عرس آگیا۔ طالب علماں اساں صلاح کیتی۔ استاداں نال گل کریئے۔ چھٹی مل جائے۔ لاہور داتا صاحب دے حضور حاضری دے لئی۔ اساں عرض کیتی استاداں چھٹی دے دتی۔ اسی جناب استاد سن میرے مولانا عبدالعزیز صاحب۔ اما اسی لاہور آگئے۔ بڑی چنگی طرح یاد اے۔ اساں داتا صاحب سلام کرکے۔ تے اساں آکھیا۔ ہن لاہور دی ویکھیے۔ پہلی دفعہ آئے آں لاہور۔ اسیں چھوٹے چھوٹے ساں۔ اسی ٹردے ٹردے چڑیا گھر چلے گئے۔ اس ویلے چوّنی ٹکٹ ہوندی سی۔ اساں چوّنی دتی تے اندر داخل ہو گئے اگے گئے تے اساں دیکھیاں اک پنجرہ بنیا اے۔ تے اوہندے تے لکھیا اے۔ یہ بچھو ہے۔ اگے لکھیا سی۔ یہ گیدڑ ہے اگے لکھیا سی۔ یہ فلاں چیز ہے۔ یہ سور ہے۔ یہ چڑیا ہے۔ یہ بندر ہے۔ یہ لنگور ہے۔ یہ بدمعاش ہے۔ اگے جا کے میں ویکھیا تے اک ساہنوں پنجرہ نظر آیا۔ بڑا اُچا۔ تے ڈاہڈا بڑی اکلی ہوئی دوالے۔

بڑا اچا پنجرہ۔ مگل نوں سبھی پنجرہ جنگل نوں گھیر دیا اے۔ بڑا اچا پنجرہ۔ تے اگے میں گیا تے دیکھیا تاں تے اگے لکھیا اے۔ خبردار۔ ایسے تنگ نہ کریں۔ یہ شیر ہے۔ ——— میں پچھیا ایہہ کی وجہ۔ اوہناں آکھیا ایہہ جنگل دا بادشاہ اے۔ اگر تنگ کیتا۔ ایہہ غصے وچہ آگیا۔ اینہے جھٹک مارکے جانوراں دے دل دہل جان گے۔ ایہہ غضب وچہ آگیا تے تباہی مچا دے گا۔ غضب وچ آگیا خون خراب کر دے گا۔ اس واسطے حکیمیں پئیں۔ مدرسین نے انجمن نے ایہہ کہ پہلی لکھوادتی اے۔ بورڈ لوا دتا اے۔ خبردار یہ شیر دا ہے۔

Date

اسے تنگ نہ کریں۔ اگر غضب ناک ہوگیا۔ اگر غصے میں آگیا۔ تو تباہی مچا دے گا۔ خالق کائنات نے بوڑھ آ وہزاں کر دیا
الا خبردار۔ یہ جنگل کا بادشاہ ہے۔ یہ خدا کی خدائی کا بادشاہ ہے۔ یہ غضب میں آئے تو تباہی مچا دے اس
شیر کی نگاہِ غضب اٹھ جائے خانہ خراب کر دے۔ ولی اللہ دی نگاہ غضب اٹھ جائے۔ خانہ خراب۔ اس واسطے
خبردار۔ اینہوں تنگ نہ کرنا۔ اینہاں نوں ستانا نہ۔ سزا۔ اینہاں دی محبت جنت دی چابی اے۔

حب درویشاں کلید جنت است۔ اینہاں نال محبت جنت دی چابی اے۔

اور دشمنی ایشاں سزائے لعنت است۔ اینہاں دے دشمناں دی سزا لعنت اے۔

فرمایا اس واسطے اینہاں نوں تنگ نہ کرو۔ ستاؤ نہ۔ اینہاں دی چھیڑ چھاڑ نہ کرو۔ ہو سکے تو غلامی کرو۔ مت
اینہاں نال مقابلہ کرو۔ اینہاں نال دشمنی نہ کرو۔ سن عاد لی ولیا ——— جیہڑا اینہاں نال دشمنی کریگا۔
رب اوہنوں جنگ دا چیلنج کر دا اے پیا۔ کیہڑا اے جیہڑا میرے رب نال مقابلہ کریگا۔ میرے رب العالمین۔ اینہاں نال چھیڑ
چھاڑ تیرے نال مقابلہ اے۔ فرمایا ہاں۔ تینوں پتہ ہونا چاہیدا اے۔ اے رب العالمین۔ ایہہ تیری مخلوق اے
توں خالق۔ ایہہ تیرے بندے فرمایا ہیں۔ فرمایا ہیں ایہہ میرے دوست ہیں۔ ایہہ میرے ولی ہیں۔ جیہڑا اینہاں نوں
تنگ کریگا۔ اینہاں نال عداوت رکھے گا۔ میں اوہنوں جنگ دا چیلنج کرناں واں۔ کیہڑا اے جیہڑا رب نال مقابلہ کرے۔
نگاہ غضب کس طرح۔ آ یہہ تسیں عرض کر دیواں۔ حدیث قدسی شریف اے۔ خالق کائنات دا کلام
ہوندا۔ راوی نبی پاک ﷺ ہوندے اینہوں حدیث قدسی کہندے ہیں۔ نبی پاک ﷺ۔ حدیث قدسی شریف۔ (مشکوٰۃ شریف)
(مشکوٰۃ شریف) اوہدے اندر وی ایہہ بات موجود اے۔ فرماندے ہیں کہ رب کریم نے فرمایا۔ بندوں
بندہ میرا ہو جائے۔ اوہدی زبان میں ہوندی۔ بندے نال او بولدا اے۔ او میری زبان ہوندی اے۔ اوہدے
ہتھ میں ہوندے۔ او میرے ہتھ ہوندے ہیں۔ اوہدے پیر میں ہوندا۔ او میرے پیر ہوندے ہیں۔ اوہدی اکھ میں ہوندی
او میری اکھ ہوندی اے۔ اوہدے کن میں ہوندے۔ او میرے کن ہوندے ہیں۔ یعنی اس ولی بندے دا وجود
ایہہ مقام ہو جائے۔ کہ جدوں رب آکھدا اے اوہدی اکھ میں اوہدی اکھ اے۔ جے نگاہِ غضب اٹھ جائے تے
خانہ خراب کر دیندی اے۔ اگر او نگاہِ کرم اٹھ جائے۔ تے بیڑا پار کر دیندی اے۔ جے نگاہِ غضب اٹھ گئی خانہ خراب
کر دیندی اے۔ ایہہ وجہ کیوں۔ اکھ اوہدی میں رب آکھدا اے او اکھ میری اے۔ او اکھ جیہڑی اے۔ اوہدی ناراضگی
رب دی ناراضگی اے۔ آ دیکھ میں عرض کر دیواں۔

اس واسطے بزرگاں دیں کولوں جاندے آں۔ اینہاں دے معدے کولوں کوئی گل نکل جائے۔ تاکہ بیڑا پار ہو
جائے۔ پھر ایہہ حق دی اے کہ ضرور جایا کرو۔ خالق کائنات نے حکم فرمایا اے۔ رب العالمین۔ جے اس
نہ جائیے۔ اسیں نہ پیار لینے آں تے نہ عداوت لینے آں۔ خالق کائنات نے فرمایا اے۔ یا ایہا الذین امنوا اتقوا
مع الصادقین ——— تعلق بھی نہ ہو۔ اے ایمان والیو۔ تسی اینہاں دی سنگت کرو۔ اینہاں سچیاں دی
سنگت کرو۔ اینہاں دے ساتھی بن جاؤ کہ اینہاں دے 21 وڈے حکماں دی تعمیل کر لیئے۔ تے کی فائدہ ملے گا۔ اینہاں نال پیار

Date

کریاں ۔ نگاہ غضب واسطے نہ جانیا جے ۔ غلطی کرنا جے ۔ ایہہ کم کرناں اے جنہاں نال راضی ہو جاوے ۔ ربا اللہ
فائدہ کی ہووے گا فرمایا اوہناں نال لگ ۔ ایہہ بڑا ایمان دار ہوون دی دلیل اے ۔ رب نے ایمان والیاں نوں حکم کیتا
اے ۔ فرمایا اوہناں دے نال لگ ۔ یار اللہ اوہناں دے نال لگیاں فائدہ کی اے ۔ ے

صحبت درویشاں کلید جنت است ۔۔۔

صحبت چنگیاں دی تینوں چنگیاں بنا دے گی ۔ صحبت بریاں دی تینوں بریاں بنا دے گی ۔ آکھیا چنگیاں دے
نال لگ ۔ ایہہ میرے دل نہیں ۔ اوہناں دا ساتھی بن جا ۔ چنگا بنے گا جے چنگیاں نال لگیں گا ۔ جے بریاں نال
لگیں گا تے برا ہو جائیں گا ۔ اس واسطے ایمان والیو ۔ اوہناں دے ساتھی بن جاؤ ۔۔۔ یار اللہ بڑے حکم
دی تعمیل ہو گئی ۔ سانوں فائدہ کی ہووے گا ۔ ذرا قابل غور بات اے ۔ ذرا توجہ دے نال ۔ آؤ ذرا حدیث
پاک پڑھ کے ویکھیے ۔ نبی پاک دا اعلان پڑھ کے ویکھیے ۔ اپنے وجد دے چہرے والے آقا دا فرمان پڑھ کے ویکھیے ۔
اوہناں دے نال لگیاں کی فائدہ ہوندا اے ۔ حضور علیہ السلام نے فرمایا ۔ اک بندہ جیہڑا اے 99 بندیاں دا قاتل ۔
چور ڈکیت ۔ سارے عیب اوہدے وچ ۔ پنجابی اینج ترجمہ کر لئے ۔ [illegible] عیب سی ۔ تے سرکار علیہ السلام فرماندے
نیں ۔ آپ ایہہ واقعہ بیان فرما رہے سن ۔ علماء موجود نیں ۔۔۔ ہر عیب موجود اے ۔ اک دیہاڑے دل
وچ خیال آیا ۔ میں چالوں تے توبہ کراں ۔ خدا مینوں معاف کر دیوے بڑا جرم اے ۔ 99 قتل کیتے ہوئے نیں ۔
چوریاں ڈکیتیاں شراب ۔ ہر قسم دے عیب کیتے ہوئے نیں ۔ 99 بندیاں دا قاتل ۔ ٹردا ٹردا اک مولوی
کول چلا گیا ۔ ہن دسو کول چلا گیا ہوئے ۔ مولوی کول چلا گیا ۔ ناں دا صرف مولوی سی ۔ ے

مولوی ہرگز نہ شد مولائے روم ۔ تا غلام شمس تبریزی نہ شد ۔

جیہڑا اوہنوں ۔ ساڈا مدرسہ ۔ جیہڑا مکتب اے ۔ ایہہ صرف فقیراں دا مکتب اے ۔ اوہ مولوی کول ٹر گیا ۔ آکھن لگا اے
مولوی جی ۔ اوس آکھیا آ بہو ۔ مولوی بیٹھے نیں جبہ پہن کے ۔ اوہ آ گیا السلام علیکم ۔ اوس آکھیا آ بہو کون
اے ۔ اوس آکھیا جناب میں اک عرض کرنی اے ۔ اوس آکھیا آ بہو برخوردار کی گل اے ۔ اوس آکھیا مولوی صاحب ۔
حضور 99 بندیاں دا قاتل آں ۔ چور شرابی ۔ سارے عیب موجود نیں ۔ تے حضور کوئی میری بخشش دا
سبب ہو سکدا اے ۔ مولوی تھر جا کے پیا آکھن ۔ اوس آکھیا بڑا ای بے شرم نکل ایتھوں ۔ توں نہیں
بخشیا جا سکدا ۔ اوس آکھیا مولوی جی کوئی راہ کڈھو ۔ اوس آکھیا نہیں ۔ تیری معافی ہے ای نہیں ۔ بہت
کرنیاں بھرنیاں دے ملنے نیں ۔ نال کوئی جیہڑا ناری جہنمی کیتے نیں ۔ کوئی علاج نال بیڑا پار ہونا نہیں ۔ میں آکھیا جے
تیرا حلوا نال تے توں پار لنگھ گیوں ہیں ۔ اوس آکھیا مولوی جی کوئی راہ کڈھو ۔ اوس آکھیا کوئی راہ نہیں ۔ اوس آکھیا
مولانا کوئی میری سفارش ۔ آکھن آکھیا نہ سفارش تے تینوں حقداری کتھے تیرے توں نہیں چھڈیا جانا ۔
ہ اللہ توں باجھ تینوں کوئی نہیں چھڈدا ۔ اوس آکھیا ۔ اوئے تیرا بیڑا غرق ۔ اوئے مولوی ۔
کوئی میری بخشش دا سبب اوس آکھیا نہ ۔ اوس آکھیا مولوی میرے نال گل نہ کرو ۔ دعا نال ۔ بول بخشیا

Date

جیہی اگے ای ہنسی جانا ۔ تے گل میرے نال ذرا دھیان نال کر ۔ اس آکھیا نکل توں اینویں ۔ اس آکھیا جل بھر جیہنے
اگے ۹۹ قتل کیتے نیں ۔ توں وی چل ۔ سو پورا ای ہون لگے ۔ ۹۹ بندے تے اک مولوی دے پورا سو کر کے
پھر خیال آیا ۔ مولوی نے سانوں ڈِتا ۔ رب دا کرم ہو رہیا ۔ خیال آیا ۔ اینہاں کولوں تے کجھ نہیں لبھیا ۔ جانواں کسے اللہ والے
دے کول ۔ سنیا اے تقدیراں بدل دیندے نیں ۔ سنیا اے ۔ ؎

؎ نگاہ ولی میں یہ تاثیر دیکھی ۔ بدلتی ہزاروں کی تقدیر دیکھی ۔

اس آکھیا کسے اللہ والے کول جانواں ۔ سنیا اے کہ اوہناں دی نگاہواں نال ۔ تقدیراں بدل جاندیاں نیں ۔ میرا وی بیڑا
پار ہو جاوے گا ۔ تے رب آہندا اے ۔ اوہناں دی اکو نہیں میری اکو اے ۔ جے نگاہ کرم اٹھا دیو تے بیڑا پار ہو جائے گا ۔
چل پیا ۔ ہالی تھوڑا جیہا جاندا اے پیا ۔ تے موت دا ویلا آ گیا اے ۔ موت آ گئی ۔ اوہ موت دا ویلا ، اوہنے اٹھیں جیہڑا
اے ۔ اک لمحے دا اگا پچھا نہیں ہو سکدا ۔ اک ساہ دا وی وادھا گھاٹا نہیں ہو سکدا ۔ آیا روح قبض ہو گئی
اوہ مٹی دا ڈھیر پیا ہو رہیا اے ۔ اودھر جنت والے فرشتے آ گئے ۔ ایدھر جہنم لے جان والے فرشتے آ گئے ۔ جنت والیاں نے
آکھیا ، اینہوں اساں لے جانا ایں ۔ جہنم والے جیہڑے اوہناں آکھیا ، اینہوں اساں لے جانا اے ۔ جنت والے کہن لگے اینہوں
اساں لے جانا اے ۔ ایہ اللہ دے ول جا رہیا سی ۔ جہنم دے لے جان والے کہن لگے ۔ دلائل ساڈے مضبوط نیں ۔ ایہ
سو بندے دا قاتل اے کیہڑے زنا شراب ۔ ہر عیب موجود اے ۔ اینہوں اساں لے جانا ایں ۔ دوہاں دے درمیان تکرار ہو رہیا ۔
آخر بارگاہ خداوندی وچ فیصلہ چلا گیا ۔ خالق کائنات نے فرمایا ۔ آ میرے ملائکہ ۔ جاؤ جا کے زمین دی پیمائش کر لو ۔ اگر
جل کے جتھا آیا اے ۔ اگے تھوڑا اے ۔ تے جنت والیو تسی لے جاؤ ۔ تے جے چل کے تھوڑا آیا اے ۔ اگے بہتا اے تے
جہنم لے جان والیو تسی لے جاؤ ۔ آ کے جدوں پیمائش شروع ہو گئی ۔ اگے چل کے تھوڑا آیا سی ۔ اگے سفر
بہتا سی ۔ قانون نال تے جہنم لے جان والے فرشتے جیہڑے سن ۔ اوہ لے جا سکدے سن ۔ مگر خالق کائنات نے فرشتیاں
نوں بھیجیا اودھر زمین نوں حکم دتا ۔ اے زمینے ۔ ایدھروں لمبی ہو جا ۔ ایدھروں سکڑ جا ۔ اودھروں گھٹ ہو جا ۔ اس
ایلے تے کہ جدوں پیمائش ہو گئی ۔ جنت والے کے لئے سفر چوکھا بن گیا ۔ اے رب العالمین ۔ توں آکھ کیہ دیندوں
جنتی توں جلیل سمجھ دیں ۔ مالک سیوں ۔ تیری شان ایہ اے (ان اللہ علی کل شیء قدیر) میرے رب العالمین ۔ توں
قادر
ایہ دیندوں جاؤ ایہ جنتی اے ۔ تے باراں زمین نوں حکم کیتوں دتا ۔ فرمایا جے میں اینج کہہ دیندا کہ جنتی اے جا
ایہ جنتی اے ۔ تے پاکستان دے مولویاں ایہ آکھنا سی کہ جی رب اے جیہنوں مرضی جنت دے چھڈدا اے ۔ ولی کول
جان دا فائدہ تے نہ ہویا ۔ رب آکھیا زمینے ۔ ایدھر ہو کے گھٹ ہو جا ۔ ایدھروں لمبی ہو جا کیوں ۔ اوہناں نوں پتہ لگ جائے
جیہڑا ولی ول چند قدم ٹردا اے رب اوہدے گناہ معاف کر دیندا اے ۔ اوہدی ساری ضائع نہیں جاندی ۔ اللہ تعالیٰ گناہ
معاف کر دیندا اے ۔

اس دا سچے دل دا پتہ معلوم ہو رہیا ۔ اللہ والیاں ول جانا ۔ اولیاء اللہ ول ٹر کے جانا ۔ قدم ٹر کے جانا ۔ گناہاں
دی معافی اے ۔ ایویں تے نہیں جاندا ہر بندہ ول اوہدی ٹردا نہیں جاندا ۔ ساڈے ایہ انتی حق بھگتے دا ملنا ہووے

Date

کوئی پرواہ نہیں کیتی ۔ داتا صاحب دوڑ کے جاگی دا اے کیوں ۔ سنیا اے ۔ جہڑا ولی اللہ کول جا کے ۔ نبی دی حدیث
نوں ثابت اے ۔ جہڑا ولی کول چند قدم چل کے جا کے ۔ اوہدا بیڑا پار ۔ ایسے واسطے بزرگاں دے دین ول جانے
آں ۔ اسیں جانے آں ۔ چور زانی تے ڈاکیت بخشیا جا سکدا اے ۔ تے پیر جیہے اک ولی دے ہتھاں وچ ہتھ دے
ہون او کدوں نہیں بخشیا جا سکدا ــــ اوہ تے ہالی چور زانی ۔ شرابی ڈاکیت ۔ قاتل ۔ چند قدم جاندا ای
پیا ۔ نیت کس تے ۔ ولی دے ہتھ وچ ہتھ دے کے ۔ وعدہ کر کے کہ میں اگوں گناہ نہیں کراں گا ۔ تے اوہ بخشیا جاوے گا
اوہ بخشیا گیا ۔ جنتی ہو گیا ۔ تے جہڑا ولی دے ہتھ وچ ہتھ لوے ۔ اوس ہالی دتے نہیں ۔ تے ولی دے ہتھ وچ ہتھ
دتے ہون ۔ اوہ کدوں جنتی ہو سکدا اے ۔ پر شرط ایہہ وے ولی ہووے ۔ ولا نہ ہووے کوئی ــــ

ولی اللہ دے ہتھاں وچ ہتھ دتے ہون ۔ تے ایویں جنس لٹ رکھی ہوندی آ ۔ ہتھ وچ چمٹا ۔ کروم ڈانگ
اتے گنگ بنا لیئی ۔ تے آکھنا بڑی پہنچی ہوئی سرکار اے ۔ ایہو جیہے ولیاں دے اسیں قائل نہیں ۔ ولی اللہ ہووے
ولا نہ ہووے ــــ تے سر ڈے سن والیاں نوں کنجیاں توں صدقے جائیے ۔ لک نوں لنگوٹ بنھیا پیا ہے ننگاہ
تے دعوے پائیاں ہوئیاں ۔ تے وکھنا تے آکھنا جی پہنچی ہوئی سرکار اے ۔ اوہناں آکھیا ۔ پہنچے ہوئے ہین ۔ جہنم دے
اک کشتا ایہ ہوئے
گڑھے وچ ۔ ہوا وچ اڈدا ہووے ۔ پانی تے چلدا ہووے ۔ نبی دی سنت دا تارک ہووے اوہ ولی نہیں ہو سکدا ۔
ہاں ایہہ نبی دی حدیث اے ۔ اک حدیث مبارکہ سنو ۔ بے ادب جاہل ۔ تے بے شرع ۔ ایہہ دی ولی نہیں
ہو سکدا ۔ ایہناں تیناں چوں اک شئے وی پائی جائے ناں ۔ بے ادب ہووے تے ناں ولی نہیں ۔ جاہل ہووے تاں وی
ولی نہیں ۔ بے شرع ہووے تاں وی ولی نہیں ۔ ولایت ایڈی سوکھی نہیں ۔ جیہڑی سوکھی شئے سمجھ بیٹھے او ۔
اسیں اوہناں نوں ولی نہیں من دے ۔ جس ہر لعنت مصطفیٰ دا احترام ای نہیں ۔ اوہ ولی کدوں ہو سکدا اے ۔

ایس واسطے عزیزاں من ۔ ایویں ولایت دے کھابلے وچ وی انھے نہ ہو جایا کرو ۔ اندھی عقیدت نہ کریا
ایویں آکھنا جی ٹھیک اے ۔ کی طریقت اے ۔ داتا صاحب دے جاں دی ۔ کی طریقت اے ۔ حضرت صاحب دے نقش ہون گا
اوہ ایہہ ڈھنگار اے جانے معلوم دا پیو ۔ چلو توں دانیاں ڈاری بنن ناں ــــ بجائے جاں دے گوہ پیر آ گیا اے
ایہہ سوکھا اے ۔ ایہہ کوئی ولایت نہیں ۔ اک کم اے شریعت دا تارک اے ۔

ــــ کر سکیاں کنڈ اونا ہیں ولی ۔ اک بندے دے پتراں ورگا کم نہ ہووے ۔ تے ناں ولی
ــــ رکھاں لینا ۔ سارے کم شیطاناں والے تے ناں ولی رکھا لینا ۔ ایہو جیہے ولیاں دے اساں قائل نہیں ۔ آکھنا
چل مرید ہو گیا اے ۔ آکھنا جل ٹھیک اے بند لوٹا ۔ توڑ مصلٰی ۔ پیر گیوس شاہ دا پلّہ ۔ بدوں ہو جا دے خوب لفظاں ۔
اوہ سک دے اگوں معانی شیوں پیناں دی معافی ــــ ایہہ کوئی ولایت نہیں ۔ اسیں ولی من دے آں
شیر ربانی نوں ۔ اسیں من دے آں داتا علی ہجویری نوں ۔ خواجہ اجمیری نوں ۔ پیر جماعت علی شاہ نوں
اسیں مہر علی نوں ۔ اسیں تے ایہناں نوں ولی من دے آں ۔ سلطان العارفین نوں ولی من دے آں ۔ تسیں طریقت
کرناں آں ولی اللہ کول جاناں وی ذریعہ نجات اے ۔ اوہ ولی اللہ جہڑا اے ۔ خالق کائنات نے حکم دتا اے ۔ بچیاں

Date

دی سنگت کرو۔ ضروری ہے۔ اس واسطے۔ کہ یوم ندعو کل اناس بامامہم ـــ قیامت دے
دن دی آواز پیراں دے نال تے پینی اے۔ یوم ندعو ـــ اٹھو او سارے مجدد پاک دے منن والیو۔
اسی واسطے پیر مذاق نہیں۔ شغل نہیں۔ اسے واسطے جیہڑا پنجابی دا مقولہ اے سانوں پانی پیو چھان کے تے مرشد
پھڑو چھان کے۔ ـــ گل صحیح اے کیوں۔ کہ اے پچھتاؤنا ہو جاندا اے۔ جیہڑا اٹھن والا
نہیں۔ یوم ندعو ـــ قیامت آلے دن پیر دے نال تے آواز پینی اے۔ ایہہ نہیں ہونا۔ اٹھو او دے
جامعہ قلعے دا ـــ اوتھے ایہہ آوازاں نہیں پینیاں ـــ یوم ندعو ـــ اٹھو او سارے شیر
ربانی دے منن والیو ـــ اٹھو او سارے شاہ بغداد دے منن والیو۔ اٹھو او سارے حضور پاک دے منن والیو۔ اٹھو غوث پاک
دے مقبولو۔ اٹھو او سارے داتا علی ہجویری دے منگتیو۔ اوتھے پیراں دے نال تے آواز پینی اے۔ یوم ندعو کل
ایہہ کوئی رشتہ معمولی نہیں۔ تے ایہہ نہ ہو کہ قیامت والے دن جنہاں نال تے آواز ہونی۔ تے اوہ بدعقیدہ ہون۔
اوہناں اپنا اوتھے بڑا اعزاز ہوندا ہووے۔ 2.1 گل پیری مریدی دا اوہدے دربار کے بڑے بد مذہب سنیاں نوں
ورغلاندے نیں۔ آکھدے نیں دسو۔ انہاں کولوں کوئی تجربہ۔ چڑھاوا چاندی دا ہونا۔ دھمال پئی ہونی ـــ بھیڑے حال
تے بانکے دیہاڑے۔ تے عقیدہ سارا ہی پوا۔ کوئی صحابہ دا منکر۔ کوئی اولیاء اللہ دا منکر۔ کوئی نبی پاک دا منکر۔ پیری
مریدی دے سودے دربار کے۔ اس واسطے نہ ویکھو۔ کہ عقیدہ اہل سنت والجماعت دا اے۔ پیر ویکھو شریعت مصطفی دی
مخالفت تے نہیں کردا۔ ایہہ جاہل تے نہیں۔ ایہہ گستاخ تے نہیں۔ ایہہ ساریاں چیزاں ویکھو۔ پیر دا ایہہ
رشتہ معمولی نہیں۔

توں بہتر من کر نال آں۔ قیامت دا دن خدا دی قسم ایہہ بالکل ٹھیک اے حساب دا دن ہووے گا۔
یوم حساب ہووے گا۔ پر اوہدے نال نال اک گل یاد رکھو۔ ایمان داری دی گل اے۔ سر نیہار اے۔ علما کہندے نیں
میں تے اینا پڑھیا بندہ نہیں۔ بڑا ڈاہڈا دن ہووے گا۔ امتحان دا دن ہووے گا۔ بڑا مشکل دن ہووے گا۔
(B) بڑے بختاں والے پار لنگن گے۔ جدوں میں پڑھیا۔ یوم ندعو کل اناس ـــ تو خدا دی قسم۔ میں آکھیا کوئی گل
نہیں۔ جے او گناہ گار اے تے ساڈے نال کوئی خوشخبری دا اے۔ اودھر تے دل اللہ ول لگ جاوے۔ رب گناہ معاف کر دیوے۔ تے جدوں
قیامت آلے دن سانوں وی پتا۔ اٹھو۔ یوم ندعو کل اناس ـــ اٹھو اپنیاں پیراں دے پچھے۔ میرا ہتھ حضرت کرماں
والے دے ہتھاں وچ ہووے گا۔ اوہناں دا ہتھ حضرت ثانی لاثانی دے ہتھاں دے وچ ہووے گا۔ اوہناں دا ہتھ شیر ربانی دے ہووے گا۔
اوہناں دا ہتھ مجدد الف ثانی دے ہووے گا۔ خدا دی قسم بخشش تے یقین ہو گیا اے۔ کیوں کہ جدوں دل ول پڑ کے
جائے۔ اوہ تے بخشیا جا سکدا اے۔ جس ملک دیاں ہتھاں وچ ہتھ دے ہون۔ اوہناں بیڑا کیوں نہ پار ہووے گا یقیناً پار
ہووے گا۔ تے جیہڑا آکھن اوہ بختاں والے ہون گے جیہڑے کسے ولی دے پچھے اٹھن گے۔ ایہہ گل قابل غور اے۔ ذرا توجہ
نال۔ اوتھے کی ہووے گا اٹھو یوم ندعو کل اناس ـــ اٹھو او سارے پیراں دے مریدو۔ اگے اگے غوث پاک ہون گے
پچھے پچھے ایہہ۔ ایہہ تیرے سارے۔ یا باری تعالیٰ ایہہ میرے نیں۔ چلو لنگھ جاؤ۔ داتا صاحب دے منن والیو لنگھ جاؤ۔ مجدد پاک

Date

شیخ الحدیث بیٹھے نیں ۔ ہاں حضور بیٹھے نیں ۔ بالحمد اوہ میرے جیدے دے غلام نیں ۔ سارے پیراں والے تے لنگھ گئے تے چھڈ گئے ہے پیر سنیو ۔ لوکاں تے اوہناں نوں پتیا لا نیں ۔ معافی دے کیسے توں ہونی نہیں ۔ ————

آواز تے اوہناں نوں وی پہنچی اے ۔ ساڈیوں تے پیراں دے ناں تے پہنچی اے ۔ کلے کلے نوں واج پے گئی ۔ پھر تے ہونا ای کوئی نہیں اوہناں دا ۔ تے آواز تے اوہناں نوں ای پہنچی اسانا ں ———— میرا خیال اے میدان حشر دیم وچ سپیکر ای لگا ہووے گا ۔ سانوں وی آواز پے گی حضرات ایک ضروری اعلان سنیئے ۔ او پی لے سارے اپنیاں اپنیاں پیراں دے پچھے لگ جاؤ ۔ کوئی دوڑ گیا شیخو پوراں دے پچھے ۔ کوئی دوڑ گیا ۔ داتا صاحب دے پچھے ۔ کوئی کیسے پچھے ۔ جڑے پیراں والے اوہ تے دوڑ گئے ۔ جڑے نہیں پیراں والے اوہ کی کرن گے ۔

واج تے اوہناں نوں وی پہنچی اے ۔ اوہناں نوں پھر کلے کلے پہنچی اے ۔ میرا خیال اے اوہناں نوں انج آواز پے گی ۔ حضرات ۔ ایک ضروری اعلان سنیئے ۔ ایک عدد مولوی ۔ مقبر آبلا ۔ ہتھ وچ چھلیا ۔ سر تے سوار ۔ ایچی شلوار ۔ بے کسی وکھیا ہووے ۔ یا سنڈا گھیرا ہووے ۔ تے جہنم دے داروغے دے نال رابطہ قائم کرے ۔ خدا دی قسم سانوں تے خوشی ہووے گی ۔ کیوں کہ ساڈا پیر اگے ہووے گا ۔ تے پچھے اسی ہواں گے ۔

مبارک اوہناں لوکاں نوں ۔ جنہاں نوں آواز پے گی ۔ اٹھو جیدو پاک دے غلامو ۔ اٹھو شبیر ربانی دے غلامو ۔ پچھے دیکھیے اسی ہوواں گے ۔ خدا دی قسم بیڑا ای پار ہووے گا ۔

نالے گل سنو ۔ اجتماع بڑا چنگا اے تے سادہ اے ۔ گل میں اک بڑی کرن لگا آں ۔ ذرا غور دے نال سنیا جے ۔ سنیا اے یار قیامت دا دن بڑا ڈاہڈا دن ہونا ایں ۔ تے بڑا حساب کتاب دا دن ہونا ایں ۔ علماء کولوں سنیا اے ۔ منہ تے مہر سکوت ہونی ایں ۔ ہتھاں گواہی دینی اے ۔ پیراں گواہی دینی اے ۔ اپو ہن گل اے ۔ لو پھر اسی بخشے ہوئے آں ———— لباں تے مہر سکوت تے ہتھاں دینی اے گواہی ۔ ہتھ آکھن گے ایہہ جرم کیتا ۔ ایہہ جرم کیتا ۔ ساریاں گواہیاں میرے خلاف دین گے ۔ تے جے ہتھ کہن گے تے میں ہتھاں دا وگاڑ تے کجھ نہیں نہ سکدا ۔ ہتھ ایہہ وی آکھن گے بااللہ ۔ فلاں دی ہتھاں وچ اسیں پھڑ دے ہاں ۔ ———— تے جے پیر ایہہ گواہی دین گے باللہ ۔ فلاں جرم کیتا ۔ فلاں جرم کیتا ۔ فلاں جرم کیتا ۔ تے پیر ایہہ وی آکھن گے بااللہ ۔ ایہہ شرقپور شریف وی ساڈے نال ٹر کے گیا سی ———— داتا صاحب وی گیا سی ۔ خواجہ صاحب وی گیا سی ۔ فلاں جگہ وی گیا سی ۔ فلاں جگہ وی گیا سی ۔ جدوں ہتھاں تے پیراں ایہہ گواہی دتی اپنا بیڑا پار ۔ اوہ چشمہ تے بخشیا گیا ۔ اوس تے اوہدوں ہو گئے سی ۔

تو ہزاراں گرامی ہیں مرمر کراں آیاں ۔ ولی اللہ دی نگاہ ہالے پہچانیں ۔ تے جے نگاہ اٹھے تے بیڑا پار کر دا اے

نگاہ ولی میں یہ تاثیر دیکھی ۔ بدلتی ہزاروں کی تقدیر دیکھی ۔

آ ذرا حضرت بابا بہاؤالدین زکریا ملتانی دا واقعہ پیش کر جاں ۔ اوس جوان لوکاں دی صدقے جائیے ۔ جدوں آپ نے سہ گام شہر وچ ڈیرہ لایا ۔ ادھر لوکاں نوں دین دی تبلیغ کر رہے سن ۔ اللہ اللہ دس رہے نیں ۔ لوکاں نوں

Date

مستقیم دس رہے ہیں ۔ شریعت مصطفیٰ دا سبق دس رہے ہیں ۔ اوہ دسدا ۔ احکامِ شریعت انہاں
نوں دس رہے ہیں ۔ ولی اوہ اے ۔ جہڑا دینِ اسلام دی تبلیغ کرے ۔ تبلیغ اوہ اے ۔ جہنوں پہلے پتہ ہووے
جائز اے ۔ یا ناجائز اے ۔ ایہہ حلال اے ۔ ایہہ حرام اے ۔ تو میں عرض کرناں آں پیا ۔ ولی اوہ اے جہڑا دین
دا کم کرے ۔ مذہب دا کم کرے ۔ مسلک دا کم کرے ۔ اسلام دا کم کرے ۔ اوہ ولی اے ۔ تے جہڑے نوں میں ولی
نہ منّدا ۔ احکامِ شریعت دا دعوہ نہ کرے ۔ تے ولایت دا دعوہ کرے ۔ میں اس دی ولایت دا قائل نہیں ۔
میں انہاں ولیاں دا قائل نہیں ۔ ایہہ جہڑے ولیاں بیبیاں نوں تھاپڑے دیندے پھرن ۔ ایہہ کمل ایہہ دی شکل اک
ولیاں دی نکلی اے ۔ ولی اللہ تے نہیں کہنا چاہیدا ۔ ولی الشیطان ۔ تاکاں اوہلے سرمہ پانا جے کسے بیوی
پردہ کرن لیندا ۔ او بھلے لوکو ۔ نیک بختے ۔ ایہہ ساڈے کولوں پردہ کرنی ایں ۔ تے قیامت آلے دن اسی
تینوں وچھانا گے کیویں ۔ تے بخشواں گے کیویں ۔ جے ایہہ تینوں ویکھیا نہ تے قیامت آلے دن اسی تینوں سیاناں
گے کیویں ۔ ایہہ ولایت نہیں ۔ تاکاں اوہلے ہو کے سرمے پانے ۔ تے پھر اوتھے پیا آکھنا ۔ نہ مذہب
دا مذہب ہور ہو گیا ۔ مولوی دا مذہب ہور اے ۔ ایہہ وجہ اے کہ مولوی تے ایہہ دسنا ہوندا
اے ۔ کہ ایہہ بندے دا پیر اے نہیں ۔ انہاں نے نیڑے نہ ڈھکسی ایہہ بے ایمان اے ۔ ایہہ گمراہ اے تے شرادی بڑا فرق
کر سانگا ۔ ایہہ ولی صحیح کونی اے ۔ تے جے ایہہ نشان دہی کردا اے ناں ۔ جاہل پیر ہو دا غیر شرع ایہہ ولی نہیں ہوسکدا
اونہاں آکھناں اے چھڈو ملواں دا مذہب ہور ہو یا فقیر دی لائن ہور اے ۔ اونہاں آکھنا اے ۔ نقل
ملاں سب کرتوں کی شرع نہیں آسیں نال چھاڈ جاندیاں ہو ناں ۔ تے مرید نیاں مرید ہاسے
ہوونے ۔ تے آکھنا ۔

ملاں سب کرتوں کی شرع کریں شرع نال فقیری راہی ہوئی آ ۔
تینوں اپنی شرع دا فکر ملاں بس نوں یار ملن دی پئی ہوئی آ ۔

مولوی تے آپ آکھدا اے ناں تیرا بڑا فرق اے تے فرق نہ دیا ہندا ۔ غیر شرعی یار چنگا نہیں ۔ مولوی آکھدا اے
جے غلطی کرنی اے تے مدینے والے سرکار دی کر ۔ مولوی تے اپنا دین ای بچدا لگدا اے ناں بس نو ۔
ہر فرد نہیں کہ ہر مولوی ولی ہو ۔ بات قابل غور اے سنو ذرا ۔ مگر ہر ولی مولوی ضرور ہوندا ہے ۔
تے جہڑے آپ نے مولویاں دے نیڑے نہ دسیں ۔ اصل وچ گمراہ ہوندے پئے ہیں وچوں ۔ ورنہ علماء حق تو مولوی دعوہ
کرے ۔ کہ حول ولا قوۃ ۔ بہر حال عرض کراں میں ۔ حضرت بایزید بسطامی نے ڈیرہ لگایا ۔ دین دی تبلیغ
کیتی ۔ اوس شہر وچ ایک رہندا سی اک بدمعاش فاحشہ عورت اک نوجوان لڑکی ۔ جہڑا بازار حسن دی زینت بنی
کے بیٹھی ہوئی سی عیاشی ۔ بدمعاش نوجواناں نوں اوہنے اپنی طرف مائل کر لیا ۔ چند معززین جہڑے پئی دس ہوندے
حضرت بایزید بسطامی دی بارگاہ دے اندر ۔ اے آقا ۔ فرمایا آؤ بلی کول آئے او ۔ حضور اک عرض کرن آئے
ہوئے آں ۔ فرمایا دسو کی گل اے ۔ حضور سانوں تے اودھر دین دی تبلیغ کردے او ۔ شہر دے وچ بیٹھی اے اک عورت بدکاش

Date

فاحشہ کنجری سی آن کے بہہ گئی سی۔ ایہہ کنجری نوجواناں نوں گمراہ کر رہی سی۔ کجھ نوجوان شام دے ویلے اوتھے کھلوتے ہوندے سن۔ اوہنے بے حیائی پھیلا دتی اے۔ آپ نے ذرا کوئی بات نہیں۔ جس ویلے شام دا ویلا ہویا۔ حضور نے مصلیٰ چکیا۔ اپنا لوٹا پھڑیا۔ کہ چلیا۔ کنجری دے بوہے دے اگے مصلیٰ وچھا کے بیٹھ گئے۔ جیہڑا بدمعاش بھاگسی۔ اوہنے ایہہ جیہڑا وی ویکھیا کہ حضرت بایزید بسطامی بیٹھے نیں۔ حیا دا مارا دکھاں ٹر جاندا اے۔ میں آکھنا آں اوہ بدمعاش وی چنگے۔ جیہڑے بزرگاں دا حیا کردے سن۔ ہن ایہدے بدمعاش نیں۔ بزرگاں دا وی حیا نہیں کردے۔ اوہ چلو بدمعاش سن۔ پر بزرگاں دا تے حیا کردے سن۔ ——————

جناب بایزید بسطامی بیٹھے نیں۔ کوئی بندہ بدمعاش بھاگسی۔ حیا دا مارا اگے نہیں آندا۔ اوہ کنجری نے اپنے نوکر نوں آکھیا۔ نوکر کی گل اے اج کوئی گاہک نہیں آ رہیا۔ اج کوئی بدمعاش نہیں آ رہیا۔ کوئی عاشق نہیں آ رہیا۔ چلے اتریا تے جناب بایزید بسطامی نال ملاقات ہو گئی۔ آپ بیٹھے اللہ اللہ کر رہے نیں پئے۔ جس ویلے آپ نے ویکھیا۔ جا کے کہن لگیا بابا۔ تھلے کوئی نیک تے بزرگ آدمی بیٹھے ہوئے نیں۔ اس آکھیا کوئی فقیر بھلیکھے نال بہہ گیا ہونا ایں۔ تھلے جا کے کہہ دے بابا جی تہاڈے بہن والا تھاں نہیں۔ چلے جاؤ۔ ایہہ تے کنجری دا مکان اے۔ ایہہ تے بہن والا مقام نہیں۔ نوکر واپس آیا۔ بابا جی۔ فرمایا کی گل اے۔ حضور ایتھوں اٹھ جاؤ۔ فرمایا کیوں۔ حضور ایہہ تہاڈے بہن والا تھاں نہیں۔ فرماندے نیں کی اے ایہنوں۔ آکھے کنجری دا مکان اے۔ فرمایا رستے کی اے۔ حضور ایتھے تہاڈا کی کم۔ فرمایا اج مینوں وی اوہدے نال ای کم اے۔ اوہ اتاں گیا۔ اس آکھیا سمجھا لئے بابا نوں۔ اس آکھیا کیوں۔ میں آکھیا حضور اٹھ جاؤ۔ اس آکھیا کیوں۔ میں آکھیا کنجری دا مکان اے۔ اس آکھیا مینوں وی اوہدے نال کم اے۔ اس آکھیا بلا لئے آ دس۔

بایزید بسطامی نے لوٹا مصلیٰ چکیا تے کنجری دے چبارے تے چڑھ گئے۔ مصلیٰ وچھا کے بیٹھ گئے اللہ اللہ۔ ہن تے اوہ اے جیہڑا کنجراں گھر وی مصلیٰ وچھا گئے۔ تے جیہڑا کنجراں نال آپ کجھ لگ ہووے۔ اوہ دی کی گل ہوویا۔ آکھے نہیں جی ایہہ کوئی گل نہیں۔ بابا بیٹھے رہے تے نہ چھیڑ رہیا۔ جے اسیں دھکا مار لینے آں تے ساڈی کی ہوویا۔ تے اوہ ولی نہیں سن۔ جیہڑے ولی نہیں سن۔ اوہدے وی نکھیڑیاں سی۔ جیہڑا ولی سی۔ اوہنوں وی نکھیڑیا نہیں سی۔ ولی نکھیڑیا نہیں۔ جے ولی اے تے نکھیڑدا نہیں۔ تے جے نکھیڑے تے ولی نہیں۔

بہر حال مصلیٰ وچھا کے بیٹھ گئے۔ اللہ اللہ کر رہے نیں پئے۔ کنجری نے ہار سنگار لگایا۔ کپڑے پا کے۔ بن سنور کے آ گئی بیٹھی اے۔ آپ بیٹھے اللہ اللہ کر دے نیں پئے۔ کہن لگی۔ آپ نے دھیان نہیں کیتا۔ کہن لگی ایہہ میری جوانی۔ ایہہ میرا حسن۔ ایہہ میریاں زلفاں دا خم۔ ایہہ میرے چہرے دا بناؤ سنگار۔ ایہہ میرے لباس دی چمک۔ آدمی کنجراں گھر تاں اینویں خاطر سی۔ میرا حسن ویکھن والا نہیں اے۔ کافی دیر تک بیٹھی رہی۔ اوہ دے چلے سی کون ویندا؟؟ اوہدے ول۔ کافی دیر توں بعد کہن لگی۔ میں بڑی اعلیٰ قسم دی خوشبو استعمال کرنی آں۔ آپے میرے ول توجہ کر لئے گا۔ بے توجہ ہو رہے گا تے متوجہ ہو جاویگا۔ بڑی اعلیٰ قسم دی خوشبو استعمال کیتی۔ پھر ہار سنگار لگایا

Date

پھر دوبارہ مخاطب کر کے۔ آن کے بیٹھی۔ آپ نے دھیان ای نہ کیتا۔ بیٹھی بیٹھی جدوں تنگ آگئی۔ کہن لگی اسا بابا جی۔ آپ نے نگاہ اٹھائی۔ فرمایا بی بی کی گل اے۔ حضور میرے ول تکو۔ فرمایا دس بی بی کی گل اے۔ آکھے حضور میرے ول تکو۔ فرمایا بابی بی میں وہنداں آں پیا۔ حضور میرے ول تکو۔ فرمایا بی بی میں تیری گل سمجھ گیا۔ جھلیے کی آکھنی ایں میرا ول تکو۔ آکھو ہاں۔ فرمایا تیرے ول تے ای تکے۔ بندا اپنا کوہجا ہووے۔ تے جس میرے محبوب نوں ویکھیا اے۔ اوہ دوجے ول وہنداں ای نہیں —— توں کون ایں۔ اوہنوں اگ لگ گئی پیراں توں لے کے سر تک کنجری دا پیش تک پہنچ گئی۔ اگ لگ گئی سر کے کوئلہ ہو گئی۔ پنجابی ترجمہ کرلو۔ پیل لگ پئی کنجری۔ بابا کون اے توں۔ فرمایا میں بی بی تینوں کی۔ آکھے میرے حسن دی جھلک ویکھن واسطے وڈے وڈے نوجوان۔ میری گلی دا طواف کردا اے۔ بابا میرے اکھ دی خماری نوں ویکھو۔ میرا وجود دی بنتر نوں ویکھو۔ میری زلف دی قسم نوں ویکھو۔ میرے ہونٹاں دی سرخی نوں ویکھو۔ توں کہہ رہا ایں پیا۔ فرمایا بی بی کی کرنی اے ویکھ۔ آکھے میرے جیا حسن دی ہے کوئی۔ فرمایا بی بی توں کہڑے باغ دی مولی ایں۔ نی۔ پوری کائنات دا حسن اکٹھا کیتا جائے۔ تے حسن یوسف دی وچہ پایا جائے۔ میرے محبوب دے حسن دی زکوٰۃ وی نہیں۔ ساری کائنات وچ میرے محبوب دی حسن دی زکوٰۃ ونڈی گئی اے۔ اوہنے آکھیا بابا کہڑا تیرا محبوب۔ اوہناں آکھیا۔

نہ تینوں میں بنی ایہہ امام الانبیا ویکھیا اے۔ حسینوں میں حسین ایہہ محبوب ویکھیا اے۔

(رحمتی دلیل ادا ——

نی تو اج میرا محبوب نہ ڈٹھا۔ نی جہنوں ویکھ کے چن شرماوے۔
جے اوہ جاوے سیر کرن لوں۔ سارا گلشن سیس نواوے۔
جے اوہ رکھے نال چیلاں دے۔ پتھر نال نعلاں رل جاوے۔
بجلی ڈر دی چمک نہ مارے۔ متھے تیوڑی پاوے۔
جے اوہ کھولے دل زلف دا۔ اتے راہی راہ بھل جاوے۔
توبہ ایڈا حسن ماہی دا۔ بنڑی حیال نہ جھلی جاوے۔

اودس آکھیا بابا جی آنہارے پیا۔ فرمایا بی بی چھوڑ انہاں گلاں نوں۔ میری اک گل اے۔ تینوں جوں کیراں گا تینوں حل کرنا ہووے گا۔ تیرے کم دے مطابق۔ تیرے اکیں دے مطابق۔ تیرے دل دے مطابق تینوں فیس دی دتی اے۔ آکھے بابا جی۔ بالکل ٹھیک اے۔ فرمایا دو گلاں نے۔ اک تے میں جو آکھاں گا تینوں منی ہووے گی۔ اوس آکھیا بابا۔ مجبور تہاڈی آں۔ جو آکھو گے تعمیل ہووے گی۔ رقص ویکھنا ہووے۔ جو وی ہووے میں تہاڈی آں۔ فرمایا میں اوہ نہیں کرداہوندا۔ آکھے بابا جی کی۔ فرمایا جو کیراں گا تینوں منا ہووے گا۔ آکھدا بابا جی ٹھیک اے۔ بابا بدر مسعلی وچیا کے فرمایا۔ جا کہناں آں کھڑی ہو جا۔ پاجا کے وضو کر۔ کپڑے بدل۔ ذرا لباس تبدیل کر۔ کنجری دل نوں گھبراہٹ پے گئی۔ کہن لگی کون اے توں۔ کنجری نوں حیا نہ آیا۔ بابا بدر مسعلاں دی توہین کر دیاں کہن لگی بڑے بڑے نواب آئے۔ بڑے بڑے جاگیردار آئے۔

Date

بڑے بڑے امیر آئے۔ بڑے بڑے رئیس آئے۔ کسے نے میرے نال اپنا تعلق نہیں کیتا۔ توں کون ایں جیہنوں اینی گل آکھن
والا۔ جناب بابا بایزید بسطامیؒ مسکرا کے فرمان لگے جھلیے۔ توں آکھیں۔ امیراں دا تے وزیراں دا آکھیں تکڑی دا ہی ایں۔
اجے ذرا فقیراں دی وی آکھ لگ کے ویکھ۔

شیر مصلّی وچھا دا تکڑی ہو جا۔ کھڑی ہی ہو گئی۔ فرمایا نیت کر دو رکعت نماز نفل۔ ڈلی اہ جیہڑا کنجریاں نوں
مصلیاں تے کیلا ڈر دیوے۔ فرمایا ہن نیت کر۔ آہندی اے حضور مینوں نیت نہیں اوندی۔ میں نیت کدی کیتی ای نہیں۔
—— کھڑی ہی ہو گئی کنجری۔ ایہہ کوئی کھلوتی سی۔ نیت کر کے مصلے تے۔ ٹکو گئی تے کوئی سن کنجری۔ پھر جدوں
سجدے گئی تے کوئی سی۔ جدوں سجدے گئی اے تے کنجری اے۔ سجدہ کر دی اے پچھے تے بابا نے پد نے ہتھ اٹھا لئے۔
اے رب العالمین۔ اے سجدے گئی تے کنجری اے۔ تے جے سجدہ اٹھے کنجری رہی تے لوکاں آکھناں ولی کرہی کجھ نہیں سکرا۔
بابا اللہ اینہدی نفس دے بدل دے۔ سجدہ گئی تے کنجری۔ تے جے اٹھی تے زمانے دی ولیہ ــ ے

ے نگاہ ولی میں یہ تاثیر دیکھی ——

فرمایا نگاہ کرم کر دیو۔ بیڑا پار ہو جائے گا۔ یعنی اس نسخہ دیوں جودی نکل گیا۔ جیہنوں رب نے آکھیا اے۔ ایہہ زبان
اینہدی نہیں ہوندی۔ ایہہ فرمان میری اے۔ ستے زبان چوں نکل گیا۔ بیڑے آل پار ہو جائے گا۔ تے نہیں ہووے گا۔ اگر اس
زبان نال کہہ دیوے کہ بیڑا غرق ہو جائے تے نہیں ہووے گا۔ اگر اس زبان نال کہہ دیوے۔ بیڑا پار ہو جائے تے نہیں ہووے
گا۔ ایہہ او زبان اے جیہنوں رب آکھدا اے۔ ایہہ میری زبان اے۔ اس زبان چوں جو وی نکلے اوہ پورا ہوندا اے۔

آکھے دل سب کجھ کر سکدے ہیں۔ میں آکھیا آہو۔ آکھے پھر دربار دیاں گلاں لوکاں نال کیوں کار چھڈ دتے ہیں۔
تے پھر جدوں گلے چوں پیسے کڈدے تے اوہ آکھدے ہن جا بیڑا ای غرق ہو رہیا۔ حالات بنوالے۔ پا بانو بنوالے۔ تے ساڈے
نال اجے کیوں نہیں ہوندا۔ میں آکھیا حیلہ نہ ہو رہیا ہے۔ میں آکھیا اینہا مطلب ایہہ تے نہیں نال اوہ کر کجھ نہیں سکدے۔
آکھے ساڈا لحاظ کر دے ہن۔ میں آکھیا نہیں لحاظ نہیں۔ نظر انداز کر چھڈے ہن۔ آکھے اوہ کس طرح۔ میں آکھیا اللہ
سب کجھ کر سکدا اے سانا۔ آکھے آہو۔ میں آکھیا اوہ مار سکدا اے۔ میں آکھیاں توڑ سکدا اے۔ میں آکھیا کدی
سپتے آئے فٹنگ چھڈ کے موٹر جا کے۔ چاہی تے اوہ اوتھے ای مر جاندے۔ جے رب کجھ کر سکدا ہو رہیا تے پھر اوہنوں اللہ
ای مار دیوے۔ اکو نہیں اللہ آکھیا اے دفعہ ہو جائے گا جو ہویا۔ میں آکھیا بس ایہا گل اے۔

8.12.05

دن 11:48 بروز جمعرات

اللہ دے ولی نمبر 2

Date 39 پروگرام چک نمبر 39 ج ب

حضراتِ گرامی چند الفاظ میں تلاوت کیتے ہن - خالق کائنات کسے برائی دا حکم نہیں دیندا -
خالق کائنات جہندے وچہ انسان دی - انسان کو خسارہ ہووے۔ اس گل دا حکم نہیں دیندا۔ اللہ دا ہر حکم
جیہڑا اے۔ اوہ ہر برائی توں پاک ہوندا اے۔ تے اوہندے وچہ انسان دی فلاح و بہبود اے۔ اوہندے وچہ
انسان دی عظمت اے۔ وقار اے۔ دین اے دنیا اے۔ رب دا ہر حکم اعلیٰ اے۔ رب برائی دا
حکم نہیں دیندا۔ ناجائز کم دا حکم نہیں دیندا۔ کفر دا حکم نہیں دیندا۔ شرک دا نہیں دیندا۔ رب
جیہڑا حکم دیندا اے۔ اوہندے وچہ بندے دی بھلائی اے۔ دین وی بہتر ہو جاندا اے۔ دنیا وی بہتر
ہو جاندی اے۔ ——— رب ہن حکم کی کردا اے پیا۔ یاایھا الذین امنوا اے ایمان
والیو۔ کی آہندا پیا ——— ہن جدوں کسے نوں آکھیا جائے نا۔ میں اینوں حکم دیناں آں۔
حاجی شمیا۔ تے پانی دا گلاس دیو اک ہن گل آکھاں۔ تے جس ویلے پانی لائے گا تے حاجی شمیے دا
پتہ لگ جائیگا۔ حاجی شمع کیہڑا اے۔ ٹھیک اے نا۔ (مثلاً) اسٹیج سیکرٹری نے آکھیا
اے۔ حضرات ہن تہاڈے سامنے صاحبزادہ سید شبیر حسین تقریر کریگا۔ آکھیا میں نوں اے۔ ہن کیہڑا ہویا
آں۔ کوئی با وقوف اے جیہڑا پچھے تقریر کرن والا کون اے۔ کیوں کہ جنہوں مائک تے پکاریا گیا اے۔
او سے ای اونا ایں۔ ایہہ تے نہیں پچھاں لگا۔ پکاریا میں نوں جائے۔ اٹھ کے ہور کوئی اٹھ کے دوڑ کے
سمجھو کیہڑا کھڑا ہو جائے۔ جنہوں پکاریا گیا اے۔ اگلا کم وی اوہندا دسے گا۔
جناب نہ میں نوں پکاریا گیا اے۔ تقریر وی میں ای کرنی ایں۔ بات ذرا قابل غور اے۔
مثال دتی اے تاکہ مسئلہ سادھے ذہن کو سمجھ آ جائے۔ خالق کائنات نے ایہہ نہیں آکھیا۔
یاایھا الناس۔ یا ایھا الناس آکھیا جائے۔ معنی ایہہ دا اے۔ اے لوگو۔ اوہندے وچہ وہابی سنی۔
شیعہ دیوبندی۔ مرزائی ہندو سکھ عیسائی جیہڑا چاہے کمیونسٹ۔ دہریا۔ سوشلسٹ۔ ایہہ سب
اوہندے وچہ آجاندے نیں۔ مگر اللہ نے الناس نہیں آکھیا۔ مخصوص گروہ نوں۔ ندا دتی اے۔ یاایھا الذین
امنوا۔ اے ایمان والیو۔ ہن اگلا جیہڑا کم اے۔ اوہ کہندا اے ذرا تسی وسے۔ جناں نوں پکاریا گیا
اے۔ جناں کے ذمے۔ ایمان والیاں کے۔ کم کی اے اتقوا اللہ۔ اللہ کولوں ڈرنا چاہیے۔ جدوں کوئی
بندہ گل کردا اے تے اوہنوں آہندا اے۔ اللہ کولوں ڈر اوئے۔ مطلب کی ہوندا اے۔ بس اس
کم توں باز آجا۔ یا اللہ کولوں ڈر۔ ایہہ کم کر۔ فرمایا۔ وکونو مع الصادقین۔ سچیاں دے نال
ساتھی بننا ایں۔ صادقین کے۔ اولیاء اللہ دا بننا ایں۔ کیسے بندے دے ساتھی نہیں بننا۔
ایتھے تھوڑی جیہی وضاحت کر جاناں آں۔ صیغہ جمع دا اے۔ صادقین۔ جمع دا اطلاق کم از کم
تناں تے ہوندا اے۔ واحد تثنیہ تے جمع۔ تے فرمایا وکونو مع الصادقین۔ ساتھ دنیا ایہہ سچیاں
دا مشہور صادق دا لاحقے۔ تے حضرت سیدنا صدیق اکبر اکسا۔ ام المومنین عائشہ صدیقہؓ وہ

Date

تے امام جعفر صادق ترا تے ۔ مشہور صادق وی اے ہیگے ۔ یعنی ایمان والیو اساں کی جدوں بنیا ایں ۔ اینہوں مل یاد
رکھو اللہ کولوں ڈر دیا ہے ۔ عقیدت مند بنیا ہے ۔ اصحاب رسول دا ۔ ازواج رسول دا تے اولاد رسول دا ۔
تناں وچوں اک تے وی عمل نہ ہووے تے صادقین تے عمل ہی نہیں ۔ اس کا مطلب یہ نکلا نہ خارجی نہ رافضی
صرف اک مسلک حق اہل سنت والجماعت دا ۔ سچا اوہ ہو سکدا اے ۔ جیہڑا آل رسول نوں منے اصحاب رسول
نوں منے ۔ ازواج رسول نوں نے عزیز جان کر سی ۔ صادقین صیغہ جمع دا اے ۔ جمع دا اطلاق تناں تے
وے ۔ مشہور صادق وی لا لیئے ۔ تو نمائندگی کرا لے ازواج رسول وچوں ام المومنین دی ۔ عائشہ صدیقہ رضی
اصحاب رسول وچوں جناب صدیق اکبرؓ اور اولاد رسول وچوں امام جعفر صادق ۔ تن ۳ ۔ جس ویلے فرمایا
اللہ کولوں ڈر دیا ہے ۔ انہاں گروہاں دا ساتھی بنیا ہے ۔ جیہڑا انہاں توں ہٹ جائے ۔ اوہناں نال نہ لگیا ہے
اک تے چا ایچ کہہ لے کہ فرمایا نہ آل دے منکر بنیا ہے ۔ نہ اصحاب دے بنیا ہے ۔ تے نہ ازواج دے بنیا ہے ۔
اور ایہہ تے جس ویلے قرآن دی آیت تے لا کے ویکھیں گا نہ اک مسلک حق اہل سنت و
جماعت اے ۔ جیہڑا آل نوں وی منّدا اے ۔ اولاد نوں وی منّدا اے ۔ تے اصحاب نوں وی منّدا اے ۔
اک اہلسنت ہیں جیہڑے ساریاں نوں منّدے ہیں ۔ ورنہ قرآن دی آیت تے لا کے ویکھو ۔ کوئی ازواج
دا منکر کوئی اولاد دا منکر کوئی اصحاب دا منکر ۔ خارجی آل دا منکر اے ۔ رافضی اصحاب دا منکر اے تے
ازواج دا منکر اے رافضی ۔ اک مسلک حق اہلسنت والجماعت اے جیہڑا قرآن دیاں وچ ۳۶ آیات
پالش کر سکدا اے ۔ جنہاں اتے لا کے ویکھئے نال ۔ خدا دی قسم اہلسنت توں سوا کوئی پورا اوندا
ای نہیں ۔ اور دلیل وی ایہہ وے ۔ دوسرا نمبر تے ۔ وکونو مع الصادقین شیخ محقق فرما رہے ہیں ۔
تمام اولیاء اللہ ایہدے وچ ہیں ۔ تمام اولیاء اللہ ۔ نبی صدیق شہید صالحین سارے صالحین صادقین وچ
اوندے ہیں ۔ ایہدے تے لا کے ویکھیں گا تے کیہڑا اہل سنت دا ۔ جیہڑا نبیاں نوں وی منّدا اے ۔ صدیقاں
نوں وی منّدا اے ۔ شہیداں نوں وی منّدا اے ۔ تے ولیاں نوں وی منّدا اے ۔ اللہ دے فضل و کرم نال
بہہ کے تے بھانویں ساری دنیا گل کر چھڈے ۔ قرآن دے وچوں صرف اہلسنت ثابت ہیں ۔ کوئی مذہب
قرآن دے وچوں ثابت نہیں ۔ کچھ دھرو کے تے بھانویں اپنا آپ کڈھی آئے ۔ اک نشانی لے کے جس
ویلے لا کے ویکھو گے ۔ صرف اہلسنت ہیں ۔ بہرحال چونکہ بات اج ولیاں دی اے ۔ عرس دی محفل دے
اس حوالے نال ہی اس نوں تلاوت کیتا ہے ۔

عرض کر رہیا آں مسئلہ نوں سمجھیو ۔ توجہ نال ۔ فرمایا وکونو مع الصادقین ساتھی سنگت رکھو
ولیاں نال گنڈھیا ہے ۔ جوڑیاں نال نہ گنڈھیا ہے ۔ معلوم ہویا اک سری طبقہ اے ۔ اولیاء اللہ
اولیاء اللہ سچے لوک ہوندے ہیں ۔ ایہدے ضمن وچ اک چھوٹا جیا اشارہ کر جاناں آں ۔ وکونو

Date

مع الصادقین تے جہڑے ولی ہون دا دسن گے ایہی اپنے دعوے وچ سچے ہون واقعی ولی ہون۔ تے جہڑے کچھ
دھڑو کے ولی بنے ہوندے نیں۔ دو میں بنا چھڈے۔ دو کسے ہور مولوی بنا چھڈے۔ ایہہ کوئی ولی نہیں ہوندا
کوئی ولی نہیں ہوندے۔ ایہہ جہڑے دھکے نال ولی بنے ہوندے نیں ناں۔ اوہو ای ولی بنے ہوندے۔ جنہوں ویکھو نال
اس دل بنیا ہوندا۔ ولایت ایڈی سوکھی شئے نہیں۔ اک فقیراں دا مجذوباں سارے لوگاں دا اوہ آکھنا
اے۔ ہے فقرا فقری دور ہے اوکھی لمبی کھجور ہے۔ چڑھیا جائیں تو چوسیں رس گلے۔ گر جائیں تو
چکنا چور ہے + دیا ہی سوکھی فقری نہیں جدڑی سوکھی اساں بنا لئی اے۔
فقیری کنہاں نال اے۔ سب توں پہلا ایہہ ٹرکر جاوے۔ میں تھوڑی جہی اینہدی وضاحت کر جاں۔ جاوے کی
ہجوکی۔ اپنے نفس امارہ دے پچھے نہ چلے۔ بلکہ فاتبعونی ولایت شروع کتھوں ہوندی اے۔ ولایت دا
معیار کی اے۔ قل ان کنتم ____ یحببکم اللہ۔ پہلاں اتباع رسول کرے۔ تے پھر اوہنوں یحببکم اللہ
دا تاج ملے گا۔ ایہہ قرآن دا فیصلہ اے۔ یحببکم اللہ دا مقام اوہنوں اودوں ملے گا۔ جدوں فاتبعونی اتباع
رسول کرے۔ تھوڑی جہی اتباع دی میں وضاحت کر جاں پھر اگے چلنا اے۔ اتباع لدا نال
اے۔ ایہہ کیوں نہیں آکھیا۔ نماز پڑھو یحببکم اللہ۔ روزے رکھو یحببکم اللہ۔ تسی اللہ دے محبوب ہو جاؤ گے۔ حج
کرلو گے تے یحببکم اللہ۔ زکوٰۃ دے لو تے یحببکم اللہ۔ خیرات کرلو تے یحببکم اللہ دا تاج مل جائیگا۔ فرمایا ایہہ
کہ اتباع رسول کرو۔ حالانکہ نماز روزہ حج زکوٰۃ وی اتباع شریعت دی پابندی اے۔ فرمایا سارے عمل کرے۔
تے آقا میرے ہتی نوں نہ منے تے پھر وی تیرا عمل کوئی قابل قبول نہیں ہووے گا۔ اتباع کا مطلب یہ ہے
توجہ طلب بات ہے کہ فاتبعونی کا مطلب یہ ہے کہ ہر محبوب کی غلامی کرو۔ یعنی نماز پڑھ۔ ثواب سمجھ
کے تے پڑھنی آ۔ اہنوں ادائے یار سمجھ کے پڑھ۔ روزہ رکھناں ای تے ادائے یار سمجھ کے۔ حج کرناں ای تے ادائے
یار سمجھ کے۔ یعنی ساری کا مفہوم اک حدیث وچ پیش کر جاناں آ۔ طواف کعبہ کر رہے نیں عمر فاروق
کہ تیرا ہر عمل کیویں ہونا چاہی دا اے۔ بخاری شریف دی حدیث اے۔ طواف کعبہ کر رہے نیں
عمر فاروق رضی اللہ تعالیٰ عنہ۔ چکر پورا کر کے جس ویلے اوندے نیں۔ حجر اسود دے سامنے آکے جس ویلے رک گئے
آپ نے فرمایا او حجر اسود میں تینوں چمن لگا آں تے اس واسطے نہیں چمن لگا کہ توں جنت چوں آیا ایں۔ ایتھا
توں میری قیامت والے دن میری سفارش کریں گا۔ مینوں بخشوا لیں گا۔ مینوں اس گل نال کوئی غرض نہیں
میں تے تینوں اس واسطے چمن لگا آں کہ میری سرکار نے چمیا ایں۔ میں تے اپنی سرکار دی
ادا تے عمل کرن لگا واں۔ میں تینوں کسے لالچ نال نہیں چمن لگا۔ میں تے تینوں اس واسطے چمن لگا واں کہ
میری سرکار نے چمیا ایں۔ ایہہ آکھو تے خواجہ فرید دی زبان وچ ترجمہ کر لیئے۔ یعنی فاتبعونی کا معنیٰ
یہ بنا۔ کہ اونہاں اعتقادی کی ہووے۔ نماز روزہ حج زکوٰۃ عمل کرے۔ ادائے یار سمجھ کے۔ پر لوکاں کیویں۔ ادہرا

Date

عقیدہ ہووے ۔ میرا دین وی توں تے ایمان وی توں میرا مصحف تے قرآن وی توں ۔ میریاں حج
نمازاں اتے وضو نیں یعنی میری صوم صلوٰۃ وی اذان وی توں بے بابا فرید قبول کرے سرور دیاں سلطان ہی ۔
سوہنیا لوکاں ہر شئے اوہی توں اے ۔ نری نمازاں نال ہوندی تے مسجد حزار آگے جنت ٹر جاندے ۔ بیچ نریاں
نمازاں بندے حج زکوٰۃ تے داڑھی تے اسلام وچ داڑھی اے ۔ داڑھی وچ اسلام نہیں ۔ نریاں نمازاں بندے
حج زکوٰۃ جیہڑیاں ہین ۔ جے اپنے نال بخشے جاندے تاں تے پھر مسجد حزار والے وی ٹر جاندے ۔ فرمایا نمازاں دی
ضرورت نہیں ۔ میں تے ایہہ ویکھنا اے ۔ میرے یار دی سنت تے عمل کیہڑا کردا اے پیا ۔ میرے یار دی اطاعت
کون کردا اے پیا ۔ پہلی گل اے ہے ۔ اس واسطے کنڈیشن لائی فاتبعونی تے جے نبی دا بوہا
دا باغی ہووے ۔ تے ولی ہو سکدا نہیں ۔ کیونکہ گستاخ اللہ دی بارگاہ وچ مقبول ہی نہیں ہو سکدا ۔
او بندے تے میں اک دلیل دے کے پھر اگے چلنا آں ۔ فرمایا واذ قلنا للملائکۃ اسجدو ۔ فرشتو سجدہ
کرو ۔ یا اللہ ایہہ کون اے ۔ جنوں سجدہ کرانا ایں پیا ۔ فرمایا میرا آدم اے میرا نبی اے ۔ سجدہ کرو ۔ ساریاں
سجدہ کیتا ۔ الا ابلیس ۔ ابلیس اکڑ گیا ۔ اوس آکھیا میں نہیں کرناں ۔ رب آکھیا توں کیوں نہیں کیتا اوے
اوس آکھیا اینا چر ہو گیا اللہ اللہ کردیاں ۔ میں تینوں جو سجدے کردا آں ۔ میں اینوں نہیں کرناں ۔
رب آکھیا فاخرج ۔ نکل جا میری بارگاہ چوں دفع ہو جا ۔ خدا دوجے دا اعلان شیطان نے
دکھا دیو ۔ کوئی حال دا لال ۔ اینڈا توحید دا پکا اے ۔ ایناں ورھیاں توں عبادتی ۔ یعنی جنی
ہوں توں عبادتی ۔ ایہہ نہیں آکھیا دوجا خدا ہے وے ۔ خدا اک نوں مندا سی ۔ مندا اے جیہڑا اینا
اے ۔ دوجا خدا دا اعلان وی نہیں کرناں ۔ اینڈا پکا توحید پرست تے رب آکھیا وکان من الکافرین
توں کافر ہو گیا ایں ۔ تے دفع ہو جا میری بارگاہ چوں دفع ہو جا ۔ کیتا اس کی تعظیم نبوت نہیں
کیتی نبی دی ۔ حضرت آدم کون سن ۔ اللہ دے نبی ۔ رب آکھیا فاخرج نکل جا میری بارگاہ
چوں ۔ یا اللہ پہلا مسئلہ اے ۔ پہلا نبی آیا اے ۔ تے کوئی نہیں سمجھا لے کہ کرے گا ۔ رب آکھیا اینہے وچ اینہہ
وچ لچک پیدا کرنی نہیں ۔ یا اللہ کیوں ۔ فرمایا میرے نبی دا گستاخ ہو جائے ۔ تے لوکاں اون والیاں دے
حوصلے ودھ جان گے ۔ کہ اللہ نبی دے گستاخاں نوں وی قبول کر لیندا اے ۔ فرمایا وکان من الکافرین ۔ جا
توں کافر ہو گیا ایں ۔ ہر میرے نبی دے بوہے دا گستاخ کسے قیمت تے میری بارگاہ وچ قبول نہیں
ہو سکدا ۔ معلوم ہویا گستاخ نبوت دی ۔ اس واسطے اینا دے گھر جائے سارا تلاش کر لو ۔ جنے
حضور دے گستاخ نے ۔ اک ولی کڈھ کے وکھا دیو ۔ میں لکھ روپیہ دیاں گا ۔ ایویں نال ولی ٹرو جھڈ کن
وکھری گل اے ۔ داتا علی ہجویری ۔ خواجہ اجمیری ۔ غوث پاک ۔ بابا صاحب ۔ شیر ربانی ۔ مہر علی ۔ جماعت
علی ساریاں نے ساڈے آل ہین ۔ کیونکہ نبی دا گستاخ ہووے ولی ہو جائے ایہہ ہو ای نہیں سکدا ۔

Date

جیہوے کنجراں گھروں حلال دا لبھنا اوکھا اے ناں۔ بد مذہباں لوکاں ولی ہو کیویں سکدا اے۔ سوال ہی پیدا نہیں ہو سکدا۔

دوجی دی گل کر جاں۔ یا اللہ ایہہ کون اے جنوں سجدہ کراناں اے پیا۔ فرمایا انی جاعل فی الارض خلیفہ میرا خلیفہ اے۔ تے جس ویلے رب آکھیا تعظیم کرو خلیفے دی۔ نکل گئے سارے بڑا کر رکھی۔ الا ابلیس ابلیس آکڑ گیا۔ توں کیوں نہیں کیتا۔ ایہہ میرا خلیفہ اے۔ اوس آکھیا بنانویں تیرا خلیفہ اے۔ میں نہیں منناں گا۔ رب آکھیا فاخرج دفع ہو جا۔ میری بارگاہ وچوں نکل جا۔ وکان من الکافرین توں کافر ہو گیا ایں۔ لعنتی ایں رجیم اے۔ یا اللہ پہلا خلیفہ آیا اے کوئی نہیں۔ سجدہ جاں گے بندے سمجھا سمجھو لئیں۔ فرمایا نہ انہوں دے وچہ شک پیدا نہیں کرن۔ کیوں فرمایا اِنی تے پہلا خلیفہ آیا اے۔ اج ای انکار شروع ہو گئے۔ تے جے انہوں معافی دے چھڈی۔ تے اوہدے والیاں دے حوصلے ودھ جان گے۔ لوکاں نوں پتہ لگ جائے۔ جیہڑا اک خلیفے دا منکر ہووے۔ وکان من الکافرین اوہ کافر جیہڑا دوواں دا ہووے ڈبل کافر جیہڑا تناں دا ہووے ٹرپل کافر جیہڑا چواں خلیفیاں دا منکر ہووے چبل کافر ہوندا اے۔

اس واسطے نہ خلیفے دا منکر رب دی بارگاہ وچ کافر ہوندا اے قبول ہو سکدا اے تے نہ گستاخ نبوت اور دیکھو نہ خارجیاں ول نہ رافضیاں ول دل ہے ایہہ کوئی نہیں۔ سارے ای سنیاں آل بن کیوں اسیں خلفاء نوں حق منے آں۔ تے نبیاں نوں وی منے آں۔ ایہہ ہے اہلسنت — نعرہ تکبیر

تو عزیزاں! گل فرمایا وکونو مع الصادقین۔ سچیاں دے ساتھی بنو۔ یعنی کرے سب کچھ مگر یار دی ادا سمجھ کے۔ پھر اس واسطے ولایت ایہو وے۔ عرض کر دا ساں۔ کہ ولایت کیہڑا اے عقیدے دا درست ہووے اور دوجا کی ہووے۔ تزکیۂ نفس۔ اپنے نفس تے کنٹرول کرے۔ یار دے حکم دا پابند ہووے۔ جنہے تے نفس غالب آ جائے۔ اوہ ولی نہیں رہندا۔ میرے بابا جی رحمۃ اللہ علیہ پیر سید حسن شاہ فرمایا کردے سن۔ فرماندے سن نفس بے لگام گھوڑا اے۔ جیہڑا بندہ گھوڑے تے غالب آ جائے۔ سوار ہوئے تے گھوڑا اچھا ہووے۔ تے اوہ منہ نوں لگام دے کے تے کس کے لئی جائے۔ تے پھر تے سوار دی عزت ہوندی اے۔ کیا بات اے بئی گھوڑا۔ جاندا اے پیا۔ سوار بڑا ٹھاٹھ اے۔ گھوڑے نوں بڑا اتوا اے سہوں گھوڑے نوں سدھا کر کے لئی جاندا اے۔ پھر سوار دی عزت ہوندی اے۔ فرمایا تے جے گھوڑا اکھڑا ہووے۔ تے سوار کمزور ہووے۔ اوہ دھکدے تے نقل چا سٹے۔ تے پھر لوکاں دا مذاق بن جاندا اے۔ رسوائی ہوندی اے۔ فرمایا نفس وی بے لگام گھوڑا اے۔ جنہے نفس نوں کنٹرول کر لیا اے۔ ایہہ اوہدا ٹھکانا بن گیا اے۔ عزت بن گئی اے۔ تے فرمایا جنہے اتے نفس غالب ہو گیا اے۔ اوہ ذلیل ہو گیا اے۔

B = بعض لوکاں نے بار بار ایہو پچھیا ظالم اندر دا ہو — سلطان باہو۔

Date

ایہہ یار پاک اے خواجہ فیض جان محمد صاحب نے فقیہہ اعظم نے باوا صاحب ۔ غوث پاک ۔ جہڑے نفس پچھے نہیں چلے ۔ یار دی ادا ویکھی اے ۔ ایہہ ایک کردے نیں جہڑے کسے دے ہو گئے ہوون ۔ ایہہ مر دا کوئی اے پڑا اسان ۔ مر جاوے مر دا کوئی اے جدوں کسے دے ہو جاندے ۔ مجنوں نفس مار چھڈیا سی ۔ کی جو لیلیٰ دی رضا اے ۔ اوہدے حساب ۔ محبوب اہنوں یار دی دلیل ایہہ وے ۔ کسے نال محبت ہو جاندی اے اپنی گل رہندی نہیں یار نوں راضی رکھدے پئے نیں ۔

عزیزان گرامی میں عرض کرناں آں پیا اس واسطے ایہہ کوئی ہوندے نیں جہڑے ۔ اولیاء اللہ ۔ جنہاں تے نفس غالب نہیں بلکہ نفس تے غالب نیں اوہ غالب ہوندے نیں ۔ اس واسطے رب نے فرمایا ۔ اے ایمان والیو ۔ وکونوا مع الصادقین فرمایا اینہاں لوکاں دے نال ہو جاؤ ۔ اینہاں لوکاں نال واسطہ پیدا کرو ۔ اینہاں لوکاں دی سنگت جہڑی اے اوہ پیار اے یا رب العالمین ۔ بات قابل غور اے ۔ یا رب العالمین ۔ دنیا جمع تفریق تے چلدی اے ساری دنیا جمع تے تفریق تے چلدی اے ۔ قیامت آلے دن وی ایہو ای ہونا ایں ۔ جو اس کیتا اے سارا جمع کرو ۔ اور توں باقی تفریق کرو ۔ نیکیاں وکھیاں تے برائیاں وکھیاں نیں ۔ ساری کائنات جمع تفریق تے چل رہی اے ۔ پر ہم جہڑا اے جمع تفریق تے ۔ یا رب العالمین تیرا فرمان بجا اے ۔ توں مالک یوم الدین اے اسیں تیری گل منن واسطے تیار نہیں بلکہ ایہہ ساڈے تے فرض اے کہ تیری تعمیل حکم کریئے ۔ پر رب العالمین جتھے ویسے اوہتے دنیا وی کجھ گلاں ہوندیاں نیں ۔ اسیں کسے بزرگ دے نیڑے گئے ۔ خواجہ جان محمد صاحب دے دربار تے فقیہہ اعظم دے دربار تے ۔ باوا صاحب دے دربار تے ۔ علی پور شریف گولڑہ شریف ۔ شرقپور شریف کسے بزرگ دے دربار تے ٹر جائیے تاں ۔ ساڈے پنڈ دے نیانے برے کہندے نیں ۔ جا کسے بزرگ دا گل منہ کر دے ۔ اوہ آہندے نیں بے ایمان ہو گیا ایں ۔ کافر ہو گیا ایں ۔ مشرک ہو گیا ایں بدعتی ہو گیا ایں ۔ یا رب العالمین تے کفر دو کھوڑے محراب پولے کر چھڈدے نیں ۔ ایہہ برے کہندے نیں ۔ تے دنیا ساڈی آہندے سیاں ۔ ربنا آتنا فی الدنیا ــــــ دنیا دی منگ ہووے آخرت دی منگ ہووے ۔ یا رسول اللہ ہن انہاں چنگیاں بندیاں نال مقابلہ کے اساں کی لینا اے ۔ توں راضی رہ ۔ ولی تیرے غوث تیرے قطب تیرے ۔ ابدال تیرے باوا صاحب ۔ خواجہ صاحب غوث پاک جنے وی بزرگ نیں سارے تیرے نیں ۔ توں راضی سارا جگ راضی ۔ تے یا اللہ اینہاں مولویاں کولوں وی بچنا چاہی دا اے ۔ ایہہ سانوں لے دے گئے نیں ۔ تے یا اللہ اسیں کوئی نفع ہے کہ ۔ تے جے اینہاں نال ویر وی وڈے لیئے ۔ سارا تے ویر کوئی نہیں دکھے نال ویر ساڈے نال وگڑ ھ لیندے نیں ۔ تے یا اللہ سانوں کوئی نفع ہووے گا ۔ فرمایا ہاں ۔ حدیث دا ذرا میں حدیث بیان کرن لگا واں ۔ میرے نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم دی حدیث اے ۔ قیامت والے دن فرمایا جس ویلے جا رہے ہوون گے اگے اگے امام الانبیاء پچھے بزرگ ہوون گے سارے جا رہے ہوون گے ۔ تے جدوں لاڈا اگے لگے ۔ میں اپنے

Date

طور تے ماحول پیش کرناں آں پیا۔ یعنی امام الانبیا اگے ہون گے پچھے بزرگ ہون گے۔ تے میں اینہاں اینج خاکہ
پیش کرناں آں پیا۔ میرا نبی لاڑا ہووے گا۔ تے بزرگانِ دین باراتی ہون گے۔ قیامت دا ماحول ہووے گا۔
کہ جس ویلے بارات جاندی اے ناں۔ تے راہ دے وچ مانگت کھلوتے ہوندے نیں۔ بھلا ہووے جی۔ اللہ
عزتاں دے۔ جناب خوشیاں ہون۔ خوشیاں وکھائیں جناب۔ سنجیاں نیاں جے۔ اسیں پرانے لوک آں ساڈے
تے وی مہربانی کر دے جاؤ جے۔ اللہ نے خوشیاں وکھائیاں نیں سب لئی تے وی مہربانی کر دے جاؤ۔ مانگت
کھلوتے ہوندے نیں۔ جنج لنگھ دی لنگے تے ویکھیا نہیں جے۔ بھلا ہووے جی۔ اللہ مزید عزتاں دے خوشیاں وکھائے۔
کجھ سانوں وی مہربانی کر دے جاؤ۔ جناب اسیں تہاڈے پرانے کمی آں۔ مانگت آں پرانے
تہاڈے در دے۔ ایہہ آہندے نیں۔ حکیم الامت نے ایہہ بڑا نقشہ کھچ دتا اے
اوہناں کیا اے۔ ہم تو پرانے کمی ہیں اس در کے۔ نام لکھے ہیں مادر پدر کے۔
پرانے کمی آں جناب آپ کے۔ جس ویلے برات جاندی ہوندی اے۔ آہندے تے جناب سنجیاں نیاں جے۔ میرے
نبی اگے دولہا ہون گے۔ پچھے بارات ہووے گی۔ غوث پاک داتا صاحب باوا صاحب۔ خواجہ صاحب مجدد الف ثانی۔
سارے بزرگ جاندے ہون گے۔ مسلماناں نوں توجہ نال۔ تے گنہگار راہ وچ کھلوتے ہون گے۔ جس ویلے لنگھن
لگن۔ جناب سلام علیکم۔ وعلیکم السلام بھئی کون اے بئی تو۔ حضور دکھیا تاں نہیں میں نوں۔ بھائی نہیں توں دنیا
تعارف کرا۔ حضور سنجیا نہیں میں نوں سکھن نوں۔ نہیں بھئی۔ میں نوں سنجیا نہیں سکیا۔ حضور میں آپ
دار تشریف لیائے سو۔ تہانوں وضو کروایا سی۔ جناب فلاں چک وچ آئے سو۔ فلاں شہر آئے سو۔ یا میرے
گھر آئے سو۔ کہ حضور میں آپ نوں مٹکیاں بھریاں۔ آپ نوں وضو کرایا۔ حضور میں آپ نوں مصلی وچھا کے
دتا۔ اچھا اچھا۔ رب پتا اے کی آکھے گا۔ میرا بندہ۔ سنجیاں لیا ای ٹھیک آہندا اے پیا۔ ضمن وچ
اک گل کر جاں توجہ نال۔ ایہہ مطلب اینہاں لیکا کہ نبی نوں پتہ سی تے اینج کیوں ہو گیا۔ اینہاں مطلب اے
اینہاں دے نشان نوں رب دیاں نیں سکیا۔ (معاذ اللہ) تے جے رب نوں پتہ ہوندا اے تے پچھدا کیوں۔ رب آکھے گا
میرے بندے سنجیاں لیا ای۔ ہاں رب العالمین ٹھیک آہندا اے پیا۔ فرمایا جے ٹھیک آہندا اے پیا۔ میرا بندہ
ایہنوں وی نال ای لے جا۔ تاکہ اوہنوں پتہ لگے۔ کہ جیہڑا میری وجہ توں کسے نال پیار کردا اے۔ او محروم نہیں
رہندا۔ رب آہندا اے جیہڑے دو بندے اللہ واسطے پیار کر دے نیں۔ حضور دی حدیث اے۔ سانوں توجہ نال۔
فرمایا جیہڑے دو بندے اللہ واسطے پیار کر دے نیں۔ رب آہندا اے تریجا اوہناں نال میں پیار کرناں آں۔ تے اسیں
دلاں نال کس واسطے پیار کرنے آں۔ کہ اللہ دے مقبول بندے نیں۔ اللہ واسطے پیار کرنے آں۔ اس واسطے مسلماناں
اینہاں دی سنگت۔ رب نے آکھیا اے وکونوا مع الصادقین۔ اینہاں دی سنگت کرو۔ اینہاں دے سانگی بنو بیڑا
پار ہو جائے گا۔ اینہاں دی سنگت نفع دیوے گی۔ اس واسطے میں عرض کرناں واں۔

Date

ہم گنہگار کسی کوئے یار کرتا ہوں ۔ میں بھی کا اعتبار کرتا ہوں ۔ او سنا جس نال گلاں کرن
والیا ۔ کرداتوں ای اے ۔ مولوی صفا تے مروائے دربان بجھے پیا ۔ میں آکھیا مولوی جی ایڈا وجود ۔ اینے پکوں
بچیدے او سچے ۔ اکھے اینے صفا مروا اے ۔ میں آکھیا تیل نکلوا اے ۔ اکھے نہیں ۔ کلم اے ۔ میں آکھیا کی
ہوندا اے پیا ۔ کہندا کلم اکھے بجھو ۔ میں آکھیا کیوں ۔ تیلیوں کی اے تیل نکلوا اے سونا نکلوا اے ۔ اکھے نہیں
اینے حضرت دا حجرہ نئیں دوکھ یار ہیں ۔ تے میں آکھیا تے میں وی ایہو آکھنا آں پہلے ۔
ہے میں بھی کا اعتبار کرتا ہوں ۔ بندگی کی کچھ خبر نہیں مجھ کو
میں تیرے بندوں سے پیار کرتا ہوں ۔ رب دی آکھنا اے دکونوا مع الصادقین ۔
انہاں دی سنگت کرو ۔ میں آکھیا یا اللہ اسیں تے ہور کم ای نہیں کر سکے ۔ میں بھی کا اعتبار کرتا ہوں ۔
کدی داتا صاحب کدی باوا صاحب کدی غوث صاحب ۔ کدی مجدد الف ثانی ۔ کدی شہباز ربانی ۔ کدی فقیہ الملت
کدی اسیں دربار ۔ کدی اس دربار ۔ میں بھی کا اعتبار کرتا ہوں ۔ بندگی کی کچھ ۔ لا الہ الا اللہ محمد رسول
میں تیرے بندوں سے پیار ۔ اشھد ان لا الہ ۔ میں گواہی دینا آں توں اک ایں تے محمد رسول اللہ ہو ۔ بس میں تیرے
بندوں سے پیار کرتا ہوں ۔ رب العالمین توں علیم بذات الصدور ایں ۔ ہور تے کوئی گل نہیں
دکھاوے ویکھدے جیہڑے آں ۔ لوگ کافر مشرک بدعتی آکھدے نیں ۔ میں آکھناں پیا ہوں تک بس میں تیرے بندوں
سے پیار کرتا ہوں ۔ نعرہ تکبیر ۔ شبیر حسین
اور ایمان نال انہاں نال پیار جیہڑا اے ایہو ای ایمان ہے ۔ میرے بندے نال پیار ۔ خدا دے برگزیدہ بندے میں نبی ۔
اک بندہ حضور دی بارگاہ وچ پیش ہویا ۔ حدیث پیش کرن لگا واں ۔ یا رسول اللہ قیامت کدوں
آون ایں ۔ فرمایا توں قیامت دی کی تیاری اے ۔ علماء تشریف فرما نیں ۔ یا رسول اللہ قیامت کدوں آون ایں ۔
فرمایا توں قیامت واسطے کی کیتا اے ۔ کیہا تے کجھ نہیں یا رسول اللہ کوئی ایہو جیہا عمل نہیں جیہڑا میں جیہڑے
تے دعویٰ کر سکاں ۔ جیہڑا آکھ عمل کیتا اے ۔ جیہڑے نال میری بخشش اے ۔ پر یا رسول اللہ اک گل اے میں
ایہہ اے کہ گل اے ۔ فرمایا میں تیہاڈے نال پیار کرناں واں ۔ میں اللہ تے اللہ دے رسول نال
پیار کرناں واں ۔ اینے صحن دم جیہڑی جیہڑی گل اے تو جیہڑے ۔ پیار صورت نال ہوندا اے پیار سیرت
نال کی ۔ جد یار دور اے ۔ رکھیا مدینہ ہوری آ ۔ پہلے رسول داناں لہا سوں ۔ اللہ دا نہیوں سوں لیا ۔ پر اللہ
نال پیار کی اے ۔ پیار ہوندا اے صورت نال ۔ ہوا توں محدود ہوئی دا اے ۔ ہوا نال کوئی بندا پیار کرے ۔
تے پیار بے صورت نال نہیں ہوندا ۔ پیار صورت نال ہوندا اے ۔ کسے دی اکھ خوبصورت ہووے ۔ اکھ ہووے زلف
ہووے ۔ چہرہ چاند جیہا ہووے ۔ نہیں گل سمجھیا یار ۔ یار ہے یار ہے ۔ یار جس ذوق نال میں گل کرناں آں
پیا ہے اس گل دی سمجھ نہیں آوندی پئی ۔ تے نال علیحدہ گل اے ۔ تے جے سمجھ آوندی اے ۔ تے یار کی اسی لائق

Date

نہیں۔ تے اینویں گل بنے وی۔ تے پھر تخیل اڈدے کو ہو۔ ہاں شایوں پتہ نہیں۔ پیار ہوندا اے صورت نال۔
اکھ ہوٹھ۔ زلف دا خم۔ اکھ دی خماری چہرے دی بشرہ۔ نظراں دی مستی ہونٹاں دی چمک۔ ایہہ چیزاں
ویکھیاں جاندیاں۔ کیسے دی رفتار گفتار۔ دستار رفتار کردار ویکھ کے پیار جدوں ہوندا اے صورت نال
ایہہ تے تخیل وچ نہیں اوندا۔ تصور وچ نہیں اوندا۔ وہم وچ نہیں اوندا۔ گمان وچ نہیں اوندا۔ تے پیار
کی کروگے۔ پیار ہوندا اے صورت نال۔ ہوا نال کیویں گے ہا۔ ٹھنڈی ہوا آگئی پیار ہو گیا؟
نہیں۔ خوشبو آکھو گے۔ آہ کیسی اے۔ مزے دار اے۔ پیار تے نہیں نا۔ مگر پھل چنگا اے۔ پیار
کرناں ایں۔ پیار صورت نال ہوندا اے۔ بے صورت نال پیار نہیں۔ یا اللہ ایہہ بندا آکھندا اے پیار
میں تیرے نال پیار کرناں ایں۔ کیویں کری دا اے۔ فرمایا میرے نال پیار ایہو ای اے۔ میرے یاراں نال
پیار کر لے تے میرے نال پیار ہو گیا۔ کیوں اوہنوں دھوکہ دینا رب نوں دھوکہ دینا۔ بندے نوں ملا
اوہدے نال فراڈ کرنا۔ رب نال فراڈ۔ اور بندے نال دھوکہ رب نال دھوکہ۔ اوہدی بیعت رب دی
بیعت۔ اوہدا مکھڑا رب دا ویکھنا۔ اس واسطے نبی نال پیار رب نال پیار تے اس واسطے اللہ دا
نال لیا نبی خوش ہو جاندے۔ ایہہ چیزاں میں وضاحت کرناں آں پیاں ایہہ کتے وں نہیں ملنی۔ ایہہ تفسیر میری
اے۔ آکھیا تاں ایہہ چنگا اللہ دا ناں لیا نہ صحابی نے پہلے۔ عمر فاروق نے ایہہ کیوں نہیں آکھیا کہ میں اللہ
اور رسول واسطے چُما آں پیا۔ عمر فاروق نے یہ کیوں نہیں کہا۔ اس لئے کہ فاروق اکیلے تھے۔ رسول کا نام
لیا۔ حجرِ اسود کو سنانے کیلئے۔ اور صحابی کے سامنے رسول تھا۔ رسول خوش ہو جاتا ہے۔ جب کوئی خدا
کو مانے۔ خدا خوش ہو جاتا ہے جب کوئی رسول نوں مانے۔ نعرۂ تکبیر۔ خدا خوش
ہو جاندا اے نبی دا ناں سن کے۔ نبی خوش ہو جاندا اے خدا دا ناں سن کے۔ اس واسطے صحابی نے اللہ
دا ناں لیا۔ کہ میں اللہ تے اللہ دے رسول نال پیار کرناں واں۔ اصل پیار میرے نبی دا اے۔ ایہہ نہیں
آکھیا میں اینیاں نمازاں پڑھیاں نیں۔ اینے روزے رکھے نیں۔ اینے حج کیتے نیں۔ اینیاں زکوٰتاں دتیاں
نیں۔ ایہہ نہیں آکھیا۔ آکھیا یا رسول اللہ اک گل ہے وے۔ کوئی ایسا عمل تے نہیں۔ جیدے نال یقینی
جنتی ہو واں۔ اک گل اے۔ فرمایا کی۔ کہ میں سرکار تیرے نال تے رب نال پیار کرناں واں۔ میرے نبی نے
فرمایا تیرے جنتی ہون واسطے ایہہ گل کافی اے۔

بس میں یہی کا دعا کرتا ہوں۔ اور دو جہان کدہ مسلمان لبا کریں
اللہ دے بندیاں نال پیار کرن دا آ ذرہ سنو۔ رب آکھے گا اے میرے بندیا ایہہ گل آکھدا اے پیار میری
وجہ توں پیار رکھ اینوں وی نال ای لے جا۔ اوہناں دا ایہہ کی پکڑنا ہو یا جناں نوں اپنے آپ دا
نہیں پتہ۔ اور ایہہ گل یاد رکھو۔ صاحب حال۔ لوک جھلے سائیں۔ لجپال لوک ہوندے نیں۔ اور اوہناں

Date

داکم ایہہ ذمہ ہوندا اے۔ کہ امت مصطفیٰ نوں صراطِ مستقیم تے چلانا۔ سنگت دا اک حلقہ ہوراں جیوں
پلپس کرکے پیدا کر چلنے آں۔ جناب نوح علیہ السلام۔ انہاں نال سنگت کرنا۔ کی ملیا اے۔ حضرت نوح
نے ساڈھے نوسوسال تبلیغ کیتی ــــــ تے پراگرس کی اے۔ 90 بندیاں نے کلمہ پڑھیا۔ تو جہیڑے آل
ایہہ کئی بندے آہندے نیں مولویاں دی زبان وچ اثر ای کوئی نہیں رہ گیا۔ جے انہاں دی زبان وچ اثر ہوندا
تے اسیں ٹھیک نہ ہو جاندے۔ زمین بھیڑی ہووے۔ کلر تے شور دی ماری ہووے۔ بیج جڈا وی چنگا سٹیے
کوئی شئے اگی اے او تے۔ نہیں۔ جٹ بندے او۔ اگدی اوہدوں اے۔ جدوں زمین ٹھیک ہووے۔ کجھ
دی وجہ نہ سٹیا جائے۔ ایویں ہریالیاں گھاہ اگدے نیں۔ جدوں تیرے دل دی زمین بھیڑی ہووے۔ تے مولوی
بھانویں کجھ پیا آکھے۔ نہیں ــــ مولویاں دی زمین وچ اثر ہی کوئی نہیں۔ تیرے دل دی زمین تے وچ فسق و فجور
دا کلر ہووے۔ بیمار ہووے۔ اوتھے مولوی دی زبان دا کی اثر کرنا ایں۔ تے جے تیرے دل دی زمین ٹھیک
ہووے گی۔ تے پھر اثر ہووے گا۔ نوح علیہ السلام نے ساڈھے نوسوسال تبلیغ کیتی تے پراگرس کی 90 بندیاں
ٹوٹل۔ سکا پتر پھر وی گڑ گیا۔ تے سارے آکھن اک دی نہ لگے کی فرق پئے گا۔ ساڈا کم اے تبلیغ دینا۔
اوہ چوکیدار دا کم اے ہوکا دے چھڈنا۔ گھروالا سویا رہے آپ لٹیا جائے۔ ماریا لٹیا تاں۔ چوکیدار نوں
کی بیمار۔ کئی بندے مولویاں نوں برا ابرا آہندے او۔ ایہہ سارے شیطان دے کارندے نیں۔ ایسے لوک جہیڑے
نیں۔ ایہہ شیطان دے کرندے ہوندے نیں۔ مولوی جی انج کردے نیں پئے۔ فلانے نوں انج آہندے نیں پئے۔
بے وقوف پنڈ دا چوکیدار ہوکا دیندا ہووے۔ جاگدے رہنا جاگدے او ــــ
وڈے لوک بے وقوف پھر وی اکٹھ کرلوسا۔ ساڈی سون نہیں دیندا۔ تے سارے پنڈ والے آکھن گے چل جیئے۔
سیانیاں والے کم کر۔ ایہہ تیرے گھر دی حفاظت کردا اے۔ توں اوہدے خلاف احتجاج کرنا ایں پیا۔ اوہ
تے آہندا اے جاگدے رہنا جاگدے۔ خبردار۔ مطلب کی اے چوراں کولوں بچ کے رہوو۔ اوسے چوکیدار ہوکا
دے کے شہر اہل بچ جائے۔ تے وڈے لوک پھر وی اکٹھ کرلے۔ ویکھو جی ایسی کوئی ڈنائی اے۔ ساریاں رولا پاندا
اے سون نہیں دیندا۔ سارے ایہوں آکھن گے چل جیئے۔ بندے دے پتراں آلے کم کر۔ اوہ تے پنڈ دی
حفاظت کردا اے۔ اوسے مولوی ہوکا دیوسا خبردار ایمان بچاؤ۔ گستاخ رسول نہ بنیا جے۔ نبی دے
گستاخاں، آل اصحاب اولاد نبی دے گستاخاں کولوں بچیا جے۔ خبردار ہوش نال۔ اوہ پاگل
دا پتر وڈے لوک رولا پاندے۔ مولوی انج کردے نیں پئے۔ نعرہ تکبیر ــــ
اوہ ہن رولا پاندے۔ مولوی تے چوکیدار اے دین دا۔ ــــ
چوکیدار رسول اللہ دا۔ دیندا پھیرا ہوکا۔ اوہ تے ہوکا دیندا اے لوکو! ایمان بچالو۔
رافضیت۔ خارجیت دے ڈاکو نکلے ہوئے جے۔ ایمان لٹدے پھردے نیں ایس واسطے بچو۔ مولوی تے

Date پروگرام بوریوالہ

میلاد شریف

ہوکا شریف ایمان والیاں دا دینا اے پیا۔ تے توں مولویاں نوں گالاں کڈھیں۔ بندے دے پتراں آلا کم
اے۔ عزیزانِ گرامی ساڈھے نو سو سال ـــــ تبلیغ کیتی جس ویلے دین دی کل ۹۰ بندیاں نے کلمہ
پڑھیا۔

[signature]

۱۰-۲-۲۰۰۷
۲۲-۰۱-۱۴۲۸ ہفتہ شام ۶:۳۰ PM۔

قد جاءکم من اللہ نور وکتاب مبین۔ تحقیق البتہ آیا اے۔ تے اوندا اوہ اے جیہڑا پہلاں ہووے۔ رب نے آکھیا
اے تہاڈے ول آیا اے۔ اوندا اوہ اے جیہڑا پہلاں ہووے۔ جیہڑا ہووے نہ اوہ اوندا نہیں۔ مثلاً اعلان ہوندا اے
پیا حضرات شبیر شاہ حافظ آباد توں آ رہیا اے۔ یا آ گیا اے۔ تے اوہ پہلے سی حافظ آباد تے آگیا۔ جے ہین ہوندا
ای نہ تے۔ یعنی پہلے سی تے آگیا۔ یا کوئی بندہ کہندا جی ساڈے کول لاہور دوں مہمان آئے نیں۔ کراچی
توں مہمان آئے نیں۔ فلاں جگہ توں آئے نیں۔ اوہ پہلے سن تے آئے۔ جے نہ ہوندے تے اوناں کس سی۔
لہذا اوہ حالاں پہلے ای کدے سی۔ خالق کائنات نے فرمایا۔ تحقیق البتہ تہاڈے ول آیا اے۔ تے
اوندا اوہ اے جیہڑا پہلاں ہووے۔ جیہڑا ہووے نہ اوہ اوندا نہیں ـــــ گل نوں سمجھیا نہیں۔ سمجھ
گئے او۔ ہیرا اے۔ بخیل او۔ کم از کم ماشاء اللہ۔ سبحان اللہ۔ جزاک اللہ۔ جے توفیق نہ ہووے تے انا للہ سی
کجھ پڑھو تے سمجھ یار۔ اوندا اوہ اے جیہڑا پہلے ہووے۔ معلوم ہویا اوہ والا کدے پہلے وی ہے
سی ـــــ کتنے دن فرمایا جبریل حکم ہووے میرے آقا یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم۔ فرمایا جبریل اج اک
گل پچھنی اے دسیں گا۔ عرض کیتی میرے آقا حکم ہووے دسو۔ فرمایا جبریل تیری عمر کنی اے۔ عرض کیتی
یا رسول اللہ۔ عمر دے متعلق اینا اے۔ کہ ستر ہزار سال دے بعد اک ستارہ چمکدا ہوندا سی ـــــ
تے یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم۔ میں میرے آقا میں اوہنوں ۷۲ ہزار مرتبہ ویکھیا اے۔ فرمایا سرور دو
سرور سینے احمد مختار محبوب رب پروردگار تیرے تے میرے آقا۔ غریباں تے یتیماں دے ملجا تے ماوی
فاطمہ الزہرا رضی اللہ عنہا دے ابا جان۔ حسنین دے نانا جان۔ جناب سیدہ حلیمہ دیاں بکریاں چران والے۔ غاراں
دے وچ رون والے نے فرمایا۔ جبریل کیہ۔ عرض کیتی آقا ستر ہزار سال دے بعد اک ستارہ چمکدا سی۔
تے بہتر ۷۲ ہزار مرتبہ ویکھیا اے۔ فرمایا میرے آقا نے۔ جبریل۔ وعزتی ربی انا ذالک الکوکب۔
جبریل رب العزت دی قسم اے۔ اوہ ستارہ میں ای چمکدا ہوندا ساں ـــــ نعرہ تکبیر ـــــ
آسمان تے ستارہ ـــــ معلوم ہویا جبریل توں تے [illegible] میرے نبی پہلاں دے نیں ـــــ آسمان تے ستارہ
ہو گیا سانوں ملک جیہڑی بادشاہی جاندی اے۔ کہ تارے آسماناں تے نیں۔ میں سوچن آلی گل اے کہ

Date

21 تارے پہلاں ایہہ تے اسمان پہلاں ایں۔ جناب جابر حاضر خدمت ہوئے۔ اندر عرض کیتی فداک امی وابی یا رسول
صحابہ دا کیسا تقیہ کلام اے۔ کیسا پیارا انداز ہے عرض و معروض کرن دا۔ جدوں کوئی صحابی عرض
کردا اے۔ آپ دا اے فداک امی وابی یا رسول اللہ۔ میرے ماں باپ قربان جان۔ قرآن کریم کی دسدا اے
کی آپ نے سن انظرنا۔ حضور ساڈے تے نظر کرم فرماؤ۔ یعنی ایہو مسئلہ وضاحت فرما دیو۔ یا ایہہ دوبارہ
دہرا دیو۔ حضور پاک فرما دیو۔ جو وی کرنا ہونا انظرنا۔ ایہہ حکم خالق کائنات دا اے۔ اپنے
پیارے پیغمبر دے صحابہ نوں فرمایا۔ خبردار سن آکھیا کرو انظرنا یا رسول اللہ۔ حضور ساڈے تے نظر کرم
فرماؤ۔ جے اسی اج آکھ لئیے نا حضور یا رسول اللہ ساڈے تے کرم فرماؤ۔ جیویں بسنت آئے دن
پتنگ اڈدے نیں۔ ایویں ساڈے کول فتوے گھم کے نیں۔ جے اسی یا رسول اللہ آکھ دئیے سُقے۔
مگر انج بات ہو گئی اے کہ جس ویلے اپنی گل ہو گئی۔ کہ جدوں حضور دی بارگاہ وچ صحابی عرض کر دیا کرن
تے کہندے سن ے یا رسول اللہ انظر حالنا ____ میرا خیال اے شعر اج اساں دا حال
نوں نہیں اوندا۔ چلو پنجابی ترجمہ سوکھا کر لیندے آں۔ ے کرم کرم اے سبز گنبد والیا۔ تے
آ ویں چھیتی دکھاں نے گھیر لیا ے تو صحابی جدوں عرض کر دے نیں۔ انظرنا یا رسول اللہ۔ ۲
تو جابر وی حاضر خدمت ہوئے۔ عرض کی یا رسول اللہ نظر کرم۔ فرمایا جابر کی گل اے۔ عرض کیتا حضور اک
گل پچھنی چاہنا آں۔ فرمایا دسو جابر کی گل اے۔ عرض کیتی یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم۔ حضور میں پتہ ایہہ
لینا چاہنا آں۔ کہ ساریاں چیزاں وچوں پہلاں رب نے کیہڑی شے نوں پیدا کیتا۔ ۲ مرتبہ
آسمان پہلاں سی یا ستارہ پہلے سی۔ یا رسول اللہ ساریاں چیزاں توں پہلے کیہڑی شے نوں پیدا کیتا۔
سنو مسلمانو میرے آقا صلی اللہ علیہ وسلم دا فرمان۔ فرمایا خالق کائنات دے پیارے پیغمبر میرے
تے تیرے آقا نے فرمایا۔ یا جابر اے جابر۔ ان اللہ ____ من نورہ ے اے جابر
ساریاں چیزاں توں پہلاں نہ نباتات نہ جمادات۔ نہ حیوانات نہ جن۔ نہ انسان نہ عرش نہ کرسی۔
نہ لوح نہ قلم نہ لکھیا نہ پڑھیا۔ نہ میں کجھ وی نہیں سی۔ کوئی شے نہیں۔ فرمایا جابر کوئی شے نہیں
سی۔ ساریاں توں پہلے رب نے تیرے نبی دے نور نوں پیدا کیتا۔ ____ اے جابر۔
اوداں کوئی شے نہیں سی۔ نہ ولی۔ نہ غوث نہ قطب نہ ابدال۔ کوئی شے نہ خشکی نہ تری۔ کوئی شے
نہیں۔ رب نے تیرے پیارے نبی دے نور نوں پیدا فرمایا۔ ساریاں چیزاں توں پہلے میرے نبی دا نور پیدا
ہویا۔ ے بس احد سی یا احمد سی ایہہ گل سارا تے کل بنیا۔
یاراں دیاں گلاں یار جانے آدم تے پیارا کل بنیا۔
فرمایا اے جابر ہر شے توں پہلے تیرے نبی دا نور پیدا فرمایا۔ اودوں کوئی شے نہیں۔ سب توں پہلے میرے

Date

پیارے پیغمبر دا کون اے ـ بس احمد ہی سی یا احمد ہی سی ایہہ گل پسار اکمل بنیا اے ـ توبہ توبہ آدم دی اولاد
اے نبی ـ تُوں آکھنا ایں آدم کمل بنیا ـ نبی اُس توں پہلے ڈر خدا کولوں ـ ڈر اللہ کولوں ـ دیکھو ایہہ
کی کہے کردے نیں ایہہ سنی مولوی ـ میں آکھیا کی ہویا ـ آکھے جناب آدم دی اولاد وچوں نہیں حضور ـ میں آکھیا بالکل
نہیں ـ اکھے آکھنا ایں ـ آدم تے پیارا کمل بنیا ـ دسو سینے کھلو کے جھوٹ ماردا اے پیا ـ میں آکھیا
جے تُہانوں خدا عقل دیوے پر عقل ہووے تاں تُو نہ خدا تے ٹھڈا اگلی لیندے ـ میں آکھیا کاش تُہانوں عقل ہوئے
ایہہ جہیی نوں گل کہنا ایں پیاں ـ ذرا سنو مسلمانو ـ میں آکھیا فرمان نبی سن ـ فرمایا رب دے پیارے
پیغمبر نے ـ کنت نبیا و آدم بین الروح والجسد ـ فرمایا جناب آدم دے بت وچ اجے روح دی داخل نہیں
ہوئی سی ـ جدوں میرے نبوت چمکدی سی پئی سی ـ یاراں دیاں گلاں ـ سامعین
حضرات ایتھے اک بات ضمن وچ عرض کر جاناں آں ـ توجہ نال ذرا ـ فرمایا کنت نبیا و آدم ـ جناب آدم
دے جسم وچ اجے روح دی داخل نہیں ہویا ـ جدوں میری نبوت چمکدی سی پئی ـ لہٰذا ایہہ جہڑا کہنا ـ کہ
چالیس سال دے بعد نبوت ملی ـ بالکل غلط اور جھوٹ اے ـ دانستہ طور تے حضور دے فرمان دی
مخالفت کردا اے پیا ـ چونکہ نبی نبی ہے ـ اعلان بے شک پنگھوڑے وچ کر دے ـ تے چاہے تے چالیس سال توں
بعد کر دے ـ نبی نبی اے ـ بلکہ قرآن کریم اٹھا کے پڑھو ـ واذ اخذ اللہ میثاق النبیین
عالم ارواح وچ رب اپنے نبیاں دیاں روحاں نوں وی نبی آکھدا اے پیا ـ معلوم ہویا نبی عالم ارواح دے
اندر وی نبی اے ـ اور باپ دی پشت دے اندر وی نبی اے ـ اور ماں دے رحم اقدس دے اندر وی نبی اے
اور جدوں دنیا تے پیدا ہوندا اے اودوں وی نبی اے ـ اعلان اے چاہے پنگھوڑے وچ کر دے ـ چاہے تے
چالیس سال بعد عرب دیاں پہاڑیاں تے کھلو کے کر دے ـ ایہہ جہڑے کہندے نیں ناں او جی چالیس سال توں
بعد نبوت ملی ـ چالیس سال بعد نبوت ملی ـ بکریاں چار دا سی ـ میں آکھیا ـ ایہہ جو نبی تقسیم کرن تے لگیا سی
کوئی گل کر عقل مندی دی ـ رب دین والا ـ نبی لین والے ـ رب آکھدا عالم ارواح وچ وی نبی ہے نبی
اے ـ میں رب دا فرمان مناں ـ کہ تیری گل مناں ـ میں آکھناں توں جھوٹا ہو سکنا ایں ـ جہڑا رب دا
قول جھوٹا ہو سکدا نہیں ـ نبی دا کلام جھوٹی ہو سکدی ـ نبی دی زبان جھوٹی ہو سکدی ـ
کیونکہ مولوی جھوٹا ہو سکدا اے ـ رب دا فرمان غلط نہیں ہو سکدا ـ نبی دا فرمان ـ کیوں ـ ؟
رب رسول اک پاسے ـ مولوی بڑا پرہیزگار ہوندے ـ کہاوت قیامت والے دن مسجد دا سرہانہ سینٹ لگ
ای اندرا اے ـ جے بڑا ای متقی ہیں گا ـ تے پیری دی مسجد دے تھلے تے دھکے نال چرا کے لے جاندا اے
رب آکھنا اوراں آکھنا ـ چرا پیڑا کٹھ سے ـ مسجد دا تیل چرا کے گھر جا کے صابن بنا لیا سی ـ اگو لوک معن
میں عرض کرناں آں پیا ـ توجہ فرمانا ذرا ـ غور کرو مسلمانو ـ ساریاں چیزاں توں پہلے شے نبی

Date

دے نور نوں پیدا فرمایا۔ نہ لوح نہ قلم ____ اوہ فرمایا اودوں جناب آدم دے جسم دے اندر روح وی
داخل نہیں ہویا سی۔ جدوں میری نبوت چلدی پئی سی۔ معلوم ہویا ایہہ کہہ دینا جی چالی سال توں بعد نبوت ملی۔
ایہہ بالکل غلط ہے۔ رب دا قرآن ایہہ دسدا اے۔ نبی عالم ارواح دے اندر وی نبی سی۔ باپ دی پشت دے
اندر وی نبی اے۔ ماں دے بطن اطہر دے اندر وی نبی اے۔ اعلان جے جہان نوں پنگھوڑے وچ کر دیندے تاں جالیس سال توں
بعد کر دیوے۔ اور ایہو وی پتہ چلیا کہ ساریاں چیزاں توں پہلے رب دے پیارے پیغمبر دا نور پیدا ہویا۔ اور ہر شئے جیہڑی
پیغمبر دے سامنے بنائی گئی اے۔ تے جیہدے ہر شئے سامنے بنائی جاوے۔ اوہدے کولوں کوئی گل لکی ہوئی رہندی ای نہیں۔ ایہہ
کمال اے۔ میں نوں پتہ اوہدے علم اگے کوئی گل نہیں۔ ایہہ غلط چیز اے۔ اتے اوہدے نور چڑھ گیا۔ میرے کولوں اوہدے کوئی
شئے مکمل ہو گئی۔ ہر شئے سب توں پہلے جیہڑی پیغمبر دا نور۔ اور ہر چیز میرے نبی دے سامنے بنائی گئی۔ تے جیہدے
سامنے ہر شئے بنے۔ جیہدے کولوں کوئی شئے لکی ہوئی نہیں رہندی۔ تاں ای تاں فاضل بریلوی رحمۃ اللہ فرماندے نیں کہ

دل فرش پہ ہے تیری نظر ____ سر عرش پہ ہے تیری گزر

ملکوت و ملک میں کوئی شے نہیں ____ آقا وہ جو تجھ پہ عیاں نہیں

میرے محبوب۔ فاضل بریلوی فرما رہے نیں۔ خدا دی خدائی وچ اوہ چیز ای کوئی نہیں جیہڑی تیرے کولوں لکی ہوئی ہووے
اینج کر لئے ہو کہ آسان تے باجماعت۔ اکھیا محبوب تیرے کول خدا دی ساری خدائی دا علم اے۔ تو میں عرض
کر رہیا ساں فرمایا جابر۔ ہر شئے توں پہلے تیرے نبی دے نور نوں پیدا کیتا۔ یا رسول اللہ۔ آدم نوں جدوں بنایا۔ اگ پانی
مٹی ہوا۔ چارے ایہہ اکٹھے ہوئے۔ جناب آدم دا جسم تیار کر دتا۔ نبی دا نور کتھوں آیا ____ سنو مسلمانو۔
خالق کائنات دے پیارے پیغمبر۔ رب نے نبی دا نور پیدا کیتا۔ ٹھیک اے تسلیم اے۔ مگر یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
نبی دا نور کتھوں پیدا ہویا۔ فرمایا رب دے پیارے پیغمبر نے۔ من نورہ ____ رب تعالیٰ دے پیارے پیغمبر فرما رہے نیں۔
میرے رب نے میرے نور نوں اپنے نور دے وچوں جدا کیتا۔ توبہ توبہ ____ دیکھو جی تے جیہڑے ہوندے ناں دے والے
مولوی میری واہ واہ پڑھ سن دے نیں۔ کسی دا ناں غلام علی ناں ہوندا۔ تے پھر غلام اللہ ناں ہو جاندا۔ برکت علی
ناں ہوندا تے برکت اللہ ناں ہو جاندا ____ کیونکہ سارے ٹھیک آئے پاسے پینا ایہہ ناں۔ پیر لودھیاں آکھدا ایں۔
کاکا عنایت اللہ۔ غلام اللہ۔ عصمت اللہ امان اللہ۔ ما شاء اللہ لا حول ولا قوۃ الا باللہ۔ وچوں ناں اللہ دے نور دے
وچوں۔ سبحان اللہ ایہہ کیویں ہو سکدا اے۔ میں آکھیا کیوں اکھے اللہ دا نور ٹکڑے ہو گیا۔ آکھدا اسادے رب
کولوں میں آکھیا کیوں۔ اکھے رب دا نور ٹکڑے ہو گیا۔ میں آکھیا کس طرح؟ اکھے مثلاً چالی گز دا تھان ہووے وچوں
دس گز کڈھ لئے۔ باقی ۳۰ گز رہ گیا۔ رب دا نور ایہو جیہا وچوں نبی دا نور کڈھ لیا۔ تے رب دا نور تھوڑا
رہ گیا۔ میں آکھیا مولوی تیرا ڈاڈا رب ہووے گا جیہڑا ٹکڑیاں وچ تے ونڈیا جاوے تے گزاں نال مینیا جاوے۔
میرا رب ایہو جیہا نہیں ____ اوہ کوئی شئے ہووے۔ وچوں پا کڈھ لئے۔ باقی تھوڑے ۳ پارہ گئے

Date

مثلاً دودھ اے۔ پھر میں آکھیا بہت پتلا اے۔ جیہڑا اکلا وی پانی نال ملیا جائے۔ پورے نال رل جائے۔ میرا رب
ایسو جیہا نہیں۔ آکھن لگا ایہہ سمجھا مسئلہ رب دے وچوں جو نکلیا۔ رب دا نور گھٹ گیا۔ کسے چیز وچوں کوئی شے نکلے
اوہ گھٹ تے ہو جاندی اے۔ میں آکھیا مولوی جی بچے کنے نیں۔ آکھے اللہ دا فضل اے۔ آکھے اٹھ بچے نیں میں
تہاڈے وچوں اٹھ بچے نیں۔ تہاڈے ای نیں نال۔ آکھے میرے ای نیں۔ میں آکھیا تہاڈے وچوں اٹھ بچے نیں تہاڈے
وچوں کجھ گھٹ نہیں ہویا۔ رب نوں اینا ای اپنے بالاں وی ماڑا سمجھنا ایں۔ ہاہاہا۔ نعرہ تکبیر
سبو۔ کیونکہ ماننا ــــ کجھ میرے وچوں خارج ہویا اے نال۔ میرے وچوں کجھ گھٹ تے نہیں ہویا۔ میں
آکھیا میرے وچوں کجھ نکل وی رہیا اے۔ میں پھر پورے دا پورا آں۔ رب میرے بالاں وی ماڑا ویکھیا اے۔ آہندا اے
پھر ہو گیا کی۔ میں آکھیا ایہو کجھ ہو گیا کی۔ ایہہ میں دسدا آں۔ میں آکھیا ایہہ پچھ۔ میں عرض کریا آں۔ آ دسیں
دساں میں نور دی تفسیر۔ اوہ امام صاحب دے کول۔ زمانے نیں ایس کلا ای سی۔ رب نے اپنا حسن و جمال
ویکھنا چاہیا۔ تے کی ہویا۔ رب نے وحدت دا آئینہ اپنے سامنے رکھیا۔ مثلاً کوئی بندہ اپنے سامنے شیشہ رکھ
لیندا اے۔ یا میں اپنے سامنے شیشہ رکھدا آں۔ جدوں میں شیشہ رکھاں گا تے کی ہووے گا میرا عکس آئے گا۔
میرا پرتوا آئے گا۔ میں اوہ نہیں۔ اوہ میں نہیں۔ اوہ میرے توں جدا نہیں۔ میں اوہدے توں جدا نہیں۔
تے میرے وچوں کجھ گھٹ وی نہیں جاندا۔ جے شیشے ویکھیاں بندے گھٹن لگ وے۔ تے منڈے ادھے رہ جاندے۔
اوہ پچھے شیشہ لگا ہووے۔ ایس دیوار تے۔ ایتھے میں کھڑا واں۔ ایدھر اک بندہ کھڑا ہووے
اے۔ سینٹر وچ دیوار ہووے گی۔ ایتھے تے دیوار دے وچوں مینوں پرلا بندہ نظر نہیں آئیگا۔ جدوں شیشے تے
نظر ماراں گا۔ شیشہ دسے گا مینوں دیوار دے پرلے پاسے وی کوئی بندہ کھلوتا اے۔ اگے تے مینوں دیوار
اے۔ نظر نہیں آئے گا۔ مگر شیشے نوں ویکھو گے کیونکہ اوتھے اوہدا عکس ہووے گا۔ اوہدا پرتو ہووے گا
جیہڑا مینوں نظر آوندا ہووے گا۔ تو سمجھن میں اک مثال عرض کیتی اے۔ تاکہ بات جلدی ذہن نشین
ہو جائے۔ تو جد نال رب اکلا ای سی تاں اپنا حسن و جمال ویکھنا چاہیا۔ وحدانیت دا شیشہ اپنے سامنے
رکھیا۔ تے شیشے دے وچ کی اوندا اے اپنا عکس۔ پرتوا۔ رب دے حسن و جمال دا جدوں پرتو آیا۔ ایہدے نبی
دا نور معرض وجود وچ آ گیا۔ تاں ای تاں اعلیٰ حضرت فرماندے نیں پئے۔

دیکھنے والے تو کہا کرتے ہیں اللہ اللہ — گر خدا یاد آتا ہے دیکھ کر صورت تیری۔

جیہڑی ویکھیاں خدا یاد آ جاندا اے۔ رب دے حسن و جمال دا ایہو پرتوا اے عکس اے۔ ایسے واسطے کی
اے کہ جیہڑا اسرار نوں ویندا اے۔ اوہدا رب تے یقین ہو جاندا اے۔ جناب عبداللہ ابن سلام جا کے حاضر خدمت ہوئے۔
جس ویلے جاندے نیں کول بیٹھے وصفی چہرہ والی زلفاں۔ مازاغ دا کاجل۔ چشم دا کنڈل۔ جدوں ویکھیا تو
کی ہویا۔ اوسے ویلے فوراً کلمہ پڑھ گئے۔ حضور دے حلقے دے اندر داخل ہو گئے۔ اسلام لے آئے تے مسلمان

Date____________

مسلمان ہو گئے۔ دو جیاں ساتھیاں نے وکھیا اینا بڑا عالم ہو کے تسیں کی ہو گیا اے۔ تو کیوں کلمہ پڑھ لیا۔
اونہاں آکھیا ایہہ چہرہ کسے جھوٹے دا ہو سکدا ای نہیں۔ ہ دیکھنے والے تو کلمہ کرتے ہیں۔
پھر میرا تسیں ویکھیاں خدا تے یقین ہو جاندا اے۔ ہ
جیہڑا اینی پاک دا غلام ہو گیا۔ اوہدا رب دی ذات تے ایمان ہو گیا۔
میرے مجدد پاک دا عقیدہ سنو۔ فرمان سنو حضرت مجدد الف ثانی دا۔ آپ دے کول دو بندے آئے۔ آپ نے
حضور اک مسئلہ دا اے۔ فرمایا کی۔ اک بندہ آکھدا اے کہ میں نبی کو اس واسطے منداں آں کہ رب دا نبی اے
یعنی ۔۔۔ B ۔۔۔ اوئے توں نبیاں چوں وکھا کے ذات دی گل کرنا ایں تے جیہڑاں نال چھپے۔ کوئی وکھا تے B
ہیں جنہاں دے نال چند دو ٹکڑے ہوئے۔ درخت چل کے آجان۔ جیہڑے نبی دے انگل دا اشارہ ہو گیا ڈبا ہویا
سورج واپس آ گیا۔ تسی جو نبی نوں کوٹھے تے لٹاں لٹکا کے بہہ جاؤ۔ آ جاؤ تسیں اکھیاں اکھڑ دیاں
اک منٹ اکھیاں آ گیاں تے جو دل آکھیں۔ اوس آکھداں ایں دفعہ ہو۔ اوہ تے رسول اللہ دی ذات دے جیہڑے
نال تے اکھیاں آسکدیاں آں۔ ایویں اک بار سے پیا ہویا ایں۔ رب فرماندا اے۔ میں نور گھلیا اے۔
دوستا توجہ نال۔ گھلن والا کہندا اے میں نور گھلیا اے۔ آون والا کہندا اے من نورہ۔ میں نور آیا واں۔
۔ صدیق اکبر ایہہ لوڑی نہیں آکھیا میں نبی دی مثل آں۔ عمر فاروق نے نہ آکھیا۔ توں اپنے پیو دی مثل نہیں ہو سکدا
نبی دی مثل کیویں ہو سکدا ایں۔ مثل مطابقت ہوئے۔ مثلاً مثل ایہہ اے۔ اک آدمی ایہدے کول دو سو روپیہ
دوجے کول وی دو سو روپیہ۔ ایہنوں وی اختیار اے دو سو خرچ کرن دا۔ اوہنوں وی اختیار اے خرچ
کرن دا۔ ایہدا دی لباس اوہ اے۔ اوہدا دی لباس اوہ اے۔ رفتار گفتار کردار دستار سیرت صورت
کل اک ہے۔ پھر مثل ہوندا اے۔ تے تسیں تے اپنے آپ جمنے دی اختیار نہیں۔ جو انہوں اختیارات
ہیں تسیں نوں ہیں۔ قد جاءکم من اللہ نور۔ گھلن والا کہندا اے میں نور گھلیا اے۔ آون والا کہندا
اے من نورہ۔ میں اللہ دا نور آیا آں۔ گھلن والا کہندا اے میں نور آیا آں۔ جنہے ول آیا سیدہ آمنہ دے
توہم کر رب کولوں کر میں آکھیا کیوں آکھے اونہاں تے کلمہ ای نہیں پڑھیا۔ گلے پھاڑ پھاڑ کے کہنا جی حضور
دے والدین نے کلمہ نہیں پڑھیا۔ اوہنے کلمہ نہیں پڑھیا۔ توں اونہاں دی امی نوں رضی اللہ عنہا کہنا اے پیا۔
میں آکھیا اپنی کے بھانویں۔ ۵ تھاں سکور ساہموں آکھا سبحان اللہ۔ کہ بڑی ماں دی گل کرناں ایں پیا
اے ماں۔ کوئی ماں وزیر جمدی اے۔ کوئی امیر جمدی اے۔ کوئی رئیس جمدی اے۔ کوئی جاگیردار
جمدی اے۔ کوئی سرمایہ دار جمدی اے۔ کوئی مشیر جمدی اے۔ پر میرے اوس ماں دے جو لڑیاں
دی دھوڑ نوں۔ جنہے رب دا حبیب جمیا اے۔
میں آکھیا میرے نبی دے والدین تے تنقید کرن والیو۔ میرے نبی دے ابے تے امی تے تنقید کرن والیو

Date

ڈرو رب کولوں ۔ یا کلمہ پڑھنا چھوڑ دیو ۔ نبی دے والدین نال تے نبی نال عداوت چھوڑ دیو ۔ آؤ ذرا میں آکھناں
مثال سنو ۔ پیتر ۔ بنیا ملک دا سربراہ اے ۔ پیتر ملک دا بادشاہ اے ۔ پیتر ملک دا پرائم منسٹر اے
پیتر ملک دا صدر اے ۔ ایوان صدر دے اندر یا بادشاہ دے شاہی طور نال مشیر کول نیں ۔ وزیر کول نیں ۔
رئیس کول نیں ۔ درباں کول نیں ۔ سارے بیٹھے ہوئے نیں ۔ اور دوستا بالکل بادشاہی دربار لگا ہویا اے ۔ اگر
اوہدے والدین زندہ ہون ۔ قانونی طور تے اوہدے رعایا ہندے نیں ۔ مگر ملک دا بادشاہ ہووے ۔ او جس ویلے
دربار لا کے بیٹھا ہووے ۔ اوہدے ابا جان آجان ۔ اوہدے امی جان تشریف لے آون ۔ ایوان صدر یا پرائم منسٹر
ہاؤس وچ ۔ کی ہووے گا ۔ اگر پیتر لائق ہووے گا ۔ تو تعظیم واسطے کھڑا ہو جاندا اے ۔

میں کہناں میرے نبی تے تنقید کرن والیا ۔ میدان محشر اس طرح نال کجھ کجھ کھڑیا ہووے گا ۔ میرا نبی تاج
شفاعت ۔ تاج رحمت پہن کے بیٹھا ہووے گا ۔ خدا دی خدائی دا بادشاہ ۔ بن کے میرا نبی بیٹھا ہووے گا ۔
اچانک آواز آئے گی ۔ رستہ چھوڑ دیو میرے نبی دے ابا تے امی تشریف لیا رہے نیں ۔ تے نبی تعظیم واسطے
کھڑے ہو گئے ۔ میں آکھناں آں مولویو ۔ کہڑا منہ لے کے میرے نبی دے سامنے جاؤ گے ۔ ڈرو رب کولوں ۔ ڈرو اُس
دن کولوں ۔ جدوں میرے پیغمبر نے شفاعت نہیں کرنی ۔ اس حال دے چوڑیاں دی دھوڑ توں قربان جس
رب دا حبیب پیدا کیتا اے ۔

او دوریاں ندیاں وچ میرے وچوں نور خارج ہویا اے ۔ میرے دوستا ۔ جدوں حضور دی ولادت
باسعادت ہوئی اے ۔ تین جھنڈے لگے ۔ اتفاق جواہر البحار شریف امام یوسف نبہانی دی فرماندے نیں پئے ۔
فرماندے نیں تے جھنڈے لگے ۔ اک کعبے اتے ۔ اک عرشاں تے لہرا رہا وے ۔ تے اک جھنڈا اے میرے نبی دے مکان
تے لہرا رہا اے ۔ نبی دی آمد تے جھنڈے لہرائے گئے ۔ ایتھے نہیں عرشاں اُتے ۔ مینوں بڑا یاد اے ۔
میں پڑھدا ہوندا ساں ۔ ساڈے پنڈ اوہدوں ہائی سکول نہیں سی ۔ تے جس ویلے چھیویں وچ داخل
ہو کے نال آ کے ۔ راہ وچ اک بابا جی ملدے ڈنگر چار دے ۔ اک منڈا اوہدے نوں کہندا اے ۔ تو بابا سنا دے ۔
اوس بابے ۔ اوس آکھیا توں وی سن ۔ اس آکھیا مینوں تے اک نعت آندی اے ۔ سنو اس آکھیا ۔

عرشاں اُتے جھنڈا اے تیری بادشاہی دا توں اے لاڈلا خدائی دا ۔

عرشاں تے جھنڈے جھول رہے نیں ۔ اج اسیں جھنڈا پھڑ لئیے تو بدعتی ہو گیا وے ۔ جلوس کڈھدے
نیں ۔ اوہدی وجہ نبی پاک دا جشن منایا ۔ اوہدا جلوس نکل جاندا اے ۔ میں کہناں ایہہ گل کہن والیو ۔ مینوں اک
گل دا جواب دے دیو ۔ اج نبی دا میلاد جشن منا کے جلوس کڈھ لئیے ۔ عزت و عظمت رسول واسطے ۔ کی ہو جائے
گا ۔ شور ہو گیا ۔ جدوں بابیاں نے کہ مولوی اگے لا کے گھر دے سو ۔ ویلے بدل گئے او ۔
اللہ کے عذاب سے ڈرو ۔ میدان بدر میں صحابہ کا لیکن ۔ ڈر کس سے کرنا

Date پکسٹ ۸۰ ۴۰۸

میلاد شریف

سنو توجہ نال۔ میرے آقا علیہ السلام جس ویلے تشریف لیائے جھنڈے لگے۔ اس علاقے دا معراج اے دا کیاں آجاندیاں نیں۔

حضرت حلیمہ کا ذکر

(۱) جبریل امین کا جگانا۔ حلیمہ کی طرف میں اسکو بیٹا نہ دوں گا

۱۱-۲-۲۰۰۷
اتوار ۲۳-۰۱-۱۴۲۸ ۷ : ۲۳ PM

واذا قیل لھم اٰمنوا ... یعلمون۔ بقرہ۔ ہمارا عقیدہ ہے کہ نبی مخلوق ہے۔ رب خالق ہے۔ اور کسی نبی ولی پیر پیغمبر کے پاس کچھ نہ ہوتا۔ اگر اللہ نہ دیتا۔ یہ اہل سنت والجماعت کا عقیدہ ہے۔ نبی کو نبوت۔ چاند کا توڑنا۔ سورج کو موڑنا۔ چشموں کا جاری ہونا۔ وغیرہ وغیرہ جتنے کمالات و خصائص معجزات جتنے بھی جو کچھ کمال ہے۔ کسی کے پاس میرے پاس آپ کے پاس۔ کائنات میں کسی جگنو کا جگمگانا۔ اور اسکی روشنی کرنا۔ بلبل کا خوبصورتی۔ جو کچھ بھی ادنیٰ چیز سے لیکر اعلیٰ چیز تک امام الانبیاء تک کسی کے پاس کچھ نہ ہوتا۔ یہ سب میرے رب کا محتاج ہیں۔ میرا رب کسی کا محتاج نہیں۔ جو محتاج ہو۔ برابری نہیں۔ ہمارا یہ عقیدہ نہیں کہ نبی رب کے برابر ہے۔ ہو سکتا ہے۔ نبی میرے رب کے عطا کرنے سے سب خوبیوں کا مالک ہے۔ علم ہو۔ اختیار ہو۔ ان کا حسن و جمال ہو۔ ان کے معجزات ہوں۔ ان کے کمالات ہوں۔ کوئی علم کے بادشاہ ایک لاکھ چوبیس ہزار نبی رسول پیغمبر سب ہی اللہ کے محتاج ہیں۔ میرا اللہ کسی کا محتاج نہیں۔ ہمارا عقیدہ وہ ہے جو اللہ کا قرآن ہے نبی کا فرمان ہے۔

اور ہم امام اعظم رحمۃ اللہ علیہ کے مقلد ہیں۔ اور ہمیں فخر ہے کہ ہم امام اعظم رحمۃ اللہ علیہ کے مقلد ہیں۔ مگر ان کے مقلد فروعات میں ہیں۔ عقائد میں نہیں۔ علماء بیٹھے ہیں جو میں جملے بول رہا ہوں۔ اس کے وزن کو سمجھتے ہیں۔ ہم عقائد میں ان کے مقلد نہیں۔ عقیدہ وہ ہے جو اللہ کا قرآن ہے جو نبی کا فرمان ہے۔ ہمارا عقیدہ کوئی مذاق نہیں ہمارا عقیدہ کوئی مولویوں کا بنایا ہوا عقیدہ نہیں۔ باقی سب مولویوں کے بنائے ہوئے عقیدے ہیں۔ اہل سنت کا وہ عقیدہ ہے جو اللہ کا قرآن ہے جو نبی کا فرمان ہے۔

داڑھی کے متعلق باتیں ۔ پہلے کی باتیں، موسیٰ کے دور کا آدمی جو موسیٰ علیہ السلام کی نعلین اٹھاتا ہے۔ داڑھی نہ اتار لگا ہوا ہے بچاتی ہے۔

معزز سامعین۔ بدقسمتی ایہہ وے۔ کہ ایہو جئے معاملات ہوندے سار رہندے نیں۔ اور خدا اک اے ساری قوم دا۔ اوہ سجدے دے لائق اے۔ اوہو عبادت دے لائق اے۔ اوہ عبادت دے لائق اے۔ کئی فرقے ہو گئے۔ ساڈے ملک دا بدقسمتی کہ دو ٹکڑے دو گروہ۔ اک دوجے نوں۔ فلانا کافر فلانا کافر۔ اک آکھدا اے یار میں دلی جانا چاہیدا اے۔ میلاد منانا چاہیدا اے۔ لنگر کھانا چاہیدا نئیں۔ داتا صاحب جانا چاہیدا اے۔

بابا صاحب جاننا چاہیدا اے۔ دوجا آکھدا اے نبی نوں حاضر ناظر منّنا چاہیدا اے۔ علم غیب منّنا چاہیدا اے۔
اک آکھدا اے حاضر ناظر منّے تاں کافر۔ جیہڑا نہ منّے تاں کافر۔ اک آکھدا اے جیہڑا اللہ دے نبی نوں نور منّے تاں کافر اے۔ اک
آکھدا اے جیہڑا نہ منّے کافر۔ اک آکھدا اے۔ اللہ دے نبی نوں بشر منّنا چاہیدا اے۔ دوجا آکھدا اے جیہڑا منّے کافر
اک آکھدا اے علم غیب منّنا چاہیدا اے۔ دوجا آکھدا اے جیہڑا منّے اوہ کافر۔ کافر کافر۔ ایہہ کوئی کافراں
دا ملک نہیں اے۔ ایہہ مسلماناں دا ملک اے۔ سوال ایہہ پیدا ہوندا اے۔ بدقسمتی ایہہ اے کہ ہالی تک اس ملک
وچ ایہدا کوئی فیصلہ نہیں ہویا۔ کہ نبی نوں منّنا کیویں چاہیدا اے۔ حضور نوں منّنا کیویں چاہیدا اے۔ اک آکھدا
اے انج منو۔ دوجا آکھدا اے انج منو۔ اک آکھدا اے اس طرح منو۔ اک آکھدا اے اس طرح منو۔ اک آکھدا اے
نہیں ایہہ بے ایمان اے۔ دوجا آکھدا اے نہیں ایہہ بے ایمان اے۔ قوم ساری پریشان اے۔ کہ ایناں وچوں با
ایمان کیہڑا اے۔ جیویں پنڈ وچ مسئلہ لگ گئی۔ دیہاتی ماحول اے۔ میں پوری کوشش کراں گا کہ اپڑی
سادہ زبان اس انداز نال پیش کراں گا۔ کہ ہر سادہ توں سادہ بندہ میری بات سمجھ جائے گا۔ پنڈ وچ مسئلہ
لگ گئی۔ ہن تے مسئلہ نہیں ہیں تے جرم اوپن ہو گیا۔ ماشاء اللہ چونکہ ساڈا پاکستان اوپن جا رہا ہے۔ اس
واسطے میں ایتھے مسئلہ نہیں لگی۔ میں تے ہر شے اوپن اے۔ سڑکاں تے آ گئی اے ہر شے
تو اے جس ویلے واہر لگ گئی پچھے اوہناں آکھیا چور اے۔ چور اے۔ وچوں چور کیہڑا اے۔ اوہنے وی کا سوٹا چکیا
اے۔ اوہنے کیہا چور اے۔ چور اے۔ سادہ بندہ پریشان ہو گیا اے۔ کہ پتہ نہیں ایناں وچوں چور
کیہڑا اے۔ لوگ پریشان ہو گئے ہیں کہ پتہ نہیں ایناں مولویاں وچوں چور کیہڑا اے۔ خدا ساڈا اک اے
رسول ساڈا اک اے۔ قرآن ساڈا اک اے۔ حدیث ساڈی اک اے۔ رولا ایہہ اے۔ فلانا نوں انج نہیں
منّنا چاہیدا۔ انج نہیں انج منّنا چاہیدا اے۔ میں آکھیا مولویوں رولا نہ پاؤ۔ قوم [illegible] دیاں نظراں وچ
عزت تہاڈی ڈگ گئی اے۔ تہانوں کوڈی دا نہیں سمجھیا جاندا۔ کہ مذہبی طور تے بولے کہ سیاسی طور تے بولے
کہ مولویاں دا کردار اے نہ ادھروں دے نہ ادھروں دے۔ اندروں رلیا رہنا باہروں دوہی کم اک کری
جانا۔ میں آکھیا کردار نے بہت بڑا نقصان پہنچایا اے۔ امام اعظم رحمتہ اللہ تعالی علیہ بیٹھے ہوئے سن۔
تے بندہ لنگ رہیا۔ بچہ اک گزر رہیا۔ پانی رڑھ رہیا سی۔ آپ نے فرمایا کاکا دھیان نال لنگیں۔ کدرے گر نہ جائیں۔
اس آکھیا حضور میری گل چھڈو۔ میں تلکیا تے اکلے تلکاں گا۔ تسی تلکے ہوئے تے قوم تلک جائے گی۔ تسی
اپنا خیال کرو۔ تو ہن کرنا آں پیا جدوں مولوی پھسلدا اے۔ تا اوہدوں قوم پھسل جاندی
اے۔ قوم تے بہت زیادہ اثرات مرتب ہوندے ہیں۔ اس واسطے مولوی نوں چاہیدا اے۔ احتیاط کرے
بات ذرا قابل غور اے۔ تو بس وقت اوہنے آکھیا۔ آہ چنگا اے۔ اوہنے آکھیا اوہ چنگا اے۔ میں آکھیا
ایہہ رولے نہ پاؤ۔ رولیاں دا اکو ای حل اے جے ہو کے کوئی حل نہ ہووے نال تے بندے دیہاتی لوک

Date

ڈیریاں وچ بیٹھ کے آ بیٹھدے نیں۔ ایج کر منصف من لے۔ دوہاں نوں کوئی سا کہا من لینے۔ جو فیصلہ کرے تسیں نوں وی
قبول تے مینوں وی قبول۔ جو فیصلہ کرے قبول کر لو۔ جھگڑا ختم ہو جائیگا۔ اوہنے آکھیا ٹھیک اے۔
میں آکھیا تو کوئی ثالث دس کے۔ میں آکھیا تو دس دے۔ اس آکھیا جی فلاں مولوی صاحب لے لو۔ اوہنے آکھیا
تو دس دے۔ میں آکھیا میں دس دیناں آں۔ داتا صاحب لے لو۔ اوس آکھیا۔ ایہہ نہیں میرے مول دا۔ میں آکھیا
ٹھیک اے غوث پاک لے لو۔ جی میں اوہناں نوں نہیں من دا۔ میں آکھیا تو شاہ عبدالحق دہلوی صاحب نوں من لے۔
اوس آکھیا نہیں۔ میں آکھیا امام اعظم نوں۔ اوس آکھیا نہیں۔ میں آکھیا یوسف ہمدانی نوں من لے۔ میں آکھیا
غوث پاک داتا صاحب خواجہ صاحب خواجہ معین الدین اجمیری نوں من لے۔ باوا صاحب نوں من لے۔ مجدد
الف ثانی نوں من لے۔ جو اللہ دے مقبول بندے اعلیٰ رتبے بندے میں اوہناں دا ناں لیا۔ اوس آکھیا میں نہیں
من دا۔ میں آکھیا چل تو دس کا دے کوئی شریف آدمی۔ اوہنے جیہڑے ناں دسے میں آکھیا چھڈ ایہہ ناں دس
آئے جیہڑے انگریزاں کولوں چھ چھ سو سو روپئیے لیندے رہے۔ توں ناں دس دتا ایں۔ اینہاں بزرگاں دے
مقابلے وچ اوہناں چیلیاں دے ناں دین دتا ایں۔ جیناں دا اگا پچھا ای کوئی نہیں۔ ایہہ کیہڑا طریقہ اے۔
میں آکھیا چلو جیہڑے اوہ دسے میں نہ منے۔ جیہڑے میں دسے اوس نہ منے۔ میں آکھیا۔ منصف اوہ جیہڑا ساریاں
دا سانجھا ہووے۔ میں آکھیا مسئلہ حل ہو گیا۔ آکھے کی۔ میں آکھیا اللہ کولوں انصاف کرا لینے آں۔ اللہ نوں
سارے مندے نیں۔ میں آکھیا منصف دا فیصلہ ٹال گیا۔ نا انصافی ہووے گا۔ ہٹ دھرم گنیا جائیگا۔
جے رب دا فیصلہ نہ منے گا تے مسلمان نہیں رہ سکدا۔ میں آکھیا رب نوں۔ اوس آکھیا جی ٹھیک اے۔
میں آکھیا تہاڈا وی رب ساڈا وی رب۔ سب دا اللہ عبادت دے لائق او۔ سجدے دے لائق او۔ سب دا لائق
او۔ سب دا خالق مالک رازق او۔ اوہناں آکھیا ٹھیک اے جی۔ آؤ ذرا میرے رب دا فیصلہ سنو۔ یا اللہ
میرے نبی نوں کیویں منیں۔ فرمایا واذا قیل لھم ——— اللہ حق آں جدوں اوہ دا قرآن پڑھاں
تے سبحان اللہ ہو ——— سبحان اللہ جنہاں دا کلام اے۔ جنت دے وچ آ کے ایہہ کلام سبحان اللہ ہوئیگا
اختتام کلام الحمد للہ۔ اور حضور نے فرمایا جس ویلے میزان دے اتے عمل تلن لگن گے۔ سبحان اللہ بڑا وزنی ہوئیگا۔
ایہہ ذریعہ نجات بن جائیگا۔ فرمایا واذا قیل لھم ——— میرے نبی نوں ایج منو جیویں
اینہاں لوکاں نے منیا اے۔ اے ایہہ لوک کیہڑے نیں۔ والسابقون الاولون من المهاجرین ——— میرے نبی دے
صحابہ۔ جنہاں نے اوہنے پہلے کلمہ پڑھیا ہووے۔ جنہاں نوں بعد وچ پڑھیا ہووے۔ جنہاں نے امیر ہو کے جنہاں نے غریب ہو کے
جنہاں نوں کوئی ہووے۔ میرے نبی دے صحابہ۔ یعنی صدیق اکبر عمر فاروق عثمان غنی مولا علی حیدر۔ مولا حسن
مولا حسین۔ بلال سلمان فارسی۔ ابوذر غفاری۔ دیگر صحابہ کرام رضوان اللہ تعالیٰ علیہم اجمعین۔ رب نے
آکھیا میرے نبی نوں ایج منو جیویں میرے نبی دے صحابہ نے منیا۔ اللہ دا فیصلہ کر دتا اے۔ کہ نبی نوں منا کیویں

Date

چاہیدا اے۔ جیویں صحابہ نے نبی دے منیا اے۔ کیونکہ رب نے دسیا نبی نوں۔ رب نے نبی نوں عطا فرمایا۔
ربوبیت نبی نوں وحی دی راہیں۔ نبی پاک نوں عظمتاں بخشیاں معجزات کمالات فضائل خصائص بلکہ اختیارات
نورانیت سب کجھ دتا۔ پہچان تے نبی نوں سکھایا گیا۔ کہ جیویں ایہہ اینہاں دی تربیت کرنی آں۔ اینہاں نوں توحید
دی سکھانی آں۔ تے رسالت تے ایمان دی لے آونا اے۔ توں توحید منوا۔ تے میں رسالت منوانا واں۔
چنانچہ حضور نے تربیت کیتی صحابہ دی۔ اصل دین اوہ وے۔ اصل صحیح عقیدہ اوہ وے جیہڑا صحابہ دا وے۔
میں ایہہ اوہ کسوٹی دسیا جیہڑی تسی سنیارے کول سونا لے کے جاندے او۔ او لا کے آکھدا اے۔ آہ وی کھوٹا
اے۔ آہ وی کھوٹا اے۔ جیہڑا پورا اترے اوہ کہندا اے ایہہ صحیح اے۔ ایہہ کسوٹی اے۔ آپنے آپ نوں
لا کے دیکھ لو۔ جیہڑا عقیدہ صحابہ نال رل جائے۔ اوہ صحیح جیہڑا عقیدہ صحابہ نال نہ رلے اوہدا عقیدہ
صحیح نہیں۔ کوئی صحابی مشرکانہ عقیدہ نہیں رکھدا۔ کوئی صحابی کافرانہ عقیدہ نہیں رکھدا۔ کوئی صحابی
فاسقانہ عقیدہ نہیں رکھدا۔ عقیدہ اینہاں دا حق اے۔ نبی دی تربیت نال اے۔ اللہ دے قرآن تے ایمان رکھدے
نیں۔ نبی دی زبان تے اعتبار کر دے نیں۔ صحابہ دے عقیدے وچ شک ہو سکدا نہیں۔ میں دعوے نال آکھدا
آں۔ کہ کوئی مائی دا لال اپنا عقیدہ صحابہ توں ثابت کرے۔ میں اوہناں دے عقیدے پرکھ دیاں گا۔ اوہ صحابہ توں
ثابت ہو جائے۔ پلیا پلایا مولوی لے جائے۔ اوہ میری بات ریکارڈ ہو رہی اے۔ ایہہ ہی نہیں جدتک زندہ
ہوں۔ اپنی بات کا ذمہ دار ہوں۔ میں کدی اینج دی واضح نہیں کیتی۔ آ ٹانگاں پاڑ گالاں۔ وچ مل
ملکاں اوہ کو بحال ہادن چلیاں۔ پچھے گر گئے تو جان بڑا کم جانے۔ میں اپنی بات کا خود ذمہ دار ہوں۔
مگر فان لم تفعلوا ولن تفعلوا — ایہناں نے جیہڑا کوئی نہیں جو عقیدہ صحابہ کولوں ثابت کر دے —
پڑھاں گا میں عقیدے۔ عبارتاں اوہناں دیاں کڈھ کے صحابہ توں ثابت ہو جائے۔ میں فی عقیدہ دس لاکھ
دس کروڑ کر لو۔ کیہڑا دینا پینا۔ گل ایہہ ای اینڈی پکی اے۔ لبھنا ای نہیں —
مشتے از خروارے عقیدہ بطور نمونہ میں پیش کر دیناں آں۔ مولوی اسماعیل دہلوی۔ اپنی صراط مستقیم
میں یہ لکھتا ہے۔ یہ بلفظہ عبارت پیش کر رہا ہوں۔ میرے کتب خانے میں صراط مستقیم کتاب موجود ہے اس
کا صفحہ نمبر غالباً ۱۳۶ یا ۱۳۷ غالباً ۱۳۶ ہے کہتا ہے زنا کے وسوسے سے اپنی بیوی کی مجامعت کا
خیال بہتر ہے۔ شیخ جیسے بزرگ خواہ رسالت مآب ہی ہوں ﷺ اپنی ہمت کو لگا دینا۔ بیل اور گدھے کی صورت
میں مستغرق ہونے سے زیادہ برا ہے۔ جے نماز پڑھدیاں نبی دا خیال آ جائے تے اوہدے نال نماز
ٹٹ جاندی اے۔ برا اے۔ گدھے تے بیل دا آوے تے نماز دا کجھ نہیں ہوندا۔ اگر میری بات غلط ہو صراط
مستقیم میں یہ الفاظ نہ ہوں۔ تو اس مولوی میں انعام مقرر کرتا ہوں جس کا جی چاہے اپنی قسمت
آزمائی کرے۔ اس کو خود دیناں چاہیدا کہ شاہ صاحب نے ناں نہیں ہے۔ تو اگر آپ کو وقت نہ ملے تشریف لائے کلیم

Date

فقیر دکھانے کیلئے۔ اگر وقت نہ ہو جوابی لفافہ لکھ دیں۔ میں فوٹو سٹیٹ کروا کر آپ کے گھر بھیجنا ہی میرا فرض بنتا ہے۔

تو عزیزان گرامی اک بابے اوہ دسیا کہ نماز نہیں ہوندی۔ بیل گاں دا نانالوں ہی گیا اے۔ معاذ اللہ۔ پیسی کی جنازہ اے مولوی اسماعیل کہندا اے۔ چونکہ نماز اللہ دی اے۔ اوہدے وچ غیر دا تعظیم دا خیال آ جائے تے نماز ٹٹ جائے گی۔ بیل گدھے دا خیال آوے گا تے تعظیم نہیں ہووے گی۔ لہذا شرک توں پاک رہوے گا۔ اگر عبادت وچ غیر خدا دا ذکر آ جائے گا۔ غیر خدا دی تعظیم آوے گی تو خدا دی عبادت وچ غیر دی تعظیم ایہہ شرک اے۔ لہذا اوہناں دا خیال بڑا اے۔ گدھا بیل آویگا تے تعظیم نہیں ہووے گی۔ لیکن نماز جیہڑی اے اوہ ٹھیک ہووے گی۔ ایہہ عقیدہ ایہناں دا اے۔ ایہناں ساڈا عقیدہ کی اے۔ میرا عقیدہ ایہہ اے۔ محبوب کریم دی محبت تے عقیدت نماز وچ نہیں تے صرف ایکسرسائز اے۔ صرف کھیچل اے۔ اوہ نمازاں مقبول ہی نہیں رب آکھدا اے۔ منہ تے مارے گا۔ جا ایہہ جیاں نمازاں۔ رب نوں عبادت اوہ منظور اے جیہدے وچ احترام مصطفیٰ ہووے۔ N اللہ اوہ کوئی عبادت قبول نہیں کردا جیہدے وچ احترام مصطفیٰ نہ ہووے۔ قرآن وی گواہ اے۔ حدیث وی گواہ اے۔ ایہہ ساڈا عقیدہ اے بلکہ عبادت اوہ مقبول اے۔ جیہدے وچ احترام مصطفیٰ ہووے۔ عشق مصطفیٰ ہووے۔

طبیعت مبارک ناساز ہو گئی۔ علماء تشریف فرما ہیں۔ حدیث نہ ہووے۔ بخاری شریف چوں حدیث پیش کرن لگا واں۔ حدیث نہ ہووے۔ چور چوری کرے۔ پھر کہو خطیب اینے بڑے اجتماع وچ جھوٹ بولے تے زبان کٹو۔ سم کی شی کلوکے جھوٹ بولے۔ قرآن آکھدا اے لعنۃ اللہ علی الکاذبین۔ جیہڑا دساں وچھیاں بندیاں دے ہمیر کے جھوٹ بولے۔ او توں وڈا لعنتی۔ اس منہ بن اجتماع وچ ہزاراں دے سامنے جھوٹ بولے اوہدے توں وڈا لعنتی۔ جیہڑا علماء دے ساہمنے اوہ بالکل منبر تے بہہ کے جھوٹ بولے۔ اوہ وڈا لعنتی۔ جیہڑا منبر رسول تے بہہ کے جھوٹ بولے تے اوہدوں وڈا لعنتی۔ واقعہ حدیث ہووے گا۔ جیہڑا انکار کرے تے اوہ ساریاں توں وڈا لعنتی۔ بخاری شریف چوں حدیث پیش کرن لگا واں۔ حدیث نہ ہووے تے میں منہ منگیا انعام دین واسطے تیار آں۔ امام الانبیاء دی طبیعت مبارک ناساز اے۔ فرمایا میرے صدیق نوں کہو میرے مصلے دی امامت تے کھڑا ہو جائے۔ جس ویلے مصلے دی امامت تے کھڑے ہو گئے نیں۔ صحابہ نے صفاں سدھیاں کر لیاں۔ کل صحابہ دیاں صفاں بن کے کھڑے ہو گئے۔ شیری شریعت توں مستحق جانواں صدیق۔ جیہڑا منتخب امام۔ امام الانبیاء کردا اے پیا۔ جنہوں امامت واسطے منتخب کون کردا اے پیا۔ جناب امام الانبیاء سرکار مدینہ صلی اللہ علیہ وسلم۔ یہاں بھی حضور نے بس بات طے کر دوں گا تو جب فرمانا۔ یہ فیصلہ ہے حضور کا کہ امام کون بنے گا صدیق۔ اور قرآن کیا کہتا ہے۔ فلا وربک لا یؤمنون حتیٰ یحکموک۔ تیرے رب کی قسم اس وقت تک کوئی مسلم

Date

ایمان والا ہو نہیں سکدا۔ جد وی اک تیرے فیصلے نوں تسلیم نہ کر سی۔ تیرے فیصلے دے سامنے سر تسلیم خم نہ ہو جائے
جب تک تجھے حاکم نہ مانے گا۔ مسلمان رہ سکتا ہی نہیں۔ اللہ قسم اٹھا کر کہہ رہا ہے۔ کہ تیرے رب کی قسم
محبوب اس وقت تک کوئی۔ ایمان والا ہوای نہیں سکدا۔ ہن ایمان والا او اے۔ جہڑا نبی دے فیصلے نوں
منے۔ تے جہڑا صدیق دی امامت تے شک کرن والا۔ بات اب صدیق اکبر کی امامت کی نہیں۔ بات تو ہے
نبی کے فیصلے کی ہے۔ جہڑا صدیق دی امامت نہیں منے گا۔ نبی دا فیصلہ نہیں منیدا۔ جہڑا نبی دا فیصلہ نہ منے۔ اوہ رب دے
قرآن دا منکر اے۔ تے قرآن دا منکر مسلمان ہو سکدا نہیں۔ اللہ دا حق آکھ۔ فلا وربک ——
تو بات صدیق اکبر دی نہیں۔ بات ہن نبی دے فیصلے دی اے۔ مسئلہ اوہ۔ ناں صدیق اکبر جس ویلے کھڑے ہوگئے
نیں۔ صحابہ نے صفاں سدھیاں کر لیاں۔ جماعت ہون لگی اے۔ جیسی ان اللہ کوڑا عظیم موقع ہوئے گا۔ او منظر کیا
ہوئے گا۔ حاجی لوک۔ اللہ سب نوں مدینے شریف جان دی توفیق دیوے۔ تسی ویکھیا ہوئے جیدوں ممبر پاک
دے کول کھڑے ہو کے نفل پڑھدے نا۔ کھبے موڈھے نوں ہتھ سائیڈ تے حضور دا حجرہ شریف اے۔ صدیق اکبر جماعت
کرا دیندے نے پئے۔ صحابہ نے صفاں سدھیاں کر لیاں۔ تے حکم ایہہ وے جدوں جماعت کراؤ۔ تے تھلے سجدہ والی جگہ
تے دھیان رکھو۔ ساڈے بیں سارے بالے گن جاندے۔ حضور علیہ السلام نے منع فرمایا اے۔ کہ آسمان
ول نہ ویکھو۔ کیونکہ میںوں ڈر اے کہ تہاڈیاں نظراں ضائع نہ ہو جان۔ آسمان ول ویکھنا مکروہ اے۔ حکم ایہہ وے
سجدے آلی جگہ تے نگاہ رکھو۔ جماعت کراندے پئے نیں۔ اچانک حضور دے حجرے دی چک اٹھی۔ کیونکہ قریب
ہی حضور دا حجرہ شریف سی۔ ساہمنے بیتی و منبری روضۃ من ریاض الجنۃ۔ درمیان دی جگہ جنت دیاں کیاریاں
چوں اک کیاری اے۔ جس ویلے چک اٹھی نا۔ اس دی وجہ سرسراہٹ پیدا ہوئی۔ فضا دے وچ آواز
پیدا ہو گئی۔ بات ذرا قابل غور اے۔ تو صدیق اکبر رضی اللہ تعالیٰ عنہ نے سجدے والی جگہ توں نگاہ چکی تے حضور
دے حجرے شریف ول کر دتی۔ امام الانبیاء دے حجرے دل نگاواں جا لیاں۔ جس ویلے حجرے آل ویکھیا تے ساہنے
حضور علیہ السلام نیں۔ سہرا نبی دے زمین غار سنا نگاواں چکیاں۔ تے کتے کیتیاں۔ حضور دے چہرہ مبارک تے
جما دتیاں —— اک طرف تے ایہہ آکھا جائے۔ خیال نال نماز نہیں۔ ہن صدیق دیاں نگاواں
کتے نیں ہو اس توجہ۔ اے صدیق اکبر ایہہ کی کیتا اے۔ مصلے والی تھاں توں نگاواں چک کے پھر کعبے ولوں رخ
وی پھیر گیا۔ حضور دے چہرے ول کر لیا۔ قبلہ منے ولے تے رخ ایدھا ہو گیا ہے۔ ۔ آکھیا۔

رندوں کیلئے خانہ کی ہر رسم عبادت ہوتی ہے

دلبر کو بٹھا کر سامنے چہرے کی زیارت ہوتی ہے۔

صدیق اکبر نے نبی پاک دے چہرے تے نگاواں جما دتیاں نیں۔ کیوں صدیق اپنے عشق دا پہلے اعلان کر چکے نیں۔
اللہ اپنی پسند دیاں ۳ چیزاں دسدا اے۔ جبریل دسدا ہے نیں۔ حضور دسدے نیں۔ جس ویلے

Date

صدیق دی واری آگئی اے۔ صدیق اکبرؓ دی اپنیاں ۳ چیزاں۔ صدیق اکبر کولوں وی پچھیا گیا۔ اے صدیق تُوں وی اپنی پسند دیاں ۳ چیزاں دس دے۔ اوہناں وچوں اک ایہہ دسی۔ آکھیا اے مازاغ دے کاجل والیا میرا ایہہ پسند اے۔ چہرہ تیرا ہووے۔ اکھ میری ہووے۔ تُوں بیٹھا رہویں۔ میں ویہندا رہواں۔ اے مازاغ دے کاجل والیا مینوں ساریاں توں زیادہ ایہہ پسند اے۔ چہرہ والضحیٰ دا ہووے۔ تِل صدیق دی ہووے۔ فرمایا انسل الجلیل الثمر صلی اللہ علیہ وسلم۔ اے مازاغ دے کاجل والیا میرا دل ایہہ چاہندا اے۔ چہرہ تیرا ہووے تے قرآن میرا ہووے۔ ــــ اینوں لیے مازاغ دے کاجل والیا دل ایہہ چاہندا اے۔ چہرہ والضحیٰ ہووے۔ تِل صدیق دی ہووے۔ تُوں بیٹھا رہویں سوہنا میں ویہندا رہواں دیہاتی دا قول اے۔ سلطان العارفین دی زبان دا وی ترجمہ کر لیئے۔ ــــ دلیل قرآنی حدیث۔ شعر میرا ذوق رب۔
تیرا راہ چہرا اللہ دا قرآن ہووے تیرا بنے دا فرمان ہووے۔ لوں لوں دے وچ ساڈے نکلے چشماں ــــ

عزیزان گرامی جناب صدیق اکبرؓ نے مصلے توں نگاہواں چکیاں نیں۔ تے نبی دے چہرے تے جما دتیاں نیں۔ ہائے او لوکو جیہڑے دے مقتدیو تے قاضیو۔ جیہڑے نبی دی امت نہیں چلو پوری حدیث کریئے۔ پھیر اینہاں تے بحث کراں گے۔ بلال عرض کرنا آں چاہ۔ جس ویلے نگاہواں ادھر جا دتیاں۔ خیال آیا حضور تشریف لیانا چاہندے نیں۔ بخاری توں پیش کرناں آں چاہ۔ سرکار دو عالم دی عظمت تے شان ذرا ویکھو۔ جناب صدیق اکبرؓ دے دل وچ خیال آیا حضور تشریف لیانا چاہندے نیں۔ جس ویلے دل وچ خیال آیا تے غالب آگیا۔ میرے نبی پاک دے احترام واسطے۔ صدیق مصلیٰ چھوڑ کے پچھے آگئے نیں۔ دوران نماز۔ احترام مصطفےٰ۔ او وی بیٹھ بیٹھ نیں۔ تے پچھے آگئے نیں۔ جس ویلے ویکھیا امام الانبیاء نے صدیق احترام دی وجہ توں پچھے ہٹ دا اے پیا۔ میرے نبی نے اشارہ فرمایا۔ کہ صدیق ڈٹے رہو جماعت کرا۔
جس ویلے جماعت کرا دتی اے اشارہ فرمایا صدیق پچھے صف وچوں نکل کے مصلے تے چڑھ گئے نیں۔ دوران نماز احترام مصطفےٰ صلی اللہ علیہ وسلم دا کنا اے۔ تے تعمیل حکم رسول دی کنی شان اے۔ تعمیل حکم رسول ہوں گی اور تعظیم رسول ہوں گی۔ اور کعبے سے رخ بھی پھر گیا۔ آپ سے ذرا اور ریپیٹ کرتا ہوں۔ صدیق دا منہ کعبے ولوں پھر گیا۔ اے پیارے صدیق اکبر ایتھے اک بات عرض کراں۔ بولو ویلے دے مقتدیو۔ تے قاضیو۔ اک پاسے تے آکھدے او خیال نال نماز نہیں ہوندی۔ اک طرف صدیق دی پوری توجہ ای حضور ول اے۔ نظر وی حضور ول ہوگئی اے۔ یا اللہ کیویں منیئے۔ اک آکھدا اے خیال آوے تے نماز نہیں ہوندی۔ ادھر صدیق چہرے نیں۔ پوری توجہ اے۔ یا اللہ کیویں منیئے۔ فرمایا واذا قیل لھم ــــ انج من جیویں میرے نبی دا یار نماز پڑھن دا اے پیا۔ جیویں اللہ دا قرآن آکھدا اے پیا۔ تے جیویں یار نماز پڑھدا اے پیا۔ انج من میرے نبی نوں۔ میں مسئلیاں نوں مسئلہ وکھ لیندے آں فقہاء کولوں۔ اے دسو جی۔ جیہڑا کعبے ولوں منہ پھر گیا اے۔ کی ہویا۔ اوہناں آکھیا کوئی بات نہیں۔ جے کعبے ولوں منہ پھر گیا اے۔ کدھر پھریا اے۔ جیہڑا کعبے دا کعبہ اے۔ ۳ مرتبہ میرے نبی کعبے دا وی کعبہ اے۔ کعبے ولوں منہ پھر گیا اے۔ کدھر پھریا

اسے۔ جہڑا کعبے دا کعبہ اے۔ امام اہلسنت دی فرماندے ہیں۔ ؎ حاجیو آؤ شہنشاہ کا روضہ دیکھو۔
میں ایہو ہی ہسن آکھیا۔ اینکا کہ روح المعانی شریف۔ میری کتب خانے وچ موجود اے۔ رب نے فرمایا
اے مازاغ دے کاجل والیا۔ ساری دنیا دا قبلہ کعبہ اے۔ سوہنیا کعبہ دا قبلہ میں رب آں۔ تے سوہنیا
انت قبلتی ؎ تے میرا قبلہ توں ایں۔ جس ویلے رب آہندا اے۔ سوہنیا میرا قبلہ توں ایں تے صدیق نے
نگاواں محبوب دے تک رکھیاں ہیں۔ تے کوئی جرم نہیں کیتا۔ کیونکہ ؎
میری زندگی بھی محبوب ہے۔ میری بندگی بھی محبوب ہے۔ جہاں تو نے آنا قدم رکھا وہیں ہم نے سر جھکا لیا۔
عزیزاں نگری۔ تو میں عرض کرنا آں جیا۔ تو فرمانا۔ شاہ جی ایہو کی پئے آہندے او۔ ہم نے کعبہ بنا لیا۔
توبہ توبہ ؎ خدا خواستاں وچ دیاں رل کے دسیاں۔ مثال دے نال۔ ہاں ہاں اسیں دفعہ تساڈی رل سکرہ۔
میں آکھیا مولوی کیا بات اے۔ تہاڈی شادوستا وچ چلنے آں۔ جس ویلے گئے۔ میں کو آکھیا میں نوں دسو کیا چاہیدا ہے
میں بندہ سادہ واں۔ آکھے ٹھیک اے۔ جدے اترے۔ میں آکھیا ہن۔ آکھے ہن بس تے بہندا اے چلو جی اگے
چلے۔ آکھے شاہ جی اوہ بیت اللہ دے مینارے نظر آ گئے ہین۔ میں آکھیا ماشاءاللہ بڑی کوشش ہو رہی اے
میں آکھیا میں جی بھائی جی۔ آکھے اگے چلنا اے۔ آکھے اوس دروازے توں داخل ہونا اے۔ میں آکھیا پھر۔ دیکھیا
تے اک کوٹھے تے کالا کپڑا پایا اے۔ میں آکھیا ایہہ کی۔ آکھے ایہہ بیت اللہ اے۔ میں آکھیا کی کرنا۔ آکھے شاہ جی
ایہدے دوالے چکر پورا کرنا ایں۔ میں آکھیا پھر۔ آکھے ایہہ نکر وچ پتھر اے اے۔ میں تہانوں دساں گا۔ اوہدے بوسے
دینا ایں۔ میں آکھیا پتھر نوں۔ اوس آکھیا آہو۔ میں آکھیا پتھر چمنا اے۔ میں آکھیا پتھراں دی پوجا توں اللہ منع
کرایا اے۔ مت ماری تہاڈی شاہ جی۔ میں عالم آدمی آں۔ جو تسانوں آکھنا آں کری آؤ۔ میں آکھیا توں میں نوں
سمجھا تے سہی ناں۔ پتھر چمنا ایں۔ اونے آکھیا نہیں شاہ جی۔ ایہہ اوہ پتھر نہیں۔ ایہہ ہور پتھر اے۔
میں آکھیا اس پتھر نوں کی اے۔ آکھے اس پتھر نوں اللہ نے اکھاں دتیاں ہین۔ میں آکھیا پھر۔ آکھے ایہہ اوہدے
بندے نوں سنجھان دا اے۔ ایہہ حدیث اے۔ میں آکھیا پھر۔ آکھے پھر قیامت والے دن سفارش کریگا۔ آکھے
پتھر مدد کریگا۔ آکھے آہو۔ میں آکھیا جے پتھر مدد کر سکدا اے۔ تے مدینے دا تاجدار کیوں نہیں کر سکدا۔
او پتھر مدد کر سکدا اے۔ اوہ تے چھڑا لے گا رب کولوں۔ پتہ نہیں دل مدد نہیں کرنی۔ میں آکھیا کون آہندا اے
اوہ پتھر تے مدد کریگا۔ حدیث میں دکھاندا۔ بلکہ میں حضور دی حدیث دکھاناں۔ حضور نے فرمایا۔ انبیاء علماء
شہدا۔ ایہہ سفارش کرن گے۔ اللہ انہاں دی سفارش پوری کریگا۔ گناہگاراں نوں اللہ معاف کر دیگا۔
پتھر مدد کر سکدا اے۔ پھر میں آکھیا سمجھانا نگاہ۔ پہلوں مثال دے جاں مسئلہ سمجھن وچ آسانی
ہو جاندی اے۔ ایتھے کوئی باہر نکلیا تے ٹکریا۔ السلام علیکم شاہ صاحب۔ راضی او۔ بس ٹھیک او۔ میں بڑا اللہ کا
آں اللہ دا بڑا فضل اے۔ میرا خیال اے شاہ سمجھاناں نہیں۔ میں آکھیا معافی چاہنا آں میں نہیں سمجھاناں۔

Date

نہیں سی میں جناب اوتھے چلے وچ سال تے۔ ہن میں آیاں آں۔ ہن کوئی بندہ میرے متھے ای نہ لگے۔ اوہ بندہ آکھے۔
شاہ جی میں تہانوں جاننا آں۔ ظاہر اے میں مجذوب آں۔ میں نہیں سمجھاں سکاں گا۔ پہلے جہ بندہ متھے
لگے سالاں بعد آ کے آکھے۔ السلام علیکم تسیاں مینوں سمجھاتا نہیں۔ اوہ تے میں سمجھا دیاں گا۔ اکھے جی نہیں۔
کدوں طواف کیہ ہون لگے۔ تے کدوں تک ہوندیاں رہنا ایں۔ تے ۳۲ - ۳۰ - ۳۵ - ۳۵ چالی چالی لکھ
بندہ جیہڑا اے اوہ طواف کردا اے۔ سال دا کروڑاں بندے جیہڑے طواف کردے نیں۔ آپ اک نوں قیامت
آلے دن سمجھانے گا۔ کون حجر اسود۔ پتھر سمجھانے گا۔ اک اک نوں۔ تے سفارش ساریاں دی
نہیں کرنی۔ مرزائی وغیرہ لوا کے نکل جاوے۔ سعودی ایم بس کولوں۔ کون ای بچے۔ آئی ایم مسلم۔ کہندا
جاؤ۔ اوہ مرزائی ہووے۔ مرزائی کافر نیں۔ دسے نکل جائے مکے مدینے اوہنوں کوئی روکن والا نہیں۔
اوہنوں دے کیہ کیا ایم بس دا کوئی گناہ اے۔ کیونکہ اوہنے تے پاسپورٹ ویکھنا اے۔ اوہ دلاں نوں تے نہیں جاندا
اوتھے کوئی سکھ ہووے۔ ہندو ہووے عیسائی ہووے۔ مرزائی ہووے۔ کوئی ہووے۔ پاسپورٹ لوا کے ویزا لوا کے چلا جائے
اوہنوں کوئی روکے گا نہیں۔ کیونکہ اوہنے آپنے آپ نوں مسلمان ظاہر کرنا ایں۔ اوس آکھنا اے جی میں پاکستانی آں
مسلمان آں جاؤ۔ اوہ لگا جائے جا کے پھر نکل آئے۔ اوہنوں کسے نہیں پچھنا۔ جتھاں دل اے مسلم خرچ
نشین ہو جاندے۔ کنے کافراں نے طواف کیتا۔ کتاباں پڑھیاں پئیاں نیں۔ پھر حجر اسود نوں چمیا۔ ہن قیامت آلے
دن حجر اسود نوں جیہڑا چمے گا۔ ام جیہڑا طواف کرے گا۔ اوہدی گواہی دیوے گا۔ کیا حجر اسود کسے کافر دی
گواہی دے گا۔ کسے منافق دی گواہی دے گا۔ کوئی مرزائی ویزہ لوا کے نکل جائے۔ اوہدی گواہی دے گا۔ کیوں۔
اوہنوں کیہ پتا اے۔ اوہ پتھر نوں منا پئے گا۔ بات اے ہووے پتھر سفارش کرے گا۔ جنے وی ہین۔ وچے ہی منافق
وچے ای کافر جنے وی حجرے ہے نیں۔ جے نہیں۔ تے پھر منا پئے گا۔ اللہ نے پتھر نوں ایہہ صلاحیت دتی اے۔
کہ اوہ جاندا اے۔ کہدے اندر ایمان ہے۔ تے کہدے اندر نہیں۔ جے پتھر نوں اینا علم اے۔ تے امام الانبیاء دے نوں
کیوں نہیں ہو سکدا۔ جے پر بنیاں عشق بنا جو پڑھدے نیں بخاری ــــــ تو عزیزاں گریں۔ آ سکے
دو جا تیرا جوڑنا ہوواں۔ میں آکھیا کیا گل جی میں ٹھیک جا رہے۔ میں آکھیا ہن کی کرنا ای۔ اکھے دو نفل پڑھنے
نیں۔ میں آکھیا ٹھیک اے۔ میں آکھیا پڑھنے آں ایتھے واہ واہ کھلو تھاں اے۔ اوس آکھیا ایتھے چار رکعتاں نہیں
ایتھے نہیں پڑھنے۔ اکھے اوتھے پڑھنے نیں۔ اکھے اوہ چھوٹا جیہا گنبد۔ پتل دا اکسے۔ میں آکھیا اوتھے بندے تے بندہ ڈگدا
پیا مر دا اے کرسے۔ اوتھے تے رش ای بڑا اے۔ اوس آکھیا شاہ جی تہانوں نہیں پتہ۔ میں آکھیا کہندا
اکھیں ایویں ای لگا پھریا آں میں تسیوں دساں۔ میں آکھیا دس۔ گنبد دے اتے ہتھ رکھ کے آہندا اے۔ ویکھ میں آکھیا
مینوں تے کجھ نہیں دسیا۔ اکھے پھر ویکھو۔ میں پھر ویکھیا۔ میں آکھیا۔ اک پتھر اے۔ اوہدے تے پیر اے۔ ہولے گجھ نیں۔
اکھے اوہ اکا تے گل اے۔ نعل آکھیا کسی۔ اکھے ایہہ پتھر اے۔ اوہدے اتے جیہڑا پیر اے۔ میں آکھیا آہو۔ ایتھے

Date

حکم اے نماز پڑھن دا۔ میں آکھیا کیوں۔ اکھے قرآن نہیں آہندا اے۔ واتخذوا من مقام ابراہیم مصلی۔ اللہ دا
قرآن اے۔ اوتھے جا کے نفل پڑھو۔ ابراہیم دیاں قدماں تے۔ میں آکھیا رب تے مینوں آہندا اے ایس کعبے
کعبے بنائے نیں۔ میں آکھیا ایتھے کی کرنا اے پیا۔ توں دس تے جا کے جتھے قدم لگے نیں۔ ۔ ویں ہم نالبولیا
پھر بخاری شریف دی دوجی حدیث پیش کرن لگا آں۔ عمر فاروق گئے۔ حجر اسود نوں چُم ویکھے چہا
عزیزاں گرلیں۔ کعبے ولوں منہ پھیر گیا اسا۔ تے کوئی بات نہیں کدھر پھیریا اے۔
جھڑا کعبے دا کعبہ اے۔ بلکہ میرا نبی تے اوہ اے۔ توجہ فرمانا جدوں میرا نبی پیدا ہویا اے۔ کعبہ میرے نبی دے گھر ول
جھکیا اے۔ اللہ دا حکم توں بغیر بیتر نہیں ہلا۔ کعبے نوں کون جھکا گیا اے۔ اللہ دے حکم تو بغیر تے پتر
نہیں ہلدا۔ کیوں نہیں ہلدا۔ کون جھکا گیا اے کعبے نوں۔ رب نے آکھیا اے جھک بیت اللہ نوں۔ کیونکہ توں
بیت اللہ ایں۔ اوہ والا حبیب اللہ اے۔ تے گھر یاراں کولوں افضل نہیں ہوندے۔ گھر تے یاراں واسطے
سجائے جاندے نیں۔ نالے حدیث قدسی دے وچ ضعف دا گمان نہیں پایا جاندا۔ شیخ محقق نے درج
کیتی اے۔ فرمایا رب کریم نے۔ حدیث قدسی اوہ ہندی اے۔ کلام خدا دا راوی مدنی داتا جدار
ہووے۔ جیہدے وچ ضعف دا گمان نہیں۔ رب نے فرمایا اے ماڑا نہ دے کا جل والیا۔ میں کوئی شئے
پیدا نہ کردا۔ سوہنیا جے میں تینوں نہ پیدا کرنا ہوندا۔ نہ بیت اللہ نہ حرم نہ عرش نہ کرسی۔ نہ لوح
نہ قلم۔ کوئی شئے میں پیدا ای نہ کردا۔ سوہنیا جے میں تینوں نہ پیدا کردا۔ ایہہ سارا تیری عظمت
واسطے بنایا اے۔ پنجابی وچ ترجمہ کر لینے آں دیہاتی ماحول اے۔

رب پیار کما بیٹھا بدلے اک دم دے۔ ساری دنیا بنا بیٹھا بدلے اکسا دم دے۔
اے ماڑا نہ دے کا جل والیا۔ کوئی شئے پیدا نہ کردا فرمایا میں اپنا رب ہونا وی ظاہر نہ کردا جے میں تینوں
پیدا نہ کردا۔ بیت اللہ نبی دے گھر ول جھکیا۔ عربی عبارت دا ترجمہ کر دیاں ہویاں کسے آکھیا جی
کعبہ کنبیا۔ اکھے شاہ جی من جاؤ۔ عربی عبارت دا ترجمہ ایہہ بندا اے پیا کعبہ کنبیا۔ میں آکھیا میں نہیں منندا
اس آکھیا۔ کنبیا جیہیں تے لرزیا۔ میں آکھیا میں نہیں مندا۔ اس آکھیا۔ اچھا لرزیا۔ حرکت کیتی۔ میں آکھیا میں
ایہہ وی نہیں مندا۔ بلیا میں آکھیا میں ایہہ وی مندا۔ شاہ جی تسی کی مندے او۔ جو غلط اے ترجمہ میں
میں آکھیا میں تینوں آکھیا اے غلط اے ترجمہ۔ میں ایہہ نہیں آکھیا غلط اے۔ میں آکھیا اے میں مندا ای
نہیں۔ اکھے کیوں نہیں پھیر مندے۔ میں آکھیا میرے آلا نہیں ایہہ ترجمہ۔ اکھے کیوں۔ میں آکھیا میرے مذہب
دی بنیاد ادب تے عشق تے وے۔ ایہہ ترجمہ عشق تے ادب کولوں خالی اے۔ ایہہ دا میں نہیں مندا۔
اکھے کیہ مطلب۔ میں آکھیا مثال دیناں مسئلہ سمجھ آ جائے گا۔
اک بندہ اپنے جلسہ سن کے جاندا اے۔ اوتھے سرکس دا کھوتا اے اوہنوں آہندا

Date

اے کتھوں آیا ایں بھئی اوہ آکھدا اے۔ اج بار اوہ حافظ آباد دا مولوی نہیں اے بھئی اوہ کی شاہ دا ناں اے۔ کی مولوی بار اوہ کی ناں اے۔ واہ مشہور جیا مولوی آ۔ بعد سے شبیر شاہ۔ اوہدا جلسہ سی۔ اوہ ختم ہویا تے میں گھر آؤندا آں۔ اوس جھوٹ بولیا اے۔ بولیا نہیں دوجا بندا جاندا اے۔ اس آکھیا کتھوں آیا ایں۔ اوہ جی خطیب اسلام مفسر قرآن پیر سید صاحبزادہ شبیر حسین حافظ آبادی تشریف لیائے سن۔ اوہناں دا بیان سن کے گھر آؤنا۔ اوس جھوٹ بولیا اے بولیا نہیں۔ مگر دوہاں دے لفظاں وچ زمین آسمان دا فرق اے۔ میں مثال دے رہیا آں تاکہ ہر سادہ بندہ میرا مسئلہ سمجھ جائے۔ زمین آسمان دا فرق اے۔ اوہدیاں لفظاں وچ گستاخی بے ادبی بے باکی پائی جاندی اے۔ اور دوجے دیاں لفظاں وچ ادب احترام عقیدت تے محبت پائی جاندی اے۔ گلاں دوہاں دیاں سچیاں نیں۔ اوہ وی سچا اے۔ اوہ وی سچا اے۔ مگر پہلے دیاں لفظاں وچ بے ادبی گستاخی بے باکی بے حیائی پائی جاندی اے۔ دوجے دیاں لفظاں وچ ادب احترام عقیدت تے محبت پائی جاندی اے۔ فرق صرف اینا اے۔ میں آکھیا۔ ہلیا میں نہیں مندا۔ کمبیا نہیں مندا۔ لرزیا نہیں مندا۔ زلزلہ آگیا نہیں مندا۔ حرکت کیتی نہیں مندا۔ ہلیا نہیں مندا۔ آکھے شیشی کی آکھو گے۔ میں آکھیا میرا نبی آیا کعبہ وجد وچ آگیا۔ خوش ہو گیا کعبہ۔ کہ امام الانبیاء آگئے نیں۔ اللہ دا نور آگیا اے۔ قد جاءکم من اللہ نور۔ ایہہ اللہ دا نور آگیا اے عظمت والا۔ اوہ ہر فرازاں بنا کے گیا۔ میں آکھیا ترجمہ میرا اعلیٰ صحیح اے۔ اینہے وچ عقیدت وی اے۔ ادب وی اے احترام وی اے۔ تے گل وی صحیح اے۔ آپ ہور گل لحاظ نال وی صحیح اے۔ آکھے کی۔ میں آکھیا قرآن دی روشنی۔ ترجمہ میرا صحیح اے۔ آکھے کیویں۔ میں آکھیا۔ آمیں ثبوت عرض کراں۔ تے کعبے واسطے آیا اے۔ قرآن آکھدا اے ونیز کعبہ۔ میرا نبی آیا اے پاک کرن واسطے۔ کعبے وچ ۳۶۰ بت پئے ہوئے سن۔ گھر رب دا۔ ڈیرہ بتاں دا۔ گھر رب دا قبضہ بتاں دا۔ سوہنے تے کعبہ پکار اٹھیا جس ویلے حضور آگئے۔ کعبہ وجد وچ آگیا۔ اوہ سوچن لگا جناں چر رہ لیا اے۔ آگیا اے۔ جیہڑا مینوں تروڑ کے بتاں دے بت دیاں اے۔ مینوں بتاں توں پاک کرے گا۔ ونیز کعبہ۔ آگیا اے جیہڑا پاک کرن والا اے۔

ملک جہاں چوں شیرے لکار سنے گئی۔ اج دنیا تے در یتیم آیا۔
کعبہ ہلیا ٹکیا اتے بت ڈگ پئے دیکھن پوترے نوں ابراہیم آیا

کعبہ وجد وچ آگیا۔ مسلمان بھائیو۔ جدوں میرا نبی آیا۔ کعبہ میرے نبی دے گھر دا۔ جھکدا اے پیار وچ وجد وچ آگیا کعبہ۔ بت تھر تھرا کے ڈگ پئے۔ اس واسطے جے عقیدت جے کعبے ولوں منہ پھیر گیا اے

Date

تے کوئی بات نہیں۔ کیہڑے ول پھیریا اے۔ جیہڑا کعبے دا کعبہ اے۔ بلکہ کعبے نوں عزت کیہڑی ملی اے۔
میرے نبی دے نگاہ کرم نال ملی اے۔ اجے وی حاجی لوگ جاندے نیں مسجد قبلتین۔ دو قبلیاں
والی مسجد۔ میرے نبی پاک دے دل وچ خیال اے کہ ساڈا قبلہ کعبہ ہونا چاہیدا اے۔ کیونکہ یہودیاں
طعنہ دتا سی۔ منافقاں کافراں تے [ink blot] فتنہ دتا۔ تے امام الانبیاء دے دل وچ خیال آوندا اے کہ
بار بار چہرہ آسماناں ول اٹھا رہے نیں۔ اللہ دا قرآن گواہ اے۔ فرمایا محبوبا پہلے اپنا چہرہ پھیر
اے۔ قبلۃ ترضٰہا۔ پہلے اپنا چہرہ پھیر لے۔ جدھر تیرا دل چاہندا اے۔ میرے نبی نے جماعت
کراندیاں کراندیاں ای۔ اپنا رُخ کعبے ول پھیر لیا۔ معلوم ہویا نگاہ کرم نال۔ رب نے آکھیا قبلۃ
ترضٰہا۔ جدھر تیرا دل چاہندا اے سوہنیا۔ اودھر منہ کر لے۔ تے نبی نے کعبے دی سلیکشن کیتی
نہیں تے کوئی کعبے ول منہ نہ کردا۔ جے میرا نبی نہ کردا۔ ہاں وی کوئی آکھے نبی نفع نہیں دیندا۔
ایہہ تے کوئی کعبے نوں دیکھے نا۔ جیہڑا منہ کعبے ول کر کے نماز پڑھدا اے۔ میں آکھیا کی کردے
او۔ آکھے نماز پڑھدا آں۔ میں آکھیا منہ تیرا کدھر نوں اے۔ میں آکھیا چار قبلے نوں سجدہ اے
سجدہ قبلے نوں اے کہ خدا نوں۔ آکھے نہیں سجدہ تے خدا نوں اے۔ میں آکھیا قرآن آکھدا اے۔
فاینما تولوا فثم وجہ اللہ۔ میں آکھیا جدھر دیکھدا ساں وی رب لبھدا سی رب۔ دکھن وی رب۔ پہاڑاں دی رب۔
اوس آکھیا ایہہ قرآن دی آیت اے پڑھ لئی اے ایہدا پتہ نہیں۔ نبی نے ایدھر کیتا اے۔
میں آکھیا منہ کعبے نوں ایس واسطے کر میرے نبی دی نگاہ کرم نال ملی اے۔ دلاں نوں قبلیاں ایدھر
کرے۔ دھیان کعبے ول نگاہ کعبے ول۔ میرے نبی دی نگاہ کرم۔ نال نفع ہوندا اے۔ کعبے نوں عزت
ملی اے۔ تاں ای اسیں آکھنے آں۔ اے مازاغ دے کاجل والیا۔ بیت اللہ نوں عزت دین والیا۔
ساڈے تے وی نگاہ کرم کر دے۔

کرم کی اک نظر ہو ہو خدارا یا رسول اللہ۔ ایہہ دعا اے۔ دلے وا ایہہ نہیں
ہوندا۔ کیہڑے ویلے قبول ہو جائے۔ کوئی موج دی گھڑی ہووے۔ کرم دی گھڑی ہووے ایویں محروم رہ جائے۔
اجے سرکار حضور دی بارگاہ وچ بیٹھے آں۔ تے حضور دے گنبد دے نیڑے بیٹھے آں۔ تے جے یار مہرباں ہو گیا
تے مہرباں ہو جائے گی۔ کرم کی اک نظر ___ ہم بیمار امی بیچارا یا رسول اللہ
جیہڑا سرکار تے امت تے قرآن کی آکھدا اے۔ عزیز علیہ ما عنتم حریص ___ رحیم
میرا نبی تے امت اے جیہڑا امتی دی تکلیف نوں گوارہ اے نہیں کردا۔ اسیں میلاد دی کردے
آں کس واسطے کہ امتی آ گیا اے جیہڑا ساڈی مدد کر گئے۔ تے پیدا ہویا اے تے ساڈے واسطے
ساڈے واسطے دعاواں کردا اے پیا۔ پیدا ہویا اے تے اوہنداں دا سب سوچاں ساڈے واسطے

Date

دعاواں کردا اے پیا سے جے غاراں تے ساڈے واسطے دعاواں۔ تے وصال ویلے تے ساڈے واسطے دعاواں۔
معراج ہوئی تے ساڈے واسطے دعاواں۔ میرے نبی عزیز ــــ رحیم۔ میرے نبی نوں ایہہ جے اپنے غلام
دی کوئی تکلیف گوارہ ای نہیں۔ اسی لئے لوگو حضور دی غلامی دا اختیار کرلو۔ نبی نال محبت کرسکا ہووے زندگی
دا مزہ لے۔ جیہڑے ہتھوں پتہ لگے گا زندگی آ ہندی کیہنوں نیں۔ زندگی دا لطف کی اے۔ اقبال وی ایہو آکھدا اے۔

سے روح ایمان مغز قرآن جان دین ۔ ہست حب رحمۃ للعالمین ۔

فرمایا حضور دی محبت ای سب کجھ اے۔ ذرا پیار نے کرسکے وکھو رب دا رسول کنا قریب اے۔
کنا کریم اے۔ ماں دی ممتا وی ایس نال اینا پیار نہیں کردی۔ جناں آقا اپنے غلام نال پیار کردا اے۔
ایسے واسطے ایس خوشیاں منانے آں۔ کہ ایہہ نبی آگیا اے جیہڑا مسکیناں واسطے غاراں وچ رون
والا اے۔ وصال دا ویلا قریب اے۔ ملک الموت اجازت لین آئے۔ (سیپارے کی مثال)
میرے نبی دیاں اکھاں چوں آنسو آگئے۔ فرمایا میری امت گنہگار ہووے گی۔ اج ساریاں دے حقے دی
سینوں کٹے لوکاں دے لئے۔

وہ نبیوں میں رحمت لقب پانے والے ۔ وہ اپنے پرائے کا غم کھانے والا
مصیبت میں کام آنے والے ۔ نبی کا نقش ایمان دلوں کے لئے

میرے نبی اکرم سے کول جیہڑا بندہ گیا صدیق اکبر دا۔ فقہا فرماندے نیں کوئی بات نہیں۔ ہے کوئی مفتی تے قاضی
جیہڑا صدیق دی نماز تے فتوی لا سکے۔ جیہڑا آکھدا اے خیال نال نماز نہیں ہوندی۔ اک پاسے خیال
نال منانا اے۔ یا اللہ تیرا نبی۔ واذا قمتم للصلوٰۃ ــــ انج سنو۔ ایہہ محبت۔ ایہہ عقیدت
رکھو۔ جیہڑی صدیق وچ اے۔ جیہڑا آکھے بس اپنا ای فرق اے۔ نماز وچ خیال آ جائے تے نماز
نہیں ہوندی۔ ساڈا عقیدہ ایہہ اے جے جیہڑی محبت تے پیار نہ ہووے۔ تے نماز ہوندی ای نہیں۔

کیا کرم کیا تیری یاد نیں ۔ جب آ ستایا نماز میں ۔
میرے جو بھی سجدے ادا ہوئے ۔ جو قضا ہوئے نماز میں ۔

ساڈا عقیدہ اے جے اوہندا پیار نہ ہووے تے نماز ہوندی ای نہیں۔ منہ تے مارے گا۔
سوہنے ازواج نمازاں پڑھدے سن۔ ڈاہڈیاں اکھاں سن۔ بانگاں دیندے بس کہ کرسا گھر صلوٰۃ
نسیں سن پڑھدے۔ صلوٰۃ نوں بے بہا سینے اشن۔ صلوٰۃ اس پڑھنی اے جیہنوں حضور نال پیار ہووے گا۔
ایہہ منافق نمازاں پڑھے گا۔ روزے رکھے گا۔ حج کرے گا۔ زکوٰاں دیوے گا۔ سارا کم ایہو کرے گا۔
صرف اوہنوں ایدے حضور دی محبت نہیں حاصل ہووے گی۔ کافر اور مومن دے درمیان فرق کرنا کی آسان اے۔

Date

مومن اور منافق کے درمیان فرق کرنا ذرا مشکل ہے۔ کیونکہ کرکے وہ تمام رسومات منافق وی مسلماناں
والی کریگا۔ صرف اینا اے کہ مسلمان جیسی عقیدت نہیں رکھے گا۔ مسلماناں دا عقیدہ
اے نا۔ تُوں میں دُھن سوہنیا تیرے صدقے توں قربان۔ تیرے جیہا ہاں جیہا ای کوئی نہیں۔
تیرے مثل کوئی نہیں۔ نہ تیرے علم دا ثانی۔ نہ تیرے کمال۔ خصوصیات فضائل وخصائل، علم اختیار
ہر چیز جنہاں نال پیار ہووے۔ او تیرے ورگا کوئی دسدا ہی نہیں۔ اسدا ثبوت بڑا عجیب اے
ذرا سنا جاندا اے البدایہ والنہایہ اک کتاب علماء جاندے نیں۔ مجنوں جس دا نام نیں اصل
دا نام مجنوں نہیں سی۔ اس دا نام ہے قیس۔ ایہہ حضرت مولا حسن کے دور میں ہوا ہے۔ اس
وقت سیدنا امیر معاویہ رضی اور مولا حسن کے درمیان اختلاف ہو رہا تھا۔ تو حضرت مولا حسن تو آئے
ہیں تو مجنوں دیکھو ٹیلے پہ بیٹھا لیلیٰ کی محبت میں۔ آپ نے فرمایا کہ اس سے بھی پوچھو ذرا۔ رکھ
وہ مجنوں ہے۔ آپ نے فرمایا قیس لوکاں پاگلاں نے جی دسنا۔ ہن کیا ہویا۔ دسن ہے تیری
بتاؤ تم کس کا وعدہ ہو۔ فرمایا کون ہے جو جس کو حکومت دی جائے خلافت دی جاوے۔
اوہ تے دونوں ابو بن ابی لڑدے او ہے۔ ایہہ میری لیلیٰ دا حق اے۔

حضرت مولا حسن نے فرمایا انت مجنون۔ تُوں تے پاگل ایں۔ تینوں تے پتہ ای نہیں
اک بابے کا شب وی اسے۔ اک بابے خون رسول آں۔ صحابی رسول آں میں۔ تینوں تے گلاں
والا وا۔ چلو جے میرے نال تینوں عداوت اے۔ ادھروں جا۔ تُوں ساڈے مقابلے وچ کرکی دلیل
کر دیتا اے۔ میری لیلیٰ نوں دیکھو۔ انت مجنون۔ تُوں پاگل ایں۔ بادشاہ تُوں اینی بے
جو میں استدلال کرنا چاہواں گا۔ مجنوں وہ ہے جو کسی کو خاطر میں نہ لائے۔ کائنات
میں سوائے لیلیٰ کے اسے کوئی دوسرا نظر نہ آئے۔ ہر خوبی ہر صفت کا متحمل اس کا محبوب
ہے۔ کائنات میں ذات ہے۔ اپنے محبوب جیسا کسی کو نہیں جانتا۔ نہ حسن میں نہ کمال میں نہ
اختیارات میں۔ نہ آنکھ کی مستی۔ نہ جسم کی بن تیرے۔ وہ اپنی یار کا کسی کو ثانی نہیں مانتا۔
مجنوں وہ ہے جو لیلیٰ کے سوا کسی کو نہ مانے۔ کسی کو اس کے سوا برابر نہ جانے۔ مومن وہ ہے
جو رسول کے سوا اس کو برابر نہ جانے۔ تیرے نالوں تے مرزئی پاگل چنگا اے۔ اوہنے پی کے وی
چنگا من لیا۔ تُو امام الانبیاء نوں نہیں منیا۔ جے منیا اے تے صدیق نے منیا اے۔ تِن دی دُھن۔
صدیق نے منیا اے۔ سوہنیا تیرے قربان جان چھوڑی۔ ویکھو چھڈیا۔ بھیناں چھڈیا۔ برادری چھڈی۔
پرواہ نہیں کیتی۔ سوہنیا تیرے صدقے جان توں قربان۔ صدیق اکبر دا واقعہ سناں جانے آں۔ دو لوک
ویکھو پھر بیٹھے نیں۔ بنا مسلمان ہو گیا ابو بکر۔ آکھن لگا ابا جی جنگل ایہہ ہے۔

فضائل درود شریف

Date

منو تے اکھ منو۔ تے جنہوں ویکھے اوہ کوئی نہ نہیں کو جیئے آں۔ پہلی نبی تے نہ زندگی سے صدیق نے
ٹھٹھا یا سنو نیاں شرا ثانی کوئی نہیں۔ ابوجہل آیا نہ — صدیق کا واقعہ —
— ہمارا حسن کا کونین میں جواب نہیں

ابوجہل گل نہیں میں نا ے قرآن پڑھنا۔ والضحیٰ — مازاغ البصر — والیہ الی اللہ —
مریں لال تک سب محبت ایہدے ان نام۔ کوئی سٹ نبی وید گاجا نے ای نا — حضور دی گل تے ایہ ای کوئی نہیں
صدیق اکبر نے نماز دے اندر اپنیاں نگاہواں حضور دے چہرے تے جھکا دتیاں۔ تے صدیق دی گل وی اُنہاں نماز نبی دی
تعظیم کیتی اے۔ اللہ دی عبادت تے تعظیم مصطفیٰ دی۔ تے لوک کوئی صدیق دی نماز تے فتوای سے
ہے کوئی مان نے مفتی قاضی جیا۔ جیہڑا صدیق دی نماز تے فتوای لا دے۔ معلوم ہویا دوران نماز تعظیم مصطفیٰ
وی کیتی اے۔ اوہ حکم دی تعمیل وی کیتی اے۔ تے پھر وی نماز ختم نہیں ہوئی سے بلکہ قرآن دی آکھدا پیا۔
یا ایھا الذین امنوا استجیبوا للہ وللرسول — اے ایمان والیو۔ جدوں تہانوں اللہ تے اللہ دا رسول بلائے۔
رب بلانے سے پاک — نبی کا بلانا رب کا بلانا — زبان رسول کی بلانا میرا۔
شیشے کی مثال — شیشے کا عکس — وما ینطق عن الھویٰ — رسول کی اطاعت اللہ کی اطاعت
نبی کی رضا اللہ کی رضا۔

محبوب خدا کوئی سیم یا ہو نہیں ہے — اس شان کا کوئی مرسل آیا نہیں —
ما لوز تقے گئے نور سا یاس — وہاں جسم نہیں اور میاں سا یہ نہیں ہے۔
عقیدہ اہو رکو جیہڑا صحابہ دا اے۔ صحابہ نے آکھیا اے نبی دی مثل کوئی نہیں۔ صحابہ نے مشکل کے
وقت عرض کی یا رسول اوہ مینوں ایہ تکلیف اے۔ حبی یا رسول جیئے ایویں کرنا۔ ⟺
سیا سا امام صدیق جیہڑا ایکے خیال نال نماز نوں جا بندیاں اے جو آن حدیث
آکھدا سم

ان اللہ وملئکتہ یصلون علی النبی — کوئی مسئلہ ایسا نہیں کہ جیہڑا خالق کائنات مالک کائنات نے اپنے
قرآن مجید فرقان حمید دے اندر بیان نہ فرمایا ہو۔ ہر اچھائی دا رب حکم دیندا اے۔ ہر برائی توں رب منع کردا اے۔ اوہ
نہ برائی کردا اے۔ نہ برائی دا حکم دیندا اے۔ جیہڑا آکھے رب برائی کردا اے۔ اوہ وی ملعون اے کافر اے۔ جیہڑا آکھے
رب برائی دا حکم دیندا اے۔ اوہ وی ملعون اے تے کافر اے۔ رب نہ برائی کردا اے۔ نہ برائی دا حکم دیندا اے۔ ایہ
اچھائی دا حکم دیندا اے۔ تے اچھیاں لوکاں نوں پسند کردا اے۔ جیہڑا کم رب کرے۔ اوہدے وچ شرک دا ذکر
نہیں۔ اوہدے وچ کوئی دا ذکر نہیں۔ اوہدے وچ کوئی قباحت نہیں۔ کوئی اوہدے اندر ایسی چیز نہیں جس دا
کم رب خود کرے۔ کیونکہ رب دا فرمانا حق اے۔ جیہڑا اوہدے وچ شک کرے مسلمان رہ سکدا اے نہیں۔

Date

خالق کائنات نے فرمایا اے۔ میں تے میرے فرشتے درود پڑھدے آں میرے محبوب کریم ﷺ تے۔ ______ کجھ ایہو اے کہ بندہ کم خود کردا اے۔ پر دوسرے نوں کرن دی اجازت نہیں۔ حاکم۔ چونکہ رب احکم الحاکمین اے۔ حاکماں دے کجھ ایسے کم ہوندے نیں جیہڑے خود کردے نیں۔ دوجیاں نوں کرن دی اجازت نہیں۔ ایہہ اک بات اے۔ مثلاً باپ۔ کجھ کم ایسے کردا اے جنہوں اولاد نہیں۔ کجھ کم حاکم ایسے کر سکدا اے۔ اوہنوں اختیارات ہوندے نیں۔ کہ اوہ خود کر سکدا اے۔ تے عوام نوں اجازت نہیں۔ کوئی سربراہ اے۔ کجھ کم ایسے ہوندے نیں۔ آپ کر سکدا اے اوہنوں اختیارات ہوندے نیں پر دوجے نوں نہیں۔ تے رب احکم الحاکمین اے۔ رب رب العالمین اے۔ میں رب ایہہ کردا اے۔ کہ الصلوٰۃ والسلام علیک یا رسول اللہ۔ جیہڑا اسیں پڑھدے آں تے رب آکھدا اے میں تے میرے فرشتے سارے درود پڑھدے نیں۔ میں ویکھنا ایہہ اے۔ کہ جیہڑا رب کم کردا اے اوہ سانوں وی حق ہے نہیں۔ ایہو گل اے کتاب حرف ایہو اے کہ رب ایہہ کم کردا اے۔ لہٰذا اسیں کم کردے آں۔ کہ بعض کم حاکم اوہ کردا اے۔ کہ جیہڑا اوہنوں اختیارات ہوندے نیں تے دوجے نوں اجازت نہیں۔ رب پالن والا اے سب دا۔ دیکھنا اے۔ سربراہ باپ کم ایہو جے کردا اے۔ جیہڑا اولاد نوں اجازت نہیں۔ مگر رب احکم الحاکمین اے۔ رب العالمین اے۔ اوہ ایہہ کم کردا اے سانوں ایہہ کرنا چاہیدا اے نہیں؟ مگر نال ای حکم دے دتا۔ یاایہا الذین آمنو صلو علیہ ______ اس بات دا جواب دتا۔ لوکو۔ ایہہ اوہ کم نہیں۔ مثلاً رب نماز دا حکم دیندا اے۔ رب رکوع دا حکم دیندا اے رب سجدے دا حکم دیندا اے۔ مگر خود سجدہ کردا نہیں۔ رب رکوع دا حکم دیندا اے۔ رکوع کردا نہیں۔ رب قیام دا حکم دیندا اے۔ قیام کردا نہیں یعنی کجھ کم ایسے نیں۔ کہ جو رب حکم دیندا اے۔ مگر کردا نہیں۔ ایہہ اوہ کم اے۔ کہ جیہڑا رب حکم وی دیندا اے تے کردا وی اے۔

مثلاً۔ کہ جس طرح میں اک کم کرناں آں مگر اپنی اولاد نوں اجازت نہیں دیندا۔ ہو سکدا اے کوئی وکالت ہو سکدی اے۔ کہ بارے ایہو اداری اچھا کم سی تے اولاد نوں کیوں نہ کرن دتا۔ اعتراض ہو سکدا اے۔ کہ جیہڑا کم میں آپ کراں وی۔ تے اولاد نوں کراواں وی۔ میرے واسطے کسے نوں شک نہیں۔ پر رب نے حکم جو دتا اے۔ رکوع دا حکم دیندا۔ خود نہیں کردا۔ سجدے دا حکم دیندا اے۔ خود نہیں کردا۔ مگر اس کم دے وچ شک ہوندا نہیں۔ کہ جیہڑا حکم وی دتا جائے تے خود کیتا جائے۔ تے رب آکھدا اے اپنے وچار شک نہ کریو۔ میں پڑھنا واں جیہڑے فرشتے درود پڑھدے نیں۔ تے ایمان والیو تسی وی پڑھو۔

یاایہا الذین آمنو۔ ایمان والیو۔ رب نے ایہہ نہیں کہیا۔ یاایہا الناس اے لوکو۔ یاایہا الناس آکھیا جاندا تے مطلب ہوندا اے۔ اے لوکو۔ اہلسنت وہابی دیوبندی شیعہ مرزائی عیسائی۔ یہودی ہندو سب آ جاندے وچ آ جاندے نیں کہ تمام انہاں وچ شامل نیں۔ مگر رب نے ایہہ نہیں فرمایا۔ فرمایا یاایہا الذین آمنو۔ ایمان

Date

والعوت یا اللہ حکم ہویا کہ فرمایا صلوا علیہ وسلموا تسلیما ۔ میں تے ہر فرشتے اجتماعی طور تے پڑھدے ہیں تسی وی پڑھیا کرو ۔ (یا نبی سلام علیک) میں رب نے حکم دتا اے ۔ ایمان والیاں نوں ۔ بے ایماناں نوں تے صرف آکھیا ای نہیں ۔ میں نہیں کہندا پیا ۔ اللہ دا قرآن اے ۔ یا ایہا الذین امنوا ۔ نہیں یا ایہا الناس دا لفظ وکھا دیو ۔ رب نے آکھیا اے یا ایہا الذین امنو ۔ حکم کہنوں اے ۔ تے جدوں حکم ایمان والیاں نوں اے بے ایماناں دا کم ای کوئی نہیں ۔ اہ معلوم ہویا جہڑا درود سلام پڑھے ۔ اوہدے ایمان تے شک نہیں کیتا جا سکدا ۔ کیوں کہ حکم ایمان والیاں نوں اے ۔ تے جہڑا پڑھدا ہووے بغیر تحقیق دے پتہ لگ جاندا اے کہ ایہہ ایمان والا اے ۔

اس واسطے ایمان دار کسی دلیل کی ہے کہ جہڑا الصلوٰۃ والسلام علیک یا رسول اللہ پڑھن والا ہووے اوہدے ایمان تے شک کیتا جا سکدا نہیں ۔ جہڑا ایہہ آکھدا اے ۔

السلام اے کالی کملی والیا ۔ السلام اے غیب جانن والیا ۔

ایہہ کہنا دا کم اے ایمان والیاں دا ۔ جہڑا آہندا اے اسیں نہیں پڑھدے میں آکھاں گا توں بالکل ٹھیک ایں نہ پڑھ کیونکہ درود وسلام ایمان والیاں نوں حکم دتا اے ۔ تاں کہ پتہ لگ جائے کہ ایمان والا کہڑا اے ۔ جی اسیں اللہ نوں منن والے آں ۔ اسیں واسطے اسیں ایہہ بدلیاں شروع نہیں کریے ۔ میں آہندا آں ایہہ بدعت نہیں ۔ ایہہ تے اللہ دی شریعت اے پیا ۔ اوہدے فرشتے پڑھدے پئے نیں ۔ نالے ایمان والیاں نوں حکم ہوندا پیا ۔ سنو ذرا قرآن کی آہندا اے پیا ۔ اطیعوا اللہ واطیعوا الرسول ۔ اللہ دی اطاعت کرو ۔ تے اللہ دے رسول دی اطاعت کرو ۔ اللہ دی اطاعت کرو ۔ اطیعوا اللہ ۔ اللہ دا قرآن تلاش کرنا آں پیا ۔ قرآن الحمد نوں لے کے والناس تک ۔ جیہڑا وچ رائی دے دانے جناں شک نہیں ۔ جہڑا شک کرن والا اے بے ایمان ہو جاندا اے ۔ قرآن دے الفاظ نیں ۔ اطیعوا اللہ اطیعوا الرسول ۔ اللہ دی اطاعت کرو ۔ یا اللہ نبی طواف کعبہ کرو ۔ اسیں طواف کعبہ کر لیئے تے تے نبی دی اطاعت ہو گئی ۔ نبی مسجد نبوی وچ امامت کروائی ۔ اسیں کر لئے تے اطاعت ہو گئی ۔ نبی بکری چھترے ذبح کیتے ۔ اسیں کیتے تے چھری پھیر دتی تے اطاعت ہو گئی ۔ نبی شادی کیتی اسیں کر لئی تے اطاعت ہو گئی ۔ نبی نے حجر اسود نوں بوسہ دتا ۔ اسیں دتا تے اطاعت ہو گئی ۔ نبی صفا تے مروہ دے دوران دوڑے ۔ اسیں وی دوڑے تے اطاعت ہو گئی ۔ اسیں نبی پاک نوں طواف کعبہ کیتا ۔ یا اللہ نہ توں صفا مروہ دے درمیان دوڑیں ۔ نہ حجر اسود نوں بوسہ دیویں ۔ نہ توں طواف کعبہ کریں ۔ نہ عرفات منا تے جیہاں اوہ کے بوہڑیں ۔ نہ توں بکریاں دے گل تے چھری پھیریں ۔ پر کی اطاعت کی اے فرمایا میری اطاعت اے ۔ ان اللہ وملئکتہ یصلون علی النبی ۔ میری اطاعت ایہہ اے ۔ کہ نبی پاک تے درود پڑھدا ۔ الصلوٰۃ والسلام پڑھنا ۔ میں نہیں کہندا ایہہ گل ہووے تے غلط کر دیو ۔

Date

مگر اللہ دے قرآن نوں غلط نہیں کہہ سکدے۔ الحمدللہ اللہ دی اطاعت کرو۔ یا اللہ تیری اطاعت کی اے
درود سلام پڑھنا اللہ دی اطاعت اے۔ آؤ ۔ درود سلام نوں شرک کہن
والیو۔ کیہنوں شرک آکھدے او پتے۔ شرک کہن توں پہلاں ایہہ ویکھو کہ تیرا ایمان وی سلامت اے کہ نہیں۔
تیری اللہ دی اطاعت اے۔ اللہ دے نال دے وظیفے کرن والیا۔ جی بس اللہ ای اللہ۔ ہر دم اللہ ای اللہ
ہور رکھو نہ کندا۔ بس کھوس کھیا۔ درگاہ دا دھکا۔ بس اللہ ای اللہ۔ جی اسیں اللہ نوں منّنے
آں۔ آؤ۔ اللہ دی اطاعت کی اے۔ نہ تے رب کسے مسیتے امامت کروندا اے۔ نہ میرا رب طواف کعبہ
کردا اے۔ نہ میرا رب صفا تے مروہ دے درمیان بھجدا اے۔ میرا رب انہاں تمام چیزاں توں پاک اے۔
تے رب دی اطاعت کی اے۔ میرا تیرا جو ایمان اے الحمدللہ۔ تیری اطاعت کر گئے۔ تے یا اللہ
تیری اطاعت کیہڑی اے۔ خالق کائنات نے فرمایا میری اطاعت ایہہ وے۔ میرے نبی تے درود سلام پڑھو
شرک کہن والیو۔ کوئی عقل کولوں کم لوو ــــــ عقل ہوندی تو نہ خدا نال لڑائی لیندے
ایہہ شرک دا فتوی کوئی عقلمند نہیں دے سکدا۔ عقل ہوندی تے ایہہ کردا ای کیوں۔ عقل
ہوندی تے آدم صفی دے نال مخالفت کردا کیوں۔ عقل ہوندی تے خدا نال مخالفت کردا کیوں۔ درود
پاک دی مخالفت کریں۔ صرف میری نہیں سُنیاں دی نہیں۔ علمائے اہلسنت دے کسی عالم دی نہیں۔
صرف ایمان والیاں دی نہیں۔ ایہہ میرے رب دی مخالفت اے۔ نہیں تے قرآن دے وچوں الحمدللہ
دا لفظ کڈھ کھو۔ نہ کوئی داخل کر سکدا اے۔ نہ کوئی کڈھ سکدا اے۔ جا ہر عقل ہوندی تو۔
ایہہ ایمان دے ٹھیکیدار بنی ہا اے۔ اسلام دے ٹھیکیدار بنن والے۔ قرآن دا انکار کرن والے
رب دی اطاعت دا شرک دا فتوی دین والیاں ویکھو تیرا ایمان وی سلامت اے کہ نہیں
تے جو داڑھی اسلام دا سرٹیفکیٹ اے۔ توں تے رب دے حکم نوں شرک آکھدا ای پیا
ایہہ اوہو اے جیہڑا رب کردا وی اے۔ تے فرماندا وی اے۔ اینہاں وچ کنیاں شخص ٹک دی
ہو سکدی ای نہیں۔ معلوم ہو گیا۔ اسیں فتوے توں بعد جیہڑا مولوی شرک دے فتوے لاؤندا اے۔
میری بات دی بات رہندی کوئی بات نہیں۔ میری بات نوں تک محدود نہیں رکھی۔ ایہہ تیرا فتوی ہی رب
دے حکم تے نہیں اے پیا۔ میں ایہہ کہندا آں پیا رب دے حکم نوں شرک کہندا ہا پیا۔ ایہہ ازل ابد تک نہیں
تے ہور کی اے۔ آکھے میں 50 ہزار روپیہ انعام دینا آں۔ جیہڑا درود ثابت کرے۔ میں آکھیا رب
العالمین ایہہ پنجاہ ہزار دیندا رہیا پیا۔ آپنا ای درود ثابت کر۔ آکھے پنجاہ ہزار لے۔ ایہہ سب کجھ
بیٹھ کے سن سچ ہوتی حسین جاہندا اے تے ایہہ جیئے آں۔ میرے نبی نے سب کجھ لکھا دتا۔ ایہہ اس
پیو دا پتر اے۔ توں پنجاہ ہزار تے دھیان نہ رکھیں۔ جیکا میرے نبی دا ذکر کردا ہووے تے پاتی ایہیا

Date

ثابت کرناں ۔ پنجابہ ہزار آکھیا ایس وچ ۵ گلاں دا اعلان کرناں آں ۔ ایہڑا جاہل ہور ہو سکدا اے کہ نہیں
جیہڑا ایہہ سوال کرے کہ درود آذان نال ثابت کرو ۔ تے نالے ایہہ جیہڑا اعلان کرناں ایں ۔ میں دو چار جانور
چنگے ہون ۔ ڈھائی گھنٹے تقریر توں بعد سوائے ایس گل توں کہ اک وی دلیل پیش نہیں کر سکدا ۔ لویں
دلائل دینیاں آں ۔ ذرا توجہ نال سننا ۔
مٹ گئے مٹتے ہیں مٹ جائیں گے اعدا تیرے ۔ القاب کے ساتھ ۔ ذکر کو بلند کرنا
ہتھیں ورسی بنی تے درود وسلام پڑھدے ہیں ۔ بنی دا قرب حاصل کرنا ہے ۔ بنی دا ذکر ۔ منہا کے گستاخ
تو ہمیں فنا کر ۔ اللہ دا قرآن کی پیا آکھدا اے ۔ فانکحوا ماطاب ۔ نکاح کرو عورتاں وچوں جیہڑیاں تہانوں
خوش لگن ۔ معلوم ہویا ہر عورت نال بندہ نکاح کر سکدا اے ۔ ہن روکاں ایہناں دیاں اوہناں نالوں نکاح کرنا
آدمی نہیں کر سکدا ۔ جنہاں واسطے نص قطعی آ جائے ۔ ایہہ قرآن اے ۔ ایہہ قاعدہ قانون اے ۔ بات ذہن
نشین ہو گئی اے ۔ قرآن آکھدا اے پیا فانکحوا ما طاب لکم من النساء ۔ نکاح کرو عورتاں چوں جیہڑیاں تہانوں
پسند لگن ۔ ہن ہر عورت نال نکاح ہو سکدا اے مگر کنہاں نال نہیں ہو سکدا ۔ جس دے واسطے نص قطعی
توں ثابت ہو جائے نہیں کرنا ۔ مثلاً ~~قرآن آکھدا اے~~ ہر عورت نال نکاح کر سکدا اے ۔ قرآن آکھدا اے
ماں نال نکاح نہیں کر سکدا ۔ دھی نال نہیں کر سکدا ۔ بھین نال نہیں کر سکدا ۔ پھپھی نال نہیں کر سکدا ۔
ماسی نال نہیں کر سکدا ۔ ایہناں واسطے نص موجود اے ۔ کہ ہر عورت نال نکاح کر سکدا اے ۔ جیہناں نال
نہیں اوہناں واسطے نص آ گئی اے ۔ معلوم ہویا حلت واسطے دلیل دی ضرورت نہیں ۔ حرمت واسطے
دلیل دی ضرورت اے ۔ ایہہ قرآن چوں ثابت ہو گیا ۔ نکاح واسطے حلت کی دلیل دی ضرورت نہیں ۔
بلکہ حرمت واسطے ۔ دلیل حلت واسطے نہیں بلکہ دلیل منع واسطے چاہیدی اے ۔
دوسری دلیل ۔ یا آدم اسکن انت وزوجک ۔ آدم توں تے تیری زوجہ دونویں جنت
وچ رہو ۔ تے جو دل چاہے کھاؤ ۔ ایہہ نہیں آکھیا ۔ انگور کھائیں کیلا کھائیں ۔ آکھیا جو دل چاہے کھاؤ ۔
مگر ھذہ الشجرۃ ۔ اس درخت ۔ یعنی اس توں وی ثابت ہو گیا ۔ جس ویلے آکھیا آدم ایہہ فیٹ
شری اے ۔ ہر اک شئے دا ناں لے کے نہیں ۔ بلکہ حرمت واسطے دلیل دی ضرورت اے ۔
تیسری دلیل ۔ ھو الذی خلق لکم ما فی الارض جمیعا ۔ ہر شئے تہاڈے واسطے ۔ ہن جیہڑی شئے
نہیں استعمال کرنی اوہدے واسطے نص دی ضرورت اے ۔ جس طرح کہ انما حرم علیکم المیتۃ والدم ولحم
الخنزیر ۔ ہر شئے کھاؤ ۔ مگر واسطے ہوا ۔ مگر مردار سور دا گوشت ۔ ذبح دا
خون ۔ تے اوہ جانور جیہڑے ذبح تے بسم اللہ اکبر نہ پڑھیا جائے ۔ لات منات [illegible] بت یا اپنے
شئے وڈے دا ناں لے کے یا غیرو دا ناں لے کے ذبح کر دیں ۔ ایہہ چار چیزاں نہیں کھا سکدے

ہو کے سینے توں ... اونی بھا

Date

نہیں۔ جنہاں نوں نہیں کھانا اوہناں واسطے دلیل دی ضرورت اے۔ حرمت نص دی ضرورت اے۔
ورنہ ھوالذی خلق لکم ما فی الارض ـــــ دے مطابق کوئی شے حرام نہیں۔ اوہ جنہاں واسطے نص توں
ثابت ہو جائے۔ ایہہ حرام اے۔ نص قطعی ہووے۔ حرمت واسطے دلیل ہووے۔
تے خدا آپ فرماندا اے ان اللہ وملئکتہ یصلون علی النبی ـــ میں تے میرے فرشتے درود پڑھدے نے
تے یاایہاالذین امنو صلو علیہ ـــــ ایمان والیو تسی وی پڑھو۔ ہن حرمت دی دلیل توں وکھا۔ کہ اذان
دے نال نہیں پڑھنا چاہی دا۔ کوئی مائی دا لال۔ کوئی مفتی۔ کوئی قاضی۔ اک دلیل پیش کرے
قرآن دی آیت توں۔ کہ ایہہ میں قرآن دی آیت پیش کردا آں پیا۔ جنہدا ترجمہ ایہہ وے کہ اذان
دے نال درود وسلام نہ پڑھو۔ تے ۵ لکھ روپیہ انعام لے لوو۔
اک قرآن دی آیت۔ کوئی دیوبندی وہابی۔ مفتی قاضی مقتدی جو کجھ وی ہووے۔ شیخ الحدیث تے
شیخ القرآن جو کجھ اے۔ اک قرآن دی آیت کڈھ دے۔ جنہدا ترجمہ ایہہ وے کہ اذان دے نال درود
نہیں پڑھنا چاہی دا۔ اللہ دی قسم اے پڑھنا چھڈ دیاں گا۔ تے نال ۵ لکھ انعام وی دیاں گا
اک حدیث پیش کر دیوے کہ اذان دے نال درود نہیں پڑھنا چاہی دا۔ خدا دی قسم اے نالے
۵ لکھ دیاں گا۔ نالے پڑھنا بند کر دیاں گا۔ کسے اک صحابی دا قول پیش کر دیو۔ کہ اذان دے نال
درود پڑھنا شرک ہے۔ بدعت ہے حرام اے۔ ۵ لکھ روپیہ وی دیاں گا نالے پڑھنا چھڈ دیاں گا۔
تے جے انہاں چوں کوئی وی نہ ہووے۔ تے توں تیرے ورگے ہندو سکھ تیرے اگے کون لگدا ای۔ نہ خدا منع
کرے۔ نہ رسول کرے۔ نہ صحابہ منع کرن۔ تے توں کیہڑے باغ دی مولی ایں۔ تیری حیثیت کی اے۔
نہیں پڑھنا چاہی دا نہیں پڑھنا چاہی دا ـــــ نہیں پڑھنا تے توں نہ پڑھ۔ ٹھیک اے
کوئی ایمان دی رتی ہووے تے پڑھیں۔ تے سنیاں دی جان ای ذکر رسول اے۔ اسیں تے اٹھدے بیٹھدے
وی سرکار دا ناں لیندے آں ـــ بابے بلھے شاہ نے کیا کمال کر دتا۔ فرمایا۔

نالے چرخہ کتاں نالے یاد کراں ہتھ کار ولے دل یار ولے۔
میرا چرخہ گوں گوں کردا اے دل میرا توں توں کردا اے۔
نالے پونیاں کتاں نالے ہوکے بھراں ہتھ کار ولے دل یار ولے۔

اسیں سرکار دے ذکر توں بغیر کیویں رہ سکنے آں۔ ایہہ ذکر رسول ساڈے ایمان دی جان اے
ایتھے ای نبی دے درود دی مخالفت کرنی اے تاں نماز وچ کیہڑی بنا لئے۔ نماز وچ مفتی ہووے نماز وچ قاضی
ہووے کوئی ہووے۔ التحیات للہ والصلوات والطیبات۔ السلام علیک ـــــ ساڈا مفتی قاضی
تسی [illegible] کرو۔ کہ نماز بدلنی چاہی دی اے۔ السلام علیک ایہا النبی ـــ ایہو ای علیک کنا

Date

الصلوٰۃ والسلام علیک یا رسول اللہ ۔ تے اوہدے وچ کی اے السلام علیک العالمین ۔ سارے رل کے ٹھیک
بولو کے ۔ میں آکھیا السلام علیک مولوی جی نہ پڑھے اگے نہ پڑھے تے نماز نہیں ہوندی ۔ میں آکھیا
مولوی صاحب پڑھ لیئے تے نقصان کیہڑا اے ۔ جے نماز وچ پڑھ لئے السلام علیک العالمین تے نماز دا کجھ نہیں
وگڑدا ۔ تے الصلوٰۃ والصلوٰۃ علیک یا رسول اللہ پڑھ لئے تے اذان دا کجھ نہیں وگڑدا ۔

اوہ جیویں سکھاں دے پنڈ ہوندے سن نا ۔ اوہناں آکھیا بانگ نہ دیو مسلیو ۔ اوئے مسلیو
بانگ نہ دیو ۔ اوہناں آکھیا سردار جی کیوں ۔ اکھے اسیں بانگے جانے آں ۔ اوہ بانگ دین دا نہیں ۔ اوہناں
آکھیا سردار جی ساتی چھیتی وچ جاندے رہندے او ۔ تے جے اسیں بانگ دے لئی تے ۔ اوئے اسیں بانگے جانے
آں ۔ اصل گل اے ایہہ صلوٰۃ جاندے نیں ۔ اسیں واسطے ایہہ آواز تکلیف دیندی اے ۔
یا نبی سلام علیک ۔ یا رسول سلام علیک ۔ اور دوجے پاسے الصلوٰۃ والسلام
ایتھے تے آ دا لفظ اوہناں دا رہندے نیں ۔ کیونکہ ایہہ مسلماناں دا ملک اے ۔ ایہناں نوں حاصل کرنے والے علماء
اہل سنت ۔ علماء و مشائخ نیں ۔ 99 ٹی نائن ٹی پرسنٹ جہڑے آبادی اہل سنت والجماعت دی
اے ۔ دیوبندی وہابی تے بالکل تھوڑے نیں ۔ اینہاں دے واسطے صلوٰۃ بند نہیں ہو سکدی ۔ ہر مسجد وچ
اعلان ہووے گا ۔ الصلوٰۃ والسلام ۔ ایتھے تے الصلوٰۃ والسلام دی آوازاں اوہدا رہن گے
شریف آکھے اسیں نہیں ڈکدے ۔ نالے فرشتیاں نوں وی کوئی جہڑے انسان بند کر سکدے نیں ۔ یا اللہ
سب نوں واری دے ۔ کیہڑی واری منگدے اے حالانکہ یا اللہ اسیں گل دی منگدے آں ۔ اک بار مدینہ پاک گل
دے بارے دے دروازے تے مواجہ شریف دے اگے ہتھ بنھ کے الصلوٰۃ الصلوٰۃ ۔ 72 ہزار دا گروہ
72 ۔ 72 ہزار دے ٹولے کھلوتے ہوئے نیں ۔ حضور دی بارگاہ وچ دست بستہ کھڑے نیں ۔ انتظار وچ
سب دی کد ساڈی واری آوندی اے ۔ اسیں سرکار دی بارگاہ وچ کھلو کے پڑھیے ۔

اساں وی تکیے سکھناں دے گلیاں محلے ۔ ول کھوش بیٹھے نیں رہیاں نوں کیلے ۔
فرشتے وی جھک جھکا ہنے دکھن تھلے ۔ خدا دی سلام دے تحفے پیا گھلے ۔
ایہہ نہیں ہوں آواز نال ۔ جگر دی آن پیا ایہداے در مصطفیٰ تک

مدینے شریف دی توں کی شان ویکھدا ایں ۔ پیا دا شہر ایہہ اساں بس بلے بلے
خدا سلام گھلے فرشتے آ کے پڑھن ۔ بڑا بدنصیب ایں تے ہور کی دیں ۔ ہر سلام دی
مخالفت کرناں ایں ۔ جے سلام دی مخالفت کرنی اے تے اپنا نوں خیالی ۔ اسیں تا آپنے
آں یا اللہ ۔ میں سوچاں دیں مصلے مصلے تے گئے ۔ کلمے آکھے گل گل کتنے کہنے ۔
کوئی ماں کا لال ایسا پیدا نہیں ہوا ۔ جو ذکر رسول کو روک سکے ۔ یہ سلسلہ یونہی رہے یا نہ رہے ۔ ذکر رسول رہے گا

Date

دم بدم پڑھو درود ۔ حضرت علی ہیں یہاں موجود ۔

اوہ تے دیہاڑی ڈیرے رہے ہیں حضور موجود ہیں ۔ شاہ ہوری موجود ہیں ساڈے نال آئے ہیں ۔ اسیں وی لوکاں نوں دسنے آں ۔ لوکو ۔ ایویں ٹکراں نہ مارو پئے ۔ محبوب ساڈے آئے ہیں ۔ آکھے چل محبوب تینوں ڈے آئے ہیں ۔ آکھے اک گل تے دس میں آکھیا کی ۔ آکھے توں آکھناں ایں کہ ایتھے موجود ہیں ۔ اک مولوی اوتھے بیٹھا اے ۔ اوہ آکھدا اے ایتھے موجود ہیں ۔ میں آکھیا پورے ملک دی ہر گلی وچ ہر کسے آکھنا اسا حضرت علی ہیں یہاں موجود ۔ آکھے پھر آخر الزمان نبی کنے ہیں ۔ میں آکھیا اک ۔ آکھے اینہاں گلاں تے اک کلو پر گیا اے ۔ میں آکھیا کاش توں اللہ دا قرآن پڑھدوں ۔ نبی دی حدیث پڑھدوں ۔ تے توں اعتراض نہ دویں ۔ آکھے میں تے شیخ الحدیث تے شیخ القرآن آں ۔ میں آکھیا پھر تیرے کول ایمان نہیں ۔ اوہدی وجہ کہ بناں عشق نبی جو پڑھیا ایں بکار دی ۔ میں آکھیا پہلے اللہ دا قرآن سن لو ۔ رب دے قرآن وچوں کہ نبی ہر جاہ تے موجود ہو سکدا اے ۔ میرے خالق کائنات نے فرمایا ۔ دے نبیا ایہا النبی ـــ سراجا منیرا ۔ محبوبا توں چمکدا ہویا آفتاب ایں ۔ اے عارض تے کالی زلف والے محبوب نوں خالق کائنات نے کی فرمایا ۔ فرمایا اے والضحیٰ دے چہرے والے ۔ توں چمکدا ہویا آفتاب ایں ۔ آفتاب وی تے میرا محبوب ۔ آفتاب تے اوہدے حکم دی تعمیل کردا اے ۔ اوہدے اشارے تے واپس آندا اے ۔ حاکم دی محکوم نال تشبیہ ہو نہیں سکدی میری سمجھ غلط اے ۔ اللہ دا فرمان صحیح اے ۔ فرمایا ۔ اوہناں دالیوں سنو نہ مسلمانوں ۔ فرمایا سراجا منیرا ۔ توں چمکدا ہویا آفتاب ایں ۔ آفتاب کنے ہیں ۔ اک ۔ فیصل آباد والے جیہڑے ہوسٹل شباب تے آوے ۔ ساریاں دا اتفاق اے ۔ کہ سورج اک اے ۔ دنیا جہاں کولوں پچھیاں آکھن گے سورج اک اے ۔ سنیاں کولوں پچھیا سورج اک اے ۔ ہر مذہب دی ہندو سکھ مسلم غیر مسلم ۔ کمیونسٹ کل دا فیصلہ اے سورج اک اے ۔ میں آکھیا گل مکو دیا ہو ۔ اوہناں آکھیا شاہ جی سورج اکو اے ۔ میں آکھیا دیو ہن ہوش نال گل کرو ۔ اوہناں آکھیا شاہ جی اسیں تے آپ نے آں ۔ شاہ جی اک مولوی اکرم اکی نوں دکھانے پئے ۔ میں کیا ہوں مولوی صاحب ۔ سورج کنے ہیں ۔ اوہنے آکھیا شاہ جی چن کوڑی وکھرا جاپڑاں تے چانناں تے سورج اکو ای اے ۔ خیر بہر حال ساریاں نے آکھیا سورج اک ۔ جد ملک سورج پورے شباب تے ہوندا اے ۔ جیہڑی جیہڑی کہندے ہیں سورج سر تے آگیا اے ۔ منڈی بہاؤالدین والا کہندا اے ۔ اوہ کہندا اے سورج سر تے وے ۔ پشاور والا کہندا اے میرے سر تے ۔ گوجرانوالے والا کہندا اے میرے سر تے ۔ لاہور والا کہندا اے میرے سر تے ۔ اوہ وسدا ملتان والا کہندا اے ۔ میرے سر تے کراچی والا کہندا اے میرے سر پر ۔ پشاور توں کراچی کینے پینڈے 8 کروڑ عوام جیہڑی اے اوہ کل کہندی اے پئی ۔ ہر بندہ کہندا اے سورج میرے سر پر اے ۔ حاضر بھی ہوندا اے ناظر بھی ہوندا اے

Date

موجود وی ہوندا اے اور کہندا آ ہیر سر تے۔ آکھیا اے وشمنی دے چہرے والیا۔ اے ماہ زادیں دے کاجل والیا۔
تو ہیں وڈا منگیا الی اللہ ——— تو ہیں چمکدا ہویا آفتاب ایں۔ اے سوہنیا جیویں سورج اک اے
ہر دے سر تے۔ تے محبوب وی اک اے۔ ہر غلام دے سر تے وی۔ ہر اک کول۔ ہر جگہ موجود اے۔ ہر بندہ
اوہنوں ویکھ سکدا اے۔ سو

حضرت جی ہیں ایتھاں موجود۔ تے آکھے جے ایہہ گل اے۔ ہر جاہ موجود آ ہنا اے ویاہ
میں کیتا آ حضرت۔ آکھے پھر شادی ہوئی آ۔ میں آکھیا آہو۔ کوئی ارادہ تے نہیں بن گیا۔ آکھے
نہیں۔ پچھیا شادی ہوئی آ۔ مسئلے دی گل اے۔ میں آکھیا چلو دسو۔ آکھے شادی ہوئی اے۔ میں
آکھیا ہوئی اے۔ آکھے بچے کنے نیں۔ ماشاءاللہ۔ میں آکھیا اللہ دا فضل اے۔ آکھے کنے کو۔ میں آکھیا۔
پولیاں نال جم ای بنایا اے۔ بچے جڑے ہیں گل کر آکھنا کی آ۔ آکھے نہیں۔ آکھے بچے ہین میں آکھیا آہو
آکھے ہوئی۔ میں آکھیا آہو۔ آکھے ہن موجود توں میاں بیوی وی تے بچے (C)
وی بڑا بے حیا ایں۔ میں آکھیا اچھا۔ سنو ایہہ کہن والیو۔ میں ویکھنا آں ہنی وڈا اے کہ خدا۔
میں کیہا مولوی جی جے سو کر ڈک لگاسی۔ ایتھاں چیلے چمچے ہوں گے۔ جا کے کسی اس نوں بہی گھڈے
کو۔ کہ آج وہ سوالوں کا جواب دے جائے۔ ذرا بات سنو۔ میں او مولوی جیہا ایں تے آگیا ایں۔
کہ ڈک لگے سن ای۔ آکھے نہیں ماں باپ نیں۔ میں آکھیا ماں باپ ہے سن نا۔ آکھے آہو۔ میں آکھیا تے
توں آکھدیں ایں ہو بیا ایں رب دی موجودگی وچ ای۔ اپنی گل کر اپنے ماں باپ دی اپنے خاندان دی
گل کر۔ پھر اگوں دی گل کر۔ میں آکھیا استغفراللہ۔ ایہہ تے الزامات جواب تحقیق جواب ایہہ دے۔
آؤ ذرا اللہ دا قرآن گواہ اے۔ النبی اولی بالمومنین انفسہم ——— نبیاں دیاں بیویاں مومناں
دیاں ماواں نیں۔ تے نبی ہویا سارے مومناں دا باپ۔ میں آکھیا بے حیائی ایہدے وچ کوئی نہیں۔ آؤ ذرا
توجہ نال۔ میں آکھیا جدوں ٹردا اے۔ پتر جوان ہو جاندا اے۔ پیو رشتہ تلاش کردا اے شریف گھرانے
دا رشتہ مل جاندا اے۔ باپ ڈیٹ فکس کر لیندا اے۔ چلو پتر نوں سہرے بنھا کے۔ پتر نوں دولہا بنا کے
پتر نوں لاڑا بنا کے۔ برادری اکٹھی کر کے گھوڑی چاہڑ کے پتر نوں لے جاندا اے۔ اور جا کے بیندا اے
جاہ بانہہ پھڑا دے سوہنی مولوی ہوراں نوں۔ نکاح کر دیو۔ مولوی آ گئے۔ نکاح ہو گئے۔ اور دلہن برات
واپس آئی۔ باپ نوں پتہ اے پتا میرا اج دولہا بنیا اے۔ دلہن نوں لے کے آئیگا۔ میں پتر نوں لاڑا بنا کے
کھڑیا اے۔ تے ووہٹی لے کے آئیگا۔ اج ایہہ شوہر بنیا اے۔ اور واپس گھر آندا اے۔ کمرے دا انتظام
ہوندا اے۔ انتظام ہوندا اے بٹھا دتا جاندا اے۔ توجہ نال مسلمانو ——— ماں وی گھر وچ موجود۔ پتر وی
گھر وچ موجود۔ باپ وی گھر وچ موجود۔ بیٹا وی گھر وچ موجود۔ کیونکہ کہ باپ نوں پتہ ہوندا اے۔ اج میرا

Date

پیشتر ازدواجی زندگی بسر کریگا۔ اور دونوں میاں بیوی ہاں۔ اس واسطے اینہاں ول دھیان ہی نہیں کردا۔ ایدھر
توجہ ای نہیں کردا۔ جدوں بندہ حقوق العباد وچ مصروف ہوندا اے۔ باپ اودھر دھیان نہیں کردا۔ باپ
توجہ نہیں کردا۔ حالانکہ گھر وچ موجود ہوندا اے۔ ایسے طرح نبی سارے پاں مومناں دا باپ۔ موجود ہوندا
اے۔ پر غلام ول توجہ نہیں دیندا۔ —— حالانکہ موجود نیں پر توجہ نہیں کردے۔ نبی موجود اے
توجہ نہیں کردا۔ تے جے ایہہ گل اے۔ تے پھر بے حیائی دا سرٹیفکیٹ تے بڑی گل اے۔ العیاذ باللہ تعالیٰ
پر خدا دی قسم دکھ ہوندا اے۔ پڑھے کلمہ کرے تنقید۔ نبی پاک تے اعتراض کرے ایڈے غلط ——
اوے شبیر حسین دا کی وگڑدا ایں۔ نہ توہین رسول کیہہ۔ پر خدا دی قسم جتھے پیار ہووے اوتھے تنقید ہوندی
ای نہیں۔ —— محبوباں اتے نکتہ چینی چرا کرن توں باز نہیں اوندا۔ اصل منافق جانیے اس نوں۔
تے اوہ محبوب نال پیار جتوندا۔ ایہہ دسیا اے کہ عشق دے مفتی تے مرشد ایہہ زمانہ دا۔ اعظم جتھے دل لگ جاندا
اوتھے عیب نظر نہیں آوندا —— کہ اس شخص نوں نبی پاک نال پیار ہوندا تے ایہو جیہی بات نہ کردا۔
تے نالے تے اوہدے وچ تے عیب ہے ای نہیں۔ پر اسلام دی ایمان دی کوئی قیمت ہووے تے پتہ لگے نا
پڑھے کلمہ تے نبوت دا منکر ہووے تے سمجھو شیطان اے۔ خدا دی توحید تے ایمان رکھے۔ خدا نوں اک من
کے نبی دی توہین کرے۔ نبوت دی توہین کرے۔ شیطان اے۔ خدا نوں اک من کے نبی پاک دے نام نوں چھپے
تے مسلمان اے۔ شیطان نے ایہو ای شیطان ہویا اے۔ کوئی شیطان اکھوں تے گھاٹا اس نہیں سی
رہن دتا۔ کلمہ پڑھ کے نبی دی توہین کرے تے شیطان اے۔ کلمہ پڑھ کے نبی دی تعظیم کرے تے ایمان دار اے۔
شیطان تے مسلمان دا صرف اینا فرق ——

ظالماں اس طرح دے اعتراض کرنا ایں۔ آکھے آکھو جیہے تے ہیں وی ناں۔ حرف نبوت ای آناں
معاذ اللہ ثم معاذ اللہ —— توں تے نبی پاک دی مثل۔ ذرا تساں نوں کوئی ایہو جیا ثانی۔ میرے محبوب دا۔
جیہڑا بیٹھا ہووے تے چہرے دا چانن ہووے۔ میلاد کا ذکر۔ ذکر آمنہ کا بیان۔ سجدہ کا عالم
+ (۲) نبی بعد ظہور دے وچ بیٹھے تے چانن ہو جائے۔ اندھیرا چانن وچ جا لکیں تے اندھیرا ہو جاندا۔
دائیاں دا جھنڈ —— ہن اک تینوں دسو جس دن سرکار مدینہ صلی اللہ علیہ وسلم دی
ولادت باسعادت ہوئی اے سی۔ اس دن کیہ مکے دے کافراں نوں دی خوشی ہوئی سی۔ ابوجہل کہاں نوں۔
نہ بالکل نہیں۔ جناں دل کوڑ آئے۔ آکھے نہیں۔ اوہ تے ہونا حضور دی ولادت نوں سبحان اللہ مبارک آ
ایہہ جیہڑا تساں تماشہ بنایا ہویا اے۔ ایہہ دروازے لانے۔ تے ایہہ جھنڈیاں لا دتیاں۔ تے ایہہ جھنڈے لگنے
تے ایہہ کی کم۔ جلوس وچ افراتفری۔ تے ایہہ سبے۔ جھنڈے تے جھنڈیاں۔ تے بڑا کم۔ ایہہ سکھے جائز اے
ہن آکھیا کہ عالم نوں مسئلہ پچھو۔ تے ہن آکھیا ہتھ وچ کی اے۔ اکھے ایہہ کارڈ اے۔ ہن آکھیا کیہڑا

Date

اوہ جی میں آکھیا فرض سر توں لہہ جائے۔ میں آکھیا کیہ اے۔ اکھے کاکی دا نکاح اے۔ میں آکھیا چلو۔ آکھے سب
آ دیاں جے ناں ذرا برکت ہو جائے گی۔ چلو جی آ جاواں گے۔ گئے جھنڈیاں وی جھنڈے وی۔ کھلے وی پتے
لائٹ دی قمقمے۔ اتے وی سبھے کہے کنٹرول موڑ دتے نچن۔ کنجری بڑھی جھرجھری لگدی۔ کہندا فوارے پئے نکلن
کنجرے جہاز دتے اڈن۔ کئی کجھ۔ میں آکھیا لوکو جی ایہہ کی۔ اوہ جی کڑیاں نے افضال ایہہ ناں۔ تے مجھ
میں آکھیا کیہ۔ وڈے ویلے نکاح اے ناں کاکی دا۔ میں آکھیا ایہہ جہڑے دربار اے اپنے ناں۔ کیویں ایہہ ہو
سبھے بادشاہ۔ شئی تے ہوئے درویش اسیں ہوئے دنیا دار۔ تے میں آکھیا تے پھیر ہو آکی ایہہ گل
مطلب دی اے۔ اس آکھیا کرم جو ہوئے۔ تے کاکی جانا اوہناں ناں اوتھے۔ آخر اودھر نا گئے تے اوہ طعنہ
ماریں گے۔ وکھیں ناں پتر وہو دے گھر گئے ساں۔ تے اوہنے ساڈی کوئی عزت نا کیتی۔ اج اسیں عزت
نہ کریئے تے ساڈی دھی سکھی نہیں رہندی۔ جے عزت نہ کریئے۔ اوہناں دی عزت واسطے لائے نیں۔
جے کر کیتے نا تے ساڈی دھی سکھی نہیں رہندی۔ اپنے سکھ واسطے انج کردے آں۔ میں
آکھیا پھیر لوہا جدوں پتر گھر لاڑا اونا ہوندا۔ توں اپنے سکھ نوں لبھنا ایں۔ جدوں مدینے دا لاڑا
اونا ہوندا اسیں آخرت دے سکھ نوں لبھنے آں ___

سے لوکاں دا دنیا سکھ مقصود اے ناں۔ ایہہ قیامت آلے دن ایہو وی آ ہیندے آں بیٹی سوکھی رہے۔ تیکوں
اپنے بال اولاد دا خیال اے۔ تے سب نوں اپنا خیال اے۔ تے اللہ دے فضل و کرم نال۔ کیونکہ اوہناں آپ بتا ا
کہ میرا تے حالیاں کوئی نہیں حساب اکھے نہیں اسیں جنت جانا ایں۔ میں آکھیا۔ توں پتر جنت نہ تھوں جس پاسے
پیا ایں ناں۔ اس پاسے جنت رب انہاں سوکھی جنت نہیں دیندا۔ ہاں ہاں نہیں رب نہیں انہاں سوکھی جنت
دیندا۔ میں آکھیا کیہ نبی دی گستاخی تے جا کیں جنت۔ ایہہ نہیں ہو سکدا۔ میں آکھیا جنت وچ جاناں
ایں نبی پاک دا ناں لین والے۔ اوتھے دی درود شریف پڑھدے اساں پہنچ جانا ایں اللہ دے فضل و کرم نال۔
کسے پچھنا ای نہیں۔ انج ای جلوس ای ہونا ایں اوتھے دی۔ شئی سمجھ میدان حشر وچ پہلے اک ایویں گل
لبھی پئی ہوندی اے۔ مثال دے طور تے۔ دنیا ساری بیٹھی اے۔ وچ اپنے وچ بیگانے۔ سارے جسم ویلے میں
تے جانا۔ ایتھے تے ٹھیکا اے۔ دنیا آکھدی اے۔ انتظار کردی اے۔ او شاہ صاحب۔ خطبہ پاکستان۔
تے اوہناں آکھناں اے کہ قیامت نوں میں اونہاں نگارے لگے۔ جانا ایں تے آپاں ان شاء اللہ ٹھیکے ناں اے
مرناں وی ٹھیکے ناں اے خدا دی قسم۔ تے جیونا وی ٹھوڑ نال اسے۔ نبی پاک دا کرم رہے ساہی۔
تے قیامت آلے دن اپنا ٹھوڑ ہی ہونا ایں۔ پچھناں کسے نہیں۔ ایہدی وجہ۔ اسیں۔ دنیا تے میں اک
واری حافظ آباد ملتان گیا۔ گل سن اوے حافظ آبادیا۔ جدوں میں مرجاں شہر بند ہو جائے۔ اکھے جی ایہہ ا
کی مطلب۔ بس ٹھیکے واسطے جانا ایں ہور کی اے۔ شہر بند کر دیاں گے۔ اکھے ٹھیک۔ تے میں درود شریف

Date

پڑھ رہے۔ جاندے سادی ٹھیکے نال آرہاں۔ میں آکھیا جیکے درود شریف ہوندے ہیں۔ پھر جناب عالی کس ویلے ملوگا
سٹ چھڈنا صلی اللہ علیہ وسلم۔ کہندے السلام علیکم یا رسول اللہ۔ کہندے جناب آکھنا حق لا الہ الا اللہ کہندے جناب
مصطفیٰ آجاں رحمت پا کدیوں سلم۔ جاناں ٹھیکے نال ای آ ناں۔ اپنا جناب ترغیب ترغیب بن جانگا۔ میں آکھیا ستی
بند کرسا۔ آکھے جی الو ہی اک کراں سکے۔ میں آکھیا ستو کوئی کرو تے رہاں کردئے۔ میتوں آکھن لگے جی مقصد۔
میں آکھیا اللہ دا ٹھیکے نال جانا ایں۔ آکھے دو جی طرح۔ میں آکھیا جو جا تے گیا نہ ہوں نہ ہاں۔ نہ جیب نہ لینا نہ دینا۔
اوہناں دا کدی مرنا ہویا۔ مرنا تے سب نوں اے۔ قبر وچ جانا ایں اللہ دے فضل و کرم نال ثناں وی۔ اساں وکھو
جانا ایں بنی پیدل آجانا ایں۔ ___ جان اوہناں آکھناں ایں ھو الرحیل۔ میں اج ویکھناں ایں بنی پہلے اگے
ہونے ہیں۔ تاسے نوں کتنا اگڑا اے۔ کی خیال اے۔ سانوں تے مُڑ ای کوئی نہیں۔ تے جس ویلے تہاڈا مشا آلے دا۔
اوہناں آکھنا ایں لے بنی اج پتہ لگ جاندا اے۔ دنیا تے بڑا ٹھیکا سی۔ قبر تے ایہناں نوں کوئی پتہ نہیں۔ چونکہ اوہناں
دی ڈکری ہوئی ایں جہنم آلے پاسے۔ لوجی میدان محشر آگیا۔ ساری دنیا کھلوتی اے۔ اوہناں آکھناں ایں
اے آگیا ری شہنشاہ۔ اپنیاں آکھنا ایں اوہ آگیا ای۔ دو جیاں آکھنا ایں اوہتے بڑا سی۔ ایہہ ویکھے عملاں
میں گنہگار تاں تُہاڈے سرہانے وچوں پاساں۔ جان میں فرشتیاں نوں ویکھنا ایں۔ فرشتیاں اوہنا ایں پہر ساکل۔
میں آکھنا ایں ___ صلی اللہ علیہ شفیعنا محمد ___ فرشتیاں کھلو جانا ایں۔ ایہہ تے
درود پڑھدا آسا پیا۔ اک نے آکھنا ایں کھڑ پے۔ دوجے نے آکھنا ایں نا۔ درود دے بندے نوں نہ پھڑیں۔
اوس آکھنا ایں حضور جیلانی النظر پاکستان اک دارالعلوم ہوا رہے سن۔ اک ولی ہزارہ دا عالم ہوا رہے سن۔
مفتی احمد یار صاحب۔ چنے وڈے عالم ہو سئے ہیں۔ اوہناں اک مسئلہ بیان کیتا سی۔ ___
واقعہ گجلی واقعہ درود شریف سنا ___ نبی کو علم ہے ___ ایہہ تے پڑھدا رہے پیا۔ اوس آکھیا
پھر جہنم نہیں بھرنا۔ اوس آکھنا پھر کوئی بے دعوت اللہ لئے پھر میں جوگا پاسے ہوناں گا۔ آکھاں گا کوکو
نا۔ میتوں دسو۔ جیویں کھیلے رہاں ڈنگراں نوں نشانی لائی ہوندی اے۔ میں رب اللہ دے دیتاں نوں ساریاں
نوں نشانیاں لا چھڈیاں ہیں۔ لوہ دی کاں ہے۔ اوہ دی کاں ہے۔ اوئے جی ___ پھر السلام میرے شہنشاہ
آجانا ایں سر سجدے وچ کجھ نہ آکھو ایہہ میرا اے۔ فاضل بریلوی رحمۃ کمال کر دتا۔
___ رضا پل سے اب وجد کرتے گزریئے ___ کہ ہے رب سلم صدائے محمد۔
زمانے ہیں اے رضا۔ میں پل توں لنگھاں، قدم ڈولن، تھکن لنگداجیے۔ پل صراط توں کیوں؟ بنی پاک نے
ہتھ اٹھائے ہیں۔ کہ یا اللہ میرا امت نوں سلامتی نال گزار سکے۔ تے سب ڈگے تے آگا آئے ہیں۔ گنہگاراں نوں
بخشاں آلے۔ سب ڈگے تے شفارشی آئے ہیں۔ تے سب نوں جی ستی اے۔ کیونکہ قرآن دسدا اے۔ ایہناں دا
سفارشی ہونا کوئی نہیں۔ ایہہ واسطے ایہناں نوں فوکس نہیں۔ نالے جنہاں کول کوئی آئے۔ جنہاں دے کول آئے

Date ۴۳۱ بوریوالہ E.B

میلاد شریف

اوہناں دے لگ کونہ کونشانیاں پائیاں جاندیاں ہین۔ جنہاں کول حال جے شریع اوہناں کول کجھ وی اے۔ دجہاں ول نہیں بچھدا۔ تے جھنڈیاں جھنڈے اوہناں ول ہین۔ جنہاں دا بنی آیا اے۔ جنہاں دا بنی نال واسطہ نہیں۔ اوہناں دا کی گل اے۔ اکھے جلوس جلوس جی اسیں شرک کیتے آں۔ جدوں آپ جلوس کڈھدا سو۔ اودوں جائز سی جلوس۔ (حضرت بلال کا واقعہ) (واقعہ کربلا)

الم ذلک الکتاب لا ریب فیہ ھدی للمتقین ـ واذ اخذ اللہ میثاق النبین

اللہ تعالیٰ دا کلام سچا اے۔ ایہہ اوہ کلام اے ذلک الکتاب لا ریب فیہ۔ جیہدے وچ رائی دے دانے جنا فرق نہیں۔ اوہدا ہر فرمان سچ اے۔ اوہدا انکار کفر اے۔ عمل وچ سستی جرم اے۔ اللہ کسے کفر دا شرک دا برائی دا حکم نہیں دیندا۔ اللہ جیہڑا حکم دیندا اے انسان دی بھلائی دا حکم دیندا اے۔ جیہدے حکماں تے عمل کریاں۔ بندے دا دین دنیا آخرت قبر حشر سنور جاندی اے۔ ایس واسطے اللہ وحدہ لا شریک نے الحمد تو لیکے والناس تک تمام کائنات دے متعلق بیان کردتا اے۔ انساناں واسطے بیان کردتا اے۔ ہر قدم تے انسان دی اللہ نے راہنمائی فرمائی اے۔ کیونکہ بندہ کوئی وی فارغ نہیں ہوندا۔ کجھ نہ کجھ اوہ کردا اے۔ اوہ محبت کردا اے۔ ایہہ انسان دی فطرت اے۔ اوہ دشمنی کردا اے۔ ایہہ وی انسان دی فطرت اے۔ مخالفت کردا اے۔ انسان دی فطرت اے۔ مطابقت کرنا۔ انسان دی فطرت اے۔ تنقید کرنا انسان دی فطرت اے۔ تائید کرنا۔ انسان دی فطرت اے۔ کم کرنا کم کرنا۔ برا کرنا انسان دی فطرت اے۔ اچھا کرنا انسان دی فطرت اے۔ علیٰ ھذا القیاس گفتگو ہووے قول ہووے یا فعل ہووے۔ ایہہ فطرت اے۔

سوال ایہہ پیدا ہوندا اے اللہ نے ہر برائی تو منع کیتا اے۔ نیکی دا حکم کیتا اے۔ کہ جدوں گفتگو کرے۔ اوہ کر جیہدے وچ تیرا وقار ہووے۔ تیری عزت ہووے۔ تیرا دین سنورے۔ تیری دنیا سنورے۔ اگر توں کم کریں تے اوہ کر جیہدے وچ تیرا دین سنورے۔ تیری دنیا سنورے۔ تیری آخرت سنورے۔ تیری قبر حشر سنورے۔ یعنی جیہڑا دوسرا پہلو تیرے مخالف جاندا اے۔ تینوں نقصان دیوے۔ اوہدے کولوں اللہ نے منع کیتا اے۔ جیہڑیاں اچھائیاں نیں اوہناں دا اللہ نے حکم کیتا اے۔ جس طرح ماں پیو اولاد نوں سمجھاندا اے۔ تیری سوسائٹی نہ ہووے۔ جیہڑے کم نہ کریں۔ بھیڑی گل نہ کریں۔ سانوں جلیا محلہ نہ دیواویں۔ ماں پیو قدم قدم تے اوہنوں روکدا اے۔ کیونکہ اوہدا مستقبل خراب نہ ہو جاوے۔ اللہ ماں پیو دی محبت۔ حضور علیہ السلام نے فرمایا۔ اک عورت جنگ وچ قیدی ہو کے آئی۔ جیہدا بچہ اوہدے نالوں بچھڑ گیا سی۔ جس ویلے آ کے قیدیاں نوں بٹھایا۔ سامنے اوہنوں اوہدا بچہ بچھڑیا ہویا دِس پیا۔ دوڑ کے بچے نوں اٹھا کے

Date

گود وچ پالیا۔ فرمایا ہاں تیرے نوں۔ عرض کیتی یارسول اللہ ساڈے ماں باپ قربان جان۔ ایس مائی نوں
ویکھیا اے۔ اگر اہنوں آکھیا جاوے کہ اپنے بچے نوں اگ وچ سُٹ دے تے سُٹ دے گی۔ عرض کیتی یارسول اللہ
ساڈے ماں باپ قربان جان نہیں۔ فرمایا ساری کائنات وچ جتنی محبت اے۔ جیویں ایس ماں
نوں۔ اوداں ای طرح ہر ماں نوں اپنی محبت اے۔ کائنات وچ آدم علیہ السلام توں لے کے قیامت
تک جنھاں وی کسے ذی روح نے کسے ذی روح نال پیار کرنا ایں۔ ماں پتر نال باپ بیٹے
نال۔ جتنے وی پیار ہیں۔ ایہہ اک حصہ اے۔ 99 حصے رب نوں اپنے بندے نال پیار اے۔
فرمایا جیویں اہنوں گوارا نہیں ناں۔ کہ ایہہ اپنے پتر نوں اگ وچ سُٹے۔ رب وی اپنے بندیاں
دے متعلق ایہہ گوارا نہیں کردا۔ کہ میرا بندہ اگ وچ جائے۔ بندہ اپنے طور تے
لنگوڑ کر کے بچیا جائے۔ جیویں بال ضد کر لیندے نیں میں پہلے جانا ای اے۔ تے ماں وی مجبور
ہو کے آکھدیاں نیں۔ چلو جاؤ دیکھ لو آپے اوتھے کھیہ کھا کے آ جائیں گا۔ اللہ اپنے بندیاں نوں
جہنم وچ نہیں سُٹنا۔ جے کوئی بندہ ای لنگوڑ کر لوے۔ تے جہنم جان واسطے۔ تے رب آکھدا اے
جان دے سو ٹیشن لوے۔ اوہ اپنیاں کرتوتاں نال جانا ایں۔ اللہ نے کسے بندے نوں جہنم
وچ نہیں سُٹنا۔ اسیں اپنیاں کرتوتاں نال جانا ایں۔ اوہدا فضل ای بندیاں تے ہونا ایں۔
رب اپنیاں بندیاں تے مہربان اے۔ رحیم اے۔ کریم اے۔ اوہ آکھدا اے ہزاراں جرم کر لے۔
اک واری سجدہ گر ہو کے تے میرے اگے واسطہ مدینے دے تاجدار دا پا کے۔ رو کے آکھ یا اللہ
غلطی ہو گئی اے۔ تے مینوں معاف کر دیو۔ رب بخشنا چاہندا اے۔ بندہ اگوں نہ ای آکڑیا
ہووے۔ شیطان آکڑوں نہ ای لہیا تے ویکھو کی گل اے۔ ورنہ اک واری۔ ساری عمر کوہ وچ رہنا
آکھدا اے کڈھ دلوں آ اجے وی توبہ کر لے۔ میں وی بخش دیاں گا ـــ فرمایا میرے حبیب دا واسطہ
پا کے۔ جس طرح جناب آدم علیہ السلام نے ساڈے پیو تین سو سال تک روئے۔ بعض ضعیف
روایات وچ ایہدا اے کہ آپ دے آنسوواں نال گھاہ اگ پئے تے سر نالوں آتان نکل گیا سی۔
روندے رہے۔ اور آکھدے رہے۔ ربنا ظلمنا انفسنا ـــ ظلم اوہدا خسارہ نوں اپنے
ول منسوب کیتا۔ تے ساڈے پیو تین سو سال روئے۔

ایتھے اک چھوٹا جیا نقطہ اے۔ اگرچہ موضوع میرا ایہہ نہیں۔ اوویں ذہن وچ آ گئی اے
تے گل کرنا ں آ پیا۔ ربنا ظلمنا انفسنا ـــ ظلم تے خسارے نوں اپنے ول منسوب کیتا اے
تے کیہا میں ظالم آں۔ میں کھاون آلا واں۔ کون آکھدا اے پیا۔ حضرت آدم علیہ السلام۔ قرآن
گواہ اے۔ ہن جے اسیں جناب آدم نوں ظالم یا کھاون والا آکھیے تے مسلمان رہ جاں گے

Date ______

آدم علیہ السلام نے خود آکھیا اے۔ آدم علیہ السلام نے آکھیا اے ربنا ظلمنا انفسنا ــــ اپنے آپ نوں
ظالم تے گھاٹے والا آکھیا اے۔ جے اسیں آکھیے تے مسلمان نہیں۔ کیونکہ جیہڑے جملے نبی عاجزی انکساری
دی وجہ توں۔ اپنے ول منسوب کرے۔ اسیں ویسے تے مسلمان نہیں رہ سکدے۔ تے حضرت آدم نے
وی اپنے آپ ول ظلم اور خسارے نوں منسوب کیتا اے۔ عاجزی انکساری دی وجہ توں تے جے اسیں
آکھیے تے مسلمان نہیں۔ ایویں ای حضرت امام الانبیاء نے اپنے ول منسوب کرکے عاجزی انکساری
دی وجہ توں آکھیا۔ انا بشر مثلکم۔ جے اسیں کہہ دیئے ساڈے آنگوں دا ای اے تے بندہ مسلمان
نہیں رہ سکدا۔

کیونکہ حضرت آدم علیہ السلام نے تے ایہو ای آکھیا سی نا کہ میں ظالم آں۔ تے کیا ظالم آکھیے تے
مسلمان رہ جاں گے۔ ہے کوئی قرآن اے۔ تے جے آدم نے اپنے آپ نوں ظالم آکھیا ہے تے اسیں
آکھیے تے مسلمان نہیں رہ سکدے۔ تے جے نبی آکھیا میں تہاڈے آنگوں دا آں۔ اسیں آکھوں آکھ
دیئے واقعی تہاڈے ساڈے آنگوں دا اے۔ تے اسیں مسلمان نہیں رہ سکدے۔ سادہ عقیدہ ایہہ
ہونا چاہیدا اے کہ محبوب ورگا کوئی مثل نہیں۔ تیری نورانیت بے مثل تیری بشریت بے مثل۔ تیرا کردار بے مثل
تیری صورت بے مثل۔ تیرا لباس بے مثل۔ گفتار۔ دستار۔ رفتار کردار ہر شے تیرے ورگا۔ لال پیدا ای کوئی
نہیں کیتا۔ اعلیٰ حضرت دی زبان وچ ترجمہ کر لیندے آں۔ کیا عشق سی اوس امام اہلسنت دے سینے وچ
لکھ کروڑاں نہیں کہ تعداد رحمتاں نازل فرمائے۔ آپ نے ٹرانسلیشن کر دی اے ترجمہ کر دتا اے کہ
عقیدہ کی ہونا چاہیدا اے۔ اپنے ورگا نہیں۔ عقیدہ ہووے۔

قرآنی آیات دے سامنے۔ ـــــ بالکل ٹھیک اے۔ ـــــ سب ـــ

نبی نوں اپنے ورگا نہ جانے۔ ایتھے اک مثال دے جاناں آں ــــ فروٹ والی دکان تے جاؤ تے تھلے
کوئی انگور۔ یا کوئی امرود۔ پیراں دے تھلے چڑھیا ہووے۔ جیہدے اتے مکھیاں بیٹھیاں ہون۔ کیڑی وی لگیا ہووے
گا۔ جتنے فروٹ ویچدے نیں کوئی دانہ تھلے ڈگ پئے تے اوہ کسٹمر جیہڑے ہوندے نیں۔ گاہک ہوندے نیں
اوہدے پیراں دے تھلے مدھیا ہوندا اے۔ اوہدے اتے جتی آئی ہوندی اے۔ تے اتے مکھیاں بھوندیاں اوہ
بیٹھیاں نیں اوہدے اتے۔ تے اوتو بہ منہ سا بٹھا۔ جنہاں نوں جیہڑے پھل ملن گے جس ویلے تے
فروٹ دی آ ہندا اے۔ والتوبہ منہ سا بٹھا۔ جدوں انگور تے فروٹ ملن گے۔ آکھن گے۔ ایہہ تے اوہ ای اسیں
جیہڑے اسیں دنیا تے کھاندے رہے ساں۔ شکل صورت دیکھ کے۔ کیونکہ شکل انگور دی اوس انگور دی
تے اوس انگور دی آکھو جہی ہووے گی۔ امرود آکھو جا ہووے گا۔ سیب آکھو جا ہووے گا۔ آم آکھو جیا
ہووے گا۔ تے جنتی ویکھن گے۔ تے آکھن گے۔ والتوبہ منہ سا بٹھا۔ ایہہ تے اوہو جئے نیں۔ تے کیا ویکھن آئے

Date

دی شکل دھو کر کھا جائے۔ تے اوہ انگور جیہڑا اے جیہڑا جتیاں تھلے ودھیا اے۔ جنہاں اتے ٹہنگوریاں پئیاں نیں۔ اوہ انگور ایہ تسلیم کرسی کہ میں جنتی انگور دے برابر ہاں۔ اوہ جیہڑا لوکاں دی جتیاں تھلے۔ جیہڑا آہندا اے چوہڑا ہوواں چمار ہوواں۔ نیک ہووے بد ہووے۔ فاسق ہووے۔ فاجر ہووے۔ مومن ہووے کافر ہووے۔ اینہاں دی جتی تھلے جیہڑا ودھیا ہووے۔ جنہاں اتے ٹہنگوریاں تے مکھیاں بہندیاں وی پئیاں۔ اوہ انگور دا دانہ جیہڑا ڈگا اے۔ اوہ چل جاندا اے کہ میں جنتی انگور دے برابر ہاں۔ تے وکھیڈیاں نال آکھدا ایں ذرا چیاڑ نوں شومار۔ اپنی اوقات تے ویکھو۔ کوئی انگور اپنے آپ نوں سمجھے کہ تے مدینے دے تاجدار نوں اپنے ورگا آکھے۔ تے آکھن دا حق اے چیاڑ نوں شومار۔ اوہ تے ویکھو جیہڑا چہرہ والضحیٰ دا اے۔ اوہناں دے نال مقابلہ کرناں ایں۔ سب رسولاں دے اعلیٰ کار ابنی —

تو عرض کرناں آں پیا۔ جیویں ماں پیو اولاد نوں دکھ دا دے۔ بگڑی سوسائٹی وچ نہ ہوو تیری لائف تباہ ہو جائے گی۔ تو اپنا بیڑا غرق کرلیں گا۔ نسل ڈولپ کرلیں گا۔ بہو توں پس پا ہے۔ رب نوں بہتا پیار اے اپنے بندیاں نال۔ رب وی آہندا اے کم کرنا ای چنگے کر۔ بھیڑی محفل وچ نہ ہوو۔ بھیڑیاں تھاواں تے نہ ہوو۔ اوہ کنجریاں لیاکے نہ نچا۔ کھسرے نچدے نہ ویکھدے بیٹھ تا۔ بھنڈاں دیاں محفلاں نہ بنا۔ جو سجا بنیاں ہیں واذ اخذ اللہ میثاق النبیین — رب دکھ دا اے پیا۔ مر جا کل نفس ذائقۃ الموت — ہر نفس نے موت دا ذائقہ چکھنا اے۔

اس دنیا تے کدی سکندر۔ کدی انور۔ کدی ایوب کدی مغلوب۔ کدی ذوالفقار کدی تختہ دار۔ کدی ضیاء کدی شاہ۔ کدی وزیر کدی اسیر۔ نہ کوئی بادشاہ رہیا ایں۔ نہ مولوی نہ پیر۔ نہ کوئی امیر۔ نہ غریب۔ نہ شاہ نہ گدا۔ سب نے جانا اے۔ فرمایا بسنت جیہی لعنت منانے والو آؤ سنو۔ اگر محفل سجانی ہے تو مدینے کے تاجدار کی سجاؤ۔

فرمایا بسنت جیہی محفلاں بنا کے تے نبی دے گستاخ نبی دی آل دے گستاخ حضور دی ازواج دے گستاخ۔ حضور دے اصحاب دے گستاخ بلکہ جیہڑا بسنت منا ندا ایں اوہ اے سکھ سی۔ اوہ گستاخ ایہہ تے سیدہ فاطمۃ الزہرا دا گستاخ سی۔ امام الانبیاء دا گستاخ سی۔ اوہنوں سزائے موت ہوئی۔ لعنت ہو جو اہتمام انتظام کرتے ہیں بسنت جیسی محفلوں کا۔ آج ٹی وی پہ لیڈروں کا خطاب۔ اوہ وہاں رقص بھی دکھ مسلمانوں کے ملک کا محسوس نہیں ہوتا۔ محسوس ہوتا ہے کوئی فورم انڈسٹری ہے۔ کوئی مہ ٹہک ہے جتھاں ڈھول لوب ایجوکیشن ہے۔ کوئی پچھنے والا نہیں۔ رقص عریانی بے حیائی رب آہندا اے جو محفلاں سجانیاں ہیں۔ تے ایہو جیہیاں نہ سجا۔ ایتھے دنیا تے وڈے وڈے اوہ آئے ہیں۔ جنہاں دی سورج چڑھن توں حکومت شروع ہوئی اے۔ تے ڈبن تک حکومت نہیں مکی۔

Date________

مگر کرم کر گئے ۔ دنیا توں ٹر جانا ایں ۔ تے اس نبی پاک نال پیار کر ۔ جنے قبر تے حشر وچ کم آنا ایں ۔ چوہڑیاں
نوں راضی نہ کر ۔ کلمہ پڑھ ۔ تے مالک چھڈ نہ ۔ پیسے پلیر نوں راضی کر دتا ہووے ۔ تے لوک آہندے نیں چل اے ۔
بد کردار اے ۔ گستاخی نہ سلمان کلمہ پڑھدے نے تے یاری دوجیاں نال رکھدے ۔ بے غیرت اے ۔ اسیں تے
اوہناں نوں منا سکے جیہڑا مدینے دے تاجدار دا غلام اے ۔

فرمایا جے لوکی گل نہ سمجھدا اوہدے اُتے ۔ چند ایتاں نوں ایمان نوں تقویت ہووے ۔ تے بچیاں نوں
سمجھان واسطے دو کم اکسا آکھی دا اے تے اک کری دا اے ۔ میں اس اطاعت کا ترجمہ کر رہا ہوں ۔
اطاعت دو قسم کی ہوتی ہے ۔ ایک قولی ایک فعلی ۔ اک بالاں نوں سمجھائی دا اے کجھ آکھ کے ۔ دوجا
کجھ کری دا اے ۔ اللہ نے فرمایا جے ہُن آکھے لگنا جے تے سنو ۔ اللہ نے عالم ارواح دے وچ اکٹھا کیتا ۔ اللہ نے
اک محفل سجائی ۔ دعوت کناں نوں دتی سی ۔ واذ اخذ اللہ میثاق ___ نبیاں نوں سدیا اے ۔ عالم ارواح
دے اندر تے اک چھوٹی جہی گل کرن لگاں ذرا توجہ فرمانا ___ اللہ نے علم الیقین نبیاں نوں عالم ارواح وچ ہی نبی
آکھیا ۔ ایہہ گلاں بڑی پیاریاں ہوندیاں نیں ۔ ___ چالیاں سالاں توں بعد اللہ نے نبوت دتی
نبی پاک نوں اللہ نے چالیاں سالاں توں بعد نبوت دتی اے ۔ میری آڈیو ویڈیو ریکارڈ ہو رہی اے ۔
ایہوں واسطے گل نہیں کر رہیا ۔ جتھے دی دنیا وچ کدرے چلے ___ جد ایہہ ہوندا اے ۔ جدوں تک زندہ واں
اپنی گل دا ذمہ دار آں ۔ دس کتھے ایہہ پیہڑ دیاں گا ۔ مینوں کوئی مائی دا لال اک قرآن چوں آیت
کڈھ دیوے ۔ کہ رب نے آکھیا ہووے ۔ میں چالیاں سالاں توں بعد نبوت دتی ۔ دس کتھے ایہہ اختیار
دنیاں دیاں عدالت وچ کھلار کے میری گل لے لیا جے ۔ جے مینوں آیت وکھا دیو ۔ میں ایہہ گل توں نسدا
چاہنداں تے نس نہیں سکدا ۔ کیونکہ آڈیو ویڈیو ریکارڈ ہو گئی اے ۔ اختیار دنیا آں عدالت وچ
کھلار کے دس کتھے دیاں گا ۔ اک آیت کوئی مائی دا لال نہیں کڈھ کے وکھا سکے ۔ کہ رب نے آکھیا ہووے
کہ میں سوچیا تینوں چالیاں سالاں توں بعد نبوت دتی اے ۔ فان لم تفعلوا ولن تفعلوا ___ ایہہ چھپیا
ای ہیں ٹھیک نہیں ۔ جیہڑا مینوں اک آیت کڈھ کے وکھا دیوے ۔ نبی نوں چالیاں سالاں توں نبوت
ملی حول ولا قوۃ ___ کوئی مائی دا لال تہانوں آیت کڈھ کے نہیں وکھا سکدا ۔ قبل از وقت
تہانوں دسدا آں پیا ۔ کیوں الحمد توں لے کے والناس جیہڑا قرآن اے اوہدے وچ تے ہے ای کوئی نہیں ۔
چلو جے قرآن دی آیت نہیں ۔ جو سب کا عقیدہ قرآن حدیث اے ۔ جے قرآن حدیث نے قرآن دی
آیت کڈھ کے دکھا ۔ ایہہ عقیدہ کتھوں بنایا جے ۔ کہ اللہ نے چالیاں سالاں توں بعد نبوت دتی ۔ جے
قرآن وچ نہیں ۔ نبی دی اک حدیث وکھا دیو ۔ جیدا ترجمہ ہووے کہ نبی آکھیا ہووے ۔ میں چالیاں سالاں
توں بعد نبی بنیاں آں ۔ تاں وی دس کتھے کڈا ___ تے جے صحیح نہ ملے ضعیف کڈھ دیو تاں دکا

Date

دسو تکو پکا ۔ کہ ایسے صحابی دا قول کڈھ دیو ۔ آئمہ اربعہ دا حکم کڈھ دیو ۔ ایہہ مذہب تاں ای نا قرآن وچ نہ حدیث وچ ۔ نہ صحابہ دا ۔ ایہہ مذہب تے انگریز نے آکھن تے رچیا ہویا اے ۔ کیونکہ اوہناں دا دل سی کہ جدوں ساڈی قوم جدوں پڑھے گی نال قرآن ۔ تے ایہناں نوں پتہ لگ جانا ایں ۔ عیسیٰ وفات نبیاں ۔ پیدا ای نبی ہونے نیں ۔ تے اوہناں مقابلے وچ ۔ قوم نوں عیسیٰ ای بناں واسطے ۔ اوہناں بندے خرید لے ۔ اوہناں نوں آکھیا پیشن گوئی ۔ کہ ساڈے نبی نوں چاہیدا اے لارے توں لیکدے نبی نبوت ملی اے ۔

ساڈے نبی دی نبوت معیار زندگی دی ۔ ۴۰ سال تے عیسیٰ پیدا ای نبی ہون ۔ تے ایہہ فضیلت تے عیسیٰ نوں گئی ۔ حرف جوڑیاں نوں ردّ کرن واسطے ۔ ایہہ عقیدے گھڑے گئے نیں ۔ قرآن حدیث وچ ایہہ عقیدے کوئی نہیں ۔ اک آیت اک حدیث ۔ جی تہاڈے کول ہے حدیث ۔ میں آکھیا ۔ پہلی گل ۔ ثم جاءکم رسول مصدق لما معکم ۔ رب آکھیا اے میرا رسول آئے گا ۔ جدوں رسول آگیا معلوم ہویا عالم ارواح وچ وی میرا نبی رسول ہے سی ۔ قرآن اے ۔ حدیث وی پیش کر جاناں آں ۔ یا رسول اللہ تسی نبی کدوں ہوئے ۔ فرمایا کنت نبیا و آدم ___ میں تے اوہدوں وی نبی ساں جدوں آدم دا جسم دے وچ روح وی داخل نہیں سی ہوئی ۔ میں قرآن وی پیش کیتا اے تے حدیث وی پیش کیتی اے ۔ ایہنے فرمایا ثم جاءکم رسول ___ میرا نبی آئے تہاڈا تصدیق کردا ہویا ۔ گل عالم ارواح دی اے ۔ تے رب آکھدا اے اوتھے دا نبی نوں رسول اللہ آکھیا اے ۔ معلوم ہویا میرا نبی اوتھوں دا رسول سی ۔ تے جے نبی پاک نے فرمایا ۔ کنت ۔ کنت ماضی اے ۔ کنت نبیا و آدم ___ میں تے اوہدوں وی نبی ساں ۔ جدوں آدم دا جسم دے وچ روح وی داخل نہیں ہوئی ___ اگے کہہ لے ۔ کوئی شئے نہیں سی جدوں میرے نبی دی نبوت چمکدی سی پئی ۔

عزیزان گرامی اللہ نے کل نبیاں نوں اکٹھیاں کیتا ۔ تے مجمع کیتا سی ۔ اک لکھ کئی ہزار نبی رسول ایتھے اکٹھے ہوئے نیں ۔ تے خطاب کرن والا کون اے ۔ اللہ ___ بات ذرا قابل غور اے ۔ اللہ خطاب کرن والا اے تے نبی اکٹھے ہوئے نیں ۔ بات ذرا قابل غور اے ۔ تے میرے نبی دیاں صفتاں بیان ہوئیاں نیں ۔ رب آکھیا اے اے میرے نبیو میرے نال پکا وعدہ کرو کہ ۔ معلوم ہویا میرا نبی عالم ارواح وچ وی نبی اے ۔ تو فرمایا ۔ واذ اخذ اللہ میثاق النبیین ___ اے نبیو میرا رسول آ جائے ۔ جیہڑا پہلے تہاڈی تصدیق کردا ہویا ۔ لتؤمنن بہ ولتنصرنہ ہر شئے چھڈ کے نبی تے ایمان لے آنا ___ یعنی ایہہ وعدہ کرو ۔ اج افضل میرا ۔ اعلیٰ میرا ۔ میرے نبیاں نوں نبوت ملی گئی اے ۔ اکر [illegible] رسولوں ۔ اللہ ہار ربی ___ رب نے آکھیا اے ۔ تسی وعدہ کرو ۔ تہانوں کتاب دتی ہوئی ۔ جنہوں کتاب دتی ہوسا ۔ کتاب نے تھوڑا جیہا ذکر کیتا اے ۔ جنہوں کتاب ملی اوہناں دی مقام ہوندا اے ۔ واذ اخذ اللہ میثاق النبیین ۔ ساڈے نبی نے اللہ خطاب کردا اے پیا ۔ نبی دی عظمت بیان

Date

کردا اے پیا۔ معلوم ہو یا پس رباں نوں اکھیاں کر کے نیک محفلاں سجاناں۔ نبی دے ذکر دیاں محفلاں سجانا۔ ایہہ
تے اللہ دی سنت اے۔ سنتاں نبی اکھ دیے نیں۔ ایہناں دے وچ ذکر رسول ہندا اے پیا۔ نبی دی عظمت
فضیلت تے شان بیان ہوندی اے پئی اے۔ مسئلہ نو ___ طاقت دو قسماں دی اے۔ اک قولی
اک فعلی ___ قولی او اے جیہڑی نبی جیہڑی آکھی جائے۔ فعلی او اے جیہڑی کیتی جائے۔ یا اللہ تیری کی طاقت
کراں ___ وجود نظر نہیں آندا ___ طاقت رب دی کی ہو سکدی اے
رب تخیل وچ نہیں آوندا۔ تصور وچ نہیں آندا۔ وہم وچ نہیں آوندا۔ گماں وچ نہیں آوندا۔ علم تے عقل
اوہنوں محیط نہیں کر سکدے۔ ایہہ ساؤنڈ اے آواز اے سندے اوناں پئے۔ ایہدا وجود کوئی نظر آوندا
اے؟ کس طرح پتہ لگدا اے کناں دی سماعت نال۔ وجود تے نظر نہیں آندا۔ پر کناں دی سماعت نال
پتہ لگ جاندا اے۔ آواز ہے پئی۔ اللہ نوں کناں دی سماعت وی محیط نہیں کر سکدی ہے۔ ایہہ پانی اے
ایہہ چکھیاں پتہ لگ جاندا اے۔ ایہہ مٹھا اے۔ ایہہ پھکا اے۔ ایہہ کڑوا اے نمکین اے۔ ٹیسٹ ذائقہ
ایہدا نظر آندا اے ایہدے وچوں؟ جس ویلے چکھیے تے پتہ لگ جائے گا ایہہ مٹھا اے۔ پھکا اے۔ ایہہ
کڑوا اے۔ ایہہ نمکین اے۔ ایہہ شکنجوی اے۔ روح افزا اے۔ ایہہ فولاد اے۔ ایہہ صندل دا
جیہڑا وی شربت ہووے گا جس ویلے چکھاں گا کیونکہ زبان نال چکھیاں پتہ لگ جاندا اے۔ اللہ چکھے
جان توں وی پاک اے۔ ٹیسٹ ذائقہ ملنے نظر نہیں آندا۔ بریانی ہووے۔ قورمہ ہووے۔
سالن ہووے۔ گوشت ہووے۔ کدو ہوون۔ بتاؤں ہوون۔ بھنڈیاں ہوون۔ جیہڑی سبزی پکی اے اوہنوں
چکھیاں پتہ لگ جائے گا۔ نابینے اگے دھر دیو۔ آکھے گا تساں کدو شریف پکائے نیں۔ تساں بھنڈیاں
پکائے نیں۔ تساں گوشت پکایا اے۔ او ذائقہ نظر نہیں آوندا۔ زبان تے چکھیاں پتہ لگ جاندا اے۔
مگر اللہ او اے جیہڑا چکھے جان توں وی پاک اے۔ اللہ چکھیاں وی نہیں جاندا۔ ایہہ پھول اے۔
نابینے نوں دے دیو۔ او آکھے گا گلاب اے۔ خوشبو نظر آوندی اے؟ ایہہ چنبیلی اے۔ ایہہ گلاب
اے۔ ایہہ فلانی شئے وے۔ ایہہ فلانی شئے وے۔ حالانکہ او وی نظر نہیں آوندی۔ سنگھیاں پتہ لگ
جاندا اے۔ ایہہ ایہو جئی۔ جس طرح آکھیا خوشبو لائی ہوئی اے۔ او چنبیلی لائی ہوئی اے۔ گلاب لایا
پرفیوم لائے ہوئے نیں۔ ایہہ کہندے نیں توں فلانی لا کے آیاں ویں۔ حالانکہ نظر نہیں آوندی۔ سنگھیاں
پتہ لگ جاندا اے۔ ایہہ فلانی اے۔ وجود نظر نہیں آوندا۔ اللہ سنگھیاں وی نہیں جاندا۔ او سنگھی جان
توں پاک اے۔ چکھی جان توں پاک تے او وی سماعت توں پاک اے کوئی چیز اوہنوں محیط نہ کر سکے۔ او تخیل
وچ نہ آسکے۔ تصور وچ نہ آسکے۔ وہم وچ نہ آسکے۔ گماں وچ نہ آسکے۔ علم تے عقل اوہنوں محیط نہ کر سکن۔
بے صورت تے لامکان۔ یا اللہ تیری کی طاقت کراں۔ سوال کرنا اللہ دی طاقت نہیں۔ ڈاہڈی

Date

ایکنی اللہ دی اطاعت نہیں۔ سگوں اوہ چی آکھی۔ رب دی اطاعت نہیں۔ جیہڑی پانے ربدی اطاعت
نہیں۔ B — یا اللہ تیری کی اطاعت کراں تو تخیل تصور وہم و گمان وچ نہیں آوندا۔ تیرا ہی تیری
کی اطاعت کراں۔ فرمایا میری اطاعت اینج کر۔ فرمایا میں وی یار دی محفل سجائی اے۔ تسی وی یار دی محفل
سجاؤ۔ ایہو میری اطاعت اے۔ فرمایا میرے نبی دی فضیلت عظمت دے واسطے محفل سجاؤ۔ ایہدے وچ
ذکر کرو۔ ایہدے وچ حضور دی محبت بیان کرو۔ عقیدت فضیلت عظمت شان۔ وقار ایہہ بیان کرو۔ ایہہ میری
اطاعت اے۔ ستاں نبیاں دی سنت اے۔ کرنا رب دی اطاعت اے۔ مسلمان دوستو۔ اسیں
تے اوہ کم کرنے آں۔ جیہڑا اساڈا رب آپ آہندا اے پیا۔ رب آپ کردا اے پیا۔ اک قولی اطاعت اے۔ اک فعلی اطاعت
اے۔ قولی اوہ وے جیہڑی آکھی جائے۔ فعلی اوہ وے جیہڑی کیتی جاوے۔ اک کم اوہ وے جیہڑا تسانوں آکھاں۔ آپ نہ
کراں۔ اک اوہ اے جیہڑا آپ کراں تسانوں نہ آکھاں۔ اک اوہ اے جیہڑا کراں وی تے تسانوں وی آکھاں۔
ساریاں چو۔ ضابطے دے لحاظ نال علماء بیٹھے ہیں۔ و مثل کلمہ دے۔ جو پڑھیا جاوے۔ اوہ پڑھیا
وی جاوے۔ نماز پڑھو۔ سانوں آہندا اے۔ آپ سجدہ نہیں کردا۔ سانوں آہندا اے ڈھائی روپیہ سینکڑہ زکوٰۃ
آپ کڈھدا اے۔ جے کوئی بندہ جیہڑا پابند کرکے تے کہ آکھے اللہ نے زکوٰۃ کڈھی ایہدے وچوں مینوں دس نمبر
دتا اے۔ زکوٰۃ چوں۔ اللہ نماز نہیں پڑھدا۔ اللہ سجدہ نہیں کردا۔ اللہ ڈھائی روپیہ سینکڑہ نہیں
کڈھدا۔ اللہ انج ای دیندا اے۔ کافر ہووے مومن ہووے مشرک ہووے بے ایمان ہووے۔ عیسائی ہووے ہندو ہووے
سب نوں رزق دین والا اللہ اے۔ اوہ زکوٰۃ کڈھ کے نہیں دیندا۔ سانوں آہندا اے زکوٰۃ کڈھو
تے کڈھ کے فیر خرچ کرو۔ ایہہ نہیں پئی زکوٰۃ کڈھ کے جیہڑے دل آوے چھڈو۔ نہیں کوئی بندہ انڈیا نوں
دساں روپیاں دی گولی لے دیوے۔ تے جاوے اونہوں بندہ آکھے چل کیہڑی گل اے۔ اوہ آکھے پرے ہٹو پرے او۔
پرا چھوٹا ہی اے تیاڈا۔ دساں روپے ہادی گولی اے۔ تے انڈیا دے سپاہی نوں دے چھیڑی رساتا آخر
پڑھ کے آگئی اے۔ اوہنوں اسیں آکھاں گے چلے گل دساں روپیاں دی نہیں۔ گل ایہہ وے گولی چلے کہ کیتے۔ پاکستان
دے کسے نوجوان۔ پاکستان دے آدمی دے نوجوان دے سینے وچ پیوست ہو گئی۔ جو گولی پاکستان دے خلاف چلے
تو دینا ہیر دشمن کو غداری ہے۔ انڈیا دے سپاہی کو ایک گولی دینا۔ ہر پاکستانی لئی کی لوام
سے غداری ہے۔ مثال دین دا مسئلہ سمجھ آجائے۔ گل ڈھائی نوں دو چھوں سو روپے دی نہیں۔
دس لکھ دی وی نہیں۔ گل ایہہ وے کرے بدباطن نوں دین گا۔ اوکتھوں جیہڑا لگے گا۔ اوہ توہین رسالت ہو
گا۔ توہین آل رسول اصحاب رسول۔ ازواج رسول تے اینہاں غداراں وچ شراری ناں آئے گا۔ آہ کوئی کھلا تل
آئے۔ انج ہم ہیرے بیں اللہ کولوں منگو۔ کھلا ساڈے کولوں منگ سا ہیں۔ اللہ کولوں
منگنا چاہی دا اے۔ اللہ کولوں منگنا چاہی دا اے۔ تے انج گنڈھیاں لے کے ساڈے بوہے تے آجاندے ہیں۔

Date

تے ساڈے رشتے ہوندے جاندے۔ رہ جاندے کھوکھلے۔ ساڈی قوم جیہڑی جس پاسے ٹر پیندی اے نا۔ بے مہار کہ ہو کے ٹردی اے۔
یارہویں دین تک تے ساڈی قوم نوں عقل ای نہیں آئی کہ یارہویں کیویں دینی اے۔ جی یارہویں دیگاں
غوث پاک دے ناں دیاں دیگاں نیں۔ پنڈ دے بالاں وچ چول تقسیم کر دیندے۔ ہوویاں وڈے ڈھڈاں والے مولوی کڈھ چھڈنا
پیراں دفعہ ہو ساڈے بالاں نوں چول ای نہیں لبھے۔
میں ضمانت دینا آں ایس گل دی کہ غوث پاک زیادہ خوش ہون گے کس گل دی۔ جے قیامت آلے
دن جدوں پیشی ہوئی رب تے اینا جواب دیہہ میں ہوواں گا۔ او اینا طریقہ ایہہ اے کہ یارہویں دیگاں دے چول لے کے او
کسے دارالعلوم تے خرچ کرو۔ جیتھوں عالم، حافظ تے قاری پیدا ہون۔ اونہاں دیاں کتاباں لوو۔ کتاباں لے کے
اپنے علماء نوں دیوو۔ جدوں تک رہن گے پڑھدے رہن گے۔ جدوں تک کتاب رہے گی حضرت غوث پاک دے روح
نوں ایصال ثواب ہوندا رہے گا۔ ساڈے شوقاں دی ثواب پہنچدا رہے گا۔ ایہہ طریقہ اے یارہویں دینی دا۔ یارہویں
تے یارہویں دیگاں لاہن والا۔ ایہہ طریقہ نہیں۔ پتہ نہیں ساڈی قوم ایدی بے مہار کیوں ہو کے ٹردی اے نا۔ علماء
دا سنیاں دا ایہہ مذہب ای نہیں ہوندا جیہڑا ایہہ کر دے نیں۔ ایہہ چادراں لے کے ٹر پیندے نیں۔
درباراں تے اج میں دیکھیا اے۔ خدا دی قسم اساں کی دسیئے۔ پنجاہ ہزار دا پیڑا لے کے قبر تے چاہڑ دیاؤ
امداد کی توں مغفرت ہو جائے گا۔ طلباء کو کپڑے دو۔ ایصال ثواب کرو جس کو آپ دینا چاہتے ہیں۔
ایہہ کوئی دین نہیں۔ امدے جو چادراں لے کے نچدا تے نال بیبیاں دا نچنا لعنت اے ایس کردار تے۔
ایہہ سنیاں دا کوئی مذہب نہیں ہیگا۔ نال نچدے لے کے جانا نہ ایہہ قرآن اے نہ حدیث۔ ساتوں تے ستی
ایمان نال جاہل جیہڑے او نا، سنیاں نوں بدنام کیتی او۔ جد وی کوئی بد مذہب بولدا اے، اوہ آکھدا اے
دیکھو آہ کی ہوندا اے پیا۔ اسیں آکھنے آں ایہناں نال ساڈا کوئی تعلق نہیں۔ ایہہ ساڈا مذہب نہیں۔
نہ ایہہ قرآن اے نہ ایہہ حدیث اے۔ اک چادر تے پا دیو۔ اوہ ان والے نوں پتہ ہووے۔ ایہہ بزرگ دی قبر دا پتہ تک
جانے۔ پنجاہ ہزار دی چادر اوتھوں لاہ کے [illegible] تے چاہڑنی عبادت اے۔ لاہن والا گناہ ہو جاندا اے۔ بنے مجاور ہوندا
ہوندے نیں جو کے اگاں وی ویچ چھڈدے نیں۔ اوقاف ساڈی دیگاں وی ویچ چھڈدی اے۔ پر ایہہ اونہاں تے اللہ
دا ذرا ول پچھے ہو۔ اپنے پیسے نوں کسے طریقے نال خرچ کرو۔ علماء کو کتابیں لے کر دو۔ دارالعلوم
جو ہیں ان کی نگرانی کرو۔ ان کی ہیلپ کرو۔ یہ ہے طریقہ۔ مع اللہ اور اس کے رسول کے نام پر کسی درست
جگہ پر خرچ کرو۔ جتھے ثواب وی ہووے۔ ساڈے پیسے ایہہ معذرت نال عرض کرنا آں۔ پڑھے لکھے نعت
خواناں دی بات اور اے۔ نعت خواں آ جاندے نیں۔ ایس کملے نے آکھنا ہے
سر سہرا بنواں کجلا پانواں سرخی لالی لاواں [illegible] تے لے آں جتی پاواں [illegible]
کم کڈھاواں۔ ہوں کجھ [illegible] مدینے جانواں ___ (یہ حال دارالشعور دا اے)

Date

غلط ہے۔ اوہ لوک اس واسطے کامیاب ہین کہ اوہ علماء دی تعلیم تے چلدے ہین۔ اونہاں دی ہدایات تے
عمل کردے ہین۔ ساڈی قوم ہر گل دا جواب ہاں۔ ہر طرح حال تے ہانکے دہاڑے۔ جیہڑا کم کرنا اے جی۔ مخول ملاں دا اے
تاں تے سارے ہین رافضی قوال۔ اتے بیٹھے ہین جیہڑے پی کے گھمدے ہین۔ (اساں مدنے جاناں ہیں)۔
لوکی اسیں مخول کردے آں پئے ۔۔۔ ایہہ کتھے اے۔ ایہہ تذلیل اے مخول دی۔ ایہہ نبی دا ذکر ہیندے
ہین والے ہندے نہیں۔ خطاب کرن والا رب اے۔ استدلال کیتا جا سکدا اے۔ اونہاں دلیلاں نوں مخالف مصطفیٰ
دسی جاوے۔ ناموس رسالت دا تحفظ کیتا جاوے۔ اللہ تحفظ کردا اے بیبا۔ نبیوں وعدہ کرو۔ میرے
نال جیہڑوں میرا حبیب آ جاوے۔ لتؤمنن بہ ولتنصرنہ۔ اج سنو میرا نبی افضل اے۔ ناموس رسالت دا تحفظ
کردا اے بیبا میرا اللہ۔ بندے کتاباں دی عبارتاں تے پیسے لا چھڈدے او۔ نعت خوان بیٹھے ہوندے ہین۔
رب دے در تے بڑا چلدا اے جیہڑا رجدا نہیں۔ ایہہ کفر اے۔ جو اللہ رج جاوے وہ کبھی رب نہیں۔ جس کو
بھوک لگے وہ کبھی رب نہیں۔ علماء بیٹھے ہیں۔ میں دعوے سے کہتا ہوں۔ اگر میں بات کہتا ہوں تو میرے منہ پہ
کہہ دیں کہ شاہ صاحب تم غلط کہہ رہے ہو۔ کیونکہ دین میں کسی کا لحاظ نہیں۔ ہم سب دین کے پابند
ہیں۔ دین ہمارا پابند نہیں ہے۔ کہ رب دے در تے بڑا چلدا اے جیہڑا رجدا نہیں۔ جنوں بھکھ لگے اوہ کدی رب نہیں۔
جیہڑا رج جاوے اوہ وی رب نہیں۔ رب اوہ اے جیہڑا بھکھ توں پاک اے۔ ایہہ اوہ اے جیہڑا رج توں پاک اے۔
بیٹھن آئے جاہل سفن عقل والے بال۔ نہ اگلیاں نہ پچھلیاں دا۔ جیہڑے چڑھے کو من والے۔ جیہڑے کفن والے
اور ساڈے علماء دی ایس طرح ہین۔ ماشاءاللہ اونہاں نوں جزائے خیر دے۔ اوہ کیہڑا بخ
ہوندا اے اوہ بندیاں نوں کلیس نہیں کردے جو دل اے پیار کرن۔ بندیاں نال رل جاندے ہین۔ فقیر نے
زندگی نال حالات نال سمجھوتہ نہیں کیتا۔ حالات خود پیدا کیتے ہین۔ اوہدی وجہ۔ اوہ اک صلاح میرے
پولیس دا۔ سارا جہان اک پاسے ہووے۔ اوہ تعمیل حکم کردا اے۔ اپنے صاحب دی۔ اوہو اوہنوں کرنی
چاہیدی اے۔ اک فوجی کھلوتا ہووے۔ باہر تے سارا انڈیا اک پاسے آ جاوے۔ اوہ تعمیل حکم کردا اے۔
اپنے صاحب دی۔ اوہنوں کرنی چاہیدی اے۔ اوہنوں ایہہ نہ ویکھے کہ انہاں انڈیا اے۔ تے اوہدے نال
رل جاوے۔ پولیس آلا ایہہ نہ ویکھے کہ انہاں جاناں اے۔ میں انہاں دے نال رل جاواں۔ اوہ اپنے صاحب دے
حکم دی تعمیل کرے۔ آدمی کا بندہ ہوگا سے چاہیے کہ وہ اپنے صاحب کے حکم کی تعمیل کرے۔ کیونکہ امور مملکت
میں جب تک یکسانیت نہیں ہوگا اس وقت تک ملک کا نظام درست نہیں رہے گا۔ افرا
تفری کا شکار ہو جائے گا۔ اس لئے مثال دی ہے کہ مسئلہ سمجھنے میں آسانی پیدا ہو جائے۔ کہ
ہم کام کرو جس میں یکسانیت ہو۔ تعمیل حکم کرنی چاہیے۔ اپنے رب کے حکم کی تعمیل کرو۔ رسول کے حکم
کی تعمیل کرو۔ ایہہ کوئی فرقہ نہیں کہ جیہڑے جیڑے فنڈے پڑھ دے آئے اوہدے اوکھے پنڈے سترے والے

Date

جنہاں نوں فرمایاں وچ حکم اے وکھاں کھلا رو۔ پتلاں وچ اونہاں نوں اگے لیا کے کھلو دیو۔ علماء بیٹھے نیں۔
مگر ساڈی قوم رسماں تے رواجاں تے چل پئی اے۔ اہلسنت کا یہ عقیدہ بالکل نہیں ہے۔ ویکھو ویکھو کی نال
دتی جا رہی شے۔ جو اوہ اپنی دنیا سی۔ جو اوہ انج جی میں آکھیا۔ گل اے پر مسلک نوں فائدہ کی ملیا
اے۔ کیا ایہ شعر شاعری نال دی مسلک نوں فائدہ ملوا رہے۔ تے وہابی نعت خوانی نال وڈھے نیں۔ دیوبندی
نعت خوانی نال وڈھے نیں میں ایہ گل کرناں آں۔ کیہ سانوں وڈھے نیں شعر و شاعری نال نہیں۔ اللہ دا قرآن سن کے
نبی دا فرمان سن کے۔ اونہاں نال اللہ دے قرآن دا لیا لے۔ نبی دے فرمان دا لیا اے۔ اگر علماء نوں اونہاں نے استدلال
غلط کیتے نیں تاں صحیح۔ گل الوہابی اک ہوراں تے پر شعر سانوں کوئی چھڈنا۔ لوکاں نوں تے ساڈی قوم اکٹھا ہو
جاندی اے۔ اس لئی علماء کی خدمت میں عرض کروں گا۔ کہ بالکل ایسے پیر لوگ کول مت دیو۔
جدوں اک نعت سن تے میں اوتھے گیا تے نعت خوان نعت پیا پڑھدے۔ … آئے کے بیہوش جبریل
کے خود نہ اٹھ سکے۔ میں آکھیا بکواس بند کر۔ تینوں پتہ اے نوں کس آنا اے پیا۔ جبریل کون اے پتہ ای
وہ رسول اللہ کا ہے۔ رسول نوں کہنا اے کہ پتہ بیہوش اٹھ گئے نے تو لکیا اسا پیا۔ بیڑا تیرا بیہہ جا۔ ایہو کی طریقہ
اے۔ پیسے ضائع نہ کرو۔ اوہناں اپنے دین تے لاؤ۔ ورنہ ملک جاؤ گے۔ ختم ہو جاؤ گے۔ پیسے ڈسپلن نال
چلو۔ پیسے مدارس تے خرچ کرو۔ علماء وچارے کتاباں نوں رجسٹر رہندے نیں۔ مولوی چھپڑے پیا ہوے۔
قوم دا بیڑہ غرق ہو جاندا اے۔ ہاہاہا۔ میاں فٹ گیا اے۔ اللہ دی قسم اے۔ اوہ مڑ جا
کول اسی خوبصورت کمرہ یاں ورگا کپڑے خریدے لئی تے اندر ساں نیں۔ اوہ سا کیا گلدے نیں۔ یاں دین میری
مرضی ہے نہیں میں دین کا پابند ہواں۔ جتنے شہر یاں پیساں نال عیاشی ہوندی اے۔ عیش عشرت دی
زندگی گزاردے نیں۔ اوہ شہر یاں پیساں نال۔ خسیاں نوں عیش شی کراؤ۔ کنجراں نوں شی کراؤ۔
اداکاراں نوں شی کراؤ۔ مولوی چھپڑے پا لوے۔ ہاہاہا۔ میاں فٹ گیا اے۔ چھوٹے منہ بڑی
سوچ دا۔ سلام امام احمد رضا نے فرمایا۔ علماء کا جتنا اسیا ہونا چاہئے کہ ہم دنیا دار کا جتنا ہے
نہ ہو اس لئی۔ کہ جس قدر مضبوط ہوگا اس قدر اس کی بات میں اثر ہوگا۔ وہ حق بیانی میں صحیح طور
کرے گا۔ قوم دا مطلب ہوندا اے۔ میاں سا ڈے اگلن تے ہوئے۔ قوم آکھے اٹھ جا۔ مولوی اٹھ جائے۔
مولوی سدھا ہو جا۔ مولوی سدھا ہو جائے۔ اور بے غرض ہونا اے۔ ایہ جرم جاہل پیر نیں۔ اونہا لائے
اے کی آکھنا ایں۔ اونہاں آکھنا اے۔ پیر ہور شئے ہوندی۔ مولوی ہور شئے ہوندی۔ ایہہ مولوی الوہابی دے
ہوندے نیں۔ ایسا پیر جو علماء حق اہلسنت کی تذلیل و تحقیر کرے۔ وہ خبیث ہے دیوث ہے۔ جوتے مار
کے کڈھ دو۔ میں کہنا ہوں
جوالو دے بچیاں نوں علم کوئی نیں جواب سنی دیں۔ عالم ہونا افضل ہے۔ ایہ جو ملانے

Date

دربار دا سجادہ نشین اے۔ میں ایسے سجادہ نشیناں آں۔ ایسے پیراں نوں جو ملامہ لگے چو کھسیٹ کسن گے اوہناں نوں
پہلے سوچ لینا چاہیدا اے۔ ایہی ہر کوئی صفت نہیں۔ عالم ہونا صفت ہے۔ کون ہے جو اس
حدیث کے مقابلے میں شمار کر سکے۔ فرمایا۔ میری امت کے علماء بنی اسرائیل کے نبیوں کی طرح ہیں۔
میں اللہ کا قرآن پیش کرتا ہوں نبی کا فرمان پیش کرتا ہوں۔ کہ میری امت کے علماء بنی
اسرائیل کے نبیوں کی طرح ہیں۔ بے دینی پہلی ای اوہ دیلا دی اے۔ باطل بڑے ای اوہدوں دے نیں۔
جدوں ساری قوم علماء کولوں دور ہو گئی اے۔ علماء کولوں جائیے۔ سنت نبوی ہے بس دا عرب
اک پاسے ہو کے سچی گل کرن لگیاں گھبرائے نہ۔ جمن توں کہیے ہر تنگ رزق دا ذمہ دار اللہ وحدہ لا
شریک اے۔ جے پبلک دے ہتھ وچ رزق ہوندا۔ میں بھکا مر گیا ہوندا۔ نہ اساں کوئی نوکری چاکری
نہ کوئی لینا دینا کوئی دینا ___ نہ ساری عمر کوئی کیتا اے۔ جنہاں نال لینا آں او رزق دی دیندا اے۔
علماء کی خدمت میں عرض کرتا ہوں اپنے مسلک پہ ڈٹ جاؤ۔

اللہ نے فرمایا میری اطاعت ایہ ہے کہ حضور دیاں محفلاں سجاؤ۔ تو کتاب دی بارش برن لگا
سال۔ فرمایا میں کتاب دتی اے۔ حضرت سلیمان علیہ السلام قرآن آکھندا اے نا۔ واذ اخذ اللہ میثاق ___
کتاب جنہوں دتی اے نے اوہ کی ہوندا اے۔ سلیمان علیہ السلام نے فرمایا ہے کوئی جیہڑا بلقیس دا تخت لیا کے
ہے کوئی جن اٹھ جناب اسیں لیا وندے آں۔ بڑے دلوا کے جیہڑا اسیں لیاوندے آں۔ وچ بیٹھے ہوئی کہے
میں ___ بیٹھے ویکھے جے نال۔ آپنے کچھ نہیں اوہ حرف گھراندا سارا میں ___ اللہ ___ مجھ ہر ننگے
سامنے رنگ بند دل اکٹھے ہو گئے۔ پسینوں پسینہ ہو جاندے نیں۔ قبر میں مجھ ہوں گے سانپ ہوں گے
کیڑے مکوڑے ہوں گے۔ میں اکیلا کم نے ایہہ سوچیا نہیں کیتا۔ کوئی جہنم ویکھے۔ پولیس آئے کولوں لتراں دا
تراہ۔ نہیں ٹھیک اے کم جو اوہدے کر رہے آں ___ جہنم ویکھے۔ پولیس کولوں ڈر جہنم ویکھے بند شیاب
وچ کجے۔ ہیروئن ویکھے۔ سمگل ہو کے چوری کرے ڈکیتی کرے۔ بدمعاشی کرے۔ عیاشی کرے۔ پولیس آئے دے
لتر دا تراہ ہوندا اے۔ جے بندے دے پتراں وانگوں زندگی گزارے۔ تے پولیس والیاں دی گڈی اسے (پولیس سی)
شریف آدمی نوں اوہناں دی آکھدا اے۔ لگا پیر۔ تراہ بدمعاش نوں سمگلر نوں۔ برے نوں بدمعاش نوں پیڑے
نوں ہے کیوں جے اوہناں نے تراہ ہوندا اے۔ تے جیہڑا بندہ شریف اے۔ اوہنوں تا کچھ نہیں آکھدے۔ اور
نشہ کرن دے نال ویکھیا۔ کدی شریف آدمی نوں کرسا وی کچھ نہیں ہویا۔ جدوں ہوندا اے تا ہیرے نادی بہنی
بیٹھا اے۔ تے نال لتر کھاندا اے۔ تا ٹیڈی کم کر دا اے۔ تے نال لتر کھاندا اے۔ ایہو جیہی گل اے نا۔ مثال
دے اے مسئلہ سمجھ آ جائے۔ کم جیڑے لتراں آلے نہ کرے۔ تے کجھ نہیں ہوندا۔ اللہ دے سپاہی دا کجھ نہیں آکھدے
اپنیاں سپاہیاں نوں تے ہتھ پھلکا لگ سکدا اے۔ پولیس نوں۔ اللہ دی پولیس نوں ہلکا نہیں۔ اوہ نہیں ___

Date

نہیں پیندا۔ اور جیہڑے کم بھیڑے نہ کرے۔ اوہناں نوں لشکر پئے ہین۔ ایہہ جیہڑا کہندے ہیں قبر وچ جو ہوئے گئیں پکا
ہون گے۔ میں آکھیاں ہون گے جتھے ہون گا جہاں کم اوتھے کیتے ہیں۔ ساڈے نوں کی۔ اب ایہا ای کوئی اللہ دی
توحید دا انکار کرے۔ تے میں آکھناں آں پنج کلو دا بکو نہیں۔ پنجاہ کلو دا بکو ایہنوں سینے تے ہووے گا۔ آکھے گا
میں بھونک کیوں آکھدا سیں رب نوں سوا کیسے ہور نوں سجدہ کردا سیں۔ اللہ توں سوا کیسے ہور نوں الہ منداسیں۔
اللہ دی توحید دا منکر سیں میں بھونک۔ میں گل کریں توں۔ اللہ دیاں صفتاں دا انکار کردا سیں۔ اللہ کیہوں
جھوٹ بول سکدا اے چل دیئے چلے۔ میں گل کرے۔ میں آکھاں گا میں بھونک کیوں نبی دی شان وچ
گستاخی کردا سیں۔ نبیوں نبی دیاں عظمتاں شاناں آں۔ آل اصحاب اولاد ازواج کا انکار کردا سیں۔
بھائی کوئی بھیڑا کم کر بیٹھے تے تاں اوہدی پوچھ پچھ گئی ناں۔ تے جے کوئی بھیڑا کم نہ کریئے۔ رب نوں منیئے رسول نوں
منیئے۔ آل اولاد اصحاب ازواج سب ایناں نوں منیندے جا لئے۔ تے سب جھوڑ قبر وچ کس دے کیندا اے۔ ایہوں پسیوں
پینے بنندے ہو جاندا ہیں۔ ویکھو جی مرگئے اوہ۔ خوشیاں کی ہونا اے۔ جے شی برائی تو بچو۔ چوری نہ کرو۔
شراب نہ پیو۔ جان میں قرآن پڑھ کے سنایاں آں ساڈے آسطے بنی اے کہ نہیں جہنم۔ فرمایا۔ فاتقوا النار
التی اعدت للکفرین۔ فرمایا ایہہ کافراں واسطے بنائی اے۔ جیویں جیل مجرماں واسطے بنی اے
چوراں واسطے ڈکیتاں واسطے۔ رب نے جہنم فرمایا۔ اعدت للکفرین۔ رب تے آکھدا اے میں کافراں واسطے
بنائی اے۔ کوئی بندہ میتوں تر اپنی لگ پئے ہوئے ہیں کوئی کافر تے نہیں۔ کوئی بندہ آکھے ساڈے توں تر لیں
لگ پئے۔ اللہ الیوں پیار جیہوئے بھر کے۔ اوہ قبر میں بچو ہو جاسی۔ میں آکھناں جی ہون گا تیاری دی وچ ہون گا ساڈے نوں کوئی
ساڈی قبر وچ 2 مہینے بعد تاں جاردی زیارت ہونی اے۔ (نعرہ تکبیر)
حضور سب لوگ فرماتے ہیں۔ آئے میرے مزار میں اب گونگٹ اتار کے۔ مجھ سے نصیب اچھے ہیں
میرے مزار کے۔ اپنا ای خیال پیش کرجاں۔ نعت تو زیادہ کہیا اے۔ ایہہ جیہڑا شعر اے جیہڑا میرے نال ملاقات
کردا اے۔ جس دیلے اسیں قبر وچ جا لواں گے۔ تے حضور شریف لیاں گے۔ تے میں مرمک بیٹھا اسا ہونا۔
کہ تینوں میں جلدی کی پئی اے خدا بعد جا لیئے عمر گزار کے۔ ساڈے دیرے آو ساڈے نوالاں
جو بعل جا کے مرغلاماں نے جدوں تیں شیرے سنگ لائے۔ ساری ساری رتیاں نیند نہ آئے۔ کس دیاں
ماپے سنداواں۔ تے سب ڈیرے آو ساڈے نوالاں۔ سب شیر برکے۔ اوہ جو لا دم شیراں ای برکے
وہیا کیوں میں لکھ ویلیاں۔ آپوں نہیں مالک نارمن ہو جا گے نا۔ تے ببیاں لئے بیند یار ہیں۔ اوہ
تخلیل پڑھ کے پیتا اے۔ بزرگاں دی بارگاہ وچ پیش ہوندیاں ہیں۔ علما و صلحا و لکھو بیندے ہیں۔ ایہہ لکھو بیندے دلو یار کے
ہرا پیڑی آل دھیان نہیں کردا۔ میرا مالک جیہڑے ناراض ہو گیا اے۔ اس تخیل کو میں نے بند کیا اے۔ کر میں
آل جالواں۔ ایہہ تے ولی عزت دی حال ہے۔ تریں بادشاہ میں فرماندی فرمائی دا۔ فلدوکلب کی بھوستوں

427

Date

تو تے خدائی دا بادشاہ ایں ۔ ہو شاد دل سب پتر سارے ___ جے آ جاؤ میں تیرے در تے

یا سیدی یا رسول اللہ جے آ جاؤ فیر میں تیرے در تے ۔ تُر جاواں گا ٹکڑے ٹکڑے ۔ ہو جیویں کوئی ٹکڑے ٹکڑے کیتا گیا ہے

جے آ جاؤ میں ___ ٹکڑے مار میں وی قدماں تے جاواں ___ تے سکون دے دیو اس نوں اللہ ___

کرم ساہنوں نبی دا ہادی دا پیار ۔ لوکو ۔ مینوں یقین کامل اے ۔ میرے نبی دا کرم ہے اتے یقین رکھدا ہاں ہویا ۔

فضل تے یقین رکھدا ہاں ہو یاں ___ وسیع دل نال نبی نال پیار کر لو ۔ مینوں رب العزت دی قسم اے میں

توں پہلے نبی اک واری مزید زیارت کراں گا ۔ درود شریف دی کثرت کرو ۔ ایہدی وجہ اس کے

حال یا سب توں وڈھ ۔ اوہی پیار والے نبی نوں عزیز علیہ ما عنتم ___ اک واری کوئی پیار تے کر کے ویکھے

ورنہ نبی دا ہادی دا نال ۔ اس بجیاں تے ماں جیہا ای نہیں ۔ بڑے سارے چلے لنگ گئے نے تیرے بن ۔

۔ کدی کدی آ کے دیکھ لیاں تے صلی یا رسول اللہ ___ اوہو جیہا رنگ وچ نہ بکھار ہندے ہیں ۔ ماہ کوئی ویلا خوشبو ویاں دا

پیاریاں ۔ جیل جائیں دعوت دے لئی ___ کدی آؤ ___ کو لوکو نبی نال پیار کر لو ۔ جنہے میرے نبی نال پیار

کر لیا اے ۔ خدا دی قسم حضور دی بارگاہ وچ اک صحابی آ گیا اے ۔ حدیث پیش کر جاناں آں وچ اوہو نبی گل کردا

پیا ___ یا رسول اللہ قیامت کدوں آؤن ایں ___ ایہدا مطلب ایہہ نہ لوکا کہ فرض معاف ہو گئے نیں ۔

معاف نہیں جیہڑا ایہہ کر لیندا ۔ جنہے وچ رساں نہیں جانا ۔ ایہدے وچ کوئی شک نہیں ۔ جیویں بندہ

عدالت وچ جائے جیل جانا ہووے اودوں پہلے پولیس دی تفتیش نال جے لتراں نال حلیہ وگڑ جائے ۔ تے مرضی کر دینگے ۔

جیہڑا جیہڑا اسا نال ۔ اوہ تے جانا ایں کافر ۔ اندر تھا تلکڑ ہیں ___ جیویں ایہہ تے جج جیل تے نہ سنائے گا

قید تے نہ سنائے ۔ جے اودوں پہلے پولیس آئے دے لتراں نال حلیہ بگڑ جائے ۔ تفتیش مثال دتا آں پیا جس کر

سمجھ آ جائے مسئلہ ۔ اوہ نہ سوچیا کہ پہلاں ایس پاکوں لوکاں دی گل رب قادر مطلق اے ۔ بے نیاز اے ۔ کوئی

پرواہ نہیں اوہنوں کسے دی ___ فرائض پورے کرو ۔ جلدی اسے دا حکم دی تعمیل کرو ۔ اک ہوندا اے نیکی وچ اضافہ کرنا ۔

نفل پڑھنے اونے ۔ اشراق پڑھنی ۔ چاشت پڑھنی اوابین پڑھنی ___ تہجد پڑھنی سارے کم نمازاں پڑھنیاں

ایس طرح اللہ کرنا ___ اک ہوندا اے فرائض پورے کرنا ۔ اس طرح کوئی نفل نہ پڑھے ۔ گناہ توں بچنا

جے ہو رکھو نہ کر سکیں تے پہلا کم اے تے گناہاں توں بچ ۔

ایتھے تھانوں اک گل سناں تے ایہہ اگے چلے آں ___ کوئی بزرگ ہوئے نیں تے جنہاں اوہنہاں اکس

مریدے یار نیں ___ اوہنہاں آکھیا دنیا تے بندہ دوستی دا کی کردا اے ۔ تے دشمنی وی کی کردا اے ۔ بندے دے دشمن

کیہ ہوندے نیں تے دوست دی ہوندا نیں ۔ اوہنہاں آکھیا حضور تسیں اوکا کوئی دوست تے دشمن نہیں میں آکھیا ایک گل

پیچھے ۔ اوہنہاں آکھیا میں دوست بنایا اے ۔ میرے نوں نہیں پتہ لگدا ۔ اساں آکھیا نہیں سانوں وی دسو ۔ اوہنہاں آکھیا تسی

بندیاں نوں دوست بناندے او ۔ میں ویکھیا اے کہ جیہڑا ایہہ دوست بڑا سچا اے نال قبر تے جا کے بندہ ہو جاندا اے

Date

دو ٹکٹ مٹھی پا کے لے لیں سونیا ۔ بڑا عمل ہے ۔ میں آکھیا ایہ کیہڑی یاری ہوئی دیکھیاں چھڈ کے ٹر جانا ۔ یار تے اوہ ہونا چاہیدا اے جیہڑا نال جاوے ۔ دنیا تے یاری ہوندی اے نال جاندی ۔ آکھن لگے اوہ کیہڑا یار ہے بابا نیک عمل سانوں کدی نہیں چھڈدے ۔ یاری پکی اے ۔ دنیا تے وی نال قبر وچ وی نال حشر وچ وی نال ۔ ایس واسطے میں یار بنایا اے تے نیک عملاں نوں بنایا اے ۔ اونہاں آکھیا دشمن وی آکھیا دشمن کیہڑا اے ہوندا اے کہ چھڈنا نہ چھڈدے ۔ اوہ میں ویکھیا اے بُرے عمل ۔ جیہڑے قبر وچ وی نال جاندے نیں حشر وچ وی نال جاندے نیں ۔ ایس واسطے نفرت میں بُرے عملاں کولوں کیتی اے کہ ایہ بُرے دشمن نیں ۔ تے پیار نیک عملاں نال کیتا اے جیہڑے نال جاندے نیں ۔ ایس واسطے دنیا تے نہ کوئی بندہ میرا دشمن اے نہ کوئی میرا دوست اے ۔ تو فرمایا ہے کوئی لیاون والا ۔ تخت سبا والا بلقیس دا ۔ اوہ بی بی آکھو مشکل کردی سی ۔ جن اٹھ کھڑے ہوئے ۔ باقی بہت سارے جاننے والے ۔ اٹھدے گئے ۔ آخیر تے ایہو اک بندہ اٹھیا ۔ جیہڑا انساناں وچوں آصف بن برخیا ۔ حضرت سلیمان علیہ السلام دی امت دے عالم ۔ عالم با عمل ۔ علمٌ من الکتاب ۔ جنہوں کتاب دا تھوڑا جیہا علم سی ۔ ایس واسطے تعارف جیہڑا قرآن نے کرایا اے اوہ ایہو کرایا اے ۔ امت سلیمان علیہ السلام دا اک عالم با عمل ۔ اوس آکھیا حضور میں لیا دیناں ۔ کنے وقت وچ ۔ اوس آکھیا جی اکھ جھمکن توں پہلے ۔ اکھ جھمکن تک نہیں آکھیا اکھ جھمکن توں پہلے ۔ میں سمجھدا ہاں سارا خود سنایا اے اک کنے چر وچ جھمکن جاندی اے ۔ آکھیا اوہدی وی پہلے ۔ ایہہ تخت لیاندا تے سامنے ۔ میں ایتھے اک گل کرن لگا آں توجہ رکھنا ۔ مینوں کوئی آکھے شاہ جی ایہہ مسئلہ ہوئے کرامت ہے ۔ مینوں آکھن دے وچ مسئلہ چاہیدا اے ۔ جی لیا دیناں آں ۔ کنے چر اکھ جھمکن توں پہلے ۔ تے جد تک ایس گلاس نوں چکن والا نہ ہوے گا ۔ اوتھے تک ایس اوناں نہیں ۔ جیہڑا ایہنوں چکے گا نال اوہدوں جاکے اوہنوں اوتھے ہونا ضروری اے ۔ جے میں اکھ جھمکن توں پہلے لے آواں معلوم ہویا میں اوتھے وی آں تے ایتھے وی آں ۔ تے جے سلیمان علیہ السلام دی امت دا اک عالم با عمل اک وقت وچ اوتھے وی اے تے ایتھے وی اے ۔ تے حضور نبی پاک تاجدار واسطے کیہڑا مسئلہ بن گیا ۔

فرمایا میرے لئی کائنات سمیٹ دتی گئی اے ۔ گلوب گردش کردا اے ۔ کیوں کہ اک کڑی ملسے ۔

C ۔ میری حیثیت ہور اے کیڑی دی حیثیت ہور اے ۔ تہاڈی حیثیت ہور اے ۔ جس طرح کیڑی دے تیرے واسطے اوہ کوئی فاصلہ نہیں ۔ کیڑی واسطے بہت طویل فاصلہ اے ۔ اس لئی ویاہ ... نسبت ... کوئی مسئلہ نہیں ۔ ایس توں وی زیادہ فرق ہے ۔ جیویں میں جیسے کیڑی ایدھر ایدھر ... رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم میں ۔ ... واسطے بڑا مسئلہ اے نبی واسطے کوئی مسئلہ نہیں ۔ کائنات سمیٹ دتی گئی اے ۔ نبی واسطے کوئی شے دور نہیں ۔ نبی پاک نماز پڑھا رہے سن ۔ نبی پاک اگاں ہو کے انگور دا گچھا لین لئی ہتھ اگاں کیتا ۔ قدم ودھایا ۔ نماز پوری ہوئی تے صحابہ نے عرض کیتی یا رسول اللہ ۔ فرمایا انگور

Date__________

دا کھڑا ٹنگ داسی پیا۔ میرا دل چاہیا شاباش کہواں۔ میں ویکھیا تے جہنم وچ اک بندے نوں عذاب ہوندا سی پیا
جنہے بڑی نیکیاں ساریاں سی۔ تے میں چھوٹا اک مشہور ویکھ کے دکھیاں کر لیا۔ میں سوال ایہہ کیتا ایہہ ہوندا اے
جہنم کیوں؟ دسیا تہاڈا جنت لکھی سی۔ حدیث اے ہوندی اے میں ذمہ دار۔ جنت سدرۃ المنتہیٰ توں اگے تے جہنم تک
الثریٰ توں تھلے۔ تے ہنے انج کر سکدا جنت وچ پہنچ جاندا اے۔ ہاں وی آکھیا سا ایہہ آنکھوں دا اے۔
ہنے تے انج کر سکدا جنت دے دوالے نہ جہنم دوداے۔ کیونکہ تمام فاصلے ختم ہو گئے ہیں۔ اللہ دے مقبول
بندیاں واسطے فاصلے کوئی نہیں ہوندا ۔ ا ۔ کوئی مائی دا لال مینوں ایہہ دسے کہ آصف بن برخیا
آکھیا ہوندا۔ کہ جناب میں لیا دیناواں مینوں دسو بے کتنے دے۔ کیونکہ کچھ دی ضرورت اوس واسطے نہیں پئی۔
دنیا کر سکدے ہیں نال تے پوری کائنات سامنے ہوندی اے۔ جیہڑے نیک بزرگ ہیں اللہ والے ہیں۔ ایہہ لبڑ کھٹے
نہیں۔ جیہڑے لگے ہوئے نہیں۔ کرامت ملوث ہاتھ دا بیان ہوندی اے تھلے اک چنگا موٹا جاہل ہندا ہوندا اے
اوہ خوش ہو رہیا ہوندا اے۔ اوہ ساری اپنے کھاتے پا چھڈدا اے۔ کرامت باوا صاحب دی ہوندی اے
سلطان العارفین دی ہوندی اے۔ تے کھاتے اینہاں دے جاندی اے۔ جیویں ۔ قل ان کنتم تحبون اللہ
سلطان العارفین نے دی اینہاں دی آکھیا اے ۔ بے علماں جو کردے فقیری تے کافر مردے دیوانہ ہو۔
علم نوں فضیلت آؤندی اے۔ بلکہ شیطان دی مولوی دی توہین کر سکدا (امان ہو یا اے۔ کیونکہ مولانا ایوب
مسئلہ اے۔ تہاڈا انسان چیزاں دے نال۔ اوہناں آکھیا نوں نہیں پتہ۔ تم آدم دسو۔ اوہنے ساریاں دی
نال دس دتے۔ میں قرآن آکھیا اے۔ ابلیس دا مسئلہ شیطان تے تکبر کیتا۔ غرور کیتا۔ کیہڑے تکبر کیہ
گل تے ای ہوندا اے۔ کسے کول پیسہ ہوئے تکبر ہوندا اے۔ حسن ہوئے تکبر ہوندا اے۔ طاقت ہوئے تکبر ہوندا
اے۔ بڑا اے ~~ہوندا~~ مغرور ہے۔ اینہاں کول پیسہ آئے حسن ہوئے تے آکھدا میں سوہنا بڑا واں۔ مال ہوئے تے
آکھدا اے میرے کول مال بڑا اے۔ شہرت ہوئے تے آکھے میں دلیر بڑا واں۔ پہلوان ہوئے تے آکھے بڑی طاقت اے۔
شیطان نے جیہڑا تکبر کیتا سی۔ اوہ اپنی عبادت تے کیتا سی۔ ہوئے کوئی وجہ نہیں۔ غرور تے تکبر کیتا اینے
اشرافیہ بہتی کردا سی۔ نمازاں رکوع سجود۔ آکھن لگا کل بنایا اے۔ حق تے میرا سی کہ اینوں چنگی
سوہنی رب آکھیا ایہہ عالم اے۔ فضیلت علم نوں اے۔ فضل خان ہوندا۔ جمعدار وڈا مالک ہوندا۔ حافظ ہوندا
عالم ہوندا۔ فوج دی وردی ایہہ ویکھی کی اے۔ اک بندہ رینک لا کے وردی اینہاں دی کھلی ہوئے باہر
نے کھلوتا ہوئے۔ ایہہ نہ ویکھے اوکی اے۔ ایہہ ویکھے کم کیہڑا کھلوتا اے۔ اوہدی اوہ مٹی کھلی وردی لا کے کھلوتا۔
باہر تے سارے کپڑیاں دسیاں بڑیاں۔ بزرگاں وقار ملک قوم سب دا محافظ بن کے کھلوتا اے۔ اوہنے کم ول ویکھو
اوہدے آڈیاں جیاں والاں ول نہ ویکھو۔ کہ جیہڑا باہر تے سپاہی کھلوتا اے۔ اوہ کم کیہڑے تے کھلوتا اے۔
انہاں تے کیہڑے تا کہ انگلیاں نہ ویکھو۔ ایہہ ویکھو کہ کم کیہڑے تے کھلوتے ہیں۔ ایہہ دین دی حفاظت کر [illegible] ہیں۔

Date

آپ نے وکھیا نہیں۔ اللہ نے اوہناں نوں کمال دتا اے۔ اوہ ایہہ کردے نیں کہ کائنات اوہناں دے سامنے ہوندی اے۔ اوہناں دے سینے تے دل تے مطالب القرآن وی اتر دے نیں۔ سو چوداں طبق دلے تے اندر وانگ شیشے دے نیں ہوئے۔ میں کراچی توں پرت گیا میں اوہناں نوں آکھیا دل کوئی شعر پڑھو۔ اوہناں بڑے ذوق نال اک شعر پڑھیا۔ جہڑا وسیع میدان سی جتھے ساڈا جلسہ سی۔ جس وچ میں آکھیا شعر پڑھیا۔ اوہناں دل دے نال پڑھیا۔ میں آکھیا کیا بات اے زندہ دلان کراچی۔ آپ کی بات۔ دیر تک میں آکھیا۔ آپ نے ذوق سے کیفیت سے۔ حقیقت ہے آپ کے دل میں۔ مرشد ہے آپ تو کمال کے بندے ہیں۔ ایک مولانا ہیں۔ بہت اچھے ہیں دوست ہیں۔ کہتے کہ حضرت آپ کی تقریر تو ختم ہو گئی۔ میں نے کہا نہیں مولانا تقریر تو ختم نہیں ہوئی۔ میں نے سپیکر میں کہہ دیا کہ آپ ہمیں چھوڑ کے جا رہے ہیں۔ کیونکہ گئے ہیں ہم۔ آپ نے کہا ہم نے پڑھ لیا ہے۔ میں نے کہا ٹھیک ہے کہ آپ نے اتنی بلند آواز سے پڑھا۔ کہ صبح اٹھے ایک کپ تیرے کا لیے۔ دو چمچ دودھ ڈالے۔ کیونکہ کراچی والے دودھ کے معاملے میں بے چارے ہیں۔ اس نے کہا ایک گوالا آیا تھا جس کی ماں نے پایا دودھ لے لیا۔ رات کو ہم نے سنبھال جاتے ہیں۔ جو بچ گیا پھر دہی لگا دی۔ صبح کو دہی جم گیا۔ اور سب نے اس کا پورے محلے میں تقسیم کی۔ اور جو مکھن تھا وہ ایک ہفتہ ایک ختم ہونے کا نام ہی نہیں لیتا۔ میں نے کہا دو چمچ دودھ کمال کے شام کو تو میں ہوں کر ہو پڑھو۔ یہ اتنی بلند آوازی سے پڑھو۔ داد نہ دوں تو قصور کیا ہوں۔ دو چمچ دودھ پینے والے اتنی بلند آوازی سے پڑھیں۔ داد نہ دوں تے ہور کیا کروں تے تسی اک اک پوری لیہ جاؤ تسیاں نوں آکھیاں تے تسی آکھو۔ آپ سب سے چوداں طبق ہا ہا ہا ــــ تسی تے جٹ بندے ہو دیسی مکھن کھان آلے۔ تے دودھ پین آلے۔ پھر اک اک پوری کھچ لئی جاں والے سے تسیاں نوں آکھیا تے تسی ایہہ چیزوں جاز دی پئی لگدا۔

چوداں طبق دلے تے ــــ فاروق اعظم منبر پاک تے بیٹھے نیں تے آکھیا یا ساریۃ الجبل۔ ساریہ پہاڑ آل ہو۔ لوکاں آکھیا حضور کتھے جمعہ کتھے ساریہ۔ تے آپ نے فرمایا ساریہ پہاڑ ول ہو۔ تے اودوں دی دشمن نوں ونڈا اسا پیا۔ ٹائم نوٹ ہو گیا جس ویلے۔ اوہناں آکھیا کہ عمر فاروق ایہہ نہ کردے تے عمر فاروق سانوں کمانڈ کر دے تے ہو سکدا سی۔ اچانک حملہ ہوندا سا گے قدم اکھڑ جاندے۔ عمر فاروق نے فرمایا اساں حکم دی تعمیل کر کے سکتے ہیں اے۔ شام دے وچ ۳۶ سو میل دا سفر۔ ایتھے بیٹھ کے آکھدے نیں پئے ساریہ پہاڑ ول ویکھ

چوداں طبق دلے دے اندر ــــ جنھوں کتاب دا تھوڑا جیا علم اے۔ جے اوہ ایہہ کردا اے تے عمر فاروق دا ایہہ مقام ہووے۔ تے جنہدے تے پورا قرآن نازل ہویا اے۔ اوہدے تے کائنات دی ہر شے ڈھکی اے واذ اخذ اللہ میثاق النبیین ــــ حکمت دی۔ کیونکہ جے بندہ بیمار ہو جائے۔ تے ڈاکٹر حکیم ہتھ رکھ کے نا اس طرح حکیم جہڑے ہوندے نیں۔ اج کل حکیم نہیں ہوندے۔ اوہ حکیم اے۔ اکھ مبارک ان ہتھ رکھو بیا دیکھدا اے۔ ایہہ کر کے ہتھ دھرن نا۔ تے اوہ آکھدے نیں تیرا جگر خراب اے۔ تیرا معدہ خراب اے۔ تسیوں ایہہ بیماری اے۔ اندر دی چھپی ہوئی بیماری ہتھ دھر کے تے دس دیندے نیں۔ کئی ویکھ کے چہرہ دس دیندے نیں۔ چہرے اندر ایہہ بیماری دا فلانا ایہہ شے اے گا۔

Date

ٹھیک ہو جائیں گا۔ جیسے دنیا تے طب پڑھی اے۔ اوس نے بندہ جلدی تے ویکھ کے اندر دی چھپی ہوئی بیماری نوں دس دے
نیں۔ تے جنہوں اللہ نے حکمت دتی ہوئی۔ اوہ تے دلاں دے خیالاں نوں وی جان دے نیں۔ میں نال دی حدیث پیش
کر جاناں آں۔ نبی پاک اشرف وچ رہے۔ فرمایا نمازاں صحیح پڑھیا کرو۔ تہاڈے کولوں تہاڈے پچھے دی کولوں وی چھپی
ہوئی نہیں۔ رکوع ظاہری عمل۔ تے خشوع دل دی کیفیت دا ناں اے۔ فرمایا تہاڈے دل دی کیفیت وی میرے
کولوں چھپی ہوئی نہیں۔ فرمایا تہانوں پتہ اے کہ ذات جہیڑی ثم جاءکم رسول مصدق لما معکم۔ ہر نبی آ جائے تہاڈی
تصدیق کردا ہویا۔ اپنے دی اک گل کر جاواں۔ تہاڈی تصدیق کردا ہویا۔ جیکر بندہ اوہ جنگی مثال اے
ساڈے بندے دے ذہن وچ بہہ جائے۔ ایہہ زمین ویچنا خریدنا۔ ایداں کراں۔ ہور معاملہ تا اوہ آپنے نیں۔
بندے دے نمبر دار کولوں تصدیق کرا لیا۔ کیوں جی ٹھیک اے نا۔ اینہا مطلب ایہہ ہوندا اے کہ اوہ بندے دا نمبر دار اے۔ ڈھال اوس
اوہدے کول ہوندی اے۔ اوہ سارا پتہ ہوندا اے۔ او تصدیق کردا ہیں اوہ آپنے نیں ایہہ واقعی اوہناں دا ایتھے
اے۔ ایہہ بندہ دو نمبر نہیں ہے نا جی۔ اوہ تصدیق کردا اے جی ایہہ اصل بندہ اے۔ واقعی اوہدی زمین
اے۔ ملدے دا پتر لگدے۔ میں اوہنوں نکیاں دا دکیاں نوں جاندوں وان۔ ایہہ ای بندہ اے۔ اس واسطے اوہ تصدیق کردا
اے۔ سارے نبی ہر نبی آیا نے پتا اے رب نے فرمایا ہر نبی تہاڈا تصدیق کنندہ اے۔ ثم جاءکم رسول مصدق لما
ہر نبی تہاڈا تصدیق کنندہ اے۔ جنہوں ایہہ مہر لا کے دسے گا۔ اوہنوں نبی منیا جے۔ جنہوں ایہہ نہ آکھے اوہنوں نہیں
تے نبی نے آکے مہر لا دتی۔ انا خاتم النبیین ولا نبی بعدی۔ میں آخری نبی آں ہر توں بعد کوئی نبی نہیں ہونا۔
ایس واسطے کوئی مسلماں جیہڑا اے۔ ہر نبی نے مہر نہیں لائی تصدیق نہیں کیتی۔ ایدس قادیانی دے نبی نوں کوئی مسلمان
نبی نہیں منیدا۔ جنے تصدیق کرنی سی اوس آکھ دتا اے میں آخری نبی آں۔ اگے فرمایا لتؤمنن بہ۔ آخری جملیں
توجہ نال سمجھانا تو ہر دی جانا۔ لتؤمنن بہ ولتنصرنہ۔ ایمان وی لیاؤنا تے مدد وی کرنی اے۔ میں پاکستان
دی حدود کراس کر جاواں۔ ہیڑے تے پاکستان دا آئین لاگو نہیں۔ انڈیا دی حد کراس کر جاں انڈیا دا قانون اوہدے
تے لاگو نہیں۔ میں ایتھے بیٹھا داں ہیڑے تے امریکن قانون لاگو نہیں۔ (بڑا اوہ تے ہے وی) میں اک مثال پیا دینا۔ پر
ایہہ تے ایویں ساڈی کمزوری۔ گورنمنٹ کی حدود کو کراس کر جائے تو کوئی قانون کا پابند نہیں۔ یعنی ایک حد
ہے۔ حد گزر جائے گی مملکت۔ تو اس کسی قانون کا پابند نہیں ہے۔ اور اللہ کائنات کا رب ہے۔ خالق ہے مالک
ساری خدائی ہے جیہڑا رب کی۔ ملدی ہے۔ ہر نبی دی بادشاہی ہے۔ تو ہر نبی جاکے لتؤمنن
بہ ولتنصرنہ۔ ایمان لیاؤنا ہے رب نوں تے پتہ سی نبی پہلاں انتقال ہو جانا اے۔ تے اوتھے ایمان لیان دا مطلب جتھے ذرا
دے خدائی اوتھے نبی دی بادشاہی اے۔ ایمان وی لیاؤنا تے مدد وی کرنی اے۔ اک منٹ دی گل باقی اے۔ اوہنوں برلیا
دسیاں نال سنا جائے۔ جیہڑی پینہ شنہ گھڑی نوں کی ہوندا اے۔ تہانوں پتہ ہے گھڑی نوں کی ہوندا اے۔ ہر رب نوں تے
سارا پتہ اے نا۔ اوہنوں پتہ سی جدوں نبی پاک نے آؤنا اے۔ اوہدوں پہلے نبیاں دا انتقال ہو جانا ایں۔ رب آکھدا اے پیا لتؤمنن بہ

Date ستر شبیر حسین شاہ حافظ آبادی

اللہ کا نور

دلشاد نے ۔ ایمان دی لوڑ نہ اے تے وعدہ دی کی لوڑ اے ۔ تے یا اللہ ایہہ قبراں وچ ہون گے ۔ نبیاں وعدہ کیتا سی ۔ کہ مدد کراں گا ۔
رب وعدہ لیندا اے پیا ۔ نبی ہاں کر دے پئے نیں ۔ نہ نبی جھوٹا وعدہ کردا ۔ نہ رب ای بے علم اے ۔ جنہاں رباں نوں بے علم آکھے
اوہ وی مسلمان نہیں ۔ تے جیہڑا نبی نوں آکھے غلط وعدہ کردا اے ۔ اوہ مسلمان نہیں ہوسکدا ۔ بات ذرا قابل غور اے ۔ تے علم
اتوں منع اتوں نہ ۔ ایمان دی لوڑ نہ اے ۔ تے وعدہ دی کی لوڑ اے ۔ تے سانوں تے بھلکیاں لگ گیا ۔ اللہ نوں تے بھلکیا نہیں
نال لگ سکدا ۔ تے اللہ آکھدا اے پیا ۔ نبی تساں مدد کرنی اے ۔ اونہاں آکھیا جی مدد کراں گے ۔ ہن جے قبراں وچ
رہ کے اوہ مدد کر نہ سکدے تے پہلی گل اے اللہ نوں چاہیدا سی ۔ کہ کہندا کہ تسی تے اودوں قبراں وچ ہونا ایں
اودوں ہاں نال ہاں دلائی اوہ دسا او ۔ تسی کیویں مدد کرو گے ۔ تے نہ وعدہ غلط نہیں کردا اے ۔ تے نہ رب ای بے علم اے ۔
اللہ دی علیم خبیر سمیع بصیر اے ۔ تے نہ نبی غلط وعدہ کر دے نیں ۔ نبی سچے وعدے کر دے نیں ۔ تے معلوم ہویا کہ انبیاء
دے نبی قبراں وچ رہ کے وی مدد کر سکدے نیں ۔

Abbas

۲-۰۳-۲۰۰۷
۹-۰۲-۱۴۲۸
بروز جمعۃ المبارک

بسم اللہ الرحمن الرحیم قد جاءکم من اللہ نور وکتاب مبین ۔ نہایت ہی واجب الاحترام عالی مقام علمائے کرام دیگر
مسلک حق اہلسنت رکھن والے عزیز دوستو ۔ بزرگو اور بھائیو ۔ حضرات گرامی ۔ میں دعا گو ہاں خالق کائنات ۔
نے پیر سے ہر جگہ اہلسنت والجماعت دا خدمت دی توفیق عطا فرمائے ۔ خالق کائنات اس محفل پاک نوں قبول منظور فرمائے
اور اللہ کریم میرے واسطے تہاڈے واسطے بالخصوص عزیزم اللہ ناں دے ساتھی معاوناں واسطے دنیا دین وچ برکت دا سبب
اور آخرت وچ ذریعہ نجات بنائے ۔ آمین ۔ حضرت آدم علیہ السلام توں انبیاء دی آمد دا سلسلہ شروع
ہویا ۔ نبی آئے کلیم آئے ۔ خلیل آئے ذبیح آئے ۔ بڑی بڑی عظمت والے شان والے وقار والے نبی آئے ۔ مگر کسے
دی آمد تے اوہ اعلان نہیں کیتے جیہڑے حضور علیہ السلام دی آمد تے ہوئے ۔ اونہاں اعلاناں وچوں اک اعلان ایہہ
قد جاءکم من اللہ نور ۔ کہ لوکو ۔ تہاڈے ول میرا نور آیا اے ۔ اور کتاب مبین ۔ اور کتاب روشن آگئی ۔ جدوں کوئی
مہمان آندا اے تے دو تن چیزاں ۔ ایہہ متعلق ہوندیاں نیں ۔ کون اے کتھوں آیا اے ۔ کس لئی آیا اے ۔ کد تک آیا اے ۔
ایہہ تے ساری تشریح دی جاندی اے ۔ ایہہ جیہڑے جملے بولن آں پیا ۔ یا اللہ ایہہ آون والا کون اے ۔ فرمایا نور ۔ قد جاءکم
من اللہ نور ۔ ایہہ آیا کتھوں اے ۔ فرمایا اللہ ولوں ۔ آیا نور اے ۔ تے آیا کتھوں اے ۔ من اللہ ۔ اللہ ولوں ۔ لے کے کی آیا اے
فرمایا وکتاب مبین ۔ روشن کتاب لے کے آیا اے ۔ کیہدے واسطے آیا اے ۔ ہدایت دین واسطے آیا اے ۔ بات نوں ذرا توجہ نال
سننا ۔ رب آکھدا اے پیا تہاڈے ول آیا اے ۔ عرض کراں آیا کہ رب آکھدا ۔ اوہ ایسا جیہڑا ایسا ہوگا ۔ جیہڑا ایہہ
نہ وجہ اونداں اونہاں وچ کہ مطابق سال گزار آیا ناں ۔ جے میں ہوندا ای نال کے ۔ اونا کس سی ۔ اوندا دو آپ جدا

Date

پیدا ہوئے۔ بندہ کوئی سمجھا جائے۔ کیوں پتہ کدھر چلیا ایں۔ آکھیو پروانے آگئے نیں۔ ایہو ہندو ہوں۔ کراچیوں۔
پر کراچی دا ناں نہیں لینا چاہی دا۔ کراچیوں ڈھڈا بیان بشیاں ایں نشان نیں۔ پر گڈ گفٹ اوندے نیں۔ کراچی نوں
چیونڈا تے اوندا اے کوئی نہیں۔ ایہہ پیدا ہے جس تے آکھے نیں جے ہوندا ای ناں شے۔ اوناں کسی سی۔ اوندا
اے اے۔ جیہڑا پیدا ہوئے رب آکھیا شیاں دساؤں آیا اے۔ یا رسول اللہ تسی پیدا کدوں ہوئے۔ فرمایا ہاں یا رسول اللہ
پیدا نے تسی ۱۲ ربیع الاول شریف مکے وچ ہے۔ سیدہ آمنہ نے اوہناں دے گھر پیدا ہوئے۔ یا رسول اللہ ایس
پیدا دی گل سو۔ فرمایا ہاں پہلے دا ہے مسئلہ۔ کدوں دے۔ کلیم خلیل ذبیح اینے نبی آئے۔ تاں نوں فرمایا اے
کوئی نبی وی نہیں سی آیا۔ فرمایا کنت نبیا و آدم بین الروح والجسد۔ میری نبوت اوس وی چمکدی سی پہلے وی دن
آدم دے جسم دے وچ اجے روح وی داخل نہیں سی ہوئی ــ جے توجہ ہو تے اک بار کتب حیا نقطہ پیش کرداں
تُسی پیدا اے تے سر پیدا ایں سر پیدا۔ تاج پیدا ہوندا اے پر بادشاہ پیدا ہوندا اے۔ نبی
آپ نے فرمایا کنت نبیا و آدم ـــــ والجسد۔ میری نبوت اوہدوں دی چمکدی سی جدوں آدم دے جسم دے وچ ہالی
روح وی داخل نہیں ہویا۔ تے نبوت صفت اے۔ نبی موصوف اے۔ فرمایا اوس نبوت سی تے نبی نبوت نوں
ویکھ پیدا اے نبی پیدا اے۔ ایتھے اک ضمن وچ ہور چھوٹی جہی گل کرن لگا آں کرنا۔ جیہڑے کوئی کہندا نہیں نہیں چاہیداں
سوالاں نوں ابھی نبی نوں نبوت ملی۔ نہیں جی ـــــ العیاذ باللہ تعالیٰ ــــ ایج آپ نے نہیں اسی جی قرآن حدیث
نوں من دے آں۔ جس آکھیا شیاں دا قرآن حدیث نال کی تعلق اے کی واسطہ اے۔ جے قرآن حدیث نوں من دے نبی آپ نے فرمایا
کنت نبیا و آدم ـــــ حدیث نہ ہوئے تاں میں ذمہ دار۔ فرمایا ـــ میری نبوت اوس وی چمکدی سی پہلے
ـــ اوہ معلوم ہویا نبی عالم ارواح دے وچ ہیں قرآن آپ نے فرمایا واذ اخذ اللہ میثاق النبیین ـــ والحکمۃ
ثم جاءکم رسول من انفسکم ـــ اللہ نے عالم ارواح دے وچ وی نبیاں نوں نبی آکھیا۔ معلوم ہویا نبی عالم ارواح دے وچ وی نبی ہوندا
اے۔ باپ دی پشت وچ وی نبی ہوندا اے۔ ماں دے رحم اندر اس دے وچ جدوں اوندا اے۔ اودوں وی نبی ہوندا اے۔
جدوں پیدا ہوندا اے نبی بن کے پیدا ہوندا اے۔ ایہہ رب دی مرضی اے۔ چاہے پنگوڑے وچ اعلان کرائے۔ چاہے
چالیاں سالاں نوں بعد کرائے۔ ایہہ رب دی مرضی اے ناں۔ حضرت عیسیٰ کولوں پنگوڑے وچ اعلان کرایا۔ لوکاں
نے آکھیا مریم۔ ایڈے نیک پیو دی دھی۔ ایڈی چنگی ماں دی دھی ہو کے بغیر شادی دے توں بچہ جن لیا ای۔ ایہہ کیہڑوں
لیا ندا ای ایہہ کون ای۔ رب نے آکھیا مریم توں نہ بولیں۔ جیہڑا اشتوں پچھے آکھو جی ایس منڈے کولوں ای پچھ لوؤ۔
ایس بچے کولوں ای پچھ لوؤ۔ لوکاں نے اعتراض کیتا مریم بغیر شادی دے توں بچے نوں جنم دے لیا ای۔ لوکاں دے
کہنتوں آیا اے۔ رب نے آکھیا مریم توں نہیں بولنا۔ توں آکھ ایہنے کولوں پچھو۔ اودن والے کولوں پچھ لوؤ۔ جس ویلے
اودن والے کولوں پچھیا۔ اوہناں وکھیا تے بولے ای ناں۔ آپ نے فرمایا بشار بولو۔ جس ویلے دووجی وار پچھیا تے
فرمایا میں اللہ دا نبی بن کے آیا واں۔ حضرت عیسیٰ علیہ السلام نے پنگوڑے وچ اعلان کیتا۔ فرمایا اپنی ماں دی پاکدامنی

Date

دی گواہی دتی۔ زبانیا میں نوں اللہ بھیجیا اے میں اللہ دا بندہ ہاں تے آیا واں ۔ تُوں ویکھ ہووے تے ضمنی وچ اک تھوڑی جیہی
گل کر جاواں۔ ہے تُوں ۔ پہلی وار کیوں نہ بولے۔ دوجی وار کلم تے بول پئے۔ پہلی وار اس واسطے زبانیا جیہڑا
میری ماں تے گلاں کر رہے۔ میں اوہناں نال گلاں کراں ۔ ایہہ میری ماں تے تنقید کرن تے میں انہاں نال گلاں کراں۔
اینی اوراں نالموسیں ۔ جیہڑا عیسیٰ علیہ السلام دی ماں دی توہین کرن والا اے۔ اوہنہے نال عیسیٰ نے کلام
کرنا پسند نہ کیتا۔ رب دا کلم سی تے عیسیٰ بول پئے۔ تے میں آنہاں تیری ماں دی توہین کرن والے فعل نوں چھپاں
پاندا ہوویں۔ تے تیرے وچ بعد غیرت تے کوئی نہ ہوئی ۔

تُوں ویکھ ہووے تے اک مزیدار ہور نقطہ پیش کر جاواں۔ ہے تُوں عیسیٰ علیہ السلام بولے کہ میں اللہ دا بندہ آں تے
فائدہ کیہڑوں دتا ماں نوں۔ کیہنوں فائدہ دتا ۔ نفع ملیا ماں نوں۔ بچپن دے وچ کلام کیتی پنگوڑے دے وچ کلام کیتی
تے نفع دتا ماں نوں۔ بڑی عظمت اے بچہ ہو کے پنگوڑے وچ بولے۔ کلام کرے بڑی عظمت اے۔ مگر میرے نبی نے وی
کلام کیتا اے۔ میرے نبی نے پیدا ہوندیاں ساراں ای کلام کیتا اے۔ سیدہ آمنہ زبانیاں ہیں جیہڑے ویلے نبی
آئے نیں نانیاں۔ تے اوہناں سر سجدے وچ تے ہونٹ ہلدے پئے نیں۔ کلام ہوندا پیا۔ کلام کی زبانیا میں کن قریب تے
تے آواز آوندا اے پیا یا رب ھب لی امتی ۔ یا اللہ میری امت نوں بخش لے۔ عیسیٰ کلام کرے تے نفع ماں
نوں۔ نبی کلام کیتا تے نفع پوری کائنات نوں۔ میرے نبی کائنات دا معلم نکلدا اے پیا۔ میرے تے تیرے واسطے
دعاواں کردا اے پیا۔ عیسیٰ علیہ السلام نے کلام کیتا تے فائدہ ماں نوں ہویا۔ میرے نبی نے کلام کیتا تے فائدہ تیرے نوں
تے میرے نوں وی ہو گیا۔ اوہناں سر سجدے وچ وسا تے آہندے پئے نیں یا رب ھب لی امتی ۔

یہ نبیوں میں رحمت لقب پانے والے ۔ مصیبت میں غیروں کے کام آنے والے ۔
دعا واسطے ندے اور رحمۃ العالمین ۔ نبی دی الفت اے پڑھو اے بخشش دا وسیلہ بن جاویگا
مصیبت میں غیروں کے کام آنے والے ۔ وہ اپنے پرائے کا غم کھانے والے ۔

عاشقاں آں تڑپ ہوندی چاہیدی اے۔ سنن دا چاہ ایہہ ایہو کجھ ۔ تُوں میں عرض کرنا آں پیا مسلماناں
زبانیا کتنا دا کام ۔ میں اوہدوں دی نبی ساں جدوں آدم دے جسم کو روح وی داخل نہیں سی ہویا۔ ایہہ
آہندے نیں نہیں جانیا ۔ مسلماں نوں بعد نبی نوں نبوت ملی ۔ کی تے ایہو جیہا منکر ہووے دی جیہڑا ادھر گیا اے اوہ آہندا
اے۔ ہیرا کول اخبار وچ لنک موجود اے۔ اوہنے آکھیا عرب کھارے جدوں کو ہے علم نہیں تھا کہ میں نبی بننے والا ہوں۔
مگر اللہ نے اسے نبی بنا دیا۔ العیاذ باللہ ایہہ لوکاں عرب دا چھیکڑ دن ویکھیا اے۔ تیرے مذہب دا امام ابوجہل اے۔ تیرے
مذہب دا امام ہرقل اے۔ ایہناں عرب دا چھیکڑ ویکھیا اے۔ یا ایہہ سوراں دی زبان وچ ترجمہ کر لے۔ یا یہ سکاں دی
ایہہ آہندے نیں ۔ جان تے کھلاڑی نہ جان اوے ویکھے آو ہمیرے ۔ لوکاں کھلاڑی جا کے مجھیاں دا۔
تیرے کولے دین ایمان والے ۔ ویکھے آو ہمیرے ۔ (ابوجہل ۔ صدیق کا حادثہ) بس ساڈا تے دین۔

Date ____________

عرض کریندا آں اینہاں نے عرب دا چہرہ ویکھیا ـــ ابوجہل نے عرب دا چہرہ ویکھیا ـ ابولہب نے عرب دا چہرہ ویکھیا ـ کافراں منافقاں نے عرب دا چہرہ ویکھیا ـ پر صدیق نے کی ویکھیا ـ بس ایہا گل اے دین ایمان والے اینہاں ای اوں فرق اے ایہدے امام نوں چہرہ دسیا اے ـ میرے امام نوں کائنات دا بادشاہ دسیا اے ـ میرا امام صدیق اے ـ ایہدا امام ابوجہل اے ـ ایہنوں ایہہ تے دسیا اے کہ عرب دے دو بکریاں چار دا اے ـ ایہنوں ایہہ نہیں دسیا کہ عرش والیاں تے وی ایہدا استقبال ہوندا اے ـ ایہنوں ایہہ تے دسیا اے کہ حلیمہ دیاں بکریاں لے کے گیا سی ـ ایہنوں ایہہ نہیں دسیا جبریل امین نعلیناں نبی دیاں نعلیناں تے اپنا چہرہ ملدا رہیا ـ ایہنوں ایہہ تے دسیا اے کہ عرب دے دو بکریاں چار دا اے ـ ایہنوں ایہہ نہیں دسیا کہ آسماناں تے ایہدا استقبال ہوندا اے عرش ایہدے واسطے سجایا گیا سی ـ اوہ نے کائنات دا والی وارث بنا کے بھیجیا اے ـ

تو عرض کریندا آں پیا ـ میرا نبی اودوں وی نبی سی ـ جدوں آدم ہالے روح دی داخل نہیں سی ہوئی ـ یا رسول اللہ میرے تے شے آدم علیہ السلام توں وی پہلے کی ~~ــــ~~ ہو گئے ـ حضرت جابر حاضر خدمت ہو کے ـ اودوں نہ عرش نہ کرسی نہ لوح نہ قلم ـ نہ آسمان ـ نباتات جمادات حیوانات نہ جن نہ انسان ـ کوئی شے پیدا نہیں ہوئی ـ جدوں ساریاں توں پہلوں ـ قبل الاشیاء نور نبیک ـ ہر شے توں پہلوں تیرے رب نے تیرے نبی دے نور نوں پیدا کیتا ـ نہ عرش سی نہ کرسی ـ نہ لوح نہ قلم نہ زمین نہ آسمان ـ نباتات جمادات ـــ کوئی شے نہیں سی ـ جدوں تیرے نبی دے نور نوں پیدا کیتا اے ـ اگے پہلے ہور یا خدا سی یا مصطفیٰ سی ـ ایہدا ترجمہ ایہہ کر لے ـ دلیل میری قرآن تے حدیث اے ـ شعر میرا ذوق اے ـ

ـــ بس احد سی یا احمد سی ایہہ گل بس ایہا گل بنیا ـ یاراں دیاں گلاں پرکھن آدم تے پیا ادھا گل بنیا ـ

دربار ہرا چھوڑیا جا ـ جاہیراں آبا آں ـــ ایہہ گلاں تے کن توں پہلے دیاں ایہہ داستاناں مکمل بنیا ـ تو میں ترا آ گیا دی میں عرض کریندا آں پیا ـ میرا نبی اینہاں سے دیاں تو جے اللہ نہ عرش نہ کرسی نہ لوح نہ قلم ـ تو بیا جابر ان اللہ خلق قبل الاشیاء نور نبیک من نورہ ـــ جابر تیرے نبی دے نور نوں پیدا کیتا اے کیہنوں پیدا کیتا من نورہ ـــ اپنے نور دے وچوں پیدا کیتا ـــ استغفر اللہ استغفر اللہ ـ کاکا برکت اللہ جیلتہ اللہ امان اللہ عبداللہ ـ عنایت اللہ ـ عنایت اللہ لا حول ولا قوۃ الا باللہ ـــ توبہ توبہ ـ کاکا برکت اللہ ـــ ایہہ ای مشرک ـ O ـ ییں آکھیا کہو ـ حالانکہ نور دے ٹکڑے ہو گئے ـ العیاذ باللہ تعالیٰ ـ جتھے اللہ دے نور دے ٹکڑے نہ ہوون اوہ بے ایمان اے ـ اللہ دے نور دا حصہ نبی نوں وی اے ـ ایمان اے ـ ہر سے

عقل ہوی تو گل خدا نے نہ ترائی لبیا ـــ حضور دی حدیث اے ـ اللہ جنہوں سمجھ دیندا اے اوہنوں دین وچ سمجھ دیندا اے ـ جیہڑے تے اپنا فضل کردا اے ـ اوہنوں دین دی سمجھ دیندا اے ـ ایناں نوں سمجھ ای کوئی نئیں ـ الٹے بے سمجھ نیں ـ جیہڑا کہ المنتظرین اسامیں اوہنداں جواب دسیا ـ جی شاہ جی ایہہ حدیث ای کوئی

Date

نہیں۔ مصنف عبدالرزاق نے ایہہ حدیث لکھی اے۔ ایہہ حدیث ای کوئی نہیں۔ میں آکھیا مصنف عبدالرزاق نوں
اے میں تے اوہنوں نہیں جاندا۔ اکھے نہیں تا حدیث اوتھے کوئی نہیں تا۔ میں آکھیا میں تے ترجمہ ایس نشر الطیب
وچوں مولوی اشرف علی تھانوی دا۔ اوتھے صفحہ 4 دے اتے ایہہ حدیث لکھی اے۔ میں دوای حضور تاں
نہیں کہ رہیا صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا جیہڑا میرے ول جھوٹ منسوب کرے۔ ایہہ مسئلہ ساہنوں جہنمی اے۔ یعنی
آکھے حدیث اے۔ تے ہیں وی ساں۔ ایہہ کی اے جہنمی۔ میں تے حدیث نہیں سی مولوی اشرف علی نے جھوٹ
منسوب کیتا اے نبی کریم ول۔ کیوں جی۔ ہن تے حکیم الامت نوں جہنمی کہ دے گیا نبی دی حدیث نوں صحیح کن
لے جیہڑی گل اے۔ تو جیہڑا وی فیصلہ کریں گا اسانوں منظور اے۔ ایسے دی وجہ اوتھے میرا مشورہ ایہہ اے حدیث
نوں منن لے ایمان وی بچ جائیگا تے حکیم الامت وی بچ جائیگا۔ جے تے حدیث نہ منیں تے تیرا حکیم الامت وی
گیا تے نال ای تیرا ایمان وی گیا۔ اگوں تیری مرضی اے۔ ساڈا کم اے نیکی دا مشورہ دینا۔ کیوں جی۔ اگوں
تیری مرضی مناں یا نہ مناں۔ مناویں تے مناویں نہ منیں۔ کیونکہ میرا تعلق صرف پہنچان تک اے۔ اگوں
منناں نہ منناں تیری اپنی مرضی اے۔

فرمایا۔ میں نور آں۔ اپنے نور دے وچوں شاہ جی رُٹھے ہو گئے۔ میں آکھیا نہ نہ ـــــ چالی گز دا شان
ـــــ شیشے کی مثال ـــــ صفحہ نمبر اسی کتاب کا نمبر 184 درس (71)

عبداللہ بن سلام کا اسلام لانا۔

دیکھنے والے تو کہتے ہیں اللہ اللہ ۔۔۔ یاد آتا ہے دیکھ کے صورت تیری

میرا نبی سارے نبیاں توں پہلے۔ نور نبیاں، تیرے نبی دے نور نوں پیدا کیتا۔ امام رازی کی
کمال دے نیں پتے تفسیر کبیر پڑھ کے دیکھو۔ امام رازی فرماندے نیں۔ اشرف علی تھانوی اس حدیث نوں
ساری نوں بیان کر دا دے گیا۔ آہندا اے۔ جدوں چاہیا اللہ نے اوہ نور سیر کر دا رہیا۔ اللہ دی حمد و ثنا کردا
رہیا۔ پھر جدوں ویلے آدم علیہ السلام نوں پیدا فرمایا۔ جناب آدم علیہ السلام دے وچ نور منتقل کیتا گیا
بڑی طویل حدیث اے۔ امام رازی فرماندے نیں اوتھوں منتقل ہویا۔ پیشانی وچ آیا۔ انگوٹھیاں وچ
آیا۔ ہیرا دہ نور وتقلب فی الساجدین پاک پشتاں دے وچوں پاک رحماں دے وچ منتقل ہوندا ہویا۔
ایتھے اپڑیا۔ جناب سیدنا عبداللہ تک پہنچیا۔ سرکار ہو رہیاں رضی اللہ تعالیٰ عنہ۔ پھر جناب سیدہ آمنہ ول
آیا۔ ہن مینوں دسو نال۔ اوہناں کدھے ہس کے نال کیہ پڑھیا۔ ہن تاں دے لعاباں نیں نبیاں توں سعد تے
ہوندے۔ اوہناں دیاں گلاں سنیاں اوہنے جیہڑیاں دی تکیاں بات اے۔ تے اینی دے والدین دے تعقید۔ جس مسلمان
نہیں سن۔ سے کو تیرا اسلام نہیں سن۔ میں ہیناں وال قرآن و حدیث دوں ثابت کر تاں والا کہ میرے نبی
دے والدین مسلمان سن۔ اور معترضین دی کتاب چوں ثابت کرناں وال۔ حدیث نے اپنی امت وچ وی داخل فرمایا

Date

اوہناں نوں اپنے والدین نوں زندہ کیتا۔ اور کلمہ پڑھا کے تے اپنی امت وچ دی داخل کیتا۔ جے گل غلط ہووے تے اک
کہہ نہیں دس کہہ نہیں ۲۵ کہہ دین واسطے تیار آں۔ گل غلط ہووے تے میں ذمہ دار۔ میری ریکارڈنگ ہو رہی اے
عدالت وچ کوئی رکھ سکدا اے۔ جے گل سچی ہووے تے مر جاناں اے۔ ہزاراں من مٹی ہیٹھ جانا ایں۔
مولویاں کول کیہ ناں نہیں جے جاناں۔ اوہ نہیں ہوندے پیش اینتھے۔ دھڑیاں وچ پئے کے مر جاناں۔ رکھے گستاخ پئے نیں۔
دوستاں کن کھول کے دسیا ای نیں۔ دوجے پچھوڑ۔ اوتھے کم نہیں آؤنا۔ اوہ سجناں ساتھیاں ساریاں
وچھیاں رہ جاناں ایں۔ کیہ ناں نہیں جانا۔ رب دی وڈی شان اے۔ تے یا میرے نبی دا کرم ہووے گا تے
سانوں تے قبر وچ کوئی نہیں۔

لحد میں عشقِ رخِ شہ کا داغ لے کے چلے — اندھیری رات سنی تھی چراغ لے کے چلے۔

ایں آکھیا مولویاں کے ناں نہیں جانا۔ قبر وچ کم آؤنا ایں تے میری سرکار نے۔ جیہڑا سوہنا عقیدہ لے کے جائیں گا

تیرا لمیاں سفر مسافرا — وڈیاں گھاٹیاں پینڈا اے راہ۔
تینوں ہتھیں وداع کر دینگے — تیرا سکا بھین تے بھرا۔
اتھے کھان تھاں بھائیاں نگیاں — اوتھے اپنا ایمان ہی چا۔

محبتاں وچ رہیاں نال مسلماناں۔ تیرا ایمان لٹیا جا رہیا اے۔ دنیا ابغ دی ابغ ہو جاسی۔ ور رسول نال بغاوت
نہ کریں۔ ایں رہبر تے رہزن دے درمیان تینوں تمیز نہیں۔ مٹھے لمیاں داڑھیاں تے سوہنیاں شکلاں ویکھ
کے بے جاندے نیں چہرے ویکھدے کدے حضور ناراض نہ ہوون۔ ___ نہیں اوہناں کلمہ نہیں سی پڑھیا۔
کون آکھدا اے مسلمان نہیں۔ میں قرآن وچوں ثابت کرناں واں۔ میں حدیث چوں ثابت کرناں واں میرے نبی دے والدین
مسلمان نیں۔ قرآن آکھدا اے پیا۔ لقد من اللہ علی المومنین اذ بعث فیھم رسولا ___ اللہ دا قرآن اے۔ جے
کوئی حافظ ہووے ___ مدرسے جا کے پڑھ لو گے ___ تیرے ساڈے نال صاحبزادہ لگیا ہووے گا
حافظ دا بہت وڈا اعزاز اے۔ حافظ جدوں قرآن ختم کردا اے۔ جیہڑی دعا منگے اوہدی قبول ہوندی اے۔ حضرت
ابن جوزی نے درمیان نقل کیتی اے۔ حضرت مولا علی دا قول اے۔ نقل کیتا اے محدث ابن جوزی نے۔ اوہنا دا آکھنا
حافظ قرآن جدوں قرآن ختم کردا اے۔ جیہڑی دعا منگے اوہدی قبول ہوندی اے۔ مگر ساڈی قوم جیہڑی اے ناں ہن کی
مولوی حافظاں نوں ویکھدے ابغ ہوندے نیں۔ پتہ نہیں سانوں کی شئے ہو گئی اے۔ بدنصیبی قوم دی۔ تو میں عرض
کرناں واں پیا۔ سوچ فرمانا ___ فرمایا۔ لقد من اللہ ___ اللہ تعالیٰ نے مومناں تے احسان فرمایا اے کہ
اوہناں دے وچ اپنا رسول بھیجیا اے۔ لقد من اللہ علی المومنین ___ مومناں تے احسان ___ معلوم ہویا ساڈے وچ
آیا اے۔ سیدہ آمنہ سیدنا عبداللہ۔ آپ دے دادا پردادا۔ تمام نبیاں رحمان تے پشتاں دے وچ نبی آیا اے۔ قرآن
آکھدا اے لقد من اللہ علی المومنین ___ اللہ نے مومناں تے احسان فرمایا اے۔ اوہناں دے وچ اپنا رسول بھیجیا اے ہور

Date ____________

نوریں تے دعا توں زیادہ میرے بچی کے داداں نوں مسلماناں وچ منافقت ہوندے نئیں پتے ۔ انہاں دے ایمان دی
گواہی رب دیندا اے پیا ۔ میرے بچی دی امی مسلمان ۔ میرے بچی دے ابا جان مسلمان ۔ جنہوں اپنے ایمان
وچ شک اے ۔ اوہناں تے تنقید کر دا اے پیا ۔ میں آکھنا آں کدرو اس رب کولوں چنگا مالک یوم الدین
اے ۔ کہڑا اوتھوں لیکے امام الانبیاء دے سب نوں جا ڈنگے ۔ اساں بڑے عالماں وچوں تے تنقید کر دے رہے آں ۔
تو عزیزان من آؤ میں دوجی دلیل پیش کردواں ۔ خالق کائنات نے فرمایا ۔ اللہ دا فرمان گواہ اے قرآن
وچ گل نہ ہووے تے میں ذمہ دار ۔ رب نے فرمایا اے مدینے دیا تاجدارا ۔ کافراں بے ایماناں دیاں قبراں
تے وی نہیں جانا ۔ رب نے حکم کیتا اے کافراں مشرکاں بے ایماناں دیاں قبراں توں ۔ جدوں رب
نے سانوں ~~[illegible]~~ چھڑا دتا اے حکم کر دتا اے بے ایماناں دیاں قبراں تے نہیں جانا ۔ انہاں آکھیا ~~[illegible]~~
انہاں سب دیاں قبراں تے نہیں جانا ۔ تے اسیں لوکاں نوں دسیا انہاں دیاں قبراں توں حکم اے کہ ایہناں دیاں
قبراں تے وی نہ جایا کرو ۔ بچیو ساڈیاں تے ساڈے رب حکم کیتا اے ناں ۔ اک
تے تاں نہیں جاندے ۔ اوہناں آکھیا جے ~~[illegible]~~ ساڈیاں قبراں توں ڈکیا اے ۔ تے اسیں الویں بابا صاحب
داتا صاحب ، شاہ رکن عالم کیہے کہڑے ہاں اسیں وی آکھاں گے ایتھے جانا حرام اے ۔ بچی [illegible] آکھو ۔
سانوں تے ساڈے رب حکم کیتا اے ۔ ایہناں دے آکھن نال فرق تے نہیں نا پیندا ۔ چلو ایہناں دے آکھے کوئی مردا
ہے سہی کوئی عمل تے کی فرق اے ۔ سوال ہی پیدا نہیں ہوندا ۔ جے آکھو تے میں تفسیر روح البیان چوں
اک واقعہ پیش کر جاں ۔ قبراں تے جان دا ۔ حضرت نوح علیہ السلام نے جس ویلے بیڑی بنائی تاں
تے علامہ اسماعیل حقی رحمۃ اللہ علیہ ۔ آکھیا زوجین اثنین ۔ ہر شے دا جوڑ جوڑا بیڑی وچ بٹھاؤ ۔ جے سارے
نوں بٹھالیا تے اخیر تے کتا رہ گیا ۔ حضرت نوح علیہ السلام نے اوہنوں ٹھڈا مار کے آکھیا تے شیطان
پوچھل توں پھڑ کے اگے نکلی کھچی جا کے ۔ آپ فرماندے نیں خبیثا اگاں دفع ہو ۔ شیطان نے پوچھل چھوڑ دی تے بیڑی وچ آ گیا ۔
فرمایا توں کیویں آ گیا ایں ۔ آکھن لگا جناب [illegible] میں آ گیا آں ۔ آپ نے فرمایا ذلیلا اینج جو
تیرے لئی [illegible] پیا ۔ اللہ کولوں معافی منگ لے ۔ اوس آکھیا جناب لے دیو معافی میں کدوں آکھنا آں منیوں نہیں جاندی ۔
ابلیس آکھیا [illegible] ۔ اوس آکھیا [illegible] لے دیو معافی ۔ ایہہ تے آکھدے نیں اللہ ساڈی نہیں سن دا
جناب نوح علیہ السلام نے رب دی بارگاہ وچ التجا کیتی یا اللہ ۔ توں کریم ایں ۔ جے معاف کر دیویں تا ۔ فرمایا نوح میں ایہناں
پیاریاں دی گل کوئی موڑی نہیں ۔ پیارے نوح ۔ پر اوہدی آکھ میرے پیارے دی عزت دا مسئلہ
اے ۔ ناموس دا مسئلہ اے ۔ یا اللہ کیہہ ؟ ایہہ اپنے آدم نوں سجدہ نہیں کیتا ۔ اس [illegible] نے کیتا ۔ ایہنوں آکھو دل میں
تیری موڑ دا نہیں ۔ چونکہ میرے پیارے دی عزت دا مسئلہ اے ۔ ایہنوں آکھو بے ادبا [illegible] تے عزت تے لگا جا تے
میں معاف کر دیاں گا ۔ [illegible] آکھیا جا معافی ۔ تو آدم علیہ السلام دی قبر تے لگا جا ۔ تے معافی دے دیاں گے حضرت

Date

نوح علیہ السلام نے ڈبایا لے بیٹھ بیڑا کم بن گیاای کی ۔ آکھو رب آکھیا اوس آکھیا اے جیہو ندا کن سجدہ نہیں کیتا سی تے ہوگیاں دیاں قبراں تے الوہیں ای رکھا ہویاں ۔ تے بیٹے دا پلیہ نہ ہووے تے مٹے تے جیہڑے جزیدہ ہوندی اے نا ۔ میں پیو کہڑے دا پتر اے ۔ قبر تے نہیں جانا ۔ میں آکھیا جے ایڈا قبراں نال ویر اے تے قبراں دے دم نہ گیاکرو دے ہر لے نقاں ۔ دے میں دکڑیاں ۔ آگیوں تیل ۔ پایا تیل لاؤ اگ ۔ سری پنڈا کا مارے ۔ ڈاہڈا تاریعد نالے پلیو دا ہے دی یاد تازہ ۔ تے نالے قبراں کولوں جان چھٹ گئی اے (کیوں بھئی) اسی تے اس واسطے اوہناں قبراں نال پیار کرنے آں ۔ ایہہ اللہ دے مقبول بندے نیں ۔

میں ہیں کا بیوپار کرتا ہوں ۔ — میں سب بندوں سے پیار کرتا ہوں ۔

میں گردش کو نئے بار کرتا ہوں — بندگی کی کچھ خبر نہیں مجھ کو ۔

توں میں عرض کرنا آں پیارا میرا پیارا محبوبا ۔ اے الیوان والیو کا ذاں دیاں قبراں تے نہ جاؤ ۔ رب آکھندا اے پیا سوہنیا نہ جایئں ۔ اوتھے کفروں دی نہ ۔ تو دے لبب بات اے اسلام نال ۔ رب آکھندا اے پیا نہیں جانا ۔ میں میرا بنی رب دی بارگاہ وچ ۔ رب آکھیے تے بنی جاسکدا اے ۔ رب دے حکم دی مخالفت کر سکدا بنی ۔ نہیں نہیں ۔ مگر دوستی کی ہوندا اے ۔ ایدھر رب منع کردا اے پیا ۔ تے ادھر بنی رب دی بارگاہ وچ عرض کردا اے پیا ۔ اے رب العالمین میں ماں دی قبر تے جانا ایں ۔ رب منع کردا اے پیا کافراں دیاں قبراں تے نہیں جانا ۔ تے رب دی بارگاہ وچ بنی عرض کردا اے پیا ۔ تے بنی سب والوہیں کا ذ سوہنیا تے رب دی بارگاہ وچ سفارش دی عرض نہ کرے ۔ بنی تے آکھندا اے پیا میں ماں دی قبر تے جانا ایں ۔ رب آکھیا سوہنیا جا لگا جا ۔ ماں دی قبر تے ۔ بنی نے صحابہ دی جماعت نال لئی تے جاندیاں کیتی بنی پئے ماں دی قبر تے ۔ اینہاں جمن وچ اک جیہڑا جیا مسئلہ اے تو ہم ہوئے تے گل کر جاں ۔ نہیں قبر دی نیت تے سفر وی نہیں کرنا چاہیدا ۔ مسجد دی نیت نال کرنا چاہیدا اے ۔ ایہوں کوئی ماں دا لال ثابت کر دکھا اک کوہ نہیں اک کر دکر روپیہ دے دیاں گا ۔ مسجد آمنہ دی قبر دے کول مسجد ہے دے ۔ پہاڑی دے اتے حضور دا مزار اے ۔ مسجد آمنہ رضی دا مزار پہاڑی دے اتے دے ۔ فقیر نے زیارت کیتی اے ۔ اک مستورہ جگہ اے پہاڑی دے اتے ابواشریف ۔ میں فقیر نے حاضری دتی اے ۔ تے جا کے پتہ اے آکھیا کی سی ۔ ایہہ دس دیاں ۔ جیہڑے دلے میں اوتھے پہنچیا ناں ۔ میں آکھیا حضور دی والدہ ماجدہ دی قبر تے جانا حضور دی سفارش وی اے ۔ اوتھے گیا تے میرے کولوں کوئی گفتگو نہ ہووے ۔ عرض دسو دونہ ہووے ۔ اینی وڈی بارگاہ بنی دی امی جان ۔ پہاڑی دے اتے چڑھ کے دو پیر رکھی ۔ میں پہنچ کے ناں تے جا کے دو زانو ہو کے بہہ گیا ۔ دیر توں بعد طبیعت کجھ سنبھلی ۔ آیا ایہہ تے کجھ عرض کر بارگاہ عالیہ اے ۔ میں سلام پیش کر کے تے دست بستہ عرض کیتی ۔ اے شہزادیئے ۔ تو ہمیشہ بنی دی امی جان ایں ۔ تے ساڈے لئی علاقے دی مسجد و رسم ایہہ اے کہ جیہڑا ایتھے جج لگا ہووے ۔ کوئی افسر لگا ہووے ۔ تے کوئی مجرم دا اوہنوں ناں نے کلس ہووے ۔ تے لوک آکھدے نیں یار اینہاں کوئی پتہ کر دیئے کھتوں دا ۔ اوتھے لگ جاندا نیں ۔ تے اللہ ماں ہووے چا چے

Date

تانئے۔ میراں دے کول تے آ پہنچے نیں جی۔ اسیں دور دے مسکین آں۔ بڑی سخت لوک او۔ تہاڈے بوہے تے آباد رکھو
او۔ اسیں بہت چھوٹے آں۔ مسکین آں تہاڈے نوکر آں۔ تے حضور گناہ ہو گیا اے۔ جرم ہو گیا اے۔ حضور اپنے پتے
نوں کہہ دیو۔ ذرا معاف کر دیوے۔ تہاڈا اک کاسہ جاندا اے سادا کم بن جاندا اے۔ تے اپنے پتے نوں ذرا رقعہ لکھ دیو۔
کوئی حکم جاری کر دیو۔ اللہ تہانوں عزتاں دتیاں نیں۔ تہاڈے آکھن نال سادا کم ہو جاندا اے۔ میں آکھیا شہزادے
ایہہ سادے علاقے دی رسم اے۔ لوک دو سو چار سو میل توں ٹر کے جس ویلے جاندے نیں تاں۔ تے پچھلے دی
آ پہنچے نیں یا پر خانداناں دا کم خالی واپس نہیں کرنا۔ ایہدی دعا دے دو سو چار سو میل سفر کر کے آیا اے۔
ایہہ آ پہنچے نیں تے ایہدا کم کر دے جا۔ اللہ فضل کرے گا۔ میں آکھیا شہزادے ایہدی دعا دے شیر دے کول کھڑے آباد واں
ہو ور کوئی مرض نہیں شیر دے پتر دی خدا دی خدائی وچ بادشاہی اے۔ تے میں سیاہ کار آں۔ بد اعمال آں۔ ایہہ شہزادا
نوں کہہ دیو ایہہ مسکین دی سفارش کر چھڈے۔ مسکیناں دا کم نہیں ہے نوں واپس موڑنا۔ شیر جو ہے تے آباد واں
اسیں تہاڈے پرانے نوکر آں تے نال ہیں آئے آں۔ تے شہزادے پتر نوں ذرا حکم کر دے۔ مالکاں دے حکم شیراں لکری
موڑے نہیں۔ ؎

ہم تو پرانے ہیں۔ کسی شیر کے در کے (آکھ کسی نہیں کم کرن والے۔ مراثی اسیں حضور دے مراثی)

چرادی میرے پتی دا مراثی اے۔ میرے پتی دا نام لیوا اے۔ کمی اے میرے پتی دے بوہے دا۔ آہ لوک آپ ہندے نا
اسیں فلانے چودھری دے کمی میں لشکر تے لکھنا آں جو میرباں نوں۔ اسیں تے کمی آں سرکار مدینے دے چڑا
دی پتی دا کمی ایں۔ ذرا مدینے پاک دا ہتھ کر کے باواز بلند اقرار کر لو سا۔ ؎

ہم تو پرانے کسی شیر در کے (C) نام لکھے ہیں جاوید در کے

تو میں عرض کرنا آں پیا بیان دی گل آتے۔ مزار اے۔ میرا پتی جنی بردی جا خلقت لے کے گیا۔ او جتھے کوئی اسم نہیں معلوم
ہو یا قبر دی نیت تے سفر کرنا میرے پتی دی سنت اے۔ گل غلط ہوئی۔ حدیث نوں کھلواں۔ منہ لکیا انعام حسنا اول
تے جو حدیث دی صحیح ہوئے۔ مر جانا ایس زبان وچ کیڑے پے جانے نیں۔ جھڑو جاگ گیاں جنی دے والدین نوں کافر
منہ کہو۔ میرا پتی جس ویلے پہنچیا اے۔ آبیا دی قبر تے سلام دی ہوئے۔ سسکیاں ہوئیں گیاں حال
دی محبت نال۔ بنی رویا ڈھائیں مار کے رویا۔ معلوم ہویا ماں دی قبر نال دی پیار کرنا میرے پتی دی سنت
اے۔ اک مانواں نوں جھڑکاں دین والیو نوجوانو۔ ماں باپ دی توہین کرن والیو۔ میرے پتی دی سنت
کس اے۔ جاں جیوندی ہووے تے اک پاسے ماں دی قبر نال دی پیار کرے۔ ؎

جھانوں پتر زمانے دا دل ہوئے رشتہ نہیں ماں دے پیراں دی خاک دا رکھ ؎

او نوجوانو ماں باپ دی توہین کرن والیو۔ تہانوں کی پتہ ہوسکاں ہووے کی عظمت اے۔ ہر مذہب دا
پتہ ہووے تے ہر پتر لگ دا اے نال۔ ماں دی کی عظمت کی اے تے پیو دی عظمت کی اے۔ مجمع کمبیا اے۔

Date

(اللہ دا)
ہزاراں دا اچھا پئی اے۔ گواہ بنا کے قسم اٹھا کے نہا تو نا آں۔ اللہ دا رسول دی رحمت تے پہلی گل ہوندی
اے ناں۔ جیہڑا ماں پیو دی دعاواں نوں دولتاں جھڑکاں نوں اپنے لئی ویندا اے۔ اسیں اج
دی ماں دے قدم چم کے گھروں نکلنے آں۔ تے پہلاں ماں دے قدم جا کے چمنے آں۔ ماں پیو جیہڑی وی پیو دی
تے اولاد واسطے دعا اللہ اے۔ جو مستقبل دی گل ہوئے اوہ پوری ہو جاندی اے۔ مگر موجودہ دور دے
وچ جواناں دی پرواہ ای کوئی نہیں۔ ماں پیو دی پرواہ ای کوئی نہیں۔ ایہدا مطلب ایہہ نہیں کہ بچیاں
نوں شرمندہ کرو۔ جائز مطالبے اوہناں دے ضرور پورے کرو۔ ماں باپ دی احترام کرو۔ کئی اکثر ماں باپ وقوف
ہوندے نیں، جو ماں آلے پاسے گئے تے بیوی نوں ناجائز تنگ کردا۔ جے تے بیوی آلے پاسے تے ماں نوں ناجائز
تنگ کر دتا۔ توازن قائم رکھو۔ اوہناں نوں سمجھا اللہ دیئے ہتھ اے۔ نہ ایہنی آں فرشتہ برباد کرو۔ نہ ہیرو کرو۔
ماں باپ استاد دا تعلق چنگے مسیتاں دروازیاں وچ ہمیشہ پیار دو۔
اس واسطے مسلماناں نوں ماں باپ دا احترام کرو۔ نوجوان اک لت تے کھلو کے عبادت کردا ہووے
ماں پیو ناراض ہووے تے کوئی عبادت قابل قبول نہیں۔ اک صحابی دا واقعہ بیان کر کے تے میں اگے چلنا آں۔
صحابی وصال ہون لگا تے جان ہی نہ نکلے۔ کیوں صحابی نبی دا۔ تے روح ای نہیں نکلدی۔ روح پرواز ای
نہیں کردی پئی۔ سارے گئے حضور کول یا رسول اللہ ﷺ آپ دا صحابی اے۔ تے جان کندن دا ویلا اے۔ تے
بڑا اوکھا اے۔ آپ نے فرمایا اوہدی ماں نوں سدو۔ فرمایا مائی معاف کر دے تیرا پتر اے۔ مائی نے کہیا
ہو کے جیہڑا ... عرض کیتی یا رسول اللہ ایہہ ماں نالوں بیوی نوں ترجیح دیندا سی۔ میں ایس دا ستایا ہویا اے۔
مائی نے معاف نہ کیتا۔ فرمایا لکڑیاں لیاؤ۔ تے اگ لا کے ساڑ دیو۔ نبی نے حکم جاری کر دتا لکڑیاں کٹھیاں کر کے
ساڑ دیو۔ میں خود فیصلہ کر دتا ماں پیو جیہڑا ناراض ہووے ایہدی سزا ایہو اے۔ ماں سی ناں ماں دی
ممتا۔ توں ایہہ کم برداشت نہ ہوئی۔ یا حضرت یا رسول اللہ میرا پتر سڑ جائے گا۔ فرمایا مائی ایس اگ نالوں
ایہہ اگ ہزار گنا بہتر اے۔ عرض کیتی یا رسول اللہ میں معاف کیتا۔ جدوں ویلے آکھیا معاف کیتا ایس ویلے صحابی دی
روح پرواز ہو گئی۔ نبی دا صحابی وی ہووے ماں ناراض ہووے تے حال ویکھ لے۔ تے توں میں کس باغ دی
مولی آں۔ ایس واسطے ماں باپ نوں راضی رکھو۔ ماں باپ دی خدمت کرو۔ ماں جو وی کہے۔ حکم اگے
اف نہ کرو۔ نفلی تہجد نہیں ہوئی۔ ماں آواز مار دیوے حکم اے پہلاں تہجد چھڈ دے۔ پہلاں ماں دی گل سن۔
مگر موجودہ دور وچ کوئی نہیں ویکھدے۔ کیوں دسے نوجواناں نوں۔ مذہب دا پتہ ہووے تے ماں پیو دی عزت دا پتہ
ہووے۔ تے کجھ ماں پیو وی ... وچ ہون جاہل دی اے۔ پتراں نوں صبح ویلے قرآن پڑھاں کوئی مذہب دا
دس تے پتراں نوں وی کوئی مذہب دا پتہ ہووے۔ تے جے ماں پیو نے ساری رات ڈش تے ... لا کے اوہ انڈین
فلم ویکھنی اے۔ تے جناں دی تے اگوں (کیہ) دسو اوہ ماں مفدا۔ اوہ ایہہ جناں اے ناں ... کوجھا

Date

اس واسطے ماں باپ کو چاہیئے۔ کہ وہ گھر میں ایسا ماحول پیدا کرنا۔ کہ اولاد پتر دھی اے صحیح مسلمان ہووے۔
صحیح مسلمان بنے۔ پر جس ماں نے وڈے لوکاں نہ قرآن پڑھدا اے۔ نہ نماز پڑھنی اس نوں نہ روزہ رکھنا آئے۔
نہ حج کرنا اے۔ سارا دن پیسہ کمانے کے چکر وچ ہوندیاں نیں۔ تے بازاراں وچ پھرنا ایں۔ بار سنگھار لگا کے
آکھنا جی ایہہ پاکستان پتہ نہیں کیہو جیہا اے۔ باہر دے ملک وچ بڑی آزادی اے۔ باہر دے ملک نے۔ میری بہن
میری بیٹی میری ماں۔ جنہوں عزت اسلام نے دتی اے۔ جنہاں دی توں ریس کرنی اے۔ اوتھے عورت دا
کوئی تعلق ای نہیں۔ اوتھے عورت ضرورت دی چیز اے۔ جدوں لوڑ ہووے ورت لو۔ اور چھوڑ دیو۔ جیسے پانی کا کوک
کی بوتل پیتے ہو۔ پی کے بعد میں پھینک دی جاتی ہے۔ وہاں عورت کا یہ تعلق ہے۔ پر اسلام نے جس
نے کیہا اے کہ ماں دے پیراں ہیٹھاں جنت اے۔ ایہہ عزت اسلام نے دتی اے۔ ورنہ دھیاں نوں
زندہ درگور کیتا جاندا سی۔ جس نے دھیاں نوں عزت دتی اے۔ تو انہاں کو دے دو۔ اسلام نوں پروان
چڑھانا ماں تے باپ دے ذمے فرض اے۔ کہ اپنی اولاد نوں وی ایہو جیہا بنا سکے۔ اوہ آکھدے نیں بچے
آکھدے نیں نہ اوہناں نوں قرآن۔ نہ نماز ساں پڑھنی اے۔ نہ پیو پڑھنی اے۔ رات دے دو وجے سونا
ایں۔ دن دے دو بجے اٹھنا اے۔ الوواں والی زندگی اے۔ الوواں دی طرح اٹھنا اے۔ تے اٹھ کے بار بار
اباسیاں لیندی جا رہی اے۔ تے اٹھ کے منہ دھوتا نہیں۔ تے ویکھدی آ رہے چنگے کپڑے نوں۔ پھر جا کے تے بازار دیکھدی
جا رہی اے۔ تے کڑی نوں موٹر سائیکل تے بٹھا کے ملتان وچ پھرنا۔ ویکھو میری کڑی کی چنگی اے
بیٹے منہ موڑ کے عزت لوکاں۔ ایہہ وی اک رسم بن گئی اے۔ دکھاوا ہے۔ بیٹے بٹھا کے سارے ملتان
وچ پھرنا۔ سارے لاہور وچ پھرنا۔ پتہ لگے کہ فلانے دی بیوی اے تے لڑکی کمال اے ساڈی۔ فیر ساڈی
ایہو جیہی ذہنیت دا۔

سے وائے ناکامی مسلمانوں میں غیرت نہ رہی۔ یکسر قدیم نہ رہا اور دین سے الفت نہ رہی
کلو گوشت پا کے اخبار وچ لپیٹ لے۔ اک تھیلے اخبار دھردا اے۔ اک اتے پردہ کردا اے۔ پر اوہنوں
لپیٹ دا اے۔ کہ کوئی پتا نہ لگ جائے کہ اوہنوں اینا سانبھنا اے۔ کوئی کاں نہ پے جائے۔ کوئی کتا نہ
پے جائے۔ تے ماڈی من گوشت ایویں ای کھلا چھڈ جاندا ایں۔ پھر جائے جائے ایہنوں

مولویاں نوں پسینہ ثانی کے بازاراں وچ کھلے اتے (ملاں عزت ملدی عزت) میں آکھیا ملاں عزت دا شوں
پتہ ہوں لگ جائیگا۔ تیرے پیاراں نوں بازار دے وچ گلیاں دی طرح چیر کے ستری پشت تے دتے وچ چنگا
کہیر پتہ لگے گا۔ سڑکاں تے دسدا اے۔ پر کالی پینی ہوں خاتون جنت دے نقش قدم تے چلا کے۔ جنہوں عزت
راس نہیں آئی۔ پسینہ ثانی کے مولویاں دے خلاف بکواس کرن والے گشتے۔ تیہنوں حال پتہ نہیں۔ کہ مولوی کیہ اے۔ مولوی دا مطلب
ہے۔ جو رسول اللہ کا پیغام گھر گھر تک پہنچائے اوہ دین ہوندا واضح پتیاں روشنی تے گرلائی
مقصد خطاب بیان ور اوسے جدا اوہنا نوں وچ کل لایا۔

Date ____________

چوکیدار رسول اللہ دا دیندا پہرا چوکا ______ لوکو اپنیاں گھراں وچہ اسلام پیدا کرو۔ ایہہ ساریاں شیطاناں دے
نیں۔ جیہڑا ایہہ ماحول ٹھیک نہیں کردا۔ جے گھر دا ماحول ٹھیک ہووے۔ تے اج وی خالد بن ولید پیدا ہو سکدا اے جہڑا
بن قاسم پیدا ہو سکدا اے۔ اج وی سلطان ٹیپو پیدا ہو سکدا اے۔ پر ہے تُوں ماں دی اوہ گود جیہڑی اکھیاں تے
قرآن تلاوت کردی ہووے۔ چہرہ ہووے۔ تے تہجد پڑھدی ہووے۔ تے پیو اوہ ہووے کہ جہڑا کم از کم فجر پڑھ کے اوس
توں بعد درود شریف پڑھدا ہووے پاسے ہو۔ اوہ کے نفل پڑھے۔ آپ اٹھے۔ اپنی رفیقۂ حیات نوں اٹھائے۔ اوہ گھراں والیاں
رہندا اے نوں زندگی تے لوت دی اے۔ جنہوں ہیر پاں نصیباں وچ۔ جنہوں شرباں نصیباں لکھیاں اے۔ اوہ ذرا دو لفظ کہہ کے
اس رب دی یاد ای کر لیندے۔ فیر تو زندگی دا مزہ لے۔ تے جے حضور کریم علیہ السلام کے منیا کے نبی تے درود پڑھ کے
اکھاں بند کر کے گنبد خضرا دا نقشہ ساہنے لیا کے جس ویلے پڑھیں گا نبی تے درود ای پڑھیں گا مکمل اے۔ مدینے دا نانا دربار ساہنے
آ کے زیارت کروا دے۔ ایہہ تے میری زندگی ۔ بُھل گیا ایں۔ راہ چھڈ گیا ایں تُوں۔ عرض کر رہیا آں
سامعین حضرات۔ میرا نبی ماں دی قبر تے رویا۔ معلوم ہویا قبر دی نیت تے سفر کرنا شرک
نہیں۔ تو میں عرض کر رہیا آں پیا۔ اگر شرک ہوندا اے کہ ماں باپ مسلمان نہ ہوندے۔ کدی میرا نبی قبر تے نہ جاندا۔ کوئی میرا رب
اجازت نہ دیندا۔ معلوم ہویا میرے نبی دے امی تے ابا مسلمان نیں۔

اوہناں تے آنے والا اعتراض نیں۔ میں اوہناں دا جواب دے چاں۔ اوہناں آکھیاں اینج کہ حدیث ادھی بیان ہوئی اے۔
جے ساری نہیں سو بیان کیتی۔ ست ویکھو نا۔ اعتراض نیں۔ تے سارے بندے اگے فیر ایسے طرح ای ہوندا نیں۔ پشاوہ جی ہیں
آکھیا جی اوہ نبی نے رب کولوں اجازت منگی کہ میں ماں دی قبر تے جانا ایں۔ میں آکھیا ہاں۔ اوہ جمع دے قبرستان وچ جیہڑا
نبی جاندا سی۔ اوہدوں اللہ کولوں اجازت لے کے جاندا سی۔ میں آکھیا نہیں۔ اوہ جیہڑا مسلماناں دا قبرستان نبی جاندا سی۔
اوہ اللہ کولوں اجازت لے کے نہیں سی جاندا۔ جدوں ماں دی قبر تے چلیا اے تے اجازت کیوں لئی اے۔ ایہدا مطلب کوئی رولا
اے سی۔ اعتراض ہو سکدا اے ناں۔ جواب میں آکھیا۔ آ میں جیہڑے مسئلہ۔ نبی دی نگاہ نبوت جاندی
سی کہ جے میں ماں دی قبر تے گیا۔ تے لوکاں آکھنا ایں۔ نبی نے معاذ اللہ شرک کیتا۔ جیویں آدم نے دانہ کھا لیا۔ پر اعتراض
نہیں کوئی کر سکدا۔ لغزش ہو گئی۔ نبی دے رب دا حکم دتا باوجود ماں دی قبر تے ٹُر گیا۔ ماں دی محبت وچ آ کے ماں دی قبر تے
ٹُر گیا۔ اعتراض نہیں کر سکدے۔ ایہہ عمل ہوئی ای رہا۔ جیویں آدم علیہ السلام نے دانہ کھا لیا۔ اسی اعتراض نہیں کر سکدے۔
ہاں جیویں حضرت آدم کولوں لغزش ہو گئی اے۔ اسی اللہ دے حکم دی حقیقت نہیں کر سکدے۔ جیویں نبی قبراں تے گیا اے۔
ایہہ وی معاذ اللہ لغزش ہو گئی اے۔ اسی اینج نہیں کر سکدے۔ اینج اعتراض ہو سکدا سی۔ مسلماناں نوں شرم
نال۔ ایسے واسطے نبی نے رب دی بارگاہ وچ عرض کیتا۔ رب العالمین۔ میں تاں تے پتہ اے۔ لقد من اللہ علی المومنین
اوہ ایمان والے نیں۔ میں چلیا واں۔ لوکاں آکھنا ایں نبی ماں دی محبت وچ ٹُر گیا سو نہ شرک کولوں اجازت لیا آں۔ جے
توں دی اجازت دے دیں گا۔ پتہ لگ جاندا نبی کلے دا فیصلہ نہیں رب نے دی اوہناں نوں مومن ای آکھیا اے۔

Date

رب دے نزدیک تے رب دے رسول دے نزدیک ایمان والے نہیں ۔ ماں دی محبت دا الزام ایہہ نہیں آ سکدا۔ رب تے رسول اوہناں دے نزدیک
نہیں دے والدین مسلمان نہیں۔ (۳) درجات الشرف بشاہ جی۔ میں آکھیا جی ۔ اگلی حدیث تسیں اوہدے حوالے کیتی
اے۔ میں آکھیا ہاں پہلی رہندی اے میرے وی پتہ اے اگے پڑھو۔ میں آکھیا رب نے آکھیا۔ اسے مدینے دیا تاجدارا۔ ماں پیو
دی قبر تے جا۔ پر دعائے مغفرت نہ منگیں۔ مکمل حدیث پیش کرناں آں پیا۔ بخشش دی دعا نہ منگیں۔ تے شاہ جی کافر واسطے
دعا دا منگنا جائز نہیں۔ قرآن آکھدا اے کافر واسطے بخشش دی دعا نہیں منگنی۔ میں آکھیا چلو سوچ لے۔ آکھے ہاں ہاں
تسیں ٹھیک او۔ میں آکھیا میرا تے ایمان اے۔ میں ٹھیک آکھنا آں۔ توں ٹھیک آکھنا ایں پیا۔ کافر واسطے بخشش دی دعا
نہیں۔ میں آکھیا تہاڈے واسطے تاں ایہہ نہیں منگی دی۔ اوہناں ول تاں ایہہ نہیں منگی جاندی۔ ساڈے مسلمان
ہوندے نیں تاں اسیں دعاواں کر لینے آں۔ اوہناں نوں شک اے۔ ایس واسطے منگنے دا ای نہیں۔ تو مر منوں کرناں آں پیا کافر واسطے
دعا۔ بولو جی۔ میں آکھیا دعا دو واسطے نہیں۔ ایہہ ٹھیک آکھیاں کافر واسطے بخشش دی دعا نہیں۔ میں آکھیا
دے منبر تے۔ نبی واسطے بخشش دی دعا نہیں۔ اک کافر واسطے نہیں تے اک نبی واسطے نہیں۔ ایس واسطے بخشش
اوہدے واسطے ہوندی اے جیہڑا گنہگار ہووے۔ ایسے واسطے نبی دا جنازہ نہیں۔ اللھم اغفر لحینا۔ ہر کسے واسطے
دعا نہیں منگی دی۔ مگر کی ہوندا اے حضور دا جنازہ نہیں۔ دعا کوئی نہیں منع اے۔ کیوں۔ نبی پاک آکھدے او۔ اوہنوں بخشش
نہیں۔ آکھو اوہدے صدقے کائنات نوں بخشش۔ اوہدے واسطے نہیں۔ ایہہ تے اوہ محبوب اے۔ جیہڑے صدقے کائنات نوں
بخشش جاندی اے۔ نبی واسطے بخشش دی دعا نہیں۔ ایس واسطے جیہڑے واسطے بخشش دی دعا منگیں پہلاں اوہدا
جرم ثابت ہو جاندا اے۔ آکھیا سوہنیا توں وی ماں واسطے بخشش دی دعا نہ منگیں۔ کیوں تیری ماں وچ جرم ثابت
ہو جائے گا۔ باپ توں جرم ثابت ہو جائے۔ جنہاں باپ یا ماں جرم ہوئے۔ اولاد واسطے گھاٹا ہوندا اے۔ سوہنیا تیری
ماں وچ جرم اے۔ نہ تیرے پیو وچ جرم اے۔ بخشش دی دعا نہ منگیں۔ کیہڑا ایہہ نہ ہو جائے کہ اوہنے جرم کیتے ہوئے
سن۔ نبی پاک نہیں اوہ تے جرماں توں پاک نیں۔ بخشش دی دعا نہ منگیں۔ رب نے بخشش دی دعا توں منع کیتا اے
ہیوں ایہہ ثابت کر دیو۔ رب نے ایہہ آکھیا ہووے۔ درجات دی بلندی دی دعا نہ منگیں۔
رب نے آکھیا سوہنیا بخشش دی دعا نہ منگیں۔ کیونکہ اوہدی درجات دی بلندی دی دعا ہو سکدی اے پر بخشش دی
نہیں منگنی۔ کیونکہ جتھے تیرا نور منتقل ہوندا اے۔ اوہ کوئی الوہی برتن اے۔ تے کافر واسطے دعا نہیں۔ کیوں
کہ ایس واسطے۔ آکھیا جیہڑا اللہ تے رسول دا دشمن اے۔ اوہدا بھلا نہ منگیں۔ ایہہ پیسے دا ابلہ دکھنا ہوندا اے تاں۔ یا اوہناں دی
بخشش ہے۔ دنیا جیہڑا اے رہی عمر نبی دنیا دا گستاخیاں کر دا رہیا اے۔ اللہ دے کماں دی مخالفت۔ اللہ دی مخالفت
اللہ دی رسول دی کر دا رہیا اے۔ نبی دی گستاخی کر دا رہیا اے۔ سوہنیا دعا نہ منگیں ایس بے ایمان واسطے۔ اب
آ رہیا اے پیاریاں واسطے دعا نہ منگو۔

سو خوب پردہ ہے کہ چلمن سے لگے بیٹھے ہیں — صاف چھپتے بھی نہیں۔ اور سامنے آتے بھی نہیں۔

Date

بکس چشتی تونسوی ۔ جیوں جیوں کامل ہوئے ۔ اور اوہناں معتقداں کوئی ناہیں ۔ اور اوہ قبول اے ۔ قوم نال دھوکا ہو رہیا اے۔
توصیف الدین ۔ بنی کمال الدین ۔ نور منتقل ہوندا ہویا ۔ جناب عبداللہ توں سیدہ آمنہ دل ۔ جس ویلے ولادت باسعادت
ہوندی اے سیدہ فرماندیاں نیں ۔ میرے وچوں نور نکلیا ۔ میرے وچوں نور خارج ہویا اے ۔ تے حضور جیہڑے کردے نیں۔
تے اوہنداں سجدہ کیتا ۔ تے ناڑو کٹیا ہویا ۔ کیوں [illegible] ہویا کیوں اے ۔ کیونکہ چیز تے میری اصل ناہیں ہوندا اے ۔ میرے بنی دی اصل
ہوندا اے تیرا میرا پیدائش دا سسٹم کی اے ۔ میری ماں میرا باپ ۔ تیری ماں تیرا باپ ۔ خوراک کھاندا اے خوراک توں خون
خون توں چربی ۔ چربی توں [illegible] ۔ جس ویلے ماں باپ جیہڑے بنی اکٹھے ہوندے نیں ۔ مادہ منتقل ہوندا اے ۔ اوہ مادہ جیہڑا اے
چالی دن توں بعد لوتھڑا گوشت دا بن دا اے ۔ پھر اوہ جسم بن دا اے ۔ پھر رشتہ ہوندا اے ۔ اوہدے وچ روح داخل ہوندی
اے ۔ تے ماں دے جسم دے وچ رہ سی ۔ بچے نوں خوراک ملدی اے ۔ ناڑو دے ذریعے اوہ خوراک حاصل کردا اے ۔ کی ہویا ۔ بچہ پیدا
ہوندا اے ۔ پیلودا ۔ میں چیزاں دی گل کراں گا وڈیاں [illegible] نال سُنیا ہے ۔ خدا دی قسم اک واری [illegible] طبیعت [illegible]
حضور دا پیدا ہونا تے [illegible] بالغ ہو جائے گا ۔ تو بہ مطلب بات اے کی ہویا ۔ اوہ بچہ پیدا ہوندا اے ۔ ماں دے جسم
دے وچوں خوراک حاصل کردا اے ۔ میرے بنی دا ناڑو ناہیں سی ۔ کیوں میرے بنی دا سسٹم ای ناہیں اے ۔ تیری میری شئے
کوئی ادھوں منتقل ہو کے ناہیں آندی ۔ بلکہ ماں باپ دے اکٹھ ۔ میری تیری پیدائش ماں باپ دا اکٹھ ۔ مگر میرے بنی دا
اتوں ای منتقل ہو کے آوندا اے پیا ۔ نور ۔ تیری میری اوہ چیز دی بنیاد [illegible] ہوندی اے ۔ بنی دی بنیاد ناہیں اے ۔ تیرا میرا
جیہڑا آغاز اے ۔ قرآن آہندا اے ۔ منی دا اک قطرہ ۔ جیہڑی گل توں بنڑیا ۔ [illegible] دا نطفہ اے ۔ تیری حقیقت اوہ اے ۔ مگر
میرے بنی دا بنیاد ناہیں اے ۔ اتوں نور منتقل ہو کے آ رہیا اے ۔ صرف رستہ [illegible] گیا اے ۔ نور منتقل ہویا اے ۔ تیری میری
بنیاد گوشت چربی ۔ اوہ مادہ دے منتقل ہونا ۔ جسم دے وچوں خوراک دتے جانا ۔ اسے واسطے تیرا میرا سسٹم [illegible] ماں
دے جسم دے وچوں خوراک ۔ جیہڑے تے میرے بنی دا صرف نور منتقل ہویا اے ۔ مادہ معنوی میرے بنی دی بنیاد ای ناہیں ۔ ایسے
واسطے ناڑو کوئی ناہیں سی ۔ کہ نور نوں خوراک دی ضرورت ای ناہیں ۔ ماں دے جسم چوں خوراک لئی ای ناہیں ۔ اوہ بنی پیدا
ہوئے تے اوہناں [illegible] سجدہ [illegible] ۔ جسم پلید ہو جاندے ۔ سجدہ جائز ای ناہیں ۔ اوہناں سجدہ کیتا اے ۔ ایس واسطے کیتا اے
کہ میرا بنی پلید ہے ای ناہیں ۔ اوہناں سجدہ کیتا اے ۔ جو نور سی ۔ ایہہ سسٹم کیوں استعمال کیتا ۔ ایس واسطے
ایہہ لباس نہ ہوندا ۔ کیوں استفادہ کریں نہ ساں سکدے ۔ میرے بنی نوں بشری لباس پہنایا گیا اے ۔ لباس بشری دا
بشری لباس وچ میرے بنی دا نور اے ۔ اوہدے وچ اک عقلی دلیل دے جاناں آں ۔ قمیض میں پائی اے کیسے ہور نے پائی اے ۔
پہلے بنیا جیہڑا بنی ۔ کپڑے وچ سلے گئے ۔ بوٹا بنیا ۔ کپاہ بنی ۔ بوٹا جوان ہویا ۔ کپاہ جوان ہوئی ۔ پھر بیباں نے چگیا ۔ چک
کے ملنے رکھ دتا ۔ روں علیحدہ کر لیا ۔ [illegible] کول گیا ۔ اوہنے دھاگہ بنایا ۔ پھر اوہ مل کول گیا تے کپڑے والے کول ۔ پیکنگ [illegible] لگا گیا ۔
تے اوہنے [illegible] بنا دتا ۔ اوہ نال کی ہو گیا کپڑا ۔ درزی نے سی کے دتا تے کی ہویا ۔ قمیض ۔ تیرا میرا سسٹم کی اے ۔ ناہیں دی
بنیاد ناہیں اے ۔ [illegible] قسم دے کپڑے دی بنیاد ہو وے [illegible] نال تے [illegible] ۔ اوہدی بنیاد [illegible] اوہدی بنیاد ہوندا اے ۔

Date

اینہدی بنیاد ریشم دا کیڑا اے۔ اینہدی بنیاد کیا ہو اے۔ بشری میری بنیاد ماں باپ دا آکھا اے۔ مینوں دی بنیاد نور اے
میرے نبی دے نوراں نوں جسم والے بشری لباس پہنایا گیا۔ جیہڑا بشریت دا انکار کرے گا۔ اوہ دائرہ اسلام توں
خارج۔ جو کہ لباس بشری اے۔ مگر بشریت دی بے ٹکل اے۔ بشری لباس وچ نور اے جس طرح ریشم دا کیڑا
اے۔ دلیل ساڈے کول ہے۔ قرآن سب توں وڈا اے سراں دا نور۔ ہر شوشہ نور ہر مد نور۔ زبر نور
زیر نور ہر حرف نور۔ ہر جدوں قرآن نازل ہوندا اے۔ ابوبکر فرماندے نیں میں کول آں۔ عمر فرماندے نیں میں کول آں۔ عثمان
فرماندے نیں میں کول آں۔ علی فرماندے نیں میں کول آں۔ جدوں قرآن نازل ہوندا سی۔ گھنٹی جیسی آواز یا مکھیاں دی بھنبھناہٹ
دی آواز سنائی دیندی سمجھ نہیں سی آوندی۔ جدوں وحی نازل ہوندی سی۔ حضرت زید فرماندے سن لوکاں سمجھ نہیں سی آوندی۔
عمر فاروق عثمان غنی مولا مرتضیٰ ہر جلیل القدر صحابی آکھدا اے۔ جدوں نبی تے کیفیت طاری ہوندی سی پتا سمجھ نہیں سی آوندی۔
حالانکہ قرآن تے اوہدی ناں کہ نازل ہوندا سی بولی پر سانوں سمجھ نہیں۔ پھر جدوں نبی لفظاں دا لباس پہنا کے آکھدا
اے پیا تاں ہر اک آکھدا اے پیا۔ فلاں ورقہ بن نوفل۔ ہر صحابی سمجھ گئے نیں۔ قرآن تے اوہ ای نال جیہڑا نازل
ہوندا سی پیا۔ صحابہ لوکاں سمجھ نہیں۔ جدوں نبی لفظاں دا لباس پہنا کے تے سبھے کردا اے۔ ہر صحابہ استفادہ
کر دے نیں۔ جس طرح قرآن نور ہر لفظاں دے لباس دا توں کسے لوکاں استفادہ نہیں۔ نبی نور اس واسطے
لباس پہنایا گیا۔ تاکہ رشتی استفادہ کر سکو۔ ہر قرآن دی شوشہ نور مد نور زیر نور۔ زبر نور
پیش نور۔ ہر لفظ نور۔ اس طریقے نال میرے نبی دا لباس وچ نور۔ قرآن تے جیہڑے لفظاں دا لباس اے۔ اوہ وی نور
میرے نبی دا لباس بشری جیہڑا اے۔ اوہ دی نور

سیدہ آمنہ فرماندیاں نیں۔ خروج من نور۔ میرے وچوں نوراں خارج ہو یا اے۔

جس ویلے امام الانبیاء دی ولادت باسعادت ہو گئی اے۔ عرب دیاں دائیاں جیہڑیاں سن۔ دائیاں دا جھنڈ آیا۔ بچے الٹاں
واسطے۔ لیکن نے آکھیا نبی نوں مرضی ہے سیدہ کے دائیاں چھوڑ گئیاں۔ میں آکھیاں ہیں [illegible] دا۔ میں آکھیاں عرب دیاں
کوں دائیاں ہیں۔ جیہڑیاں میرے نبی نوں چھوڑ جان۔ میرے نبی نے اوہناں دائیاں نوں سینہ لانا ای نہیں کیتا۔

بولی تو تے تو تقریر کی علیم ـــ نبی القول محمد کے ذکر علیم ـــ آوازے آتا ـــ درخت سے آثار الصلوٰۃ
والسلام علیک یا رسول اللہ۔ گھر جانا۔ بکریاں لے کے دعد۔ (آسمان کا چاند)
شیر انگلی اشارہ ماہ کا ٹکڑا چیر گیا۔ کیسی چمک تھا اس رس پر کھلونا نور کا۔
شب [illegible] مسل کا [illegible] لور کا۔ تو [illegible] تری نور 9 گھرانہ نور کا۔
انگلی کی طلعت چاند ٹوٹا۔ سورج کا موڑنا۔ ساں ہوں کا دیگر [illegible] تے نشان لٹکا ہے۔
دو نیم ہو دو چار ملک ادا دا وال۔ میرے نبی دے [illegible] ہی تاں ہیں۔
دنیا کا سیدا [illegible] خوش [illegible]۔ مدینے دے لوکاں نے گھر سجائے۔
حوض ذہن۔ دا ڈاچی دا [illegible]۔ اساں چنڈوری دے لوکاں واریاں [illegible]۔

30-9-2007

Date

حیدرِ کرار سیدنا علیؓ

هو الذی ایدک بنصرہ وبالمومنین ـ نہایت ہی واجب الاحترام امیرِ محفل جناب پیر صاحب، نہایت ہی واجب الاحترام ذی وقار مہمانانِ گرامی علمائے کرام معززین، میرے عزیز دوستو۔ واجب الاحترام بزرگو اور عزیز بھائیو۔ محترم سامعین حضرات اللہ تعالیٰ دی بارگاہ وچ دعا گو ہاں خالقِ کائنات حضور علیہ السلام دے وسیلہ جلیلہ نال اس محفل پاک نوں قبول و منظور فرمائے اس توں بعد میرے واسطے تہاڈے واسطے۔ بالخصوص میزبان اور اوہناں دے معاونین واسطے۔ دین و دنیا وچ برکت دا سبب اور آخرت وچ ذریعہ نجات بنا دے۔ آمین ـــــ اللہ سانوں حق کہن دی توفیق عطا فرمائے۔ تہانوں سانوں اوہدے تے عمل کرن دی توفیق عطا فرمائے۔

عرب دی تاریخ ایہہ اے کہ اوہ لوک جہلاء اور جہالت دی جہالت سی جہل دا دور سی۔ قوم گمراہ سی۔ اپنے ہتھاں دے بت تراشے ہوئے ہوندے سن اور اوہناں دے اگے سجدے کردے سن۔ اوہناں نوں اپنا مشکل کشا من دے سن۔ اوہناں نوں اپنا حاجت روا من دے سن۔ اوہناں نوں اپنا الہ من دے سن۔ اوہناں نوں ہی اپنا خدا من دے سن۔ اللہ وحدہٗ لا شریک نے ہمیشہ اپنی مخلوق تے رحم فرماندیاں ہویاں۔ ایہہ کردا سی کہ جدوں کوئی بستی گمراہ ہوندی سی۔ رب بستی ول نبی گھل دیندا سی۔ کوئی قوم گمراہ ہوندی سی۔ رب قوم ول نبی گھل دیندا سی۔ کوئی برادری گمراہ ہوندی سی۔ تے اس برادری ول نبی گھل دیندا سی۔ کوئی علاقہ گمراہ ہوندا سی اس علاقے ول نبی گھل دیندا سی۔ ایہہ سلسلہ نبوت دا چلدا رہیا۔ چلدا چلدا حضور امام الانبیاء تک پہنچ گیا۔ حضور علیہ السلام توں پہلے عرب دی ایہہ پوزیشن سی کہ اپنے ہتھاں دے تراشے ہوئے بت جیہڑے نیں۔ اوہناں نوں الہ من لیندے سن۔ اور سجدے کردے سن۔ اوہناں کولوں مشکلاں منگدے سن۔ اگرچہ موضوع توں ہٹ کے اے مگر ضمن وچ بڑی ضروری چیز ہوئی۔ اوہدا مسئلہ سمجھا دینا میں بہتر محسوس کرنا آں۔ اوہ لوک بتاں نوں سجدہ کردے سن الہ من دے سن۔ اوہناں نوں مشکل کشا تے حاجت روا من دے سن۔ خالقِ کائنات نے فرمایا محبوب اوہناں نوں کہہ دے۔ جنہاں نوں جا کے تسی عرض و معروض کردے او۔ ایہہ تے تہاڈی گل سن دے وی نہیں۔ جنہاں نوں تسی جا کے رو رو کے پکاردے او تے کہندے او اے ساڈے خداوا۔ فلانی شے دے۔ فلانی شے دے وچ مٹی دے یا دھات دے بنے ہوئے بت نیں۔ ایہہ تہاڈی گل سن دے وی نہیں۔ اور نہ تہانوں نفع دے سکدے نیں تے نہ تہانوں نقصان دے سکدے نیں۔ کیونکہ ایہہ گل اے سمجھنا۔ اوس نوں لوڑ نفع نقصان دی سمجھ دی اے نوں سمجھان واسطے اوہ گل تہانوں پتہ لگے گا جے سمجھ آئے گی تے میں تعریف کراں خوش ہو جاواں گا جے کوئی سمجھ آ گئی تہانوں۔ جے اوہنوں سمجھ ای کوئی نہ آئے تے۔ نہ اس مینوں تعریف کرنا اے۔ نہ اس مینوں شکریہ ادا کرنا اے۔ نہ میری گل دا پتہ ہووے۔ کیونکہ اوہنوں پتہ ای کوئی نہیں لگا اے۔ اوہ لوک آئی گل اے۔ کوئی بندہ گیا نال توں مرے نال لڑ پیا۔ تے اوس مرے وچ گالاں کڈھ دیاں۔ اوس آکیا سبحان اللہ کہ اے بہت چنگیاں لگدیاں نیں۔ تے اسلام دی قرآن دی ایہہ مثالاں نیں ـــــ بات عرض کرن دا مقصد ایہہ سی

Date

کہ سمجھ توں پورا اے ایہہ گل۔ مگر بد دیانتی دی انتہا اے۔ کاروبار بازار وچ ہیرا پھیری کرنا۔ لیکن دین وچ ہیرا پھیری کرنا
تے لوک آپنے نیں دفع کرو۔ بندہ اے کوئی پار اوہتے آ گئے تے ہیرے کولہ پاندا اے۔ مگر بڑھ کر دا اے ہیرا پھیری
کردا اے۔ تے جیہڑا ہمیشہ ہیرا پھیری کرنا۔ ایہدے اوہدی وڈا ہور کوئی بددیانتی ہے۔ قرآن آکھدا اے۔ بیان نہ جاؤ۔ ایہہ
تہاڈا کوئی ہانی ہسں سکدے نہ نفع دیندے نیں نہ نقصان دیندے نیں۔ اینہاں وچ کوئی شک نہیں قرآن نے واضح آکھیا اے۔ اور
گل صحیح اے۔ مگر کمال والی گل اے تے جدوں دیکھو نال مولوی جی ہوں کوں آکھیا ایہہ تہاڈے متراں والے۔ ہیں آپنی
ولی سوچ ولا قوۃ الا باللہ ایڈا وڈا جھوٹ اسا۔ جے متراں کولوں منع ہوندا۔ تے ولو انہم اذ ظلموا
نہ ہوندا۔ تے جو استدلال۔ نص کے خلاف ہو۔ وہ استدلال باطل ہوتا ہے۔ صحیح نہیں ہوتا۔
پڑھے لکھوں کی محفل ہے۔ جو بھی استدلال نص کے خلاف ہو وہ باطل ہوتا ہے۔ اگر اس کا معنی یہ کیا جائے
کہ اگر استدلال یہ ہو۔ تو پھر ولو انہم اذ ظلموا۔ تو جب اے لوگو اپنی جانوں پر ظلم کر لو تو پھر حبیب کی بارگاہ
میں آ جاؤ۔ اور وہاں آ کر عرض و معروض کرو۔ اگر سمجھنے سے قاصر ہے۔ تو قرآن میں اختلاف نہیں اللہ وحدہ
لاشریک فرمایا۔ اس سے اللہ کا کلام ہونے کی دلیل یہ ہے۔ کہ اس میں اختلاف نہیں۔ اب ایک طرف تو کہا
جائے کہ یہ سنتے نہیں۔ ایک طرف اللہ کہے کہ جب اپنی جانوں پہ ظلم کر لو۔ تو پھر حبیب کی بارگاہ میں آ جاؤ
قرآن کریم کا ہر شعبہ خاص ہوتا ہے۔ حکم عام ہوتا ہے۔ تو ٹکراؤ پیدا ہوا۔ یہ کیا کسی نے اس مولوی
نے جو ضد پہ اڑا ہوا ہے۔ اور قرآن کی حقیقت کو وہ ماننے کے لئے تیار نہیں۔ اور کفر کیلئے ایک
موقع فراہم کر رہا ہے۔ وہ یہ ہے کہ تم کہتے ہو۔ کہ قرآن میں اختلاف نہیں۔ اللہ کا کلام ہونے کی دلیل
یہ ہے۔ ایک طرف تو تم یہ کہتے ہو کہ یہ سنتے نہیں۔ اور دوسری طرف قرآن کہتا ہے۔ ولو انہم اذ ظلموا۔
جب تم اپنی جانوں پہ ظلم کر لو۔ تو پھر حبیب کی بارگاہ میں آ جاؤ۔ اگر یہ تضاد نہیں تو اور کیا ہے لہذا
یہ اللہ کا کلام نہیں۔ یہ کافر کو تو یہ سنی ہی جواب دے سکتا ہے۔ وہاں مراد بت ہے۔ یہاں مراد
امام الانبیاء ہے۔ اللہ نے منع بتوں سے کیا۔

بہر حال منزیاں گریلی۔ عرض کر رہا تھا۔ کہ اوہ لوک تہاں نوں پرستش کر کے کُش ایہہ
موضوع نہیں لیکر گئی آ گئے تے عرض کراں گا کہ ضمنی وچ مسئلہ سی۔ ایہناں وچ اک تہانوں لطیفہ سُنا
جاندا واں۔ روزیاں دا مہینہ سی تے مولوی نہاوندا سی پیا۔ گرمی چنگی پیندی سی۔ لوٹے نوں منہ
لا لیا۔ اوتھوں مسیتاں دے وچ لوٹے غسل خانے بنے ہوئے۔ اوہنے لوٹے نوں منہ لا لیا۔ معلوم کوئی ویکھدا سی
پیا۔ اس آکھیا مولوی صاحب ایہہ کی۔ اوس آکھیا چپ کر اوئے۔ آپ اپنے تئیں دا ہر کوئی
چور ہوندا اے۔ بہت سارے مجاں دی کمل نیتاں ولوں تے لا چھڈنی ایہہ ہر کسی چور کا
ناں ستا ہوندی اے۔ بہر حال۔ پھر رب دے محبوب نوں حکم ہویا۔ مدینے دیا تا بدارا۔ چالی سال ہو گئے

Date

پورے۔ تے قوم نوں کر بیماری تے اکٹھیاں۔ ساری قوم نوں اکٹھیاں کر کے ناں۔ تے فرمایا اعلان کر دے۔ اعلان
نبوت دا کے۔ ایہو جی اک جھوٹی گل کر جاں۔ بعض لوک آکھدے نیں چالیس سال دے بعد نبوت ملی۔ ایہہ بالکل
جھوٹ اے۔ قرآن دی اک آیت کوئی مائی دا لال ایہو جیہی لکھ کے وکھا دے۔ کہ نبی نوں چالیہاں سالاں توں
بعد نبوت ملی اے۔ میری بات آدھی ہو یا پوری ہو یا ادھوری ہوندی اے۔ جدوں نہیں ہو کا زندگی ذمہ دار آں۔
اور دنیا دا کیسے خطے دے آدمی ہو یا وڈے ہو چلے۔ میں ایس گل دا ذمہ دار آں۔ اوہنوں اختیار اے۔ اگر کوئی
دیوے تے عدالت وچ گھسیٹ کے میرے کولوں اک کروڑ روپیہ لے لووے۔ قرآن دی اک آیت کوئی لکھ دیوے کہ نبی نوں
چالیہاں سالاں توں بعد نبوت دتی گئی اے۔ نبی دی اک حدیث لکھ کے وکھا دیوے

کیونکہ ایس تے انہاں دیاں۔ دنیا دیاں گڈیاں ہو جاندیاں نیں ناں۔ گورے نوں خوش کرن واسطے۔ کنت نبیا و آدم
حدیث اے میں تو اس وقت بھی نبی تھا جب آدم کے جسم میں روح بھی داخل نہیں ہوا۔ اور قرآن کہندا اے
ثم جاءکم رسول ـــــ نبیو، میرا رسول آ جاوے گا عالم ارواح وچ دا رب نے رسول دی آکھیا اے۔ تے قرآن دے
رسول تے حدیث دسدی اے۔ ایہہ کہندے چالیہاں سالاں توں بعد۔ فیر ایہہ دعویٰ کر دے نیں قرآن و حدیث
نوں منن دا۔ تے اینا وڈا ایہہ ویہہ دی کوئی ہور ہو سکدا اے۔

بہر حال جس ویلے نبی نے اعلان نبوت فرمایا۔ تے ساری قوم امین تے صادق من دی سی۔ یک دم
پیراں تھلوں نکل گئی۔ قوم دا مزاج اے ناں۔ مولوی دا مسئلہ جیڑا مرضی دا ہووے من دے نیں۔ جیڑا مولوی جی
شاہ ہوراں دی شیر ہووے۔ آرام نال رہیا کرو۔ سب ساریاں دی رب بخشی ہوندی اے ہلے دس۔ چل چھانے
ہو جاوے۔ تے او قرآن پیش کر دا اے پیا۔ توں آکھنا ایں مولوی جی آرام نال بیہا کرو۔ او حدیث پیش کر دا اے۔
توں آکھنا ایں آرام نال رہیا کرو۔ تیرے آرام نال رہن دی ـــ او تے او آکھے گا جو اوہنے خدا تے رسول نے
آکھیا اے۔ قوم یک دم بدل گئی۔ او سب ویلے گالاں کرن لگ پئی۔ قرآن حدیث ہووے گل چھوٹی سمجھی
اوہدے خلاف بھڑکن گے الا۔ کافراں دی سنت ادا کر دا اے۔ تے قوم دی نہ ہو وارہ کر کے گل تے نکیاں رہیاں
نبی دی سنت ادا کر دا اے پیا۔ ــــ مولوی نوں چاہی دا اے پیراں تھلے بٹھا لائے۔
حسد لوکی نہیں دیندا۔ حدیث دا سکیڑی روٹی نہیں دیندا۔ جس نوں لگے مرنا اک دا رزق تقسیم ہو گیا اے
حکمت پیدا کرے۔ ایتھے تے لکھ ساریاں لوکاں ـــ کیوں۔ یک در گیر محکم گیر۔ اک در پھڑ لے
تے مدینے آ کے جا پھڑ لے۔ تے خدا دی قسم رزق دکھے بوہڑ دا اے۔ اللہ دی قسم اے۔ ہیرا تے ہیر پیکل
ہو گیا اے دیکھیو بوہڑ دا اے۔ تے کاروبار تے کسب تے رزق ہوندا جھوٹ مکا مر جاندا بالکل۔ ایہہ میرا نبی
پاک میرے نبی تے اللہ دے خزانے تقسیم کرن والا نبی اے۔ اسیں ہو جاں پیٹ بھرنے آں۔
اک بندہ مر پیا اے دی منگائی بڑی ہو گئی اے۔ جس آکھدے نیں۔ آکھے تہانوں نہیں پتہ میں آکھیا۔

Date

اساں کدی گھروں کھانا پکا کے ... نے پیٹ بھردے ۔ اسیں ربّ اللہ دے مہمان ۔ جنگلے توں خشک کھانا ۔
سالاں کی بتہ گورشت کی بھا ہ اے ۔ سچی گل اے ۔ میں آکھیا اے کہ ا تو لشکرہ وے ۔
... پریشان کر دوں ربّ نے پیار بنی ۔ جی بہا چھوں میں پریشانی بنا ۔
(10) داتا صاحب دے ستھ حزب الاحناف ہزار قبلہ اساں ... جاناں آں ۔
جہڑی نبی دے پیاری تے اعلان کیتا ۔ فرمایا میری قوم ... [illegible] ... بندے نہیں ۔ بندہ ماں انہاں
... اسلام ... اونہاں ... انہاں آکھیا ... [illegible]
جھوٹ ... [illegible] ... توں کدی جھوٹ نہیں بولیا ... [illegible]
... آکھیا ... فرمایا ... محمد رسول اللہ ۔ ... قوم ...
توں ... [illegible] ... جیس ویلے ... قوم ...
دی ... انتقام دی اگ وچ جل گئی ... [illegible] ... جیس ویلے اگ وچ جل گئی ... ساری
قوم ... اسیں ... محمد صلی اللہ علیہ وسلم ... اسیں ... [illegible]
کیتا اے ... نہیں ... جیس ویلے اپنی گل ... اک بندہ ...
... سردار ... جیس ویلے ...
ساری قوم ... اونہاں آکھیا ... سردار اے ... (اونہاں جناب) انہاں آکھیا کی
... سردار اے ... آکھیا کی ...
کوئی ... آکھیا ... میں گواہی دیندا آں ... اللہ دا سچا رسول اے ... [illegible]
... میں گواہی دیندا آں ... اپنی گل ... قوم ...
صادق الامین ... ایہہ راہ وچ ... [illegible]
... راہ وچ ... [illegible] ... معاذ اللہ ... [illegible]
شہید کر دیاں ... وچ ... [illegible] ... جاندا اے ۔
تے میرا نبی رحمت للعالمین اے ۔ جیس ویلے ایہہ گل ہوئی ۔ حضور دا دندان مبارک وی زخمی ہو گیا نعلین
پاک تک خون ... جاندا اے ... یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم ... ماں باپ قربان جان ...
... فرمایا میں ... آں ... [illegible]
... ایہہ ... [illegible] ... انہاں نے ... فرمایا ۔ ... [illegible]
بعض ... [illegible] ... میں آکھیا ... [illegible]
... کوئی گل ... جاندا اے ... [illegible]

Date ....

کول میرے پتر کھوٹے ہیون۔ میرے پلے ہیون میرے بھیڑے ہیون۔ میرے عقیدت مند ہیون۔ میرے سجن ہیون۔ تے میں اوہناں
نوں آکھیا میرے جاؤ۔ تے اوہ پہلے کیتے مارے ننگ پین۔ میں اوہناں نوں آکھیا نہیں بچی جان دیو۔ جان دیو۔
اوہناں نوں میرے اگے لگنا چاہیدا اے۔ یا اپنا کاروائی کرنی چاہیدی اے۔ ـــ تے جس ویلے یا
جا کے مثال دین تے آکھن جی ـــ شاہ ہوراں تے کجھ نہیں آکھیا۔ جدکہ میرا حق وی ایہو اے۔ ایہہ سوال ایہو اے۔
جے اوہناں میرا پتر معاف کر دتے۔ میرے بھیڑے میرے سجن۔ میرے عقیدت مند اوہناں نوں معاف کر دیو۔ تے گل بات کوئی نہیں۔
نبی تے رحمت اللعالمین اے۔ ایہہ دس نبی یا صحابہ نے کسے نوں معاف کیتا ہووے۔ حرف اینا آکھیا سی۔
یا رسول اللہ عدل کرو۔ تے شلوار ویاں چور یا باہر کڈھو۔ جیہڑا اسی شیں ـــ
ایس واسطے مسلمان ہوئے ـــ جس ویلے نبی نے ہتھ کپ لئے۔ یا اللہ اوہناں نوں پچھان دی توفیق دے
میں مختصر کریا جناب مولا مرتضیٰ دی فضیلت بیان کرنا آں۔ جس ویلے ایہہ گل ہوئی نا۔ خالق کائنات نے فرمایا محبوبا۔
تو رحمت اللعالمین ہے۔ تو ہوندے ہیں مارن والیاں نوں دعاواں دینیاں وی۔ لے میں اوہناں دا علاج میں کرنا آں۔
توں میرا نال لیا اے۔ اوہناں دا علاج میں کرنا آں۔ قرآن نے کی آکھیا اے۔ ھو الذی ایدک بنصرہ وبالمومنین
اے سوہنیا نبی میری امداد آئی آ۔ (۲ مرتبہ) یا اللہ میں کالا [illegible] کونیاں دا لڑک گلق نگا ہیں۔ فرمایا نہیں
کہڑی امداد بالمومنین میں مومناں نال امداد کراں گا۔ مومنین صیغہ جمع دا۔ فرمایا ھو الذی ـــ
وبالمومنین۔ اے یار اینے کا دل والیا۔ میں میری امداد آئی آ۔ یا اللہ کیہڑا نال امداد کریں گا۔ فرمایا بالمومنین
یار اینے کا دل والیا۔ مومناں دی جماعت تیرے نال ہووے گی۔ جیہڑے تیرے منہ دھون ہیٹھ قدماں توں قربان کر
دین گے۔ مومنین دی جماعت ہووے گی۔ جیہڑے تیرے نال تے اپنی جان قربان کر دین گے۔ مال قربان کر دین گے
اولاد قربان کر دین گے۔ ہر چیز تیریاں قدماں توں قربان کر دین گے۔ اوہناں دے سامنے کوئی حیثیت نہیں ہووے گی۔
سوائے تیری ذات دے۔ اوہناں دا عقیدہ ہووے گا ـ (اعلیٰ حضرت)

تیرے نام پہ کروں جان فدا۔ اک جان کیا دو جہاں فدا۔

دو جہاں سے بھی نہیں جی بھرا۔ کروں کیا کروڑوں جہاں نہیں۔

ہن میں ایہہ گل ای تو میں عرض کرنا آ رہیا۔ میری گل نہیں اللہ دا قرآن اے۔ ھو الذی ایدک بنصرہ وبالمومنین۔ سوہنیا میری
امداد آئی آ۔ بڑا باریک جیا نکتہ پیش کرن لگا واں۔ ھو الذی ایدک بنصرہ وبالمومنین۔ یار اینے کا دل لیا۔
اے میری امداد آئی آ۔ امداد کیہڑے وچ آئی آ۔ مومناں دی صورت۔ صدیق نبی دی امداد۔ عمر نبی دی امداد۔ عثمان
نبی دی امداد۔ علی نبی دی امداد۔ سب اللہ دی طرفوں امداد آئے ہیں۔ او یار اوہ مدد کرن والیا۔ تے جس ویلے
یا علی کہندے آں۔ ھو الذی ـــ اللہ دا قرآن پیش کرناں آ رہیا۔ میری کا گل نہیں۔ ھو الذی ایدک
اے میری امداد آئی آ۔ صدیق نبی دی امداد۔ اللہ دی طرفوں امداد۔ عمر امداد۔ عثمان امداد۔ علی امداد

Date

توں اک مشکل کشا دی گل کرناں ایں بس اوہدے تے لاکناں ایں۔ اوہ کیہڑیاں ہین مشکل کشا واں دیاں۔ جیہڑے صحابہ
نوں من ناویں۔ تے آکھ صدیق مشکل کشا اے۔ صحابہ نوں منے آں۔ صحابہ نوں منے آں کوئی
آکھدا اے اسیں خلافے نوں من نے آں۔ میں پورے وثوق نال کہنا آں۔ جس نوں سوا سب باطل۔ ہاں اوہدی
وجہ اگر کوئی صحابہ کو مانتا ہے۔ صحابہ کو مانتے ہوں۔ جی مانتے ہیں۔ میں آکھیا قرآن نے آکھیا: فلا و ربک
لا یؤمنون حتی یحکموک۔ تیرے رب دی قسم اس وقت تک کوئی شخص مومن نہیں ہو سکدا جد تک تینوں اپنا
حاکم تسلیم نہ کر لین۔ نبی بن گیا خدائی کا بادشاہ قرآن کی رو سے۔ فرمایا میرے دو وزیر زمین پہ
اور دو آسمان پہ۔ یا رسول اللہ کون وزیر۔ فرمایا۔ جبرائیل میکائیل۔ میرے وزیر یہاں کے صدیق
و فاروق میرے وزیر۔ بات ذرا قابل غور ہے۔ یہاں صدیق و فاروق میرے وزیر۔ وہاں جبریل و میکائیل
میرے وزیر۔ اور حاکمیت نبی کی ہے کہ نہیں۔ صدیق و فاروق دا منسٹری واسطے جیہڑا زندہ ہونا ضروری
اے۔ تے منسٹری واسطے مردہ وزیر کوئی ہوندا ای نہیں۔

ایوب حاکم تھا۔ بھٹو حاکم تھا۔ کیسی حاکم تھا۔ اب کیوں نہیں۔ مر چکے ہیں۔ حاکم کیلئے زندہ ہونا ضروری
ہے۔ میرا نبی حاکم ہے۔ جب حاکم زندہ ہے۔ حاکم کیلئے زندہ ہونا ضروری ہے۔ اور منسٹر
بھی جو ہی ہوتا ہے۔ جو زندہ ہو۔ اگر مانتا ہے صحابہ کو تو کہے صدیق زندہ ہے۔ کہے فاروق زندہ ہے۔
روزی یار نوں نال لے کے پھراں دا۔ صحابہ نوں اسیں منے آں۔

عرض کر رہا آں صوالای۔ ایہہ میری امداد آئی اے۔ صدیق رب دی امداد۔ فاروق اللہ دی امداد
عثمان اللہ دی امداد۔ علی اللہ دی امداد۔ اک آیت ہی ویکھ لے خدا دی قسم تینوں شیناں دی سمجھ آ جائے
گی۔ تمام صحابہ اللہ دی طرفوں امداد سن۔ کی نہیں بولے۔ (۲) برخوردار آکھدا اے شاہ جی
سفر وچ شہاں جانا سی۔ ایہہ سو روپیہ پتہ نہیں۔ راہ وچ خرچ لیا جے۔ میں بڑے چانان جیب وچ پا لیا
اودھے پاناں آں دکان تے کھلونا آئی۔ میں آکھیا یار پوٹل پیا ہے کی ہو کوئی پان شان کھانا۔ میں آکھیا پان دی دو
تراکے لا دے۔ روپیہ سو لیا دے۔ کوئی اوہی گل اے۔ کوئی سگریٹ میں آکھیا دے دے۔ دینا نوں ڈبی دے دے
مولوی جی پیسے لے لے میں سو کڈھ کے دتا۔ اوہنے سو روپیہ پھڑ کے آکھیا مولوی جی کجھ خدا دا خوف کھاؤ۔
میں آکھیا کیوں بھئی۔ اوس آکھیا۔ اپنے لباس ول ویکھو۔ اپنے کرتوتاں ول ویکھو۔ میں آکھیا جعلی نوٹ چل نہ
ہووے۔ کوئی ہندا ای آں گل کرے۔ تیرے کول کوئی فی سبیل اللہ پیسے نہیں لیندا پیا۔ میں آکھیا
اینا تیڑ کے سمجھ آؤندا پیا۔ میں کہیا کرنا کی اے پیا۔ ایہہ چلے بیٹھوں سو روپیہ دتا اے۔ او آکھے کی آکھدا ای
کوئی سو جو۔ اسیں کوئی حمل کر بیٹھے۔ تے شیشی آسن اے اوہ بچے مولویاں دی عزت۔ میں آکھیا یار گل کی پیش ہویا
کی گل ہے کر میرے نال۔ اوس آکھیا اپنا نوٹ ویکھو جناب۔ میں آکھیا کی اے۔ آکھے جعلی اے۔ ایہہ

Date

تاں چنگی اے۔ میں آکھیا کہ گل تے یار میں آکھیا سوہنی یار۔ میں آکھ گیا آں تیرا برخوردار ہیں تے خوش ہویا
ساں۔ برخوردار نے عزت کیتی اے تے توں میرے نال زیادتی کیتی اے۔ جے عزت دے۔ میرا مذاق اڈایا ای
میری عزت دا تمسخر اڑایا ای۔ تے میں تیرا رسول آکھیا ای۔ کیوں جو تیرا لوک ٹھٹھا کردے نیں ایہہ چنگی اے۔ مثال
دتی اے ساڈھے بندے نوں مسئلہ سمجھ آجاوے۔ جیویں باقی شیواں نے ایمان مارکیٹ وچ پیش کیتی۔ کافی ٹھنڈا تے
شیریں کردے نیں پچھے ٹوہیاں۔ اے سوہنیا توں تے رحمت اللعالمین ایں۔ ایس نوں کجھ نہیں آکھدا۔ ھو الذی
ـــــ رسول سوہنیا ایہہ میری اولاد آکھی اے۔ تے جے اوہناں وچ کھوٹ ہووے۔ ایمان دی چیکنگ ہوندی۔ اندروں
چیکنگ ہوندی۔ تے کی ہووے گا۔ کھوٹا کس اے۔ دین والے دا نقص اے۔ نقص دین والے دا اے۔ اوہناں
دے ایمان تے اعتراض کرن والیاں سوچ دے بول۔ پیہلاں وی کھوٹ کس اے۔ او خارجیاں سوچ دے مولا
مرتضیٰ تے گل کرن۔ ویکھو اوہ سبھی ایہہ کھوٹا کس اے۔ ھو الذی ارسل ـــــ گئے رب نال نیں۔
صدیق رب گیا۔ فاروق رب گیا۔ عثمان رب گیا۔ علی رب گیا۔ مولا حسن رب گیا۔ مولا حسین رب گیا۔ خارجیاں
سوچ دے بول۔ او پنڈ پیر دی حامی بھرن والیاں۔ پیہلاں ویکھو تے سہی۔ ھو الذی ارسل ـــــ میں قرآن دی
آیت ساہنے دھرے ـــــ ایہدے آخر اے کہ ویکھو۔ پیہلاں تناں نوں اوہ نہیں مندا۔ آخری تناں نوں اوہ
نہیں مندا۔ جیہڑا قرآن ہوئے نوں مندا اے۔ اوہناں نوں وی مندا اے۔ ایہناں نوں وی مندا اے۔
اے ایلیمنٹ اے۔ قرآن دی اک آیت پڑھدے۔ شتونہ سنن دی سچی گل چمکتی نظر آئے گی سے
کوئی لیڈر دھڑے کے مذہب تے نہیں ناں بنیا ایہہ۔ چونکہ بادشاہ ہیں۔ شہنشاہ ولایت دی اے۔
ایہہ حق میں منہ لیا اے۔ بات علی المرتضیٰ دی اے۔ سب اپنی جگہ سچیاں ہانگ۔ کون علی ـــ

مشکل کشا علی علی ہے۔ حاجت روا علی علی ہے

ہم پہ بھی کرم کی اک نگاہ یا علی یا علی۔ مشکل کشا علی علی۔

کون مولا مرتضیٰ۔ حضرت امام الانبیاء دی حدیث میں وکھاناں واں۔ حدیث ہے کہ حور جوڑی کر کے ہتھ وکھو
غیب جیوریٹ ہوئے تے زبان کٹو۔ فرمایا علی مومناں دا مددگار اے۔ ـــــ یا علی ہیں کہنا
چاہیدا۔ میرے نبی نے فرمایا۔ اوکو۔ حدیث نہ ہووے۔ اکھ بند جانی ہے دتیاں گئے۔ فرمایا علی مومناں
دا مددگار اے۔ تے مومناں دی مدد ہوندی پکار دا ای تے او ہوا کی اے۔ نہیں سے ڈی تے کون مدد۔
اسی آکھیا ہیں علی ہیں۔ اوہ آکھیا نہیں ہیں۔ حرام اے منو۔ علی کوئی مددگار نہیں۔ میں سن لیا میں آکھیا
کی گل اے۔ جی ایہہ گل آکھدا اے۔ اوہ ٹھیک آکھدا اے۔ اوہ جی اللہ توں سوا نہیں منیں دا کسے نوں۔
علی کوئی مددگار نہیں۔ میں کیہا ٹھیک اے نبی نے فرمایا مومناں نوں ـــــ ایمان والیاں تو تاں نہیں
تاں اس آکھیا۔ علی ایمان والیاں دا مددگار اے۔ ہاں ہاں میں پیش کرناں آں۔ فرمایا و بشر الذین امنو۔

Date

نبی نے بشارت دیتی اے۔ جنتیاں نوں۔ تے ٹکٹ دینا اے علی نوں۔ فرمایا علی ٹکٹ دیندا اے۔ تے فیر
جنت وچ جاندا ایں۔ تو جے ہوندے تے اک چھوٹا جیا ٹکٹ پیش کر جاں۔ ٹکٹ سوہی کوئی بندہ ہووے جاوے۔
اتے لکھیا ہوندا اے آ کی اسم مسلم۔ جہاں نوں اوہ عیسائی ہو۔ جہاں نوں مرزائی ہوئے۔ جہاں نوں اوہ یہودی ہووے
لکھدا اے آ کی اسم مسلم۔ جیہڑی ہوندا اے۔ اوہ ویزہ لا دیندے نیں۔ جہڑا جان نوں کوئی نہیں روک سکدا۔
اوہناں نوں جان نوں کوئی نہیں روک سکدا۔ اوہناں دے نبی جان نوں کوئی نہیں روک سکدا۔ کیونکہ مہر جو
سعودیہ دی لگ گئی اے۔ کیونکہ اوہناں دا پاسپورٹ ویکھیا اوہ مہر لا دیندی اے۔ جہاز جاوے گیوں کہ مہر لگ گئی
اے۔ مسلماناں بھائیو۔ علی نے جنت دا ٹکٹ دینا اے۔ علی نوں ٹکٹ دینا اے۔ تے کوئی منافق جنت جا سکدا
نہیں۔ ٹکٹ ہوندا ای کیوں۔ ایس واسطے انا مدینۃ العلم وعلی بابہا۔ میں علم دا شہر آں علی اوہدا دروازہ
اے۔ فرمایا میرے شہر دا دروازہ جیہڑا اے۔ اوہناں کائنات دے ذرے ذرے دا علم اے۔ علی لوکاں دے دلاں دے
بھیتاں نوں جاندا اے۔ توبہ توبہ استغفراللہ اینج کیوں کہہ رہے او۔ علی لوکاں دے دلاں دے بھیتاں نوں
جاندا اے۔ تے میں وکھا دیناں آں۔ جناب نبی کریم دے علم تے اعتراض ہویا۔ لوکاں منافقاں نے آکھیا۔ وہنوں تے علم
نہیں۔ ایہہ تے آکھدا اے پیا میں نبی آں۔ تے نبی دا معنیٰ غیب جانن والا۔ ایس لئی جیہڑے ایس دا انہوں پتہ
ای نہیں لگ دا پیا۔ جس ویلے منبر تے جلال وچ آ گئے۔ منبر تے بہہ گئے۔ فرمایا۔ اک آکھن لگا [illegible] دا پیو کیہڑا اے
فرمایا توں فلانے [illegible] دا پتر ایں۔ اک [illegible] گل کر کے دسیا۔ مولا مرتضیٰ نوں پتہ لگا۔ جلال وچ آ گئے علی
منبر تے بہہ گئے۔ فرمایا سلونی عما دون العرش۔ آپ منبر نبی تے اعتراض کرن والیو۔ عرش توں تھلے جو پچھنا
جے میں دسنا واں۔ میرے نبی تے۔ میں تے دروازہ واں اوہ تے شہر اے۔ تسی میرے آقا دے علم تے اعتراض کردے
او۔ پئے سلونی عما دون العرش۔ میرے کولوں پچھو۔ عرش توں تھلے جو کجھ پچھنا جے پچھ لو۔ علی جلال وچ آ گئے۔
گردناں جھکا گئیاں۔ جھک گئیاں۔ اک اعرابی آیا۔ آکھدا اے پیا اے علی یا علی فرمایا کون جیہڑا
میں آں۔ فرمایا ہاں ہاں چھوڑ میں پچھنا۔ پچھو جو پچھنا جے۔ عرض کیتی یا علی میں سوال کرناں آں۔ فرمایا بڑا
کی سوال اے۔ عرض کیتی آقا۔ مینوں دسو ایس ویلے جبرائیل کتھے وے۔ جس ویلے سوال کیتا۔ حیدر کرار علی
المرتضیٰ نے گردن جھکائی۔ گردن جھکا کے اک لمحہ۔ فرمایا الفور اٹھ کیتا فرمایا تحت الثریٰ توں لے کے سدرۃ المنتہیٰ
تک تلاش کر لیا اے۔ کدھرے جبرائیل نظر نہیں آیا۔ جے کہیں ولیا کہ توں ای جبرائیل ہیں۔ اعرابی نے آکھیا [illegible]
اکھ رہیں۔ پھر اوہو ای جبرائیل امین سن۔ ایس واسطے میرا علی نوں۔ ایہہ کمال حاصل اے۔ گردن جھکا کے
کائنات ساری آ جاندی اے۔ تے کیا علی ٹکٹ دین تے تو ہو جا۔ ایس واسطے دلاں دے بھیتاں نوں جاندا
ایس۔ کوئی بے ایمان جنت جا ہی نہیں سکے گا۔ ولیو [illegible] جنت کوئی نہیں جا سکدا۔ کیونکہ
بشارت دتی نبی نے ٹکٹ دینا علی جنت دا سردار حسن حسین نیں۔ ایہہ جنت دا ٹکٹ ہے۔ ایہہ جنت
امیری حصہ۔

Date

آپ ہنس پئے سن۔ تیرا پیر بڑا چنگا بندہ سی۔ اسیں تیرا اوہدے ہی ہو سکدے آں جنہاں دی تعریفاں کردا اے پیا۔
اوہ بڑا چنگا سی۔ اسیں تے لفظی سمجھنے آں۔ عزیزاں گرامی اوہناں دی شان اے کہنا ایں
پیا۔ کون علی المرتضیٰ۔ فرمایا جنت اوہ جائیگا جنہوں ٹکٹ ملیگی۔ مسلماناں نوں توجہ نال۔ ایہہ حدیث
میں پوری بیان کر جاواں۔ صدیق اکبر نکلے۔ فرمایا اے پیارے علی۔ آپ پیارے نبی دے پیارے یار غار۔ فرمایا علی
مبارک ہووے۔ پیارا صدیق اکبر کہندے۔ آکھو نبی پاک اج اک جملہ فرمایا ساسوں نے۔ پیارے آقا کہی
اے یار غار کیہڑا جملہ۔ آکھے جنہوں علی ٹکٹ دیوےگا۔ اوہ ای جنت جائیگا۔ میں پوری حدیث پیش
کرنا آں پیا۔ حیدر علی ٹکٹ دیوےگا۔ اوہ ہی جنت جائیگا۔ تینوں مبارک اے۔ بڑا وڈا اعزاز اے۔
فرمایا خیر مبارک۔ فرمایا تینوں وی مبارک اے۔ پیارے نبی دے پیارے یار غار۔ تینوں وی مبارک۔ پتا کہیں
تے حضور نے فرمایا اے جنہوں علی ٹکٹ دےگا اوہ جنت جائیگا۔ تینوں نبی نے فرمایا۔ جیہڑا صدیق دا دشمن
ہوے گا اوہنوں ٹکٹ نہیں دینا اے علی۔ اپنے سارے دی لسٹ دیکھو۔ نہ تے اسیں آل دے منکر آں۔ نہ اصحاب
دے منکر آں۔ نہ ازواج دے منکر آں۔ نہ اولاد رسول دے منکر آں۔ اسیں تے منے ہوئے آں۔ سب دے اتے عقیدہ اے

تو ہے عین نور تیرا سب گھرانہ نور کا۔ تیری نسل پاک میں ہے بچہ بچہ نور کا۔

B تو جناب سوال مرتضیٰ کون نیں۔ کون علی۔ انا مدینۃ العلم و علی بابہا۔ کون علی مشکل کشا علی
شیر خدا علی۔ امیر المومنین علی۔ امام المتقین علی۔ تاجدار ہل اتیٰ علی۔ مشکل کشا علی۔ دین دا دیر علی۔ مسکیناں دا
پیر علی۔ فرمایا سب نوں اجازت نہیں۔ کہ مسجد دے وچ جنبی حالت وچ آوے۔ علی تینوں اجازت اے۔ کیوں
دوجے دا جسم ناپاک ہو جاندا اے۔ علی دا جسم ناپاک ای نہیں ہوندا۔ جناب علی المرتضیٰ شیر خدا۔ امام الاصفیاء
دے پیارے بھائی۔ سب بھائی بھائی بنے نبی ہا جر بن الغفار دے دریاں رشتے قائم ہو رہے سن نبی دے عرض کیتی
آقا سب دے بھرا بھرا بن گئے نیں۔ تے میں اکلا رہ گیاں۔ پیارے علی فکر نہ کر اینج بھرا بنے نیں۔ تینوں میں
اپنا بناواں گا۔ تو میرا بھرا ایں۔ تو میرا ویرا ایں۔ اندازہ کرو مسلمانو۔ اللہ دی امداد۔ اوہ جس ویلے حیدر
کرار دے نال ہوندا اے۔ کفر لرز جاندا اے۔ اللہ دی امداد اے کس طرح امام الانبیاء ہجرت کر گئے نیں۔
حضور نبی صلی اللہ علیہ وسلم صدیق اکبر دے دروازے تے گئے دستک دتی۔ صدیق تیار ہو گئے۔ سامان بنیا اے
تیار کیتے ہوئے نیں۔ یا رسول اللہ میں تیار آں۔ فرمایا چلو صدیق۔ چلدے گئے تے کندھیاں تے بٹھا کے غار وچ لے گئے حکم
ہویا علی بستر تے لیٹ جاؤ۔ چادر تے چاہیدی شہادت لئی گئی۔ علی ایہہ لے پیارا نشان۔ مولا نے دا اپنا سونا۔
مولا نے دی اپنی چادر دی۔ نیند نے لئے اپنی پیپے۔ ایہہ پیارے دا کے آ ویں۔ نبی کہیوں دینا اے پیا۔ بولو۔ امانت
اوہناں دے سپرد جاندی اے۔ جنہاں تے اعتماد ہووے۔ گھر دا ڈر۔ اسوہ علی مسلماناں نوں دسے۔ مسلمانوں نبی پاک
نبی نوں اینا اعتماد اے علی تے۔ علی میری امانت نوں ضائع نہیں کرے گا۔ میرا نبی صدیق نوں لے کے جا رہے سن۔

Date

معراج دی —— ایہہ سونپیا میری امداد ای۔ اک تہاڈے نال جا کے کرے گا۔ ہو جا بستر تے لیٹ کے کریگا۔ نبی نوں
علی تے اعتماد اے۔ علی میری امانت نوں ضائع نہیں کردا۔ نبی امانت رب دی اے۔ رب نوں صدیق تے اعتماد اے۔ ایہہ
میری امانت نوں ضائع نہیں کردا۔ نبی دیاں امانتاں سانبھن والا علی۔ رب دیاں امانتاں سانبھن والا صدیق اے
مولا مرتضیٰ شہنشاہ ولایت بستر تے لیٹے نیں۔ چادر تان لئی۔ امام الانبیاء چلے گئے نیں۔ مسلماناں
نبی دیاں امانتاں نوں سنبھالن والے کافر ہوئے بیٹھے نیں۔ حیدر کرار نوں ویکھیا۔ حیران ہو گئے ایہہ کی بن گیا اے۔
کھڑے ہو گئے نیں مولا مرتضیٰ۔ امام الانبیاء دسنا فرمایا کہ ایہہ علی حیدر اے۔ اللہ دا شیر اے۔
اسیں ایہہ جس ویلے آکھ لیندے آں ناں۔ جی اسیں گدائے رسول آں۔ پاسگ رسول آں۔ باغ نبی پاک
دے سگ آں۔ ویکھو جی ایہہ پاں چوں نکل گئے نیں۔ میں آکھیا اسد اللہ دا معنی اے اللہ دا شیر۔ جی
مولا مرتضیٰ درندے ہو گئے نیں۔ معاذ اللہ ثم معاذ اللہ۔ ایسا آکھن والا کافر اے۔ شیر وچ صفت اے
جرأت بہادری۔ اوہدی تشبیہ دتی گئی اے۔ شیر توں ایہہ شے کھیڈی اے۔ ایہہ اسلام دا شیر اے۔
ایہہ اللہ دا شیر اے۔ ایہہ نبی دا اسد الرسول اے۔ ایہہ رسول دا شیر اے۔ جیویں شیر نوں ویکھ کے
ہر شے نوں پسینے آ جاندے نیں۔ علی نوں ویکھ کے کفر نوں پسینے آ جاندے نیں۔ مولا مرتضیٰ ٹیک لا
کے بیت اللہ شریف نال۔ آپ کھجوراں یا کوئی کھانا کھا رہے نیں جس ویلے کھانا کھاندے نیں تے آپ نوں پسینہ
آ گیا۔ کوئی بندہ آکھدا اے ایہہ کی مسئلہ اے۔ اوہناں دا جواب جیہنوں روٹی کھاندیاں پسینہ آ گیا اے۔ حیدر کرار
نے اینج ویکھیا۔ مولا مرتضیٰ فرماندے نیں۔ ایہہ میری جسمانی قوت اے۔ تے سٹ میری ایمانی قوت دی ہوندی
اے۔ —— فرمایا جے ایہہ ویکھنا ای تے میدان وچ آ جا۔ حیدر کرار دا دشمناں ایہہ پتہ لگ جائے گا۔
علی المرتضیٰ دی طاقت دا دشمناں نوں پتہ لگ جاندا۔ اسد الرسول آں۔ اسد اللہ وی آں۔ میں اسد اللہ تے اللہ دے رسول
دا شیر آں۔ مسلماناں نوں اک بڑا وڈا کافر پہلوان۔ آریا وی۔ بڑیاں بڑیاں لوہا۔ جیویں آج پہلواناں
دا کم ہوندا اے۔ بڑے کڑے پائے طاقت دا مظاہرہ کرن واسطے۔ اگے شیر دے وچوں علی المرتضیٰ نکلدے
نیں بیٹے۔ جس ویلے آیا۔ تے پہلا ٹاکرا علی المرتضیٰ نال ہو گیا۔ آپ اس وقت دے جواناں نالوں تھوڑا جیہا قد
چھوٹا سی۔ چہرہ گولائی وچ سی۔ تے جس ویلے آپ اینج ویندے سن نا۔ کسے ماں دے لال دا دم جو حملہ نہیں
سی رہندا کہ دوبارہ علی ول ویکھ لوے۔ جناب علی المرتضیٰ جس ویلے ویندے نیں تے۔ کھلوتے نیں اک
ڈاچی تے سوار اے۔ بڑا وڈا پہلوان۔ آکے بڑا وڈا دراز قد۔ بڑے لوہا پایا۔ بڑے طاقت دا
مظاہرہ کرن واسطے۔ اوہناں آکھیا جواناں گل سن جا۔ آپ نے فرمایا کی گل اے۔ ویکھو کوئی مسلماناں دا پہلوان
کڈھو میں نے مقابلہ کرنا اے۔ فرمایا ہے کوئی۔ آپ نے فرمایا تینوں اینہے نال کی کم اے۔ آکھیا میں اینہے
نال کشتی کرنی اے۔ آپ نے فرمایا تیرا دماغ ٹھیک اے۔ عقل دا علاج کرا۔ توں علی نال مقابلہ کرنا

Date________

آیا ویں ۔ حضور نے بڑا مزیدار اس واقعے نوں لکھیا اے ۔ اوہنے آکھیا تو علی سے -

تو علی سے لڑ سکے شیر کی شکل کا یہ پیر ہے ۔

اے تو سیفیاں کی لوگڑی اسد من خدا کا شیر ہے ۔

آکھیا تو علی نال نہیں لڑ سکدا ۔ تیرا دماغ خراب ہو گیا اے ۔ اوہنے آکھیا میں لڑنا ایں ۔ آپ نے فرمایا واپس لڑ جا تو ضیغم رہے گا ۔ اوس آکھیا نہیں آیا واں مقابلہ کراں گا ۔ میں بڑیاں گرزاں لگیاں ۔ میں بڑا مشہور پہلوان آں ۔ بڑے مقابلے کر سکدا واں ۔ آپ نے فرمایا تینوں بخشیا اے چلا جا ۔ اوہنے آکھیا نہیں ۔ آپ نے فرمایا پھیر آ میرے نال ۔ میرے نال مقابلہ کر لے ۔ میں تینوں ہتھ دے دینا ۔ میری ہار علی دی ہار ۔ میری جت علی دی جت ہو جائے گی ۔ جس ویلے اینی گل ہوئی ۔ اوہنے آکھیا کوئی پہلوان اے منڈا ۔ کہیا ایسا وی جاندا ہونا اے مولا مرتضیٰ دا دم ۔ چل تھلے آ جا ۔ بڑے غرور نال ۔ بڑے تکبرانہ انداز نال ۔ آپ نے فرمایا ۔

تو علی سے لڑ سکے ___ آپ نے فرمایا تو ایہدے نال تے نہیں لڑنا آ میرے نال ۔ آپ نے فرمایا میں ای علی آں ۔ جس ویلے قریب آیا مولا مرتضیٰ نے اک ہتھ ہیٹھ پایا ۔ دبایا انگلاں لکا کے جدوں فوراً ای نکل گئے زمین تے پٹخ دتا ۔ چھاتی تے قدم رکھیا ۔ بس گل کر ۔ تینوں آکھیا سی نا ۔ تو علی سے لڑ سکے ___

ڈگیا ہویا چھاتی تے پیر اے علی دا ۔ اے جواناں مینوں گراں والیا ۔

یہ شکست فاش مجھ کو آج پہلی بار ہے ۔ آکھیا ایہدہ گراں والیا ۔ میں وڈیاں وڈیاں پہلواناں نال کشتی کیتی اے ۔ ہر اک میرے نال نہیں ہویا ۔ لگدا اے تو ای علی ایں ۔ ایہہ کمال کسے ہور نوں نہیں ۔ کیونکہ جس ویلے دبایا اے مینوں پتہ لگ گیا اے ایہہ کوئی اسد اللہ ہی ہو سکدا اے ۔ عزیزان گرامی اس مسلم دا شیر شاہ اللہ دی مدد بن کے آیا اے ۔ کس علی دی بات کرنا اے ۔ 21 پارہ پڑھئی وقتاں نوں مجبوری دو کتابڑیاں پڑھ کے مصیبت نوں پئے ہوندے ایں ۔ مولا مرتضیٰ دی فضیلت نوں کوئی جانے ۔ جنہدی بیوی اے سیدہ فاطمہ ۔ جنہدی بیوی فاطمۃ الزہرا ۔ جنہدے پتر شہید کربلا ۔ جنہدا سسر امام الانبیاء ۔ جنہدا بھرا سید الشہداء ۔ سیدہ زاہدہ عابدہ طیبہ طاہرہ ۔ بکیہ قرآن کا فیصلہ ۔ سنیے غالب کا طالب ۔ تم چار تک بیویاں کر سکتے ہو ۔ علی المرتضیٰ دوسری شادی کرنے لگے ۔ سیدہ سلام اللہ نے چادر اوڑھی ۔ اور اپنے ابو کے حضور حاضر ہو گئیں ۔ آنکھوں میں آنسو ۔ فاطمہ دل دا ٹکڑا اے ۔ فاطمہ میرے جسم کا دل کا ٹکڑا ہے ۔ بات قابل غور اے ۔ ہیں کیا ہوا ۔ ابو جی علی دوسری شادی کرن لگے نیں ۔ فرمایا بلاؤ علی نوں ۔ فرمایا علی فاطمہ دی موجودگی وچ دوجی شادی نہیں ہو سکدی ۔ فرمایا جب تک فاطمہ تیرے نکاح وچ اے ۔ تو دوجی شادی نہیں کر سکدا ۔ ایہہ بات ثابت ہو گئی نا کہ نبی دا بولنا قانون اے ۔ علی دے واسطے دوجی شادی کرنا حرام سی سیدہ دی موجودگی وچ ۔ سوال جیہڑا میں پیش کرنا چاہندا آں ۔ استدلال کرنا چاہندا آں ۔ علی نوں نبی نے ڈکیا کیوں ۔

Date

قرآن کہندا اے پیا فانکحوا ما طاب لکم من النساء ـــ چار کر سکدے او۔ علی نوں دوجی کرن گلا بنی ڈکیا کیوں۔
سوکن نال لوکیں کیوں چنگیں ہوندے۔ آپنی آپ ہوندی اے۔ جنہاں نوں ایہہ اپنیاں وی ہوندیاں نیں آں۔ سوکناں کہندیاں اپنیاں بنی اکو
چیاں دیاں۔ تیرے میرے حق برابر نیں۔ جدوں اپنی بیوی ایں تے میں وی اپنی بیوی آں۔ میرے حقوق تیرے برابر نیں۔
تو میرے نال اوہ سیپر نہیں۔ حق دوہواں دے برابر نیں۔ بیوی کوئی برابری دا دعویٰ نہ کر سکے تے سوکن برابری دا دعویٰ
کر لیندی اے۔ فرمایا فاطمہ میرے جسم دا حصہ اے۔ علی تو کر لے شادی تے جے تیری بیوی دوجی نے کہہ لیا تو میری
سوکن اے فاطمہ اکو جیہاں ہاں۔ تے فرمایا نبی دا جسم دے حصے نال مماثلت کیتی اے۔ فرمایا فاطمہ میرے جسم کا حصہ ہے
فاطمہ میرے دل کا ٹکڑا ہے۔ اگرچہ نبی نے کہا تو جیسے کسی کا ہاتھ نہیں۔ ہاتھوں کی مماثلت نہیں۔ فرمایا دل بادشاہ
ہے۔ فاطمہ دل کا ٹکڑا ہے۔ فرمایا بیوی علی تیری ہو۔ تجھ فاطمہ جو میرے دل کا ٹکڑا ہے۔ اس کی مماثلت کرے۔
ہے ایمان سلامت نہیں رہے گا۔ اور جب ایمان سلامت نہ رہا۔ فاتقوا النار التی ـــ تو بیوی تیری
ہو جہنم میں جائے گی۔ ہو با تیرا رستہ نہیں علی تم فاطمہ کی موجودگی میں شادی نہ کرو۔ تا کہ کوئی فاطمہ کی برابری کا
دعویٰ کر ہی نہ سکے۔ جس سیدہ دی مثل کوئی نہیں اپنے شوہر دی مماثلت لبھے گی۔ جس بیوی کی بی
عظمت شان وقار یہ ہو کہ اس کی مماثلت کون ہو۔ اس کی مثل کوئی نہیں ہو سکتی۔ تے جیہڑا اوہندا سر تاج
چھنیا جائے گا۔ ذرا قرآن دل تے غور کرے۔ جیہڑا اوہندا سر تاج چھنیا جائے گا۔ شکلاں دیکھو سکے اوچے
نہیں۔ (جنت کے بعل کی مثال) علی دا اوہ مقام اے۔ فرمایا کیسے نوں حق نہیں میرے ولوں علیحدہ ہا رہ کرے۔
فرمایا ہاں علی نوں حق اے۔ من کنت مولاہ فعلی مولاہ ـــ جس دا میں مولا اوہدا علی مولا۔ ایتھے وی اک بات
کر جانواں ـــ جنہاں میں مولا۔ اوہناں علی دی مولا۔ مولا دے ۲۱ معنے نیں۔ اک اوہندا معنیٰ اے گوانڈھی۔
قریبی۔ دوست۔ مددگار۔ ایہہ سارے معنے نیں۔ فرمایا جنہاں میں قریبی آں اوہناں علی دی قریبی اے۔ جنہاں میں مددگار
آں۔ علی دا اوہناں مددگار اے۔ جنہاں میں دوست آں علی وی اوہناں دا دوست اے۔ فرمایا میرے دشمن دے قریب علی نیں
گیا۔ تے میرے دوست توں منکر علی نہیں ہویا۔ میں اس حدیث دی وضاحت کر دتی اے تے مسئلے سارے ہی حل ہو گئے۔ فرمایا
جنہاں میں مولا اوہناں علی مولا۔ کسے نوں حق نہیں میری طرفوں۔ علیحدہ کرے مگر علی نوں۔ حق حاصل اے۔ ایہہ کون
علی اے۔ ابو الفہیم دے نیں۔ حیدر کرار دے تیرے صفات نیں۔ اک بندہ میرا اے۔ اوہ ہیں جے کعبہ اں کا ندا پتا
بنی دی حدیث نے حلالہ فرمایا۔ علی زبانی دے نیں نے سچے ہتھ نال ایک دی نیں۔ اوہ کہندا اے مجھ میرا بندا ای
شی ہو گیا اے۔ میرا اکھڑا انہیں۔ علی کھڑے جلے رخ مسکرا کے ویکھیا۔ خاموش ہو گئے۔ کھانوں انوں اٹھ
گیا تے ویکھیا۔ اوہ اکھڑا انہیں پیا۔ فرمایا کسے نوں حق حاصل نہیں اے میری طرفوں علیحدہ کرن دا۔ مگر علی نوں
حق حاصل اے۔ یعنی علی دا کہنا میرا کہنا اے۔ علی دا کلام میرا کلام ہوئےگا۔ اللہ رب کی آیت اے وما ینطق
عن الھوی ـــ نبی دا بولنا میرا بولنا ہوئے گا۔ رب دا بولنا۔ نبی دا بولنا۔ نبی دا بولنا علی دا بولنا۔

Date

علی دا بولنا۔ نبی دا بولنا۔ نبی دا بولنا۔ رب دا بولنا ـــــ جناب حیدر کرار رضی اللہ عنہ۔ ایہہ اوہ گوہر ہے سرکار مولا
مرتضیٰ شہنشاہ ولایت۔ امام الاولیاء ـــ کنت ماضی ہے۔ من کنت جس کا میں مولا تھا جناب میں فرمایا
ساں۔ جنہاں میں مددگار ساں۔ اونہاں دا علی مددگار اے۔ کنت اسا ماضی۔ پر جے تک خدا تساں نوں دعوت دتی
جا فیر دا ذوق ہوندا اے گزرے ہوئے زمانے نال۔ نبی تے مولا ہو یا کسے دا مددگار رہیا۔ واذ اخذ اللہ میثاق النبیین
اللہ کریم نے عہد لیا۔ میثاق لیا۔ اینہے وچ بہت مزے دی بات۔ اک نکتہ میں تہانوں دساں۔ فرماندے میثاق جے سارے
پہلیاں نبیاں تے فرض اے۔ جب تک امام الانبیاء دی نبوت تے یقین نہ رکھے۔ لتؤمنن بہ۔ جب تک یقین نہ رکھن
اس ویلے تک نبوت نہیں۔ فرمایا پہلیاں نبیاں دی امت وچ جنے ولی نیں۔ جیویں پہلے نبیاں دا سب توں بنیادی ایمان
لیا ونا فرض اے۔ جے ایمان نہ لیاون تے نبوت نہیں۔ فرمایا پہلیاں نبیاں دیاں امتاں وچ جنے ولی نیں۔ اوہناں نوں
علی نوں امام منن شرط اے۔ جے نہ منن تے ولی نہیں۔ ولایت علی دے دوارے توں

اس واسطے ولایت علی دا منکر چاہے کیڈا ہووے جے لکھے نال۔ نبیاں نوں شرط اے کہ امام الانبیاء نوں منن۔
ولیاں واسطے شرط اے کہ امام الاولیاء نوں منن۔ جب تک علی المرتضیٰ دی علویت نہیں ہووے گی اوس ویلے تک ولایت نہیں
ہو سکدی۔ علی ہجویری بنیا اے تے علی دے فیض نال۔ غوث جیلی بنیا اے تے علی دے فیض نال۔ جے مہر علی بنیا اے تے
علی دے فیض نال۔ جے بہاؤالدین بنیا اے تے علی دے فیض نال۔ ہر غوث قطب ابدال تے ہر علی دے بوہے دا منگتا ہیں۔ جناب
علی المرتضیٰ دا فیض اے سب ولیاں نوں علی دا فیض اے۔ اس واسطے سارے جنے وی ہیں علی المرتضیٰ دے منن والے نیں۔ داتا صاحب
غوث پاک باوا صاحب خواجہ صاحب جو وی پاک جنے وی بزرگ ہیں سارے علی پاک دے منن والے ہیں سارے ولیاں وچ علی
وچ علی دی غلامی دا پٹہ ہووے گا۔ کیونکہ نبوت دا فیض اکٹھا اے۔ ولایت دا فیض اکٹھا اے۔ تو تمام جو حیدر نیں۔ اج
تے سب دے دعوے کرن گے ہیرو کہ اوہ ہو گیا۔ جنہوں فیض علی دا لبھیا گا۔ وکھو علی دا فیض کنا اے۔ اوہدی نشانیاں وچ
ای لبھے گا۔ نہیں وکھاؤ کرے علی ہجویری دا شان۔ جے آکھن دا شہباز تے اوہناں دا ناں وی عثمان علی اے۔

اللہ دا امداد علی المرتضیٰ شیر خدا۔ رب دی امداد بن کے آگئے۔ اللہ نے بھیجے۔ اللہ تعالیٰ حضور علیہ السلام دی
واسطے رونے وچ کوئی نقص ہو یا ای نہیں۔ تے میرے نبی نوں نقص آلی سٹے دینے نہیں دتی۔ جنوں رب بھیجے اوہدے
وچ کمی کوئی نہیں ہوندی۔ نہ مولا حسن وچ کمی اے نہ مولا حسین وچ کمی اے کیونکہ نبی نوں رب نے اوہ ستھرے دتی دے چہرے
کائنات وچوں اعلیٰ ہے۔ جے بیلداں لبھیا اے تے سب ولیاں نوں اعلیٰ۔ امام حیدر اینوں لبھیا اے سارے ولیاں توں اعلیٰ۔
ہو یاں کائنات وچ اینہاں دا ثانی کوئی نہیں۔ حسن حسین ورگا نانا کسے دا نہیں۔ بابا ورگا بابا کسے دا نہیں۔ ماں ورگا
ہستی دا نہیں۔ دادا ورگا دادا کسے دا نہیں۔ بیلیاں ورگا بیلیاں کسے دا نہیں۔ تے علی ورگا لال کوئی نہیں۔
(C) انما یرید اللہ لیذہب عنکم الرجس اہل البیت۔ حضور دی آل بیت کون۔ بیویاں دی آل ہے۔
مجھے اللہ مجھ بنا کے ملاقات تے۔ حضور علیہ السلام قبر میں ملاقات کرتے ہیں۔ پاکستان بنانے کا بانی جو علامہ اقبال ہ

Date

تمام ۱۲ ملا قوم کو ایک پلیٹ فارم پر جمع کر سکا نبی کی غلامی میں کسی کو کام کر سکو ۔ پاکستان کی بنیاد دین ہے ۔ ہنستا پاتا ہاں
نہیں ۔ ہو گئے ہے پہلے ہی ۔ لاہور میں دیکھو تک اور بورڈ میں کا واقعہ جو باہر کی بہت کی تھی ۔ اور مولوی
حرمت کیلئے دلیل کی ضرورت ۔ مولویوں کی عادت ۔ کافر کو مسلمان کرنا ۔ جس کو چاہتے ہیں
حرام کر دیتے ہیں ۔ دین حلال حرام ہو چکا ہے ۔ شیطان نے قسم اٹھائی آدم کے پاس ۔
عدالت میں قسم اٹھانا شرم ہے ۔ اسماء قسم ۔ آدم علیہ السلام ۔ ہمیں کبھی زندگی میں [illegible] ۔
(علیہ السلام) شان میں کمی کا ذکر ۔ خالق کائنات نے فرمایا انما یرید اللہ ۔ استدلال یہاں لفظ ارادہ عام فہم ترجمہ ایسے ہے کہ
خالق کائنات نے فرمایا محبوب میں ارادہ کر لیا ہے ۔ تمہیں اہلبیت نبوی پر نجاست دور کر کے پاک کر دیا ہے ۔ اور اب پاک کرنا
اہل بیت میں پاک کرنے کا حق ہے ۔ مگر سوال اٹھتا ہے ۔ المختصر ۔ کپڑا دھونے کی اور جاروب ۔ چیز کو اگر میلی کچیلی
ہے ۔ جیسے جسم میلی کچیلی نہ ہو ۔ اونچا صاف کرنے کی ضرورت ہی نہیں پڑتی ۔ اور قرآن ہے ۔ اور ارادہ مطلق
دلیل چاہتے ہیں ۔ ارادہ کا تغیر ممکن نہیں ۔ کہ اللہ تعالیٰ ابتدا سے ہی ارادہ کر لیا ہے ۔ پاک کرنے کا ۔ پاکی کا حق کی
ہے ۔ جیسے جس کو کمی ہو گی ۔ تو المختصر یہ ہے کہ کیا کوئی کمی ہے ۔ آگے میں عرض کرتا ہوں ۔ نہیں ۔ کمی نہیں ہے ۔
بتقاضائے بشریت لغزش ہو سکتی ہے ۔ لغزش ممکن ہے ۔ انبیاء معصوم ہیں ۔ اہل سنت والجماعت کا یہ عقیدہ ہے کہ
انبیاء معصوم ہیں ۔ ان کے ذمے کوئی گناہ نہیں ہوتا ۔ ان کی لغزش جو ہے اس میں ہزار حکمتیں ہیں ۔ جن کو ہم سمجھ نہیں پاتے
مگر حکمتیں ہیں ۔ مگر بتقاضائے بشریت لغزش ممکن ہے ۔ اگر لغزش نہیں تو معجزہ ختم ہے ۔ جب آدم علیہ السلام
جنت میں تھے ۔ ان کی تخلیق فرمائی گئی ۔ کوفہ پا کر تنہائی انہوں نے محسوس کی ۔ تو پسلی سے اماں حوا کو پیدا فرمایا گیا ۔ اور فرمایا
یا آدم اسکن انت ۔۔۔ من الظالمین ۔ آدم تو اور تیری بیوی دونوں جنت میں رہو ۔ کھاؤ پیو ۔ مگر ھذہ
الشجرۃ ۔ یہ جو درخت ہے اس کے قریب مت جانا ۔ ہر چیز کھانا کھا لیا ہے ۔ جبکہ فرمایا قریب مت جانا ۔ جو پاکی
قرآن فرماتا ہے فازلھما الشیطن ۔ شیطان نے لغزش دی ۔ اور آدم چلے گئے ۔ یہاں ایک چھوٹی سی بات کر لیں ۔ یہاں
تو نبی فازلھما الشیطن کہ شیطان نے لغزش دی ۔ اور ادھر قرآن کی آیت ہے کہ یہ کہا جاتا ہے ۔ ان عبادی
لیس لک علیھم سلطان ۔ کہ اللہ کے خاص بندوں پر شیطان کا داؤ نہیں چلے گا ۔ اللہ کے خاص بندے تو ولی بھی
ہو سکتے ہیں ۔ غوث قطب ابدال ۔ وہاں تو آپ پڑھ کے یہ کہا جائے کہ ان عبادی لیس ۔ سلطان ۔
کہ اللہ کے خاص بندوں پر شیطان کا داؤ نہیں چلے گا ۔ اور وعدہ کیا ہے ۔ مگر کوئی ولی غوث قطب ابدال
اکٹھے ہو جائیں تو صحابی کے درجے کو نہیں پہنچ سکتے ۔ کروڑوں صحابہ اور غوث قطب ابدال مل جائیں ایک نبی کا
صدیق اکبر کے درجے کو نہیں پہنچ سکتے ۔ اور کل صحابہ فضیلت والے اکٹھے ہو جائیں ۔ تو نبی کے درجے تک نہیں پہنچ سکتے
تو یہاں کیا ہو رہا ہے ۔ کہ غوث پاک کی فضیلت تو بیان کرتا ہوں کہ تو ہمارا وسیلہ ہے ۔ ہوتا ہے ۔ کہ شیطان
نے آ کر کیا ۔ [illegible] ۔ آج تک ہم نماز پڑھنے کا کوئی

Date

ضرورت سنا نہیں۔ تو آپ نا سوال پڑھا۔ تو وہ شیطان ہو اک گیا۔ ادھر تو عزت کلفندا کہ کوئی شیطان سے محفوظ کر سکتے ہیں۔ اور ادھر فازلهما الشیطان کہ شیطان نے نبی کو لغزش کرا دی۔ سوال۔ اللہ رحمٰن ہو سکتا اسے نال۔ کہ ادھر تو عزت پاک رب دیاں نے داؤ وچ نہ آئے۔ اور ادھر نبی فازلهما الشیطان کہ شیطان نے لغزش دی۔ تو مطلب ـــ بھائی الحال مراد نہیں۔ ان عبادی لیس لک علیهم سلطان سے مراد اکمال نہیں۔ عزت پاک کا دھوکہ الحال کا لقا۔ اوہ یہاں مراد الحال نہیں۔ الحال ہی لغزش ہو جاتی ہے جو دل سے ہوتی ہے۔ عزت سے ہو سکتی ہے۔ قطب سے ہو سکتی ہے۔ صحابہ سے جو دو چار ہو گئیں۔ تو پھر ان عبادی لیس سے کہ میرے خاص بندوں پر شیطان تیرا داؤ نہیں چلے گا۔ تو یہ کیا داؤ تھا۔ فرمایا لغزش میں تو ہر قسم کی شرکت ممکن ہے۔ مگر میرے خاص بندے کو بد عقیدہ نہیں کر سکتا۔

تو تضاد نہیں ہے قرآن میں۔ یہاں یہ ہے کہ ان عبادی لیس لک علیهم سلطان۔ یہ ہے کہ میرے کسی خاص بندے کو بد عقیدہ نہیں بنا سکتا گا۔ لغزشیں ہزار ہو جائیں۔ نہ وہ رافضی ہو گا نہ خارجی ہو گا۔ بد عقیدہ نہیں ہو سکتا۔ شیطان تھا عقائد بدلنا کا نام ہے۔ وہ بد عقیدگی کیا ہوتی شیطان کی۔ وہی شیطان نے آگے کرنا چاہا کیا۔ ایک تو اس نے تعظیم نبوت نہیں کی۔ اور دوسرا خلفا کو نہیں مانا۔ انی جاعل فی الارض خلیفہ۔ آدم خلیفہ ہی تھے نا۔ آپ شیطان نے خلیفہ کا احترام نہیں کیا۔ اور دوسرا حضرت آدم نبی تھے تعظیم نبوت نہیں کی۔ تو فرمایا ان عبادی ـــ میرے خاص بندے نہ خارجی ہوں گے نہ رافضی ہوں گے۔ ـــ فازلهما الشیطان۔ نے لغزش وقتی سے دے تیرا نے سوال بدل دے۔ اور اللہ دی بارگاہ وچ جو گزرے گا۔ ذکیر عربی کر گا کہ انبیاء معصوم ہیں۔ فرمایا چلو آدم۔ کیونکہ بنایا ہی زمین واسطے اے گیا سی۔ انی جاعل فی الارض خلیفہ ـــ کیسے دعویٰ اک گل ہو رہی کر جان ـــ آدم علیہ السلام دا گلتی دی اک وجہ ہو رہی سی۔ پیا نے اک سن۔ اینہاں وچ حکمتاں سن۔ حکمت اک ایہہ وی سی۔ کہ آدم تو اتھے رہو ہیں تے تریاں مدریاں کریاں وی اتھے ای رہنا ایں۔ جنہاں نوں اگے وچ ہو رہیا ہے۔ اوہناں دا جہان اوس اولاد اوتھے پیدا ہوئی اوتھے۔ اوہناں دی بیوی دی اوتھے بسنا اوتھے رہنا اے نال۔ پورے خاندان نے۔ آپ دی حضرت اولاد وچ بولے وچ محمد کی ہونی اے ایہہ تے نہیں پیدا ہوندے۔ جتھے تو رہو ہیں گا تیری اولاد وی تے اوتھے رہنا اے نال۔ پیا پیا آدم نمرود جنا اے شیطان وچوں۔ فرعون جنا اے شیطان وچوں۔ ابولہب جنا اے شیطان وچوں۔ ابوجہل جنا اے شیطان وچوں۔ عتبہ جنا اے شیطان وچوں۔ شیبہ جنا اے شیطان وچوں۔ میرے نبیاں دے گستاخ جنے ہیں شیطان وچوں۔ اصحاب دے گستاخ شیطان وچوں۔ اہل بیت دے گستاخ شیطان وچوں۔ اللہ دے گستاخ شیطان وچوں۔ جنے گستاخ نے شیطان وچوں ہونے نیں۔ تے جنت دیاں گستاخاں نوں جنت دی ہوا وی نہیں لگن دینی۔ اس واسطے پہلے اتر جا گستاخاں نوں جنم تے [illegible] ـــ جنت دی ہوا وی نہیں لگن دینی۔ ایہہ پلے ہو [illegible]

[illegible]

Date

میں تیری الوہیت گل بیسں کردا۔ قرآن نے پیش کردا اے کہ جنت بنی نے ورثا فی اے۔ فرمایا وبشر الذین
اے ماں نامی بیا کا دل بہلایا۔ سوہنیا۔ بشارتاں توں چینداں ہیں۔ ہر دو چیزاں وکھنیاں ہیں۔ اک ایمان تے
دوجا نیک عمل۔ تے بشارت کیہڑی دیندی اے۔ جنت بڑی … جنت وراثتی اے میری سرکار نے سوہنیا
تینوں اختیار اے۔ وبشر الذین … جنت توں وراثتی اے۔ اس واسطے اعلیٰ حضرت عظیم البرکت
امام اہلسنت مولانا شاہ احمد رضا خان بریلوی نے ترجمہ کر دیا
سب اپنے رب کی پناہ آج مدد مانگ ان سے … مل کو نہ مانیں گے۔ قیامت میں گر مان گیا
عزیزان گرامی ذرا توجہ فرمانا۔ ہزار حکمتاں نیں۔ ساڈھے تین سو سال جیہڑوں قلم اپنی سی۔ حضرت آدم سجدہ
ایس جیہڑا درخت اے اینہوں قریب نہ جانا۔ تے ہو جاؤ گے فتکونا من الظالمین۔ شیطان نے لغزش دتی۔ آدم
چلے گئے۔ ساڈھے تین سو سال رہے۔ کوئی قرآن اے … کی آکھیا۔ ربنا ظلمنا انفسنا … من الخسرین
ساڈھے تین سو سال روئے جناب آدم اور پڑھدے رہے ربنا ظلمنا … ساڈھے تین سو سال رون توں بعد دعا
قبول ہوئی۔ علامہ اسماعیل حقی … روح البیان دے اندر آیت لکھی اے نیں۔ فتلقی آدم من ربہ
کہ وہ جو القا ہوا۔ وہ کیا تھا۔ جو کلمات سکھائے گئے وہ کیا تھے۔ کہ آدم جب میرے جسم میں روح داخل
ہوا اور آدم نے الحمد للہ … کیا۔ پیارے آدم تجھے کیسے معلوم ہے … نبی کا واسطہ۔ اللہ نے
فرمایا اگر پہلے دن تم اس نام کا واسطہ ڈال دیتے تو تمہیں رونا نہ پڑتا۔ کیسے جانتے ہو اس نام کو۔ فرمایا
جب میرے جسم میں روح داخل ہوئی تو میں نے جہاں دیکھا اللہ کے نام کے ساتھ نام نامی اسم گرامی محمد تو مجھے
دل میں یہ خیال پیدا ہوا کہ میں اس نام کا واسطہ پاؤں۔ فرمایا آدم یہ وہ نام ہے جس کے صدقے
کائنات کو بنایا اور تجھے بنایا۔ یہاں میں اپنے وجدان کی بات کرتا ہوں۔ بہر حال قرآن کی آیت دا
اسم اعظم دی تحقیق ہے۔ وجہ کسے نے آکھیا اسم اعظم اللہ اے۔ میں ایس گل نال اتفاق کرنا آں۔ اور کسے نے
کسے آکھیا یا حی یا قیوم اے۔ میں اتفاق رکھدا۔ کسے نے آکھیا یا ذوالجلال والاکرام اے۔ میں آکھیا اتفاق اے۔
کسے آکھیا رب یا رب اسم اعظم اے۔ میں آکھیا جی اتفاق اے۔ علی ہذا القیاس۔ سوال ایہہ پیدا
ہوندا اے۔ اسم اعظم آکے تے اوہدے اثرات کی نیں۔ حضور علیہ السلام نے فرمایا۔ اس بندے دی بڑی
دعا قبول ہوئی اے۔ یا رسول اللہ کیویں۔ فرمایا اس نے اسم اعظم پڑھا ہے۔ اوہدی دعا قبول ہو گئی
بڑی حدیث پاک اے۔ اسم اعظم اک علامت اے … جس ویلے آکھیا تے دعا قبول ہو جاندی اے۔ تے میں
نے فرمایا اے کہ جیہڑا میرے تے درود نہ پڑھے گا اوہدی کوئی دعا … دعا معلق رہ
گی۔ اللہ دی بارگاہ تک نہیں پہنچے گی۔ جے درود پڑھے معلوم ہویا میرے نبی دا ناں اسم اعظم اے
اسم اعظم جب آئے تو دعا قبول ہوتی ہے مصائب ٹل جاتے ہیں … کلام … سلامی

Date

اس لئے کہ میں دورو محسوس کرتا ہوں کہ یہ اسم اعظم ہے۔ جب اسم اعظم پڑھا جائے مصائب ٹل جاتے ہیں مشکلیں
آسان ہو جاتی ہیں۔ یہی وجہ ہے کہ بسم اللہ اکبر ذبح پر نبی کا نام نہیں۔ ہر جگہ خدا کے نام
کے ساتھ میرے محبوب کا نام ہے۔ ذبح کے وقت محبوب کا نام نہیں کیونکہ محبوب تیرا نام اسم اعظم ہے
مصائب ٹل جاتے ہیں۔

ربذہ پہاڑی کی کھوہ میں رہتا تھا۔ خانہ بدوش۔ بیوی کو چند دن شروع ہو گیا سینے کی
درد۔ وہ بوٹی لائے۔ پلائی۔ مگر آرام نہ آیا۔ حضور کی نعلین کا نقشہ سینے پر رکھو کہ کتاب پر [illegible]
پر نبی سائیں کی نعلین کا نقشہ ہے۔ اس کے صدقے تیری بارگاہ میں عرض کرتا ہوں۔ میری بیوی کو صحت دے
دے میرے نبی کا نام آیا۔ اللہ نے صحت عطا فرما دی ہے۔ [illegible] یہاں تک نہیں۔ آگے حدیث میں دکھاتا
ہوں — قیامت کے دن اللہ وحدہ لا شریک فرمائے گا۔ کی نام اے تیرا۔ جی میرا ناں اے محمد دین۔
تیرا کی ناں اے۔ میرا ناں حاجی دین محمد — وغیرہ۔ رب آکھے گا جیہڑے ناں نال محمد اوندا اے
تے ایمان والا اے سارے۔ اوہ اک پاسے آ جائے۔ قاضی سلیمان نے درج کی ہے حدیث۔ علامہ جلال الدین
سیوطی نے درج کی ہے۔ سب پاسے ہو جاؤ۔ جا جنت [illegible] ایمان اے میرے نبی کا صدقہ رب
آکھے گا۔ جیہڑے بندے نال میرے حبیب دا ناں آندا اے۔ [illegible] بغیر حساب دے جنت —

عرض کر رہیا ساں۔ ربا [illegible] — سو سال [illegible] ہیں رتیاں وچ امید اندا اے
کہ [illegible] نال گناہ [illegible] سرور [illegible] نکل گیا ہے۔ میں پی مولا [illegible] تہاڈیوں چنگیاں نگاں آکھیاں
نیں، اپنے گریبان وچ منہ پا لیے۔ خدا دی قسم شرمندگی ہو جاندی اے۔ [illegible] دا شکر [illegible]
اللہ دیاں نعمتاں نوں شمار کر کے بندہ گن نہیں سکدا۔ [illegible] وقار [illegible] رونق رولی۔ تہاڈیوں میں
چمک [illegible] دیاں گلاں تے ہنسی نال [illegible] — [illegible] جو ہویا [illegible] اندر [illegible]
منہ پا لیے نال گریبان وچ۔ قسم خدا دی شرمندگی آ جاندی اے۔ میرے نبی پاک دا صدقہ یا اللہ تو کرم کریم [illegible]
بابا اللہ دا نبی [illegible] بشر [illegible] لغزش ہو گئی اے۔ [illegible] سوال [illegible]۔ قدم قدم تے رمضان
گناہ کرنا آں [illegible] میرے نبی دا صدقہ [illegible] معاف کر دیو۔ تاں میں تہاڈوں
آنیا آں [illegible] میرے نالوں [illegible] [illegible] گلاں [illegible]۔ اسیں [illegible] اے کہ [illegible]
[illegible] سیاہ کار آں۔ — [illegible] بندہ [illegible] نال [illegible] اللہ [illegible] آکھیا [illegible]

بزرگ اے۔ میں آکھیا جے [illegible] ولایت [illegible]۔ خدا دی قسم شرمندگی
[illegible] اے۔ [illegible] بخشش دا [illegible] اے۔ میں تہاڈے واسطے دعا کو آں [illegible]
[illegible] کرو میرے واسطے دعا کرو [illegible] یا اللہ [illegible] گناہ معاف کر دے۔ [illegible] ہویا — کیونکہ

Date________

جو میں دیکھتا اپنے عملوں و کیے دیتا کہ نہیں میرے پلے ـــــ جو کچھ یہاں میں شرسار فعلوں میں
عدل کریں تو بچتے نہیں ـــــ اللہ تعالیٰ اپنے نبی پاک کے صدقے معاف کر دے گا۔ میرا رب رحیم و کریم
ہے میرا رب ستار ہے۔ غفار ہے۔ ورنہ ہم اپنے فعل نہیں۔ عزیزان گرامی آدم علیہ السلام سے کچھ تین سو سال
تک رب نے توبہ قبول کی تھی۔ جب میرے رب نے توبہ قبول کر لی۔ میں جب آدم علیہ السلام کی اس لغزش کو۔ جو میں لغزش
پیش کرنے والا ہوں۔ انتہائی تعجب ہے۔ اب سات، تین سو سال اللہ سے گڑگڑائے۔ اللہ نے معاف کر دیا۔ اب کوئی
آدم کی لغزش کو سامنے رکھ کے آدم کی لغزش کا تذکرہ کر کے تنقید کرے۔ آدم علیہ السلام پر تو وہ مسلمان نہیں
قرآن نے کہا ہے ھٰذہ الشجرۃ۔ یہ جو درخت ہے اس کے قریب مت جانا۔ فازلھما الشیطان شیطان نے لغزش
دی۔ آدم چلے گئے۔ ربنا ظلمنا ـــــ سات، تین سو سال بعد اللہ نے توبہ قبول کی۔ اب آدم کی لغزش کا تذکرہ
کر کے کوئی تنقید کرے آدم پہ وہ مسلمان نہیں۔ خالق کائنات نے فرمایا کہ خدا نے معاف کیا۔ تو کون تنقید کرنے والا۔
فرمایا۔ انما یرید اللہ لیذھب عنکم الرجس ـــــ فرمایا محبوب ہم نے ارادہ کیا۔ جب اللہ ارادہ کرتا ہے۔ تو اللہ جو ارادہ
جب اللہ ارادہ کرتا ہے وہ ہو جاتا ہے۔ فرمایا میں نے ارادہ کیا کہ تیری اہل بیت سے شر دور کر دوں۔ نجاست اولاد۔
میں نے ارادہ کیا۔ قادر مطلق ہوں۔ کہ معاف کیا۔ پہلے ایک مثال دیتا ہوں۔ مسئلے کی صورت میں
سمجھنا آسان ہو جائے گا۔ ایک نوجوان کہتا ہے کہ اگر میری بیوی جس سے میں شادی کروں گا ابھی کی نہیں۔ جو اعتراض ہے
وہ پہلے ہی پیش کرتا ہوں۔ جی او جی اور دو دن آ گیا۔ کیوں آ گیا۔ بات ذرا قابل غور ہے۔ کب کیا۔ یہ بہت طویل
بات ہے۔ جی پہلے ہی آ گیا ہے۔ ایک جوان کہتا ہے آئندہ اس میں شادی کروں تو آٹھ دن
بعد میری بیوی کو طلاق۔ کیا وہ طلاق ہو گی یا نہیں۔ وہ کہتا ہے جب شادی کروں تو آٹھ دن بعد میری بیوی کو
طلاق۔ وہ طلاق ہو جائے گی۔ ابھی شادی تو کی نہیں مگر مسئلہ یہ ہے۔ کہ اگر وہ کہتا ہے۔ کہ آٹھ دن بعد میری
بیوی کو طلاق۔ تو وہ طلاق ہو جائے گی۔ اگر مجتہد اختیار رکھتا ہے۔ کہ تو کہہ سکے۔ آٹھ دن کے بعد طلاق ہو جائے
اب جو قادر مطلق ہے وہ نہیں کر سکتا۔

فرمایا محبوب۔ میں ارادہ کر لیا ہے۔ تیری اہل بیت اہل بیت میں جو شامل نہیں۔ میں اس حدیث
کا ابھی تذکرہ پیش کر رہا ہوں۔ کہ جو کہتے ہیں کہ جنگ صفین میں ام المومنین علی کے مقابلے میں گئیں۔ کیا غلطی کی
یا نہیں۔ حضور نے فرمایا حدیث یہ ہے میں اختلاف کرتا ہوں۔ مگر خالق کائنات نے فرمایا انما یرید اللہ لیذھب
میں نے ارادہ کر لیا کہ خطاؤں کی معافی تیری اہل بیت میں کوئی کمی ہو تو میں آج ہی قادر مطلق ہوں میں اعلان
کرتا ہوں کہ تیری اہل بیت میں کوئی کمی کوتاہی ہو۔ تقاضائے بشریت جیسے انسان سے ہو جاتی ہے ہو جائے تو
اسے معاف۔ وہ پاک ہیں۔ تو کو آدم کی لغزش کا تذکرہ کر کے۔ اللہ نے معاف کر دیا۔ کوئی تنقید کرے تو وہ
* مسلمان نہیں۔ اسی طرح ام المومنین کی لغزش کا تذکرہ کرے تو میں ام المومنین کرے تو وہ میرا مسلمان نہیں *

Date

اس لئی کر جس وچ فضیلت علی بیان کیتی جا رہی نال ۔ ساڈی قوم گزشتہ سال خرچ کر رہا اے کہ اس کتاب وچ کر حرف علی دا
باقی نے ہن مشغولی کو گل نہیں ۔ جیویں دل اسا کر دتا رہے ۔ بیان ہو اختلاف دا کے ہے ۔ جو صحابہ وچ ہوئی
رہی ۔ تو فضیلت علی رشن سکے ہو نہیں کہے کہ فلاں ایسا تھا کہ فلاں ایسا تھا ۔ جو قرآن نے اعلان کر دتا اے ۔
انما یرید اللہ ــــ اسا ہو کے اور باغ کی چھلکن کو دیکھو کہ کسی ایک کی توہین کرے تو بے ایمان ہے ۔ جو مسلمان
کی نظر ہو کسی اختلاف دیکھو کہ کسی ایک کی توہین کرے تو بے ایمان ہے ۔ ــــ منہ یرید اگر اہل تو اہل بیت وچ
ازواج شامل نہیں ۔ دا اک اہل بیت کی ہو ندا اے ۔ اولاد اہل بیت ۔ داماد ــــ تو باد جس علی دے جیہاں
وپاہ دیئے نے اجے اپنے گھر والیاں نیں ۔ تو بابا ہی علی دے متعلق اے فیصلہ کر دا جے ۔ جیہڑا انہے ملوک شریک وچ کر دا
اے ۔ میرا علی میری اہل بیت وچ شامل اے ۔ اکلے علی تے اہل بیت وچ شامل نہیں ۔ میں اکیا میں ثابت کر دتا آں
میری بنی دیاں بیٹیاں ام رقیہ ۔ ام کلثوم زینب ۔ بنی دی اہل بیت وچ شامل نہیں ۔ جو انکار کرے گا ۔ تے اوہ
اولاد مصطفیٰ دا انکار کر دا ہے ۔ گمراہ اور بے دین ہے ۔ اوہناں دی وجہ جو وہ دھیاں دی فضیلت کیوں نہیں میں آکیا
اک ابراہیم اینا ہو جائے تو وہ دھیاں توں گھٹی جائے دی اے ۔ ایہہ کہڑی گل اے ۔ یعقوب علیہ السلام دے بارہ بیٹے
تے یوسف علیہ السلام دا جیہڑا مقام اے وہ دھیاں بارہاں دا نہیں ۔ اوہناں دا انکار کروں گا ۔ مولا مرتضیٰ جنے
برابر نہیں ۔ جیہڑی فضیلت علی دی اے ۔ وہ دھیاں دی نہیں ۔ انکار کرو گا ۔ دلیل میں آکیا جناب لولاک مر سا کنب
خانے وچ کتاب موجود اے اس دی تحقیق کر دیاں گا ۔ اگے جو مباحثے دی باری تے تقریر دی واری آکے اس ۔ میں کیا
اک دا وصال ہے ہجری ۔ اک دا ستا ہجری ۔ اک دا کی ہجری ۔ اور مباحثہ آتے تقریر ۔ ہو تا دس ہجری توں
ہوئی نہیں ۔ اوس تو پہلوں سب اہناں دا وصال ہو گیا سی ۔
تو بابا ایہہ میری اہل بیت اے ۔ علی میری اہل بیت اے ۔ انما یرید اللہ ــــ اہل بیت وچ
اولاد دی ۔ ازواج وچ کوئی ۔ ایہہ اہل بیت وچ نہیں ۔ ہن قرآن دے الفاظ دیکھو کیسے مولوی دی گل نہ من کے سوال تے لا
تے ویکھو کہ کیڑا اسا تے لکھیا کیڑا اے ۔ حضور دی ازواج جو دی اہل بیت حضور دی اولاد دی اہل بیت دیاں
نوں لا کے ویکھو ۔ کجھ ازواج دے منکر نے کجھ اولاد دے منکر ۔ اک بنی دیاں دھیاں دے منکر ۔ کجھ پیا ہو اوہ تناں
دے منکر ۔ اک چوڑے نہیں فاطمہ اوہناں دی اولاد دے منکر ۔ اک سنی اے ۔ جیہڑا ساری اہل بیت نوں من دا اے
تو ہے مومن نوں ۔ تیرا سب کو رد نو رکھ ۔ ــــ شرعی شکل پاک میں ہے کجھ دکھ لو رکا ۔
(8) کدی کسی کو ہاتھ لگا کے ہو لوڑ ۔ بیان تے قدم رکھ کے اٹھا لوڑ ــــ جیہڑا خون رسول اے اوہ نور کیوں نہیں
پر خون رسول ہو کے ۔ رہ وجہ نور رلیا ہو کے ۔ سید نسلی ہو کے ۔ راہ وچ رلیا نہ ہو کے ۔ اصل سید ہو کے تے اوہدی فضیلت دا گھ
جنید بغدادی ــــ دل بادشاہ ہے حاکم ہے ۔ ــــ (1) جنت دا نکلے + جیہڑا بلی کی تعداد سکے
گواہ مرشد دا ہو گیا ہے ۔ دو جہاں دے وچ علی علی ہے ۔ (2) جنت دی دوروں کو پتہ نا ہے میں تیرے عاشق ــــ (3) دو راہ لولاک دی یاد
کو مومن ہو برا چل ــــ اختیار کل کی بارش ۔ فاطمہ علی حسین کا سلسلہ

معراج شریف

سید شبیر حسین شاہ

Date ______ اشارات

(۱) غلاموں کیلئے رہائش جنت میں سرکار دیکھنے کیلئے گئے ۔ (۲) قرآن کا بیان ۔ لنریہ من آیاتنا ۔
جبرائیل کا فرمان ۔ ان اللہ مشتاق الی لقائک ـــــ
پئی ساری دنیا سوگئی ہر شے اتے آ جا چپ کر کے ۔
گلاں سینے راز دنیاز دیاں کوئی سن جا سناجا چپ کر کے ۔
ان اللہ مشتاق الی لقائک ۔ رب اپنے کہیں نا نگاہاں رکھناں ہاں ۔ مشتاق مکھڑا دیدار دا ہاں ۔
اسا محبوباں دیا محبوبا ۔ ذرا مکہ و کملا جا چپ کر کے
قرآن کا اسلوب ۔ جبرائیل کی عرض ۔ (سوال) ۔ آسمان دے تارے چمک رہے ہیں ـــ
صدیق کا مقام کیسے ملا ـــ ام المومنین کی گود میں تاجدار آرام کر رہے ہیں ۔ نیکیوں کا سوال
نیکیوں کا بڑھنا ۔ تارہ کا گرے جانا ـــ میرے محبوب کو ہر نیکی کا علم ۔ غیب
غار میں کیا نیکی کی ـــ غار میں لے جا کر زیارت کی ۔ ـــ صدیق کی ادا پسند
آئی ـــ جبرائیل کو حکم ۔ چھٹی مانگنا ۔ صحابی کی شادی ۔ خان پیو کا دکھنا
اس لئے جبرائیل کو حکم ۔ جبرائیل نا قدم چومے ۔ ملائکہ کی جماعت ہ
(۵) نالا لعرشاں دا ماہی اسا نالے ردا جنتاں دا ۔ (۸) دیکھو کیسا سوہنا ماہی آیا ہے ۔
والضحیٰ واللیل اذا سجیٰ ـــ سبحان الذی اسریٰ بعبدہ ـــ
دونوں کی تشریح میں ۔ سر مصطفیٰ دا اسرار رب دے وڈے نیں ۔ براق کی سواری ۔ جہاں تک
نگاہ قدم ۔ تاجدار ساری کائنات کا تاجدار ـــ سب سے اعلیٰ سواری ـــ بادشاہ پیدل کیسا ـــ
براق برق جیسی تیز رفتار ہے ۔ مگر اسرار ابجد ـــ سوار بیٹھ گئے ۔ زندگی شکر کو پاکر
کوئی شئ نہ جانی دی ۔ رب خود منتظر ہے کہ محبوب ہرجائی ـــ
محبوب کا شانا ـــ رب نے دیں پیغمبر آنیاں ہے ۔ فرشتوں کی خوشبو دنیا ـــ
عیسیٰ کو چار معجزات ـــ لیکن رب کا پیتر ـــ محبوب کو خدا بنا ۔ معجزات کا ذکر ـــ
اللہ کی عبادت کرتے ہو ۔ سبحان الذی اسریٰ کی محبوب ـــ نبی رب نہیں رب دا بندہ ہے ۔
سجدہ آن کر میں بندہ ہوں ۔ جنتی کا تاج ہے ـــ کدی بابندی بیٹیاں نال رل کے ملی
ملائکہ کی سب سیدھے ـــ گھوڑی پر چڑھنا ـــ مرد کو اجازت چار نکاح ـــ
عورت کو کبھی برابر کے حقوق ۔ واشے تہ کالی [illegible] ـــ باسی مذہب [illegible] ساتھ [illegible]
منڈے گھوڑی چڑھدے [illegible] جاؤ ـــ

[signature]

۱۹-۰۳-۲۰۰۷
۲۸-۰۲-۱۴۲۸ ہجری

Date

سیّدہ خاتونِ جنت رضی — تبسم شاہ

(A) انما یرید اللہ لیذہب عنکم الرجس اہل البیت ــــ اللہ تعالیٰ نے فرمایا۔ اے میرے محبوب میں تیری اہلبیت نوں تمام نجاستاں
توں پاک کر دیتا اے اور انج پاک کیتا اے۔ جیویں پاک کرن دا حق اے۔ ساڈیاں تفسیراں وچ تمام مفسر لکھدے نیں کہ تیری
اہلبیت نوں میں پاک کر دیتا اے۔ میں ارادہ کر لیا اے۔ جدوں اللہ ارادہ کرے تے ہو جاندا اے۔ میں ارادہ کر لیا اے کہ
کہ میں تیری اہلبیت نوں پاک کرنا اے۔ تمام نجاستاں توں۔ سوال ایہہ پیدا ہوندا اے کہ اہل بیت کون نیں۔
اہل بیت کا معنی ایہہ حضور دے گھر والے۔ اے محبوب تیرے گھر والے۔ قرآن نے آکھیا اے۔ اہلبیت۔ اور جیسے دیگر میری مبارک
کا ترجمہ ہے۔ اہل بیت کا یہی ترجمہ ہے کہ اے محبوب میں نے ارادہ کر لیا ہے تیرے گھر والوں کو۔ اہل بیت وچ حضور
دیاں ازواج مطہرات۔ دنیا کا کوئی قانون نہیں کہ گھر والیاں چوں ازواج نوں کڈھ دتا جائے اور دنیا کا کوئی قانون
نہیں کہ نبی دی اولاد نوں پاک بنے دی اولاد نوں گھر والیاں چوں کڈھ دتا جائے۔ بعض نے آکھیا کہ علی اہلبیت نہیں۔ اوہناں
آکھیا اے کہ علی ہی اہل بیت نہیں۔ جدوں کوئی بیٹی دی شادی کر دا اے تے ساڈے محاورے وچ کہی اے۔ بیٹی جی اپنے
گھر والی اے۔ بیٹی اپنے گھر آباد اے۔ اوہنوں گھر اوہ شوہر دا جاندا اے۔ جنہوں اوہدے شوہر دا گھر ہوئے۔ اوہ حق اے گھر
آباد اے۔ اچھی نہیں۔ شادی کر دتی جاندی اے اپنے گھر آباد اے۔ دنیا دا نظام تے قانون ایہہ وے۔ کہ بیٹی دا گھر
علیحدہ جس بندے نال ایہدا رشتہ منسلک ہو جائے گے تعلق قائم ہو جائے گے شادی کر دتی جائے۔ اوہ اپنے گھر بار والی اے۔
ایہہ نظام دنیا اے۔ نظام کائنات اے جس دا ماحول اے۔ مگر خالق کائنات نے فرمایا۔ تہاڈے وچ ایہہ ماحول اے
میرے علی نوں ایسا نہ سمجھنا۔ لوک کہندے سن علی اہلبیت اے میں کہندا آں جو نہ سمجھن وچ غلطی لگی اے اہناں نوں۔
علی ہی اہلبیت نہیں ــ فرمایا لوکو معلوم ہے کہ جب بیٹی دی شادی کر دتی جائے۔ اوہ اپنے گھر چلی جاندی ہے۔ داماد
دا گھر علیحدہ ہے۔ امام الانبیاء نے فرمایا میرے داماد کو۔ میرے بھائی کو ایسا مت سمجھو فرمایا علی بھی اہلبیت ہے۔
عزیزان گرامی۔ جیہڑا بندہ میری گل نال اتفاق نہیں کر دا۔ اوہنوں دکھیے کہ گھر والیاں دا کی حال اے۔ تے
بیوی نوں گھر والی تو سمجھے۔ آکھے جی اوہ میری گھر والی نہیں۔ تے میرا خیال اے باہر وا باہر ای ایہہ چلے کر سکدا اے جے گھٹ
دے اندر رہنا تک جاندا اے گھر بچے اوہناں آکھے بچے تو میرے گھر والے نہیں۔ تو میری اہلبیت نہیں۔ تے آپے مسئلہ
حل ای ہو جائے گا سارا ــــ

اور فرمایا اے میرے نبی دی اہلبیت۔ میں تہانوں تمام نجاستاں توں پاک کر دتا اے۔ ایہہ اہلسنت دی
ترجمانی دردی قرآن و حدیث دا مطالعہ کرو گے تے تہانوں اہلبیت دی حقانیت واضح نظر آئے گی۔ جیہڑا قرآن و حدیث
دا مسئلہ اتفاقی طرف سنت ــ جیہڑا واضح احکام نیں اوہ تے سنت اے۔ جیہڑا ابہام ہے۔ لوگ باطل مذاہب پیدا
ہو گئے نیں۔ تھوڑے جیہے ضمن وچ اک نقطہ پیش کر کے میں اگے چلنا آں۔ میرے نبی دی اہل بیت میں ارادہ کر لیا اے کہ تمام
نجاستاں توں پاک۔ ایتھے ہر جگہ 260 پاک دی لاغ کرناں اوہ جیویں پاک کرن دا حق اے۔ تمام پلیدیاں دور
کیونکہ ارتقاء اے بشریت لغزش ہو سکدی اے۔ اگر آدم علیہ السلام نوں آکھیا گیا اے کہ جھوڑ اس شجر ے

کہ اس درخت دے قریب نہ جانا۔ مگر آدم چلے گئے۔ لغزش تے ہوئی۔ مگر نیتے جے اللہ دے دشت، خلیفہ بنا کے گھلنے
وچ دھرتی ہوکے گھر جانا اور چڑنا اے۔ پیر پھسل جانا اور چڑنا اے۔ دونہاں دی پوزیشن برابر اے۔ مگر فرق
زمین آسمان دا اے۔ اک نے وچ دھرتی ہوکے گریا اوہدی ہور پوزیشن اے۔ شریف آدمی چلدیاں پیر پھسل
پیا تے ڈگ پیا ہور گل اے۔ جب ایسے لوگوں سے لغزش ہوتی ہے۔ اس میں کچھ حکمتیں ہوتی ہیں۔ اوہ کسر اوہناں دے
کہ شریف آدمی وی تا چلدا پھسل جائے۔ مگر تقاضائے بشریت ہو گیا۔ جیویں کسے کی سی۔ حقیقت التجرہ شکوہ تا
تو لغزش ممکن اے۔ خالق کائنات نوں علم سی کہ منافقین دیاں زباناں کھل جان گیاں۔ پہلے ای فیصلہ لکھ کیتا ہوئے
ایج کیتا۔ کوئی ازواج دا ناں لے گا۔ کوئی آل دا ناں لے گا۔ صحابہ دا ناں لے گا۔ کوئی خاتون قیامت دا ناں لے گا
فرمایا رب نے تاجدار نبی اہل بیت دا دفاع میں خدا ہوکے کرنا آں پیا۔ انما یرید اللہ ــــــ فرمایا کہ لو
سن لو۔ میں قرآن نازل کر دتا اے کہ میرے نبی دی اہل بیت نوں تمام نجاستاں توں پاک کر دتا اے۔ اوہ ایج
پاک رہیا اے۔ جیویں پاک کرن دا حق اے۔ معلوم ہوا میرا اللہ تمام لغزشاں معاف کر دا اے پیا۔ ہے زبان نوں
چپ رہنا چاہیدی اے۔ نہ ازواج رسول تے تنقید کرے۔ نہ آل رسول تے تنقید کرے۔

تے جدوں اللہ آپ آکھ رہیا اے کہ میں پاک کر دتا اے۔ انہاں دے ذمے کوئی لغزش ہے ای نہیں۔ کوئی جرم
ہے ای نہیں۔ تے جدوں ہے ای نہیں تے پھر کسے نوں پاکاں ہور ذکر دی حق حاصل رہیا۔ کہ فلانے کولوں فلاں لغزش ہوئی
فلانے کولوں فلاں لغزش ہوئی۔ سے فرمایا لغزشاں دا تذکرہ نہ کریو۔ انہاں دی نسبت میرے محبوب
نال ہو گئی اے۔ اوہ جیہڑے وی اینہاں تے زبان کھولیں گا۔ تے اوہ مسلک حق اہلسنت والجماعت قرآن
تے عمل کر رہیا۔ کہ بندے دی جان اہلبیت نوں منیندا اے۔ نہ ازواج رسول تے تنقید کر دا اے۔ تے نہ اولاد رسول تے تنقید کر دا
اے۔ ورنہ کجھ اولاد تے تنقید کردے نیں۔ کجھ آل تے تنقید کردے نیں۔ کجھ ازواج تے تنقید کردے نیں۔ قرآن تے عمل
کر رہیا اے صرف اہلسنت والجماعت اے۔ اس واسطے جیہڑے لوگ تنقید کردے نیں۔ ہن اوہناں نوں کہو کہ الزامن
کہ فلاں لغزش فلاں لغزش۔ اوہ اللہ دے قرآن دا منکر اے۔ جدوں رب آپ آکھ رہیا۔ ایہہ سب معافی نیں۔
تے اوہ کی سمجھیا گا۔ اوہ قرآن دی نص دا منکر اے۔ دائرہ اسلام توں خارج اے۔

فرمایا میں ارادہ کر لیا وے۔ اے دو نبی دیا تاجدارا پاک نیں۔ کوئی ذمے گناہ لغزش ہے ای نہیں
اینہاں اشرف امام اہلسنت دی زبان وچ کر تا گئی ہے۔

توبہ [illegible] نور رکھ۔ تیری نسل پاک میں ہے بچہ بچہ نور کا
تیری ازواج آل اولاد اے تے نبی دیا تاجدارا سب پاک نیں۔ اللہ دا قرآن رہیا سادا اللہ دے قرآن
تے ایمان اے۔ سارے پاک نیں۔ سیدہ فاطمہ زہرا رضی اللہ تعالیٰ عنہا۔ کون فاطمہ۔ جنہاں نبی فرمایا کہ
بیٹا فاطمہ میرے دل دا ٹکڑا اے۔ حضور علیہ السلام نے فرمایا۔ فاطمہ میرے دل دا ٹکڑا اے۔ میں فرمایا۔

Date ____________

دل دا ٹکڑا اے۔ ایہہ حدیث دی میں اپنی شرح بیان کرنی آں۔ میں کیہ کے دسناواں واں۔ نہ پہلے سنی ہووے گی
اگوں دی لکھن کولوں سُن لے ... دی گل اے۔ کیونکہ تفسیر شبیری اے لکھی ہوئی ... استدلال کا جی
حق اے ناں۔ ہاں۔ فرمایا فاطمہ میرے دل دا ٹکڑا اے۔ ایہہ سمجھ نہیں آئیا۔ فاطمہ میرے ہتھ دا اے۔ ہتھ دا
... بسم اللہ الرحمن الرحیم۔ ایہہ سمجھ کر فرمایا فاطمہ میری زبان اے۔ نہیں فرمایا کسے اعضا دا ناں نہیں
لیا۔ فرمایا فاطمہ میرے دل دا ٹکڑا اے۔ توجہ طلب بات اے ... ناں۔ حضور دی حدیث پیش کرن لگا واں جیہڑی
نبی فرمایا۔ دل جیہڑا اے بادشاہ اے۔ دل نہ چاہوے تے اکھ ویکھدی نہیں۔ ہتھ پیر۔ انگل [illegible] جو جسم
جسم دے اعضا نے۔ دل دے تابع نیں سارے۔ سارے اعضا جیہڑے نیں۔ انسان دا بادشاہ دل اے۔ سارے اعضا رعایا
نیں۔ دل سارے وجود دا بادشاہ اے۔ دل چاہوے تے ہتھ اٹھدا اے۔ دل نہ چاہوے تے ہتھ اٹھدا نہیں۔ دل چاہوے
تے اینویں پیر ٹردے۔ نہ دل چاہوے تے ہتھ ہلدا ای نہیں۔ دل چاہوے تے دل ویکھن جاوے۔ دل نہ چاہوے تے ویکھن والی
نہیں۔ ... کون ہووے۔ منہ اُتے پھیر لئی دا اے۔ اصل گل ایہہ اے کہ اوہنوں پسند تے دل ای نہیں کردا۔ جیہڑا دل
پسند نہ کرے اوہنوں اکھ ویکھدی ای نہیں۔ جیہڑی دل پسند نہ کرے اوہنوں کن سندا ای نہیں۔ دل پسند نہ کرے
قدم اٹھدا ای نہیں۔ دل پسند نہ کرے زبان کلام کرن واسطے تیار نہیں۔ چونکہ دل جیہڑا اے بادشاہ اے سارے
اعضا جیہڑے نیں اوہدی رعایا نیں۔ دل انسان دا بادشاہ اے۔ میرے نبی نے فرمایا۔ فاطمہ میرے دل دا ٹکڑا اے۔ کیونکہ فرمایا
کہ جیہڑی دل پسند نہ کرے۔ کوئی اعضا اوہنوں قبول کردا ای نہیں۔ جو دل چاہے ہتھ اوہو ای کردا اے۔ جو دل چاہے قدم
اوہو اٹھدا اے۔ دل چاہے تے زبان کلام کردی اے۔ دل چاہے تے اکھ ویکھدی اے۔ فرمایا فاطمہ میرے دل دا ٹکڑا اے۔ جیہڑی چیز فاطمہ
چاہندی اے اوہ ای میں چاہنا واں۔ سورۃ ... رب نے فرمایا۔ ولسوف یعطیک ... اپنی رضا میری رضا اے۔ میں اوہ
چاہنا واں جو میرے یار دی رضا اے۔ رب نے فرمایا ولسوف یعطیک ... میں اوہ چاہناں آں جو یار دی رضا ہووے گی۔
رضا کی اے۔ اکو قبلہ بدلنا چاہندا سی۔ آگیا قبلہ ... نبی اپنا چہرہ پھیر لے۔ ... میں اوہ چاہنا واں جو میرا حبیب
چاہندا اے۔ نبی فرمایا ... فاطمہ میرے دل دا ٹکڑا اے۔ اوہ کولوں ... رب اوہ چاہندا جو نبی چاہندا اے۔ نبی اوہ چاہندا
اے جو فاطمہ چاہندی اے۔ (اللہ اکبر)

سوال۔ فرمایا میرے دل دا ٹکڑا اے فاطمہ۔ غم دل وچ ہووے پریشان چہرہ ہوندا اے۔ غم دل نال اے پریشان
چہرہ۔ خوشی دل نال۔ خوشی دل نال اے کھلیا ہویا چہرہ نظر آوندا اے۔ ایسے واسطے فاطمہ پریشان ہوندیاں
نیں تے نبی پریشان ہو جاندا اے۔ ○ چہرہ نبی کا سرخ ہو جائے ○
○ جو ہو جائے کچھ بے قرار فاطمہ ○ اے ماں نبی کی پیاری فاطمہ
سیدہ دی بارگاہ وچ ... ایہہ سمجھیا نہیں۔ میرا اِک ... داستاں۔ قسم خدا دی ...
... حاضری نصیب کرے ... حضور دی بارگاہ وچ پہلے سیدہ دی بارگاہ وچ

Date

سعدیہ پیش کر کے تے عرض کر دیو ستیرہ۔ اپنے الہودی بارگاہ وچ پیش کر دیو۔ جے ہتھ چلن توں بے دعا قبول نہ ہووے تے میں ذمہ دار ہے۔ کیونکہ میں اپنی دھی دی مرضی دا ای نہیں۔ جدوں دل راضی ہو جائے۔ کیونکہ فاطمہ دل دا ٹکڑا اے۔ جدوں دل انگری ہو جاوے سارا جسم انگری ہو جاندا اے۔

سوچ ہے بابا جی دی پیاری فاطمہ۔ چہرہ جیہدا سرخ ہو جائے تو جو ہو جائے بس فاطمہ۔

و بابا جنہے فاطمہ نوں ناراض کیتا۔ اس نے مینوں ناراض کیتا۔ (A) علی المرتضیٰ دوجی شادی کرن لگے سن۔

آنکھوں میں آنسو۔ حضرت علی حاضر خدمت ہوئے۔ کلم ہو میرے آقا۔ اگر ہو جائے تو۔

چار نکاح ملاں لوکاں کو | و بابا علی تو فاطمہ دی موجودگی وچ کوئی دوجی شادی نہیں کر سکدا۔ مسلماناں ذرا توجہ طلب بات اے۔ قرآن دا قانون کی اے۔ خالکھی ما طاب لکم۔ چار بیویاں تک کر سکدے او۔ قانون کیہڑا اے۔ اللہ دا۔ چار بیویاں مسلمان کر سکدا اے۔ کئی آہندے نیں زیادتی اے جی۔ اسلام نے زیادتی کیتی اے۔ تینوں کی پتہ ہووے۔ سنو سنو۔ پیر لوٹ چل پڑی اخبارات میں۔ تھوں میں نے ایک مضمون لکھ کر بھیج دیا کہ یہ کہنے والیاں۔ یہ جو مغربی تہذیب سے متاثر ہیں۔ اور حال یہ ہے ستاں کے بچے ہیں۔ ملاں مزم۔ ملاں مزم۔ بتاؤ کیا چیز ہے کہ ملاں مزم کیا ہے۔ یہ مولوی مغرب کا قانون ہے۔ ملاں کا اپنا کوئی قانون نہیں۔ یہ تو نظام اس نظریے کی بات کرتا ہے۔ جو مدینے کے تاجدار نے پیش کیا ہے اور اس پہ بڑی عزت ہے۔ میں نے کہا او لونڈو۔ ایسی جو ستاں کے کھیم اور عالم کرے وہ نا کیوں اس کرتا ہو۔ مغرب میں عورتوں کا کوئی مقام نہیں (B) جوس کا ڈبہ جیسی بڑی حیثیت ہے۔ اس کے علاوہ اور کوئی بڑی حیثیت نہیں ہے۔ اسلام نے آ کر یہ بتایا۔ کہ جو اپنی بچی کو پیدا ہو تو اسے پالے۔ مہرا سے جوان کرے۔ اسے تربیت دے۔ اور اللہ کے نام پہ اسے کسی نیک سے نکاح کر دے۔ B

و بابا وہ دیکھو جہنم کے سامنے دیوار بن جائیگی۔ اور جنت کا سرٹیفکیٹ بن جائیگی۔

اوہ کڑی بندے جڑے نیں اوہناں نال دھی جم پئی خاں۔ اوہ میو۔ دھیاں نال سٹہ جان لگے بیری پیرا پھوگی اے۔ جاہل شیواں کی پتہ ہووے۔ دھی رحمت اے۔ پتر نعمت اے۔ دھی پیدا ہووے پالے۔ تربیت کرے۔ اللہ دے واسطے اوہنوں کسے نال نکاح کر دیوے۔ اوہ جنت دا سرٹیفکیٹ اے۔ حدیث رسول اے۔ ایہہ تے جاہلاں دی گل اے۔ ہاں ایسی دعا کرنی چاہی دی اے اللہ اینہاں دے بخت نیک ہون۔ اللہ کل دیاں دھیاں نوں اپنے گھر سکھ دے۔ میں عرض کرنا آریہا۔ توجہ طلب بات اے۔ میں آ گیا بڑی فضیلت بیان کیتی اے تے مدینے دے تاجدار نے۔ جے آ گیا اے کہ جاں دیاں دھیاں وچ فیک اے۔ تہاڈی دی دھی اے۔ مدینے دے تاجدار نیں۔ جے بیویاں دے حقوق وی سب نیں۔ تے مدینے دے تاجدار نیں۔ تے ظیاں دی اسیں گل کرنی اے اوہدے تے عورت دا مقام ای کوئی نہیں۔ اوہ شعر تے ضرورت اے۔ جو ضرورت پوری کر دے پھینک دیو۔ اصل گل اے اینہاں دا ولی وارث ہونا ای کوئی نہیں۔ آہ جو ایں سسیرت دہلی دیاں گلاں کیہڑیاں نیں۔ سال تے چڑھیاں نیں۔

Date

سیانے تاں سی مولویاں دے خلاف لفظ سانبھے ہاں ۔ اوہناں دی وجہ اسّاں کدوں شادی دے گوری ہوئے ۔ آہو جدوں ۔
وگڑے اکھ تے سمجھائی وہڑہ ۔ تے وگڑے وہڑہ تے سمجھائے کیہڑا ۔ گل تے اج اے ۔
گورا اک بات یاد رکھو ۔ ایہہ تے ہر لوں لوں بعد بیٹھ کے گا ۔ مولانا محمد عمر دی بات ۔ گوشت والی
بات کر سمجھایا کہ کرنا ۔ ہاں ہن گوشت ۔

میں مضمون لکھ کے ہمیشہ ایہہ ۔ میں آکھیا سی ۔ کہ جیہڑی عورت کہندی اے کہ چار بیویاں جرم اے ۔ اوہ ایہہ
مرد زیادتی کردا اے ۔ مرد عورت تے زیادتی نہیں کردا ۔ عورتاں عورت تے زیادتی کر دیاں نیں ۔ جس ویلے نوہ
با اختیار ہوندی اے ۔ سس تے ننانان دی کم بختی آئی ہوندی اے ۔ تے جس ویلے سس ہوئے با اختیار
ہوئے تے نوہاں دی دھیاں چھانیاں دا ایہہ عزت ہوجاں ہوندا اے ۔ کوئی ہر روز کہہ ہوسی گا ۔ نہیں تے
اوہناں دا ہوندا اے کہ ہن کسے گھر آباد واں ۔ اوہ دھیاں نوں سس بند کے اکھ اودھر ہوندی اے ۔ جاں اوہنے
پھجی ہوندی اے ۔ جیہنا دا اوہنے بیٹیاں ہوندیاں نیں ۔ اوہ اوتھے سچی ہوندی اے ۔ اوہ بیٹے نے مر جاندا اے ۔ اینوا
اے ہن میں کی کراں ۔ ہن میں حالات دی بے ادبی کر سکدی آں ۔ بیوی نوں کی آکھاں ۔ اودھر چھپیاں نیں ۔ سمجھ نہیں
جیہڑیاں دکھ لگدی گل میں ای سمجھی آں ۔ باقی ساریاں ای جھوٹیاں نیں ۔ سمجھ نہیں اوہ دیندیاں ۔

عزیزان گرامی میں شریف اور نیک ان عورتوں کی قدر کرتا ہوں ۔ بلکہ ماؤں بہنوں اور بیٹیوں کو سلام کرتا ہوں
جو کہ فہم دین نے ہاتھ دا ہے ۔ حضور کی غلامی میں ہے ۔ تو فرض کرو ہماں سانوں قرآن دی آیت ہندا اے ۔ فانکحوا ما طاب
قانون کس بنایا اے ۔ ہن جس ویلے سیدہ دی عظمت ایہہ ہے ۔ میرا نبی ترحم کرن گا ۔ اسے لئی خاطر
دی موجودگی وچ دوجی شادی نہیں کر سکدا ۔ مسلماناں ذرا توجہ ۔ قانون رب دا اے ۔ نبی ترحم کردا سی
پیا ۔ معلوم ہویا اللہ نے نبی کو اختیار دتا ہویا اے ۔ جاہے تے رب دے بنائے ہوئے قانون وچ ترحم کر سکدا اے ۔
آہرے سنی نبی نوں اختیار کوئی نہیں ۔ اللہ نے نبی نوں اختیار دتا ہویا اے ۔

فرمایا اے علی تو فاطمہ دی موجودگی وچ دوجی شادی نہیں کر سکدا ۔ مسلمانو کی ہوں ۔ اکھ کیتا ۔ فرمایا
کیوں ۔ فاطمہ میرے دل دا ٹکڑا اے ۔ تے نبی تے چودہ ورگا اعضا مبارک نے اک جا ہے ۔ میرے نبی دی نعلین نال جیہڑی گرد
وغبار لگ جائے ۔ کائنات وچ اوہدا مقابلہ کوئی نہیں ۔ فرمایا فاطمہ میرے دل دا ٹکڑا اے ۔ تے جے فاطمہ دل دا ٹکڑا
ہوئے ۔ جس ویلے شادی ہو جاندی ۔ تے سوکن تے ہو سکدی اے ناں ۔ کوئی بندہ دو شادیاں یا تن کر لوے ۔
تے چار کر لوے ۔ تے جیہڑی کہہ سکدی اے ۔ باقی تاں نہیں ۔ نبی پاک کس گل تے منع کر دتی ۔ او پیاں آکھیاں والاں
میں وی تے اوسے شوہر دی بیوی واں ۔ ہر لحاظ نال ایہدے برابر آں ۔ تن ہور تے جیہڑی کہہ سکدی اے ۔ دوجی
نوں ۔ ایہدی دو جنی دا حرج نہیں میں وی ایہدے برابر دی آں ۔ دو ہور تے آکھ سکدی اے ۔ دوسری نوں
کہ میں وی ایہدے برابر دی آں ۔ فرمایا علی جس ویلے توں شادی کریں گا ۔ تے فاطمہ دی سوکن آ جائے گی ۔ حق شوہر خدا

Date

دیتا اے۔ پر فاطمہ دی موجودگی وچ نہیں۔ کیونکہ دوجی نہیں ہو سکدی اے۔ کہ تسوں وی علی دی بیوی ہو، میں تے میں وی
علی دی بیوی آں۔ فرمایا فاطمہ میرے دل دا ٹکڑا اے۔ ایہنے ای تے پیدا ہوئی نہیں سکدا۔ ایہنا اوہ دوسری شادی نہ
کرشاں۔ کیونکہ بنی دے دل دا ٹکڑا ثانی نہیں ہو سکدا نہیں۔ ایہہ کلمت۔ کیوں کہ دلدی ای نہ کر سکا
کریں فاطمہ دا ثانی آں۔ مگر اعتراض ہے۔ کہ رشتہ جو بعد وچ علی نے شادیاں کیتیاں تے ہوئیاں تے
آ گئیاں نال۔ مگر جیس ویلے اک دوسری شادی کیتی۔ تے اکو ہو سکدی اے۔ اوویں اوس۔ جو ہیں ہو ہوئی آں۔
نہیں ہو بات نہیں۔ ایہہ میرا استعمال واسطے بنایا گیا اودر کیا گیا۔ کوئی اوہ نے چیزاں اینوں بنا دتے نہیں۔ تے
کوئی اوہ تے چیزاں انساناں نوں استعمال کردا ہیں۔ یہ میرے لئے ہے۔ اور کوئی جو بناتا ہے تو میرے لئے بناتا ہے
اس میں بہت زیادہ فرق ہے۔ کوئی اس کو بناتا ہے۔ اور کوئی استعمال کرتا ہے۔ یہ میرے لئے ہے۔ علی
فاطمہ کے لئے ہے۔ اور دیگر حرم علی کیلئے ہیں۔ ایک بات۔ دوسری نے میزبان نے دعوت دتی تے آیا تے میں آں
نال۔ تے جدوں میں نال واں۔ تے پیر ہور تقریر نہیں کرن لگا۔ جدوں میں موجود آں۔ پیر کوئی لکھو میں کرے گا۔ نال
میں نال ہو داں گا۔ تے آکس گے بار خلاف پیرکرنال وسے نال ہیں۔ باقی ہر لوکی کرسی میرے واسطے
آ گیا اے۔ جیس ویلے جد بالڑاں گا۔ تے کوئی تے پیر کرسی تے میں داخل دار ہے۔ اوہ ایہہ نہیں کر سکدا۔
کہ میں وی تے کرسی تے بیٹھا آں۔ میرا بیٹا ہو رہا اے۔ اوہ آ سیندا اے اوہ نہیں تے میں کوئی تے خلاف ٹھہر کرے نا۔
فاطمہ دی موجودگی وچ دوجی شادی نہیں۔ جیہڑے بعد وچ حرم پاک کیتے ہیں۔ بڑی فضیلت اے۔ مگر علی کی خدمت
کے لئے پیدا کی گئی تھی۔ کہ تیار بستہ چل جائے۔ کوئی تو علی کی خدمت کرنا والا ہو۔

عزیزان گرامی اس واسطے کوئی عورت دعوی نہ کر سکے۔ اکو حیاں واں۔ ہزار دفعہ جگر ہو جاندا
اے۔ فرمایا علی تو فاطمہ رض دی موجودگی وچ دوجی شادی نہیں کر سکدا۔ اس واسطے کیونکہ فاطمہ میرا دل دا ٹکڑا
اے۔ کہ ثابت ہویا تو وچ بنی نے ترمیم کر دتی مخلوقات فاطمہ دے واسطے۔ رضا بنی دی رضا جانیدا اے۔
میرا بنی فاطمہ الزہرہ رضی اللہ عنہا دی رضا جانیدا اے۔ کون فاطمہ ~~[illegible]~~ جدوں آوے تے مرا بنی پیار واسطے
کھڑا ہو جائے۔ ایہو جہی کون اے کھڑا ہون والا۔ جنہاں پیراں نوں جبرئیل چمدا اے پیا۔ میری بڑی بات نہیں
ایہہ کون اے جنہاں دے واسطے عرش سجائے جاندے ہیں۔ جنہاں پیراں نوں جبرئیل چمدا ہیں۔ [illegible] بنی جنہاں
استقبال واسطے کھڑے ہوندے ہیں۔ اوہ تے اوہ بنی جدوں حسین سلام اللہ علیہا ونڈیاں ہیں۔ میرا بنی کھڑا ہو جاندا
اے۔ میرا بنی اپنی بیٹی دی پیشانی نوں چمدا اے پیا۔ کیونکہ [illegible] کہ تسوں باغ بنی بہار فاطمہ

حوراں جنت تیرے در دیاں کنیزاں ہیں — تیرے حسنین تے ہوتی ہیں نثار فاطمہ
تو حرم علی کا اور بیٹی بنی کی — ہے شرم و حیا کی تاجدار فاطمہ

کون فاطمہ تے داری برابری وچ شادی آ گئی اے — (جنت کا لباس بنی سے اجازت)

Date

کُل جہان تک پیش اور حور دی پیش نظر ۔ اس شکل دی نظافت تے پوشاک مول اسلم ۔

ساہ نا جوڑ ۔ واقعہ بیان ہے شروع دوبارہ ۔ اک واری برادری وچ شادی آ گئی ۔ ساری برادری اکٹھی
ہو گئی اے ۔ نبی پاک نے ذکر کر دِتا یا رسول اللہ ۔ اساں محمد صلی اللہ علیہ وسلم ، شادی اے ، جیویں اوس نے آپ نوں سنے
بچیاں اونہاں وے ۔ بڑا ہی رب ۔ سکولز تک ۔ فاطمہ بھی آ وے ۔ امام الانبیاء نے فرمایا ٹھیک اے ۔ پہن دل کی سی ۔
ابو جہل ۔ ابو لہب سارے سردار ایں کردا ۔ اونہاں آکھیا نبی نے فرمایا فاطمہ میرا دل دا ٹکڑا اے ۔ جدوں دل چڑیا
اے ۔ دل بجھ جائے ۔ دل چڑیا اے او پریشان ہو جائے ۔ سارا وجود پریشان ہو جاندا اے ۔ فاطمہ پریشان ہو گئی تے
نبی پریشان ہو جائیگا ۔ لہٰذا نبی نوں پریشان کرو ۔ ساری برادری اکٹھی ہو گئی اے ۔ رسم دی اے ۔ کڑیاں بڑے زرق
برق لباس پہن کے آندیاں بیٹھیاں ۔ بڑے قیمتی ۔ بڑے اعلیٰ ریشم دے لباس ۔ سرداراں نے اپنیاں کڑیاں نوں بڑے
قیمتی لباس پہنا کے ۔ فلاں سردار دی بیٹی ہو کے آئی اے ۔ فلاں سردار دی بیٹی آئی اے ۔ بڑے اعلیٰ لباس پہن کے اندر آں
بیٹھیاں ۔ بڑے پیسے والے لباس لے کے ۔ دل وچ کی اے فاطمہ آئے گی ۔ کیونکہ اوس باپ دی بیٹی وا اے ۔ ہ

ہ کل جہان تک اللہ جو کی بس نظر ۔ اس واسطے ایہہ تے اہ اونہاں نے کیہ ۔ جدوں دی رول گل [illegible]
[illegible] سب سنت تانگے گھر ہوئے ہیں ۔ ایہہ او نبی دی دھی آئی اے ۔ نبی دے دل دا ٹکڑا اے ۔ فاطمہ پریشان ہووے گی تے کیونکہ
احساس کمتری دا شکار ہووے گی ۔ ساڈیاں دھیاں دے لباس ویکھیں گے ۔ نال غلاماں ہوون گیاں ۔ کنیزاں ہوون گیاں ۔
نوکرانیاں ہوون گیاں ۔ تے فاطمہ پریشان ہو جاگی ۔ جیویں ویلے فاطمہ پریشان ہووے گی تے نبی پریشان ہو جائیگا ۔ گھر چڑیا
اے [illegible] ہو یا اے ۔ ایدھر جیویں ویلے نبی دی دھی ٹرن لگی اے ۔ نبی دی لاڈلی ٹرن لگی اے ۔ رب نے فرمایا ۔ آ جبریل ۔
رب العالمین دا حکم ہووے ۔ فرمایا ۔ اوہ مکے دیاں سرداراں دیاں دھیاں ہیں ۔ ایہہ خدا دی خدائی دے بادشاہ دی بیٹی اے ۔
ایہہ اوس نبی دی بیٹی اے ۔ جیہڑا تک خدا دی خدائی اے ۔ او عقول تک امام الانبیاء دی بادشاہی اے ۔ ایہہ اوس امام الانبیاء دی
دھی اے ۔ جنہے قرآن آکھیا اے ۔ فلا وربک لا یومنون حتیٰ ۔ جنہوں اپنا بادشاہ نہ منن ۔

کوئی بنیا دو چار ملکاں دا حاکم ۔ میرے کملی والے دی دوجگ تے شاہی ۔

تو میرے نبی خدا دی خدائی دا بادشاہ اے ۔ اگر اوہ سرداراں دیاں دھیاں ہیں ایہہ کملی والے نبی خدا دی خدائی دے بادشاہ
دی دھی ٹرن لگی اے ۔ اے جبریل جنت دے وچوں اک قیمتی لباس اعلیٰ لباس لے جا میرے نبی دی بارگاہ وچ پیش کر دے ۔
ہو نبی دیا [illegible] مکے دیاں سرداراں ہیرو گرام بنایا اے ۔ ایہدی دھی نوں جنت دا لباس پہنا دے ۔

جدوں جنت توں [illegible] (فرمایا جبریل) سرکار دی بارگاہ
وچ جبریل پیش کر دِتا گیا [illegible] امام الانبیاء دی بیٹی تیار ہو گئی اے ۔ جوڑا دے دِتا گیا جس
ویلے پہن کے ٹرن لگی اے ۔ فرمایا دستیاں نوں ۔ کھڑا وے [illegible] حکم ہوندا اے چھوڑ دے ۔ [illegible] معاف ہو جان ۔
امام الانبیاء دی بیٹی [illegible] جنت دیاں حوراں دے [illegible] فرمایا او آسماناں دے [illegible]

Date

نبی دی لاڈلی اکلوتی اے دھی۔ جس ویلے دھی دا چہرہ والے دی دھی ٹری اے خوشبوواں دے جلے آوندے پئے ہین۔ جنتی جوڑا
اے۔ لباس پہنیا اے۔ جس ویلے بڑے وقار نال۔ علی دے گھر دی زینت۔ نبی دی بیٹی خاتون جنت۔ حسنین دی ماں۔
طورت دیاں ترے سم چشیاں نیں۔ جیلے بچی ہوندی اے۔ پھر بیوی بندی اے۔ پھر ماں بندی اے۔ سیدہ بڑی عظمت نوں
تریاں حالتاں وچ پہنچی اے تے امام الانبیاء دی۔ بچی ہوئی اے تے امام الاولیاء دی۔ ماں بنی اے تے سید الشہداء دی۔
جس ویلے سیدہ ٹردیاں نیں۔ ناز نخرے والی ماں دی لاڈلی چلی اے۔ اہدے دستک ... نازاں نال۔ بڑے وقار نال۔
شرم و حیا دا پتلا۔ شرم و حیا دی تابدار جدوں سیدہ دا قدم زمین نال رل داسی۔ جدوں ٹردی سی باپ دے انگوں
ٹور ٹردی سی۔ سیدہ دی شکل امام الانبیاء حضور نال ملدی جلدی سی۔ ٹور دسی باپ دی۔ صورت وی باپ دی سی تے سیرت
وی باپ دی اے۔ امام الانبیاء دی بچی ٹری۔ جلدیاں جلدیاں خراماں خراماں باوقار شرم و حیا دا پیکر۔ جس ویلے چلدی
ٹری اے۔ کیڈے پہنچی مسجد دی ولے گھر۔ ہن پروگرام ایہ بنیا سی۔ جدوں نبی دی دھی آوے۔ تیسرے ... سرداراں دیاں دھیاں اوہ
استقبال واسطے نہ اٹھیا جے۔ تاکہ فاطمہ سوچے گی کہ میں ایہو جئی ساڈی کوئی قدر نہیں۔ بیٹھے رہنا تاکہ
فاطمہ پریشان ہو جائے۔ نبی دے دل دا ٹکڑا اے۔ فاطمہ پریشان ہو گئی تے نبی پریشان ہو جان گے۔ ایہہ ڈیوٹیاں
لائیاں ہیں۔ رب نے آکھیا جبریل اک اک تے فرشتہ کھلار دے۔ جدوں میرے نبی دی لاڈلی اندر وڑے۔ ساریاں نوں کھڑیاں
کر دیوے۔ کیونکہ خاتون قیامت دی تعظیم ہو جائے۔ ساریاں نوں کھڑا کر دیناں ایں۔ اس واسطے کوئی طورت بیٹھی نہ رہوے۔
جاں خاتون جنت۔ سیدہ۔ طیبہ۔ طاہرہ۔ زاہدہ۔ عابدہ۔ فاطمۃ الزہرا۔ اندر وڑ جاندی ہیں۔ فرشتیاں نے اوہناں اک
نوں پھڑ کے کھڑیاں کر دتا کہ کھڑیاں ہو جاؤ۔ میرے نبی دی لاڈلی اوندی اے پئی۔ ساریاں کھڑیاں ہو گئیاں ہین۔ مسلماناں
توجہ طلب بات اے۔ ساریاں کھڑیاں ہو گئیاں ہین۔ گانڈھاں وچ ... چنگیاں۔ دیوہ آئے گھر گھر ... گلدیاں۔
ایہہ جدوں ساڈیاں دی گونڈیاں ہین۔ ہر بیٹھا کم میری قوم کر دی اے۔ اعلان نال ویاہ دے دم اہ حال کر چھڈیاں
ہین۔ کر شریف آدمی تے کیسے ویاہ وچ شامل ہو سکدا ای نہیں۔ اعلان نال۔ اندر سے حیائی نوں ... دانال دے
جاندے ہین۔ جس ماحول دے وچ حیا شرم رہ جی۔ (اس لاہور اک جگہ تے تقریر سی۔) واقعہ
سنان گئے۔ مہندی نکلی۔ جیہڑیاں دس گائے ... بدقسمتی نال جدوں آ ... گلی ہو ... تے اگلا گھر ... ایہہ وقت کوئی پنج منٹ
خالی پئے ہو۔ ادھر جلسہ رکھیا۔ اگلے گھروں مہندی نکلی تے ویاہ آلی۔ ہن اوہناں دا ناں ... اسیں تقریر ... شروع کیتا
ہو یاراں ... اوہناں جیہڑیاں دی گل ساڈیاں کر ہو دی۔ ماشاء اللہ اوہناں مولویاں نوں ... اوہناں مولویاں دا گلا لیا
ہو ... کہ ہو گئے ہیں۔ اوہناں نوں اج ... جلسہ سمجھیا سی۔ میں وی مسلسل لمباں کر چھڈیا۔ کی یاد کرن گئیاں
ضرا اسیں ... سی۔ اس ... دعا کیتی ... ایہدی ... جدوں آ ... کوئی شے
... نکلو ... تے ... بیٹی ... اوہناں گڈیاں نوں ...
... کوئی ... تے ... نال ... اوہناں ... دا ... دے

Date

نچ نچ کے کوئی حال نہ چھڈیا۔ اسیں مسکین بن کے کار وچ بیٹھے رہے۔ مینوں آپنے ذہین شاہ جی دیاں گلاں یاد آئیاں

میں آکھیا کوئی جیہی پیر سائیں ہاں۔ جان کے نوں کڑی نچ دی تک گئی ناں۔ تے میں آکھیا اس بال بال کر الگنی اے۔ میں آکھیا چلو انہاں

کنجریاں دا رقص وی دیکھو جیویں ہے ہے۔ مسلماناں دیاں نال دسو۔ بے غیرتی دی انتہا نہیں۔ بہتی اٹھارہ سال

دس سال۔ ۱۲ سال ۲۲ سال۔ دی کڑی ہوئے۔ تے مولوی بندا ہوئے۔ مرد پتیاں دی دربان اتے لائی ہوئے گلی دے چوبار

سنگار کر کے وچ بازار کے بیٹھے تے کنجری کیوں آپنے سانیں۔ مینوں ایہہ تے دسو ناں۔ اوہناں دے سر تے کوئی سنگھ تے نہیں

ہے ہندے۔ اوہ وی ایہہ ای کم کردی اے۔ اللہ کل دیاں دھیاں نوں خاتون جنت دا صدقہ شرم حیا دیوے۔ تے جے مولوی

گل کرے ناں۔ تے کوئی شودا شریف لگا وی جاگے ناں تے پراں کو پھڑ ادھے بیٹھی ہوندی اے۔ چپ کراوے شیطان دا رشتہ ہو گیا چوڑیاں

چوڑیاں جیوں ہویاں ہو گیا خانہ خراب۔ کوئی شریف آدمی دی کسے دا اے تے توں نہ اگے پڑھاں بن۔

واکے ناکامی مسلی تون بن غیرت نہ رہیں۔ پاس وزہب نہ رہیا اور دین دے الفت نہ رہی۔

عورتاں تے اتے دیہان گھر وں تون گیا اے نا۔ ایہہ بنیاد پرست۔ عزیزاں گریم بنی دی دھی آئی کوں

سیدہ فاطمہ سیدہ طاہرہ۔ یعنی خاتون جنت ہر لوکاں سلام۔ زاہدہ

(C) عزیزاں اگر دمی۔ ایسے کڑیاں گو نہ یاں بنی پچیاں۔ نہ رشتیاں نے ساریاں نوں کٹھیاں کر دتا۔ گھڑیاں ہو جاؤ۔

بنی دی لاڈلی آ گئی اے۔ ساریاں کڑیاں ہوگئیاں سن۔ خاتون جنت آ گئیاں سن۔ ساریاں دیکھ کے سلام کیتا اے ایتھے

کیا۔ شرم حیا دی پیکر ہو گئی اے۔ ساریاں آکھن لگیاں فاطمہ نوں جی کچھ سنا۔ فرمایا اللہ دا قرآن سنا سکنی آں

تو ہے شرم حیا دی تاجدار فاطمہ۔ خاتون جنت نے فرمایا میں گانا نہیں گا سکدی۔

میں تہانوں اللہ دا قرآن سناندی آں۔ ساریاں کڑیاں بیٹھیاں۔ فاطمۃ الزہرا نے اللہ دے قرآن دی تلاوت شروع کر دتی

اے۔ تلاوت ہوندی اے پئی۔ تے کڑیاں دی کیفیت بدل دے پئی۔ اوہ جیہڑیاں نائکاں سی اوہ مسلمان ہوگئیاں۔ بلکہ

اپنیاں جیہڑیاں ملاں دی کلمہ پڑھا چھڈیا۔ جدوں دسیا۔ ایہہ قرآن اے ۱۲ رب دا اے کہ۔ تاں اونہے رسول اللہ دی اے پتی۔

عزیزاں گزی کوئی سوچیا اے پیا کہ فاطمہ احساس کمتری دا شکار ہو جاوے گی۔ فاطمہ غمگین ہو گئی تے بڑا پریشان

ہو جائے گا۔ کیونکہ فاطمہ دل دا ٹکڑا اے۔ دوجی وچ فرمایا فاطمہ میرے دل دا ٹکڑا اے۔ دل سارے وجود دا بادشاہ اے۔

فرمایا اگر بنی نوں راضی کرنا چاہنا ایں۔ خاتون جنت دے در دی غلامی کر لئے۔ ایتھے وی اک گل کر جاناں آں۔

اور امام حسین دی والدہ پیدا ہوئی۔ ایہہ تے گل کرو۔ جدوں پتہ سی کہ پتر نوں ذبح کر دتا۔ ماں ناراض ہوندی اے تے راضی

ہوندی اے۔ جنہے پتر نوں پوترے دو تیرے ذبح کر چھڈے۔ اس ماں دے دل تے کی گزری اے۔ ماں تے دل کردا اے نا

اپنے سینے وچ کیوں کڈھ دیواں۔ جیہڑا میرا پتر نال ذبح کر دا اے پیا۔ میرا پتر تے وار کردا اے پیا۔ ماں دے دس ہوندے

ایہو جیہی سزا دیواں کہ دنیا دیکھے۔ اور یزید لعین جیتی کیتی والیاں۔ اپنی گل تہانوں دس دیاں۔ جدوں آقا حسین

تے فاطمۃ الزہرا دے پتر ہوندے ذبح ہوندے سن پئے۔ فاطمہ ناراض ہوئیاں بن کہ نہیں۔ فاطمۃ الزہرا دا دل بنی دا

Date

دل سی ۔ فاطمہ ناراض ہوئیاں تے نبی ناراض ہویا ۔ جے نبی ناراض ہویا تے خدا ناراض ہویا ۔
کون فاطمہ اے ۔ جنہدی سنی روایت دے تذکرے عالماں تے ہوندے نیں ۔ حضرت امام حسن دی ولادت باسعادت ہوئی اے ۔ کجھ دیر
توں اوہ نماز دا وقت ہو گیا سی تے سجدہ نماز نہیں ادا کیتی اے ۔ کیوں جے عورت دے ہاں بچہ پیدا ہوندا اے تے مستورات توں پہلے کجھ
دن تک وجود پاک نہیں ہوندا ۔ نماز نہیں پڑھ سکدی ۔ روزہ نہیں رکھ سکدی ۔ مگر امام حسن پیدا ہوئے نیں تے سجدہ نماز پڑھ رہیاں
نیں بیبیاں ۔ گفتگو ہوئی حضور نبی پاک ہوراں کول بات پہنچی ۔ فاطمہ نے ویکھیا سجدہ نماز پڑھ رہی اے بیبی ۔ امام ہوراں دی گل تک آواز پہنچی
فرمایا ۔ اوہ لوکو ۔ تہانوں نہیں پتہ کہ فاطمہ پاک اے ۔ انما یرید اللہ لیذھب ۔۔۔ فاطمہ پاک اے ۔ اینہاں دا وجود کدی
پلید ہو ای نہیں سکدا کیونکہ نبی دے دل دا ٹکڑا اے سانوں ۔ فاطمہ پاک اے ۔ نماز پڑھ سکدی اے ۔ قرآن نوں چھو سکدی
اے ۔ تلاوت کر سکدی اے کیونکہ اوہ پاک اے ۔ اللہ نے پاک کر دتا اے ۔ تو جہڑے پاک نیں تے اک ہور نقطہ عرض کر جاں ۔
انما یرید اللہ ۔۔۔ اے نبی دی اہل بیت میں ارادہ کر لیا اے تہانوں پاک کر دتا اے تمام نجاستاں توں ۔ اللہ نوں اپنی مخلوق
نال بڑا پیار اے ۔ میری گل نوں ذرا غور نال سننا جے ۔ اللہ نوں اپنی مخلوق نال اینا پیار اے کہ اک کتی ۔ حدیث دے
وچ واقعہ موجود اے ۔ کنجری نے پچھیا ۔۔۔ خالق کائنات دی رحمت جوش وچ آئی کہ اے ظالما میری رضا واسطے
میری مخلوق نوں خدمت کرن والیئے عبادتاں اوہ کردی سی ۔ ہر مخلوق تے میری اے نال ۔ توں میری رضا واسطے اینہاں دی خدمت
کیتی اے ۔ جا تیرے پچھلے سارے گناہ معاف کر دتے نیں ۔ حرف معاف ای نہیں کیتے ۔ جا تو زمانے دی ولیہ ۔
اگلی گل ایہہ کہ توں پہلاں اینی گل مزید عرض کر جاں گا کہ جو خدا کی مخلوق کی خدمت کرے ۔ اللہ کی رضا کیلئے کرتا ہے
سب سے زیادہ اللہ راضی اس پہ ہے جو اللہ کی رضا کے لئے مخلوق خدا کے لئے خدمت کرتا ہے ۔ اور سب سے زیادہ ناراض
اس شخص پہ ہے جو مخلوق خدا کو تنگ کرتا ہے ۔ مگر ساڈے ملک دا رواج اے ۔ جہڑا مخلوق خدا لئی ایناں دی خدمت
کرے ۔ اینہوں تسی کہندے او ایہہ نہیں چنگا اوہ مسکین ہویا ۔ تے جہڑا اوہنے کسے نوں لٹ مار کے غریباں نوں دھپہ مار
کے نوں چنڈ مارے ۔ اوہ کنا چوہدری ہویا جی اوہدی مچھ کنا باٹا اے ۔ ایہہ دسو ذلیلوں جہڑے ہو رہے نیں ۔ مخلوق دا
نوں تنگ کرن والے ۔ کہ غریباں نوں تنگ کرو ۔ لٹ مار کے ۔ ایہہ تہانوں پتہ نہیں کہ کسے مظلوم دی فریاد توں عرش وی
ای کوئی نہیں ۔ تو اللہ نوں اپنی مخلوق نال بڑا پیار اے ۔ میں جو میں ہن اک حدیث پیش کرن لگا آں لازم نال ۔ مخلوق کی
اے کتی ۔ اینہے تے ترس کھان والی کون اے ۔ کنجری ۔ ترس کنجری کھاندی اے پئی ۔ اللہ دی رضا واسطے تے جیہڑے کھان دی آ
پئی ۔ اوہ مخلوق کی وی کتی ۔ اے کجھ وی پلیدا اے ۔ اللہ نوں اینا پیار اے سارے گناہ وی معاف تے نال زمانے دی
ولیہ وی ۔ تے جو پیار کرن والا امام انبیاء ہووے ۔ تے جہڑے نال اینا جاگ گئی ۔ ریں تے تو ہووے ۔ تاں اوہ کسے احسان دا بدلہ
نہیں رکھدا ۔ رب نے کیا سوہنا توں تے رکے امام انبیاء بنا کے بھیج دتا اے ۔ میرا اوہ کہ جہڑا میری مخلوق نال پیار کرسا تے
دو نہیں تے میں اہنا پیار کرناں واں ۔ کہ کتی نوں پانی پلا کے تے کنجری نوں ولیہ بنا دتا واں ۔ مگر توں اگے دی خاتون جنت
وے امام انبیاء دی ۔ تے لوکاں ہن گناہ گاراں واسطے رونا اے پیا ۔ بلکہ نبی آکھیا اے ۔ پاوے گے شریکے تے سنوے میں

Date

نیکاں نوں تے اگے بخشنا اے۔ تے منداں نوں وی صدقے بخشش چھوڑ۔ فرمایا ولسوف یعطیک ___ میں تینوں راضی
کراں گا۔ نبی آکھدے ایہہ پیا اے جے تک راضی نہیں ہونا جدوں تک گنہگار قبضے وچ میرے بندے نیں تو جدوں تیک امت
دے الہاں رکھن والے میرے یاراں نوں بخشا نہ لواں تے راضی نہیں ہوواں گا۔ سر سجدے وچ اے۔ غار ہوئے تے شان وکھی نبی
مخلوق ذرا واسطے لکھ دے۔ وصال و ولادت۔ معراج غار ہجرت۔ تے کسی نال پیار کرنا لئی تے ولیہ ہو جائے
پیار کرن والا امام الانبیاء دا ہیدی۔ تے اللہ احسان دا بدلہ نہیں رکھدا۔ رب آکھیا مدینے دا تاجدارا تو میری مخلوق۔ تیرا ایہہ
حق اے۔ کر سر سجدے وچ رو رو کے میری امت۔ تیرے بندے بخشش دے۔ فرمایا میں تینوں وچ آکھنا ای میں رب
آں میں قادر مطلق آں۔ تو میرے ادھیں بخشوا لئیں گا۔ تے معراج اکیہہ دینا آں۔ ونیا پیدا اے ___
شرک خون نوں
معراج دی ہر نجاست نوں پاک کر دتا اے۔ اسے واسطے لوکاں نوں بشارت دیا دے۔ (اللہ اکبر)
تو میریاں واسطے رونا اے پیا کہ میریاں نوں جنت گھلنا اے۔ تے میں تیریاں نوں ای کر چھوڑیا اے۔ اسے واسطے
میرے نبی نے فرمایا میرے خون دا ماہ کر پیا ہے۔ اوناں دے عملاں ول نہ ویکھیا ہے۔ کیوں ایہہ تے اوہ نے۔ جناں نوں رب
نے آکھیا اے ایہہ پاک نیں۔ ماں دی لغزش وی ان جیہڑیاں ہوندیاں نیں بتقاضائے بشریت۔ حضور دی حدیث اے
جسم وچ بیماریاں ہوون تے گناہ چھڈ جاندے نیں۔ لوہے نال چھڈ جاندے نیں۔ دنیا دی ہر چیز فنا ناں نال۔ خون رسول ہووے۔ اصل
سید ہووے۔ اللہ اوہدے گناہ معاف کر دا اے۔ اسے واسطے نبی نے فرمایا۔ ایہناں عملاں ول نہ ویکھو۔ تو میرے خون دا خیال کر
سکیں۔ ایہہ نے اوہ نے جناں دی بشارت رب دینا اے پیا۔ پر خون رسول ہووے ___ راہ وچوں نہ رہیا ہووے۔ ایہہ گل اے
خون رسول ہووے تے خراب ہو جائے ایہہ ہو نہیں سکدا۔ خون رسول ہووے تے کفر قبول کرے۔ نبی دا خون ہووے۔ باطل ول ٹر جائے۔
عملی لغزش ہو سکدی اے۔ عقائد دی لغزش خون رسول کولوں نہیں ہوندی ___ ایہہ جیہڑے ایدھر ادھر گئے نیں۔ ایہہ وچ
رولہ۔ ایہہ خون رسول وی نہیں ہوئے نبی دا خون۔ تے عقائد باطلہ رکھے۔ ___ دا اے کی بات۔ کیونکہ کج مل سیداں
خون رسول ہون نہیں
دا وی میں پتہ کیا اے۔ آہ جیہڑے سوہنا دمن وچ پیندا ناں۔ ___ دستر خوان ہیٹھ لگے۔
جیہڑا نہیں جاندے گا۔ اسے واسطے فرمایا پاک کر دتا اے۔ یقیناً اوہنوں لوں نصیب ہو جائے گی۔ میرے نبی نے فرمایا
اہل ___ میں کامی دا حلہ منگنا واں ___ خون رسول حق تے قائم رہوے گا۔ فرمایا ہے پاک کر دتا اے۔
عبادت کرنا۔ سیدہ زاہرا طیبہ طاہرہ۔ یعنی خاتون جنت سلام اللہ علیہا۔ ___ بلال کا اذان کہنا۔
اب کی بارگاہ میں سوال۔ کونو فاطمہ جس کا حیا ہمیں رب کرتا ہے۔ اوہ فاطمہ جس کا گو جبریل بھی اجازت
نہیں کرتا۔ جیدا احترام ملائکہ کرتے ہیں۔ سر ہر یا دج رب کہندا اے ہونا جو پیاں آکھو گا دین لواں گا۔ ایہدی نوں آکو
رکھ لوے۔ D عثمان دی حکومت۔ غلام آزاد کرتے۔ ___ سیدہ زاہرہ طیبہ طاہرہ ___
فاطمہ نے۔ تسکین۔ معاف۔ قیدی کو روک دیا ___ سخاوت کے چرچے عرش آں تک۔ فرشتہ ___ خاتون جنت
کے گھرانے کو احترام کرو اہل بیت ہیں جانتا کا ___ سید کو زکوٰۃ منع فرمائی ___ اے جیہڑا سید ہووے زکوٰۃ دی

Date

محمد ہی اوندے ۔ جنہوں لنگر اداہی کو للکارا ۔ طریقت پیر ۔ کمال ہیں بات ۔ جنہوں کی معراج نبی کا زبان

بنی کریم واہ واہ ۔ لوگ ۔ ایمان سے یہی ہے ۔ (ولایت) حضور رسول کا گستاخ ۔ ول ناہیں ۔

غلام کرتے ہے ۔ عشق پیر کوں ہے عشق نمازاں دے ۔ آسمان لنگر یار دے نازاں دے ۔

میرا یار جیا ہور کوئی نہیں ۔ سوہنا مکھڑا اے دا ہے ہیں ۔ بنا کے رہ ۔ ایہی ڈارلنگ ۔

جمعہ دن کی آل کوں نوں ہاں وای بنیا ہوندا اے ۔ نری نماز اکھاں دی علامت نہیں ۔ مسجد حضور والے

جن کے دل میں پیار ۔ میرے نبی کی محبت کا پیارا ایمان ۔ نبی دا ناں لیاں جے ۔ ول کی پیاس ۔

سے ذات کا ذکر ہوں ۔ حال بندے دعا کر کے بندہ بخشیا جاندا اے ۔ تے پوری دنیا کے نمازی ۔

تے درود شریف پڑھنا ۔ آدم نبی ایوب کے صبر پیا کرے ۔

٣٠-٣-٢٠٠٧

٢٩-٢-١٤٢٨ منگل

٩:٥٥ AM

Date

اما بعد فقد قال الله تعالیٰ فی القرآن المجید والفرقان الحمید والبرهان الرشید علی لسان حبیبه صلی الله علیه وسلم

= ولهذا سمع سبیل الشاکرین والمومنین والمهتدین والمطمئنین والمکرمین عند الله +

ونحن علی ذلک من الشاهدین

شب اسریٰ کے دولہا پہ دائم درود
نوشۂ بزم جنت پہ لاکھوں سلام۔

جن کی آنکھوں نے دیکھا خدا بے حجاب۔
ان کی نوری عبارت پہ لاکھوں سلام۔

Date

اللهم اوصل ثواب جميع الكلام ۔ وجميع الطعام ۔ وجميع الكلمات الطيبات المشرفة ۔ الى حضور سيدنا
ومولانا محمد صلى الله تعالى عليه وآله واصحابه وبارك وسلم ۔ والى جميع ازواجه المطهرات امهات المومنين وعلى جميع
اهل بيته الطاهرين ۔ والى جميع الانبياء والمرسلين ۔

210/190

فوجی محمد مختار چھینہ

03017783175

فوجی محمد مختار چھینہ

۵-۳-۲۰۰۷
۱۵-۲-۱۴۲۸
سوموار

پیر سید شبیر حسین شاہ

(حافظ آبادی)

Mabbas

29-5-02